

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **26** Ljubljana, četrtek **12. 4. 2001**

Cena 1400 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XI

DRŽAVNI ZBOR

1582. Pomorski zakonik (PZ)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi pomorskega zakonika (PZ)

Razglaszam pomorski zakonik (PZ), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 23. marca 2001.

Št. 001-22-31/01

Ljubljana, dne 2. aprila 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

POMORSKI ZAKONIK (PZ)

PRVI DEL

I. poglavje – SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakonik ureja suverenost, jurisdikcijo in nadzor Republike Slovenije na morju, varnost plovbe po teritorialnem morju in notranjih morskih vodah, varstvo morja pred onesnaževanjem s plovil ter pravni režim pristanišč; stvarnopravna razmerja ter pogodbeni in druga obligacijska razmerja, ki se nanašajo na plovila; vpis plovil, omejitve ladjarjeve odgovornosti, skupno havarijo, izvršbo in zavarovanje na plovilih in kolizijska pravila.

2. člen

Določbe tega zakonika (v nadaljnjem besedilu: zakon) se uporabljajo za ladje, čolne in druga plovila, ki imajo slovensko državno pripadnost, in za razmerja v zvezi s plovbo v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah Republike Slovenije, če ni v tem zakonu drugače določeno.

3. člen

V tem zakonu imajo posamezni pojmi naslednji pomen:

1. plovilo je stvar, ki je namenjena za plovbo po morju;
2. plavajoča naprava je stvar, ki je stalno privezana oziroma zasidrana ali položena na morsko dno in ni namenjena za plovbo (plavajoči hoteli, restavracije, delavnice, skladišča, pontonski mostovi, plavajoče ploščadi, kopališčne ploščadi, privezne in signalne boje, školjčišča in druge naprave za izkoriščanje morja);
3. ladja, razen vojaške ladje, je plovilo, ki je usposobljeno za plovbo po morju in meri v dolžino 24 metrov ali več;
4. trgovska ladja je ladja, ki se uporablja za gospodarske namene;
5. potniška ladja je ladja, s katero se sme prevažati več kot 12 potnikov;
6. tovorna ladja je trgovska ladja, ki je namenjena prevozu tovorov;
7. tanker je ladja, namenjena prevozu tekočin in plinov;
8. ribiška ladja je ladja, ki je namenjena in opremljena za ribolov ali lov drugih živih bitij v morju in na morskem dnu;
9. znanstvenoraziskovalna ladja je ladja ali drugo plovilo, opremljeno za znanstvena ali druga raziskovanja morja, morskega dna ali njegovega podzemlja;
10. jedrska ladja je ladja na jedrski pogon ali ladja, opremljena z jedrsko napravo;
11. javna ladja je ladja v lasti ali uporabi države, ki ni vojaška ladja, uporablja pa jo država oziroma njen organ izključno v negospodarske namene;
12. vojaška ladja je plovilo, ki pripada vojski, je pod poveljstvom vojaškega častnika, katere posadka je vojaška oziroma pod vojaško disciplino in ima zunanja razpoznavna znamenja vojaških ladij;
13. sestav tujih vojaških ladij je več tujih vojaških ladij, ki plovejo skupaj pod poveljstvom enega vojaškega častnika;
14. ladja v gradnji je stvar od trenutka položitve gredlja ali podobnega gradbenega postopka, do vpisa v ladijski register;
15. čoln je plovilo, ki meri v dolžino manj kot 24 metrov;
16. ribiški čoln je čoln, ki je namenjen in opremljen za ribolov ali lov drugih živih bitij v morju in na morskem dnu;
17. mednarodno potovanje je potovanje iz slovenskega pristanišča v tuje pristanišče in obratno;
18. ladjar je oseba, ki je kot posestnik ladje nosilec plovbnega podjema; dokler se ne dokaže nasprotno, se

šteje, da je ladjar oseba, za katero je v register ladij vpisano, da je lastnik;

19. SDR (special drawing right, posebna pravica črpanja) je obračunska enota, kot jo je definiral Mednarodni denarni sklad;

20. potnik je vsaka oseba na ladji ali čolnu, razen otrok, ki so stari manj kot eno leto, oseb, zaposlenih na ladji, v katerikoli lastnosti in družinskih članov posadke.

II. poglavje – SUVERENOST REPUBLIKE SLOVENIJE

4. člen

Suverenost Republike Slovenije na morju se razteza prek njenega kopnega območja in njenih notranjih morskih voda na teritorialno morje Republike Slovenije, na zračni prostor nad njim, kakor tudi na morsko dno in podzemlje tega morja.

Republika Slovenija skrbi za varstvo svojih notranjih morskih voda in teritorialnega morja pred onesnaženjem ter ohranja in pospešuje izboljšanje morskega okolja.

5. člen

Notranje morske vode Republike Slovenije obsegajo vsa pristanišča, zalive ter sidrišče koprškega pristanišča, ki ga omejuje poldnevnik 13°39' vzhodno in vzporednik 45°35,4' severno.

6. člen

Tuja trgovska ladja in tuja potniška ladja, sme vpluti v notranje morske vode Republike Slovenije zaradi vplovitve v pristanišče Republike Slovenije, namenjeno za mednarodni pomorski promet, tuja ladja, namenjena za šport in razvedrilo ali čoln pa tudi v druga pristanišča v skladu s predpisi, ki urejajo pomorsko plovbo.

Tuja trgovska ladja sme pluti po notranjih morskih vodah zaradi vplovitve v pristanišče oziroma izplovitve iz pristanišča ter plovbe med pristanišči, odprtimi za mednarodni pomorski promet, po najkrajši običajni poti.

Minister, pristojen za pomorstvo (v nadaljevanju: minister), določi za ladje iz prejšnjega odstavka drug način plovbe po notranjih morskih vodah, če to zahtevajo interesi obrambe države ali varnost plovbe.

7. člen

Prevoz blaga in potnikov iz enega slovenskega pristanišča v drugega (kabotažo) opravljajo domače osebe prosto, tuje osebe pa pod pogojem vzajemnosti.

8. člen

Tuji vojaški ladji, tuji javni ladji, tuji jedrski ladji, tuji ribiški ladji in tuji znanstvenoraziskovalni ladji je prepovedan prehod skozi notranje morske vode Republike Slovenije.

Tuja vojaška ladja, tuja javna ladja, tuja ribiška ladja oziroma tuja znanstvenoraziskovalna ladja sme vpluti v notranje morske vode Republike Slovenije z namenom, da se tu mudi, če dobi za to prej dovoljenje, ki ga izda:

1. za tujo vojaško ladjo – minister, pristojen za obrambo;

2. za tujo javno ladjo in tujo znanstvenoraziskovalno ladjo – minister, pristojen za notranje zadeve;

3. za tujo ribiško ladjo – minister, pristojen za ribolov.

Obisk oziroma muditev v notranjih morskih vodah Republike Slovenije se ne sme dovoliti tuji vojaški jedrski ladji, tuji vojaški ladji z jedrskim orožjem in ne tuji vojaški ladji, ki s svojim obiskom ogroža varnost Republike Slovenije.

Tuja znanstvenoraziskovalna ladja sme vpluti v notranje morske vode Republike Slovenije zaradi vplovitve v pristanišče Republike Slovenije, namenjeno za mednarodni pomorski promet brez predhodnega dovoljenja iz 2. točke drugega odstavka tega člena ob pogoju vzajemnosti ali če gre za znanstvenoraziskovalno ladjo, ki plove pod zastavo mednarodne organizacije, katere članica je Republika Slovenija.

9. člen

V notranje morske vode Republike Slovenije smejo hkrati pripluti na obisk največ tri vojaške ladje iste državne pripadnosti.

Obisk tuje vojaške ladje v notranjih morskih vodah Republike Slovenije ne sme trajati dlje kot deset dni.

Slovensko pristanišče, namenjeno za obisk tuje vojaške ladje ali sestava vojaških ladij, je pristanišče Koper, ki je namenjeno za mednarodni javni promet.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sme Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) v posameznih primerih, če to zahtevajo posebni interesi Republike Slovenije, dovoliti obisk tuje vojaške ladje, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjih dveh odstavkov.

Med obiskom v notranjih morskih vodah Republike Slovenije je lahko na tuji vojaški ladji vkrcana samo ladijska posadka in tiste druge osebe, za katere je izdal soglasje minister, pristojen za zunanje zadeve.

10. člen

Vlada odpove muditev v slovenskih notranjih morskih vodah tuji vojaški ladji ali sestavi tujih vojaških ladij, če se ladja, njen čoln ali letalo oziroma njena posadka na kopnem ne ravna po določbah tega zakona in drugih predpisov Republike Slovenije, kot tudi v drugih opravičenih primerih.

11. člen

Tuja ladja, ki se mora zaradi višje sile oziroma stiske na morju umakniti v notranje morske vode Republike Slovenije, mora o tem takoj obvestiti Upravo Republike Slovenije za pomorstvo ta pa organ za notranje zadeve, ki je pristojen za nadzor državne meje.

12. člen

Domače in tuje fizične in pravne osebe smejo v notranjih morskih vodah in teritorialnem morju Republike Slovenije znanstveno raziskovati, proučevati, in meriti morje, morsko dno ali njegovo podzemlje ali opravljati druge podvodne dejavnosti samo na osnovi predhodnega dovoljenja, ki ga izda minister ob soglasju ministra, pristojnega za notranje zadeve, če za to obstoji interes Republike Slovenije.

Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo pristojnim državnim organom posredovati podatke, ki so jih pridobile na ta način.

Vlada predpiše pogoje glede varnosti ljudi in plovil ter varstva okolja, ki se morajo upoštevati ob izdaji dovoljenja iz prvega odstavka tega člena.

13. člen

Teritorialno morje Republike Slovenije je morsko območje, ki se razteza od temeljne črte v smeri odprtega morja do njegove zunanje meje, dopustne po mednarodnem pravu oziroma do mejne črte, določene z mednarodno pogodbo.

Temeljna črta je črta srednjega nivoja nizkih nižjih vod ali ravna črta, ki zapira vhod v zaliv.

Pri določanju temeljne črte teritorialnega morja se kot del obale štejejo tudi najbolj izpostavljene stalne pristaniške zgradbe, ki so sestavni del pristaniškega sistema.

Zunanja meja teritorialnega morja je državna meja Republike Slovenije na morju.

Pomorsko karto Republike Slovenije izda minister v skladu z mednarodnimi standardi za pomorsko hidrografijo.

14. člen

Pod pogoji, ki so predpisani s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, imajo ladje vseh držav pravico do neškodljivega prehoda skozi teritorialno morje Republike Slovenije.

Neškodljiv prehod ladje pomeni plovbo skozi teritorialno morje Republike Slovenije brez vplovitve v notranje morske vode ali plovbo zaradi vplovitve v notranje morske vode oziroma zaradi izplovitve iz teh voda na odprto morje, če ne posega v red, mir ali varnost Republike Slovenije.

Neškodljiv prehod iz drugega odstavka tega člena mora tuja ladja opraviti brez prekinitev in odlašanja.

Tuja ladja, ki izkoristi pravico do neškodljivega prehoda, se sme ustaviti in zasidrati samo zaradi dogodkov, ki jih zahteva redna plovba oziroma višja sila in stiska na morju ali zaradi pomoči ljudem, ladjam ali letalom, ki so v nevarnosti ali stiski.

15. člen

Za neškodljiv prehod po prejšnjem členu se ne šteje prehod tuje ladje skozi teritorialno morje Republike Slovenije, kadar ta ladja opravlja kakšno izmed naslednjih dejavnosti:

1. grožnjo s silo ali uporabo sile zoper suverenost, teritorialno celovitost in z Ustavo Republike Slovenije določeno pravno ureditev ali kakršnokoli drugo ravnanje, s katerim se kršijo načela mednarodnega prava;

2. kakršnokoli vajo ali urjenje z orožjem katerekoli vrste;

3. kakršnokoli zbiranje obvestil ali podatkov, ki utegne škodovati obrambi ali varnosti Republike Slovenije;

4. kakršnokoli propagandno dejavnost, ki škoduje obrambi ali varnosti Republike Slovenije;

5. vzletanje z ladje, pristajanje ali sprejemanje kakršnegakoli letala na ladjo;

6. lansiranje z ladje in spuščanje ali sprejemanje na ladjo kakršnekoli vojaške naprave;

7. vkrcanje ali izkrcanje tovara, denarja ali ljudi v nasprotju s carinskimi, davčnimi, zdravstvenimi ali drugimi predpisi Republike Slovenije ali predpisi o vstopu in muditvi tujcev v Republik Sloveniji;

8. kakršnokoli dejavnost, ki onesnažuje morje ali okolje;

9. kakršnenkoli ribolov ali ulov rib in drugih morskih organizmov v morju;

10. kakršnokoli raziskovanje, proučevanje ali merjenje;

11. kakršnokoli dejavnost zaradi neupravičenega in nedovoljenega vključevanja v katerikoli komunikacijski sistem ali kakšen drug sistem ali naprave Republike Slovenije;

12. kakršnokoli drugo dejavnost, ki ni v neposredni zvezi s prehodom.

16. člen

Kadar je tuja ladja v teritorialnem morju Republike Slovenije, mora izobesiti zastavo državne pripadnosti, v notranjih morskih vodah pa tudi zastavo Republike Slovenije.

Tuja ladja v razpremi se sme muditi v notranjih morskih vodah ali v teritorialnem morju Republike Slovenije pod pogoji, ki jih glede stanja ladje, pozicije in časa določi za vsak posamezen primer vlada.

17. člen

Tuji ribiški ladji je med preходом skozi teritorialno morje Republike Slovenije prepovedan vsak ribolov ali ulov rib in drugih morskih organizmov v morju in na morskem dnu.

Tuja ribiška ladja iz prejšnjega odstavka mora imeti vidne oznake ribiške ladje in mora pluti skozi teritorialno morje Republike Slovenije po najkrajši poti s hitrostjo, ki ni manjša od ekonomske, brez zaustavljanja ali sidranja, razen če je to nujno zaradi višje sile oziroma stiske na morju.

Prvi in drugi odstavek tega člena se ne nanašata na ribiško ladjo, ki ima dovoljenje za ribolov v teritorialnem morju Republike Slovenije, dokler je v območju, v katerem je ribolov dovoljen.

Določbe prejšnjih odstavkov veljajo tudi za tuje ribiške čolne.

18. člen

Tuje vojaške ladje, tuji tankerji, tuje jedrske ladje in druge tuje ladje, ki prevažajo jedrske ali druge nevarne ali škodljive snovi, morajo pri neškodljivem prehodu skozi teritorialno morje Republike Slovenije uporabljati plovno pot, določeno s posebnim predpisom za te vrste ladij ali sisteme ločene plovbe na območju, kjer so ti sistemi določeni in predpisani ter izpolnjevati druge predpisane pogoje, ki se nanašajo na varnost plovbe, preprečevanje trčenja na morju in varstvo morskega okolja pred onesnaženjem.

Država tuje vojaške ladje mora o namenu neškodljivega prehoda svoje vojaške ladje skozi teritorialno morje Republike Slovenije obvestiti po diplomatski poti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve najmanj 24 ur pred vplovitvijo v teritorialno morje Republike Slovenije.

19. člen

Tuja podmornica in druga tuja podvodna plovila morajo med prehodom skozi teritorialno morje Republike Slovenije pluti na morsk površini in imeti izobešeno zastavo svoje države.

20. člen

Minister, pristojen za obrambo, lahko s soglasjem ministra, pristojnega za notranje zadeve, in ministrom določi kot nujen varnostni ukrep cono v teritorialnem morju Republike Slovenije, skozi katero je prehod tujih ladij začasno ustavljen ali omejen.

Akt o mejah cone iz prvega odstavka tega člena s potrebnimi podatki se objavi v obvestilih za pomorščake, ki jih izda pomorski organ pristojen za Sredozemlje.

21. člen

Če se tuja vojaška ali tuja javna ladja ne ravna po določbah 15. do 20. člena tega zakona o neškodljivem prehodu ter ne upošteva poziva, ki ji je bil dan, naj se ravna po teh predpisih, pooblaščen organi za nadzor državne meje od nje zahtevajo, naj nemudoma zapusti teritorialno morje Republike Slovenije.

22. člen

Tuja ladja se preganja, če pristojni organ utemeljeno sumi, da je ladja, njen čoln ali čoln, ki dela skupaj z njo, kršil ta zakon ali druge slovenske predpise.

Pregon tuje ladje se sme začeti samo, če se ladja, njen čoln ali čoln, ki dela skupaj z njo, nahaja v notranjih morskih vodah ali teritorialnem morju Republike Slovenije in če se ne ustavi, ko ji je z razdalje, ki omogoča sprejem poziva, dan za to optični ali zvočni poziv.

Pregon tuje ladje se sme nadaljevati po splošno priznanih pravilih mednarodnega prava, če ni bil prekinjen, vse

dokler ladja ne vplave v teritorialno morje svoje ali katere druge države. Preganjati jo smejo samo ladje ali letala organa, pooblaščenega za nadzor državne meje. Za začetek pregona ni nujno, da je ladja ali letalo, ki preganja, v teritorialnem morju Republike Slovenije.

Tuja ladja, zajeta pri pregonu, se izroči pristojnemu organu v najbližjem pristanišču Republike Slovenije.

23. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega poglavja opravlja policija.

DRUGI DEL – VARNOST PLOVBE

I. poglavje – SKUPNE DOLOČBE

24. člen

Varnost plovbe po tem zakonu se zagotavlja z določanjem pogojev, ki jih morajo izpolnjevati plovne poti v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah, objekti za varnost plovbe, pristanišča, sidrišča, ladje in člani ladijske posadke ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati plovila in plavajoče naprave ter posadke na njih.

Z namenom zagotoviti varnost plovbe zagotavlja Republika Slovenija hidrografske dejavnosti v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah v skladu z mednarodnimi konvencijami.

25. člen

Osebe, ki opravljajo prevoz v javnem prometu, izkoriščajo pristanišče ali skrbijo za vzdrževanje in zaznamovanje plovnih poti v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah Republike Slovenije so dolžne:

1. organizirati kontrolo nad izvajanjem nalog, ki se nanašajo na varnost plovbe;
2. trajno izvajati kontrolo nad varnostjo plovbe;
3. voditi predpisane podatke, ki so pomembni za varnost plovbe;
4. voditi dokumente in zbrati podatke o pomorščakih, ki so vkrcani na ladjah, o njihovih izkušnjah, usposabljanju, zdravstveni sposobnosti in sposobnosti za dodeljene dolžnosti in dela na ladji.

26. člen

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo je pristojna za:

- posamezne naloge v zvezi z razvojem pristaniške infrastrukture, ki je v lasti Republike Slovenije;
- nadzor nad varnostjo plovbe, nad izvajanjem reda v pristaniščih in preostalih delih teritorialnega morja in notranjih morskih voda;
- organiziranje radijske službe bedenja ter službe spremljanja ter nadzora plovbe;
- izdajanje dovoljenj za obratovanje pristanišč;
- urejanje pomorskega prometa;
- strokovni nadzor nad rednim vzdrževanjem objektov za varnost plovbe in plovnih poti, nad rednim vzdrževanjem pristaniške infrastrukture, namenjene za javni promet ter nad rednim zbiranjem odpadkov s plovil;
- izdajanje soglasij za gradnjo in obnovo objektov na obali ali v morju z vidika varnosti plovbe;
- izdajanje dovoljenj za vodne prireditve in druge aktivnosti na vodi v območju pristanišča;
- izdajanje pilotskih izkaznic in vodenje registra pilotov;
- odrejanje obvezne pilotaže ter obvezne vleke plovil in določanje potrebnega števila vlačilcev za izvajanje vleke, gašenje in reševanje;

- izdajanje dovoljenj ladjam za poskusno vožnjo;
- ugotavljanje sposobnosti čolnov dolžine do 12 metrov za plovbo;
- ugotavljanje usposobljenosti oseb za upravljanje čolnov in izdajanje ustreznih listin, izvajanje strokovnih izpitov in izdajanje pooblastil ter izdajanje pomorskih knjižic;
- izdajanje dovoljenj za stalni privez, sidranje ali položitev plavajoče naprave na morsko dno, izdajanje dovoljenj za dviganje potopljenih stvari;
- sprejemanje zapisnika o rojstvu, smrti in sprejeti izjavi poslednje volje, ki jih sestavi poveljnik ladje;
- vodenje ladijskega registra in vodenje vpisnika morskih čolnov ter potrjevanje ladijskih knjig;
- izdajanje dovoljenj za prosti promet z obalo in izdajanje dovoljenj za odhod ladje;
- pobiranje pristojbine za uporabo objektov za varnost plovbe.

II. poglavje – PLOVNE POTI

27. člen

Plovna pot v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah Republike Slovenije je pas na morju, ki je dovolj globok in dovolj širok za varno plovbo ladje in je po potrebi zaznamovan z objekti za varnost plovbe.

Objekti za varnost plovbe na plovnih poteh v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah Republike Slovenije so svetilniki, obalne luči, boje in druga znamenja, signalne in radijske postaje, optične, zvočne, električne, elektronske, radarske in druge naprave za varno plovbo po morju, plovnih poteh in v pristaniščih.

Kadar je zaradi gostega prometa ali naravnih danosti za zagotovitev varnosti plovbe potrebno, lahko minister določi režim ločene plovbe, tako da se smer plovbe ladij določi s signalnimi bojami, radarskimi odbojniki in drugimi oznakami. Shematični prikaz take plovne poti, za katero velja režim ločene plovbe, se vpiše na pomorske karte, opiše v priročnikih in navodilih za pomorščake.

28. člen

Plovnost plovnih poti v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah Republike Slovenije je treba vzdrževati tako, da se na njih postavlja objekte za varnost plovbe in zagotavlja njihovo pravilno delovanje.

29. člen

Investitor, lastnik ali uporabnik objektov ali sredstev, ki pomenijo stalne ali začasne ovire na plovni poti (mostovi, kabli, potopljivi objekti ipd.) mora v roku, ki ga določi Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, postaviti in vzdrževati luči in znamenja za zaznamovanje teh ovir.

Če oseba iz prejšnjega odstavka ne postavi predpisane luči ali drugega znamenja ali če postavljene luči ali drugega znamenja ne vzdržuje v dobrem stanju, stori to na njen račun oseba, ki skrbi za vzdrževanje in zaznamovanje plovne poti, na zahtevo Uprave Republike Slovenije za pomorstvo.

Oseba iz prvega odstavka tega člena mora o oviri takoj obvestiti Upravo Republike Slovenije za pomorstvo, ki podatke o oviri objavi v obvestilih za pomorščake, ki jih izda pomorski organ, pristojen za Sredozemlje.

30. člen

Za uporabo objektov za varnost plovbe na pomorskih plovnih poteh plačujejo lastniki oziroma uporabniki plovil pristojbino.

Pristojbino iz prejšnjega odstavka plačujejo zavezanci Upravi Republike Slovenije za pomorstvo. Pristojbina za uporabo objektov za varnost plovbe je prihodek državnega proračuna.

Minister določi višino pristojbine za uporabo objektov za varnost plovbe ter pogoje in način plačila.

31. člen

Obalne radijske postaje opravljajo radijsko službo za varstvo človekovega življenja in varnost plovbe na morju.

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo zagotovi radijsko službo bdenja ter službo spremljanja in nadzora pomorske plovbe v teritorialnem morju Republike Slovenije.

Plovila, ki imajo radijsko postajo, morajo med plovbo organizirati službo bdenja v skladu s predpisi o radijskem prometu.

III. poglavje – PRISTANIŠČA

1. Splošno

32. člen

Pristanišče je vodni in priobalni prostor, ki obsega sidrišče, grajene ali negrajene dele obale, valolome, naprave in objekte, ki so namenjeni za privezovanje, za zasidranje in varstvo ladij, za izgradnjo in vzdrževanje plovil, vkrcavanje in izkrcavanje oseb in tovora, skladiščenje in druga opravila z blagom, proizvodnjo, oplemenitenje, kontrolo in dodelavo blaga in za druge gospodarske aktivnosti, ki so s temi dejavnostmi v medsebojni gospodarski, prometni ali tehnološki zvezi. Grajeni deli obale, namenjeni za privezovanje ladij, vkrcavanje in izkrcavanje oseb in tovora, so operativne obale.

Grajene obale, akvatorij, valolomi, pristopi na pomole, naprave za privezovanje, dovozne poti, železniški tiri, vhodi, ograje, kanalizacijsko in vodovodno omrežje, elektroinstalacije, razsvetljava, drugi objekti, ki po namenu služijo varnosti plovbe in varnemu privezu ter nemotenemu izvajanju pristaniških dejavnosti in drugih aktivnosti, navedenih v prvem odstavku tega člena, ter telekomunikacijske instalacije so pristaniška infrastruktura.

Pristaniška infrastruktura je last Republike Slovenije oziroma lokalne skupnosti ali oseb zasebnega prava. Republika Slovenija oziroma lokalna skupnost prepusti upravljanje, vodenje in razvoj pristaniške infrastrukture upravljalcu pristanišča s podelitvijo koncesije.

Dovozne poti, železniški tiri, vhodi, ograje, kanalizacijsko in vodovodno omrežje, elektroinstalacije, razsvetljava in telekomunikacijske instalacije na območju koprskega tovarnega pristanišča, predstavljajo vložek premoženja Republike Slovenije v osnovni kapital Luke Koper, d.d.. Luka Koper d.d. mora ohranjati osnovno funkcijo teh objektov kot del pristaniške infrastrukture.

Pristaniška infrastruktura se uporablja za namen, kateremu služi in ne more biti del stečajne mase.

33. člen

Usmeritve za trajnostni razvoj pomorstva in zagotavljanje varnosti pomorskega prometa se določijo z nacionalnim programom razvoja pomorstva Republike Slovenije, ki ga na predlog vlade sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

34. člen

Razvoj pristaniške infrastrukture načrtuje upravitelj pristanišča s programom razvoja pristanišča, ki mora biti usklajen z nacionalnim programom iz prejšnjega člena tega zakona in na katerega mora predhodno pridobiti soglasje vlade.

35. člen

Pristanišča so:

- pristanišča, namenjena za javni promet;
- pristanišča za posebne namene;
- vojaška pristanišča.

Pristanišča, namenjena za mednarodni javni promet in vojaška pristanišča ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati, določi vlada.

Ostala pristanišča določi organ lokalne skupnosti, na območju katere leži pristanišče.

Organ, ki določa vrsto pristanišča, lahko določi, da se del pristanišča odredi za posebne namene.

36. člen

Pristanišče, namenjeno za javni promet, je tisto, v katerem se izvajajo javni prevoz potnikov in blaga v pomorskem prometu in s tem povezane pristaniške dejavnosti.

Pristanišče, namenjeno za javni promet, je lahko odprto za domači ali za mednarodni promet ali za domači in mednarodni promet.

Šteje se, da so pristanišča, ki so po tem zakonu odprta za mednarodni promet, odprta tudi za domači promet.

37. člen

Pristanišča za posebne namene so:

- športna pristanišča;
- turistična pristanišča (marine);
- krajevna pristanišča;
- druga pristanišča.

38. člen

Turistično pristanišče (marina) je pristanišče, namenjeno za pristajanje, shranjevanje, prezimovanje in oskrbovanje ladij, namenjenih za šport in razvedrilo in čolnov.

Športno pristanišče je pristanišče, namenjeno za športne dejavnosti.

Krajevno pristanišče je namenjeno privezu in shranjevanju plovil, ki je organizirano v obliki komunalnih privezov, mestnega pristanišča, lokalnega pristanišča ali mandrača.

Druga pristanišča so pristanišča, ki jih za opravljanje svoje dejavnosti uporabljajo gospodarski subjekti, niso pa namenjena javnemu prometu.

39. člen

Pristanišča smejo biti odprta za javni promet ali za posebne namene, če je Uprava Republike Slovenije za pomorstvo pred tem ugotovila, da so izpolnjeni predpisani pogoji za varnost plovbe v pristanišču in varen privez plovil.

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo izda po ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka, dovoljenje za odprtje pristanišča za javni promet (obratovalno dovoljenje). Dovoljenje se izda na pisno vlogo investitorja oziroma upravitelja pristanišča.

Pogoje za varnost plovbe v pristanišču in varen privez plovil predpiše minister.

2. Pristaniška dejavnost

40. člen

Pristaniška dejavnost je vkrcavanje in izkrcavanje tovora, vstopanje in izstopanje potnikov, skladiščenje, sortiranje, dodelava in oplemenitenje blaga, oskrba ladij in prevoznih sredstev ter njihovih posadk in potnikov, pristaniška pilotaža in vleka ladij ter druge gospodarske dejavnosti, vključno z industrijsko proizvodnjo, ki omogočajo popolnejše in gospodarnejše izkoriščanje pristanišča oziroma njegovih objektov in opreme.

41. člen

Upravljalca pristanišča mora organizirati delovanje pristanišča tako, da zagotavlja varno plovbo in varstvo okolja in voda ter zagotavlja dejavnosti, ki so potrebne za nemoteno delovanje pristanišča, za katerega je pristanišče namenjeno (pilotaža, vleka plovil, izvajanje prekladalnih storitev ter podobno).

42. člen

Upravljalca pristanišča, ki je odprto za javni promet, mora omogočiti vsaki osebi pod enakimi pogoji uporabo operativnih obal, valolomov in drugih objektov v pristanišču, glede na njihov namen in v mejah razpoložljivih zmogljivosti, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Upravljalca pristanišča, ki ni odprto za javni promet, vendar izpolnjuje pogoje, da se vanj zatečejo plovila ob elementarnih nesrečah, mora pod pogoji iz prejšnjega odstavka zagotoviti uporabo pristanišča kot objekta za varnost plovbe, dokler trajajo naravne nesreče.

3. Gospodarska javna služba

43. člen

Na področju pomorskega prometa se v pogojih gospodarske javne službe izvajajo naslednje storitve:

- redno vzdrževanje pristaniške infrastrukture, namenjene za javni promet;
- redno zbiranje odpadkov s plovil;
- redno vzdrževanje objektov za varnost plovbe in plovnih poti.

Gospodarska javna služba iz prejšnjega odstavka je obvezna gospodarska javna služba.

44. člen

Gospodarska javna služba na področju pomorskih dejavnosti koprškega tovornega pristanišča so naslednje storitve:

- redno vzdrževanje pristaniške infrastrukture, namenjene za javni promet;
- redno zbiranje odpadkov s plovil;
- redno vzdrževanje objektov za varnost plovbe in plovnih poti.

Izvajanje gospodarske javne službe iz tega člena zagotavlja Republika Slovenija.

Republika Slovenija zagotavlja izvajanje gospodarske javne službe rednega vzdrževanja objektov za varnost plovbe in plovnih poti tudi v drugih pristaniščih, namenjenih za javni promet, krajevnih pristaniščih, vojaških pristaniščih in izven območij naštetih pristanišč, razen pristanišč iz drugega odstavka 45. člena tega zakona.

45. člen

Lokalne skupnosti, na območju katerih ležijo pristanišča, razen pristanišča iz prejšnjega člena tega zakona, zagotavljajo gospodarsko javno službo na področju pomorskih dejavnosti za naslednje storitve:

- redno vzdrževanje pristaniške infrastrukture, namenjene za javni promet;
- redno zbiranje odpadkov s plovil.

Lokalne skupnosti zagotavljajo tudi izvajanje gospodarske javne službe rednega vzdrževanja objektov za varnost plovbe in plovnih poti v marinah in športnih pristaniščih.

46. člen

Izvajalec gospodarske javne službe na področju pomorskih dejavnosti:

– z rednim vzdrževanjem pristaniške infrastrukture zagotavlja takšno stanje te infrastrukture, da je v celoti zagotovljen njen namen;

- skrbi za vsakodnevno zbiranje odpadkov s plovil;
- redno vzdržuje objekte za varnost plovbe in plovne poti v takšnem stanju, da ti v celoti zagotavljajo funkcijo, kateri so namenjeni.

47. člen

Gospodarska javna služba na področju pomorskih dejavnosti se zagotavlja v naslednjih oblikah:

- z dajanjem koncesij osebam zasebnega prava;
- v javnem podjetju;
- v režijskem obratu.

Akt o oblikah in načinu izvajanja gospodarske javne službe sprejme vlada za tiste storitve, ki jih zagotavlja Republika Slovenija in pristojni organ lokalne skupnosti za tiste, ki jih zagotavlja lokalna skupnost.

4. Financiranje gospodarske javne službe

48. člen

Gospodarske javne službe iz 43. člena tega zakona se financirajo zlasti iz naslednjih virov:

- pristojbine za uporabo pristanišča,
- ladijske ležnine,
- pristojbine za privez,
- cene za storitev zbiranja in odvoza odpadkov s plovil,
- proračuna.

Pristaniške pristojbine in cene za storitve iz prejšnjega odstavka, se plačujejo izvajalcu gospodarske javne službe, ki jih evidentira kot del prihodkov iz naslova opravljanja gospodarske javne službe na področju pomorskega prometa oziroma pristaniških storitev.

Izvajalec gospodarske javne službe mora ločeno voditi računovodsko evidenco glede obračuna stroškov in prihodkov iz prvega odstavka tega člena.

Razlika med stroški izvajanja gospodarske javne službe in prihodki iz naslova pristojbin se nakazujejo v proračun.

49. člen

Glede uporabe pristanišč, ki so odprta za mednarodni javni promet, in glede plačevanja pristaniških pristojbin, so tuje ladje ob pogoju vzajemnosti izenačene s slovenskimi.

50. člen

Pristojbino za uporabo pristanišča plača plovilo za vkrcevanje in izkrcevanje potnikov in tovora, in sicer od vsakega vkrceanega oziroma izkrceanega potnika oziroma v določenem znesku od vsake tone vkrceanega ali izkrceanega tovora ali od velikosti plovila (dolžine oziroma nosilnosti plovila).

Pristojbino za uporabo pristanišča plača tudi oseba, ki uporablja pristanišče pri opravljanju gospodarske dejavnosti.

51. člen

Ladijsko ležnino plačuje ladja za uporabo obale ali pristaniškega vodnega prostora v kakršenkoli namen, razen za vkrcevanje ali izkrcevanje potnikov in tovora.

Kadar ladja uporablja samo pristaniški vodni prostor, plača zmanjšano ležnino.

52. člen

Pristojbino za privez plačujejo plovila, ki trajno ali začasno uporabljajo privez.

53. člen

Domače in tuje vojaške ladje in ladje, na katerih so vodje držav ter ladje ali čolni, ki se uporabljajo za upravne namene, ne plačajo pristaniških pristojbin.

54. člen

Pristaniških pristojbin ne plačajo plovila, kadar pristanejo v pristanišču zaradi reševanja brodolomcev, smrti ali bolezni oseb na ladji ter nudenja zdravniške pomoči osebam na ladji, vendar le za čas, ki je nujen za izvršitev potrebnih dejanj.

55. člen

Pristaniške pristojbine so lahko glede na naravo storitev pogodbeno določene pavšalno (mesečno, letno).

56. člen

Pristaniške pristojbine morajo biti javno objavljene.

Minister daje soglasje k pristaniškim pristojbinam pred njihovo objavo.

Kadar je v tem zakonu določeno, da je zavezanec za plačilo plovila, ladja ali čoln, se šteje, da je zavezanec ladjar oziroma lastnik ali uporabnik čolna.

IV. poglavje – RED V PRISTANIŠČIH IN DRUGIH DELIH TERITORIALNEGA MORJA

57. člen

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo opravlja stalen nadzor nad izvajanjem reda v pristaniščih in preostalih delih teritorialnega morja in notranjih morskih voda, varnostjo plovbe, opravljanjem pomorskega prometa in vzdrževanjem objektov za varnost plovbe in plovnih poti.

Za opravljanje nalog nadzorstva iz prejšnjega odstavka so pooblašteni pristaniški nadzorniki pri Upravi Republike Slovenije za pomorstvo.

Pristaniški nadzornik je lahko oseba, ki ima srednjo pomorsko izobrazbo prometne smeri, opravljen strokovni izpit za naziv častnik, zadolžen za krovno stražo na ladjah z bruto tonažo 500 ali več in opravljen izpit iz poznavanja splošnega upravnega postopka.

Pristaniški nadzornik ima predpisano uniformo in službeno izkaznico, ki jo izda predstojnik Uprave Republike Slovenije za pomorstvo. Način in pogoje nošenja uniforme, službene oznake in obrazec službene izkaznice predpiše minister.

Minister predpiše pogoje za opravljanje varnega prometa in vzdrževanje reda v pristaniščih in ostalih delih teritorialnega morja in notranjih morskih voda na območju Republike Slovenije.

Ministrstvo, pristojno za obrambo, opravlja nadzor nad izvajanjem reda v vojaškem pristanišču.

58. člen

Nadzorstvo nad varnostjo plovbe, ki ga izvajajo pristaniški nadzorniki pri Upravi Republike Slovenije za pomorstvo, obsega nadzorstvo nad:

1. člani posadke čolnov;
2. prevozom oseb in blaga s čolni;
3. izvajanjem plovbnega režima čolnov;
4. čolni glede njihove sposobnosti za plovbo.

Pristaniški nadzornik ima pravico zahtevati in dobiti na vpogled dokumente, ki se nanašajo na čoln, in dokumente oseb, ki upravljajo s čolnom.

V primeru ugotovitve prekrška iz 983., 984., 985., 986., 987., 989. člena tega zakona lahko pristaniški nad-

zornik izda plačilni nalog za denarno kazen osebam, ki jih zaloti pri prekršku.

V primeru ugotovitve prekrška iz 3. in 5. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 976. člena, 7., 9. in 11. točke prvega odstavka v povezavi z drugim in tretjim odstavkom 978. člena ter 988. člena tega zakona lahko pristaniški nadzornik predlaga uvedbo postopka za prekršek.

V primerih ugotovitve nepravilnosti iz 182. člena tega zakona, razen nepravilnosti iz prvega odstavka tega člena, pristaniški nadzornik o tem obvesti pomorskega inšpektorja.

59. člen

Če pristaniški nadzornik pri nadzoru pomorskega prometa ugotovi, da oseba, ki upravlja čoln ni za to usposobljena, ji prepove nadaljnje upravljanje čolna.

60. člen

Če pristaniški nadzornik ugotovi, da se na čolnu nahaja več oseb ali tovora, kot je dovoljeno, prepove čolnu odhod iz pristanišča oziroma ga na morju usmeri v najbližje pristanišče, dokler ugotovljena nepravilnost ni odpravljena.

61. člen

Če pristaniški nadzornik pri nadzoru pomorskega prometa ugotovi, da upravljač čolna ne upošteva plovbnega režima, kot to določajo pravila o izogibanju trčenj na morju ali drugi predpisi varnosti plovbe, prepove nepravilen način plovbe.

62. člen

Če pristaniški nadzornik pri nadzoru ugotovi, da čoln ne izpolnjuje pogojev glede sposobnosti plovbe, odredi, da se nepravilnosti odpravijo v določenem roku. V primeru, da so pomanjkljivosti take narave, da ogrožajo varnost čolna, oseb na njem in ostale udeležence v pomorskem prometu, čolnu prepove nadaljnjo plovbo.

63. člen

Če pristaniški nadzornik ob nadzoru ugotovi, da oseba, ki upravlja čoln, nima predpisane listine o usposobljenosti za upravljanje čolna ali je pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil, ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za plovbo, ali je v takem psihofizičnem stanju, da bi lahko ogrožala varnost plovbe, ji prepove nadaljnje upravljanje čolna.

Oseba, ki upravlja čoln je pod vplivom alkohola, če ima v organizmu nad 0,5 grama alkohola na kilogram krvi pod pogojem, da tudi pri nižji koncentraciji alkohola ne kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v pomorskem prometu.

Preizkus alkoholiziranosti se ugotavlja s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Stroške preizkusa plača oseba, ki upravlja čoln oziroma oseba, ki je bila preizkušena, če se izkaže, da ima v organizmu več alkohola, kot to dovoljuje ta zakon, v nasprotnem primeru stroški preizkusa bremenijo organ, ki je odredil preizkus.

O preizkusu se vodi zapisnik, ki ga podpiše tudi oseba, zoper katero je bil odrejen preizkus. Če oseba odkloni podpis, se vzrok odklonitve vpiše v zapisnik in odredi strokovni pregled.

Oseba zoper katero je odrejen preizkus s sredstvi ali napravami oziroma strokovni pregled mora ravnati po odredbi nadzornika. Če preizkus odkloni ali ga ne opravi tako, kot je predpisal proizvajalec sredstev ali naprav, pristaniški nadzornik to vpiše v zapisnik in mu prepove nadaljnje upravljanje čolna.

Če oseba oporeka rezultatu preizkusa se odredi strokovni pregled. Stroške prevoza osebe do kraja, kjer se opravi strokovni pregled in stroške pregleda plača oseba, zoper katero je bil odrejen preizkus, če se izkaže, da ima v krvi več alkohola, kot to dovoljuje ta zakon, v nasprotnem primeru bremenijo stroški prevoza, pregleda in analize organ, ki je pregled odredil.

Če pristaniški nadzornik sumi, da je oseba pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za upravljanje čolna, odredi preizkus s posebnimi sredstvi oziroma napravami ali strokovni pregled in prepove nadaljnje upravljanje s čolnom. Stroške prevoza do kraja, kjer se opravi preizkus oziroma strokovni pregled in stroške pregleda in preizkusa, plača oseba, zoper katero se opravlja preizkus oziroma pregled, če se ugotovi, da je pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

Vsebinsko zapisnika o preizkusu alkoholiziranosti predpiše minister s soglasjem ministra, pristojnega za notranje zadeve.

64. člen

Za gradnjo ali obnovo objektov pristaniške infrastrukture ali objektov, ki lahko vplivajo na varnost plovbe na obali ali v morju, je potrebno soglasje z vidika pogojev za varnost plovbe in ga izda Uprava Republike Slovenije za pomorstvo.

Izvajalec gradbenih ali drugih del je dolžan Upravi Republike Slovenije za pomorstvo med gradnjo prijaviti vsake tri mesece vse spremembe meja obale ali morskih globin.

65. člen

Ko ladja priplove iz tujine v pristanišče, mora prijaviti prihod in izročiti Upravi Republike Slovenije za pomorstvo v pristanišču naslednjo dokumentacijo: splošno izjavo, zdravstveno izjavo, izpisek iz seznama posadke in seznam potnikov.

Ladji, ki prihaja iz tujine, ni dovoljen promet z drugimi ladjami, organi in osebami na obali, dokler ne dobi od Uprave Republike Slovenije za pomorstvo dovoljenja za prost promet z obalo.

Ko ladja odplove iz pristanišča v tujino, mora prijaviti odhod vsaj eno uro pred izplovitvijo in izročiti Upravi Republike Slovenije za pomorstvo izpisek iz seznama posadke in seznam potnikov samo za tiste osebe, ki so se vkrcale na ladjo ali izkrcale iz nje medtem, ko je bila ladja v pristanišču.

Potniška ladja na kratkem mednarodnem potovanju mora Upravi Republike Slovenije za pomorstvo izročiti seznam potnikov.

Domača ali tuja ladja, ki prevažata nevarno blago, mora pred prihodom v pristanišče izročiti Upravi Republike Slovenije za pomorstvo deklaracijo o nevarnem tovoru.

66. člen

Poveljnik domače ladje mora takoj po prihodu ladje iz drugega domačega pristanišča prijaviti Upravi Republike Slovenije za pomorstvo svoj prihod in odhod iz pristanišča v drugo domače pristanišče.

Potniška ladja v redni linijski plovbi ali križarjenju v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah Republike Slovenije, prijavi odhod le v pristanišču, kjer se prične redna linija ali križarjenje in prijavi prihod v tistem pristanišču, kjer se potovanje na redni liniji ali križarjenju konča.

67. člen

Ladji, ki prevažata več kot 2.000 ton olja in nima potrdila o zavarovanju odgovornosti za škodo, povzročeno zaradi onesnaženja z oljem v skladu s tem zakonom, ni dovoljeno

priiti v pristanišče in ne oditi iz pristanišča v Republiki Sloveniji in tudi ne v njem nakladati ali razkladati olja.

Ladjar ali agent, ki zastopa ladjarja, je dolžan pred prihodom v pristanišče Upravi Republike Slovenije za pomorstvo predložiti potrdilo iz prejšnjega odstavka.

68. člen

Če nastane v pristanišču ali na morju požar ali druga nesreča, ki ogroža varnost človeških življenj ali plovila, mora določeno plovilo po ukazu Uprave Republike Slovenije za pomorstvo takoj kreniti na kraj požara oziroma nesreče, in sicer:

1. najbližje ali drugo plovilo – da reši ogrožena človeška življenja;

2. slovensko plovilo – da reši drugo slovensko plovilo ali stvari na njem, ki so v lasti slovenskih oseb, ali da zavaruje okolje.

69. člen

V pristanišču, teritorialnem morju in notranjih morskih vodah je prepovedano vsako dejanje, ki bi ogrožalo varnost ljudi ali plovil, onesnažilo morje oziroma s katerim bi se poškodovalo obalo, naprave in objekte, ki služijo za varnost plovbe, kakor tudi dejanje, ki je v nasprotju s predpisanim redom v pristaniščih in drugih delih teritorialnega morja oziroma notranjih morskih vodah.

70. člen

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo lahko določi posebne varnostne ukrepe in način nakladanja ali razkladanja nevarnega blaga z ladje ali na ladjo, pri čemer mora upoštevati pogoje, ki veljajo za promet nevarnega blaga.

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo lahko prepove vplovitev ladje v pristanišče oziroma odloži njeno vplovitev ali prepove nadaljnje ravnanje z nevarnim blagom na ladji, kadar niso v celoti izvršeni predpisani varnostni ukrepi ali kadar preti nevarnost nezgode.

71. člen

Podjetje, ki v pristanišču opravlja izkrcevanje, prekrcevanje ali vkrcevanje olj ali drugih tekočih kemikalij, mora izvršiti potrebne varnostne ukrepe za preprečitev onesnaženja morja in širjenja izlitij tekočin v morje.

Minister izda predpis o varnostnih ukrepih iz prejšnjega odstavka. Predpis mora biti izdan s soglasjem ministra, pristojnega za okolje.

72. člen

Ladje smejo odlagati odpadna olja in druge odpadne snovi v pristanišču samo na mestih, ki so za to določena.

Ladijske odpadke morajo ladje, dokler so v pristanišču, oddati osebi, ki zbira in odvažata odpadke s plovil.

73. člen

Čiščenje ladij z nevarnimi plini (degazacija, fumigacija ipd.) ali deratizacija na ladjah se lahko opravi v pristanišču le po predhodnem soglasju Uprave Republike Slovenije za pomorstvo in to na posebej določenih mestih ter v določenem času in na predpisan način.

74. člen

Plovila in plavajoče naprave ne smejo ovirati javnega prometa v pristanišču.

V pristaniškem območju, ki služi mednarodnemu prometu, ni dovoljena plovba plovil brez dovoljenja Uprave Republike Slovenije za pomorstvo.

Vodne prireditve in druge aktivnosti na vodi v območju pristanišča se lahko opravljajo le z dovoljenjem Uprave Republike Slovenije za pomorstvo in soglasjem subjekta, ki upravlja pristanišče, na drugih delih teritorialnega morja in notranjih morskih vodah pa le z dovoljenjem Uprave Republike Slovenije za pomorstvo.

V pristanišču ni dovoljeno kopanje in ribolov.

75. člen

Poškodovana, nasedla ali potopljena plovila in plavajoče naprave, ki ovirajo ali ogrožajo varnost plovbe ali pomenijo nevarnost onesnaženja, je treba po nalogu Uprave Republike Slovenije za pomorstvo ali pomorskega inšpektorja odstraniti.

76. člen

Predmete ali snovi, ki bi lahko ovirale ali ogrožale varnost plovbe ali onesnažile morje ali obalo, je prepovedano metati ali izpuščati v morje ali na plovno pot.

77. člen

Ladje, čolni in druga plovila, ki plovejo v obalnem morju, razen čolnov na vesla, morajo pluti oddaljeni od obale najmanj:

1. ladje 300 metrov;
2. čolni, ki glisirajo 250 metrov;
3. ostali 200 metrov.

Na območjih, kjer so urejena morska kopališča, morajo plovila pluti najmanj 50 metrov od zunanjega roba kopališča, vedno pa najmanj v razdalji, določeni v prejšnjem odstavku.

V. poglavje – POMORSKA PILOTAŽA IN OBVEZNA VLEKA PLOVIL

1. Pilotaza

78. člen

Pomorska pilotaža po tem zakonu je dajanje nasvetov poveljniku ladje s strani strokovne osebe (pilota) glede vodenja ladje, da se zagotovi varna plovba v pristaniščih in drugih območjih teritorialnega morja in notranjih morskih voda.

Pilotaža se opravlja za vsako ladjo pod enakimi pogoji.

79. člen

Pilotiranje ladij izvajajo piloti.

Piloti morajo imeti določeno strokovno usposobljenost, predpisano dobo plovbe in strokovni izpit za pilota.

Za izvajanje pilotaže na določenem območju morajo imeti piloti pilotsko izkaznico, ki jo izda Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, in morajo biti vpisani v register pilotov.

Program strokovnega usposabljanja, način preizkusa usposobljenosti pilota ter pogoje in način izvajanja pomorske pilotaže predpiše minister.

80. člen

Pomorska pilotaža je obalna in pristaniška.

Obalna pilotaža je pilotaža ladje v delu teritorialnega morja izven območja pristaniške pilotaže.

Pristaniška pilotaža je pilotaža v območju pristanišča.

81. člen

Če to narekuje varnost plovbe, se za določene vrste in velikosti ladij ali vrsto in naravo blaga, ki ga prevažajo, oziroma za posamezna območja plovbe, odreja obvezna pilotaža.

Obvezno pilotažo, njene meje, način, kraj in čas vkrcanja in izkrcanja pilota in druge pogoje v zvezi s tem predpiše minister.

Pilotaža ni obvezna za ladje, ki se uporabljajo za upravne namene in za domače vojaške ladje.

Pilotaža ni obvezna za ladje bruto tonaže do 500 ton, za potniške ladje in trajekte na rednih linijah, razen če Uprava Republike Slovenije za pomorstvo ne odredi drugače.

82. člen

Pilotaža se začne oziroma konča na meji območja pilotaže.

Če se mora pilotirana ladja privezati ali zasidrati, se pilotaža konča, ko je ladja privezana ali zasidrana.

83. člen

Pilot je dolžan svoje delo opravljati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

84. člen

Pilot mora Upravi Republike Slovenije za pomorstvo poročati o opravljeni pilotaži v skladu z njenimi navodili.

Pilot mora zavrniti pilotažo ladje, če ugrez ladje ne ustreza globini na poti do kraja, ki je določen za privez ali za zasidranje ali če ladja ni sposobna za plovbo ali če nima dovoljenja za vplovitev ali izplovitev in o tem poročati Upravi Republike Slovenije za pomorstvo.

85. člen

V času obvezne pilotaže pilot ne sme opustiti svoje dolžnosti in zapustiti ladje, ne glede na to, ali poveljnik ladje sprejme njegove strokovne nasvete ali ne.

Če pilotaža ni obvezna, mora pilot prekiniti pilotažo na zahtevo poveljnika ladje.

86. člen

Pilotaža ladje ne odvezuje poveljnika ladje, da vodi plovbo in manevrira z ladjo, in ne odgovornosti, ki iz tega nastane.

Ladjar pilotirane ladje je odgovoren za dejanja in opustitve pilota enako kot za dejanja in opustitve članov posadke svoje ladje.

87. člen

Za škodo, ki jo povzroči pilot ladjarju pilotirane ladje, odgovarja oseba, ki opravlja pilotažo, do 6.666 SDR.

Pogodbeno določilo, s katerim bi bila odgovornost osebe, ki opravlja pilotažo, omejena do zneska, ki je nižji od zneska iz prejšnjega odstavka, je nično.

Na omejitev iz tega člena se ni mogoče sklicevati, če je bila škoda povzročena namenoma.

2. Obvezna vleka plovil

88. člen

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo lahko zaradi varnosti plovbe odredi obvezno vleko plovil.

89. člen

Za izvajanje vleke, gašenje in reševanje mora biti v stalni pripravljenosti potrebno število vlačilcev, kot to določi Uprava Republike Slovenije za pomorstvo.

Vlačilci morajo biti opremljeni za gašenje požarov na ladjah ali objektih na obali.

njihovih določb, katerih je po določbah konvencij lahko oproščena, če se s pregledom ugotovi, da je ladja sposobna za mednarodna potovanja oziroma za določena mednarodna potovanja.

Klasifikacijski zavod lahko ladjo, ki sicer ne opravlja mednarodnih potovanj in bi zanje, če bi jih redno opravljala, veljala Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju, Mednarodna konvencija o tovornih črtah ali Mednarodne konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z ladj, ki pa mora zaradi izjemnih okoliščin na eno samo mednarodno potovanje, v skladu z določbami navedenih konvencij oprosti izpolnjevanja katerekoli njihove določbe, če se s pregledom ugotovi, da je ladja sposobna za to potovanje.

Klasifikacijski zavod lahko ladj, za katero velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju, Mednarodna konvencija o tovornih črtah ali Mednarodna konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z ladj, ki pa pomeni nov tip ladje, dovoli za preizkušnjo mednarodna potovanja oziroma določena mednarodna potovanja, ne da bi izvajal določbe omenjenih konvencij, če s pregledom ugotovi, da je ladja zanje sposobna.

101. člen

Klasifikacijski zavod lahko ugotovi, da je ladja sposobna pluti v določenih ožjih mejah, če se s pregledom ugotovi, da je nesposobna za plovbo v mejah, v katerih je imela dotlej pravico pluti, sposobna pa je za plovbo v teh ožjih mejah.

Klasifikacijski zavod lahko ugotovi, da je ladja sposobna pluti izjemoma na enem ali več določenih potovanjih, ki presegajo meje plovbe, v katerih ima sicer pravico pluti, če se s pregledom ugotovi, da je ladja sposobna za ta potovanja.

Za plovbo v ožjih ali širših mejah po prvem in drugem odstavku tega člena je mogoče postaviti pogoj, da vkrca ladja manj potnikov ali naloži manjšo količino tovora, kot pa je določeno število potnikov oziroma dovoljena količina tovora, ter druge pogoje, s katerimi se zavaruje njena plovba.

102. člen

Klasifikacijski zavod lahko ugotovi, da je ladja, ki ni potniška, sposobna, da v mejah teritorialnega morja in notranjih morskih voda Republike Slovenije prevažata potnike na enem ali več potovanjih ali določen čas, če je bila njena sposobnost za plovbo ugotovljena po tem zakonu in je bilo s pregledom ugotovljeno, da ladja izpolnjuje pogoje za tak prevoz potnikov.

103. člen

Klasifikacijski zavod lahko ladjo, za katero ne veljajo določbe Mednarodne konvencije o varstvu človekovega življenja na morju ali Mednarodne konvencije o tovornih črtah, ki pa pomeni nov tip ladje, oprosti izpolnitve posameznih zahtev iz tehničnih pravil oziroma ji dovoli določena potovanja za preizkušnjo, čeprav ne zadovoljuje posameznih zahtev iz tehničnih pravil, če se s pregledom ugotovi, da je bila ladja pri poskusih sposobna za plovbo.

104. člen

Z ladjo je dovoljeno prevažati le določeno število potnikov.

Dovoljeno število potnikov in prostor zanje na ladj določajo tehnična pravila glede na predpisane pogoje, plovne lastnosti ladje, površino, ki je na voljo za potnike, napravo in opremo, ki so namenjeni za potnike in higienske razmere.

105. člen

Tovor na ladji mora biti razporejen tako, da zagotavlja njene plovne lastnosti in da ne povzroča čezmerne obremenitve konstrukcijskih delov ladje v različnih okoliščinah.

Tovor na ladji mora biti naložen v mejah njene dovoljene obremenitve in v skladu s tehničnimi pravili, zložen, razporejen in zavarovan pa mora biti tako, da se v nobenih okoliščinah, ki utegnejo nastati med plovbo, ne more toliko premakniti, da bi to lahko ogrozilo varnost ladje, ljudi, tovara in okolja.

Največje dovoljeno obremenitev ladje in razporeditev tovora določajo tehnična pravila.

2. Izmeritev ladij

106. člen

Izmeritev ladje se opravi tako, da se ugotovi njena bruto in neto tonaža.

107. člen

Izmeritev ladij opravlja klasifikacijski zavod.

Za izmeritev ladij in čolnov veljajo tehnična pravila klasifikacijskega zavoda, ki po izmeritvi izda spričevalo o izmeri.

108. člen

Po določbah tega zakona je izmeritev obvezna za slovensko ladjo, ter za tujo ladjo, ki mora v slovenskem pristanišču plačati pristojbino, ki se odmerja po registrski tonaži oziroma največjem dovoljenem spodrivu ladje, če nima izmeritvenega spričevala ali nima izmeritvenega spričevala, ki se priznava v Republiki Sloveniji.

Tuje spričevalo o izmeritvi tuje ladje se priznava v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je bila ladja izmerjena po izmeritvenem sistemu, ki se bistveno ne razlikuje od izmeritvenega sistema, ki velja v Republiki Sloveniji.

109. člen

Izmeritev ladje, ki jo slovenska ladjedelnica gradi za tujega naročnika, je potrebno opraviti po tehničnih pravilih klasifikacijskih zavodov.

110. člen

Če se slovenska ladja gradi ali kupuje v tujini ali če se v tujini predeluje tako, da mora biti po določbah tega zakona znova izmerjena, se sme takšna ladja po potrebi izmeriti v državi, v kateri se kupuje oziroma predeluje.

111. člen

Izmeritev slovenske ladje, grajene v tujini za slovenskega naročnika ali kupljene ali predelane v tujini, ter tuje ladje, ki jo je po določbah tega zakona treba izmeriti, se opravi takoj, ko ladja prispe v prvo slovensko pristanišče.

112. člen

Prošnjo za izmeritev slovenske ladje mora vložiti lastnik ladje.

Prošnjo za izmeritev slovenske ladje, ki jo gradi slovenska ali tuja ladjedelnica, je treba vložiti takoj, ko so na ladj vgrajeni opločje, krovi in pregraje.

113. člen

Ponovna izmeritev slovenske ladje se opravi:

1. če sledijo po izmeritvi na ladj kakšne predelave, zaradi katerih se spremeni njena bruto ali neto tonaža;

2. če se dvomi o pravilnosti že opravljene izmeritve morskih ladij.

Pri ponovni izmeritvi po 1. točki prejšnjega odstavka, odloči klasifikacijski zavod na podlagi predelav na ladji, ali mora biti ponovna izmeritev popolna ali delna.

Prošnjo za ponovno izmeritev v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena je treba vložiti, preden je končana predelava ladje.

Predn je končana predelava, je treba prošnjo za ponovno izmeritev iz 1. točke prvega odstavka tega člena vložiti tudi za tujo ladjo, ki mora biti po določbah tega zakona izmerjena v Republiki Sloveniji, če tujo ladjo predeluje slovenska ladjedelnica.

Prošnjo za ponovno izmeritev ladje v primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena vložijo osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena, prošnjo za ponovno izmeritev v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena pa lahko vložijo poleg oseb iz prvega odstavka prejšnjega člena tudi oseba oziroma koncesionar, ki ima pravico zaračunavati pristojbino po registrski tonaži.

Ni dovoljeno, da bi ponovno izmeritev ladje po 2. točki prvega odstavka tega člena opravljale osebe, ki so opravile prejšnjo izmeritev, za katero je nastal dvom, da je bila pravilna.

3. Ladijske listine in knjige

a) Skupne določbe

114. člen

Ladja mora imeti tiste listine in knjige, ki so določene v tem zakonu in v mednarodnih konvencijah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

Ladijske listine, ki jih morajo imeti ladje, so dokaz za istovetnost, sposobnost za plovbo in druge lastnosti ladje.

V ladijske knjige, ki jih morajo voditi ladje, se vpisujejo podatki o pomembnejših dogodkih na ladji in opravljenih dejanjih na njej.

115. člen

Ladijske listine in knjige, ki so predpisane s tem zakonom, morajo biti sestavljene v slovenskem jeziku, mednarodno spričevalo o tovorni črti, mednarodno spričevalo o oprostitvi izpolnjevanja določb o tovorni črti, potrdilo o sposobnosti ladje za nakladanje sipkega tovora, mednarodno izmeritveno spričevalo ter potrdilo o zavarovanju ali drugem finančnem poroštju in premoženjski odgovornosti za škodo, povzročeno zaradi onesnaženja z oljem, spričevalo o preprečevanju onesnaževanja z oljem in knjiga o oljih pa tudi v angleškem jeziku.

Spričevala ladij o njihovi sposobnosti za plovbo, spričevalo o oprostitvi izpolnjevanja posameznih določb mednarodnih konvencij iz 100. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: spričevalo o oprostitvi), začasno spričevalo o sposobnosti ladje za plovbo, spričevalo o sposobnosti ladje za poskusno plovbo, izmeritveno spričevalo, register tovarne naprave, knjiga stabilnosti, potrdilo o sposobnosti ladje za nakladanje hlajenega tovora, potrdilo o sposobnosti ladje za nakladanje nevarnega tovora, knjigo pregleda in nadzorstva, je treba na zahtevo ladjarja sestaviti tudi v angleškem jeziku.

Vsa spričevala iz prvega in drugega odstavka tega člena ter iz 121. člena tega zakona morajo biti sestavljena tudi v angleškem jeziku, če ladja opravlja mednarodna potovanja.

116. člen

S tem zakonom predpisane ladijske listine in knjige se morajo nahajati na ladji.

Ladijske listine in knjige je treba na zahtevo pokazati pomorski inšpekciji pri ministrstvu pristojnem za pomorstvo

ter diplomatskim ali konzularnim predstavništvom Republike Slovenije.

Prepis potrdila o zavarovanju ali drugem finančnem poroštju za odgovornost za škodo, povzročeno zaradi onesnaženja z oljem, mora biti pri ladijskem registru.

117. člen

Ladijske listine tujih ladij, izdane po zakonu zastave ladje, se praviloma priznavajo ob vzajemnosti.

b) Listine in knjige ladij

118. člen

Trgovska ali javna ladja ki je vpisana v register ladij, dobi vpisni list.

Z vpisnim listom se dokazuje slovenska državna pripadnost ladje, z navedbo, da ima ladja pravico in dolžnost izobešati zastavo trgovske mornarice Republike Slovenije, njen namen in meje plovbe.

Vpisni list vsebuje vse vpise iz vložka glavne knjige registra ladij, v katerega je ladja vpisana.

Če se vsebina vpisnega lista glede vpisanih pravic na ladji ne ujema z vsebino registra ladij, velja tisto, kar je vpisano v register ladij.

Vpisni list izda register.

119. člen

Register mora po uradni dolžnosti vpisati vpise iz prejšnjega člena v vpisni list ladje.

V tujini mora ladja za vpis podatkov v vpisni list zaprositi diplomatsko ali konzularno predstavništvo Republike Slovenije.

Če ladja spremeni ime, pristanišče vpisa, tonažo, vrsto pogona ali klicni znak, ji je treba zamenjati tudi vpisni list.

120. člen

Ladja, ki opravlja mednarodna potovanja in druga ladja, na kateri je vpisana posadka, morata imeti seznam posadke.

S seznamom posadke se ugotavlja, kdo je vpisan na ladjo kot član posadke, za katera dela in s kakšnimi kvalifikacijami.

Na seznamu posadke se potrjuje prihod ladje v pristanišče in njen odhod iz pristanišča.

121. člen

Ladja, za katero je ugotovljeno, da je sposobna za plovbo, dobi o tem naslednja spričevala:

1. spričevalo o varnosti potniške ladje – potniška ladja, za katero velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju;

2. spričevalo o varnosti konstrukcije tovarne ladje – tovarna ladja z bruto tonažo 500 ali več, za katero velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju;

3. spričevalo o varnosti opreme na tovorni ladji – tovarna ladja z bruto tonažo 500 ali več, za katero velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju;

4. spričevalo o varnosti radijskih naprav na tovorni ladji – tovarna ladja z bruto tonažo 300 ali več, za katero velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju in katera opravlja v pomorskem prometu mednarodna potovanja;

5. mednarodno spričevalo o tovorni črti – potniška ali tovarna ladja, dolga 24 metrov ali več, za katero je bil gredelj položen dne 25. januarja 1969 ali po tem dnevu, ter potniška ali tovarna ladja z bruto tonažo 150 ali več, za katero je bil gredelj položen pred 25. januarjem 1969;

6. spričevalo o sposobnosti ladje za plovbo – potniška in tovorna ladja, ki v pomorskem prometu ne opravlja mednarodnih potovanj, ter ladja, ki opravlja takšna potovanja, vendar pa zanjo ne velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju.

Spričevalo o varnosti potniške ladje, spričevalo o varnosti opreme na tovorni ladji, spričevalo o varnosti radijskih naprav na tovorni ladji in spričevalo o sposobnosti ladje za plovbo morajo imeti tudi ustrezen dodatek k spričevalom.

122. člen

Spričevalo o oprostitvi dobi ladja, za katero velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju oziroma Mednarodna konvencija o tovornih črtah, in sicer:

1. ladja, ki je bila spoznana za sposobno za mednarodna potovanja oziroma določena mednarodna potovanja, ko je bila po prvem odstavku 100. člena tega zakona oproščena izpolnjevanja posameznih določb ene ali druge konvencije;

2. ladja, ki je bila spoznana za sposobno za določeno mednarodno potovanje, ko je bila po drugem odstavku 100. člena tega zakona oproščena izpolnjevanja posameznih določb ene ali druge konvencije.

123. člen

Začasno spričevalo o sposobnosti ladje za plovbo mora imeti ladja, za katero ne velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju oziroma Mednarodna konvencija o tovornih črtah, ki so ji po 101. členu tega zakona zožene meje plovbe, v katerih je smela pluti dotlej, ali za katero se ugotovi, da je sposobna za eno ali več določenih potovanj izven meja, v katerih je imela pravico pluti dotlej.

124. člen

Začasno spričevalo o sposobnosti tovorne ladje za prevažanje potnikov mora imeti tovorna ladja, za katero ne velja Mednarodna konvencija o varstvu človekovega življenja na morju ali Mednarodna konvencija o tovornih črtah, za katero pa je bilo po 201. členu tega zakona ugotovljeno, da je sposobna v mejah teritorialnega morja in notranjih morskih vodah Republike Slovenije prevažati potnike na enem ali več potovanjih ali določen čas.

125. člen

Spričevalo o sposobnosti ladje za poskusno plovbo mora imeti ladja, ki namerava odpluti na poskusno plovbo.

126. člen

Ladja mora imeti izmeritveno spričevalo.

Ladja, za katero velja Mednarodna konvencija o izmeritvi ladij, ki opravlja v pomorskem prometu mednarodna potovanja, mora imeti mednarodno izmeritveno spričevalo.

Izmeritveno spričevalo oziroma mednarodno izmeritveno spričevalo izda klasifikacijski zavod.

Z izmeritvenim spričevalom in mednarodnim izmeritvenim spričevalom se dokazuje bruto in neto tonaža ladje.

Izmeritveno spričevalo oziroma mednarodno izmeritveno spričevalo neha veljati, če se ladji zaradi predelav spremeni bruto ali neto tonaža.

Če je slovensko ladjo izmeril v tujini tuj organ oziroma ustanova, neha veljati izmeritveno spričevalo oziroma mednarodno izmeritveno spričevalo, ki ga je izdal ta organ oziroma ustanova, ko ladja prispe v prvo slovensko пристanišče.

Ne glede na prejšnji odstavek se sme dovoliti slovenski ladji, ki ima tuje izmeritveno spričevalo oziroma mednarodno izmeritveno spričevalo, da eno leto po prihodu v prvo slo-

vensko pristanišče še uporablja to spričevalo, če je bila izmerjena po sistemu, ki se ne razlikuje bistveno od izmeritvenega sistema priznanega v Republiki Sloveniji.

127. člen

Ladja, ki je opremljena z napravami za nakladanje in razkladanje mora imeti register tovarne naprave in snemljive opreme.

Ladja iz prejšnjega odstavka tega člena mora imeti potrjeno o preizkusu in temeljitem pregledu tovornih dviznih naprav, o preizkusu in temeljitem pregledu soh, o preizkusu in temeljitem pregledu nepritrjene opreme, ter o preizkusu in temeljitem pregledu jeklene vrvi.

Ladja za prevoz žita v razsutem stanju in ladja za prevoz hlajenega tovora morata imeti ustrezni potrdili.

128. člen

Ladja, ki prevaža več kot 2.000 ton olja kot tovor, mora imeti potrjeno o zavarovanju za odgovornost za škodo, povzročeno zaradi onesnaženja z oljem, v znesku, določenem po 831. členu tega zakona.

Potrjeno iz prejšnjega odstavka izda zavarovalnica ali druga oseba, pri kateri je tako zavarovanje sklenjeno.

Zavarovalnica ali oseba iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, če iz predloženih listin izhaja, da je zavarovanje nepreklicno in nepogojno in da ne bo prenehalo prej kot v treh mesecih.

129. člen

Ladja, ki opravlja mednarodna potovanja, pa so se na njej zaredili glodalci, mora imeti spričevalo o deratizaciji.

Ladja, ki opravlja mednarodna potovanja, pa na njej ni glodalcev, mora imeti spričevalo, da je oproščena deratizacije. Z njim dokazuje, da na ladji ni glodalcev in da je za čas, določen v spričevalu, oproščena ponovne deratizacije.

Spričevalo o deratizaciji in spričevalo o oprostitvi deratizacije izda pristojni upravni organ.

130. člen

Spričevalo o varnosti potniške ladje, velja največ eno leto.

Spričevalo o varnosti opreme na tovorni ladji, spričevalo o varnosti radijskih naprav na tovorni ladji, spričevalo o sposobnosti ladje za plovbo, spričevalo o varnosti konstrukcije tovarne ladje, mednarodno spričevalo o tovarni črti in mednarodno spričevalo o preprečevanju onesnaženja morja z ladij veljajo pet let, vendar je treba v času veljavnosti omenjenih spričeval, opraviti redne in vmesne preglede ladje, v skladu s tehničnim pravilom klasifikacijskega zavoda.

Veljavnost spričevala o oprostitvi traja najdalj do poteka veljavnosti ustreznega spričevala o varnosti. Če je mednarodno spričevalo o oprostitvi izdano za določeno potovanje, velja samo za to potovanje.

Veljavnost dodatka k spričevalu o varnosti konstrukcije tovarne ladje, dodatka k spričevalu o varnosti opreme na tovorni ladji, dodatka k spričevalu o varnosti radijskih naprav in dodatka k spričevalu o sposobnosti ladje za plovbo traja najdalj do poteka veljavnosti ustreznega spričevala o varnosti.

Začasno spričevalo o sposobnosti ladje za plovbo velja toliko časa, kolikor je na njem navedeno, ali za eno ali več določenih potovanj, vendar najdalj eno leto od zadnjega pregleda vse ladje.

Začasno spričevalo o sposobnosti tovarne ladje za prevoz potnikov velja toliko časa, kolikor je navedeno na njem, vendar najdalj do poteka veljavnosti spričevala o sposobnosti ladje za plovbo.

Spričevalo o sposobnosti ladje za poskusno plovbo velja 30 dni od dneva, ko je bilo izdano.

Veljavnost registra tovarne naprave in priloženih potrdil je treba potrditi letno, obnoviti pa vsako četrto leto ali najkasneje peto leto z rednim pregledom.

Potrdilo o zavarovanju za premoženjsko odgovornost za škodo, povzročeno zaradi onesnaženja z oljem, velja toliko časa, kolikor je na njem navedeno, vendar najdalj do poteka veljavnosti sklenjenega zavarovanja.

131. člen

Ladji, za katero velja Mednarodna konvencija o tovarnih črtah, opravlja pa mednarodna potovanja med slovenskimi pristanišči in bližnjimi pristanišči sosednjih držav Republike Slovenije, izda klasifikacijski zavod – če je ugotovljeno in dogovorjeno med vladami držav, v katerih so taka pristanišča, glede na njihovo naravno zavarovanost ali pogoje za plovbo da je neopravičeno ali neizvedljivo, da bi za ladjo, ki opravlja takšna potovanja, veljale določbe omenjene konvencije in je to dopustno po določbah omenjenih konvencij – ustrezno listino, s katero določi, katere njene določbe zanjo ne veljajo.

132. člen

Spričevalo o sposobnosti ladje za plovbo in spričevalo o varnosti potniške ladje prenehata veljati, če jima poteče rok ali če ladji ni bil opravljen kontrolni pregled, in tedaj, če katerikoli del ladje pretrpi nezgodo, če se na kateremkoli njenem delu odkrijejo kakšne napake, ki bistveno vplivajo na njeno sposobnost za plovbo, ali če se na kateremkoli delu ladje opravljajo popravila, obnova ali predelave.

Spričevalo o varnosti konstrukcije tovarne ladje, spričevalo o varnosti opreme na tovarni ladji, izmeritveno spričevalo, mednarodno izmeritveno spričevalo, spričevalo o varnosti radijske telegrafske naprave na tovarni ladji, spričevalo o varnosti radijske telefonske naprave na tovarni ladji, mednarodno spričevalo o tovarni črti, mednarodno spričevalo o oprostitvi izpolnjevanja določb o tovarni črti in register tovarne naprave prenehajo veljati tudi tedaj, če ladja pretrpi nezgodo na tistem svojem delu, na katerega se nanaša spričevalo, ali če se odkrijejo napake na tem delu ladje ali opravijo na njem večja popravila, obnova ali predelave.

Ladja mora imeti knjigo stabilnosti.

133. člen

Potrdilo, da je sposobna za nakladanje sipkega tovora, in potrdilo da je sposobna za nakladanje hlajenega tovora, mora imeti vsaka ladja, ki prevaža sipek oziroma hlajen tovor, potrdilo, da je sposobna za nakladanje nevarnega blaga, pa tista ladja, ki prevaža takšno nevarno blago da so zanj predpisani posebni pogoji, ki jih mora izpolnjevati.

V potrdilih iz prejšnjega odstavka mora biti potrjeno, da ladja izpolnjuje pogoje, predpisane za prevoz sipkega, nevarnega blaga ali hlajenega tovora za zavarovanje ladje, ljudi na njej, tovora in okolja.

134. člen

Za prevoz nevarnega blaga se uporabljajo določbe zakonika o prevozu nevarnega blaga in mednarodni predpisi, ki jih je prevzela Republika Slovenija.

135. člen

Ladja s posadko, ki je vpisana v slovenski vpisnik trgovskih ladij, mora imeti:

1. spričevalo o upoštevanju predpisanih ukrepov in normativov za varstvo pri delu na ladji;

2. potrdilo o preizkusih kemične in biološke škodljivosti ter mikroklima na delovnih mestih in v delovnih prostorih na ladji;

3. potrdilo o preizkusu brezhibnosti žerjava oziroma dvigalne naprave, ki se uporablja za dela na ladji, če znaša njihova nosilnost več kot 1000 kilogramov;

4. potrdilo o preizkusu potniških dvigalnih naprav.

Listine iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka mora imeti tudi vsaka ladja brez posadke.

Z listinami iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se potrjuje, da so bili izvedeni predpisani ukrepi in upoštevani normativi za varstvo pri delu na ladji v skladu s predpisi o varstvu pri delu na ladji in tehničnimi pravili.

Veljavnost listin iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena določajo predpisi o varstvu pri delu na ladji in tehnična pravila, listina iz 1. točke prvega odstavka tega člena pa velja dve leti pod pogojem, da se po enem letu, odkar je bila izdana, opravi kontrolni pregled ladje.

136. člen

Ladja, ki ima pogonski stroj z močjo na gredi 110 kW ali več, mora ne glede na tonažo voditi ladijski in strojni dnevnik.

Ladja v dolgi plovbi ali veliki obalni plovbi ter druga ladja z bruto tonažo 400 ali več mora voditi zdravstveni dnevnik.

137. člen

Ladja mora imeti radijsko napravo in mora voditi radijski dnevnik.

138. člen

Ladja mora imeti zaradi varstva okolja naslednje listine in knjige:

1. mednarodno spričevalo o preprečevanju onesnaževanja z oljem – tanker z bruto tonažo 150 ali več ter ladja, ki ni tanker z bruto tonažo 400 ali več, za katere velja Mednarodna konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij, ki opravljata v pomorskem prometu mednarodna potovanja;

2. spričevalo o preprečevanju onesnaževanja z oljem in dodatek k spričevalu o preprečevanju onesnaževanja z oljem:

– tanker z bruto tonažo 150 ali več ter ladja, ki ni tanker, z bruto tonažo 400 ali več, kot pogonsko gorivo pa uporablja olje, ki v pomorskem prometu ne opravljata mednarodnih potovanj;

– tanker z bruto tonažo do 150;

– ladja do 400 bruto tonaže, ki ni tanker, kot pogonsko gorivo pa uporablja olje;

– ladja, ki ima pogonski stroj z močjo na gredi 220 kW ali več, ne glede na tonažo, če kot pogonsko gorivo uporablja olje;

3. knjigo o oljih, I. del (postopki v strojnici) – vsak tanker, ladja z bruto tonažo 50 ali več ter ladja, ki ima pogonski stroj z močjo na gredi 220 kW ali več, ne glede na tonažo, ki kot pogonsko gorivo uporabljata olje;

4. knjigo o oljih, II. del (postopki s tovorom in balastom) – vsak tanker;

5. spričevalo o preprečevanju onesnaževanja morja z odpadki;

6. spričevalo o preprečevanju onesnaževanja morja s fekalijami;

7. knjigo o ravnanju z odpadki;

8. spričevalo o minimalnem številu članov posadke.

Listine iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, ki jih izda klasifikacijski zavod, veljajo najdalj pet let pod pogojem, da

se v času veljavnosti spričeval opravljajo kontrolni pregledi v predpisanem obsegu in rokih.

139. člen

Spričevala iz 121., 122., 123., 124., 125. in 126. člena tega zakona, register tovarne naprave s potrdili iz 127. člena tega zakona, potrdila iz 133. člena tega zakona in knjigo iz tretjega odstavka 132. člena tega zakona izda klasifikacijski zavod.

Vmesne in kontrolne preglede iz 130., 132., 135. in 138. člena tega zakona opravi kontrolor klasifikacijskega zavoda.

VII. poglavje – ČOLN

1. Splošno

140. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na ladje, se uporabljajo za čolne samo, če je to v tem zakonu izrecno predpisano.

Določbe tega poglavja se nanašajo na tiste čolne, ki morajo biti vpisani v register in so določeni v 217. členu tega zakona.

2. Sposobnost čolna za plovbo

141. člen

Sposobnost čolna za plovbo se ugotovi z osnovnim, rednim ali izrednim pregledom, ki ga za čolne do 12 metrov opravi Uprava Republike Slovenije za pomorstvo ali klasifikacijski zavod, ki je polnopravni član Mednarodnega združenja klasifikacijskih zavodov, za čolne nad 12 metrov pa klasifikacijski zavod, ki je polnopravni član Mednarodnega združenja klasifikacijskih zavodov ali drug zavod, ki ga pooblasti minister na način, ki je določen v drugem odstavku 93. člena tega zakona. Dovoljenje za plovbo čolna izda Uprava Republike Slovenije za pomorstvo na podlagi zapisnika o uspešno opravljenem pregledu.

Brez dovoljenja za plovbo ni dovoljena plovba čolna v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah Republike Slovenije.

Med plovbo mora biti na čolnu veljavna listina o vpisu in dovoljenje za plovbo.

142. člen

Čoln sme izpluti:

- če je glede na konstrukcijske in plovne lastnosti ter opremo ugotovljena njegova sposobnost za plovbo,
- če je zanj izdano dovoljenje za plovbo in
- če ga upravlja usposobljena oseba.

143. člen

Oseba, ki upravlja čoln, mora med plovbo ravnati skladno s predpisi in tehničnimi pravili o varnosti plovbe, varstvu človeškega življenja in okolja.

144. člen

Čoln sme upravljati oseba, katere usposobljenost za opravljanje čolnov je bila ugotovljena na predpisan način in ji je bila pri tem izdana ustrežna listina, katero mora ta oseba imeti med upravljanjem čolna vedno pri sebi. Postopek ugotavljanja usposobljenosti za upravljanje čolna in izdajo ustreznih listin vodi Uprava Republike Slovenije za pomorstvo.

3. Listine o sposobnosti čolnov

145. člen

Listine o sposobnosti čolna za plovbo, ki jih izdajo tuje države, se priznavajo ob vzajemnosti.

Če čoln nima listine o sposobnosti za plovbo, mu pomorski inšpektor prepove plovbo, dokler ni s pregledom ugotovljena njegova sposobnost.

Določba prejšnjega odstavka velja tudi za čolne, katerih stanje očitno ne ustreza veljavni listini o njihovi sposobnosti za plovbo.

Ko je čoln po drugem odstavku tega člena pregledan, dobi listino o sposobnosti za plovbo.

VIII. poglavje – PLAVAJOČE NAPRAVE

146. člen

Določbe tega poglavja se nanašajo na tiste plavajoče naprave, ki morajo biti vpisane v register in so določene v 218. členu tega zakona.

147. člen

Sposobnost plavajoče naprave za varno uporabo se ugotovi z osnovnim, rednim ali izrednim pregledom.

Pregled plavajoče naprave opravi klasifikacijski zavod, ki je polnopravni član Mednarodnega združenja klasifikacijskih zavodov.

Osnovni pregled se opravi pred izdajo dovoljenja za stalni privez in obsega preverjanje vseh elementov glede varnosti plavajoče naprave.

Redni pregledi se opravljajo vsaka štiri leta, izredni pregled pa po vsaki poškodbi plavajoče naprave.

148. člen

Če se pri pregledu ugotovi, da plavajoča naprava ustreza pogojem glede varnosti za uporabo, izda klasifikacijski zavod spričevalo o varnosti plavajoče naprave.

Spričevalo velja za čas, ki je določen v spričevalu, vendar ne več kot štiri leta od dneva izdaje spričevala.

149. člen

Lastnik oziroma imetnik plavajoče naprave mora imeti dovoljenje za stalni privez, sidranje ali položitev plavajoče naprave na morsko dno.

Dovoljenje izda Uprava Republike Slovenije za pomorstvo ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za varstvo okolja.

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo prekliče dovoljenje, če se pri rednem ali izrednem pregledu ugotovi, da plavajoča naprava ne izpolnjuje pogojev glede varne uporabe.

IX. poglavje – LADIJSKA POSADKA

1. Skupne določbe

150. člen

Ladijsko posadko sestavljajo osebe (pomorščaki), ki so vpisane v seznam posadke za delo na ladji.

151. člen

Za opravljanje del, s katerimi se zagotavlja plovba, mora imeti ladja ustrezno število članov posadke s predpisano strokovno izobrazbo.

152. člen

Član posadke slovenske ladje je lahko tisti, ki si je pridobil ustrezen naziv in ima za opravljanje del takšnega naziva na ladji ustrezno pooblastilo ter pripravnik za pridobitev naziva.

Pooblastilo za dela na ladji lahko dobi le tisti, ki je telesno in duševno zmožen opravljati dela na ladji in ni zasvojen z alkoholom, mamili ali psihotropnimi substancami, kar se ugotovi z zdravniškim pregledom, kontrolira pa s periodičnimi pregledi.

Splošne in posebne zdravstvene pogoje za delo na ladji, ki jih mora izpolnjevati član posadke, način, postopek in pogoje opravljanja predhodnih in obdobjnih zdravstvenih pregledov ter obvezne imunizacije proti določenim nalezljivim boleznim predpiše minister, pristojen za zdravstvo, s soglasjem ministra.

153. člen

Kot član posadke se lahko vkrcja na ladjo samo oseba s pomorsko knjižico ali dovoljenjem za vkrcanje in veljavno sklenjeno pisno pogodbo o zaposlitvi.

Pomorska knjižica je osebna listina, s katero član posadke dokazuje svojo strokovno izobrazbo, zdravstveno stanje, položaj na ladji ter koliko časa je na ladji zaposlen.

Pomorska knjižica, na kateri je vizum pristojnega organa za potovanje v tujino, služi članu posadke tudi kot:

- potna listina (potni list) in mu daje pravico biti član posadke na ladji, ki plove v tujino,
- dokument za potovanje v tujino zaradi vkrcanja na ladjo oziroma po izkrcanju z ladje v tujini za vrnitev v Republiko Slovenijo.

154. člen

Pogodbo o zaposlitvi skleneta pomorščak, ki po tem zakonu izpolnjuje pogoje za člana posadke in ladjar ali zanj od njega za to pooblaščen oseba.

155. člen

Če se je član posadke med delovnim razmerjem ali po prenehanju delovnega razmerja izkrcal z ladje v drugem pristanišču, v katerem se je vkrcal, mu mora ladjar, oziroma od njega pooblaščen oseba preskrbeti vrnitev v pristanišče, v katerem se je vkrcal, oziroma v kraj njegovega stalnega prebivališča ali v kraj, v katerem je ladjarjev sedež oziroma tja, kamor je določeno v pogodbi o zaposlitvi (v nadaljnjem besedilu: povratno potovanje).

Če ladjar ali od njega pooblaščen oseba ne preskrbi članu ladijske posadke povratnega potovanja po prejšnjem odstavku, mu preskrbi povratno potovanje iz tujine diplomatsko ali konzularno predstavništvo Republike Slovenije, na ladjarjeve stroške.

156. člen

Stroške za povratno potovanje člana posadke ladje krije ladjar.

Ladjar ima pravico zahtevati povračilo vseh stroškov za povratno potovanje od člana posadke ladje, ki se je brez dovoljenja ali po svoji krivdi izkrcal z ladje.

Stroški povratnega potovanja člana posadke ladje obsegajo stroške za stanovanje, hrano in prevoz.

157. člen

Član posadke mora opravljati dela na ladji v skladu s svojimi dolžnostmi, ki jih predpisujejo zakon in pravila navigacije.

Delo mora opravljati tako, da ne ogroža varnosti prometa in ne poškoduje ladje ali tovora na njej, ne ogroža varnosti

potnikov ali drugih oseb na ladji in ne onesnažuje okolja z ladje.

Član posadke, ki je v takem psihofizičnem stanju, pod vplivom alkohola ali drugih psihotropnih snovi, da je nesposoben za opravljanje del v zvezi z varnostjo plovbe, ne sme upravljati plovila, niti opravljati drugih del v zvezi z varnostjo plovbe. Najmanj štiri ure pred nastopom ladijskega stražarjenja je članom posadke prepovedano vsako uživanje alkohola.

Šteje se, da je član posadke pod vplivom alkohola, če je ugotovljeno, da ima v krvi več kot 0,5 promila alkohola.

158. člen

Član ladijske posadke mora dežurnega častnika ali poveljnika ladje nemudoma obvestiti:

1. vsakem izrednem dogodku, ki bi utegnil ogroziti varnost ladje, potnikov, drugih oseb ali tovora na ladji ter onesnažiti okolje z nevarnimi in škodljivimi snovmi z ladje;

2. kadar pri plovbi po plovni poti opazi, da posamezni svetilniki in luči ne delujejo oziroma da označbe ali signalni plovki niso na svojem mestu.

Ob nevarnosti, brodolomu ali drugi nezgodi si morajo člani ladijske posadke prizadevati, da rešijo ladjo, potnike, druge osebe na ladji in tovor ter da zavarujejo okolje, dokler jim poveljnik ladje ne ukaže, naj ladjo zapustijo.

159. člen

Ob brodolomu ali drugi nezgodi ladje je ladjar dolžan članu posadke povrniti škodo zaradi uničenih ali poškodovanih osebnih stvari na ladji.

Član ladijske posadke, ki je v delovnem razmerju, ima po brodolomu najmanj še dva meseca pravico do plače, določene v pogodbi o zaposlitvi.

Glede povratnega potovanja člana posadke ladje, ki je pretrpela brodolom, se uporabljajo določbe 155. in 156. člena tega zakona.

160. člen

Za škodo zaradi telesne poškodbe ali smrti člana ladijske posadke je odgovoren ladjar, če ne dokaže, da škoda ni nastala zaradi njegove krivde.

Za sojenje v sporih iz tega člena je pristojno sodišče za pomorske (plovne) spore.

2. Poveljnik ladje

161. člen

Poveljnik ladje je odgovoren za varnost ladje in red na njej, zastopa ladjarja ter izvršuje javna pooblastila na ladji v mejah, ki jih določajo ta zakon in drugi zakoni.

Poveljnika ladje imenuje in razrešuje ladjar.

Če poveljnik ladje umre, če je zadržan ali odsoten, ga z vsemi njegovimi pravicami in dolžnostmi nadomešča po stopnji najvišji član posadke krovne službe.

162. člen

Poveljnik ladje mora skrbeti za preskrbo ladje, za ladijsko administracijo, za vzdrževanje ladje, za varnost ladijskih naprav, za pravilno nakladanje, zlaganje, prevoz in razkladanje tovora, za pravilno vkrcavanje, oskrbo in izkrcavanje potnikov ter za izvrševanje vseh nalog v zvezi z delovnim procesom.

Poveljnik ladje mora v predpisanih rokih opravljati vaje z rešilnimi čolni in drugimi sredstvi za reševanje ter z napravami za odkrivanje, preprečevanje in gašenje požara.

Poveljnik ladje mora biti med plovbo na ladji.

Poveljnik ladje se mora pred odhodom ladje na pot prepričati, ali je ladja sposobna za plovbo in ali bo lahko opravila določeno potovanje, ter poskrbeti, da so na ladji vse predpisane listine in knjige ter vsi člani posadke; če ladja prevaža potnike, se mora zlasti prepričati, ali je zagotovljena njihova varnost.

163. člen

Poveljnik ladje oziroma krovni častnik v izmeni, ki vodi ladjo, mora ukreniti vse, kar je potrebno za varnost ladje in plovbe.

Poveljnik ladje mora osebno voditi ladjo vselej, kadar je to potrebno za njeno varnost, zlasti, kadar ladja plove v pristanišče, kanal, prekop, ožino in druga nevarna navigacijska območja ali reko in iz njih ter kadar je slaba vidljivost ali megla.

164. člen

Če je ladja ali osebe na njej v nevarnosti, mora poveljnik ladje ukreniti vse, da se rešijo ljudje in odvrne nevarnost za ladjo in stvari na njej ter zavaruje okolje.

Če je treba v primeru iz prejšnjega odstavka žrtvovati ali poškodovati del ladje ali tovor ali druge stvari na ladji, mora poveljnik ladje najprej žrtvovati stvari, ki niso nujne za plovbo, ki so manj uporabne in manjše vrednosti, tako, da je škoda povzročena ladjarju in lastniku tovara čim manjša.

165. člen

Če ostane ob nevarnosti za ladjo brez uspeha vse, kar je bilo storjenega za njeno rešitev, in če je potopitev ladje neizbežna, mora poveljnik ladje po možnosti ladjo odstraniti s plovne poti in rešiti potnike in druge osebe na ladji, ter nato ukazati zapustitev ladje.

V primeru iz prejšnjega odstavka mora poveljnik ladje rešiti tudi ladijski dnevnik, če okoliščine to dopuščajo, pa tudi druge ladijske knjige, ladijske listine, pomorske karte tega potovanja in gotovino v ladijski blagajni.

Poveljnik sme zapustiti ladjo šele potem, ko v mejah dejanskih možnosti ukrene vse, kar je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena.

166. člen

Če se pripeti na ladji, ki se nahaja v teritorialnem morju Republike Slovenije dogodek, ki ogroža varnost ladje ali plovbe, ali če se pripeti kaj izrednega ladji, potnikom ali drugim osebam ali stvarjem na ladji, odkrije pomanjkljivost ladje ali njene opreme za zaščito okolja pred onesnaženjem z ladje ali če se opazi na plovni poti onesnaženje z nevarnimi ali škodljivimi snovmi, mora poveljnik ladje takoj, najpozneje v 24 urah, dogodek oziroma opaženo onesnaženje vpisati v ladijski dnevnik.

O dogodku iz prejšnjega odstavka mora poveljnik ladje obvestiti Upravo Republike Slovenije za pomorstvo iz pristanišča, kjer se ladja nahaja, oziroma mora poveljnik ladje o dogodku nemudoma, najpozneje v 24 urah po prihodu ladje v pristanišče, predložiti poročilo z izpiskom iz ladijskega dnevnika Upravi Republike Slovenije za pomorstvo.

167. člen

Poveljnik ladje mora po ladijskih telekomunikacijah poslati obvestilo o kakršnikoli neposredni nevarnosti za varnost plovbe, na katero naleti, zlasti če opazi na plovni poti spremembe iz 2. točke prvega odstavka 158. člena tega zakona, če naleti na onesnaženje z nevarnimi ali škodljivimi snovmi, na nevaren led, nevarno nevihto ali na kakršnokoli drugo neposredno nevarnost za plovbo, ali če zaide v tropsko nevihto ali na temperaturo zraka pod lediščem, ki jo sprem-

ljajo vetrovi nevihtne moči, ki povzročajo veliko nabiranje ledu na nadgradnjah, ali v veter 10 ali več stopenj po Beauportovi lestvici, za katerega ladja ni prejela opozorila.

Poveljnik ladje mora zaznavek o obvestilu iz prejšnjega odstavka vpisati v ladijski dnevnik.

168. člen

Poveljnik ladje vpiše v ladijski dnevnik rojstvo in smrt osebe na ladji, navede kraj ali geografski položaj ladje in čas rojstva oziroma smrti, ter sprejme izjavo poslednje volje, jo vpiše v ladijski dnevnik in navede čas, kdaj jo je sprejel.

Poveljnik ladje mora o rojstvu in smrti ter sprejeti izjavi poslednje volje sestaviti zapisnik tako, kot je predpisano in ga izročiti Upravi Republike Slovenije za pomorstvo v prvem domačem pristanišču, v katero priplove ladja, v tujini pa najbližjemu diplomatskemu oziroma konzularnemu predstavništvu Republike Slovenije.

169. člen

V izrednem ali vojnem stanju mora poveljnik ladje ukreniti vse, kar je iz previdnosti potrebno, da ohrani ladjo, posadko, potnike, tovor in drugo premoženje ter ladijske listine in knjige.

Če izbruhne vojna med Republiko Slovenijo in drugo državo, mora poveljnik ladje ukreniti vse potrebno, da obvaruje ladjo, ljudi, tovor in drugo premoženje ter ladijske listine in knjige pred sovražnikom.

Če izbruhne vojna med drugimi državami, v kateri ostane Republika Slovenija nevtralna, in se ladja nahaja v pristanišču vojskujoče se države, ali na poti v pristanišče te države, ali pa mora skozi teritorialno morje ali reke in jezera te države, je poveljnik ladje dolžan zahtevati navodila od ladjarja, če to ni mogoče pa od pristojnih slovenskih organov.

170. člen

Poveljnik ladje lahko sklepa v kraju izven ladjarjevega sedeža kot ladjarjev zastopnik, v njegovem imenu in na njegov račun, pogodbe o reševanju in pravne posle, ki so potrebni za izvršitev potovanja.

Poveljnik ladje ima kot ladjarjev zastopnik pravico začeti pred tujimi sodnimi in upravnimi organi postopek za varstvo ladjarjevih pravic in interesov v poslih iz prvega odstavka tega člena in v tem postopku opravljati procesna dejanja.

Če ladjar omeji poveljnikova pooblastila, taka omejitev nima učinka nasproti tretjim, ki zanj niso vedeli in glede na okoliščine tudi niso mogli vedeti.

171. člen

Poveljnik ladje ima pravico in dolžnost izdajati ukaze vsem osebam na ladji, s katerimi zagotavlja varnost ladje in njene plovbe in ohranja red na ladji, ter pravico in dolžnost nadzorovati izvršitev izdanih ukazov.

Za red in varnost na ladji sme imeti poveljnik na ladji potrebno strelno orožje; člani posadke na ladji ne smejo imeti orožja.

172. člen

Poveljnik ladje ima pravico med plovbo omejiti gibanje na ladji vsakemu, ki ogroža varnost ladje, članov posadke, potnikov in drugih oseb in stvari na ladji ali okolja z onesnaženjem z nevarnimi ali škodljivimi snovmi. Omejitev gibanja je dovoljena le v takšni meri, ki je nujna, da se zavarujejo potniki in druge osebe in stvari na ladji ali da se zavaruje ladja in okolje, in sme trajati za tujega državljan ali osebo brez državljanstva najdalj do prihoda ladje v prvo pristanišče, za državljan Republike Slovenije pa najdalj do prihoda ladje v prvo slovensko pristanišče.

Ukrepe iz prvega odstavka tega člena je treba z obrazložitvijo vpisati v ladijski dnevnik.

173. člen

Poveljnik ladje ima pravico, da člana ladijske posadke, ki ogroža varnost plovbe, odstrani z dela, po potrebi pa tudi izkrca z ladje in vrne v kraj njegovega bivanja.

174. člen

V primeru stiske ima poveljnik ladje pravico zmanjšati članom ladijske posadke obroke hrane in vode, da se varčno izkoristijo zaloge na ladji.

Ukrepe iz prejšnjega odstavka je treba z obrazložitvijo vpisati v ladijski dnevnik.

175. člen

Če stori med potovanjem član posadke, potnik ali kdo drug na ladji kaznivo dejanje, mora poveljnik ladje glede na okoliščine ukreniti, kar je potrebno, da se prepreči in omili škodljive posledice takega dejanja, storilec pa pokliče na odgovornost.

Če obstoja nevarnost, da storilec dejanje ponovi ali pobegne, odredi poveljnik ladje, da se storilcu kaznivega dejanja omeji gibanje na ladji ali da se mu vzame prostost; da se zasljišijo storilec, priče in oškodovanec ter tako ugotovijo vse okoliščine, v katerih je bilo dejanje storjeno in njegove posledice; da se o vsakem zaslišanju opravi zapisnik; da se kot dokazila spravijo predmeti, na katerih ali s katerimi je bilo dejanje storjeno oziroma na katerih so vidni sledovi storjenega dejanja in da se ukrene drugo, kar je potrebno za ugotovitev okoliščin v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno.

Če se ladja nahaja v tujini, mora poveljnik ladje o storjenem kaznivem dejanju poročati diplomatskemu ali konzularnemu predstavništvu Republike Slovenije v državi, v kateri pripluje ladja v prvo pristanišče. Poveljnik mora ravnati s storilcem kaznivega dejanja po navodilih tega predstavništva.

Po prihodu ladje v prvo slovensko pristanišče mora poveljnik ladje izročiti storilca kaznivega dejanja organu za notranje zadeve, s pisnim poročilom o kaznivem dejanju, z zapisniki in s predmeti iz drugega odstavka tega člena.

Ukrepe iz drugega in četrtega odstavka tega člena je treba z obrazložitvijo vpisati v ladijski dnevnik.

176. člen

Če član ladijske posadke samovoljno zapusti ladjo v tujem pristanišču z namenom, da ostane v tujini, mora poveljnik ladje to sporočiti tamkajšnjim pristaniškim oblastem ali drugemu pristojnemu organu.

Poveljnik ladje mora sestaviti zapisnik in ugotoviti, katere stvari in listine člana posadke, ki je samovoljno zapustil ladjo, so ostale na njej. Zapisnik je treba sestaviti v navzočnosti dveh prič, podpišejo pa ga poveljnik ladje in prič.

Zaznamek o samovoljni zapustitvi ladje in o stvareh člana posadke, ki so ostale na ladji, ter o njihovi izročitvi pristojnemu organu mora poveljnik ladje zapisati v ladijski dnevnik.

177. člen

Šteje se, da je član posadke samovoljno zapustil ladjo z namenom, da ostane v tujini, če se nanjo ne vrne do njenega odhoda iz pristanišča.

Če se član posadke ni mogel pravočasno vrniti na ladjo do njenega odhoda iz pristanišča, se šteje, da je samovoljno zapustil ladjo, če se v treh dneh od dneva, ko je ovira prenehala, ne prijavi organu iz prvega odstavka prejšnjega člena.

178. člen

Poveljnik ladje, ki kakorkoli zve, da so ljudje, vključno tudi sovražniki, ob oboroženem spopadu na morju v smrtni nevarnosti, jim mora takoj z največjo možno hitrostjo kreniti na pomoč in jim to, če more, sporočiti ter se lotiti reševanja.

Poveljnik ladje, ki je v nevarnosti, ima pravico, da si potem, ko se je po možnosti posvetoval s poveljniki ladij, ki so odgovorili na njegov klic na pomoč, izbere eno ali več ladij, za katere sodi, da mu bodo najlažje pomagale.

Poveljnik ali poveljniki ladij, izbrani za pomoč ladji v nevarnosti, morajo sprejeti izbiro in takoj z največjo možno hitrostjo kreniti na pomoč ljudem, ki so v smrtni nevarnosti.

Poveljnik ladje je dolžan reševati ljudi, ki so v smrtni nevarnosti, čeprav se sami temu upirajo ali se temu upira poveljnik njihove ladje.

179. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena poveljnik ladje ni dolžan kreniti na pomoč in se lotiti reševanja ljudi, ki so v smrtni nevarnosti:

1. če bi reševanje spravilo v resno nevarnost ladjo, ki ji poveljuje in ljudi na njej;

2. če opravičeno sodi, da glede na posebne okoliščine reševanje ljudi v nevarnosti ne bi bilo uspešno;

3. če zve, da je za pomoč izbrana druga ladja, ter da je izbrana ladja to sprejela;

4. če mu poveljnik ladje, ki je v nevarnosti, ali neposredno ljudje, ki so bili v smrtni nevarnosti, ali poveljnik druge ladje, ki je prišel do njih, sporočijo, da pomoč ni več potrebna.

Poveljnik mora zapisati v ladijski dnevnik razloge, zakaj ni krenil na pomoč ljudem v nevarnosti in se lotil njihovega reševanja.

Lastnik ladje in ladjar nista odgovorna za škodo, ki nastane zaradi tega, ker je poveljnik ladje prekršil dolžnosti iz prejšnjega člena tega zakona in tega člena.

Določbe prejšnjega člena tega zakona in tega člena veljajo tudi za vojaške ladje.

180. člen

Poveljnik slovenske ladje, ki izve, da je na morju v nevarnosti kakšna druga ladja, mora reševati predvsem ljudi na njej, poleg tega pa se lotiti reševanja ladje in stvari na njej, če se reševanju ladje ali njenih stvari izrecno ne upira poveljnik ladje, lastnik ali ladjar ladje v nevarnosti.

Poveljnik ladje ni dolžan reševati ladje po prejšnjem odstavku, če tega ne more storiti, ne da bi spravil v resno nevarnost ljudi na svoji ladji ali svojo ladjo, ali če upravičeno sodi, da reševanje ladje ne bi bilo smotno in ne razumno glede na vrednost ladje v nevarnosti in stvari na njej ter glede na tveganje in stroške, katerim bi z reševanjem izpostavil svojo ladjo.

Poveljnik ladje mora zapisati v ladijski dnevnik razlog, zakaj se ni lotil reševanja ladje in stvari na njej.

Lastnik ladje in ladjar nista odgovorna za škodo, ki nastane zaradi tega, ker je poveljnik ladje prekršil dolžnosti iz 178. in 179. člena tega zakona in tega člena.

Določbe 178. in 179. člena tega zakona in tega člena veljajo tudi za vojaške ladje.

X. poglavje – INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

181. člen

Inspekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona, predpisov, ki so izdani na njegovi podlagi in drugih predpisov, ki urejajo varnost pomorske plovbe, izvaja pomorska inspekcija pri ministrstvu pristojnem za pomorstvo.

Inšpektor je lahko oseba, ki ima najmanj visoko strokovno izobrazbo. Navtični inšpektor mora imeti opravljen tudi strokovni izpit za naziv poveljnik ladje z bruto tonažo 3000 ali več, strojni inšpektor pa opravljen strokovni izpit za naziv upravitelj stroja na ladji s pogonskim strojem z močjo 3000 kW ali več.

Inšpektor samostojno opravlja zadeve inšpekcijskega nadzora, izdaja odločbe in sklepe v upravnem postopku in odreja druge ukrepe, za katere je pooblaščen. Minister podrobneje uredi način in pogoje za delo pomorske inšpekcije in inšpektorjev.

Inšpektor ima predpisano uniformo in službeno izkaznico, ki jo izda minister. Način in pogoje nošenja uniforme, službene oznake in obrazec službene izkaznice predpiše minister.

Inšpekcijo nad domačimi vojaškimi ladjami izvaja pristojna inšpekcija ministrstva, pristojnega za obrambo.

Inšpekcijsko nadzorstvo iz prejšnjega odstavka lahko opravlja tudi pomorska inšpekcija pri ministrstvu pristojnem za pomorstvo po predhodnem soglasju ministrstva, pristojnega za obrambo.

182. člen

Inšpekcijsko nadzorstvo nad varnostjo plovbe po tem zakonu obsega nadzor nad:

1. plovili glede njihove sposobnosti za plovbo, varstva oseb na njih in varstva okolja;
2. izvajanjem mednarodnega režima pristanišč v skladu z mednarodnimi obveznostmi Republike Slovenije, nad stanjem pristanišč, o izpolnjevanju pogojev za varno plovbo in za varen privez plovil, vkrcanje in izkrcanje oseb in nakladanje in razkladanje tovora;
3. vzdrževanjem in zaznamovanjem plovnih poti v teritorialnem morju in na notranjih morskih vodah Republike Slovenije in stanjem objektov za varnost plovbe na njih;
4. opravljanjem radijske službe za varstvo človeškega življenja na morju;
5. graditvijo objektov na morju in morski obali glede varnosti plovbe;
6. izvajanjem plovbnega režima čolnov;
7. opravljanjem javnega prevoza oseb ali blaga po morju;
8. plavajočimi napravami, glede varnosti za njihovo uporabo in glede njihove plovne sposobnosti;
9. službo pilotaže;
10. službo vleke ladij;
11. člani posadke plovila;
12. izvajanjem varstva pri delu članov posadke.

V primeru ugotovitve prekrška iz 979., 980., 981., 982., 983., 984., 985., 986., 987. in 989. člena tega zakona lahko inšpektor izda plačilni nalog za denarno kazen osebam, ki jih zoloti pri prekršku.

183. člen

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva nad ladjo po 1. točki prvega odstavka prejšnjega člena pomorski inšpektor preverja, ali ima ladja veljavna spričevala v skladu z določbami Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju, Mednarodne konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij, Mednarodne konvencije o tovarnih črtah in Mednarodne konvencije ILO št. 147 o delovnih pogojih za pomorščake; če zanj ne veljajo določbe teh konvencij pa, ali ima veljavno spričevalo o sposobnosti za plovbo in spričevalo o tovarni črti v skladu s predpisi svoje države in spričevala o preprečevanju onesnaženja morja z oljem.

Če ima ladja veljavne listine iz prvega odstavka tega člena, se inšpekcijsko nadzorstvo omeji na preverjanje:

1. ali položaj tovarne črte oziroma nadvodja ustreza podatkom iz teh listin;

2. ali je ladja naložena v skladu z dobljeno tovarno črto oziroma črto nadvodja in ali je tovor pravilno razporejen po pogojih, navedenih v teh listinah.

Poleg preverjanja listin iz prvega odstavka tega člena pomorski inšpektor preveri tudi, ali ima ladja, ki naklada ali razklada tovor, veljavno listino, s katero dokazuje brezhibnost ladijskih naprav za nakladanje ali razkladanje tovora in, ali je stanje teh naprav v skladu s podatki iz te listine.

184. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi, da ladja nima veljavnih listin iz prvega odstavka prejšnjega člena ali, da položaj tovarne črte ali nadvodja ne ustreza podatkom iz teh listin ali, da ladja ni naložena v skladu z dobljeno tovarno črto oziroma črto nadvodja ali, da tovor ni pravilno razporejen, ladji prepove odhod iz pristanišča vse dotlej, dokler ne more nadaljevati plovbe brez nevarnosti za življenje ljudi na njej.

Če pomorski inšpektor ugotovi, da ladja onesnažuje okolje ali se utemeljeno sumi, da ga bo onesnažila, ji prepove odhod iz pristanišča, dokler niso odpravljene ugotovljene pomanjkljivosti ali okoliščine, ki so bile razlog za prepoved.

Če pomorski inšpektor pri nadzorstvu po tretjem odstavku prejšnjega člena ugotovi, da ladja nima veljavne listine, s katero dokazuje brezhibnost ladijskih naprav za nakladanje in razkladanje tovora ali če ugotovi, da stanje teh naprav ni v skladu s podatki iz te listine, ladji prepove nakladanje in razkladanje tovora z lastnimi napravami.

185. člen

Če pomorski inšpektor iz upravičenih razlogov sumi, da stanje tuje ladje bistveno ne ustreza podatkom, navedenim v listinah iz prvega odstavka 183. člena tega zakona ali, da je tuja ladja vkrcala več potnikov, kot je dovoljeno ali, da nima minimalnega števila strokovno usposobljenih članov posadke in da v takšnem stanju oziroma s tolikšnim številom potnikov ali s takšnim stanjem posadke očitno ne bi bila sposobna nadaljevati plovbe, ne da bi bilo to nevarno za življenje ljudi na njej, ladji prepove odhod iz pristanišča, dokler ne more nadaljevati plovbe brez nevarnosti za življenje ljudi na njej.

Pomorski inšpektor pri nadzoru tuje ladje postopa glede ladijske posadke tudi po določilih Konvencije o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov.

186. člen

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva nad sposobnostjo ladje za plovbo, vpisane v register ladij Republike Slovenije, pomorski inšpektor preverja:

1. ali ima ladja veljavne predpisane ladijske listine in knjige;

2. ali so na ladji od dneva, ko so bile ladijske listine izdane oziroma na podlagi tehničnega nadzorstva potrjene, nastale takšne bistvene spremembe, zaradi katerih je očitno, da v takem stanju ladja ni sposobna pluti, ne da bi bilo to nevarno za ljudi in tovor na njej ter okolje;

3. ali ladja izpolnjuje pogoje iz 92. člena tega zakona;

4. ali ima ladja na svojih bokih predpisano označbo tovarne črte oziroma črto nadvodja;

5. izurjenost posadke v ravnanju z rešilnimi čolni in drugimi sredstvi za reševanje in z napravami za odkrivanje, preprečevanje in gasitev požara.

Inšpekcijsko nadzorstvo obsega tudi preverjanje, ali ima ladja veljaven register tovarne naprave in ali stanje naprav za nakladanje in razkladanje tovora ustreza podatkom iz registra tovarne naprave.

187. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi pomanjkljivosti ladje ali čolna glede sposobnosti za plovbo, naloži poveljniku oziroma osebi, ki upravlja čoln, da jih v določenem roku odpravi.

Če ugotovljene pomanjkljivosti niso v določenem roku odpravljene ali če so po naravi takšne, da ogrožajo varnost ladje ali čolna, ljudi in tovara na njih ter okolja, pomorski inšpektor prepove ladji oziroma čolnu nadaljnjo plovbo, dokler navedene pomanjkljivosti niso odpravljene, ter ji vzame listino o sposobnosti za plovbo oziroma plovno dovoljenje.

Če pomorski inšpektor ugotovi, da ladja nima veljavnega registra tovarne naprave po drugem odstavku prejšnjega člena ali če stanje teh naprav ni v skladu z registrom, ladji prepove nakladanje, razkladanje ali prekladanje tovara z lastnimi napravami za to delo.

188. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi, da se v pristanišču, kjer je prehod za mednarodni promet, ne izvaja režim, ki je določen z mednarodnimi obveznostmi Republike Slovenije, naloži osebi, ki upravlja pristanišče, da mora v določenem roku odpraviti pomanjkljivosti.

189. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi, da stanje operativne obale, valoloma, ali globine v pristanišču ali na sidrišču pomeni nevarnost za plovila, naloži osebi, ki upravlja pristanišče, da mora v določenem roku opraviti določena dela in ukreniti, kar je potrebno, da se odpravijo ugotovljene pomanjkljivosti.

Če dela oziroma ukrepi iz prejšnjega odstavka niso izvršena v določenem roku, kot tudi, če v določenem roku niso odpravljene nepravilnosti iz prejšnjega člena, sme pomorski inšpektor:

1. prepovedati pristajanje plovil določene velikosti ob posameznem delu obale, na katerem je ugotovljena pomanjkljivost, dokler ni zanje zagotovljeno varno pristajanje;

2. prepovedati uporabo operativne obale ali druge obale ali njenega dela kot tudi sidrišč, če neposredno ogrožajo varnost plovil, oseb in tovara pri vkrcevanju in izkrcevanju;

3. prepovedati plovbo v pristanišču in na sidrišču, dokler je varnost plovil neposredno ogrožena zaradi nevezdrževanja pristaniških objektov in potrebnih globin.

Če stanje operativne obale, valoloma ali globine v pristanišču ali na sidrišču pomeni neposredno nevarnost za plovila, sme pomorski inšpektor odrediti ukrepe iz prejšnjega odstavka tudi brez predhodnega naloga za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti.

190. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi, da je plovna pot ali da so objekti za varnost plovbe na njej v takem stanju, da ogrožajo varnost plovbe, mora:

1. osebi, ki skrbi za vzdrževanje in zaznamovanje plovni poti, naložiti, naj začasno zaznamuje oviro na plovni poti oziroma naj jo odstrani in naj znova postavi ali aktivira signalne označbe in luči, če jih ni ali če niso v redu;

2. začasno prepovedati plovbo, če na plovni poti niso bili storjeni ukrepi za varnost plovbe.

Če pomorski inšpektor ugotovi na plovni poti še druge pomanjkljivosti, ki utegnejo ogrožati varnost plovbe, te ugotovitve, skupaj s predlogi za ukrepe, pošlje osebi, ki skrbi za vzdrževanje in zaznamovanje plovni poti, da ustrezno ukrepa.

191. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi, da vzdrževanje radijskih postaj in opravljanje radijske službe nista v skladu z

veljavnimi predpisi, naloži, naj se ugotovljene pomanjkljivosti v določenem roku odpravijo oziroma storijo ustrezni ukrepi.

192. člen

Če pomorski inšpektor pri opravljanju nadzorstva nad graditvijo objektov na obalah, v teritorialnem morju ali notranjih morskih vodah ugotovi, da se ta dela izvajajo na način, da je ogrožena varnost plovbe, odredi začasno ustavitev nadaljnjih del.

Pomorski inšpektor mora o odredbi iz prejšnjega odstavka, obvestiti upravni organ, ki je izdal gradbeno dovoljenje.

193. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi, da je na plovilu vkrcano več oseb ali tovara, kot je dovoljeno, ali da je tovor tako razporejen, da ogroža varnost plovila in oseb na njem, prepove plovilu odhod iz pristanišča, dokler ugotovljene nepravilnosti niso odpravljene.

194. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi, da član posadke ladje nima ustreznega pooblastila za opravljanje del ali veljavne listine o vpisu na ladjo, določi rok za odpravo teh pomanjkljivosti.

Če član posadke ladje v določenem roku iz prejšnjega odstavka ne odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti, pomorski inšpektor naloži poveljniku ladje, da tega člana posadke izkrca z ladje.

Če ob nadzoru pomorski inšpektor ugotovi, da oseba, ki upravlja čoln, nima listine o usposobljenosti, ji prepove nadaljnje upravljanje čolna.

195. člen

Če pomorski inšpektor ugotovi, da je član posadke plovila pod vplivom alkohola ali drugih psihotropnih snovi, ali da je v takem psihofizičnem stanju, da bi utegnil ogrožati varnost plovbe, ga odstrani z dela, na čolnu pa mu prepove nadaljnje upravljanje čolna.

V času plovbe in kadar se ladja nahaja izven teritorialnega morja Republike Slovenije, ima pooblastila za ukrepanje iz prejšnjega odstavka poveljnik ladje.

196. člen

Pomorski inšpektor prepove uporabo plavajoče naprave, če ne izpolnjuje pogojev glede varnosti.

197. člen

Pomorski inšpektor je pri izvajanju inšpekcijskega nadzorstva upravičen ukrepati tudi skladno z drugimi predpisi, ki urejajo vprašanja s področja varnosti plovbe.

Pomorska inšpekcija je pristojna za preiskovanje nesreč na morju. Pri preiskovanju nesreč pomorski inšpektor ugotovi vse okoliščine nesreče in sestavi poročilo o nesreči na morju. Minister izda pravilnik o preiskovanju nesreč na morju.

198. člen

Zoper odločbo pomorskega inšpektorja je v roku 15 dni od prejema odločbe dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za pomorstvo.

Pritožba ne odloži izvršitve odločbe.

199. člen

Ladja, ki ji je pomorski inšpektor prepovedal izplutje iz pristanišča zaradi neizpolnjevanja pogojev predpisanih v

184., 185. in 193. členu tega zakona, mora za vsak naslednji pregled, da se ugotovi ali so bile pomanjkljivosti in okoliščine zaradi katerih je bilo ladji prepovedano izplutje iz pristanišča, odpravljene, plačati stroške takega pregleda kot jih določi pomorski inšpektor.

Prepoved izplutja iz pristanišča se odpravi, ko so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in, ko ladja v celoti plača predpisani strošek vseh naslednjih pregledov ali za njihovo plačilo predloži pomorski inšpekciji pri ministrstvu, pristojnem za pomorstvo, sprejemljivo zavarovanje plačila.

200. člen

Če pomorski inšpektor na kakršenkoli način izve, da prihaja v slovenske vode ladja, ki ne ustreza splošno sprejetim mednarodnim predpisom in standardom varnosti plovbe, ji lahko prepove vplovitev v slovenske vode.

Če je ladja iz prejšnjega odstavka že vplula v slovenske vode, ima pomorski inšpektor pravico naložiti ladji, da takoj izpluje iz slovenskih voda.

Če ladja iz prejšnjega odstavka ne ravna po odločbi pomorskega inšpektorja, sme ta na njene stroške in njeno nevarnost odrediti usposobljeni organizaciji, da to ladjo odstrani iz slovenskih voda.

TRETJI DEL – DRŽAVNA PRIPADNOST, IDENTIFIKACIJA IN VPIS LADJE

I. poglavje – DRŽAVNA PRIPADNOST IN IDENTIFIKACIJA LADIJ

201. člen

Slovensko državno pripadnost si ladja pridobi z vpisom v slovenski ladijski register.

202. člen

Ladja, ki ima slovensko državno pripadnost, ima pravico in dolžnost, da izobesi slovensko pomorsko zastavo.

Pravica in dolžnost, da izobesi zastavo iz prejšnjega odstavka, ne velja za ladjo brez posadke.

Čolni, vpisani v vpisnik čolnov na območju Republike Slovenije, morajo izven meja teritorialnega morja Republike Slovenije izobesiti slovensko pomorsko zastavo.

203. člen

Slovenska pomorska zastava je znak slovenske državne pripadnosti ladje.

Slovenska pomorska zastava je državna zastava Republike Slovenije.

Minister izda predpis o izobešanju slovenske pomorske zastave.

204. člen

Ladja, ki je vpisana v register, mora imeti ime.

Dve ladji ne smeta imeti enakega imena.

Odločbe o imenih in označbah ladij ter klicnih znakih ladij izdaja minister.

Čoln mora imeti označbo, lahko pa ima tudi ime.

205. člen

Na ladji morata biti vidno označeni ime ladje in pristanišče vpisa.

Pristanišče vpisa je pristanišče, na območju katerega je register, v katerega je ladja vpisana.

Ribiške ladje morajo imeti poleg označb iz prvega odstavka tega člena označeno tudi registrsko številko.

206. člen

Ladja in čoln, ki imata radijsko napravo, morata imeti klicni znak po predpisih o mednarodnem radijskem prometu.

II. poglavje – SLOVENSKI LADIJSKI REGISTER

1. Splošne določbe

207. člen

V slovenski ladijski register (v nadaljnjem besedilu: register) se vpisujejo ladje, čolni in plavajoče naprave po določbah tega zakona.

Register vodi Uprava Republike Slovenije za pomorstvo (v nadaljnjem besedilu: organ, pristojen za vodenje registra).

Določbe tega zakona o vpisovanju ladij se smiselno uporabljajo tudi za vpisovanje ladij v gradnji, čolnov in plavajočih naprav.

Minister izda predpis o načinu vpisovanja v register.

208. člen

Register je javna knjiga, ki je sestavljena iz vpisnikov ladij, čolnov in plavajočih naprav. Vsak vpisnik sestavlja glavna knjiga in zbirka listin.

Vsak ima pravico pod nadzorom pooblaščenega delavca pregledovati podatke iz glavne knjige.

Organ, pristojen za vodenje registra, je dolžan izdati osebi, ki to zahteva, proti določenemu plačilu, potrdilo o stanju vpisov v vpisniku.

Potrdila iz prejšnjega odstavka so javne listine.

Zbirko listin sme pregledovati oziroma zahtevati prepis listine, samo oseba, ki ima za to upravičen interes.

Dobroverne osebe ne zadenejo pravne posledice, ki izvirajo iz nepravilnosti podatkov iz registra.

2. Vpis ladij

209. člen

Ladje se vpisujejo v naslednje vpisnike:

- vpisnik trgovskih ladij;
- vpisnik ribiških ladij;
- vpisnik javnih ladij;
- vpisnik ladij v gradnji;
- vpisnik vojaških ladij.

Vpisnik vojaških ladij se vodi pri ministrstvu, pristojnem za obrambo.

210. člen

V register je lahko vpisana:

1. ladja, ki je v celoti ali deloma v lasti državljanov Republike Slovenije ali pravnih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji;

2. ladja, katere ladjar je oseba iz prejšnje točke ali tuj ladjar, ki ladjo upravlja preko podružnice s sedežem v Republiki Sloveniji, če se z vpisom v register strinja lastnik ladje;

3. ladja, ki je v lasti tuje osebe ali osebe brez državljanstva, če tak vpis dovoli minister.

V register se ne more vpisati jedrska ladja.

211. člen

Pri vpisu ladje po 3. točki prejšnjega člena, mora lastnik ladje pooblastiti slovenskega državljan s stalnim prebivališčem ali pravno osebo s sedežem v Republiki Sloveniji, da ga zastopa pred pristojnimi slovenskimi organi.

212. člen

V register se na zahtevo lastnika ladje vpiše ladja, ki jo gradijo v slovenski ladjedelnici.

213. člen

Glavna knjiga je sestavljena iz vložkov.
Vložek ima list A, list B in list C.
Vsaka ladja se vpiše v poseben vložek.

214. člen

V list A se vpisujejo podatki o identiteti ladje oziroma ladje v gradnji ter njene osnovne tehnične značilnosti.

215. člen

V list B se vpisujejo ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež lastnika ladje in njegove omejitve glede prostega razpolaganja z ladjo.

V list B se vpisujejo tudi ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež ladjarja v primerih vpisa iz 2. točke prvega odstavka 210. člen tega zakona.

V list B vpisnika ladij v gradnji se lahko vpišeta tudi ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež ladjarja in naročnika.

216. člen

V list C se vpisujejo stvarne pravice, s katerimi je obremenjena ladja ali njen del, ter na teh pravicah pridobljene pravice, zakup ladje, ladjarska pogodba za čas za vso ladjo, predkupna pravica in druge omejitve razpolaganja z ladjo, ki veljajo za vsakega lastnika obremenjene ladje, prepovedi obremenitve in odtujitve kot tudi vse zaznambe, za katere ni izrecno določeno, da se vpisujejo v kakšen drug list.

3. Vpis čolnov**217. člen**

V vpisnik čolnov morajo biti vpisani vsi čolni, razen:

1. čolna, ki pripada ladji ali drugemu plovilu;
2. športnega veslaškega čolna, kajaka ali podobnega plovila;
3. čolna, krajšega od 3 metrov, razen če ima motorni pogon z močjo več kot 3,7 kW.

Vpisnik vojaških čolnov se vodi pri ministrstvu, pristojnem za obrambo.

4. Vpis plavajočih naprav**218. člen**

Plavajoče naprave, ki so daljše od 15 metrov in širše od 3 metrov, se vpisujejo v vpisnik plavajočih naprav.

ČETRTI DEL – STVARNE PRAVICE NA LADJAH**I. poglavje – SPLOŠNE DOLOČBE****219. člen**

Ladja in ladja v gradnji sta premočnini.

220. člen

Na ladji in na ladji v gradnji lahko obstaja lastninska pravica, hipoteka in zakonita zastavna pravica.

221. člen

Na podlagi pravnega posla med živimi se pridobita lastninska pravica na ladji in hipoteka na ladji z vpisom v register.

Za pravni posel iz prejšnjega odstavka je potrebna pisna oblika.

222. člen

Prvi odstavek prejšnjega člena ne velja za pridobitev pravic na podlagi javne dražbe.

223. člen

Lastninska pravica na ladji v gradnji zajema stvari, ki so vanjo vgrajene.

Če v vpisnik ladij v gradnji ni vpisano kaj drugega, zajema lastninska pravica na ladji v gradnji tudi stvari, ki so v ladjedelnici, pa še niso vgrajene vanjo, če so po svoji izdelavi namenjene izključno za vgraditev v določeno ladjo ali za njeno pritlikino ali če so vidno zaznamovane ali izločene za vgraditev v to ladjo.

II. poglavje – ZASTAVNE PRAVICE**1. Hipoteka****224. člen**

Hipoteka na ladji je pravica, po kateri se je upnik upravičen poplačati iz kupnine, dosežene s sodno prodajo ladje.

Hipoteka lahko zajema tudi pravico upnika, da si v primeru neizplačila dolga poplača svojo terjatev z izkoriščanjem ladje, če je to določeno s pogodbo.

Hipoteka nastane na podlagi pogodbe ali sodne odločbe.

Zakonita zastavna pravica (pomorski privilegij) na ladji ima prednost pred hipoteko.

Hipoteka na ladji ne preneha s spremembo lastnika ladje, razen če ni v tem zakonu drugače določeno.

225. člen

Na hipoteki na ladji se lahko ustanovi s pogodbo nadhipoteka v korist koga drugega.

V primeru iz prejšnjega odstavka sme hipotekarni dolжник plačati svoj dolg hipotekarnemu upniku le, če to dovoli nadhipotekarni upnik ali če dolgovani znesek položi pri sodišču.

Če hipotekarni dolжник ne ravna tako, ostane hipoteka v veljavi za terjatev nadhipotekarnega upnika.

226. člen

Hipoteka na ladji zajema tudi njene naslednje pripadne terjatve:

1. odškodninske terjatve za še ne popravljene materialne poškodbe, ki jih je pretrpela ladja;
2. terjatve iz skupne havarije, če se nanašajo na materialne poškodbe ladje, ki še niso popravljene.

227. člen

Hipoteka na ladji ne zajema voznine, prevoznine, vlečnine in zakupnine in tudi ne nagrad za reševanje, če ni drugače dogovorjeno.

Hipoteka na ladji ne zajema izkoriščanja ladje, če ni drugače dogovorjeno.

228. člen

Hipoteka na ladji zajema tudi zavarovalnino za ladjo, ki pripada lastniku ladje, če ni drugače dogovorjeno.

Hipoteka na zavarovalnini preneha, če jo je zavarovalnica izplačala, preden jo je hipotekarni upnik obvestil o obstoju hipoteke.

Če je bila zavarovalnica obveščena o hipoteki na zavarovalnici, je ne sme izplačati zavarovancu brez privolitve pogodbenega upnika.

229. člen

Hipoteka za glavnico zajema tudi stroške vpisa hipoteke ter stroške pravnega in izvršilnega postopka.

Triletni zaostanki obresti, ki pripadajo upniku po pogodbi ali zakonu, imajo enako prednost kot glavnica.

230. člen

Če pretrpi ladja takšne poškodbe ali je njeno stanje takšno, da hipoteka ne daje zadostne varnosti za poravnavo terjatev, lahko hipotekarni upnik zahteva izplačilo terjatev še pred zapadlostjo, če mu dolжник za razliko, nastalo s tem zmanjšanjem varnosti, ne ponudi drugačnega zavarovanja.

231. člen

Ladja, obremenjena s hipoteko, se sme za stalno umakniti iz plovbe samo s poprejšnjo privolitvijo hipotekarnih upnikov.

Če hipotekarni upniki ne dajo privolitve v smislu prejšnjega odstavka, ima hipotekarni dolжник pravico zahtevati od sodišča, naj se ladja proda na javni dražbi.

232. člen

Določbe tega zakona o hipoteki na ladji veljajo tudi za hipoteko na ladji v gradnji, ki je vpisana v vpisnik ladij v gradnji.

233. člen

Hipoteka na ladji preneha:

1. z izbrisom;
2. s prodajo ladje v izvršilnem ali stečajnem postopku;
3. z razglasitvijo ladje za pomorski plen oziroma vojni plen na morju.

Če je v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka ladja sproščena, začne hipoteka znova veljati.

234. člen

Pravice in njihov vrstni red, pridobljen z vpisom hipoteke, ne prenehajo z izbrisom ladje iz registra ladij zato, ker je bila uničena ali se domneva, da je uničena, kot tudi ne za to, ker je bila za stalno umaknjena iz plovbe (1. in 3. točka prvega odstavka 369. člena tega zakona).

235. člen

Hipoteka za isto terjatev se lahko vpiše nerazdelno na dve ali več ladij ali ladij v gradnji ali na dve ali več hipotek (skupna hipoteka).

V primeru iz prejšnjega odstavka ima upnik pravico zahtevati poplačilo celotne terjatve iz vsake posamezne ladje, na kateri je hipoteka.

236. člen

Hipoteka, vpisana v tujem registru na ladji, ki pridobi slovensko državno pripadnost in je navedena v listini o izbri-su ladje iz tujega registra, se vpiše v slovenski ladijski register kot predznamba hipoteke; pri tem se ji prizna vrstni red po trenutku, ki je bil določen za njen vrstni red v tujem registru.

Hipotekarni upnik, v čigar korist je vpisana takšna predznamba, mora opravičiti predznambo v 60 dneh od vročitve obvestila o vpisu.

2. Zakonita zastavna pravica (pomorski privilegij)

237. člen

Z zakonito zastavno pravico (v nadaljnjem besedilu: pomorski privilegij) na ladji so zavarovani:

1. sodni stroški, ki so potrebni v skupnem interesu vseh upnikov v postopku izvršbe ali zavarovanja, da bi bila ladja obvarovana ali prodana, ter stroški varovanja in nadzorstva od prihoda ladje v zadnje pristanišče; pristaniške pristojbine in pristojbine za storitve službe za varnost plovbe; stroški pilotaže in obvezne vleke; prispevki za socialno zavarovanje; terjatve pristojnega organa za odrejeno in opravljeno dviganje ali odstranitev razbitine;

2. terjatve poveljnika in drugih članov posadke iz delovnega razmerja na ladji;

3. nagrade za reševanje in prispevki ladje k skupni havariji;

4. odškodninske terjatve zaradi trčenja ladij ali drugih nezgod med plovbo ter zaradi škode na pristaniških napravah, dokih in plovnihi poteh; odškodninske terjatve zaradi telesnih poškodb potnikov in članov posadke; odškodninske terjatve zaradi izgube ali poškodbe tovora ali prtljage;

5. terjatve iz pogodb ali poslov, ki jih je sklenil oziroma opravil poveljnik izven sedeža ladjarja na podlagi svojega zakonitega pooblastila za dejanske potrebe, da je ladjo ohranil ali nadaljeval potovanje, ne glede na to, ali je poveljnik hkrati tudi lastnik oziroma ladjar in ali ima terjatve on sam, ali pa jih ima dobavitelj, popravljalec, posojilodajalec ali kakšen drug pogodbenik;

6. terjatve pomorskih agencij iz naslova zastopanja ladjarja, ladje in posadke.

Pomorski privilegij na ladji za glavnico zajema tudi obresti.

238. člen

Pomorski privilegij na ladji zajemajo tudi voznino oziroma prevoznino in vlečnino tistega potovanja, med katerim je nastala terjatev, zavarovana s pomorskim privilegijem, ter pripadne terjatve ladje in voznine oziroma prevoznine in vlečnine, pridobljene od začetka potovanja.

239. člen

Za terjatve poveljnika in drugih članov posadke iz delovnega razmerja v smislu 2. točke prvega odstavka 237. člena tega zakona se štejejo terjatve iz njihovih plač, kadar gre za razmerja, za katere se uporablja izključno slovensko pravo ter za druge terjatve iz pogodbe o zaposlitvi.

240. člen

Določbe o pomorskih privilegijih na ladji ne veljajo za terjatve za povračilo jedrske škode.

241. člen

Pomorski privilegij ne prenehajo s spremembo lastnika ladje, če ni v tem zakonu drugače določeno.

242. člen

Pomorski privilegij na ladji zajemajo tudi njene naslednje pripadne terjatve in voznine:

1. odškodninske terjatve, dolgovane za še ne popravljene materialne poškodbe, ki jih je pretrpela ladja, ali za izgubo voznine, oziroma prevoznine in vlečnine;

2. terjatve, dolgovane zaradi skupne havarije, če se nanašajo na še nepopravljene materialne poškodbe ladje ali na izgubo voznine oziroma prevoznine in vlečnine;

3. terjatve nagrade, dolgovane za opravljeno reševanje, in sicer po odbitku zneskov, ki pripadajo poveljniku in drugim članom ladijske posadke.

243. člen

Pomorski privilegiji na ladji se ne nanašajo na terjatve, dolgovane lastniku ladje iz zavarovalne pogodbe, kot tudi ne na premije, subvencije in druge pomoči države.

244. člen

V smislu določb tega zakona o pomorskih privilegijih se šteje za voznino oziroma prevoznino ladje tista voznina oziroma prevoznina, ki jo naročnik prevoza oziroma potnik dolguje ladjarju.

Pomorski privilegiji v korist oseb iz 2. točke prvega odstavka 237. člena tega zakona bremenijo zneske voznine oziroma prevoznine in vlečnine, dolgovane za vsa potovanja, ki so bila opravljena med trajanjem istega delovnega razmerja na isti ladji.

Pomorski privilegiji za terjatve iz 3. in 5. točke prvega odstavka 237. člena tega zakona ter za terjatve zaradi trčenja in drugih nezgod med plovo in za škode, prizadejane pristaniškim napravam, dokom in plovnim potem iz 4. točke prvega odstavka 237. člena tega zakona zajemajo samo tiste pripadne terjatve ladje in voznine oziroma prevoznine in vlečnine iz 242. člena tega zakona, ki so nastale po nastanku omenjenih terjatev.

245. člen

Terjatve, zavarovane s pomorskim privilegijem, ki se nanaša na isto potovanje ladje, se poravnajo po vrstnem redu, navedenem v prvem odstavku 237. člena tega zakona, terjatve iz 2. točke prvega odstavka 237. člena tega zakona pa imajo enak vrstni red kot terjatve iz zadnjega potovanja.

Če terjatev, ki so navedene v posameznih točkah prvega odstavka 237. člena tega zakona, ni mogoče v celoti poravnati, se poravnajo v sorazmerju z njihovimi zneski. Pri terjativah, navedenih v 3. in 5. točki prvega odstavka 237. člena tega zakona, ima v vsaki teh točk pozneje nastala terjatev prednost pred prej nastalo.

Šteje se, da so z istim dogodkom povezane terjatve nastale istočasno.

246. člen

Terjatve, zavarovane s pomorskim privilegijem zadnjega potovanja ladje, imajo prednost pred terjativami prejšnjega potovanja.

Pomorski privilegiji v korist oseb, navedenih v 2. točki prvega odstavka 237. člena tega zakona, nastali iz istega delovnega razmerja, ki se nanaša na več potovanj, imajo isti vrstni red kot terjatve iz zadnjega potovanja.

247. člen

Pomorski privilegij na voznini oziroma prevoznini in vlečnini se lahko uveljavlja, vse dokler je voznina oziroma prevoznina in vlečnina še dolgovana ali dokler je njen znesek še pri poveljniku ali agentu ladje ali pri ladjarju.

Pomorski privilegiji na pripadnih terjativah se lahko uveljavljajo, vse dokler je terjatev dolgovana ali dokler je znesek, ki je bil zanjo izplačan, še pri poveljniku ali agentu ladje ali pri ladjarju.

248. člen

Pomorski privilegiji na ladji prenehajo:

1. s prenehanjem terjatve, zavarovane s pomorskim privilegijem;

2. s potekom enega leta, pri pomorskih privilegijih iz 5. točke prvega odstavka 237. člena tega zakona pa s potekom šestih mesecev;

3. s prodajo ladje v izvršilnem ali stečajnem postopku;

4. s prodajo ladje pod naslednjimi pogoji:

– da je prenos lastninske pravice na ladji vpisan v register;

– da je vpis prenosa lastninske pravice na ladji v register objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije in objavljen na razglasni deski sodišča, na katerega območju se vodi register, v katerega je ladja vpisana;

– da privilegirani upnik ne začne postopka za poravnavo svoje terjatve v dveh mesecih od objave vpisa v Uradnem listu Republike Slovenije ali pred potekom roka iz 2. točke tega odstavka;

5. z ustanovitvijo sklada omejene odgovornosti za terjatve, zavarovane s pomorskim privilegijem, za katere velja omejena odgovornost.

Pomorski privilegiji na ladji prenehajo z razglasitvijo ladje za pomorski plen oziroma vojni plen na morju. Če je ladja sproščena, začno znova veljati tisti pomorski privilegiji, ki po 2. točki prejšnjega odstavka niso prenehali veljati pred zaplenbo ladje.

249. člen

Rok iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena prične teči prvi naslednji dan:

– pri pomorskih privilegijih za terjatve iz reševanja – od dneva, ko je bilo končano reševanje;

– pri pomorskih privilegijih zaradi trčenja ladij ali druge nezgode med plovo ter za terjatve zaradi telesnih poškodb – od dneva, ko je bila škoda prizadejana;

– pri pomorskih privilegijih zaradi izgube ali poškodbe tovora ali prtljage – od dneva, ko sta bila tovor oziroma prtljaga izročena ali bi morala biti izročena;

– pri pomorskih privilegijih za popravila in nabave ter za druge terjatve iz 5. točke prvega odstavka 237. člena tega zakona – od dneva, ko je terjatev nastala;

– v vseh drugih primerih – od dneva zapadlosti terjatve.

Rok iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena preneha teči z vložitvijo tožbe za uveljavitev terjatve, zavarovane s pomorskim privilegijem. Če gre za pomorski privilegij na ladji, preneha ta rok teči z vložitvijo tožbe samo, če se ladja zaustavi ali če se zaznamba vložene tožbe vpiše v register, v katerega je ladja vpisana.

Ko postane sodba na podlagi vložene tožbe, ki je bila predmet zaznambe, izvršljiva, preneha pravica pomorskega privilegija v 60 dneh od izvršljivosti sodbe, če upnik v tem roku ne zahteva prodaje ladje, ali če sodišče na njegovo zahtevo ne zaustavi ladje. Upnik ima pravico v tem roku zahtevati od sodišča, da se njegov pomorski privilegij vpiše v register z vrstnim redom od trenutka, ko je bila vanj vpisana zaznamba tožbe za uveljavitev pomorskega privilegija.

250. člen

Določbe tega zakona o pomorskih privilegijih na ladji se uporabljajo tudi, če izkorišča ladjo oseba, ki ni lastnik, razen če je bila ladja lastniku odvzeta z nedovoljenim dejanjem, privilegirani upnik pa ni pošten.

251. člen

S prenehanjem pomorskega privilegija na ladji ne preneha terjatev, ki je bila z njo zavarovana.

Z odstopom terjatve, zavarovane s pomorskim privilegijem, se prenese tudi pomorski privilegij na ladji.

252. člen

Pomorski privilegij na ladji ne preneha z izbrisom ladje iz registra.

253. člen

Določbe 237. člena do 252. člena tega zakona ne veljajo za javne ladje.

254. člen

Določbe tega zakona o pomorskih privilegijih na ladji veljajo tudi za čolne in ladje v gradnji, ki plavajo na vodi.

III. poglavje – POSTOPEK VPISOVANJA LADIJ

1. Skupne določbe

255. člen

Vpis v register vsebuje besedilo izreka odločbe o vpisu.

Če se po stanju vpisa v registru odločba o vpisu ne more izvršiti, se sme vpis opraviti le na podlagi nove odločbe, s katero se prejšnja odločba popravi ali spremeni.

256. člen

Vpisi na podlagi tega zakona so:

1. prvi vpis v vpisnik ladij – s katerim se v slovenski ladijski register vpiše ladja, ki do tedaj ni bila vpisana v register;

2. vpis v list A – s katerim se v list A vložka glavne knjige vpisnika ladij vpišejo podatki o identifikaciji ladje in o njenih tehničnih značilnostih;

3. vknjižba – s katero se opravi vpis, prenos, omejitev ali prenehanje pravic brez posebne opravičbe (nepogojni vpis pravic ali nepogojni izbris);

4. predznamba – s katero se opravi vpis, prenos, omejitev ali prenehanje pravic pod pogojem poznejše opravičbe (pogojni vpis pravic ali pogojni izbris);

5. zaznamba – s katero se evidentirajo osebna razmerja, ki so pomembna za razpolaganje s premoženjem ali druga dejstva, s katerih zaznambo so po zakonu povezani določeni pravni učinki;

6. prenos vpisa ladje – s katerim se ladja izbriše iz enega vpisnika ladij v registru in vpiše v drug vpisnik;

7. izbris ladje – s katerim se ladja izbriše iz slovenskega ladijskega registra.

257. člen

Lastninska pravica ter druge stvarne pravice na ladji se lahko vpišejo na celo ladjo ali na delež, določen glede na celoto, vendar ne na njene posamezne sestavne dele.

Hipoteke se ne more vpisati na delež določen glede na celoto, če je lastninska pravica na ladji vpisana na eno samo osebo, kot tudi ne na del tistega deleža, za katerega je v registru vpisan en sam solastnik.

Vpis prenosa terjatve, zavarovane s hipoteko, in pridobitve nadhipoteke je dovoljen glede cele terjatve kot tudi glede njenega dela, določenega sorazmerno ali številčno.

258. člen

Za določene stvari, ki so pritiklina ladje, se sme s privolitvijo lastnika ladje zaznamovati v registru, da spadajo v lastnino druge osebe.

259. člen

Vpis hipoteke na ladji mora obsegati najmanj naslednje podatke:

1. denarni znesek terjatve, ki je zavarovana s hipoteko;
2. višino obresti, če se morajo plačati poleg terjatve;

3. ime in stalno prebivališče oziroma firmo in sedež hipotekarnega upnika;

4. določila o zapadlosti terjatve v celoti ali po delih.

260. člen

Če so s hipoteko zavarovane terjatve, ki bi utegnile nastati zaradi odobrenega posojila, prevzetega zavarovanja ali zaradi povračila škode, je treba v listini, na podlagi katere se opravljajo vpisi, navesti najvišji znesek, ki ga smeta doseči kredit ali odgovornost.

Če je s hipoteko zavarovana terjatev vezana na valutno klavzulo ali kakšen indeks za določanje njene vrednosti, je to potrebno vpisati v register.

Na ladjo se lahko vpiše tudi hipoteka na podlagi sporazuma strank.

261. člen

Vpisi so dovoljeni le zoper tistega, na katerega je ob vložitvi predloga v register vpisana ali se sočasno vpisuje lastninska pravica na ladji oziroma tista pravica, glede katere se opravlja vpis.

262. člen

Če več oseb zaporedoma pridobi pravico do vpisa kakšne pravice na ladji ali na pravici, ki je vpisana na ladji, te pa svoje pravice niso vpisale, lahko zadnji pridobitelj zahteva vpis zadevne pravice neposredno nanj, če dokaže, kdo so njegovi predniki.

Če je bila na nekoga prenesena terjatev, zavarovana s hipoteko, ki je vpisana v register, terjatev pa je poravnana, lahko dolжник zahteva, da se vpis izbriše brez predhodnega vpisa, če dokaže prenos.

263. člen

Če upnik, ki ima pravico zahtevati vpis hipoteke na ladji ali nadhipoteke na vpisani hipoteki svojega dolžnika, ne zahteva tega vpisa, lahko zahteva vpis teh pravic v korist upnika tudi porok.

Vsak solastnik deleža lahko zahteva zase in v imenu drugih solastnikov vpis skupnih pravic, ki se ne dajo razdeliti v razmerju do celote.

264. člen

Vpisi v register po sklepu sodišča o dedovanju in vililu ali po sklepu sodišča o vpisu hipoteke na podlagi sporazuma strank, se opravijo na podlagi pravnomočnega sklepa pristojnega zapuščinskega oziroma izvršilnega sodišča.

2. Vrstni red

265. člen

Za vrstni red vpisa je odločilen trenutek, ko je predlog za vpis prispel k registru.

Vpisi, opravljeni na podlagi predlogov, ki so prispeli ob istem času, imajo isti vrstni red, če ni v kakšnem drugem zakonu drugače določeno.

266. člen

Z vknjižbo ali predznambo odstopa prednosti se lahko spremeni vrstni red pravic, ki so vknjižene na ladji.

Za to spremembo je potrebna privolitev upravičenca, ki odstopa svoj vrstni red in se njegova pravica umika, kot tudi upravičenca, ki stopa na njegovo mesto. Če je pravica, ki se umika, hipoteka, je potrebna tudi privolitev lastnika ladje; če je pravica, ki se umika, obremenjena s pravico koga drugega, pa tudi njegova privolitev.

Ta sprememba ne posega v obseg in vrstni red drugih vpisanih pravic.

267. člen

Pravica, ki stopa naprej, pridobi brez omejitve vrstni red pravice, ki se umika, če je ta vpisana v register neposredno pred njo ali če ji odstopijo prednost tudi vsi upravičenci, katerih pravice so vpisane med njima.

268. člen

Če gre za odstop prednosti med pravicama, ki nista vpisani neposredno druga za drugo, brez privolitve upravičencev, katerih pravice so vpisane med njima, pridobi pravica, ki stopa naprej, vrstni red pravice, ki se umika, le v njenem obsegu in vsebini.

Če je pravica, ki se umika, pogojna ali vezana na rok, se sme v izvršilnem postopku, opravljenem pred nastopom tega pogoja ali roka, pravica, ki stopa naprej, poravnati samo v tolikšnem znesku, kolikor ji pripada po njenem prvotnem vrstnem redu.

Če mora kupec na javni dražbi prevzeti pravico, ki se umika, po njenem prejšnjem vrstnem redu brez vštetja v kupnino, se pri razdelitvi kupnine pravica, ki stopa naprej, upošteva po njenem prvotnem vrstnem redu.

269. člen

Če ni drugače dogovorjeno, ima pravica, ki stopa naprej, tudi na svojem prvotnem mestu prednost pred pravico, ki se umika.

270. člen

Če stopi z odstopom prednosti več pravic na mesto druge pravice in je odstop sočasno vknjižen, gre tudi na novem mestu prednost pravici, ki je imela dotlej prednost v vrstnem redu, če ni drugače dogovorjeno.

271. člen

Poznejše spremembe glede obstoja ali obsega pravice, ki se je z odstopom prednosti umaknila, ne vplivajo na vrstni red pravice, ki je stopila naprej, če ni drugače dogovorjeno.

3. Predlogi

272. člen

Odločba o vpisu ladje v register se izda na predlog upravičene stranke oziroma na zahtevo pristojnega organa, če v tem zakonu ni drugače določeno.

Predlogi oziroma zahteve iz prejšnjega odstavka se vlagajo pri organu, pristojnem za vodenje registra.

273. člen

Predloge za vpis ladje v register je potrebno vložiti v zadostnem številu izvodov, in sicer za register in za stranke, ki jim je treba sklep vročiti.

Če ni vloženo zadostno število izvodov predloga, zahteva organ, pristojen za vodenje registra, od vložnika, naj vlogo dopolni v določenem roku. Če vložnik ne ravna po tem nalogu, določi register, da se vloga prepíše na vložnikove stroške.

274. člen

Če je vloga vezana na rok, predpisan v določbah tega zakona o vpisovanju v register, je pravočasna samo, če pred potekom roka prispe k organu, pristojnem za vodenje registra.

Roki iz določb tega zakona o vpisovanju v register, razen rokov za opravičbo predznambe (327. člen tega zakona), roka za predložitev izvornika (293. člen tega zakona) in roka za predložitev prevoda (294. člen tega zakona) se ne morejo podaljševati.

Zaradi zamude rokov, določenih s tem zakonom za vpise v register, ni dopustna vrnitev v prejšnje stanje.

275. člen

Za prvi vpis ladje, za vpis sprememb, ki se vpisujejo v list A vložka glavne knjige, za vpis sprememb, zaradi katerih se ladja izbriše iz registra in za druge vpise je treba vložiti pisni predlog.

276. člen

V predlogu za vpis ladje v register je treba navesti organ, pristojen za vodenje registra, pri katerem se predlog vlaga, firmo ali ime in sedež oziroma osebno ime in naslov stalnega prebivališča vložnika kot tudi tistih oseb, katerim je treba vročiti odločbo o vpisu ter ime oziroma označbo ladje, na katero se vpis nanaša.

Predlog mora vsebovati vse podatke, ki se vpisujejo v register.

V predlogu je treba natančno navesti, kaj naj se vpiše v register. V predlogu se lahko vložnik sklicuje na natančno določena mesta v listinah, na podlagi katerih se utemeljuje predlog.

277. člen

Predlog za vknjižbo vsebuje tudi predlog za predznambo, če predlagatelj predznambe ni izrecno izključil.

Z enim samim predlogom se lahko zahteva več vpisov na podlagi ene listine, kot tudi vpis iste pravice v več vložkov ali vpis več pravic v en vložek.

278. člen

Predlogu, ki ga vloži zakoniti zastopnik fizične osebe za vpis pridobitve, prenosa, omejitve ali prenehanja vpisanih pravic na ladjah, je treba priložiti dovoljenje pristojnega skrbstvenega organa, kadar je takšno dovoljenje potrebno.

279. člen

Vpisi v register, ki se opravljajo na podlagi tega zakona se smejo dovoliti samo na podlagi listin, sestavljenih v obliki, ki je predpisana za njihovo veljavnost.

Firme in imena oziroma osebna imena oseb, ki sodelujejo v pravnem poslu, morajo biti v listini, na podlagi katere se opravlja vpis, natančno navedena. V tej listini mora biti naveden tudi kraj, kjer je bila listina sestavljena in datum, kdaj je bila sestavljena.

Listine, na podlagi katerih se opravlja vpis v register, ne smejo imeti takšnih vidnih pomanjkljivosti, ki bi vplivale na njihovo verodostojnost; če pa so sestavljene iz več listov, morajo biti listi speti tako, da ni mogoče vstaviti nobenega novega.

280. člen

Zasebne listine, na podlagi katerih se opravljajo vpisi v list B in list C vložka glavne knjige vpisnika ladij, je treba priložiti v izvorniku, druge listine pa so lahko priložene tudi v overjenem prepisu.

Potrebno je priložiti tudi po en neoverjen prepis ali fotokopijo vsake listine iz prejšnjega odstavka za zbirko listin. Organ, pristojen za vodenje registra potrdi, da se prepis oziroma fotokopija ujema z izvornikom.

Če je izvornik listine v uradnih spisih ali v hrambi pri registru ali če je priložen že vložnemu predlogu, zadostuje

priložiti prepis ali fotokopijo v dveh izvodih in navesti, kje je izvirnik.

Če izvirnika ni mogoče takoj predložiti zato, ker je pri kakšnem drugem organu, je treba to navesti v predlogu in priložiti overjen prepis ali fotokopijo ter en neoverjen prepis ali fotokopijo.

281. člen

Listinam, sestavljenim v tujem jeziku, je treba priložiti overjen prevod v slovenskem jeziku.

4. Opravljanje vpisa

a) Skupne določbe

282. člen

Vpisi v register se opravljajo po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ni v tem zakonu drugače določeno.

283. člen

Pri vpisih v register so stranke tisti, ki prosijo za vpis in tudi tisti, katerih pravice so vpisane v register.

284. člen

Stranke in drugi udeleženci v postopku za vpis v register se smejo zaslišati ustno ali podati pisno izjavo. Kadar je treba zaslišati več oseb, je mogoče posamezne izmed njih zaslišati tudi v odsotnosti ostalih.

285. člen

O zaslišanjih, opravljenih med postopkom za vpis v register, se sestavi zapisnik.

O manj pomembnih izjavah ali obvestilih se sme namesto zapisnika zapisati v spisu le uradni zaznamek.

286. člen

V postopku za vpis v register nosi vsaka stranka svoje stroške.

287. člen

Za odločanje o predlogu je odločilen trenutek, ko je predlog prispel k organu, pristojnem za vodenje registra.

288. člen

Predlog za vpis v register se vpiše v dnevnik; v njem se navede dan, uro in minuto, ko je predlog prejet. Obenem se mora v vložku, v katerega je ladja vpisana, če je že odprt, evidentirati, da je vložen predlog za vpis in zapisati številko, pod katero je vloga vpisana v dnevnik.

Če vložek še ni odprt, ga je treba odpreti takoj, ko prispe predlog za prvi vpis ladje k organu, pristojnemu za vodenje registra in vanj zapisati številko, pod katero je vloga vpisana v dnevnik, ime oziroma označbo ladje, kot tudi številke vseh nadaljnjih predlogov, ki prispejo, dokler ladja ni vpisana ali dokler sklep o zavrnitvi vpisa ladje v vpisnik ne postane dokončen.

Vložka za prvi vpis ladje v register se ne odpre, če je predlog popolnoma nerazumljiv ali nedoločen.

289. člen

Ko prispe predlog za vknjižbo, predznambo ali zaznambo na ladji, ki je že vpisana v slovenski ladijski register, ugotovi organ, pristojen za vodenje registra, ali so po stanju vpisov v registru, v katerega je ta ladja vpisana, kakšne ovire za zahtevani vpis.

290. člen

Če je vložen predlog za prenos ladje iz enega vpisnika v drug vpisnik, se predlog za prenos zaznamuje v vpisniku ladij, v katerega je vpisana. Ko je izdana odločba o vpisu ladje z vsemi podatki iz prejšnjega vpisnika v novi vpisnik, se ladja izbriše iz vpisnika v katerega je vpisana.

291. člen

Organ, pristojen za vodenje registra, dovoli vpis na podlagi predloga in njegovih prilog:

1. če iz registra, glede ladje ali pravic na ladji ne izhaja, da obstoji kakšna ovira za zahtevani vpis oziroma, če so pri predlogu za prvi vpis ladje v slovenski ladijski register izpolnjeni pogoji iz 215. člena tega zakona;

2. če ni utemeljenega dvoma o tem, da ima predlagatelj pravico predlagati vpis in da so udeleženci, na katerih pravice se nanaša vpis, sposobni razpolagati s temi pravicami;

3. če je predlog glede na vsebino predloženih listin utemeljen;

4. če imajo listine takšno obliko, kakršna se zahteva za dovolitev vknjižbe, predznambe ali zaznambe.

292. člen

Organ, pristojen za vodenje registra, odloči glede vsakega predloga o sami stvari, praviloma ne da bi zaslišal stranke in praviloma brez predhodne odločbe, razen kadar ta zakon izrecno določa drugače.

Organ, pristojen za vodenje registra, mora v odločbi izrecno navesti, ali je predlogu ugodil ali ga je zavrnil.

Če ugodi predlogu le delno, odredi vpis v delu, v katerem je predlogu ugodil, zavrne pa tisti del predloga, ki mu ni ugodil.

Če predlog v celoti ali delno zavrne, navede v odločbi vse razloge, zaradi katerih predlog zavrača.

293. člen

Organ, pristojen za vodenje registra, izda odločbo o vpisu na podlagi ustreznih listin.

Če iz predloga in priloženih prepisov listin izhaja, da bi bilo zahtevi mogoče ugoditi, če bi bila predložena izvirna ali ustrezno overjena listina, organ, pristojen za vodenje registra, odredi, da se za zadevno pravico ohrani vrstni red in zaznambo predloga v registru ladij z opombo "dokler ne prispe izvirnik.

Obenem organ, pristojen za vodenje registra, določi predlagatelju primeren rok, v katerem mora predložiti ustrezno listino, če je ni organ, pri katerem listina je, dolžan poslati že po uradni dolžnosti. Če register naknadno prejme ustrezno listino, ali če je listino predlagatelj predložil v določenem roku, se odloči v predlogu o sami stvari.

Če ustrezna listina ni predložena v določenem ali podaljšanem roku, organ, pristojen za vodenje registra, predlog zavrže in po uradni dolžnosti opravi izbris zaznambe.

Če iz predloga in priloženih listin izhaja, da zahtevi ne bi bilo mogoče ugoditi, tudi če bi bila izvirna ali ustrezno overjena listina priložena, organ, pristojen za vodenje registra, predlog zavrne.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za prijave za vpis ladje v gradnji.

294. člen

Če predlogu ni priložen prevod listine, ki je sestavljena v tujem jeziku, iz vloge pa ne sledi, da je treba zahtevo zavrniti, odredi organ, pristojen za vodenje registra, da ohrani vrstni red zadevne pravice in zaznambo predloga v registru z opombo "dokler ne prispe prevod". Obenem določi

predlagatelju primeren rok, v katerem mora predložiti prevod. Če ta izroči prevod v določenem ali podaljšanem roku, odloči o sami stvari; v nasprotnem primeru pa predlog zavrže in po uradni dolžnosti opravi izbris zaznambe.

295. člen

Organ, pristojen za vodenje registra, ne more dovoliti, da bi bilo vpisano kaj več ali kaj drugega, kot je stranka zahtevala, čeprav bi bila ta po predloženih listinah upravičena zahtevati kaj več ali kaj drugega.

Če je predlagana samo predznamba, ni mogoče odrediti vknjižbe, čeprav so dani pogoji za vknjižbo.

296. člen

Če iz listin izhaja, da je pridobitelju knjižne pravice dano dovoljenje za vknjižbo, da pa so mu hkrati naložene omejitve glede razpolaganja s pridobljeno pravico, ali pa so mu naložene obveznosti, glede katerih je dogovorjena sočasna vknjižba v korist določenih upravičencev, zahtevanega vpisa ni mogoče dovoliti, če ni obenem predlagana tudi vknjižba, ali glede na to, kakšna je listina, vsaj predznamba dogovorjenih omejitev ali obveznosti.

Sočasen vpis medsebojnih pravic in obveznosti lahko predlaga katerakoli stranka.

297. člen

Odločba, s katero se dovoljuje vpis, mora navajati:

1. številko vložka, v katerega se mora vpisati in ime ladje, na katero se nanaša vpis;
2. firmo ali ime in sedež oziroma ime in stalno prebivališče osebe, v katere korist naj bo vpis opravljen;
3. ladja ali pravica na ladji, na kateri naj bo vpis opravljen;
4. listine, na podlagi katerih se vpis dovoljuje;
5. vrsto vpisa, ki ga je treba opraviti in
6. glavno vsebino pravice, ki se vpisuje.

Odločba mora navajati vse podatke, ki jih je potrebno vpisati v list A.

Če vsebine besedila, ki se vpisuje, ni mogoče kratko izraziti, je dovoljeno sklicevati se na natančno označena mesta v listinah, na podlagi katerih je bil dovoljen vpis, in sicer z učinkom, kot da bi bila ta mesta vpisana v glavno knjigo.

298. člen

Če organ, pristojen za vodenje registra, zavrne predlog za vknjižbo ali predznambo, predlog za prvi vpis ladje v register, predlog za zaznambo vrstnega reda ali predlog za dovolitev prodaje, da bi se izterjala terjatev, za katero ni vknjižena hipoteka, opravi vpis zaznambe, da je omenjene zahtevke zavrnil.

Zaznamba se ne vpiše:

1. če iz predloga in njegovih prilog ni bilo mogoče ugotoviti, za katero ladjo ali pravico gre ali če ladja oziroma pravica, na kateri se zahteva vpis, ni vpisana v navedenem registru, ali če ob predlogu za prvi vpis ni bil odprt vložek za vpis;

2. če lastninska pravica oziroma kakšna druga pravica na ladji ni vpisana v korist osebe, zoper katero se po vsebini listine lahko opravi vknjižba ali predznamba.

Vpis zaznambe se označi na odločbi.

299. člen

Ko postane odločba, s katero je zavrnjen vpis iz prejšnjega člena, pravnomočna, ker ni bilo pritožbe, izda organ, pristojen za vodenje registra, po uradni dolžnosti sklep o izbrisu zaznambe o zavrnitvi vpisa in o tem obvesti stranke.

300. člen

Odločbo o vpisu skupaj s predlogom in vsemi listinami, ki so bile priložene predlogu, se vroči osebam, ki so v odločbi navedene.

301. člen

Vpis se izvede po uradni dolžnosti.

302. člen

Vsak vpis, razen vpisa tehničnih podatkov v list A, mora navajati:

1. datum, ko je bil predlog prejet ter številko dnevnika;
2. oznako listine, ki je podlaga za vpis, kraj, kjer je bila listina sestavljena in datum, ko je bila sestavljena;
3. številko in datum odločbe, s katero je dovoljen vpis;
4. vrsto vpisa in glavno vsebino pravice oziroma dejstva, ki ga je treba vpisati;
5. firmo ali ime in sedež oziroma stalno prebivališče osebe, v katere korist je vpis.

Če prispe k organu, pristojnemu za vodenje registra sočasno več predlogov, ki se nanašajo na isto ladjo, zaznamuje ta pri vsakem vpisu na podlagi teh predlogov številke drugih predlogov z označbo, da so prispeli hkrati.

303. člen

Ko organ, pristojen za vodenje registra, izda odločbo s katero odreja vpis ladje, vpiše ladjo sočasno v list A in list B in nato ravna po določbah 310. in 313. člena tega zakona.

304. člen

Z izjemo primerov iz drugega odstavka 298. člena tega zakona se odločba o zavrnitvi predloga za vpis ladje v register zaznamuje v listu A vložka, ki je bil odprt ob vložitvi predloga, odločba o zavrnitvi vpisa v list B se zaznamuje v tem listu, odločba o zavrnitvi vpisa v C list pa v listu C vložka glavne knjige.

305. člen

V vsaki odločbi se navede, komu jo je treba vročiti in komu je potrebno poslati posamezno listino.

306. člen

Odločbe o predlogih za vpis v register je treba vročiti vložniku predloga in tistemu, na čigar lastnini je pridobil kdo kakšno pravico ali čigar pravice se prenašajo, omejujejo, obremenjujejo ali razveljavljajo, kot tudi tistemu, zoper katerega je v register vpisana zaznamba.

Odločbe, s katerimi se dovoljuje popoln ali delen izbris kakšnega vpisa, se vroči tudi vsem tistim, v katerih korist so bile na vpisani pravici vpisane nadaljnje vknjižbe ali predznambe.

Odločbe o vknjižbi ali predznambi, s katerimi se na vpisanih pravicah drugih vpisuje hipoteka ali odstop pravice, je treba vročiti tudi lastniku ladje.

Odločba, s katero se na predlog pooblaščenca dovoljuje vpis zoper stranko, ki je dala pooblastilo, se vroči stranki osebno, če pooblastilo ne ustreza drugemu odstavku 316. člena tega zakona.

307. člen

Vročitev iz prejšnjega člena se opravlja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek o osebnem vročanju strankam.

Če je treba stranki vrniti priložene izvirmike listin (313. člen tega zakona), se izvirmiki vrnejo stranki, ki jih je priložila, če ta ne zahteva drugače.

308. člen

Veljavnosti vpisa ni mogoče izpodbijati zato, ker vročitev ni bila opravljena v redu ali sploh ni bila opravljena.

Oseba, ki iz opravljenega vpisa izvaja zase kakšno pravico ali oprostitev obveznosti, ni dolžna dokazovati, da je bila vročitev opravljena.

309. člen

Organ, pristojen za vodenje registra ki je opravil vpis izbriše ladje iz registra, izda stranki na njeno zahtevo potrdilo o izbrisu. V potrdilu navede razlog izbrisa in odločbo, na podlagi katere je opravil izbris.

310. člen

Na izvorniku listine, na podlagi katere je opravil vpis, potrdi organ, pristojen za vodenje registra, da je vpis opravljen.

V potrdilu iz prejšnjega odstavka navede odločbo o vpisu in vložek, v katerega je bil vpis opravljen.

Če je bil vpis opravljen na podlagi več listin, ki so med seboj povezane, zapiše potrdilo na tisto listino, iz katere neposredno izhaja pravica vpisanega (262. in 263. člen tega zakona).

311. člen

V registru se ne sme nič brisati niti kako drugače narediti nečitljivo; tudi se ne sme nič dodati ali spremeniti.

Vsi vpisi v registru se morajo vpisovati na tak način in s takim sredstvom, da ostane zapis trajen.

Napako pri vpisovanju je treba prečrtati tako, da ostane čitljiva.

Napaka, ki je bila opažena šele po opravljenem vpisu, se sme popraviti le na podlagi odločbe.

Organ, pristojen za vodenje registra, mora zaslišati udeleženca, če bi napaka utegnila imeti kakšno pravno posledico. Uvedba tega postopka se zaznamuje v listu, na katerem je bil opravljen napačen vpis. Ta zaznamba ima učinek, da poznejši vpisi ne ovirajo popravka napake. Ko postane odločba v zvezi s popravkom napake pravomočna, se zaznamba po uradni dolžnosti izbriše.

Popravki napačnih vpisov morajo imeti datum, podpis in pečat organa, pristojnega za vodenje registra.

312. člen

Odločba o izbrisu ladje iz registra ter zaznamba, da je bila prošnja za izbris ladje iz registra zavrnjena, se vpišeta v list A.

Potem, ko postane odločba o izbrisu ladje iz registra dokončna, organ, pristojen za vodenje registra, prečrta vsako stran vložka glavne knjige z dvema rdečima navzkrižnima črtama in eno vodoravno črto na vsaki strani pod vsakim vpisom, pri čemer posameznih vpisov ne prečrta.

Organ, pristojen za vodenje registra, ravna po omenjenem odstavku tudi potem, ko postane dokončna odločba o zavrnitvi predloga za prvi vpis ladje v register.

313. člen

Po opravljenem vpisu vrne organ, pristojen za vodenje registra, stranki izvorne listine oziroma overjene prepise, če je bil predlogu priložen njihov neoverjen prepis. Sicer ostanejo izvorne listine oziroma njihovi overjeni prepisi v zbirki listin, organ, pristojen za vodenje registra pa obvesti stranko, da jih lahko v določenem času dvigne, če predloži overjene prepise. Organ, pristojen za vodenje registra, lahko tudi sam naredi te prepise in zaračuna predpisane takse.

Glede prepisov, potrebnih za zbirko listin, je treba ravnati po prejšnjem odstavku.

b) Posebne določbe

Prvi vpis v slovenski ladijski register

314. člen

Prvi vpis ladje dovoli register, če so predlogu za vpis priložene naslednje listine:

1. listina, s katero se dokazuje lastninska pravica na ladji;

2. izpisek iz sodnega registra oziroma druga listina, s katero se dokazuje, da je lastnik slovenski državljan ali slovenska pravna oseba oziroma, da so izpolnjeni pogoji za vpis ladje v register;

3. odločba o določitvi imena oziroma označbe ladje in vpisnega pristanišča;

4. izmeritveno spričevalo;

5. spričevalo o sposobnosti ladje za plovbo, ki ga je za njen vpis izdal klasičarski zavod;

6. listina, s katero je določen klicni znak ladje po mednarodnem signalnem kodeksu, če mora ladja imeti takšen znak;

7. listine, s katerimi se dokazujejo drugi podatki, ki se vpisujejo v list A vložka glavne knjige;

8. potrdilo organa, ki vodi tuji register ladij, da je bila ladja izbrisana, če se ta prenaša iz tujega registra v slovenski ladijski register.

V primerih, kadar organ, ki vodi tuj register ladij, v katerega je vpisana ladja za katero se vloži pisni predlog za prvi vpis v slovenski ladijski register skladno s predpisi te tuje države, izda potrdilo o izbrisu šele po opravičbi izbrisa, odredi organ, pristojen za vodenje registra, brez potrdila iz 8. točke prejšnjega odstavka, da se za zadevni prvi vpis ohrani vrstni red z zaznambo v registru ladij, z opombo "*dokler ne prispe potrdilo o izbrisu*".

Obenem določi organ, pristojen za vodenje registra, primeren rok, v katerem mora stranka predložiti izvornik potrdila o izbrisu. Če izvorna listina ni predložena v določenem ali podaljšanem roku, organ, pristojen za vodenje registra, predlog zavrne in po uradni dolžnosti odredi izbris zaznambe.

Če je lastnik ladje tuj državljan ali tuja pravna oseba, mora predlogu priložiti listine, s katerimi dokazuje pravico do vpisa ladje v slovenski ladijski register, kot tudi podatke, navedene v listinah iz prvega odstavka tega člena.

315. člen

Prvi vpis v vpisnik ladij v gradnji dovoli register, če so predlogu za vpis priložene naslednje listine:

1. listina, s katero se dokazuje lastninska pravica na ladji v gradnji;

2. potrdilo ladjedelnice o tehničnih podatkih, ki se vpisujejo v list A vpisnika ladij v gradnji, ter kraju in začetku gradnje;

3. izjava lastnika ladje v gradnji o imenu ladje v gradnji, če nima imena, pa izjava ladjedelnice o označbi ladje v gradnji.

Vknjižba

316. člen

Če ni v tem ali drugem zakonu drugače določeno, se sme vknjižba (3. točka 256. člena tega zakona) dovoliti le na podlagi javnih listin ali takšnih zasebnih listin, na katerih je podpise oseb, katerih pravico je treba omejiti, obremeniti, razveljaviti ali prenesti na drugo osebo, overil organ, ki je pristojen za overitev podpisov.

Na podlagi zasebne listine, ki jo je izdal pooblaščenec, se sme vknjižba zoper pooblastitelja dovoliti le, če se po-

oblastilo, ki ga je ta izdal, glasi na določen posel ali na določeno vrsto poslov, od dneva izdaje pooblastila do dneva zahtevane vknjižbe pa ni minilo več kot leto dni.

Overitev podpisov na zasebni listini ni potrebna, če je na listini odobritev organa, pristojnega za varstvo pravic in interesov oseb, katerih pravico je treba omejiti, obremeniti, razveljaviti ali prenesti na drugo osebo.

317. člen

Zasebna lastnina, na podlagi katere se sme dovoliti vknjižba, mora poleg podatkov iz 279. člena tega zakona vsebovati še:

1. natančno označbo ladje ali pravice, glede katere naj se opravi vknjižba;

2. izrecno izjavo tistega, čigar pravica se omejuje, obremenjuje, razveljavlja ali prenaša na koga drugega, da dovoljuje vknjižbo.

Določba 2. točke prejšnjega odstavka ne velja za listine o pridobitvi lastninske pravice na tuji ladji, če se zahteva prvi vpis ladje v slovenski ladijski register.

318. člen

Javne listine, na podlagi katerih se sme dovoliti vknjižba, so:

1. listine o pravnih poslih, ki jih sestavi sodišče ali notar v mejah svojih pooblastil, če vsebujejo podatke, ki so predpisani v 279. členu tega zakona;

2. listine, ki jih v predpisani obliki izda sodišče, notar ali upravni organ v mejah svojih pristojnosti, katerim zakon priznava lastnost izvršilnega naslova ali na podlagi katerih se sme po posebnih predpisih opraviti vpis v javne knjige.

Vknjižba na podlagi odločbe tujega sodišča je dovoljena pod pogojem, da je bila ta odločba priznana v predpisanim postopku.

Predznamba

319. člen

Če predložena listina izpolnjuje splošne pogoje za vpis, ne izpolnjuje pa vseh posebnih pogojev, ki so za vknjižbo predpisani v 316. do 318. členu tega zakona, dovoli organ, pristojen za vodenje registra, predznambo (4. točka 256. člena tega zakona).

320. člen

Predznamba hipoteke je dopustna le, če sta terjatev in pravna podlaga hipoteke izkazani za verjetni.

321. člen

Kadar se v slovenski ladijski register vpisuje ladja, ki je bila vpisana v tujem registru, iz listine o izbrisu ladje iz tujega registra pa je razvidno, da je ladja obremenjena s hipoteko, se po uradni dolžnosti vpiše predznamba hipoteke z vrstnim redom po trenutku, ki je bil odločilen za določitev vrstnega reda v tujem registru ladij, če ob vpisu niso izpolnjeni pogoji za vknjižbo hipoteke, ki so določeni s tem zakonom.

322. člen

Predznamba zakupne pravice, ladjarske pogodbe za čas za vso ladjo in predkupne pravice je dopustna le, če sta obstoj pravice in privolitve v vpis izkazana za verjetna.

323. člen

Predznamba se dovoli tudi na podlagi naslednjih listin:

1. nepravomočnih sodnih odločb, s katerimi je zahteva za ugotovitev, pridobitev, omejitev ali prenehanje vpisane pravice ugodeno ali je ta zavrnjena;

2. sodnih odločb, s katerimi se predznamba dovoljuje v postopku za zavarovanje po predpisih o izvršilnem postopku;

3. zahteve sodišča, upravnega organa ali osebe v izvrševanju javnih pooblastil, ki so jim zaupana z zakonom, kadar so po zakonu upravičeni, da po uradni dolžnosti odredijo, naj se določene terjatve zavarujejo s hipoteko.

324. člen

Če je pri sodišču položen dolg, zavarovan s hipoteko, ki ga po pravilih obligacijskega prava upravičeno ni mogoče plačati upniku, se na podlagi potrdila sodišča, da je dolgovan znesek položen, dovoli predznamba. Pri tem se dovoli:

1. predznamba izbriše hipoteke – če je dolg pri sodišču položil dolжник ali oseba, ki odgovarja za dolg;

2. predznambo odstopa terjatve, zavarovane s hipoteko – če je dolg pri sodišču položil kdo drug, ki mu je po pravilih obligacijskega prava upnik dolžan odstopiti svojo terjatev.

325. člen

S predznambo se pridobijo, prenesejo, omejijo ali razveljavijo vpisane pravice pod pogojem, da se predznamba pozneje opraviči, in sicer v obsegu, v katerem je opravičena.

326. člen

Predznamba se opraviči:

1. na podlagi listine, s katero je mogoče dovoliti vknjižbo, izdala pa jo je oseba, zoper katero je bila predznamba vpisana;

2. na podlagi potrdila, da je sodna odločba iz 1. točke 323. člena tega zakona postala pravomočna in izvršljiva;

3. na podlagi dokončne odločbe pristojnega organa o obstoju terjatve iz 3. točke 323. člena tega zakona, za katere zavarovanje je bila predznamba vpisana;

4. na podlagi pravomočne in izvršljive odločbe sodišča v pravi zoper osebo, zoper katero je bila predznamba vpisana.

327. člen

Če se predznamba opravičuje z listino, primerno za vknjižbo (1. točka prejšnjega člena), jo je treba opravičiti v tridesetih dneh od vročitve sklepa o predznambi.

Če se predznamba opravičuje s pravomočno in izvršljivo sodno odločbo (4. točka prejšnjega člena) je potrebno začeti pravdo v 15 dneh od vročitve odločbe o predznambi.

Rok, v katerem se mora predznamba opravičiti oziroma je potrebno začeti pravdo, mora biti naveden v odločbi o predznambi.

Rok za opravičbo predznambe ali začetek pravde sme organ, pristojen za vodenje registra, na predlog stranke podaljšati, če so za to podani opravičeni razlogi.

328. člen

Če se predznamba opravičuje z listinami, navedenimi v 1., 2. in 3. točki 326. člena tega zakona, je treba predlog za opravičbo predznambe vložiti pri organu, pristojnem za vodenje registra.

Če se predznamba opravičuje z odločbo sodišča v pravi (4. točka 326. člena tega zakona), mora tisti, ki je zahteval predznambo, začeti pravdo pri pristojnem sodišču in o tem obvestiti organ, pristojen za vodenje registra.

329. člen

Če ob vložitvi predloga za predznambo že teče pravda o obstoju pravice, katere predznamba se zahteva, ni potre-

bná posebna pravda za opravičbo predznámbe, če se po določbah zakona o pravdnem postopku v obstoječi pravdi še lahko uveljavlja tudi zahtevek za opravičbo predznámbe.

330. člen

Če predznámba ni opravičena, lahko tisti, zoper katerega je bila dovoljena, predlaga njen izbris.

Če iz spisov ne izhaja, da je bila tožba za opravičbo predznámbe vložena pravočasno, ali da rok za opravičbo še teče tistega dne, ko je vložen predlog za izbris, odredi organ, pristojen za vodenje registra v kratkem času narok, na katerem mora predlagatelj predznámbe dokazati, da rok za opravičbo še teče, ali da je bila tožba pravočasna.

Če organ, pristojen za vodenje registra, ugotovi, da je rok potekel oziroma da se pravda ni pravočasno začela, dovoli izbris predznámbe.

Šteje se, da je bila tožba za opravičbo predznámbe vložena pravočasno, čeprav je potekel zanjo določen rok, če je bila vložena pred predlogom za izbris predznámbe ali vsaj istega dne, ko je bil vložen predlog.

331. člen

Če sodišče v pravdi, s katero se opravičuje predznámbo ugoti tožnikovemu zahtevku za opravičbo, se na predlog katerekoli stranke zaznamuje opravičba predznámbe v registru po vsebini pravomočne sodbe.

Če je bil v pravdi iz prejšnjega odstavka zahtevek za opravičbo predznámbe pravomočno zavrnjen, se na predlog katerekoli stranke predznámba izbriše.

332. člen

Če je predznámba izbrisana zato, ker tožba za opravičbo ni bila pravočasno vložena, se lahko predlaga nova predznámba, vendar ima ta pravni učinek šele od trenutka, ko je bil vložen nov predlog.

Lastnik ladje ali upravičenec iz vpisane pravice lahko s tožbo zahteva, naj se ugotovi, da ne obstaja predznamovana pravica. Sodba, s katero sodišče ugotovi temu zahtevku, se na predlog stranke zaznamuje v registru in s tem prepreči ponovna dovolitev predznámbe.

333. člen

Če se predznámba izbriše iz kakšnega drugega razloga, ne pa iz razlogov, ki so navedeni v prejšnjem členu, organ, pristojen za vodenje registra po uradni dolžnosti zavrne vsak nov predlog za predznámbo iste pravice na podlagi iste listine. Če to opusti in novo predznámbo vpiše, se ta izbriše takoj, ko nasprotnik prijavi, da je bila predznámba enkrat že izbrisana.

334. člen

Če je predznamovana pravica lastninska pravica, je nadaljnje vpise mogoče dovoliti ne samo zoper vknjiženega, temveč tudi zoper predznamovanega lastnika ladje; vendar je pravni učinek teh vpisov odvisen od tega, ali bo predznámba opravičena ali ne.

Če se predznámba opraviči, se hkrati z vpisom njene opravičbe po uradni dolžnosti izbrišejo vsi tisti vpisi, ki so bili zoper vknjiženega lastnika ladje opravljeni potem, ko je bil vložen predlog, na podlagi katerega je bila vpisana predznámba lastninske pravice.

Če se predznámba lastninske pravice izbriše, se hkrati po uradni dolžnosti izbrišejo tudi vsi vpisi, ki so bili opravljeni glede na to predznámbo.

Določbe tega člena se uporabijo tudi v primeru, ko je bila zoper hipotekarnega upnika vpisana predznámba prenosa njegove terjatve na drugo osebo.

335. člen

Če je izbris kakšne pravice predznamovan, se smejo glede te pravice dovoliti nadaljnji vpisi (na primer nadhipotek ali odstopa), vendar je pravni učinek teh vpisov odvisen od tega, ali bo predznámba izbrisana opravičena ali ne.

Če se predznámba izbriša opraviči, se hkrati z vpisom opravičbe po uradni dolžnosti izbrišejo tudi vsi vpisi, ki so bili glede izbrisane pravice medtem dovoljeni.

336. člen

Če so na terjatvi, zavarovani s hipoteko, takrat, ko se zahteva njen izbris, še vpisane nadhipoteke, se sme izbris te terjatve dovoliti le s pripombo, da bo pravni učinek izbrisane glede nadhipotek nastopil šele, ko bodo izbrisane.

Ko je vknjižen izbris s hipoteko zavarovane terjatve, ni mogoče več dovoliti nadaljnjih vpisov na hipoteko; če pa je izbris hipoteke le predznamovan, se smejo nadaljnji vpisi na to pravico dovoliti, vendar samo s pravnim učinkom iz 325. člena tega zakona.

Zaznámba

337. člen

Pravna posledica zaznambe osebnih razmerij, zlasti glede omejitve pravice razpolaganja s premoženjem je, da se nihče, v čigar korist je v register vpisana kakšna pravica, ne more sklicevati na to, da mu ta razmerja niso bila znana (na primer mladoletnost, podaljšanje roditeljske pravice ali skrbništva, stečaj idr.).

Zaznambo osebnih razmerij in izbris takšne zaznambe odredi organ, pristojen za vodenje registra na podlagi listin, s katerimi se ta razmerja dokazujejo in sicer na predlog strank, njihovih zakonitih zastopnikov ali pristojnih organov.

338. člen

Zaznámba drugih dejstev, poleg tistih, ki so navedena v prejšnjem členu, se sme dovoliti le, če je z zakonom dovoljena in ima učinek, ki ga določa zakon (na primer vrstni red, skupna hipoteka, odpoved terjatve zavarovane s hipoteko, tožba za uveljavitev pomorskega privilegija, zaznámba spora in podobno).

339. člen

Lastnik ladje lahko zahteva vpis zaznambe vrstnega reda za nameravano odtujitev ladje ali obremenitev s hipoteko. Pravni učinek zaznambe je, da se vrstni red pravic, pridobljenih s to odtujitvijo ali obremenitvijo, šteje od takrat, ko je bil vložen predlog za vpis zaznambe, če je vpis navedenih pravic zahtevan, da bi veljala zaznámba.

Hipotekarni upnik lahko s pravnim učinkom, navedenim v prejšnjem odstavku, zahteva vpis zaznambe vrstnega reda za nameravani odstop ali nameravani izbris svoje terjatve.

Zaznambe iz tega člena se smejo dovoliti le, če bi bila po stanju vpisov v register dovoljena vknjižba pravice, ki jo je treba vpisati, oziroma izbris vpisane pravice in če je podpis predlagatelja na predlogu overil organ, ki je pristojen za overjanje podpisov.

340. člen

Odločba, s katero organ, pristojen za vodenje registra, ugotovi predlogu za vpis zaznambe iz prejšnjega člena, se izda v enem samem izvodu (odpravku). Ko se zaznámba vpiše v register, se na tem izvodu potrdi, da je bila zaznámba opravljena.

341. člen

Če je bila zaznamba vrstnega reda dovoljena za name-ravano obremenitev ladje s hipoteko, izgubi učinek po pote-ku enega leta, v drugih primerih, navedenih v 339. členu tega zakona, pa po poteku 60 dni od dneva, ko je bila dovoljena.

V odločbi, s katero dovoljuje zaznambo, navede organ, pristojen za vodenje registra, datum, ko bo zaznamba izgu-bila učinek.

342. člen

Predlog za vpis pravice ali vpis izbrisa z vrstnim redom, ki je zavarovan z zaznambo (339. člen tega zakona), se mora vložiti v rokih, določenih v 327. členu tega zakona; predlogu je treba priložiti izvod sklepa, s katerim je bila zaznamba dovoljena.

Listina, na podlagi katere se vpisuje ali briše pravica, za katero je zaznamovan vrstni red, je lahko sestavljena tudi po vložitvi predloga za vpis zaznambe.

V odločbi, s katero na predlog, ki je vložen po prvem odstavku tega člena, dovoljuje vknjižbo ali predznambo, navede organ, pristojen za vodenje registra, da ima dovolje-ni vpis tisti vrstni red, ki je bil pridobljen z zaznambo. Ob vpisu se potrdi na izvodu sklepa, s katerim je bila zaznamba vrstnega reda dovoljena, da je vpis opravljen.

Vpis z zaznamovanim vrstnim redom se dovoli tudi, če je bila ladja ali terjatev, zavarovana s hipoteko, prenesena na koga drugega ali obremenjena potem, ko je bil predlog za zaznambo vrstnega reda že vložen.

Če je lastnik ladje ali hipotekarni upnik prišel v stečaj, preden je bil vložen predlog za vpis, se vpis dovoli le, če je bila listina o pravnem poslu že sestavljena pred dnem, ko je bil uveden stečaj in če je dan, ko je bila sestavljena, doka-zan z overitvijo organa, pristojnega za overjanje podpisov. Če listina ne ustreza tem pogojem, se po predpisih o stečaju presoja, ali je vpis dopusten.

343. člen

Če dovoli vknjižbo prenosa lastninske pravice ali odtuji-tve ladje oziroma odstopa ali izbrisa terjatve z vrstnim redom, pridobljenim s predznambo (prvi odstavek 339. člena tega zakona), odredi organ, pristojen za vodenje registra, na predlog stranke, v katere korist je bila vknjižba vpisana, izbris tistih vpisov, ki so bili glede te ladje ali terjatve opravlje-ni po vložitvi predloga za zaznambo. Predlog za izbris teh vpisov se mora vložiti v 15 dneh od dneva, ko je postala vknjižba z zaznamovanim vrstnim redom pravomočna.

344. člen

Če predlog za vpis ni vložen pred potekom roka, po katerem zaznamba izgubi učinek (341. člen tega zakona), ali če znesek terjatve, glede katere je zaznamovan vrstni red, do konca tega roka ni izčrpan, odredi organ, pristojen za vodenje registra, po uradni dolžnosti izbris zaznambe vrstnega reda.

Pred potekom roka iz 341. člena tega zakona se sme izbris zaznambe dovoliti le, če je predlogu za izbris priložen izvod odločbe, s katero je bila zaznamba dovoljena. Ko se vpiše izbris, potrdi organ, pristojen za vodenje registra, na tem izvodu odločbe, da je bil izbris opravljen.

345. člen

Organ, pristojen za vodenje registra, dovoli na upniko-vo zahtevo zaznambo sodne odpovedi hipoteke ter zaznam-bo hipotekarne tožbe, če je tisti, zoper katerega je odpoved ali tožba vložena, vpisan kot lastnik ladje in če se dokaže, da je hipotekarna tožba vložena.

Zaznambo hipotekarne tožbe sme dovoliti tudi pravdno sodišče.

Posledica zaznambe iz prvega odstavka tega člena je, da deluje odpoved ali tožba zoper poznejšega lastnika ladje, zlasti pa še, da je na podlagi pravomočne sodbe, izdane v pravdi o zaznamovani tožbi, ali na podlagi izvršljive sodne poravnave, sklenjene v tej pravdi, dopustna izvršba na za-stavljeno ladjo neposredno zoper vsakega poznejšega la-stnika ladje.

346. člen

Zaznamba tožbe za uveljavitev pomorskega privilegija se izbrise po uradni dolžnosti, če upnik s hipoteko zavarova-ne terjatve v 60 dneh od izvršljivosti sodbe, izdane na podla-gi tožbe, ki je bila predmet zaznambe, ne zahteva prodaje ladje ali vpisa hipoteke ali če se na njegovo zahtevo ladja v tem roku ne zaustavi (drugi odstavek 249. člena tega za-kona).

Če iz spisov ne izhaja, da je bila v zakonskem roku zahtevana prodaja ladje ali vpis hipoteke ali da je bila ladja zaustavljena, ravna organ, pristojen za vodenje registra, po drugem in tretjem odstavku 330. člena tega zakona.

347. člen

Kdor začne pravdo, da bi izpodbil vknjižbo, za katero trdi, da so z njo kršene njegove vpisane pravice, in zahteva vrnitev v prejšnje knjižno stanje, lahko zahteva pri pravdnem sodišču ali pri organu, pristojnem za vodenje registra, zaznambo tega spora v registru in sicer hkrati z vložitvijo tožbe ali pozneje.

Posledica zaznambe spora iz prejšnjega odstavka je, da deluje v tem sporu izdana sodba tudi zoper tiste, ki so si vpisane pravice pridobili potem, ko je predlog za zaznambo spora prispel k organu, pristojnem za vodenje registra.

348. člen

V pravdi za izbris vknjižbe zoper osebe, ki so si nepo-sredno z vknjižbo, katere izbris se zahteva s tožbo, pridobile pravice ali so bile oproščene bremena in v primerih, ko temelji tožba na razmerjih, ki obstajajo neposredno med tožnikom in tožencem, se zastaranje tožbenega zahtevka presoja po pravilih obligacijskega prava o zastaranju.

349. člen

Kdor želi izpodbijati zoper koga drugega vknjižbo, o kateri je bil skladno s predpisi obveščen, da je dovoljena, mora v roku, v katerem je mogoče vložiti pritožbo zoper dovolitev te vknjižbe, predlagati organu, pristojnem za vode-nje registra vpis zaznambe, da je vknjižba sporna, najpozne-je v 60 dneh od poteka roka za pritožbo pa vložiti tožbo za izbris vknjižbe zoper vse tiste, ki so si z izpodbijano vknjižbo pridobili kakšno vpisano pravico ali so na kakšni vpisani pravici dosegli nadaljnje vknjižbe ali predznambe.

Po poteku roka iz prejšnjega odstavka se sme zoper druge, ki so pred zaznambo spora na vpisani pravici pridobili nadaljnje vpisane pravice, z izbrisno tožbo izpodbijati vknjiž-ba le, če niso bili pošteni glede veljavnosti izpodbijane vknjižbe.

350. člen

Če tožnik ni bil skladno s predpisi obveščen o dovolje-ni vknjižbi, ki jo izpodbija, preneha pravica do tožbe za njen izbris zoper druge, ki so si na vpisani pravici pošteno pridobi-li nadaljnje vpisane pravice, v treh letih od takrat, ko je predlog za izpodbijanje vknjižbe prispel k organu, pristoj-nem za vodenje registra.

351. člen

Če tožnik umakne tožbo, ali se po zakonu šteje, da jo je umaknil, ali če je tožba s pravnomočno odločbo zavrnjena ali tožbeni zahtevek zavrnjen, ali če v primeru iz 349. člena tega zakona tožba ni bila vložena v predpisanem roku, se odredi na predlog nasprotna stranke izbris zaznambe spora.

Če je sodišče s pravnomočno sodbo popolnoma ali delno ugodilo zahtevku za izbris izpodbijane vknjižbe ali če so stranke o izbrisu vknjižbe sklenile sodno poravnavo, se dovoli na predlog stranke vpis izbrisa izpodbijanje vknjižbe po vsebini sodbe oziroma sodne poravnave in odredi hkrati izbris zaznambe spora ter vseh vknjižb in predznamb, za katere je glede izbrisane pravice predlog za vpis prispel k organu, pristojnem za vodenje registra potem, ko je ta prejel predlog za zaznambo spora.

352. člen

Kdor trdi, da je prišlo do vknjižbe zaradi kaznivega dejanja, lahko zahteva, da bi dosegel pravni učinek iz 347. člena tega zakona glede poznejših vpisov, od organa, pristojnega za vodenje registra, naj dovoli zaznambo, da je vknjižba sporna. Predlogu mora priložiti potrdilo pristojnega organa o uvedbi kazenskega postopka.

Če je predlagana zaznamba spora, da bi bil dosežen učinek tudi zoper druge, ki so si pošteno pridobili vpisane pravice pred zaznambo spora, je treba predlog za zaznambo vložiti pri organu, pristojnem za vodenje registra, v roku, v katerem se je stranka upravičena pritožiti zoper dovoljeno vknjižbo.

353. člen

Če odloči sodišče v kazenskem postopku, da se izbriše vknjižba skupaj z vpisanimi pravicami, ki so bile pridobljene pred zaznambo iz prejšnjega člena, odredi organ, pristojen za vodenje registra, izbris vknjižbe po drugem odstavku 351. člena tega zakona, če priloži stranka, zoper katero je bila izpodbijana vknjižba opravljena, predlogu za izbris vknjižbe odločbo sodišča, izdano v tem kazenskem postopku, s potrdilom o njeni pravnomočnosti.

Če ugotovi sodišče v kazenskem postopku kazensko odgovornost obtoženca, vendar pa napoti oškodovanca z njegovim zahtevkom za izbris vknjižbe na pravdo, ima oškodovanec pravico vložiti tožbo za izbris vknjižbe in vpisanih pravic iz prejšnjega odstavka v 60 dneh od dneva, ko je postala odločba sodišča o napotitvi na pravdo pravnomočna.

Če sodišče v kazenskem postopku ne izda odločbe o tem, da je obtoženec kazensko odgovoren in če upravičenec ne vloži tožbe v roku iz prejšnjega odstavka, dovoli organ, pristojen za vodenje registra, izbris zaznambe spora na predlog tistega, ki ima pravni interes, da ostane izpodbijana vknjižba v veljavi.

354. člen

Če je zahtevan izbris zaznambe spora zato, ker tožba za izbris ni bila vložena v rokih, določenih v 349. in 353. členu tega zakona, ravna organ, pristojen za vodenje registra, po drugem in tretjem odstavku 330. člena tega zakona.

355. člen

Če vloži lastnik ladje ali upnik, na čigar ladji oziroma terjatvi je vknjižena pravica, tožbo, da se ta pravica popolnoma ali delno izbriše, ker je zastarana, dovoli organ, pristojen za vodenje registra, na predlog tožnika zaznambo spora v registru.

356. člen

Če se začne pravda, s katero zahteva tožnik, naj se ugotovi, da je bila s priposestvovanjem pridobljena določena stvarna pravica, dovoli organ, pristojen za vodenje registra, na tožnikov predlog zaznambo spora v registru.

357. člen

Zaznamba spora v primeru tožbe za izbris zaradi zastaranja (355. člen tega zakona) ali v primeru tožbe za ugotovitev pridobitve stvarne pravice zaradi priposestvovanja (356. člen tega zakona) nima učinka zoper druge, ki so se zanesli na register in dosegli določene vknjižbe pred trenutkom, ko je predlog za zaznambo spora prispel k organu, pristojnem za vodenje registra. Če je s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je tožnik s priposestvovanjem pridobil določeno stvarno pravico, ima s priposestvovanjem pridobljena pravica vrstni red pred vsemi vpisi, ki so bili opravljeni po zaznambi spora, vse po zaznambi spora vpisane pravice, ki so s tem v nasprotju, pa se na predlog stranke izbrišejo.

V postopku za izbris se smiselno uporablja drugi odstavek 351. člena tega zakona.

358. člen

Sodišče, ki je opravilo prodajo ladje, odredi po uradni dolžnosti, da se sklep o domiku prodane ladje zaznamuje v registru.

Zaznamba iz prejšnjega odstavka ima učinek, da je mogoče pridobiti vpisane pravice zoper dotedanega lastnika ladje z nadaljnjimi vpisi le, če je sklep o domiku pravnomočno razveljavljen.

Če sklepa o domiku ni nihče izpodbijal, ali če je bila izpodbijna tožba pravnomočno zavrnjena, se na predlog prizadete osebe izbrišejo vsi vpisi, opravljeni po zaznambi sklepa zoper dotedanega lastnika ladje, kot tudi vsi nadaljnji vpisi glede njegovih pravic.

359. člen

Če ni drugače določeno, se morajo predlogi za vpis ali izbris zaznamb vložiti pri organu, pristojnem za vodenje registra.

Vpisovanje skupnih hipotek

360. člen

Pri skupnih hipotekah (235. člen tega zakona), ki se ustanovijo z vpisom v več vložkov, je treba enega od vložkov označiti za glavni vložek, druge pa za stranske. V predlogu za vpis je treba navesti, kateri vložek naj bo glavni, kateri pa stranski; če v predlogu to ni navedeno, se šteje, da se mora za glavni vložek označiti tisti, ki je v predlogu za vpis naveden na prvem mestu.

Če je zahtevano, naj se že obstoječa hipoteka za isto terjatev raztegne tudi na druge vložke, se s prvotno obremenjenim vložkom ravna kot z glavnim vložkom.

V glavnem vložku se je treba z zaznambo sklicevati na stranske vložke, v vsakem stranskem vložku pa na glavni vložek.

361. člen

Če zahteva upnik, da bi zavaroval svojo terjatev, vpis hipoteke v določeni vložek, mora prijaviti obstoj hipoteke, ki je za to terjatev že vpisana v kakšnem drugem vložku, da bi se mogla zaznamovati skupna hipoteka.

Upnik je odgovoren za škodo, povzročeno s tem, da je zamočlal obstoj hipoteke.

Če zaznamba skupne hipoteke ni vpisana, lahko hipotekarni dolжник predlaga to zaznambo in zahteva, da mu upnik povrne stroške, če po njegovi krivdi ni bila vpisana.

Če organ, pristojen za vodenje registra, ko dovoli vknjižbo ali predznambo hipoteke, opazi, da je za isto terjatev že vpisana hipoteka v kakšnem drugem vložku, odredi po uradni dolžnosti, da je vložek, v katerem je ta hipoteka vpisana, glavni vložek.

362. člen

Če se vknjižba ali predznanba, ki je vpisana v kakšen stranski vložek, na pritožbo izbriše, je treba ta izbris zaznamovati v glavnem vložku.

363. člen

Vrstni red pri skupni hipoteki se določi samostojno za vsak vložek; pri tem je odločilen trenutek, ko je predlog za dovolitev vpisa skupne hipoteke prispel.

364. člen

Vse predloge glede spremembe hipoteke za terjatve, za katere je vpisana skupna hipoteka v več vložkih, je treba vložiti pri organu, pristojnem za vodenje registra.

O predlogih se odloča po stanju vpisov v glavnem vložku.

Predlog, vložen pri drugem organu, ne pa pri organu, pristojnem za vodenje registra, je treba vrniti vložniku z navodilom, da je treba predlog vložiti pri pristojnem organu.

365. člen

Vse spremembe, ki jih je treba na skupni hipoteki opraviti s prenosom, omejitvijo obremenitvijo, izbrisom ali kako drugače, se vpišejo le v glavni vložek.

Vpis sprememb v glavnem vložku ima takšen pravni učinek, kot da bi bil opravljen v vseh že obstoječih ali bodočih stranskih vložkih.

Delen ali popoln izbris skupne hipoteke, ki se nanaša na vse ladje ali na vse terjatve (nadhipoteka), ki so predmet skupne hipoteke, se zaznamuje v vseh stranskih vložkih, izbris skupne hipoteke, ki se nanaša na določeno ladjo ali na določeno terjatev, pa se zaznamuje le v stranskem vložku, v katerega je ta ladja oziroma terjatev vpisana.

366. člen

Če je izbrisana hipoteka na ladji oziroma na terjatvi, zavarovani s hipoteko, ki je vpisana v glavnem vložku, se v tem vložku izbrišejo tudi vsi nadaljnji vpisi na skupni hipoteki in prenesejo v enega od stranskih vložkov. Če skupna hipoteka še obstaja, se s tem vložkom ravna kot z glavnim vložkom.

Sprememba stranskega vložka v glavni vložek se po uradni dolžnosti zaznamuje pri vsakem že obstoječem stranskem vložku.

367. člen

Za opravičbo predznanbe, s katero je bila skupna hipoteka predznamenovana za isto terjatev pri raznih vložkih, je potrebna le ena tožba.

368. člen

V izpiskih iz vložkov, ki se glede na skupno hipoteko vodijo kot stranski vložki, je treba napotiti na glavni vložek in pripomniti, da so spremembe na skupno vpisani hipoteki vpisane samo v glavnem vložku.

Izbris ladje iz registra

369. člen

Organ, pristojen za vodenje registra, izda odločbo o izbrisu ladje:

1. če ugotovi, da je ladja uničena ali se domneva, da je uničena;

2. če ne izpolnjuje več pogojev iz 210. člena tega zakona;

3. če je trajno umaknjena iz plovbe;

4. če se vpiše v drug register.

Domneva se, da je ladja uničena, ko pretečejo trije meseci od zadnjega poročila o njej. V tem primeru se domneva, da je bila ladja uničena tistega dne, ko je bilo prejeto zadnje sporočilo o njej.

Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za izbris ladij v gradnji.

370. člen

Ladja se ne more izbrisati iz registra, če temu ugovarja upnik, ki ima pomorski privilegij ali hipoteko na ladji.

Šteje se, da upnik ne ugovarja izbrisu, če v petnajstih dneh po tem, ko je bil o predlogu za izbris pisno obveščen, ugovora pisno ne sporoči organu, pristojnemu za vodenje registra.

Ladja se izbriše kljub upnikovemu ugovoru, če se pri sodišču položi znesek v višini upnikove terjatve ali drugo ustrezno zavarovanje.

Določbe tega člena veljajo tudi za ladjo v gradnji.

Določbe tega člena ne veljajo za izbris ladij po 1. točki prejšnjega člena in za prenos lastnine na ladji s prepustitvijo ladje zavarovalnici.

371. člen

V odločbi o izbrisu ladje iz registra je treba v smislu 370. člena tega zakona ugotoviti, da upniki pomorskih privilegijev ne ugovarjajo izbrisu oziroma da se hipotekarni upniki strinjajo z izbrisom, razen če gre za izbris po 1. točki prvega odstavka 369. člena tega zakona.

Ugovor, s katerim privilegirani upniki ugovarjajo izbrisu ladje iz registra, se vložijo pri organu, pristojnemu za vodenje registra, ki o njem odloči.

V primeru iz prejšnjega odstavka se sme izbris ladje iz registra odrediti šele potem, ko postane sklep, s katerim je organ, pristojen za vodenje registra, ugovor zavrnil, pravno-močen.

372. člen

Če se ladja, ki je bila izbrisana iz registra zato, ker je bila uničena, ali se je domnevalo, da je uničena, ker je bila za stalno umaknjena iz plovbe, ali zato, ker je bila razglašena za pomorski plen oziroma vojni plen na morju, znova vpisuje, izda organ, pristojen za vodenje registra, odločbo o ponovnem vpisu z vsemi tistimi podatki in vpisanimi pravicami iz registra, s katerimi je bila prej vpisana in so veljali ob izbrisu; o tem obvesti lastnika ladje ter vse druge, v katerih korist je bila vpisana kakšna pravica.

5. Pravna sredstva

373. člen

Zoper odločbo organa, pristojnega za vodenje registra, o predlogu za vpis je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za pomorstvo.

Stranke smejo v pritožbi navesti nova dejstva in predlagati nove dokaze le, če se nanašajo na bistvene kršitve pravil postopka.

374. člen

Rok za pritožbo zoper odločbo, ki je bila vročena v Republiki Sloveniji, je 30 dni, pri vročitvi v tujini pa 60 dni.

375. člen

Prepozno, nepopolno ali nedovoljeno pritožbo organ, pristojen za vodenje registra, zavrže.

Če organ, pristojen za vodenje registra ne zavrže pritožbe, pošlje izvod strankam, ki jim je bila vročena izpodbijana odločba.

Organ, pristojen za vodenje registra ne more svoje odločbe niti spremeniti niti razveljaviti.

Pritožbo, vloženo neposredno pri organu druge stopnje, pošlje ta organu, pristojnemu za vodenje registra in se šteje, da je bila pritožba vložena na dan, ko je prispela k organu druge stopnje.

376. člen

Če je pritožba vložena zoper odločbo, s katero se dovoljuje vknjižba ali predznamba ali prvi vpis, odredi organ, pristojen za vodenje registra zaznambo pritožbe.

Če je pritožba zavrnjena, se opravi izbris zaznambe.

Zaznambo in izbris zaznambe iz prvega in drugega odstavka tega člena opravi organ, pristojen za vodenje registra po uradni dolžnosti.

Če je pritožba vložena zoper odločbo o zahtevi za prvi vpis v register ladij, mora organ, pristojen za vodenje registra ravnati po tretjem odstavku 288. člena tega zakona.

377. člen

Če organ druge stopnje zavrne pritožbo zoper odločbo, s katero je bil predlog za vpis zavrnjen, odredi organ, pristojen za vodenje registra po uradni dolžnosti, da se zaznamba te odločbe izbriše in o tem obvesti stranke.

378. člen

Če organ druge stopnje spremeni odločbo organa, pristojnega za vodenje registra in ugotovi, da predlog iz 298. člena tega zakona, ki ga je organ, pristojen za vodenje registra, zavrnil, se opravi dovoljeni vpis. V tem primeru se šteje, da je bil vpis opravljen v trenutku, ko je bil zanj vложен predlog.

379. člen

Če organ druge stopnje spremeni odločbo, s katerim je organ, pristojen za vodenje registra, dovolil izbris vpisa in predlog za izbris vpisa zavrne, se vzpostavi izbrisana vknjižba oziroma predznamba.

Če organ druge stopnje spremeni odločbo, s katero je organ, pristojen za vodenje registra ugodil kakšnemu od predlogov, navedenih v 298. členu tega zakona in ta predlog zavrne, se vknjižba ali predznamba izbriše.

380. člen

Odločba, s katero organ druge stopnje odreja vpis, se pošlje organu, pristojnemu za vodenje registra, z vsemi listinami, ki so bile priložene predlogu, da opravi vročitve in vpis, pri čemer ravnata po 310. in 313. členu tega zakona.

381. člen

V postopku vpisovanja v register ladij je dovoljen upravni spor.

PETI DEL – LADJAR

I. poglavje – ODGOVORNOST LADJARJA

382. člen

Za obveznosti, ki nastanejo v zvezi s plovbo in izkoriščanjem ladje, je odgovoren ladjar, če ni v tem zakonu drugače določeno.

383. člen

Ladjar in reševalec lahko omejita svojo odgovornost za pomorske terjatve v skladu z določbami tega dela zakona.

Za ladjarja se za potrebe tega dela zakona štejejo tudi lastnik ladje, naročnik prevoza iz ladjarske pogodbe in podjemnik ladje.

Reševalec je oseba, ki nudi usluge v neposredni zvezi z dejavnostjo reševanja ali nudenjem pomoči.

V primeru terjatev iz 385. člena tega zakona zoper osebe, za katere dejanja, opustitve ali napake odgovarja ladjar ali reševalec, lahko te osebe omejijo svojo odgovornost v skladu z določbami tega dela zakona.

Kdor zavaruje odgovornost za terjatve, glede katerih se lahko omeji odgovornost v skladu z določbami tega zakona, je upravičen do istih ugodnosti po tem zakonu kot zavarovanec.

Sklicevanje na omejeno odgovornost ne pomeni priznanja odgovornosti.

384. člen

V primeru, da poveljnik ladje, drugi člani posadke in druge osebe, ki delajo za ladjarja, odgovarjajo za terjatve iz 385. člena tega zakona, lahko omejijo svojo odgovornost v skladu s 388. do 394. členom tega zakona.

385. člen

Ob upoštevanju izjem iz 386. in 387. člena tega zakona, se lahko, ne glede na temelj, omeji odgovornost za naslednje terjatve:

1. zaradi smrti, telesne poškodbe, izgube ali poškodbe premoženja (vključno s škodo na pristaniških napravah, bazenih, vhodnih plovnihih poteh in označbah za plovbo), do katere je prišlo na ladji ali v neposredni zvezi z uporabo ladje ali reševanjem, kakor tudi terjatve zaradi kasnejših škod s tem v zvezi;

2. zaradi vsake škode, ki nastane zaradi zamude pri pomorskem prevozu blaga, potnikov in njihove prtljage;

3. zaradi drugih škod, ki nastanejo zaradi kršitve izven-pogodbenih pravic v neposredni zvezi z izkoriščanjem ladje ali reševanjem;

4. drugih oseb, razen tistih, ki odgovarjajo za škodo, zaradi ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje škode, za katero lahko odgovorna oseba omeji svojo odgovornost v skladu s tem delom zakona, ter zaradi nadaljnje škode, ki nastane zaradi teh ukrepov.

Za terjatve iz prejšnjega odstavka se lahko omeji odgovornost v primeru tožbe na podlagi pogodbe, odškodninske tožbe, tožbe iz naslova regresnega zahtevka ali jamčevanja. Vendar pa terjatve iz 4. točke prejšnjega odstavka ne morejo biti predmet omejitve odgovornosti v tistem obsegu, v katerem se odgovornost nanaša na povračilo na temelju pogodbe z odgovorno osebo.

386. člen

Ta del zakona se ne uporablja za naslednje terjatve:

1. iz naslova reševanja ali prispevka k skupni havariji,
2. zaradi škod v smislu V. poglavja Sedmega dela tega zakona,

3. terjatve, ki so predmet mednarodne konvencije ali nacionalnega prava, ki ureja ali prepoveduje omejitev odgovornosti za jedrske škode,

4. uslužbencev ladjarja ali reševalca, katerih naloge so povezane z ladjo ali reševanjem, vključno s terjatvami njihovih dedičev, pravnih naslednikov in drugih oseb, ki so upravičene do takšnih terjatev.

387. člen

Ladjar izgubi pravico do omejene odgovornosti iz 388. člena tega zakona, če povzroči škodo namenoma ali iz hude malomarnosti.

Ladjar ne more omejiti svoje odgovornosti za škodo, ki nastane zaradi smrti ali telesne poškodbe oseb, ki so zaposlene pri ladjarju.

388. člen

Meje odgovornosti za terjatve, razen tistih iz 389. člena tega zakona, ki izhajajo iz istega dogodka, se izračunajo na naslednji način:

1. v zvezi s terjatvami zaradi smrti in telesnih poškodb,

a) 333.000 SDR za ladjo, katere tonaža ne presega 500 ton,

b) za ladjo, katere tonaža presega 500 ton, se znesku iz podtočke (a) dodajo naslednji zneski:

– za vsako tono od 501 do 3.000 ton – 500 SDR,

– za vsako tono od 3001 do 30.000 ton – 333 SDR,

– za vsako tono od 30.001 do 70.000 ton – 250 SDR, in

– za vsako tono, ki presega 70.000 ton – 167 SDR.

2. v zvezi z drugimi terjatvami:

a) 167.000 SDR za ladjo, ki ne presega 500 ton,

b) za ladjo, ki presega 500 ton, se znesku iz podtočke (a) dodajo naslednji zneski:

– za vsako tono od 501 do 30.000 ton – 167 SDR,

– za vsako tono od 30.001 do 70.000 ton – 125 SDR, in

– za vsako tono, ki presega 70.000 ton – 83 SDR.

Kadar znesek iz 1. točke prejšnjega odstavka ne zadošča za celotno poplačilo terjatev, ki so navedene v tem odstavku, se za plačilo neizplačanega ostanka uporabijo sredstva iz 2. točke istega odstavka, pri tem pa ta ostanek konkurira sorazmerno s terjatvami iz 2. točke.

Osnovo za izračun meje odgovornosti reševalca, ki bodisi ne izvaja reševanja z ladje ali pa ga izvaja izključno na ladji, na katero se nanaša reševanje, predstavlja ladja, katere tonaža znaša 1500 BT.

Za potrebe tega dela zakona se uporablja bruto tonaža ladje, ki se izračuna na podlagi I. dodatka Mednarodne konvencije o izmeritvi ladij iz leta 1969.

389. člen

V primeru terjatev zaradi smrti ali telesnih poškodb potnikov na ladji, ki izvirajo iz istega dogodka, odgovarja ladjar v višini 46.666 SDR, pomnoženih s številom potnikov, ki jih lahko prevaža ladja na podlagi plovbnega lista, vendar največ do 25 milijonov SDR.

Med terjatve iz prejšnjega odstavka spadajo vsi zahtevki osebe, ki potuje z ladjo ali pa se potuje na njen račun na podlagi pogodbe o prevozu potnikov, ali ob ladjarjevem pristanku spremlja vozilo ali žive živali na podlagi pogodbe o prevozu blaga.

390. člen

Meje odgovornosti, določene na podlagi 388. člena tega zakona, se uporabijo za seštevek vseh terjatev, ki izvirajo iz istega dogodka, in sicer zoper naslednje osebe:

1. osebo ali osebe iz prvega odstavka 383. člena tega zakona ter vse tiste, za katere odgovarjajo, ali

2. lastnika ladje, ki izvaja reševanje s te ladje in reševalca ali reševalce, ki izvajajo takšno reševanje ter osebe, za katere odgovarjajo, ali

3. reševalca oziroma reševalce, ki izvajajo reševanje izven ladje ali samo z ladje, ki se rešuje ter osebe, za katere odgovarjajo.

Meje odgovornosti iz 389. člena tega zakona se uporabijo za seštevek vseh terjatev, ki lahko nastanejo iz istega dogodka zoper osebo ali osebe iz prvega odstavka 383. člena tega zakona v zvezi z ladjo iz 388. člena tega zakona oziroma zoper osebe, za katere odgovarjajo.

391. člen

Osebe, ki lahko odgovarjajo za terjatve, navedene v tem delu zakona, morajo ustanoviti sklad omejene odgovornosti.

Sklad se oblikuje v višini ustreznih zneskov iz 388. in 389. člena tega zakona, povečanih za obresti od nastanka odgovornosti do ustanovitve sklada.

Sklad je namenjen le plačilu terjatev, glede katerih se lahko sklicuje na omejeno odgovornost.

Sklad se lahko ustanovi s pologom denarnega zneska ali z drugim ustreznim zavarovanjem.

Za sklad, ki ga ustanovi ena od oseb iz 1., 2. ali 3. točke prvega odstavka 390. člena tega zakona ali iz drugega odstavka istega člena, ali njena zavarovalnica, se šteje, da so ga ustanovile vse osebe iz 1., 2. ali 3. točke prvega odstavka ali drugega odstavka 390. člena.

392. člen

Terjatve upnikov se poravnajo iz sklada v sorazmerju z njihovim ugotovljenim zneskom.

Odgovorna oseba oziroma njena zavarovalnica, ki pred razdelitvijo sklada v celoti ali delno plača kakšno terjatev iz tega dela zakona, stopi do višine plačanega zneska v odnosu do sklada na mesto poplačanega upnika.

393. člen

Upniki, v korist katerih je bil ustanovljen sklad omejene odgovornosti, se lahko za svoje terjatve poplačajo le iz tega sklada.

Po ustanovitvi sklada v skladu s 391. členom tega zakona, se mora sprostiti vsaka ladja ali drugo premoženje, ki pripada osebi, v korist katere je sklad ustanovljen, če je zaustavljeno ali zaplenjeno zaradi terjatev, ki se lahko poplačajo iz sklada. V primeru, da je sklad ustanovljen v tujini, lahko domače sodišče sprosti takšno premoženje, če so upnikovi interesi zavarovani na primeren način.

Sprostitev premoženja je obvezna, če je sklad ustanovljen:

1. v pristanišču, kjer je prišlo do škodnega dogodka oziroma, če je nastal izven pristanišča, v prvem naslednjem pristanišču, ali

2. v pristanišču izkrcanja za terjatve zaradi smrti ali telesnih poškodb, ali

3. v pristanišču izkrcanja za terjatve zaradi poškodovanja tovara, ali

4. v državi, kjer je izvršeno zaustavljanje.

Določbe prvega in drugega odstavka se uporabljajo le v primeru, da lahko upnik uveljavlja terjatve zoper sklad pri sodišču, ki ga upravlja, če se terjatve dejansko lahko poplačajo iz tega sklada.

394. člen

Določbe 382. do 422. člena tega dela zakona veljajo tudi za čolne, s tem, da se za izračun zneska omejene odgovornosti šteje čoln kot ladja, katere bruto tonaža je 500.

395. člen

Določbe 382. do 422. člena tega dela zakona veljajo tudi za vojaške ladje, s tem da se zmogljivost vojaške ladje določa z izpodrivom. Ena tona iz 388. člena tega zakona je enaka dvema tonama izpodriva.

II. poglavje – POSTOPEK ZA OMEJITEV LADJARJEVE ODGOVORNOSTI

396. člen

Nepravdni postopek za omejitev ladjarjeve odgovornosti opravi sodnik posameznik stvarno pristojnega sodišča v Kopru.

Sodišče iz prejšnjega odstavka je pristojno, če je ladja ali čoln, na katerega se nanaša dogodek, v zvezi s katerim teče postopek za omejitev ladjarjeve odgovornosti, vpisan v slovenski ladijski register; če pripada ladja ali čoln, na katerega se nanaša dogodek, v zvezi s katerim teče postopek za omejitev ladjarjeve odgovornosti, tuji državi, je sodišče iz prejšnjega odstavka pristojno, če je bila ladja ali čoln zastavljen v teritorialnem morju Republike Slovenije, če ni bil zaustavljen, pa, če so bila pri sodišču v Republiki Sloveniji položena sredstva za ustanovitev sklada omejene odgovornosti.

397. člen

Postopek za omejitev ladjarjeve odgovornosti se začne na predlog osebe, ki je po določbah tega zakona upravičena omejiti svojo odgovornost.

Predlog za postopek za omejitev ladjarjeve odgovornosti mora poleg splošnih podatkov, ki morajo biti navedeni v vsaki vlogi, vsebovati tudi:

1. opis dogodka, iz katerega je nastala terjatev, za katero se predlaga omejitev odgovornosti;
2. podlago in znesek omejene odgovornosti;
3. na kakšen način je predlagatelj pripravljen ustanoviti sklad omejene odgovornosti (polog gotovine ali ustrezno drugo zavarovanje);
4. popis znanih upnikov z njihovim sedežem oziroma prebivališčem;
5. vrsto in verjetno višino terjatev znanih upnikov.

Predlogu za postopek za omejitev ladjarjeve odgovornosti je treba priložiti listine, s katerimi se dokazuje tonaža ladje v smislu 388. člena tega zakona.

398. člen

Če sodišče ugotovi, da niso izpolnjeni s tem zakonom predpisani pogoji, ki dovoljujejo predlagatelju, da omeji svojo odgovornost, izda sklep, s katerim zavrne zahtevek.

Če sodišče ugotovi, da s sredstvi predlaganega sklada omejene odgovornosti ne bo moglo prosto razpolagati v korist upnikov, zavrne vložen zahtevek.

399. člen

Če sodišče ugotovi, da je v predlogu za postopek o omejeni ladjarjevi odgovornosti podani zahtevek v skladu z določbami tega zakona o pogojih za omejitev odgovornosti in da bo mogoče s sredstvi predlaganega sklada omejene odgovornosti prosto razpolagati v korist upnikov, izda sklep, s katerim dovoli ustanovitev sklada omejene odgovornosti.

V sklepu iz prejšnjega odstavka zahteva sodišče od predlagatelja, naj mu v 15 dneh predloži dokaze o tem, da je dal sodišču na prosto razpolago odobrena sredstva za ustanovitev sklada omejene odgovornosti in da je založil določen znesek, potreben za stroške, ki bodo nastali med postopkom ali v zvezi z njim.

Če predlagatelj ne ravna po drugem odstavku tega člena, izda sodišče sklep, s katerim razveljavi sklep o ustanovitvi sklada omejene odgovornosti.

Sodišče v sklepu opozori predlagatelja na posledice, ker ni ravnal po tretjem odstavku tega člena.

400. člen

Šteje se, da je sklad omejene odgovornosti ustanovljen tistega dne, ko predlagatelj predloži sodišču dokaze o tem, da je ravnal po drugem odstavku prejšnjega člena.

Sklep, s katerim ugotavlja, da je sklad omejene odgovornosti ustanovljen, mora sodišče izdati v 24 urah po prejemu dokazov iz prejšnjega odstavka.

Sklep iz prejšnjega odstavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, na oglasni deski sodišča, po potrebi pa tudi na drug primeren način.

Sklep se vroči predlagatelju in vsem upnikom, na katerih terjatve se nanaša omejitev odgovornosti in katerih sedež oziroma prebivališče je sodišču znano.

401. člen

Sklep, s katerim se ugotavlja ustanovitev sklada omejene odgovornosti, vsebuje:

1. ime, pristanišče vpisa in državno pripadnost ladje oziroma označbo in kraj vpisa čolna;
2. firmo oziroma ime in sedež oziroma osebno ime in stalno prebivališče ter državno pripadnost predlagatelja;
3. dogodek, na katerega se nanaša ladjarjeva omejena odgovornost;
4. znesek sklada omejene odgovornosti in datum ustanovitve;
5. poziv upnikom, naj terjatve, ki se po določbah tega zakona poravnajo iz sklada omejene odgovornosti, prijavijo sodišču v 90 dneh od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije, ne glede na to če o teh terjativah že teče pravda, oziroma če je o njih že izdana pravnomočna odločba, z opozorilom na posledice opustitve iz 412. člena tega zakona;
6. kraj in čas naroka za preizkus terjatev.

402. člen

Če teče proti nekomu, ki lahko po določbah tega zakona omeji svojo odgovornost in na katerega se nanaša ustanovljeni sklad omejene odgovornosti, ob ustanovitvi sklada izvršilni postopek ali postopek za zavarovanje terjatev, ki se po določbah tega zakona poravnajo iz ustanovljenega sklada omejene odgovornosti, ustavi izvršilno sodišče na njegovo zahtevo s sklepom izvršilni postopek oziroma postopek za zavarovanje in razveljavi vsa v tem postopku opravljena dejanja.

Stranka, na katere predlog je sodišče ustavilo izvršilni postopek oziroma postopek za zavarovanje, plača svoje stroške ustavljenega postopka, na zahtevo nasprotnne stranke pa mora povrniti tudi njene stroške.

Po ustanovitvi sklada omejene odgovornosti ni več mogoče zahtevati rednega izvršilnega postopka oziroma postopka za zavarovanje terjatev, ki se po določbah tega zakona poravnajo iz ustanovljenega sklada omejene odgovornosti.

403. člen

Upniki, ki imajo terjatve v tuji valuti, jih prijavijo v tolarški protivrednosti, obračunani po srednjem tečaju Banke Slovenije za ustrezno tujo valuto na dan ustanovitve sklada omejene odgovornosti.

Na pravočasno prijavljene terjatve (5. točka 401. člena tega zakona) tečejo zakonske zamudne obresti od dneva ustanovitve sklada omejene odgovornosti, na druge terjatve pa od dneva njihove prijave.

404. člen

Prijavljene terjatve se preizkušajo na naroku za preizkus terjatev.

Naroka se lahko kot stranke udeležijo predlagatelj in vsi upniki, ki prijavijo svoje terjatve do sklenitve naroka za preizkus terjatev.

Sodišče lahko opravi narok, čeprav stranke ne pridejo nanj.

Na naroku pozove sodišče navzoče stranke, naj se izrečejo o prijavljenih terjativah in o podlagi za omejitev predlagateljeve odgovornosti.

405. člen

Ne šteje se, da upnik, s tem ko prijavi terjatev, priznava predlagatelju pravico, da prijavljeno terjatev poravna iz ustanovljenega sklada omejene odgovornosti.

Upnik ne more izpodbijati terjatve drugega upnika s trditvijo, da je ni mogoče poravnati iz ustanovljenega sklada omejene odgovornosti, ker je dogodek, iz katerega je terjatev nastala, povzročil ladjar namenoma ali iz hude malomarnosti (prvi odstavek 387. člena tega zakona).

Šteje se, da predlagatelj ustanovitve sklada omejene odgovornosti in upniki priznavajo, da prijavljena terjatev obstaja in da jo je mogoče poravnati iz ustanovljenega sklada omejene odgovornosti, če tega z vlogo ali ustno na naroku ne izpodbijajo do sklenitve naroka za preizkus terjatev.

406. člen

Če upnik oporeka, da bi bila glede njegove terjatve predlagateljeva odgovornost omejena, predlagatelj pa se s tem strinja, ga sodišče s sklepom napoti, naj v 30 dneh od vročitve sklepa vloži zoper predlagatelja tožbo za ugotovitev, da njegova terjatev ne sodi med terjatve, ki naj bodo poravnane iz sklada omejene odgovornosti.

Če upnik v roku iz prejšnjega odstavka ne ravna po sklepu sodišča, oziroma če vloženo tožbo umakne, se šteje, da se je odpovedal trditvi, da glede njegove terjatve predlagateljeva odgovornost ni omejena.

407. člen

Če upnik izpodbija obstoj ali višino terjatve drugega upnika ali pravico, da se njegova terjatev poravna iz sklada omejene odgovornosti, napoti sodišče s sklepom upnika, katerega terjatev je izpodbijana, naj v 30 dneh po vročitvi sklepa vloži zoper predlagatelja in vse upnike, ki izpodbijajo njegovo terjatev ali njegovo višino, tožbo za ugotovitev obstoja in višino njegove terjatve oziroma pravice do poravnave iz sklada omejene odgovornosti.

Če upniki izpodbijajo terjatev drugega upnika, ki je bila ugotovljena s pravnomočno sodbo, izrečeno v pravdi zoper predlagatelja, napoti sodišče s sklepom upnika oziroma upnike, ki izpodbijajo tako terjatev, naj vložijo v 30 dneh tožbo za ugotovitev, da terjatev ne obstaja.

Če upniki, ki jih je sodišče napotilo na pravdo, v roku iz prvega in prejšnjega odstavka ne ravna po sklepu sodišča oziroma, če vloženo tožbo umaknejo, se šteje, da v primeru iz prvega odstavka tega člena terjatev sploh ni bila prijavlje-

na, v primeru iz prejšnjega odstavka pa, da terjatev ni bila izpodbijana.

408. člen

Če predlagatelj izpodbija obstoj ali višino upnikove terjatve, napoti sodišče s sklepom upnika, naj v 30 dneh od vročitve sklepa vloži zoper predlagatelja tožbo za ugotovitev obstoja in višine njegove terjatve.

Predlagatelj ne more izpodbijati upnikove terjatve, če sta bila obstoj in višina te terjatve pravnomočno ugotovljena v pravdi med njim in upnikom ali v pravdi, ki je tekla po prvem odstavku prejšnjega člena.

Če upnik, ki ga je sodišče napotilo na pravdo, ne ravna v roku iz prvega odstavka tega člena po sklepu sodišča oziroma če vloženo tožbo umakne, se šteje, da terjatve sploh ni prijavil.

409. člen

Tožbe iz 406., 407. in 408. člena tega zakona se lahko nanašajo samo na tiste terjatve, ki so bile predmet obravnave na naroku za preizkus terjatev.

Pravnomočne sodbe, izrečene v pravnih izločitvah iz 406., 407. in 408. člena tega zakona, imajo pravni učinek nasproti vsem strankam v postopku za omejitev ladjarjeve odgovornosti.

410. člen

Za sojenje v sporih iz 406., 407. in 408. člena tega zakona je izključno pristojno sodišče, ki vodi postopek za omejitev ladjarjeve odgovornosti.

411. člen

Če predlagatelj izkaže za verjetno, da bi bilo treba iz sklada omejene odgovornosti neko terjatev poravnati v tujini, lahko sodišče na njegov predlog odredi, naj se iz sklada izloči znesek, ki bi bil potreben za poravnavo te terjatve, v sorazmerju z drugimi prijavljenimi terjativami in skladom omejene odgovornosti.

Predlog iz prejšnjega odstavka se lahko vloži do prvega naroka za razdelitev ustanovljenega sklada omejene odgovornosti.

Znesek, izločen po prvem odstavku tega člena, se hrani v posebnem depozitu deset let od dneva, ko postane sklep o dokončni delitvi ustanovljenega sklada omejene odgovornosti pravnomočen.

Sodišče lahko še pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka odredi, naj se ves izločeni znesek ali del tega zneska vrne v splošni depozit sklada omejene odgovornosti, če se da iz okoliščin sklepati, da so odpadle domneve za izločitev tega zneska (prvi odstavek).

Po izteku roka iz tretjega odstavka tega člena vrne sodišče izločeni znesek v splošni depozit sklada omejene odgovornosti.

412. člen

Za preizkus po sklenjenem naroku prijavljenih terjatev razpiše sodišče nov narok.

Upniki, katerih terjatve se preizkušajo na novem naroku po prejšnjem odstavku, ne morejo izpodbijati prej priznanih terjatev.

Upniki lahko prijavljajo svoje terjatve do sklenitve prvega naroka za razdelitev sklada omejene odgovornosti.

Terjatve, prijavljene po sklenitvi prvega naroka za razdelitev sklada omejene odgovornosti, se ne ugotavljajo.

Upniki, ki prijavijo svoje terjatve po izteku roka iz 5. točke 401. člena tega zakona, morajo predlagatelju in drugim strankam v postopku na njihovo zahtevo povrniti stroške

postopka, povzročene zaradi poznejše prijave. Sodišče lahko zahteva od teh upnikov, naj v določenem roku založijo znesek, ki bo potreben za te stroške.

413. člen

Ko opravi postopek za preizkus prijavljenih terjatev, sodišče s sklepom ugotovi, katere terjatve priznava in v kateri višini; pri tem upošteva tudi pisne vloge strank.

414. člen

Sklad omejene odgovornosti se razdeli, ko postane pravnomočen sklep, izdan v smislu prejšnjega člena.

Sodišče lahko na predlog upnika tudi začasno razdeli del sklada omejene odgovornosti, da se vnaprej izplačajo preizkušene terjatve, če upnik, ki to predlaga, izkaže za verjetno, da pravda iz 406., 407. ali 408. člena tega zakona ne bo končana v šestih mesecih.

Delitev sklada iz prejšnjega odstavka obsega del sklada omejene odgovornosti, ki ostane, ko se iz celotnega sklada izločijo sredstva za morebitno poravnavo še spornih terjatev v znesku, v katerem bi jih bilo treba poravnati, če bi bil njihov obstoj ugotovljen v prijavi višini.

Sredstva sklada omejene odgovornosti, izločena po prvem, drugem in tretjem odstavku 411. člena tega zakona, se razdelijo, ko je pravnomočno končan postopek za preizkus spornih terjatev, na katere se izločeni zneski nanašajo; pri tem se upošteva delitev, ki je bila opravljena po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena.

415. člen

Za razdelitev sklada omejene odgovornosti pripravi sodišče osnutek.

Po pripravi osnutka za razdelitev sklada omejene odgovornosti razpiše sodišče narok za njegovo obravnavo; nanj povabi predlagatelja in upnike, katerih terjatve so ugotovljene in glede katerih je ugotovljeno, naj bodo poravnane iz sklada omejene odgovornosti, ter upnike, katerih terjatve so še sporne.

Z vabilom na narok pošlje sodišče strankam tudi izvod razdelitvenega osnutka.

416. člen

Če je potreben za pripravo osnutka za razdelitev ustanovljenega sklada omejene odgovornosti strokovnjak, ki ga ni v imeniku sodnih izvedencev, lahko sodišče zaupa pripravo osnutka posebnemu strokovnjaku izven sodišča.

Za strokovnjake iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, ki se nanašajo na izvedence.

417. člen

Naroka se lahko udeležijo kot stranke predlagatelj in upniki iz 415. člena tega zakona.

Izostanek strank z naroka ne predstavlja ovire za sodišče, da opravi narok.

Na naroku pozove sodišče navzoče stranke, da se izrečejo o osnutku za razdelitev sklada omejene odgovornosti in o njem podajo svoje ugovore.

Odločbo o razdelitvi ustanovljenega sklada omejene odgovornosti izda sodišče na podlagi izida postopka; pri tem upošteva tudi pisne vloge strank.

418. člen

Sodišče mora v treh dneh od dneva, ko je postal pravnomočen sklep o razdelitvi sklada omejene odgovornosti, zoper katerega ni bilo vloženo pravno sredstvo, oziroma od

dneva, ko je sodišče druge stopnje poslalo pravnomočen sklep sodišču prve stopnje, izdati nalog za izplačilo terjatev upnikom, na katere se nanaša sklep o razdelitvi.

419. člen

Prijava terjatve v postopku za omejitev ladjarjeve odgovornosti ima glede pretrganja zastaranja enak učinek kot vložitev tožbe v pravnem postopku.

Glede terjatev, ki so bile izpodbijane v postopku za preizkus terjatev, se šteje, da je bilo zastaranje pretrgano od dneva prijave terjatve do izteka roka za vložitev tožbe po določbah 407. in 408. člena tega zakona oziroma do dneva, ko je postala pravnomočna sodba, s katero je bilo ugotovljeno, da se upnikova terjatev ne poplača iz sklada omejene odgovornosti.

Zastaranje terjatev, ki naj bodo po sklepu o razdelitvi sklada omejene odgovornosti poplačane iz sklada, začne znova teči, ko postane sklep o razdelitvi pravnomočen.

420. člen

V korist upnikov, ki jim niti v šestih mesecih po izdaji izplačilnega naloga (418. člen tega zakona) ni mogoče izplačati njihovih terjatev, ustanovi sodišče iz sredstev sklada omejene odgovornosti poseben depozit po pravilih o ustanovitvi sodnega depozita.

421. člen

Rok za pritožbo zoper sklepe, izdane v postopku za omejitev ladjarjeve odgovornosti, je osem dni od vročitve sklepa.

422. člen

V postopku za omejitev ladjarjeve odgovornosti se lahko uporabijo zoper sodni sklep, s katerim je bil postopek pred sodiščem pravnomočno končan, vsa izredna pravna sredstva, ki se lahko uporabijo zoper sodbe, izdane v pravnem postopku.

ŠESTI DEL – POMORSKE POGODBE

I. poglavje – POGODBA O GRADNJI LADJE

423. člen

S pogodbo o gradnji ladje se ladjedelnica zavezuje, da bo zgradila novo ladjo v določenem roku, po projektu in tehnični dokumentaciji, naročnik pa se zavezuje za zgrajeno ladjo plačati dogovorjeno ceno.

S pogodbo o predelavi ali popravilu ladje se popravilalec ladje zavezuje, da bo predelal ali popravil obstoječo ladjo v določenem roku, naročnik pa, da bo popravilalcu plačal za opravljeno predelavo ali popravilo dogovorjeno ceno.

Določila tega zakona o pogodbi o gradnji ladje se smiselno uporabljajo tudi za pogodbo o predelavi ali popravilu ladje, razen za sprejem ladje v dok, če je ta sprejem samostojen posel.

424. člen

Pogodba o gradnji ladje ter njene spremembe in dopolnitve morajo biti sestavljene v pisni obliki.

Pogodba o gradnji ladje in njene spremembe in dopolnitve, ki so sestavljene v nasprotju s prejšnjim odstavkom, nimajo pravnega učinka.

425. člen

Ladjedelnica mora ladjo zgraditi po pogodbi in pravilih stroke ter na tak način, da je zanjo mogoče izdati listine o sposobnosti za plovbo, ki so predpisane v tem zakonu, pa tudi druge listine, ki so predvidene v pogodbi o gradnji ladje.

Če naj bo ladja po zgraditvi vpisana v tuj register, jo mora ladjedelnica zgraditi po pogodbi in pravilih stroke ter na tak način, da se zanjo lahko izdajo listine, ki so predvidene v pogodbi o gradnji ladje.

426. člen

Šteje se, da je ladja v gradnji last ladjedelnice, če ni v pogodbi o gradnji drugače določeno.

427. člen

Naročnik ima pravico nadzirati gradnjo ladje in v ta namen določiti enega ali več nadzornikov. Imenovanje in odstavitev nadzornika mora pisno sporočiti ladjedelnici.

Stroške v zvezi s delom nadzornika plača naročnik.

Ladjedelnica mora nadzornikom med gradnjo omogočiti nadzorstvo.

Če nadzornik ugotovi, da izvajanje določenih del ni v skladu z določbami 425. člena tega zakona, mora ladjedelnici takoj sporočiti pisne pripombe.

Če se ladjedelnica ne strinja s pripombami nadzornika, mora o tem brez odlašanja pisno obvestiti naročnika in zahtevati postopek, ki je za tak primer predviden v pogodbi.

Če pogodba nima določil glede postopka v smislu prejšnjega odstavka ali če stranki ne sprejmeta rezultatov postopka iz omenjenega odstavka, rešuje spor sodišče.

Določbe prvega do petega odstavka tega člena ne posegajo v pravico klasifikacijskega zavoda, da nadzira gradnjo ladje po določbah tega zakona o ugotavljanju sposobnosti ladje za plovbo.

428. člen

Pri izdelavi in nabavi delov ali pritikin ladje, katere je ladjedelnica naročila ali nabavila od oseb, ki jih je določil naročnik, je ladjedelnica odgovorna za pomanjkljivosti izvedenih del ali nabavljenih delov ali pritikin, če ne dokaže, da jih kljub potrebni pozornosti ni mogla opaziti.

429. člen

Ladjedelnica ni odgovorna za pomanjkljivosti gradnje, če dokaže, da so nastale zato, ker je pri izvajanju določenih del ravnala po naročnikovi zahtevi in ga opozorila na možnosti nastanka škodljivih posledic, ki bi jih lahko predvidel ob dolžni skrbnosti.

Če material za gradnjo ladje priskrbi naročnik, ga mora ladjedelnica pregledati in brez odlašanja obvestiti naročnika, če ugotovi pomanjkljivosti.

Če ladjedelnica ne ravna po prejšnjem odstavku, odgovarja za škodljive posledice, ki nastanejo zaradi pomanjkljivosti v materialu.

Ladjedelnica ni odgovorna v smislu prejšnjega odstavka, če je naročnik kljub opozorilu, da ima material pomanjkljivosti, zahteval, naj ga ladjedelnica vgradi v ladjo.

Če ladjedelnica ni hkrati tudi projektant, je odgovorna za tiste pomanjkljivosti pri gradnji ladje, ki jih je izvedla v skladu s projektom, katere bi bila ob dolžni skrbnosti lahko odkrila.

Ladjedelnica ni odgovorna v smislu prejšnjega odstavka, če je naročnik kljub opozorilu zahteval, naj se dela izvedejo po projektu.

Če gre za gradnjo slovenske ladje, mora ladjedelnica obvestiti klasifikacijski zavod, ki nadzira gradnjo, da naroč-

nik kljub njegovemu opozorilu zahteva, naj se določena dela izvedejo v nasprotju s tehničnimi pravili o gradnji in pravili stroke, naj se v ladjo vgradi pomanjkljiv material ali naj se izvedejo dela v skladu s projektom, čeprav bi to povzročilo pomanjkljivosti v gradnji.

430. člen

Ladjedelnica ima pravico pridržati ladjo, dokler ne dobi plačila ali ustreznega zavarovanja za plačilo terjatev v zvezi s pogodbo o gradnji ladje.

431. člen

Ladjedelnica mora v primernem roku na lastne stroške in lastno nevarnost odpraviti pomanjkljivosti, za katere je odgovorna po določbah 425., 427. in 429. člena tega zakona.

Če pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, lahko naročnik zahteva ustrezno znižanje cene.

Če je pomanjkljivost, ki je ni mogoče odpraviti, bistvena, ima naročnik pravico razdreti pogodbo.

Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena ne posegajo v naročnikovo pravico do odškodnine.

Okoliščina, da naročnik med gradnjo ladje ni imel očitkov glede projekta, ki ga je izdelala ladjedelnica, glede uporabljenega materiala in načina izvajanja del, ne odvezuje ladjedelnice obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena.

432. člen

Ladjedelnica je odgovorna za skrite napake, ki se odkrijejo v enem letu po izročitvi ladje naročniku, pod pogojem, da jo naročnik pisno obvesti o napakah takoj, ko jih odkrije.

433. člen

Obveznosti ladjedelnice iz prejšnjega člena prenehajo v enem letu od dneva, ko je bila po prejšnjem členu obveščena o napakah.

II. poglavje – POGODBE O IZKORIŠČANJU LADIJ

1. Skupne določbe

434. člen

Pogodbe o izkoriščanju ladij so pogodbe o plovbnem poslu in pogodbe o zakupu ladje.

435. člen

Pogodbe o plovbnem poslu so pogodba o prevozu blaga po morju, pogodba o prevozu potnikov po morju, pogodba o vlečenju oziroma potiskanju po morju in pogodbe, ki se nanašajo na druge plovne posle.

436. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na posamezne pogodbe o plovbnem poslu, se smiselno uporabljajo tudi za druge pogodbe o plovbnem poslu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

437. člen

V tem poglavju zakona uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. naročnik je pogodbeni stranka, ki naroča pri ladjarju prevoz blaga, oseb, vlečenje oziroma potiskanje ladje in izvršitev kakšnega drugega plovbnega posla;

2. vkrcevalec je naročnik ali od njega določena oseba, ki po pogodbi o prevozu blaga predaja ladjarju stvari za prevoz;

3. prejemnik je oseba, ki je upravičena sprejeti blago od ladjarja;

4. prevozni upravičenec je oseba, ki ima po pogodbi o prevozu blaga proti ladjarju določene pravice (naročnik, vkrcevalec, prejemnik);

5. postanek je normalen čas, ki je določen za vkrcanje oziroma izkrcanje tovora;

6. podaljšani postanek je čas, za katerega se podaljšuje vkrcavanje oziroma izkrcavanje tovora čez čas, ki je določen za postanek.

438. člen

Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi:

1. za vojaške ladje;
2. za čolne.

Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka se za pogodbe o izkoriščanju vojaških ladij ne uporabljajo:

1. določbe o ladjarski pogodbi za čas za vso ladjo (442., 443., 570. in 572. člen tega zakona, v 440. členu tega zakona pa določbe, ki se nanašajo na to pogodbo);

2. določbe o naročnikovi pravici, da sklene pogodbo o prevozu blaga s kom drugim (444. člen tega zakona);

3. določbe o prevozu potnikov in prtljage (586. do 621. člen tega zakona), razen določb, ki se nanašajo na odgovornost ladjarja za smrt in telesne poškodbe potnikov, ter določbe 598. člena tega zakona;

4. določbe o zakupu ladje (643. do 657. člen tega zakona);

5. določbe 452. in 565. člena tega zakona.

2. Pogodbe o plovbnem poslu

a) Prevoz blaga

Skupne določbe o prevozu blaga

439. člen

S pogodbo o prevozu blaga se ladjar zavezuje, da bo z ladjo prepeljal blago, naročnik prevoza pa, da mu bo plačal voznino.

440. člen

V pogodbi o prevozu blaga je lahko dogovorjen prevoz blaga z vso ladjo, s sorazmernim delom ladje ali z določenim, ladijskim prostorom (ladjarska pogodba), kakor tudi za prevoz posameznega blaga (prevozniška pogodba).

Ladjarska pogodba se lahko sklene za eno ali več potovanj (ladjarska pogodba za potovanje) ali za določen čas (ladjarska pogodba za čas).

441. člen

Ladjarska pogodba mora biti sestavljena v pisni obliki.

Pogodba iz prejšnjega odstavka, ki ni sestavljena v pisni obliki, nima pravnega učinka.

Pri pogodbah o prevozu blaga, ki niso omenjene v prvem odstavku tega člena, ima vsaka stranka pravico zahtevati, da se o sklenjeni pogodbi sestavi pisna listina.

Če stranka, ki mora sestaviti pisno listino, tej zahtevi ne ugoti, ima druga stranka pravico odstopiti od pogodbe, če se še ni začela izpolnjevati.

Določba prejšnjega odstavka ne posega v odškodninsko pravico stranke, ki je zahtevala pisno listino.

442. člen

Pri ladjarski pogodbi ladjar naročniku ne odgovarja za obveznosti, ki jih je prevzel poveljnik ladje pri izpolnitvi posebnih naročnikovih naročil.

443. člen

Pri ladjarski pogodbi naročnik ne sme določiti potovanja, ki bi izpostavilo ladjo ali ladijsko posadko nevarnosti, kakršne ob sklenitvi pogodbe ni bilo mogoče pričakovati, in tudi ne potovanja, za katero ni mogoče pričakovati, da bo opravljeno, ne da bi bil občutneje prekoračen čas, za katerega je bila pogodba sklenjena.

444. člen

Naročnik iz ladjarske pogodbe lahko sklene z drugo osebo pogodbo o prevozu blaga z ladjo, na katero se nanaša ladjarska pogodba.

Za obveznosti, ki izvirajo iz pogodbe, sklenjene po prejšnjem odstavku, je drugim odgovoren tudi ladjar, in sicer po predpisih, katerih uporabe s sporazumom strank ni mogoče izključiti, in po pogojih, ki so določeni za tako vrsto prevoza.

Če se v primeru iz prejšnjega odstavka ladjarjeve obveznosti povečajo, mu je naročnik zanje odgovoren.

Če je druga oseba, s katero je bila sklenjena pogodba iz prvega odstavka tega člena, vedela za ladjarsko pogodbo, ji je ladjar odgovoren le v mejah ladjarske pogodbe in pravnih predpisov, katerih uporabe s sporazumom strank ni mogoče izključiti.

445. člen

Naročnik prevoza, ki je pooblastil koga drugega, da kot vkrcevalec preda ladjarju tovor za prevoz, je ladjarju odgovoren za vkrcevalčeva dejanja in opustitve v okviru prevozne pogodbe.

446. člen

Pogodba o prevozu blaga neha veljati, če je njena izpolnitev zaradi višje sile trajno nemogoča.

Če izpolnitev pogodbe o prevozu blaga zaradi višje sile dalj časa ni mogoča ali če je negotovo, koliko bo višja sila trajala, ima vsaka stranka pravico odstopiti od pogodbe.

Vsaka stranka ima pravico odstopiti od pogodbe tudi tedaj, ko bi utegnili biti ogrožena varnost ladje, posadke ali tovora zaradi višje sile ali druge okoliščine, ki je ni mogoče odvrniti ali preprečiti in ki je ob sklenitvi pogodbe ni bilo mogoče pričakovati, trajala pa bi daljši čas ali je negotovo, koliko bi trajala.

447. člen

Če pogodba o prevozu blaga neha veljati ali stranka od nje odstopi po prejšnjem členu, ima ladjar pravico do povračila stroškov v zvezi z izkrcavanjem; če pa je nastal razlog za prenehanje veljavnosti pogodbe ali za odstop od pogodbe po odhodu ladje iz nakladalnega pristanišča, ima ladjar tudi pravico do povračila voznine v sorazmerju s koristno prevoženo potjo.

Razen ladjarjeve pravice do povračila po prejšnjem odstavku, pogodbeni stranki druga proti drugi nimata pravice do kakršnegakoli drugega povračila.

448. člen

Če izpolnitev pogodbe o prevozu blaga ni mogoča samo krajši čas, pogodbeni stranki nimata pravice odstopiti od pogodbe.

449. člen

Pri ladjarski pogodbi za vso ladjo lahko naročnik odstopi od pogodbe do konca vkrcevanja oziroma do konca podaljšanega postanka, če vkrcevanje do tedaj ni končano; pogoj pa je, da plača polovico dogovorjene voznine, stroške podaljšanega postanka in druge stroške, ki jih je imel ladjar, pa niso bili vračunani v voznino.

Določba prejšnjega odstavka se uporabi tudi tedaj, ko je bil dogovorjen prevoz s sorazmernim delom ladje ali z določenim ladijskim prostorom ali prevoz posameznega blaga, če vsi naročniki odstopijo od pogodbe.

V primeru iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko naročnik oziroma naročniki odstopijo od pogodbe tudi po končanem vkrcanju ali po izteku podaljšanega postanka, pa tudi med potovanjem, če plačajo celotno dogovorjeno voznino, stroške za podaljšani postanek in druge stroške, ki jih je imel ladjar, pa niso bili vračunani v voznino.

Če je bil dogovorjen prevoz s sorazmernim delom ladje ali z določenim ladijskim prostorom ali prevoz posameznega blaga, lahko vsak naročnik odstopi od pogodbe pred začetkom vkrcevanja, če plača celotno dogovorjeno voznino, stroške za podaljšani postanek in druge stroške, ki jih je imel ladjar, pa niso bili vračunani v voznino.

450. člen

Naročnik lahko odstopi od pogodbe v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena tudi po začetku vkrcevanja, če izpolni obveznosti, ki so določene v tem členu; pogoj pa je, da se tovor lahko izkrca, ne da bi bila v nevarnosti ladja ali drug tovor, da zaradi izkrcevanja ne nastane večja zamuda pri odhodu ladje ali motnja v plovbnem redu, da to ne prizadene škode drugim naročnikom in da ni drugih tehničnih pomislekov glede izkrcevanja.

Če ladjar iz razlogov, navedenih v prejšnjem odstavku, ne sprejme odstopa od pogodbe, mora o tem takoj obvestiti naročnika.

451. člen

Če je bila v primeru odstopa od pogodbe že izdana nakladnica, lahko naročnik odstopi od pogodbe, če vrne ladjarju vse izvode nakladnice ali mu da zavarovanje za škodo, ki bi lahko nastala ladjarju zato, ker mu niso bili vrnjeni vsi izvodi.

Ladja

452. člen

Ladjar je dolžan prepeljati tovor z ladjo, ki je izrecno dogovorjena ali ima dogovorjene lastnosti.

Če se stranki nista izrecno dogovorili za ladjo oziroma njene lastnosti v smislu prejšnjega odstavka, je ladjar dolžan prepeljati tovor z ladjo, ki ima običajne lastnosti za izpolnitev dogovorjenega prevoza.

453. člen

Ladjar je dolžan s skrbnostjo dobrega ladjarja pravočasno, do začetka potovanja, usposobiti ladjo za plovbo, jo primerno opremiti, priskrbeti posadko, oskrbeti ladjo s potrebnimi zalogami in jo tako pripraviti, da se tovor lahko vkrcja, zloži, shrani, prepelje in izkrca v takšnem stanju, v kakršnem ga je prevzel za prevoz.

Ladjar mora s skrbnostjo dobrega ladjarja iz prejšnjega odstavka ravnati tudi med vsem potovanjem.

Ladjar je dolžan dokazati, da je ravnal z dolžno skrbnostjo v smislu prvega in drugega odstavka tega člena.

Sporazum, sklenjen v nasprotju z določbami prvega do tretjega odstavka tega člena, nima pravnega učinka.

454. člen

Ladijski prostor, ki ni namenjen prevozu tovora, se sme uporabiti za to le po izrecnem sporazumu pogodbenih strank, če tak sporazum ne bi bil v nasprotju s predpisi.

455. člen

Ladjar lahko z naročnikovo privolitvijo nadomesti dogovorjeno ladjo z drugo.

Za nadomestitev ladje ni potrebna naročnikova privolitve, če gre za prevoz na podlagi prevozniske pogodbe.

456. člen

Ladjar je odgovoren za pravilnost podatkov o nosilnosti ladje, ki so navedeni v ladjarski pogodbi, če razlika presega pet odstotkov.

457. člen

Če je dogovorjen prevoz z vso ladjo ali z določenim ladijskim prostorom, dogovorjeni prostor pa ni popolnoma izkoriščen, ladjar ne sme razpolagati s tem prostorom brez naročnikove privolitve.

Vkrcevanje tovora

458. člen

Ladjar je dolžan pripeljati ladjo za vkrcevanje tovora v dogovorjeno pristanišče.

459. člen

Če ladje iz razlogov, za katere naročnik ni odgovoren, ni mogoče pripeljati v dogovorjeno pristanišče, ima naročnik prevoza, upoštevajoč namen pogodbe, pravico določiti za prevzem tovora prvo primerno pristanišče, do katerega se lahko ladja zanesljivo pripelje za vkrcevanje.

460. člen

Kraj vkrcevanja tovora v pristanišču je dolžan priskrbeti naročnik.

V linijski plovbi priskrbi kraj vkrcevanja v pristanišču ladjar.

461. člen

Ladjar je dolžan pripeljati ladjo na kraj vkrcevanja, ki ga v smislu prejšnjega člena določi naročnik, če lahko to stori brez nevarnosti za ladjo in če se tovor lahko vkrcja na tistem kraju brez nevarnosti za ladjo.

Če kraj vkrcevanja ne ustreza pogojem iz prejšnjega odstavka, je ladjar dolžan pripeljati ladjo čim bližje temu kraju, če to lahko stori brez nevarnosti za ladjo in če se tovor lahko vkrcja na tistem kraju brez nevarnosti za ladjo.

462. člen

Ladjar lahko sprejme tovor na sidrišču, če je tako dogovorjeno ali v navadi po krajevnih običajih, mora pa ga sprejeti na sidrišču, če tako odredi Uprava Republike Slovenije za pomorstvo.

463. člen

Če ima naročnik ali druga oseba po pogodbi pravico določiti pristanišče vkrcevanja, poveljnik ladje pa ni prejel takšnega naloga v dogovorjenem ali primernem roku ali prejetega naloga ne more izpolniti, mora ravnati tako, kot misli, da je najbolje, pri tem pa gledati tudi na koristi prevoznega upravičenca.

464. člen

Če mora priti ladja po pogodbi v določeno пристаниšče do določenega časa, se šteje, da je prišla pravočasno, če je do tega časa prispela v to пристаниšče oziroma na njegovo sidrišče.

465. člen

Poveljnik ladje mora pisno obvestiti naročnika, da je ladja pripravljena za vkrcevanje (pismo o pripravljenosti).

Pismo o pripravljenosti je treba poslati naročniku na njegov naslov v delovnem času.

Če poveljnik ladje ne ve za naslov naročnika ali če mu pisma o pripravljenosti ni mogoče vročiti na njegovem naslovu, mora obvestilo o pripravljenosti ladje objaviti v sredstvih javnega obveščanja in na oglasni deski Uprave Republike Slovenije za pomorstvo.

466. člen

Pismo o pripravljenosti se ne uporablja v linijski plovbi.

Pri prevozu z ladjo v linijski plovbi se tovor vkrca takoj, ko je ladja na določenem kraju pripravljena za vkrcevanje.

467. člen

Poveljnik ladje sme izročiti pismo o pripravljenosti, če je ladja pripravljena za vkrcevanje in je v пристаниšču na kraju po 458., 459., 461. in 462. členu tega zakona.

Pismo o pripravljenosti se lahko izroči, čeprav ladja ni bila pripeljana na kraju iz prejšnjega odstavka, če tega ni mogla storiti iz razlogov, za katere je odgovoren naročnik.

468. člen

V pomorski plovbi prevzame ladjar tovor pod škripcem.

469. člen

Poveljnik ladje je dolžan dajati vkrcevalcu, ki sam vkrca tovor na ladjo, navodila, kako naj ga zloži, da ne bi prišlo do poškodb, ki lahko nastanejo zaradi tega, ker se tovor prevaža z ladjo.

Vkrcevalec mora pri vkrcevanju tovara upoštevati navodila poveljnika ladje, ki se nanašajo na razporeditev tovara na ladji, in druge okoliščine v zvezi z varnostjo ljudi, ladje, njenih naprav in opreme ter drugega tovara na ladji in na preprečevanje onesnaženja okolja.

470. člen

Tovora ni dovoljeno zložiti na ladijski krov brez posebne pisne privolitve naročnika, razen če gre za prevoz, pri katerem se tovor običajno zлага na krov.

471. člen

Količina tovara, predanega za prevoz, je lahko določena s številom kosov, težo ali prostornino ali na drug način običajen za ta tovor.

V dvomu se določa količina tovara z mero, ki je običajna v пристаниšču vkrcevanja.

472. člen

Namesto dogovorjenega tovara se lahko preda na prevoz drug tovor, če se s tem ne spremenijo prevozní pogoji v ladjarjevo škodo, če se zaradi tega ladja ne zadržuje ali če ni ogrožena varnost ladje in drugega tovara in če naročnik priskrbi ladjarju na njegovo zahtevo zavarovanje za terjatve, ki bi lahko nastale zaradi zamenjave tovara.

Če je bil dogovorjeni tovor že vkrčan, plača stroške v zvezi z njegovim izkrcevanjem in z vkrcevanjem drugega tovara naročnik.

473. člen

Naročnik oziroma vkrcevalec mora dati ladjarju navodila za ravnanje s tovorom, če tovor ni v rednem trgovskem prometu in mora poveljnik ukreniti pri njegovem zlaganju in prevozu kaj posebnega.

474. člen

Če gre za nevaren tovor, mora naročnik oziroma vkrcevalec sporočiti ladjarju tudi brez njegove zahteve, kakšne narave je nevarnost in kaj mora ukreniti za varnost.

475. člen

Ladjar ne sme sprejeti za prevoz tovara, katerega uvoz, tranzit ali izvoz je prepovedan ali je tihotapski.

Ladjar ni dolžan sprejeti za prevoz tovara, ki je po naravi nevaren, če mu ob sklenitvi pogodbe njegova nevarna lastnost ni bila in tudi ni mogla biti znana.

Ladjar ni dolžan sprejeti za prevoz tovara, ki je glede na njegovo stanje in na stanje embalaže nevaren za osebe, ladjo ter za okolico in drug tovor, s katerim pride ali lahko pride v dotik med prevozom.

476. člen

Naročnik je ladjarju odgovoren za škodo, prizadejano osebam, ladji, tovoru ali okolju, ter za vso drugo škodo in stroške, prizadejane zaradi pomanjkljive ali neprimerne embalaže in zaradi pomanjkljivega ali netočnega opisa tovara.

477. člen

Naročnik je odgovoren ladjarju za škodo, prizadejano osebam, ladji, tovoru ali okolju, ter za vso drugo škodo in stroške, povzročene zaradi naravnih lastnosti in stanja tovara, če ladjar za te lastnosti in stanje tovara ni vedel in tudi ni moral vedeti.

478. člen

Določbe 460., 465. in 468. člena tega zakona se uporabljajo, če ne veljajo v nakladalnem пристаниšču drugačni običaji.

Čas vkrcevanja

479. člen

Ladjar je dolžan prevzemati tovor za prevoz v delovnem času пристаниšča.

Delovni čas пристаниšča določi pristojna oseba, ki upravlja пристаниšče, v skladu z zakonom.

480. člen

Postanek začne teči z začetkom dopoldanskega oziroma popoldanskega delovnega časa, če je bilo pismo o pripravljenosti izročeno najmanj dve uri pred iztekom minulega dopoldanskega oziroma popoldanskega delovnega časa.

Trajanje postanka se določa z akti пристаниšča ali po običajih пристаниšča.

Postanek se določa po delovnih dneh in delih delovne dne; pri tem se šteje v delovni dan 24 tekočih ur.

V delovne dni se ne všttevajo nedelje, državni in drugi prazniki, ko se v пристаниšču ne dela, in ne čas, ko zaradi vremenskih nezgod ali ovir na strani ladje ni bilo mogoče vkrcevanje.

481. člen

Po poteku postanka začne teči podaljšani postanek. Podaljšani postanek lahko traja polovico časa, kolikor traja postanek.

Podaljšani postanek se šteje po tekočih dnevih in delih dneva brez prekinitev.

V podaljšani postanek se ne šteje tisti čas, ko zaradi ovir na strani ladje ni bilo mogoče delati.

482. člen

Ladjar ima pravico do posebnega plačila za podaljšani postanek.

Plačilo za podaljšani postanek se odmerja po plačilu za podaljšani postanek drugih podobnih ladij v istem pristanišču v istem času, če to ni mogoče pa po plačilu za podaljšani postanek drugih podobnih ladij v najbližjem pristanišču v istem času.

Podaljšani postanek se plačuje vsak dan vnaprej za ves dan, če pa se vkrcevanje konča pred potekom dneva, za katerega je bilo vnaprej plačano, mora ladjar sorazmeren del plačila vrniti.

483. člen

Če podaljšani postanek ni plačan ob zapadlosti, lahko ladja z vkrcanim delom tovora takoj odpluje.

V primeru iz prejšnjega odstavka obdrži ladjar pravico do cele voznine, plačila za podaljšani postanek in drugih terjatev, ki mu pripadajo po pogodbi.

484. člen

Po poteku podaljšanega postanka lahko ladja z vkrcanim delom tovora takoj odpluje.

V primeru iz prejšnjega odstavka obdrži ladjar pravico do cele voznine, plačila za podaljšani postanek in drugih terjatev, ki mu pripadajo po pogodbi.

485. člen

Ladjar do poteka postanka oziroma morebitnega podaljšanega postanka ne sme odkloniti vkrcevanja tovora, pripravljenega ob boku ladje, čeprav bi lahko vkrcevanje in zlaganje takega tovora zadržalo ladjo dalj, kot traja postanek oziroma podaljšani postanek.

V primeru iz prejšnjega odstavka ima ladjar pravico do plačila zaradi zadrževanja ladje po poteku podaljšanega postopka (izredni podaljšani postanek).

Plačilo za izredni podaljšani postanek je za petdeset odstotkov višje od plačila za podaljšani postanek.

Poleg plačila za izredni podaljšani postanek ima ladjar tudi pravico do odškodnine zaradi zadrževanja ladje, če ta škoda presega plačilo za izredni podaljšani postanek.

486. člen

Kadar lahko ladja odpluje tudi z vkrcanim delom tovora, ker podaljšani postanek ob zapadlosti ni bil plačan (483. člen tega zakona) ali ker je podaljšani postanek potekel (484. člen tega zakona), ima ladjar pravico odstopiti od pogodbe in izkrcati tovor, če vkrcani del tovora ne pomeni ustreznega zavarovanja za njegove terjatve iz prevozne pogodbe.

Ladjar mora pri izkrcavanju tovora ravnati s skrbnostjo dobrega ladjarja in pri tem upoštevati okoliščine primera.

Če ladjar odstopi od pogodbe in izkrca tovor, obdrži pravico do cele voznine, do plačila za podaljšani postanek in do povračila stroškov z izkrcanjem, ki niso bili všteti v vozno, ter do drugih terjatev, ki mu gredo po pogodbi.

487. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na postanek in podaljšani postanek, se ne uporabljajo za prevoz z ladjami linijske plovbe.

Pri prevozu z ladjami linijske plovbe mora vkrcevalec predajati tovor s tako hitrostjo, s kakršno ga lahko prevzema.

488. člen

Ladja linijske plovbe ni dolžna čakati na vkrcevanje čez čas, ki je določen za odhod ladje po plovbnem redu, če ni ovira za vkrcevanje na strani ladje.

489. člen

Naročnik mora poveljniku ladje pravočasno izročiti carinske in druge listine, ki so potrebne za vkrcanje, prevoz in izkrcanje tovora.

Če teh listin ni izročil do poteka postanka oziroma podaljšanega postanka, pri prevozniki pogodbi pa do časa, ki je določen za odhod ladje, ima poveljnik ladje pravico izkrcati tovor.

V primeru iz prejšnjega odstavka obdrži ladjar pravico do cele voznine in do plačila za nastali podaljšani postanek in izredni podaljšani postanek oziroma do odškodnine zaradi zadrževanja ladje ter do povračila vsake druge škode.

490. člen

Določbe prvega odstavka 479. člena, 480., 481., 482., 485., 487. in 488. člena tega zakona se uporabljajo, če niso v nakladalnem pristanišču drugačni običaji.

Prevozne listine

491. člen

Po končanem vkrcevanju mora ladjar izdati naročniku na njegovo zahtevo nakladnico.

492. člen

Če je tovor predan ladjarju pred vkrcanjem, lahko naročnik zahteva, da mu ladjar izda nakladnico, ki vsebuje vidno opombo "sprejeto za vkrcevanje" (nakladnica za vkrcevanje).

Namesto, da bi izdal nakladnico, lahko ladjar, ki je izdal nakladnico za vkrcevanje, zapiše nanjo opombo "vkrcano" z navedbo datuma in tako potrdi, da je tovor vkrcal.

493. člen

Če je izdal ladjar nakladnico za vkrcevanje, mu jo mora naročnik pri prejemu nakladnice vrniti.

494. člen

Če bi moral biti tovor, ki je predmet prevoza, vkrcan v različne ladje, če gre za različne vrste blaga ali če je tovor razdeljen na različne dele, imata ladjar in naročnik pravico zahtevati za vsako uporabljeno ladjo, za vsako vrsto blaga oziroma za vsak del tovora posebno nakladnico.

Če se tovor vkrcava na ladjo v razsutem stanju, ima naročnik pravico zahtevati za določene količine tovora posebno nakladnico.

495. člen

Sporazum strank, sklenjen v nasprotju z določbami 491. člena tega zakona in prvega odstavka 492. člena tega zakona, nima pravnega učinka.

496. člen

Nakladnica se lahko glasi na ime, po odredbi ali na prinosnika.

Če v nakladnici, ki se glasi po odredbi, ni imenovana oseba, po nalogu katere mora ladjar izročiti tovor, ga izroči po odredbi naročnika.

497. člen

Nakladnica na ime se prenaša z odstopom, nakladnica po odredbi z indosamentom, nakladnica na prinosnika pa z izročitvijo.

Za obliko in učinek indosamenta se smiselno uporabljajo določbe meničnega prava, razen določb o regresu.

498. člen

Ladjar mora izdati naročniku na njegovo zahtevo več izvodov nakladnice, na vsakem izvodu pa naznačiti število izdanih izvodov.

499. člen

Vsaka stranka lahko zahteva, da se za njene potrebe napravi več prepisov nakladnice.

Na vsakem prepisu nakladnice mora biti navedeno, da gre za prepis.

Naročnik mora ladjarju na njegovo zahtevo podpisati prepis nakladnice.

500. člen

Nakladnica mora vsebovati:

1. firmo in sedež oziroma ime in stalno prebivališče ladjarja, ki nakladnico izdaja;
2. ime oziroma druge podatke o identiteti ladje;
3. firmo in sedež oziroma ime in stalno prebivališče naročnika;
4. firmo in sedež oziroma ime in stalno prebivališče prejemnika ali označbo "po odredbi" ali "na prinosnika";
5. namembno pristanišče ali kdaj oziroma kje bo to pristanišče določeno;
6. količino tovara po številu kosov, teži, prostornini ali drugi merski enoti, glede na vrsto tovara;
7. vrsto tovara in označbe, ki so na njem;
8. stanje tovara ali embalaže po zunanjem videzu;
9. določila o načinu plačila voznine;
10. navedbo o številu izdanih izvodov nakladnice;
11. kraj in dan, ko je bil vkrcan tovar in izdana nakladnica.

Nakladnica lahko vsebuje tudi druge podatke in prevozne pogoje.

501. člen

Podatke iz prejšnjega člena mora vsebovati tudi nakladnica za vkrcevanje, razen podatkov o identiteti ladje in o kraju in dnevu vkrcaja.

Ko zapiše ladjar na nakladnico za vkrcevanje opombo "vkrcano", mora vpisati vanjo tudi podatke o identiteti ladje in o dnevu ter kraju vkrcanja tovara.

502. člen

Nakladnico podpiše ladjar ali njegov pooblaščenec.

Podpis je lahko lastnoročen, tiskan kot faksimile, perforiran, odtisnjen ali izražen v kakršnikoli koli drugi mehanski ali elektronski obliki.

503. člen

Nakladnico sestavi ladjar po pisnih podatkih naročnika.

504. člen

Če ladjar utemeljeno dvomi o resničnosti ali popolnosti podatkov, ki jih je navedel naročnik o vrsti tovara ali označbah, ki so na njem, ali o količini tovara po številu kosov, teži, prostornini ali drugi merski enoti, in nima razumne možnosti, da bi njihovo resničnost preveril ob vkrcanju, ali če so oz-

načbe na tovoru nejasne ali premalo trajne, lahko v nakladnico zapiše pripombe.

505. člen

Podpis naročnika na nakladnici ali prepisu nakladnice (502. člen tega zakona) še ne pomeni, da se naročnik strinja z ladjarjevimi pripombami, vpisanimi v nakladnico po prejšnjem členu tega zakona.

506. člen

Če ladjar v nakladnico ni vpisal pripomb po 504. členu tega zakona, se za razmerja med njim in drugim zakonitim in poštenim imetnikom nakladnice šteje, da je ladjar prevzel tovar tako, kot je navedeno v nakladnici.

Če vpiše ladjar v nakladnico pripombe po 504. členu tega zakona, se domneva, da je prevzel tovar tako, kot ga je izročil prejemniku, dokler zakoniti imetnik nakladnice ne dokaže nasprotno.

507. člen

Pisni pogoji prevozne pogodbe in splošni ladjarjevi pogoji zavezujejo upravičenega imetnika nakladnice, ki ni naročnik, le tedaj, če se nakladnica izrecno sklicuje nanje.

Ustni pogoji prevozne pogodbe, ki niso vpisani v nakladnici, ne zavezujejo upravičenega imetnika nakladnice, ki ni naročnik, niti tedaj, ko se nakladnica izrecno sklicuje nanje.

Če se nakladnica le na splošno sklicuje na pogoje prevozne pogodbe in na splošne ladjarjeve pogoje, imetnika nakladnice iz prvega odstavka tega člena ne zavezujejo tista določila prevozne pogodbe in splošnih ladjarjevih pogojev, ki so strožja od običajnih pogojev za take vrste prevoza.

Potovanje

508. člen

Če čas potovanja v pogodbi ni določen, je ladjar dolžan opraviti potovanje v primernem roku.

509. člen

Če pot v pogodbi ni določena, je ladjar dolžan opraviti potovanje po običajni poti.

510. člen

Kadar ladja iz katerikoli razlogov ne more začeti ali nadaljevati začetega potovanja, ovira pa bi lahko trajala dalj časa ali je njeno trajanje negotovo, mora poveljnik ladje zahtevati navodila od naročnika ali osebe, ki je upravičena razpolagati s tovorom.

Če poveljnik ladje ne more ravnati po prejšnjem odstavku ali izpolniti prejetega navodila, mora odnehati okoliščine primera izkrcati tovar, se z njim vrniti v odhodno pristanišče ali ravnati kako drugače in pri tem gledati na koristi ladjarja in prevoznega upravičenca.

Kadar v primeru iz prvega in drugega odstavka tega člena prevozna pogodba neha veljati po samem zakonu ali zaradi odstopa, se uporabljajo glede pravic in obveznosti pogodbenih strank, nastalih zaradi ukrepov poveljnika ladje, smiselno določbe tega zakona, ki urejajo razmerja pogodbenih strank v primeru prenehanja pogodbe.

Če pogodba ni nehala veljati ali če naročnikovih navodil ni bilo mogoče izpolniti, trpi škodljive posledice stranka, ki je kriva za nastalo oviro oziroma na katere strani je razlog za oviro. Če je razlog za oviro na obeh straneh, trpi vsaka stranka svojo škodo.

Če sta obe stranki krivi za oviro, trpita škodo v sorazmerju s svojo krivdo.

511. člen

Naročnik oziroma zakoniti imetnik nakladnice lahko po začetem potovanju odstopi od pogodbe pod pogoji, ki so navedeni v tretjem odstavku 449. člena tega zakona in v 451. in 452. členu tega zakona.

512. člen

Ladjar, ki ne izvrši naročila, ki ga je dobil od prevoznega upravičenca in bi ga po določbah tega zakona moral izvršiti, odgovarja upravičencu za nastalo škodo.

Ladjar mora povrniti škodo prejemniku, ki je zakoniti imetnik nakladnice, če izpolni naročnikovo naročilo, čeprav mu niso bili vrnjeni vsi izvodi nakladnice.

Višina odškodnine iz prvega in drugega odstavka tega člena ne sme presežati zneska, ki bi ga moral ladjar plačati, če bi odgovarjal za popolno izgubo tovora.

513. člen

Z ladjarjevo dolžnostjo, da povrne škodo po določbah drugega odstavka prejšnjega člena, ni prizadeta njegova regresna pravica do prevoznega upravičenca.

Izročitev tovora prejemniku

514. člen

Ladjar mora izročiti tovor prejemniku v namembnem pristanišču.

515. člen

Za namembno pristanišče in za izročitev tovora prejemniku se uporabljajo določbe 459. do 463. člena tega zakona in 465. do 468. člena tega zakona.

516. člen

Ladjar mora izročiti tovor upravičenemu imetniku nakladnice oziroma osebi, ki je upravičena po prevozni pogodbi.

517. člen

Če za tovor, ki se prevaža, ni bila izdana prevozna listina, ima prejemnik pravico zahtevati, da mu ladjar, ko prispe ladja v namembno pristanišče, izroči tovor pod pogojem, da izpolni obveznosti, ki ga bremenijo na podlagi pogodbe.

Ladjar je dolžan ravnati po zahtevi prejemnika iz prejšnjega odstavka, če iz naročnikovega naročila o razpolaganju s tovorom, ki ga je ladjar dolžan izpolniti, ne izhaja kaj drugega.

518. člen

Upravičeni imetnik nakladnice ima takoj, ko pride tovor v namembno pristanišče, pravico zahtevati, da mu ladjar izroči tovor, če je izpolnil vse obveznosti, ki izvirajo iz nakladnice.

Upravičeni imetnik nakladnice mora pri prevzemu tovora nakladnico vrniti ladjarju.

Če je v namembnem pristanišču tovor izročen tistemu, ki je predložil enega izmed več izvodov nakladnice, drugi izvodi nakladnice ne zavezujejo več ladjarja.

519. člen

Če za tovor, ki se prevaža, ni bila izdana prevozna listina, ima prejemnik pravico zahtevati, da mu ladjar izroči tovor, preden pride ladja v namembno pristanišče, če ga je za to pooblastil naročnik v pogodbi z ladjarjem.

Zakoniti imetnik nakladnice ima pod pogoji, navedeni v tretjem odstavku 449. člena tega zakona in v 451. in

452. členu tega zakona, pravico zahtevati izročitev tovora pred prihodom ladje v namembni kraj.

520. člen

Ladjar ima pravico zahtevati, da mu oseba, ki ji je izročil tovor, izda potrdilo, da je tovor prejela.

521. člen

Če se tovor, naveden v eni prevozni listini, izroča v delih, lahko ladjar zahteva, da se mu prejem dela tovora potrdi na sami listini ali s posebnim potrdilom.

522. člen

Če za tovor, ki se prevaža, ni bila izdana nakladnica, ima naročnik pravico naložiti ladjarju, da izroči tovor v pristanišču drugi osebi in ne tisti, ki je navedena v pogodbi.

Naročnik izgubi pravico iz prejšnjega odstavka, ko pridobi prejemnik po določbah tega zakona pravico zahtevati in tudi zahteva od ladjarja izročitev tovora.

523. člen

Določbe 479. do 482. člena in 490. člena tega zakona veljajo tudi za čas izkrcevanja.

524. člen

Če do poteka podaljšanega postanka izkrcevanje ni končano ali če podaljšani postanek ob zapadlosti ni plačan, sme poveljnik ladje, da zavaruje plačilo za podaljšani postanek in druge terjatve iz prevozne pogodbe, na stroške in nevarnost prejemnika ali druge osebe, ki je upravičena razpolagati s tovorom, tovor izkrcati in ga sam prevzeti v hrambo ali izročiti v hrambo javnemu skladišču ali drugi primerni osebi.

525. člen

V primeru iz prejšnjega člena ima ladjar tudi pravico do plačila zaradi zadrževanja ladje po poteku podaljšanega postanka; ta se odmeri po tretjem in četrtem odstavku 485. člena tega zakona.

526. člen

Če prejemnik tovora ne ugovarja pisno zaradi poškodbe ali primanjkljaja tovora takoj ob prevzemu, se domneva, da mu je bil tovor izročen tako, kot je navedeno v nakladnici; če prevozna listina ni bila izdana, pa tako kot je bil prevzet za prevoz, dokler prejemnik ne dokaže nasprotno.

Če poškodba ali primanjkljaj nista vidna, lahko prejemnik vložiti pisni ugovor iz prejšnjega odstavka v treh dneh po prevzemu tovora.

Ugovor iz prvega in drugega odstavka tega člena mora biti dovolj določen.

Če vložiti prejemnik pisni ugovor v roku iz prvega in drugega odstavka tega člena, se domneva, da so navedbe iz ugovora resnične, dokler ladjar ne dokaže nasprotno.

Če sta ladjar in prejemnik pri izkrcanju in izročitvi tovora skupaj pisno ugotovila poškodbo ali primanjkljaj, ugovor ni potreben.

Sporazum strank, sklenjen v nasprotju z določbami prvega do petega odstavka tega člena v škodo prevoznega upravičenca, nima pravnega učinka.

Ladjar in prejemnik morata v mejah možnosti drug drugemu olajšati ugotavljanje stanja tovora in količine ob njegovem prevzemu.

527. člen

Pri ugotavljanju primanjkljaja pri izročenem tovoru se upošteva tudi običajno razsutje med prevozom.

Če se tovor izgubi, se razsutje ne upošteva.

Razsutje iz prvega odstavka tega člena se računa po običajih v kraju razkladalnega pristanišča.

528. člen

Škodo, nastalo zaradi zamude pri izročitvi tovora, ki pa ni primanjkljaj ali poškodba tovora, mora dokazati prejemnik.

529. člen

Če se prejemnik tovora ne zgasi ali ga ni mogoče najti ali če noče ali ne more prevzeti tovora oziroma če se zgasi pred izročitvijo tovora več zakonitih imetnikov nakladnice, je ladjar dolžan zahtevati navodilo od vkrcevalca oziroma naročnika.

530. člen

Če ladjar, ki je v smislu prejšnjega člena zahteval navodilo od vkrcevalca oziroma naročnika, tega navodila ne prejme pravočasno ali ga ne more izpolniti, lahko ravna po 524. členu tega zakona, ter o tem, kar je ukrenil, obvesti vse prevozne upravičence, za katere ve.

Če gre za prevoz na podlagi prevozniške pogodbe, mora ladjar o ovirah glede izročitve tovora takoj obvestiti vse prevozne upravičence, za katere ve; ni pa dolžan čakati na navodilo, ampak lahko takoj ukrepa po 524. členu tega zakona.

531. člen

Če izroči ladjar tovor v hrambo javnemu skladišču ali komu drugemu, je odgovoren le za njuno izbiro.

532. člen

Če tovor, ki ga je po 524. in 530. členu tega zakona shranil sam ladjar ali ga je izročil v hrambo komu drugemu, ni prevzet v 30 dneh od dneva, ko je bil prevzet oziroma izročen v hrambo v namembnem pristanišču, in če niso plačane voznina in druge terjatve, ki izvirajo iz prevozne pogodbe, lahko ladjar tovor ali del tovora proda, če je to potrebno za kritje teh terjatev.

Ladjar lahko tovor proda tudi pred potekom roka iz prejšnjega odstavka, če s prodajo ne bi mogel doseči zneska, ki bi zadoščal za kritje njegovih terjatev in stroškov s hrambo, ali če gre za pokvarjeno ali pokvarljivo blago.

Tovor se proda na dražbi, razen če gre za pokvarljivo blago, pokvarjeno blago ali blago, ki ima borzno ceno.

Pri prodaji pokvarljivega blaga ali pokvarjenega blaga mora ladjar ravnati z dolžno skrbnostjo.

533. člen

Znesek, dosežen s prodajo tovora po prejšnjem členu, mora ladjar po odbitku svoje terjatve v zvezi s prevozom tovora in po odbitku stroškov s hrambo in prodajo tovora položiti pri sodišču, ki je pristojno po kraju prodaje, in to v korist osebe, ki je upravičena razpolagati s tovorom; o tem pa mora brez odlašanja obvestiti prevozne upravičence, za katere ve.

534. člen

Ladjar, ki pri prevozniški pogodbi po krivdi prevoznega upravičenca ne more izkrcati tovora v namembnem pristanišču do časa, ki je v plovbnem redu določen za odhod ladje iz tega pristanišča, lahko tovor izkrca v drugem bližnjem pristanišču; pri tem obdrži pravico do večje voznine in do povračila škode, ki je nastala zaradi tega.

Če izkrcanje v namembnem pristanišču ni bilo onemogočeno po krivdi prevoznega upravičenca, mora ladjar trpeti stroške z dostavo do tega pristanišča; če pa je nastala ovira

za izkrcanje po njegovi krivdi, mora povrniti tudi škodo zaradi zamude.

Odgovornost ladjarja za škodo na tovoru in za zamudo

535. člen

Ladjar je od prevzema do izročitve odgovoren za vsako poškodbo, primanjkljaj ali izgubo tovora, ki ga je sprejel za prevoz, kot tudi za škodo, ki je nastala zaradi zamude pri izročitvi tovora.

536. člen

Tovor je izročen z zamudo, če ni bil izročen prejemniku v dogovorjenem roku, kadar ta rok ni bil dogovorjen, pa v primernem roku.

537. člen

Ladjar ne odgovarja za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo tovora ali za zamudo pri izročitvi tovora, če dokaže, da izvira poškodba, primanjkljaj, izguba ali zamuda iz vzrokov, ki jih kljub skrbnosti dobrega ladjarja ni mogel preprečiti.

538. člen

Za dejanja in opustitve poveljnika ladje, drugih članov ladijske posadke in drugih oseb, ki delajo za ladjarja v okviru opravljanja svojih dolžnosti, je ladjar odgovoren kot za svoja dejanja in opustitve.

Ladjar ne odgovarja za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo tovora ali za zamudo pri izročitvi tovora, ki je posledica dejanj ali opustitev oseb iz prejšnjega odstavka pri plovbi in ravnanju z ladjo.

539. člen

Za škodo, ki je nastala pri ladijskem tovoru zaradi požara, je ladjar odgovoren samo, če se dokaže, da je požar zakrivil osebno s lastnim dejanjem ali opustitvijo.

540. člen

Ladjar ne odgovarja za škodo na tovoru, če dokaže, da je nastala zaradi:

1. skrite napake ladje ali njene nesposobnosti za plovbo, vendar samo, če so bili izpolnjeni pogoji iz 453. člena tega zakona;
2. višje sile, pomorske nesreče, vojnih dogodkov, mednarodnih zločinov na morju, nemirov ali upora;
3. sanitarnih omejitev ali drugih ukrepov in dejanj državnih organov;
4. dejanj ali opustitev prevoznih upravičencev ali oseb, ki zanje delajo;
5. prekinitve dela oziroma stavke, množične izključitve delavcev z dela ali kakršnihkoli drugih ovir, ki popolnoma ali delno ovirajo delo;
6. reševanja ali poskusa reševanja ljudi in premoženja na morju;
7. skrenitve s poti v primerih iz prejšnje točke ali iz drugih utemeljenih razlogov;
8. naravne izgube teže ali prostornine tovora ali zaradi poškodbe ali izgube, ki nastane zaradi lastne napake, skrite napake ali posebne narave tovora;
9. pomanjkljivega pakiranja ali nejasnih ali premalo trajnih označb na tovoru.

Kljub dokazu iz prejšnjega odstavka odgovarja ladjar za škodo, če prevozni upravičenec dokaže, da je škoda nastala zaradi osebne krivde ladjarja ali zaradi krivde osebe, za katere dejanja in opustitve je odgovoren ladjar, pa se ne nanašajo na plovbo in ravnanje z ladjo.

541. člen

Kadar to ni v nasprotju z veljavnimi predpisi, lahko poveljnik ladje nevarni tovor vsak čas in kjerkoli izkrca, ga napravi nenevarnega ali ga odvrže, če ladjar o nevarnosti ni bil pred vkrcanjem obveščen.

V primeru iz prejšnjega odstavka obdrži ladjar pravico do cele voznine in ni odgovoren za škodo.

542. člen

Če je ladjar sprejel za prevoz nevaren tovor in pri tem vedel za njegovo nevarnost, ga sme izkrcati ali napraviti nenevarnega, če je ogrožena varnost ladje, ljudi ali drugega tovora na ladji, kakor tudi okolja.

Če ladjar po prejšnjem odstavku izkrca tovor pred prihodom v namembni kraj, ima pravico do voznine za koristno prevoženo pot; drugo škodo, nastalo zaradi vkrcanja nevarnega tovora in ladjarjevega ravnanja, pa trpi vsaka stranka zase.

543. člen

Ladjar ne odgovarja za škodo, ki nastane zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube tovora ali zaradi zamude pri izročitvi tovora, če je vkrcevalec vedoma napačno navedel vrsto ali vrednost tovora.

544. člen

Naročnik odgovarja ladjarju za škodo, ki mu je bila prizadejana, ker mu je dal naročnik oziroma vkrcevalec neresnične ali nepopolne podatke o količini, vrsti in označbah tovora.

545. člen

Naročnik odgovarja ladjarju za škodo, ki mu je bila prizadejana zaradi vkrcanja ali prevoza tovora, katerega uvoz, izvoz ali tranzit je prepovedan ali je bil tihotapljen, če ob vkrcanju te lastnosti ladjarju niso bile znane in tudi niso mogle biti znane.

546. člen

Kdor vkrci tovor brez vednosti ladjarja, je ladjarju odgovoren za škodo, ki mu je bila s tem prizadejana.

547. člen

Ladjar lahko po svoji presoji vsak čas in kjerkoli izkrca tovor, če gre za ogrožanje oseb, ladje, tovora na ladji in okolja, pa tudi odvrže tovor, ki je bil vkrcan brez njegove vednosti kot tudi tovor, ki je bil nepravilno ali nepopolno naveden.

V primeru iz prejšnjega odstavka obdrži ladjar pravico do cele voznine in odškodnine in ni odgovoren za škodo, nastalo zaradi njegovega ravnanja.

548. člen

Tovor, katerega uvoz, izvoz ali tranzit je prepovedan, sme poveljnik po potrebi vrniti v nakladalno pristanišče ali ga kjerkoli izkrcati, če je nujno, pa ga sme tudi odvreči.

Če v primeru iz prejšnjega odstavka ladjar ni vedel in tudi ni mogel vedeti za lastnosti tovora, obdrži pravico do cele voznine in ni odgovoren za škodo, nastalo zaradi takega ravnanja.

Če je ladjar vedel ali bi bil moral vedeti za lastnosti tovora iz prvega odstavka tega člena, obdrži pravico do voznine za koristno prevoženo pot, drugo škodo pa trpi vsaka stranka zase.

549. člen

Če pride do prepovedi uvoza, izvoza ali tranzita blaga med prevozom z ladjo, se uporabljajo glede poveljnikovega ravnanja s tem blagom določbe prvega odstavka prejšnjega člena.

V primeru iz prejšnjega odstavka obdrži ladjar pravico do cele voznine in odškodnine in ni odgovoren za škodo, nastalo zaradi takega ravnanja.

550. člen

Ladjar ne odgovarja zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube tovora ter zaradi zamude pri izročitvi tovora za več kot 666,67 SDR odškodnine na enoto poškodovanega, manjkajočega ali izgubljenega ali z zamudo izročenega tovora oziroma 2 SDR po kilogramu bruto teže poškodovanega, manjkajočega ali izgubljenega ali z zamudo izročenega tovora, s tem da se upošteva višji znesek.

Z enoto tovora je po prejšnjem odstavku mišljen tovorek ali kos, pri razsutem tovoru pa metrska tona ali kubični meter oziroma druga mera glede na to, na podlagi katere merske enote je bila dogovorjena voznina. Če voznina ni bila dogovorjena na podlagi merske enote, je z mersko enoto za razsuti tovor mišljena merska enota, na podlagi katere se v kraju vkrcanja običajno dogovarja voznina.

Če se tovor prevaža v kontejnerjih, na paletah ali drugih podobnih napravah, se šteje za enoto tovora v smislu prvega odstavka tega člena:

1. tovorek ali enota tovora, navedena v nakladnici – če je v nakladnici naveden tovorek ali enota tovora, ki jo vsebuje kontejner, paleta ali druga podobna naprava;

2. kontejner, paleta ali druga podobna naprava, v kateri se prevaža tovor – če v nakladnici ni naveden tovorek ali enota tovora.

551. člen

Vkrcevalec lahko sporazumno z ladjarjem zviša mejo ladjarjeve odgovornosti iz prejšnjega člena s tem, da navede tako zvišano vrednost blaga na enoto tovora.

Če je bila izdana prevozna listina, nima sporazum strank o zvišanju ladjarjeve odgovornosti, ki ni naveden v tej listini, pravnega učinka v korist prejemnika, ki ni vkrcevalec.

552. člen

Domneva se, da vrednost tovora ustreza znesku, ki ga stranki sporazumno določita po prejšnjem členu, dokler ladjar ne dokaže nasprotno.

553. člen

Ladjar se ne more sklicevati na določbe tega zakona o omejitvi njegove odgovornosti (550. in 551. člen tega zakona), če se dokaže, da je škodo povzročil sam namenoma ali iz hude malomarnosti.

554. člen

Ladjar odgovarja za vrednost izgubljenega tovora ali njegovega dela in za zmanjšanje vrednosti poškodovanega tovora.

Pri tovoru, izročenem z zamudo, odgovarja ladjar tudi za škodo, ki je nastala zaradi zamude.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena odgovarja ladjar, ki po 553. členu tega zakona ne more omejiti svoje odgovornosti, za vsako škodo, nastalo zaradi izgube, primanjkljaja ali poškodbe tovora ali zaradi zamude pri izročitvi tovora.

555. člen

Višina škode zaradi izgube tovora se določa po prometni vrednosti enake količine drugega blaga z enakimi lastnostmi v namembnem pristanišču na dan, ko je ladja prišla v to pristanišče, ali če ni prišla, na dan, ko bi morala priti tja.

Če višine škode zaradi izgube tovora ni mogoče določiti po prejšnjem odstavku, se določi po prometni vrednosti blaga v nakladalnem pristanišču ob odhodu ladje, povečani za stroške, ki so nastali s prevozom.

Višina škode za poškodovani tovor je enaka razliki med prometno vrednostjo blaga v nepoškodovanem stanju in njeno prometno vrednostjo v poškodovanem stanju.

Višino škode za izgubljeni oziroma poškodovani tovor, ki ga ni mogoče določiti po prvem in drugem odstavku tega člena, določi sodišče.

Od zneska, ki ga mora plačati ladjar kot odškodnino za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo tovora, se odbijejo stroški, prihranjeni s tem, ker tovor ni prispel v namembni kraj oziroma ker je prispel poškodovan.

556. člen

Določbe 550., 554. in 555. člena tega zakona se uporabljajo tudi tedaj, ko poveljnik ladje, drug član ladijske posadke ali kdo drug, ki dela za ladjarja, po splošnih predpisih odgovarja za škodo, ki je nastala zaradi primanjkljaja, izgube ali poškodbe tovora, če se dokaže, da je nastala pri delu ali v zvezi z delom oziroma pri opravljanju službe ali v zvezi s službo.

Osebe iz prejšnjega odstavka se ne morejo sklicevati na omejitve odgovornosti, če so povzročile škodo namenoma ali iz hude malomarnosti.

557. člen

Skupni znesek odškodnine od ladjarja in oseb iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona ne more biti višji od zneska, ki je določen v 550. členu tega zakona.

Določba prejšnjega odstavka ne posega v določbe drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

558. člen

Osebe iz prvega odstavka 556. člena tega zakona odgovarjajo do zneska, ki je določen v 550. členu tega zakona, tudi tedaj, ko ladjar po 551. členu tega zakona zviša mejo svoje odgovornosti.

559. člen

Določb tega zakona, ki se nanašajo na odgovornost ladjarja, ni mogoče s pogodbo spremeniti v škodo prevoznega upravičenca.

Ne glede na prejšnji odstavek se lahko določbe tega zakona o ladjarjevi odgovornosti s pogodbo spremenijo v korist ladjarja:

1. če je nastala poškodba, primanjkljaj ali izguba tovora pred začetkom vkrcevanja ali po izkrcanju;
2. če gre za škodo zaradi zamude;
3. če gre za prevoz živih živali;
4. če gre za prevoz tovora, ki je bil s pisno privolitvijo vkrcevalca zložen na krov.

560. člen

Pogodbena določila, ki so v nasprotju s prejšnjim členom, so nična.

Neveljavnost enega pogodbenega določila iz prejšnjega odstavka ne vpliva na veljavnost drugih pogodbenih določil.

561. člen

Določbe tega zakona o ladjarjevi odgovornosti veljajo za vse pogodbene in nepogodbene zahteve, ki jih kdo na kakršnikoli podlagi postavlja proti ladjarju zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube tovora.

562. člen

Določbe tega zakona o ladjarjevi odgovornosti ne posegajo v določbe tega zakona o skupnih havarijah.

Voznina

563. člen

Voznina se določa s pogodbo.

Če voznina ni določena s pogodbo, se določi po povprečni vozninski postavki, po kateri se je za zadevno vrsto tovora pogodbeno določala voznina ob vkrcaju tega tovora v pristanišču vkrcaja.

564. člen

Če se vkrca več tovora, kot je določeno v pogodbi, se voznina sorazmerno poveča.

Če se vkrca drug tovor, kot je določeno v pogodbi, za katerega je voznina večja od dogovorjene, se plača voznina za dejansko vkranci tovor.

Če se vkrca manj, kot je določeno v pogodbi, ali se nič ne vkrca, se plača voznina za vso dogovorjeno količino tovora.

Če je vkrcano manj tovora kot je določeno v pogodbi, voznina za vkranci tovor pa je večja od dogovorjene, se plača cela dogovorjena voznina in razlika med dogovorjeno in večjo voznino za vkranci del tovora.

Določba tretjega odstavka tega člena ne posega v določbe 449. člena tega zakona.

565. člen

Če se vkrca le del z ladjarsko pogodbo določenega tovora, ladjar pa je razpolagal z neizkoriščenim delom ladijskega prostora, se dogovorjena voznina sorazmerno zniža.

Če je ladjar razpolagal z neizkoriščenim delom ladijskega prostora v nasprotju z izrecno naročnikovo prepovedjo, je naročniku odgovoren za škodo.

566. člen

Voznina, določena z ladjarsko pogodbo za potovanje, ostane nespremenjena, ne glede na trajanje potovanja, če ni dogovorjena na časovno enoto.

Če se na naročnikovo zahtevo ali v korist prevoznega upravičenca potovanje podaljša še naprej od dogovorjene namembnega kraja, se voznina sorazmerno zviša.

567. člen

Če je voznina z ladjarsko pogodbo za potovanje določena od časovne enote, čas, od katerega teče, pa ni določen, začne teči od dneva, ko je bilo dano obvestilo o pripravljenosti ladje, in to od poldneva, če je bilo obvestilo dano dopoldne, in od polnoči, če je bilo dano popoldne.

Če se je začelo vkrcevanje po nalogu vkrcevalca pred časom, ki je določen v prejšnjem odstavku, ali če je ladja odplula brez tovora, se šteje čas, od katerega teče voznina, od začetka vkrcevanja oziroma od odhoda ladje.

Čas, za katerega se plača voznina, se konča z izkrcanjem tovora, če je ladja prišla brez tovora, pa takrat, ko se zasidra ali priveže v pristanišču, v katerem se potovanje konča; pri tem se šteje zadnji dan potovanja za cel dan.

568. člen

Če je z ladjarsko pogodbo za potovanje določena vozna na podlagi časovne enote, med potovanjem pa nastane na ladjarjevi strani ovira za izpolnitev pogodbe, ne da bi bil kriv naročnik oziroma vkrcevalec, se ne plačuje voznine za čas, ko traja ovira.

569. člen

Voznino, določeno z ladjarsko pogodbo za čas, plačuje naročnik v enakih mesečnih zneskih vnaprej, vendar gre ladjarju voznina le za čas, ko je izpolnjeval pogodbo.

Dokler traja ovira za izkoriščanje ladje v času, ko velja ladjarska pogodba za čas, se plačuje voznina le tedaj, če je ovira na naročnikovi strani ali zaradi izpolnitve njegovega naročila.

Ladjar lahko odstopi od pogodbe tudi tedaj, če voznina ni plačana ob zapadlosti.

570. člen

Pri ladjarski pogodbi za čas z vso ladjo mora naročnik poleg tega, da plačuje voznino, ladjo na svoje stroške oskrbovati s pogonskim gorivom in mazivom ter z vodo, ki je potrebna za ladijske pogonske stroje in druge ladijske strojne naprave, in plačevati pristaniške in druge pristojbine.

571. člen

Rok za plačevanje voznine na podlagi ladjarske pogodbe za čas začne teči kot pri ladjarski pogodbi za potovanje, v kateri je voznina določena na podlagi časovne enote (567. člen tega zakona).

Za tisti čas, ko je ladja po izteku ladjarske pogodbe za čas na potovanju za naročnika, ne da bi bil kriv ladjar, se plačuje dvojno voznino.

572. člen

Nagrada, ki jo dobi ladja za reševanje med trajanjem ladjarske pogodbe za čas za prevoz z vso ladjo, se deli po odbitku stroškov za reševanje in deleža, ki gre ladijski posadki, na enaka dela med ladjarjem in naročnikom.

573. člen

Za tovor, ki je bil vkrcan brez ladjarjeve privolitve, in za tovor, ki ni pravilno ali popolno naveden, se plačuje voznina po najvišji vozninski postavki, po kateri se je za zadevno vrsto tovara dogovarjala voznina ob vkrcanju tega tovara za enako ali približno enako pot, če je tako določena voznina večja od dogovorjene.

574. člen

Voznina se plača le za tovor, ki je bil prepeljan in v namembnem pristanišču dan na razpolago prejemniku.

Poleg primerov iz 449., 450., 451., 483., 486., 541., 547., 548. in 549. člena tega zakona se plača ne glede na prejšnji odstavek voznina tudi za tovor, ki ni bil prepeljan in dan prejemniku na razpolago, če je za to kriv naročnik prevoza ali vkrcevalec ali oseba, ki je upravičena razpolagati s tovorom, oziroma kdo, za katerega te osebe odgovarjajo, ali če je razlog za to, da tovor ni prišel v namembno pristanišče, na strani tovara, ladjar pa za ta razlog ni odgovoren.

Ne glede na prejšnji odstavek ima ladjar za tovor, ki je bil prepeljan le del poti, poleg primerov iz 447., 542., 548. in 575. člena tega zakona pravico do voznine v sorazmerju s koristno prepeljano potjo tudi, kadar ni odgovoren za prekinitev potovanja.

575. člen

Kadar gre za brodolom ali drugo plovno nezgodo, kot tudi kadar gre za zaplembo ali zadržanje ladje ali tovara zaradi vojnih dogodkov, mednarodnih zločinov na morju, nemirov ali upora, pripada ladjarju za rešeni tovor voznina v sorazmerju s koristno prepeljano potjo.

576. člen

Če se tovor prepelje, ne da bi bila izdana prevozna listina, mora prejemnik pred prevzemom plačati voznino in druge terjatve v zvezi s prevozom, razen če ni med naročnikom in ladjarjem drugače dogovorjeno.

577. člen

Če prevzame prejemnik tovor na podlagi nakladnice, mora plačati samo terjatve, ki so navedene v nakladnici ali so nastale potem, ko je bila izdana.

578. člen

Če prejemnik ne izpolni svojih obveznosti iz 576. in 577. člena tega zakona, ima ladjar pravico pridržati in prodati tovor po določbah 531. do 533. člena tega zakona.

Pravico iz prejšnjega odstavka ima ladjar tudi, ko izroči tovor osebi, ki ni prejemnik.

579. člen

Ladjar, ki je izročil tovor prejemniku, nima pravice terjati naročnika za znesek, ki ga ni izterjal od prejemnika po prejšnjem členu.

Če je ladjar s prodajo tovara le delno uspel poplačati se za svojo terjatev, ima pod pogoji iz prejšnjega odstavka pravico zahtevati, da mu naročnik plača neporavnani del.

Prvi odstavek tega člena ne velja, če ladjar dokaže, da kljub dolžni skrbnosti ni mogel ravnati po prejšnjem členu.

Pomorski privilegiji na tovoru, ki je vkrcan na ladjo

580. člen

S pomorskimi privilegiji na tovoru, ki je vkrcan na ladjo, so zavarovani:

1. sodni stroški, potrebni v skupnem interesu vseh upnikov v postopku izvršbe ali zavarovanja, da bi bil tovor obvarovan ali prodan, ter stroški varovanja in nadzorstva nad njim od prihoda ladje v zadnje pristanišče;

2. nagrade za reševanje in prispevki iz skupnih havarij, ki obremenjujejo tovor;

3. terjatve iz prevozne pogodbe skupaj s stroški za uskladiščenje vkrcanega tovara.

Pomorski privilegij za glavnico zajema tudi obresti.

581. člen

Pomorski privilegiji ne prenehajo s spremembo lastnika tovara, če ni v tem zakonu drugače določeno.

582. člen

Vrstni red terjatev, ki so zavarovane s pomorskimi privilegiji na vkrcanem tovoru, se določa po vrstnem redu iz prvega odstavka 580. člena tega zakona.

Če terjatev iz 1. in 3. točke prvega odstavka 580. člena tega zakona ni mogoče popolnoma poravnati, se poravnajo sorazmerno z njihovimi zneski.

Če terjatev iz 2. točke prvega odstavka 580. člena tega zakona ni mogoče popolnoma poravnati, ima pozneje nastala terjatev prednost pred prejšnjo.

Šteje se, da so z istim dogodkom povezane terjatve nastale sočasno.

583. člen

Z izvrševanjem pridržne pravice v smislu 578. člena tega zakona, ladjar ne posega v vrstni red terjatev, ki so zavarovane s pomorskimi privilegiji.

584. člen

S prenehanjem pomorskega privilegija ne preneha terjatev, ki je bila z njo zavarovana.

Z odstopom terjatve, zavarovane s pomorskim privilegijem, se prenese tudi pomorski privilegij na vkrcanem tovoru.

585. člen

Pomorski privilegiji na vkrcanem tovoru prenehajo:

1. s prenehanjem terjatve, ki je bila zavarovana s pomorskim privilegijem;
2. s prodajo tovara v izvršilnem ali stečajnem postopku;
3. če upnik v 15 dneh po izkrcanju tovara ne zaprosi pri pristojnem sodišču za začasno odredbo;
4. če je izkrcan tovor že pred potekom roka iz 3. točke tega člena na zakonit način prešel v roke drugih, ki jih nimajo v posesti v imenu dolžnika;
5. z razglasitvijo tovara za pomorski plen ali vojni plen na morju.

b) Prevoz potnikov in prtljage

586. člen

Za uporabo določb tega zakona, ki urejajo prevoz potnikov in njihove prtljage, imajo posamezni uporabljeni izrazi naslednji pomen:

1. ladjar je oseba, ki sklene prevozno pogodbo ali v imenu katere se sklene ta pogodba, bodisi, da dejansko sam opravlja prevoz, bodisi da ga opravlja preko dejanskega ladjarja;
2. dejanski ladjar je oseba, različna od ladjarja, bodisi da je to lastnik ladje ali naročnik bodisi oseba, ki izkorišča ladjo, ki dejansko opravlja ves prevoz ali le njegov del;
3. potnik je oseba, ki se vozi z ladjo na podlagi prevozne pogodbe ali spremlja vozilo ali žive živali;
4. prtljaga je vsaka stvar, vključno z vozilom, ki se prevaža na podlagi prevozne pogodbe, razen:
 - a) stvari in vozil, ki se prevažajo na podlagi zakupne pogodbe, na podlagi nakladnice ali pogodbe, ki se nanaša predvsem na prevoz blaga;
 - b) živih živali;
5. ročna prtljaga je prtljaga, ki jo ima potnik v svoji kabini ali jo pazi ali nadzira, vključno prtljago, ki je v vozilu ali na njem;
6. škoda zaradi zamude je materialna škoda, nastala zato, ker prtljaga ni bila izročena potniku v razumnem roku, računano od dneva prihoda ladje, s katero se je prevažala ali bi se morala prevažati, ne obsega pa zamude, nastale zaradi prekinitve dela, stavke ali podobnih dogodkov.

587. člen

S pogodbo o prevozu potnikov se ladjar zavezuje naročniku, da bo prepeljal enega ali več potnikov, naročnik pa, da bo plačal prevoznino.

588. člen

Prevoznina se določi s pogodbo.

589. člen

Ladjar mora izdati potniku na njegovo zahtevo vozovnico.

Vozovnica se lahko glasi na ime ali na prinosnika.

590. člen

Domneva se, da vsebina vozovnice ustreza sklenjeni pogodbi, dokler se ne dokaže nasprotno.

Dejstvo, da potnik nima vozovnice, da vozovnica ni pravilna ali je izgubljena, ne vpliva na obstoj, veljavnost in vsebino prevozne pogodbe.

591. člen

Zoper vsebino vozovnice na prinosnika je mogoče ugovarjati le ob njeni izdaji.

592. člen

Vozovnice, ki se glasi na ime, brez privolitve ladjarja ni mogoče prenesti na drugo osebo.

Vozovnice, ki se glasi na prinosnika, brez privolitve ladjarja ni mogoče prenesti na drugo osebo, ko je potnik potovanje že začel.

593. člen

Potnik, ki se vkrcal brez vozovnice, ki bi jo moral kupiti pred vkrcanjem, se mora takoj javiti poveljniku ali pooblaščenemu članu ladijske posadke.

Potnika brez vozovnice iz prejšnjega odstavka lahko poveljnik ladje iz utemeljenih razlogov izkrca.

Potnik brez vozovnice plača prevoznino od pristanišča, v katerem se je vkrcal, do pristanišča, v katerem se izkrca; če pa se ni pravočasno javil poveljniku ali drugemu pooblaščenemu članu posadke, mora plačati za prevoženo pot dvojno prevoznino.

Za pristanišče potnikovega vkrcanja se šteje odhodno pristanišče ladje, če ni mogoče ugotoviti, da se je potnik vkrcal v kakšnem drugem pristanišču.

594. člen

Če ladja ne začne mednarodnega potovanja tri ure po času, ki je določen v pogodbi ali plovbnem redu, lahko potnik odstopi od pogodbe.

V primeru iz prejšnjega odstavka ima potnik pravico do povrnitve prevoznine.

Če je bil začetek potovanja z ladjo zamujen namenoma ali iz hude malomarnosti ladjarja oziroma oseb, ki zanj delajo, mora ladjar potniku povrniti škodo.

595. člen

Prevoznina se ne vrne, če potnik ne pride na ladjo do njenega odhoda ali če med potjo opusti nadaljnje potovanje.

596. člen

Ladjar mora vrniti prevoznino potniku, katerega vozovnica se glasi na ime, če potnik odstopi od mednarodnega potovanja šest ur pred začetkom potovanja.

Če potnik odstopi od potovanja v smislu prejšnjega odstavka, ima ladjar pravico obdržati največ deset odstotkov prevoznine.

597. člen

Če je vozovnica izdana na prinosnika, mora ladjar potniku vrniti prevoznino, če je od potovanja odstopil dve uri pred začetkom potovanja, če iz vozovnice ne izhaja kaj drugega.

Če potnik odstopi od potovanja v smislu prejšnjega odstavka, ima ladjar pravico obdržati največ deset odstotkov prevoznine.

598. člen

Če pride med potovanjem do prekinitev potovanja iz razlogov, ki niso na potnikovi strani, prekinitev pa traja več kot 24 ur, ima potnik pravico:

1. zahtevati, da ga ladjar skupaj s prtljago, s svojim ali drugim primernim prevoznim sredstvom prepelje do namembnega kraja;

2. zahtevati, da ga ladjar skupaj s prtljago v primernem roku vrne v odhodno пристanišče in mu vrne prevoznino;

3. odstopiti od pogodbe in zahtevati, da mu ladjar vrne prevoznino.

Če je bilo potovanje prekinjeno namenoma ali iz hude malomarnosti ladjarja oziroma oseb, ki zanj delajo, mora ladjar potniku povrniti škodo.

599. člen

Potnik, ki zahteva povrnitev prevoznine ali povrnitev škode, mora v osmih dneh od dneva, ko je bilo potovanje končano, od ladjarja pisno zahtevati povrnitev prevoznine oziroma povrnitev škode ali v teh rokih vložiti tožbo pri sodišču.

Pisno zahtevo za vrnitev v odhodni kraj oziroma za nadaljevanje potovanja mora potnik poslati ladjarju v 24 urah po poteku roka, določenega v prvem odstavku prejšnjega člena.

Potnik, ki ne ravna po prvem in drugem odstavku tega člena, izgubi pravico zahtevati od ladjarja povrnitev škode, prevoznine oziroma nadaljevanje potovanja ali vrnitev v odhodno pristanišče.

600. člen

Določbe tega zakona o odgovornosti ladjarja za smrt ali telesne poškodbe potnikov se uporabljajo tudi, če je prevoz brezplačen.

601. člen

Ladjar je odgovoren za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika in za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo prtljage, če je dogodek, ki je povzročil škodo, nastal med prevozom, ter za zamudo pri izročitvi prtljage potniku, če je škodo oziroma zamudo mogoče pripisati krivdi ladjarja ali oseb, ki zanj delajo.

Oseba, ki zahteva povrnitev škode iz prejšnjega odstavka, mora dokazati, da je dogodek, ki je povzročil škodo, nastal med prevozom, in višino škode.

602. člen

Ladjar je odgovoren za škodo iz prejšnjega člena, ki jo povzroči med opravljanjem svojih dolžnosti po svoji krivdi osebe, ki zanj delajo.

603. člen

Dokler se ne dokaže nasprotno, se domneva, da je kriv ladjar, če je smrt ali telesna poškodba potnika ali poškodba, primanjkljaj ali izguba ročne prtljage ali zamuda pri njeni izročitvi nastala neposredno ali posredno zaradi brodoloma, trčenja, nasedanja, eksplozije, požara ali napak ladje.

Dokler se ne dokaže nasprotno, se domneva, da je za škodo zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube druge prtljage ter zaradi zamude pri njeni izročitvi potniku, kriv ladjar, ne glede na naravo dogodka, ki je to škodo povzročil.

604. člen

Ladjar je po drugem odstavku prejšnjega člena odgovoren potniku za škodo zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube dragocenosti ter za zamudo pri izročitvi teh stvari potniku le tedaj, če jih je prevzel v hrambo.

Za stvari iz prejšnjega odstavka, ki jih je prevzel v hrambo, mora ladjar izdati potniku pisno potrdilo.

605. člen

Za prtljago, ki jo je prevzel v hrambo, mora ladjar na zahtevo potnika izdati prtljažnico.

Prtljažnica mora navajati vrsto in število kosov prtljage.

Domneva se, da so podatki v prtljažnici resnični, dokler se ne dokaže nasprotno.

606. člen

Če prtljaga po končanem potovanju ni prevzeta ali odnesena z ladje, jo mora ladjar na potnikove stroške in nevarnost sam shraniti ali jo izročiti v hrambo primernemu hranilcu.

607. člen

Če ladjar dokaže, da je smrt ali telesna poškodba potnika, poškodba, primanjkljaj ali izguba prtljage ali zamuda pri izročitvi potnikove prtljage v celoti ali delno nastala po potnikovi krivdi ali zaradi njegovega ravnanja, ki se ne more šteti za normalno, sodišče izključi oziroma omili ladjarjevo odgovornost.

608. člen

Ladjarjeva odgovornost ob smrti ali telesni poškodbi potnika je v vseh primerih omejena na znesek 46.666 SDR na potnika in potovanje.

Če ima prisojena odškodnina obliko rente, kapitalizirani znesek rente ne sme presegati zneska iz prejšnjega odstavka.

Znesek iz prvega odstavka tega člena je namenjen za poplačilo vseh upnikov, katerih terjatve temeljijo na istem dogodku, ki je povzročil potnikovo smrt ali telesno poškodbo.

609. člen

Ladjarjeva odgovornost za škodo, prizadejano na prtljagi zaradi njene poškodbe, primanjkljaja ali izgube ali zamude pri njeni izročitvi potniku, je v vseh primerih omejena, in sicer:

1. za ročno prtljago – na znesek 833 SDR na potnika in potovanje;

2. za vozila, vključno tudi prtljago, ki se prevaža v vozilu ali na njem – na znesek 3.333 SDR na vozilo in potovanje;

3. za drugo prtljago, razen prtljage iz 1. in 2. točke tega odstavka – na znesek 1.200 SDR na potnika in potovanje.

Določba 3. točke prejšnjega odstavka velja za odgovornost ladjarja in odškodnino za dragocenosti.

610. člen

Ladjar in potnik se lahko dogovorita, da bo ladjar odgovarjal po prejšnjem členu samo z zneskom odškodnine, ki presega 117 SDR v primeru škode na vozilu in 13 SDR na potnika v primeru škode na drugi prtljagi zaradi njene poškodbe, primanjkljaja, izgube ali zamude pri njeni izročitvi potnika.

Določbe tega člena ne veljajo za dragocenosti.

611. člen

Ladjar izgubi pravico do omejitve odgovornosti iz prejšnjih členov, če je škodo povzročil namenoma ali iz hude malomarnosti.

612. člen

Ladjar in potnik se lahko pisno dogovorita za znesek omejene odgovornosti, ki je večji od zneskov iz prejšnjih členov.

613. člen

Obresti in stroški postopka, prisojeni v odškodninski pravdi zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, poškodbe, primanjkljaja ali izgube prtljage ali zaradi zamude pri izročitvi prtljage potniku, se izplačajo v celoti, in sicer poleg zneska, ki ga mora ladjar plačati po določbah prejšnjih členov.

614. člen

Če je zoper osebe, ki delajo za ladjarja ali za dejanskega ladjarja vložena tožba zaradi škode, predvidene v določbah tega zakona o prevozu potnikov in prtljage, lahko te osebe, če so delale v okviru poslov, ki jih opravljajo na ladji, uveljavljajo izključitev ali omejitev odgovornosti, na katero se lahko sklicuje ladjar po določbah tega zakona.

Osebe iz prejšnjega odstavka, ki delajo za ladjarja ali za dejanskega ladjarja, se ne morejo sklicevati na omejitev odgovornosti iz prejšnjih členov, če so škodo povzročile namenoma ali iz hude malomarnosti.

Meje odgovornosti, za katere se ladjar in potnik dogovorita po 612. členu tega zakona, se ne nanašajo na osebe, navedene v prvem odstavku tega člena.

615. člen

Prevoz potnika in ročne prtljage obsega čas, ko je potnik na ladji, čas, ko se vkrca in izkrca, ter čas, ko se vozi po vodni poti od obale do ladje in obratno, če je cena tega stranskega prevoza vračunana v ceno vozovnice ali če da ladjar potniku na razpolago ladjo, ki se uporablja za ta prevoz. Prevoz potnika pa ne obsega časa, ko je potnik na pristaniški napravi na obali.

Poleg časa iz prejšnjega odstavka obsega prevoz ročne prtljage tudi čas od trenutka, ko jo je ladjar na kopnem ali na ladji prevzel v hrambo, do trenutka, ko jo je izročil potniku.

616. člen

Kadar je podana podlaga za meje odgovornosti iz prejšnjih členov, veljajo te meje za celoten znesek odškodnine, ki jo je mogoče doseči v okviru vseh pogodbenih in nepogodbenih tožb, vloženi iz naslova odgovornosti zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika ali zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube prtljage ali zamude pri njeni izročitvi potniku.

Pri prevozu, ki ga je opravil dejanski ladjar, ne sme celotni znesek odškodnine, ki jo je mogoče uveljaviti od ladjarja ali dejanskega ladjarja ter od oseb, ki zanj delajo in so opravljale svojo službeno dolžnost, presegati največjega zneska odškodnine, ki jo je mogoče zahtevati bodisi od ladjarja bodisi od dejanskega ladjarja, pri čemer nobeden od teh ne odgovarja čez mejo, ki se lahko uporabi zanj.

V vseh primerih, ko se osebe, ki delajo za ladjarja ali dejanskega ladjarja, po 614. členu tega zakona lahko sklicujejo na omejitev odgovornosti iz prejšnjih členov, celoten znesek odškodnine, ki jo je mogoče dobiti od ladjarja ali morda od dejanskega ladjarja in oseb, ki zanj delajo, nikakor ne more presegati te omejitve.

617. člen

Potnik mora pisno ugovarjati pri ladjarju ali njegovem pooblaščenцу:

1) če so poškodbe na prtljagi vidne;

a) če gre za ročno prtljago – pred izkrcajem ali ob izkrcaju;

b) če gre za drugo prtljago – pred izročitvijo ali ob izročitvi;

2) če poškodbe na prtljagi niso vidne ali če je prtljaga izgubljena – 15 dni od izkrcaja ali izročitve ali od dneva, ko bi morala biti prtljaga izročena.

Če potnik ne ravna po prejšnjem odstavku, se šteje, da je prejel prtljago v neoporečnem stanju, dokler se ne dokaže nasprotno.

Pisni ugovor ni potreben, če je bilo ob prevzemu prtljage v navzočnosti obeh strank ugotovljeno njeno stanje.

618. člen

Potnik lahko izjavi, da je po njegovem mnenju prtljaga izgubljena, če mu ni bila izročena v 30 dneh po končanem potovanju.

Potnik ima pri tem, ko daje izjavo v smislu prejšnjega odstavka, pravico zahtevati, da ga ladjar obvesti, da je našel prtljago, če jo najde v enem letu po izplačilu odškodnine zanj.

Potnik lahko v 30 dneh po prejemu obvestila, da se je prtljaga našla, zahteva, da se mu proti plačilu prevoznih stroškov izroči v kraju, ki ga sam določi.

Potnik, ki prevzame najdeno prtljago, mora ladjarju vrniti znesek, ki mu je bil izplačan kot odškodnina za izgubljeno prtljago proti odbitku voznine, ki mu je bila vrnjena, obdrži pa pravico do odškodnine zaradi zamude pri njeni izročitvi.

Če potnik ni uveljavil zahtevka po drugem in tretjem odstavku tega člena, ima ladjar pravico, da s prtljago prosto razpolaga.

619. člen

Vsako določilo pogodbe, sklenjene preden je nastopil primer, ki je povzročil smrt ali telesno poškodbo potnika ali poškodbo, primanjkljaj ali izgubo njegove prtljage ali zamudo pri izročitvi prtljage potniku, katerega namen je bil, da bi bil ladjar prost odgovornosti do potnika ali da bi bil znesek omejene odgovornosti nižji od zneska, določenega v tem zakonu, razen omejitve iz 610. člena tega zakona, ali katere namen je bil, da bi dokazno breme, ki je sicer na ladjarju, zadelo koga drugega, je nično.

Ničnost posameznega pogodbenega določila v smislu prejšnjega odstavka ne vpliva na veljavnost drugih pogodbenih določil.

620. člen

Določbe 601., 602., 603., 604. in 607. člena tega zakona se uporabljajo za vse pogodbene in nepogodbene zahtevke, ki so iz kateregakoli naslova postavljeni nasproti ladjarju za škodo, povzročeno s smrtjo ali telesno poškodbo potnika, za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo prtljage ali za škodo zaradi zamude pri izročitvi prtljage potniku.

621. člen

Ladjar ima pravico pridržati in prodati prtljago, ki mu je bila predana za prevoz, in dragocenosti, ki jih je prevzel v hrambo, da se poplača za svoje terjatve v zvezi s prevozom potnika, prtljage in v zvezi s hrambo dragocenosti.

c) Vlečenje in potiskanje

622. člen

S pogodbo o vlečenju se ladjar vlačilca oziroma potiskovalca zavezuje, da bo s svojo ladjo vlekel oziroma potiskal drugo plovilo do določenega kraja ali določen čas, ali da bo opravil določeno nalogo, ladjar vlečenega oziroma potiskanega plovila pa, da mu bo za to plačal vlečnino.

Vlečnina se določa s pogodbo.

Določbe od 625. do 628. člena se uporabljajo tudi za potiskanje.

623. člen

Vlečenje ali potiskanje vodi poveljnik vlečenega ali potiskanega plovila, če ni v pogodbi izrecno drugače določeno.

624. člen

Po tem zakonu se:

1. vlečenje začne tedaj, ko je vlačilec po nalogu poveljnika vlečene ladje v položaju, da lahko opravi vlečenje, ali ko po nalogu poveljnika vlečene ladje vlačilec sprejme ali preda vlečno vrv, ali ko se začne potiskanje vlečene ladje ali kakršenkoli drug manevar, potreben za vlečenje, odvisno od tega, kaj je nastopilo prej;

2. vlečenje konča tedaj, ko se izvrši končni nalog poveljnika vlečene ladje, da se vlečna vrv odveže, ali ko preneha potiskanje ali kakršenkoli manevar, potreben za vlečenje, odvisno od tega, kaj je nastopilo pozneje.

625. člen

Če vlačilec vleče plovilo, ki nima posadke, mora ladjar vlačilca z običajnimi ukrepi skrbeti, da ostane sposobnost vlečenega plovila v stanju, v kakršnem ga je sprejel v vlečenje.

Ladjar vlačilca mora skrbeti za ohranitev tovora na vlečenem plovilu, če vlečeno plovilo nima posadke, le v primeru, če tako obveznost izrecno prevzame.

Ladjar vlačilca se lahko dogovori za vlečeni prevoz tovora s svojo ali tujo ladjo. V dvomu se domneva, da je sklenjena pogodba o vlečenju.

Ladjar vlačilca, ki po drugem in tretjem odstavku skrbi za tovor, je odgovoren za škodo na tovoru po določbah tega zakona, ki se nanašajo na odgovornost ladjarja za prevoz blaga.

626. člen

Za povračilo škode, ki nastane zaradi trčenja ladij, ki plovejo v vleki, ali zaradi trčenja med njimi in drugimi ladjami, se uporabljajo določbe tega zakona o povračilu škode zaradi trčenja ladij.

627. člen

Če pride vlečena ladja v nevarnost zaradi okoliščin, za katere po pogodbi o vlačanju ladjar vlačilca ni odgovoren, vlačilec pa jo rešuje, ima ladjar vlačilca po uspešnem reševanju pravico do nagrade.

Ladjar vlačilca nima pravice do nagrade za reševanje, če iz pogodbe izhaja, da obsega vlečnina tudi nagrado za reševanje.

Če je vlečnina dogovorjena le za uspešno opravljeno vlečenje, ima ladjar vlačilca pravico do vlečnine, čeprav vlečenje ni bilo uspešno, če dokaže, da je za neuspeh vlečenja kriv ladjar vlečene ladje.

Če vlečnina ni bila dogovorjena le za uspešno vlečenje, ladjar vlačilca nima pravice do nje, če ladjar vlečene ladje dokaže, da je za neuspeh vlečenja kriv ladjar vlačilca.

628. člen

Določbe tega zakona o skupni havariji se uporabljajo tudi za razmerja med vlačilcem in vlečeno ladjo.

d) Drugi posli v zvezi s plovbo

629. člen

Določbe tega oddelka zakona se uporabljajo za pogodbe, sklenjene med naročnikom posla in ladjarjem, s katerimi se ladjar zavezuje, da bo z ladjo opravil kakšen posel, ki se ne nanaša na prevoz potnikov, prtljage in blaga ali na vlečenje, naročnik posla pa, da mu bo za to plačal.

Za pogodbe iz prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi določbe 443. in 563. ter 566. do 572. člena tega zakona.

Določbe tega zakona o voznini za prevoz blaga se smiselno uporabljajo tudi za pogodbe iz prvega odstavka tega člena.

630. člen

Če ni drugače dogovorjeno, je ladjar odgovoren za sposobnost ladje za plovbo po določbah drugega, tretjega in četrtega odstavka 453. člena tega zakona.

631. člen

Če ni med strankama drugače dogovorjeno, je ladjar odgovoren za dejanja in opustitve oseb, ki pri izpolnjevanju pogodbe zanj delajo, ter za lastna dejanja in opustitve, če s tem ne posega v določbe 629. člena tega zakona.

Ladjar in osebe, ki delajo zanj, so po določbah tega zakona o odgovornosti za smrt in telesne poškodbe članov posadke odgovorni za smrt in telesne poškodbe naročnikov oseb, ki so na ladji v okviru izpolnjevanja pogodbe.

e) Direktni prevoz

632. člen

V pogodbi o prevozu blaga, stvari, potnikov in prtljage je lahko določeno, da bo ladjar prevoz opravil delno s svojo ladjo, delno pa z ladjami drugih ladjarjev (direktni prevoz).

Ladjar, ki je po pogodbi o direktnem prevozu blaga sprejel tovor, izda nakladnico za celo dogovorjeno pot (direktna nakladnica).

Ladjar, ki je sklenil pogodbo za direktni prevoz potnikov, izda potniku vozovnico za celo dogovorjeno pot (direktna vozovnica).

Ladjar, ki je po pogodbi o direktnem prevozu potnikov prevzel od potnika prtljago za prevoz, izda prtljažnico za celo dogovorjeno pot (direktna prtljažnica).

Vsak nadaljnji ladjar stopa v pogodbo o direktnem prevozu blaga ali prtljage, če sprejme tovor ali prtljago in direktno prevozno listino.

Vsak nadaljnji ladjar stopa v pogodbo o direktnem prevozu potnikov, če sprejme za prevoz potnika z direktno vozovnico.

633. člen

Ladjar, ki je sklenil pogodbo o direktnem prevozu, ladjar, ki je izdal direktno prevozno listino, ladjar, ki je izročil tovor prejemniku, in ladjar, med čigar prevozom se je zgodil dogodek, iz katerega izvira odškodninski zahtevek zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube tovora, odgovarjajo upravičencu za te terjatve solidarno.

Za škodo, ki je bila povzročena prevoznemu upravičencu zaradi zamude pri prevozu blaga, sta odgovorna ladjar, ki je sklenil prevozno pogodbo, in ladjar, ki je izročil tovor prejemniku.

Prvi in drugi odstavek tega člena se uporabljata tudi za direktni prevoz prtljage.

634. člen

Ladjar, ki je poravnal terjatve po prejšnjem členu, ima regresno pravico do ladjarja, med čigar prevozom je nastal dogodek, iz katerega izvira terjatev.

Če ni mogoče ugotoviti ladjarja, med čigar prevozom je nastal dogodek iz prejšnjega odstavka, gre znesek poravnane terjatve v breme ladjarjev, ki so sodelovali pri direktnem prevozu, v sorazmerju z njihovimi deleži pri dogovorjeni voznini, razen ladjarjev, ki dokažejo, da dogodek ni nastal na tistih delih poti, na katerih so oni opravili prevoz.

Če ladjar, ki je poravnal terjatev, brez svoje krivde ne more uveljaviti regresnega zahtevka do ladjarja, med čigar prevozom je nastal dogodek, gre znesek poravnane terjatve v breme vseh ladjarjev, ki so sodelovali pri direktnem prevozu, v sorazmerju z njihovimi deleži pri dogovorjeni voznini.

635. člen

Ladjar, ki sodeluje pri direktnem prevozu, ki pa pri prevzemu tovora ni vpisal pripombe v direktno prevozno listino v smislu 504. člena tega zakona, mora drugim ladjarjem, ki sodelujejo pri tem prevozu, dokazati, da je naslednjemu ladjarju ali prejemniku izročil tovor v takšnem stanju, kot ga je prejel od prejšnjega ladjarja oziroma vkrcevalca.

Ladjarju, ki sodeluje pri direktnem prevozu in je v direktno prevozno listino vpisal pripombo v smislu 504. člena tega zakona, morejo drugi ladjarji dokazati, da so od vkrcevalca oziroma prejšnjega ladjarja sprejeli tovor tako, kot je navedeno v direktni prevozni listini.

636. člen

Ladjar, ki je sklenil pogodbo za direktni prevoz potnika, je odgovoren za celotno dogovorjeno pot.

Vsak naslednji ladjar, ki sodeluje pri direktnem prevozu potnika, je potniku odgovoren le za škodo, prizadejano na delu poti, na katerem je opravil prevoz.

Za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo ročne prtljage je odgovoren ladjar, na čigar delu poti je škoda nastala. Pisni ugovor po prvem odstavku 617. člena tega zakona mora podati potnik ladjarju, na čigar delu poti je nastala škoda, in to najpozneje ob izkrcanju z njegove ladje.

Za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, odgovarjajo ladjarji iz prvega in drugega odstavka tega člena solidarno.

637. člen

Če poravna ladjar, ki je sklenil pogodbo o direktnem prevozu potnika, potnikovo terjatev, za katero je po drugem odstavku prejšnjega člena tega zakona odgovoren tudi drugi ladjar, ima regresno pravico do tega ladjarja.

638. člen

Poseben sporazum, s katerim prevzame ladjar obveznosti, ki niso predvidene v tem zakonu, ali s katerim se odpove pravici, ki jih ima po tem zakonu, ima pravni učinek nasproti dejanskemu ladjarju le v primeru, če ta v to izrecno pisno privoli.

639. člen

Ladjar, ki je zaupal cel prevoz ali del prevoza dejanskemu ladjarju, je odgovoren za celoten prevoz.

Določbe tega zakona o direktnem prevozu potnikov veljajo za dejanskega ladjarja, ki mu je bil zaupan prevoz po prejšnjem odstavku.

f) Multimodalni prevoz

640. člen

S pogodbo se lahko oseba (podjemnik multimodalnega prevoza) zaveže, da bo opravila prevoz blaga na več različnih transportnih načinov, pri čemer je eden od njih pomorski prevoz, naročnik prevoza pa, da bo za celoten prevoz plačal voznino.

641. člen

Podjemnik odgovarja za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo tovora, ali za zamudo pri izročitvi tovora od prevzema do izročitve tovora.

Podjemnik v primerih iz prejšnjega odstavka ne odgovarja, če dokaže, da izvira škoda iz vzrokov, ki jih kljub skrbnosti dobrega podjemnika ni mogel preprečiti.

642. člen

Za omejitve odgovornosti podjemnika se smiselno uporabljajo določbe 550. člena tega zakona.

3. Zakup

643. člen

S pogodbo o zakupu ladje v smislu tega zakona izroči zakupodajalec zakupniku proti zakupnini ladjo v uporabo, da opravlja plovno dejavnost.

644. člen

Pogodba o zakupu ladje mora biti sklenjena v pisni obliki.

Pogodba o zakupu ladje, ki ni sklenjena v pisni obliki, je nična.

645. člen

Zakupodajalec mora izročiti zakupniku ladjo v takem stanju, da jo lahko izkorišča v namen, ki je v pogodbi določen ali običajen.

646. člen

Ladijski pogonski stroški gredo v breme zakupnika.

Zakupnik mora vzdrževati ladjo, dokler traja pogodba, po izteku pogodbe pa ladjo vrniti v enakem stanju in v istem kraju, kot jo je prevzel.

Zakupnik ni odgovoren za normalno obrabo ladje.

Zakupnika ne zadenejo stroški za popravila ladje, ki so potrebni za odpravo skritih napak, ki jih je imela ladja takrat, ko mu je bila izročena, in ne škoda, ki nastane z izgubo ladje zaradi višje sile.

647. člen

Za škodo, nastalo zaradi napak, zaradi katerih je ladja nesposobna ali manj sposobna za dogovorjeno ali običajno izkoriščanje, ki pa jih je ladja imela že ob izročitvi zakupniku, je odgovoren zakupodajalec, razen če dokaže, da teh napak s skrbnostjo dobrega ladjarja ni mogel odkriti.

648. člen

Če je ladja oddana v zakup s posadko, mora posadka izpolnjevati zakupnikova naročila, če je to določeno v pogodbi o zakupu.

Zakupnik ima pravico menjati posadko.

649. člen

Če nastane dvom, ali je sklenjena pogodba o zakupu ladje ali ladijska pogodba, se šteje, da je sklenjena ladijska pogodba.

650. člen

Zakupnina se plačuje mesečno vnaprej, šteto od dneva, ko začne teči.

Zakupodajalec nima pravice do zakupnine za čas, ko zakupnik po njegovi krivdi ali zaradi skrite napake, ki jo je imela ladja že ob izročitvi zakupniku, ladje ni mogel uporabljati.

651. člen

Če zakupnik ob zapadlosti ne plača zakupnine, lahko zakupodajalec takoj zahteva izplačilo zakupnine za ves čas trajanja zakupne pogodbe, ali pa odstopi od pogodbe.

Določba prejšnjega odstavka ne posega v zakupodajalčevo pravico do povračila škode.

652. člen

Pogodba o zakupu ladje se lahko sklene za določen ali nedoločen čas, za eno ali več potovanj.

653. člen

Pogodba o zakupu ladje, sklenjena za določen čas, se lahko podaljša samo s pisnim sporazumom.

Pogodba o zakupu ladje, sklenjena za nedoločen čas, se lahko pisno odpove z najmanj trimesečnim odpovednim rokom.

654. člen

Pogodba o zakupu ladje preneha, če je ladja uničena, če je trajno nesposobna za izkoriščanje, ali če je zaradi višje sile med zakupom ni mogoče izkoriščati.

Če trajajo popravila ladje, ki gredo v breme zakupodajalca, predolgo ali je pričakovati, da bodo predolgo trajala, lahko zakupnik odstopi od pogodbe.

655. člen

Če zakupnik zakupodajalcu ne vrne ladje po izteku zakupne pogodbe, mu mora za prekoračeni čas plačati dvojno zakupnino.

Če je za zamudo pri vrnitvi ladje kriv zakupnik, je zakupodajalcu odgovoren tudi za vsako škodo, ki presega znesek iz prejšnjega odstavka.

656. člen

Nagrada za reševanje z zakupljeno ladjo med trajanjem zakupne pogodbe gre zakupniku.

657. člen

Zakupnik sme dati ladjo v podzakup le s pisno privolitvijo zakupodajalca.

4. Zastaranje

658. člen

Terjatve iz pogodb o izkoriščanju ladij, razen terjatev iz pogodb o prevozu potnikov in prtljage, zastarajo v enem letu.

Terjatve iz pogodb o prevozu potnikov in prtljage zastarajo v dveh letih.

Stranki se lahko po nastanku terjatve pisno dogovorita za zastaralni rok, ki je daljši od roka iz prvega odstavka tega člena.

Pogodba iz prejšnjega odstavka, ki ni sklenjena v pisni obliki, nima pravnega učinka.

Zastaranje začne teči:

1. pri pogodbah o prevozu blaga:

– za odškodnino zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube tovora – od dneva, ko je tovar izročen oziroma, ko bi moral biti izročen v namembnem kraju;

– za odškodnino zaradi zamude – od dneva, ko je tovar izročen;

– za neizpolnitev drugih pogodbenih obveznosti – od dneva, ko bi morala biti obveznost izpolnjena;

2. pri pogodbah o prevozu potnikov:

– za telesno poškodbo – od dneva izkrcanja potnika;

– za potnikovo smrt, ki je nastopila med prevozom – od dneva, ko je ladja prišla ali bi morala priti v пристanišče, v katerem se je nameraval potnik izkrcati;

– za telesno poškodbo potnika, ki se je zgodila med prevozom in je potnik zaradi nje po izkrcanju z ladje umrl – od dneva potnikove smrti, če pa tožba za odškodnino, zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika ni vložena v treh letih od dneva izkrcanja, je pravica do odškodnine izgubljena;

3. pri pogodbah o prevozu prtljage:

– predane za prevoz – od dneva, ko je bila prtljaga izročena ali bi morala biti izročena v pristanišču, v katerem se je potnik izkrcal ali se je nameraval izkrcati;

– ročne prtljage – od dneva izkrcanja potnika oziroma, če je potnik med prevozom umrl, od dneva, ko je ladja prišla ali bi morala priti v pristanišče, v kateri se je potnik nameraval izkrcati;

4. pri pogodbah o vlečenju oziroma potiskanju – od dneva, ko je bilo vlečenje oziroma potiskanje končano, razen glede terjatev za vlečnino, za katere začne teči rok od dneva zapadlosti vlečnine;

5. pri pogodbah o zakupu ladje – od dneva, ko je pogodba nehala veljati, razen glede zakupnine, pri kateri začne teči rok od dneva zapadlosti;

6. pri regresnih zahtevkih – od dneva, ko je bilo opravljeno dejanje, ki daje pravico do regresa.

III. poglavje – POGODBA O POMORSKI AGENCIJI

659. člen

S pogodbo o pomorski agenciji se pomorski agent zaveže, da bo na podlagi splošnega ali posebnega pooblastila v imenu in za račun naročitelja opravljal pomorske agencijske posle, naročitelj pa, da bo agentu povrnil stroške in plačal nagrado.

Pomorski agent lahko sklepa pogodbe o pomorsko prometnem agencijskem poslu samo, če izpolnjuje pogoje, ki jih predpiše minister.

Naročitelj je ladjar ali lastnik opreme v imenu in za račun katerega bo pomorski agent opravil posle.

Ponudba pomorskega agenta obvezuje naročitelja, če je bila dana v mejah pooblastila.

Pomorski agent lahko imenuje podagenta, če to s pogodbo o pomorski agenciji ni prepovedano; o tem mora obvestiti naročitelja.

660. člen

Pogodba o pomorski agenciji na podlagi splošnega pooblastila mora biti sklenjena v pisni obliki.

Za izvedbo posameznega naloga je pogodba lahko pisna ali ustna. Na zahtevo pomorskega agenta mora biti vsaka ustna pogodba potrjena pisno.

661. člen

Med pomorske agencijske posle sodijo posli v zvezi s posredovanjem, zastopanjem in drugimi storitvami, ki se nanašajo na plovbo in izkoriščanje ladij, kot so zlasti: sprejem in odprava ladij, trženje, sklepanje pogodb o izkoriščanju ladij in opreme, nakup in prodaja ladij in opreme, grad-

nja in popravilo ladij in opreme, sklepanje pretovornih in skladiščnih pogodb, sklepanje zavarovalnih pogodb, izdajanje prevoznih in drugih listin, vnovčevanje terjatev, zasedba posadke in skrb zanjo, organizacija oskrbe ladij.

662. člen

Na podlagi splošnega pooblastila se pomorski agent zavezuje, da bo v določenem ali nedoločenem času opravljal eno ali več vrst pomorskih agencijskih poslov, ki so vsebovani v pooblastilu (generalna agencija).

Če nastane dvom glede meja splošnega pooblastila, se šteje, da se pooblastilo nanaša na posle v zvezi s sprejemom in odpravo ladij.

Če se pomorski agent ukvarja samo s posredovanjem oziroma zastopanjem pri sklepanju pogodb o izkoriščanju ladij, se šteje v primeru, če nastane dvom glede meja splošnega pooblastila, da se to nanaša na posredovanje pri sklepanju teh pogodb, razen zakupnih pogodb in pogodb o prevozu za določen čas za celo ladjo, vendar vedno v okviru poslov, s katerimi se ukvarja naročitelj.

663. člen

Če naročitelj omeji pomorskemu agentu pooblastila, ki se nanašajo na običajne pomorsko agencijske posle, ta omejitev nima pravnega učinka nasproti tretjim osebam, ki zanj niso vedele ali po okoliščinah niso mogle vedeti.

Če pomorski agent izrecno ne navede, da nastopa kot agent, velja nasproti poštenim osebam, da dela v svojem imenu.

Šteje se, da je agent izrecno navedel, da nastopa kot agent, če je tretji osebi izjavil, da nastopa "v imenu in na račun naročitelja" ali "samo kot agent" ali kaj drugega z isto vsebino, in navedel firmo oziroma ime naročitelja.

664. člen

Pomorski agent je dolžan in upravičen, da s skrbnostjo dobrega gospodarja v mejah pooblastila opravlja posle, ki so potrebni ali običajni za izvršitev sprejetega naročila.

665. člen

Pomorski agent sme z izrecnim pooblastilom pogodbenih strank podpisovati pogodbe o izkoriščanju ladij v imenu in za račun obeh pogodbenih strank (broker).

666. člen

Pomorski agent ima pravico do povračila stroškov in do nagrade za posredovanje oziroma sklenitev pogodb.

Pomorski agent ima pravico zahtevati predujem za kritje stroškov.

667. člen

Pomorski agent ima pridržno in zastavno pravico na naročiteljevih stvareh za kritje svojih terjatev.

IV. poglavje – POGODBA O PRISTANIŠKO-PREKLADALNIH STORITVAH

668. člen

Pogodba o pristaniško-prekladalnih storitvah je pogodba, s katero se prekladalec zaveže opraviti prekladalne storitve za naročnika, ta pa se mu jih zaveže plačati.

669. člen

Prekladalec odgovarja za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo blaga od časa, ko ga je prevzel, do časa, ko ga je izročil ali dal na razpolago upravičencu.

670. člen

Prekladalec ne odgovarja za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo blaga ali za zamudo pri izvršitvi prekladalnih storitev, če dokaže, da izvira poškodba, primanjkljaj, izguba ali zamuda iz vzrokov, ki jih kljub skrbnosti dobrega prekladalca ni mogel preprečiti.

671. člen

Prekladalec ne odgovarja za škodo, ki nastane zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube blaga in zaradi zamude pri izvršitvi prekladalnih storitev, če je naročnik napačno navedel količino, vrsto ali vrednost tovora.

672. člen

Prekladalec opravlja prekladalne storitve na podlagi pogodbe z naročnikom in ne vstopa v nikakršno pravno razmerje med strankama prevozne pogodbe ter pravno ne prevzema oziroma izroča blaga, razen v primeru, ko se za to posebej zaveže. Prekladalec pravno prevzema blago tudi v primeru, ko po naročilu ladjarja prevzame blago, ki ga ladjar ni mogel izročiti upravičencu iz prevozne pogodbe.

673. člen

Naročnik mora očitne napake blaga ugovarjati v treh dneh po prevzemu, skrite napake pa v 15 dneh po tem, ko je bilo blago izročeno končnemu prejemniku, vendar ne pozneje kot 60 dni po prevzemu s strani naročnika.

Če naročnik napaki ni pravočasno in pravilno ugovarjal, se šteje, da je blago brez napak, razen če naročnik dokaže nasprotno.

674. člen

Prekladalec ne odgovarja zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube blaga za več kot 2,75 SDR po kilogramu bruto teže poškodovanega, manjkajočega ali izgubljenega blaga.

V primeru zamude pri izvršitvi prekladalnih storitev je prekladalčeva odgovornost omejena na dvainpolkratno višino naročnikovega plačila za prekladalne storitve.

Skupni znesek odškodnine iz prvega in drugega odstavka tega člena ne more presežati zneska, ki bi se določil na podlagi prvega odstavka tega člena za popolno izgubo blaga.

675. člen

Prekladalec se ne more sklicevati na določila tega zakona o omejitvi njegove odgovornosti, če se dokaže, da je škodo povzročil namenoma ali iz hude malomarnosti.

676. člen

Določb tega zakona, ki se nanašajo na odgovornost prekladalca, ni mogoče s pogodbo spremeniti v škodo naročnika.

Pogodbena določila, ki so v nasprotju s prejšnjim odstavkom, so nična.

Neveljavnost enega pogodbenega določila iz prejšnjega odstavka ne vpliva na veljavnost drugih pogodbenih določil.

677. člen

Določbe tega poglavja o odgovornosti prekladalcev veljajo za vse pogodbene in nepogodbene zahtevke, ki jih kdorkoli na kakršnikoli podlagi postavlja proti prekladalcu zaradi poškodbe, primanjkljaja ali izgube blaga ter zaradi zamude pri izvršitvi prekladalne storitve.

678. člen

Za svoje terjatve iz pogodbe o pristaniško-prekladalnih storitvah in za druge terjatve, nastale v zvezi s prekladalnimi storitvami z blagom, ima na njem prekladalec pridržno pravico.

679. člen

Terjatve iz pogodb o pristaniško-prekladalnih storitvah zastarajo po dveh letih.

Zastaranje začne teči od dneva, ko je prekladalec izvršil oziroma bi moral izvršiti prekladalne storitve, razen pri zamudi, ko zastaranje začne teči od dneva, ko je bila prekladalna storitev izvršena.

Naročnik ali druga oseba lahko vloži regresno tožbo proti prekladalcu tudi po poteku zastaralnega roka iz prejšnjega odstavka, če vloži tožbo v roku 90 dni po tem, ko je izpolnil zahtevek, o temelju katerega je bil voden postopek, če je v razumnem roku po vložitvi zadevne tožbe, ki bi lahko imela za posledico regresni zahtevek proti prekladalcu, tega obvestil o vložitvi take tožbe.

V. poglavje – POGODBA O POMORSKEM ZAVAROVANJU

1. Splošne določbe

680. člen

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo:

1. za zavarovanje ladje, njenih strojev, naprav, opreme in zalog, kot tudi blaga in drugih stvari, ki jih prevažata ladja ali so na njej;

2. za zavarovanje voznine, prevoznine, zavarovalnih stroškov, stroškov za opremo ladje, stroškov skupne havarije, nagrad za reševanje, pričakovanega dobička, provizij, plač posadke, zastavnih ter drugih pravic in materialnih koristi, ki obstajajo ali jih je mogoče upravičeno pričakovati v zvezi s plovbo ali prevozom blaga z ladjo in jih denarno oceniti;

3. za zavarovanje odgovornosti za škodo, prizadejano drugim osebam v zvezi z izkoriščanjem ladje in drugih stvari, navedenih v 1. točki tega odstavka.

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo tudi za zavarovanje ladij, ki so v gradnji, in stvari, ki so namenjene za njihovo zgraditev, za zavarovanje blaga, ki je pred prevozom ali po prevozu z ladjo v skladiščih, na razkladalnišnih ali drugih krajih, ali pa se prevažata z drugimi prevoznimi sredstvi, na pozavarovanje predmetov, navedenih v tem členu, in druga podobna zavarovanja ter pozavarovanja, če so sklenjena po policah ali pogojih, ki so običajni za pomorska zavarovanja.

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo tudi za zavarovanje čolnov.

Z drugimi osebami so v tem poglavju zakona mišljene osebe, ki niso subjekti zavarovalnih pogodb.

681. člen

Zavarovanec je lahko samo tista oseba, ki ima ali lahko pričakuje, da bo imela upravičen materialni interes, da zavarovalni primer ne nastopi.

Zavarovanec lahko zahteva nadomestilo za nastalo škodo, ki je krita z zavarovanjem (zavarovalnino) le v primeru, če je imel interes na zavarovanem predmetu tedaj, ko je nastopil zavarovalni primer, ali če ga je pridobil pozneje.

682. člen

Sklenitelj zavarovanja lahko sklene zavarovalno pogodbo zase, za drugo določeno osebo, ali za nedoločeno osebo, ki ima interes na zavarovanem predmetu.

Če iz zavarovalne pogodbe ni razvidno, da je zavarovanje sklenjeno za nedoločeno osebo, se šteje, da je sklenjeno za sklenitelja zavarovanja ali za določeno drugo osebo.

Ob sklenitvi zavarovanja sklenitelj zavarovanja ni dolžan navesti, ali sklepa zavarovanje zase ali za določeno drugo osebo.

Za sklenitelja zavarovanja se ne šteje tisti, ki je sklenil zavarovalno pogodbo izrecno za svojega pooblastitelja v njegovem imenu.

683. člen

Zavarovanje, ki je bilo sklenjeno za določeno drugo osebo, je brez njenega naročila veljavno, če ta druga oseba (zavarovanec) pozneje privoli v sklenjeno zavarovanje.

Privolitev v sklenjeno zavarovanje v smislu prejšnjega odstavka se lahko da tudi po nastanku škode, ki je krita z zavarovanjem.

Vložitev zahtevka za izplačilo zavarovalnine se šteje za privolitev druge osebe v sklenjeno zavarovanje.

684. člen

Zavarovanje za nedoločeno osebo se šteje, da je sklenjeno za tistega, ki ima ob nastopu zavarovalnega primera interes na zavarovanem predmetu oziroma, ki lahko po drugem odstavku 681. člena tega zakona zahteva zavarovalnino za nastalo škodo.

Zavarovanje za nedoločeno osebo je veljavno, če ima tisti, ki ima interes na zavarovanem predmetu ob nastopu zavarovalnega primera, ali tisti, ki lahko zahteva zavarovalnino za nastalo škodo v smislu drugega odstavka 681. člena tega zakona, v posesti polico ali jo dobi v posest, in če privoli v že sklenjeno zavarovanje.

685. člen

Če sklenitelj zavarovanja ali njegov pooblaščenec ob sklenitvi zavarovanja ne prijavi vseh okoliščin, za katere je vedel ali bi bil moral vedeti, ki pa so pomembne za ocenitev nevarnosti ali jih prijavi nepravilno, ima zavarovalnica pravico zahtevati od sklenitelja zavarovanja, da doplača razliko med premijo, ki ustreza dejanski nevarnosti, in že plačano premijo.

Pri zavarovanju za določeno drugo osebo se šteje, da je sklenitelj zavarovanja moral vedeti za okoliščine, ki so bile znane zavarovancu in bi mu jih ta lahko pravočasno sporočil.

Prvi odstavek tega člena ne velja za okoliščine, ki so splošno znane, za katere je zavarovalnica vedela ali se je lahko opravičeno domnevalo, da so ji bile znane.

Zavarovalnica izgubi pravico iz prvega odstavka tega člena, če ne zahteva, da ji sklenitelj zavarovanja doplača premijo v treh mesecih po končanem zavarovanju oziroma, če je nastopil zavarovalni primer, najpozneje do popolnega izplačila zavarovalnine.

686. člen

Če sklenitelj zavarovanja ali njegov pooblaščenec ob sklenitvi zavarovanja, namenoma ali iz hude malomarnosti ne sporoči zavarovalnici vseh okoliščin, za katere je vedel ali bi moral vedeti, ki pa bi bistveno vplivale na odločitev o sklenitvi in pogojih zavarovanja, ali če jih prijavi nepravilno, ima zavarovalnica pravico zahtevati razveljavitev tako sklenjenega zavarovanja, če od sklenitelja zavarovanja ni zahtevala, da v smislu prejšnjega člena doplača razliko v premiji.

Če je zavarovalnica izplačala po tako sklenjeni pogodbi zavarovalnino nepoštenemu zavarovancu, ima pravico zahtevati, da ji zavarovanec vrne prejeta zavarovalnino.

Za primere iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi drugi in tretji odstavek prejšnjega člena.

Zavarovalnica ima pravico zaračunati in obdržati premijo kljub razveljavitvi zavarovalne pogodbe v smislu določb tega člena.

687. člen

Zavarovalnica je dolžna izročiti sklenitelju zavarovanja na njegovo zahtevo pravilno izdano in podpisano zavarovalno polico.

Če izroči na zahtevo sklenitelja zavarovanja zavarovalno polico, ki je bila izdana v dveh ali več izvirkih, mora biti na vsakem izvodu napisano, v koliko izvirkih je bila izdana.

V polici morajo biti navedena vsa določila iz sklenjene zavarovalne pogodbe, po katerih je zavarovalnica dolžna povrniti škodo iz zavarovanja.

Če je bila polica izdana in izročena sklenitelju zavarovanja, zavarovalnica ni dolžna izpolniti svoje obveznosti iz sklenjenega zavarovanja, preden ji ni predložena polica, oziroma, če zavarovanec izkaže za verjetno, da je bila polica izgubljena ali uničena, preden ne dobi od zavarovanca ustreznega zavarovanja.

Zavarovalnica je prosta svoje obveznosti iz zavarovanja, če pošteno izplača imetniku police; če je bila polica izdana v več izvirkih, pa prinosniku enega od izvirkov, ki izkaže za verjetno svojo pravico do zavarovalnine na podlagi te police.

688. člen

Zavarovanec lahko prenese svoje pravice iz zavarovanja pred nastankom škode samo na nekoga, ki je lahko zavarovanec v smislu prvega odstavka 681. člena tega zakona.

Če je bila izdana polica, se pravice iz zavarovanja prenašajo z indosiranjem police ali na drug ustrezen način.

Zavarovalnica lahko uveljavlja nasproti novemu zavarovancu iste ugovore iz sklenjenega zavarovanja, kot jih je imela nasproti prvotnemu zavarovancu.

Ne glede na prejšnji odstavek zavarovalnica ne more proti novemu poštenemu zavarovancu uveljavljati ugovora, s katerim bi izpodbijala vsebino police, ki jo je izdala, razen če gre za očitno napako, ki bi jo bil novi zavarovanec lahko opazil.

Odstop pravic na zavarovanem predmetu drugi osebi nima za posledico tudi prenosa pravic iz zavarovanja, če se o tem zavarovanec in pridobitelj pravice nista izrecno ali molče sporazumela.

Zavarovanec ne more prenesti svoje pravice iz zavarovanja v smislu prvega odstavka tega člena, če je možnost takšnega prenosa v zavarovalni pogodbi izrecno izključena.

689. člen

Zavarovani predmet mora biti označen v zavarovalni pogodbi in v morebitni polici tako, da je mogoče ugotoviti njegovo istovetnost.

Če je bil zavarovani predmet pomanjkljivo ali napačno označen, tako da ni mogoče niti posredno ugotoviti, ali je bil izpostavljen zavarovanemu riziku in poškodovan, zavarovalnica ni dolžna plačati zavarovalnine za nastalo škodo.

690. člen

Vrednost zavarovanega predmeta, ki je bila sporazumno določena v zavarovalni pogodbi ali zavarovalni polici (dogovorjena vrednost), je obvezna za zavarovalnico in zavarovanca.

Zavarovalnica lahko izpodbija dogovorjeno vrednost le, če gre za očitno napako ali za goljufijo.

691. člen

Za vrednost zavarovanega predmeta se vzame njegova vrednost na začetku zavarovanja (dejanska vrednost), če ni izrecno dogovorjeno drugače.

Kot dejanska vrednost zavarovanega predmeta se vzame njegova tržna vrednost na začetku zavarovanja.

Za dejansko vrednost zavarovanega predmeta ni nujno, da je navedena v pogodbi ali zavarovalni polici.

692. člen

Zavarovalnica je dolžna plačati zavarovalnino samo do zneska, navedenega v zavarovalni pogodbi (v nadaljnjem besedilu: zavarovalna vsota), za katerega je bilo zavarovanje sklenjeno, če ni v tem zakonu ali pogodbi drugače določeno.

Če ni izrecno drugače dogovorjeno, ne pomeni zavarovalna vsota hkrati tudi dogovorjene vrednosti zavarovanega predmeta.

693. člen

Če je zavarovalna vsota večja od dogovorjene oziroma dejanske vrednosti zavarovanega predmeta, se ob likvidaciji škode upošteva samo dogovorjena oziroma dejanska vrednost.

694. člen

Če je zavarovalna vsota manjša od dogovorjene oziroma dejanske vrednosti zavarovanega predmeta, je zavarovalnica dolžna plačati zavarovalnino za nastalo škodo samo v sorazmerju med zavarovalno vsoto in dogovorjeno oziroma dejansko vrednostjo zavarovanega predmeta.

695. člen

Če je isti predmet zavarovan pred istim rizikom za isti čas v korist istega zavarovanca pri dveh ali več zavarovalnicah in skupne zavarovalne vsote presegajo njegovo dogovorjeno oziroma dejansko vrednost, lahko zavarovanec zahteva od zavarovalnice delno ali popolno zavarovalnino iz zavarovanja po lastni izbiri; pri tem pridobljene zavarovalnine skupaj ne smejo presegati škode, ki jo je mogoče kriti z zavarovanjem.

Zavarovalnice, ki so v primerih iz prejšnjega odstavka na zahtevo zavarovanca izplačale zavarovalnino, imajo regresno pravico do drugih zavarovalnic v sorazmerju z njihovi mi obveznostmi iz zavarovalne pogodbe.

Ne glede na prejšnji odstavek pa zavarovalnice, ki po določitih zavarovalne pogodbe ali zakona, ki velja za njihovo zavarovalno pogodbo, pri dvojnem zavarovanju niso dolžne povrniti sorazmernega dela škode, ki so jo plačale druge zavarovalnice, nimajo regresne pravice do teh zavarovalnic za škodo, ki so jo neposredno povrnile zavarovancu.

Če ni dogovorjeno kaj drugega, imajo zavarovalnice pravico do cele premije za sklenjeno zavarovanje, neodvisno od tega, ali je prišlo do primera iz prvega odstavka tega člena naključno ali namenoma.

Zavarovanec je ob vložitvi zahtevka za izplačilo zavarovalnine pri eni zavarovalnici dolžan obvestiti le-to o vseh drugih pogodbah, s katerimi je bil isti predmet zavarovan pred istimi riziki za isti čas v njegovo korist.

696. člen

Če ni drugače dogovorjeno, mora sklenitelj zavarovanja plačati zavarovalnici premijo neposredno po sklenitvi zavarovalne pogodbe.

Zavarovalnica ni dolžna izročiti sklenitelju zavarovanja izdane police, preden ji ta ne plača dolžne premije.

Zavarovalnica lahko ob likvidaciji škode odbije od zavarovalnine premijo, katero ji sklenitelj zavarovanja še dolguje.

Če ni drugače dogovorjeno, nepravočasno plačilo premije ne oprosti zavarovalnice njene obveznosti iz zavarovalne pogodbe in ji ne daje pravice, da bi pogodbo razdrla.

Če je zavarovalna pogodba sklenjena tako, da bo zavarovalna premija določena pozneje, mora biti premija primerena in sorazmerna riziku.

Sklenitelj zavarovanja mora zavarovalnici plačati premijo za sklenjeno zavarovanje tudi tedaj, če zavarovani predmet takrat, ko je bila sklenjena zavarovalna pogodba, ni bil več izpostavljen zavarovanim rizikom, pod pogojem, da zavarovalnica ob sklenitvi zavarovalne pogodbe za to ni vedela.

697. člen

Zavarovalnica mora sklenitelju zavarovanja vrniti plačano premijo, če zavarovani predmet sploh ni bil izpostavljen zavarovanim rizikom ali če je bila zavarovalna pogodba razveljavljena brez krivde sklenitelja zavarovanja ali zavarovanca.

Če je bila izdana zavarovalna polica, mora zavarovalnica vrniti premijo upravičenemu imetniku police.

Zavarovalnica lahko pri vrnitvi premije obdrži del premije v običajni ali dogovorjeni višini za poravnavo svojih stroškov v zvezi s sklenjenim zavarovanjem.

698. člen

Če je prišlo pri zavarovanju za določeno potovanje zaradi zavarovančevega ravnanja ali z njegovo privolitvijo do pomembnejšega odmika od zavarovanega potovanja (sprememba potovanja, zavijanje s poti, neopravičena zamuda ipd.), zavarovalnica ni dolžna povrniti škode, ki je nastala po takem odmiku.

Prejšnji odstavek velja tudi, če je škoda nastala potem, ko se je ladja vrnila na predvideno pot.

Iz prvega odstavka tega člena so izvzeti odmiki, ki so bili v interesu zavarovalnice ali storjeni zato, da bi bilo rešeno premoženje ter ljudje na morju, ali da bi bila komu izkazana zdravniška pomoč, ter primeri, ko odmiki niso pomembneje vplivali na nastanek in velikost škode.

699. člen

Pri zavarovanju za določen čas začne zavarovanje teči ob 00. uri prvega dne in se konča ob 24. uri zadnjega dne, ki je določen v zavarovalni pogodbi.

Čas iz prejšnjega odstavka se šteje po uradnem času kraja, v katerem je bila izdana polica; če police ni, pa po uradnem času kraja, v katerem je bila sklenjena zavarovalna pogodba.

700. člen

Če v zavarovalni pogodbi ni drugače določeno, se s pomorskim zavarovanjem krijejo riziki, katerim je izpostavljen zavarovani predmet med plovbo, in sicer: plovbna nezgoda, elementarna nesreča, eksplozija, požar in rop.

Z zavarovalno pogodbo je mogoče kriti tudi druge rizike, katerim je zavarovani predmet izpostavljen medtem, ko traja zavarovanje, kot so: tatvina, neizročitev, manipulativni riziki, kopenski riziki, vojni in politični riziki in podobno.

701. člen

Sprememba rizika po sklenitvi zavarovalne pogodbe, do katere pride neodvisno od zavarovančeve volje, ne vpliva na veljavnost zavarovanja in obveznosti strank.

Če se je zaradi ravnanja zavarovanca ali z njegovo privolitvijo riziko občutno poslabšal, zavarovalnica ni dolžna povrniti škode, ki jo je mogoče pripisati takšni spremembi.

Če se je zaradi zavarovančevega ravnanja ali z njegovo privolitvijo riziko občutno izboljšal, zavarovalnica ni dolžna vrniti zavarovancu sorazmernega dela plačane premije oziroma sorazmerno zmanjšati že dogovorjene premije.

702. člen

Če ni drugače dogovorjeno, so z zavarovanjem krite škode, ki nastanejo zaradi zavarovanih rizikov, in sicer:

1. popolna izguba zavarovanega predmeta;
2. delna izguba ali poškodba zavarovanega predmeta;
3. stroški reševanja in stroški, ki so bili povzročeni neposredno z nastopom zavarovalnega primera;
4. skupne havarije;
5. nagrade za reševanje;
6. stroški z ugotovitvijo in likvidacijo škode, ki je krita z zavarovanjem.

Če v zavarovalni pogodbi ni drugače določeno, z zavarovanjem ni krita odgovornost zavarovanca za škodo, ki je bila prizadejana drugim osebam.

703. člen

Z zavarovanjem se lahko krije tudi škoda, ki je nastala, preden je bila sklenjena zavarovalna pogodba, pod pogojem, da sklenitelj zavarovanja in zavarovanec ob sklenitvi pogodbe nista vedela in tudi nista mogla vedeti, da je že nastopil zavarovalni primer, ali če sta v trenutku, ko je bila sklenjena pogodba, obe pogodbeni stranki vedeli, da je nastopil zavarovalni primer, nista pa vedeli, kolikšen je obseg nastale škode.

704. člen

Iz zavarovanja je izključena škoda, ki je nastala posredno ali neposredno zaradi zavarovančevega namernega ravnanja.

Če v zavarovalni pogodbi ni drugače določeno, je iz zavarovanja izključena tudi škoda, ki je nastala posredno ali neposredno:

1. zaradi hude zavarovančeve malomarnosti;
2. zaradi namernega ravnanja ali hude malomarnosti tistih, za katere ravnanje po samem zakonu odgovarja zavarovanec;
3. zaradi nastalih vojnih in političnih rizikov.

Prejšnji odstavek ne velja za škodo, ki je nastala zaradi namernega ravnanja ali hude malomarnosti ladijske posadke, in tudi ne za škodo, ki je nastala zaradi dejanja ali opustitve zavarovanca – poveljnika ali drugega člana ladijske posadke ali pilota pri plovbi in ravnanju z ladjo.

705. člen

Za popolno izgubo se v smislu tega zakona šteje, če ves zavarovani predmet potone, ne da bi ga bilo mogoče dvigniti, če je uničen, če izgine ali je cel trajno odvezet, ter takšna poškodba zavarovanega predmeta, ki se ne da popraviti in zaradi katere zavarovani predmet neha biti stvar določene vrste.

Če se zavarovani predmet popolnoma zgubi, se iz zavarovanja povrne škoda v višini njegove dejanske vrednosti oziroma, če je bila vrednost dogovorjena – v višini dogovorjene vrednosti, vendar ne več, kot znaša zavarovalna vsota.

Z izplačilom zavarovalnine iz prejšnjega odstavka preidejo na zavarovalnico vse pravice, ki jih ima zavarovanec na zavarovanem predmetu, če se jim zavarovalnica ob tej priložnosti ne odpove.

Če je bil zavarovani predmet podzavarovan, preidejo pravice na zavarovanem predmetu v smislu prejšnjega odstavka na zavarovalnico le v sorazmerju med zavarovalno vsoto in dogovorjeno oziroma dejansko vrednostjo zavarovanega predmeta.

706. člen

Zavarovanec ima pravico zahtevati zavarovalnino, kot da je nastala popolna izguba v smislu prejšnjega člena, če je popolna izguba neogibna ali če izdatki za reševanje in stroški za popravilo, ki bi bili potrebni, presegajo dogovorjeno oziroma dejansko vrednost zavarovanega predmeta.

Zavarovanec ima pravico zahtevati zavarovalnino kot za popolno izgubo tudi, če zaradi nastopa zavarovanega rizika ne more neprekinjeno 12 mesecev prosto v celoti uporabljati zavarovanega predmeta in z njim razpolagati.

Če se zavarovanec odloči zahtevati zavarovalnino po prvem in drugem odstavku tega člena, mora pri zavarovalnici vložiti obrazložen pisni zahtevek za izplačilo zavarovalnine. Zavarovanec izgubi pravico do takega zahtevka, če tega ne stori v roku dveh mesecev od dneva, ko je zvedel za okoliščine, na katere opira svojo pravico, v primeru iz prejšnjega odstavka pa takoj po izteku roka iz prejšnjega odstavka.

Zavarovančev zahtevek po prejšnjem odstavku mora biti nepogojen in se mora nanašati na cel zavarovani predmet.

Če zavarovalnica ugotovi zavarovančevemu zahtevku, vloženemu po tretjem odstavku tega člena, ali če ga ne izpodbija v petnajstih dneh po prejemu, mu povrne škodo v smislu drugega, tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena.

Če zavarovalnica izpodbija zahtevek, vložen po tretjem odstavku tega člena in pride do spora med njo in zavarovancem, presodi sodišče, ali so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena glede na okoliščine, kakršne so bile tisti dan, ko je zavarovanec vložil zahtevek oziroma pogoji iz drugega odstavka tega člena glede na okoliščine na dan poteka roka iz drugega odstavka tega člena.

707. člen

Če se zavarovani predmet poškoduje ali se izgubi kakšen njegov sestavni del, se iz zavarovanja povrne škoda v višini stroškov, potrebnih za popravilo in za to, da se zavarovani predmet spravi v prvotno stanje, vendar ne čez zavarovalno vsoto.

Če je bil zavarovani predmet podzavarovan, se stroški za popravilo v smislu prejšnjega odstavka povrnejo v sorazmerju med zavarovalno vsoto in njegovo dogovorjeno oziroma dejansko vrednostjo.

Če zavarovanega predmeta ni mogoče popraviti in ga spraviti v prvotno stanje ali če se izgubi določena količina oziroma del zavarovanega predmeta (delna izguba), se iz zavarovanja povrne škoda v takem odstotku zavarovalne vsote, ki ustreza odstotku izgubljene vrednosti zavarovanega predmeta.

Če je bil zavarovani predmet nadzavarovan, se izračuna odstotek izgubljene vrednosti v smislu prejšnjega odstavka iz njegove dogovorjene oziroma dejanske vrednosti.

708. člen

Stroški, ki jih je imel zavarovanec, da bi se izognil škodi zaradi neposredne nevarnosti ali da bi zmanjšal že nastalo škodo (stroški reševanja) se poravnajo iz zavarovanja, če so bili porabljeni razumno ali s soglasjem zavarovalnice in če gre za škodo, ki je krita z zavarovanjem.

Stroški iz prejšnjega odstavka se ne glede na koristen izid povrnejo iz zavarovanja tudi tedaj, če so skupaj z nadomestilom za škodo večji od zavarovalne vsote, vendar nado-

mestilo za te stroške ne more biti večje od zavarovalne vsote.

Zavarovančevi stroški, ki nastanejo neposredno zaradi nastopa zavarovalnega primera, se povrnejo iz zavarovanja samo do zavarovalne vsote.

Če je bil zavarovani predmet podzavarovan, se stroški reševanja in stroški, nastali neposredno zaradi nastopa zavarovalnega primera, povrnejo v sorazmerju med zavarovalno vsoto in dogovorjeno oziroma dejansko vrednostjo predmeta.

Ne glede na prejšnji odstavek in ne glede na določbe o podzavarovanju se stroški reševanja, ki so bili potrošeni na zahtevo zavarovalnice kljub opravičenemu nasprotovanju zavarovanca, povrnejo v celoti.

709. člen

V primeru skupne havarije, ki je nastala v zvezi z zavarovanimi riziki, se iz zavarovanja povrnejo izgube in poškodbe zavarovanega predmeta in zavarovančevi stroški v zvezi z zavarovanim predmetom, ki so priznani v veljavni razdelitveni osnovi, ter prispevki k skupni havariji, ki so določeni za zavarovani predmet v takšni razdelitveni osnovi.

Pri ugotavljanju višine povračila iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 707. in 708. člena tega zakona, neodvisno od vrednosti zavarovanega predmeta, ugotovljene v veljavni razdelitveni osnovi.

Z izplačilom povračila za izgubo, poškodbe in stroške v smislu prvega odstavka tega člena, preide na zavarovalnico zavarovančeva pravica do prispevka iz skupne havarije, vendar le do zneska izplačanega povračila, povečanega za ustrezen znesek obresti in provizije, ki so bile priznane v veljavni razdelitveni osnovi.

710. člen

Iz zavarovanja se povrnejo nagrade za reševanje zavarovanega predmeta pred nevarnostmi, kritimi z zavarovanjem, ki jih je zavarovanec dolžan plačati, kot tudi stroški postopka pri določitvi nagrade.

Če je bil zavarovani predmet podzavarovan, se uporabljajo za povračilo iz prejšnjega odstavka določbe 694. člena tega zakona, neodvisno od vrednosti, ki je bila osnova pri odmeri nagrade za reševanje.

711. člen

Zavarovančevi stroški, ki so bili potrebni za ugotovitev in likvidacijo z zavarovanjem krite škode, se povrnejo v celoti iz zavarovanja tudi v primeru podzavarovanja.

712. člen

Zavarovalnica mora povrniti zaporedne škode, ki so nastale med istim zavarovanjem, tudi če skupna višina zavarovalnin za kritje škode presega zavarovalno vsoto.

Če pride po delni izgubi ali poškodbi med istim zavarovanjem do popolne izgube zavarovanega predmeta, mora zavarovalnica poleg zavarovalnine za popolno izgubo povrniti le še z zavarovanjem krite stroške, ki jih je imel zavarovanec v zvezi z delno izgubo in poškodbo.

713. člen

Če niso izpolnjeni posebej dogovorjeni pogoji, ki so bili bistveni za odločitev o kritju nasploh, lahko zavarovalnica zahteva, da se zavarovalna pogodba razveljavi.

Če niso izpolnjeni posebej dogovorjeni pogoji, ki so bili pomembni samo za težo posameznih rizikov in velikost škode, lahko zavarovalnica odbije od zavarovalnine iz zavarovanja del škode, ki je verjetno nastal zato, ker omenjeni pogoji niso bili izpolnjeni.

714. člen

Zavarovanec je dolžan medtem, ko traja zavarovanje, skrbeti za zavarovani predmet s skrbnostjo dobrega gospodarja in ne sme storiti ničesar, kar bi onemogočalo uveljavitev pravic do odškodnine od osebe, ki je odgovorna za škodo.

Če se zavarovani riziko uresniči, je zavarovanec dolžan:

1. ukreniti, po možnosti s soglasjem zavarovalnice, vse, kar je pametno in potrebno, da se škodi izogne oziroma da jo zmanjša;

2. obvestiti zavarovalnico ali njenega pooblaščenega predstavnika o nastali škodi takoj, ko zanjo izve;

3. zavarovati pravico do odškodnine od tistega, ki je zanjo odgovoren.

Če zavarovanec medtem, ko traja zavarovanje, namenoma ali iz hude malomarnosti ne skrbi za zavarovani predmet ali ne izpolni svoje dolžnosti iz 1. točke prejšnjega odstavka, zavarovalnica ni dolžna povrniti škode, ki je zaradi tega nastala.

Če zavarovanec medtem, ko traja zavarovanje, namenoma ali iz hude malomarnosti onemogoči uveljavitev pravic do odškodnine od tistega, ki je odgovoren za škodo, ali če ne izpolni svoje dolžnosti iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena, lahko zavarovalnica odbije od zavarovalnine znesek v višini škode, ki jo je zaradi tega pretrpela.

715. člen

Ko zavarovanec vloži zahtevek za izplačilo zavarovalnine, mora dati zavarovalnici na zahtevo podatke in predložiti razpoložljivo dokumentacijo ter druga dokazila, ki so potrebna za ugotovitev narave, vzroka in višine škode ter drugih okoliščin, na podlagi katerih se lahko ugotovi ali vsaj izkaže za verjetno njegova pravica do zavarovalnine.

Če zavarovanec namenoma ali iz hude malomarnosti ne ugotovi pravočasno škode na dogovorjeni, če v pogodbi o tem ni določb, pa na običajni način, mu mora zavarovalnica povrniti to škodo le, če zavarovanec predloži verodostojne dokaze o naravi, vzrokih in višini škode ter o okoliščinah, ki so bistvene za ugotovitev, da je škoda krita z zavarovanjem.

716. člen

Zavarovalnica mora plačati zavarovalnino v enem mesecu potem, ko zavarovanec vloži zahtevek v smislu prejšnjega člena in ji predloži vse podatke ter dokumentacijo, s katerimi se ugotavlja njena obveznost iz zavarovalne pogodbe.

717. člen

Če so v zavarovalni pogodbi, ki je bila sklenjena z več zavarovalnicami, navedeni njihovi posebni deleži, je vsaka zavarovalnica dolžna povrniti škodo samo sorazmerno s svojim deležem.

718. člen

Z izplačilom zavarovalnine preidejo vse pravice, ki jih ima zavarovanec nasproti drugim osebam in so nastale v zvezi s škodo, za katero mu je bila izplačana zavarovalnina, na zavarovalnico, vendar največ do izplačane vsote.

Če je bil zavarovani predmet podzavarovan, preidejo pravice zavarovancev iz prejšnjega odstavka na zavarovalnico le v sorazmerju med zavarovalno vsoto in dogovorjeno oziroma dejansko vrednostjo zavarovanega predmeta.

Zavarovanec je dolžan dati zavarovalnici na njeno zahtevo vso pomoč pri uveljavljanju pravic proti drugim osebam in ji izdati pravilno izpolnjeno in podpisano listino o odstopu svojih pravic.

719. člen

Terjatve iz zavarovalne pogodbe zastarajo v petih letih. Rok iz prejšnjega odstavka začne teči:

1. za zavarovalnine za prispevek k skupni havariji in za nagrado za reševanje – od dneva, ko sta bila ugotovljena prispevek in nagrada, ki ju mora plačati zavarovanec;

2. za zavarovalnine za škodo, prizadejano drugim – od dneva, ko dobi zavarovanec odškodninski zahtevek drugega;

3. za druge terjatve – prvi dan po poteku koledarskega leta, v katerem je nastala terjatev.

720. člen

Določb 681. člena, prvega odstavka 688. člena, petega odstavka 695. člena in prvega odstavka 704. člena tega zakona ni mogoče spremeniti niti z izrecnimi določili zavarovalne pogodbe.

2. Zavarovanje ladje

721. člen

Zavarovanje ladje zajema trup ladje, njene stroje, naprave in opremo, normalne zaloge goriva, maziva in drugega ladijskega materiala ter zaloge hrane in pijače, ki so potrebne za ladijsko posadko.

Izredne zaloge goriva, maziva in drugega materiala, zaloge hrane in pijače, ki niso namenjene za redne potrebe ladijske posadke, kot tudi stroški za opremljanje in zavarovanje ladje so zajeti z zavarovanjem ladje le, če je v pogodbi to izrecno določeno.

722. člen

Zavarovanje ladje za določeno potovanje se začne, ko se začne vkrcavati tovar v odhodnem pristanišču, navedenem v zavarovalni pogodbi, in traja, dokler se ne konča izkrčevanje tovora v namembnem pristanišču, navedenem v isti pogodbi, vendar ne dalj kot 21 dni po prihodu ladje v pristanišče.

Če se začne tovar vkrcavati v namembnem pristanišču za novo potovanje, preden je končano izkrčevanje tovora v smislu prejšnjega odstavka, preneha zavarovanje tedaj, ko se začne vkrcavati nov tovar.

Če se v odhodnem pristanišču tovar ne vkrcava, se začne zavarovanje tedaj, ko ladja dvigne sidro, ali ko jo v tem pristanišču odvežejo, da odpluje na zavarovano potovanje.

Če se tovar v namembnem pristanišču ne izkrca, preneha zavarovanje tedaj, ko se ladja zasidra ali ko jo v tem pristanišču privežejo.

Če je potovanje prekinjeno pred namembnim pristaniščem, preneha zavarovanje v kraju, kjer je bilo potovanje prekinjeno, pri čemer se smiselno uporabljajo prvi, drugi in četrti odstavek tega člena.

Ladja je zavarovana tudi med neodložljivimi popravili z zavarovanjem kritih poškodb, ki se izvajajo mimogrede v kakšnem pristanišču, ne da bi se ladja pri tem neposredno zadrževala, ali v namembnem pristanišču takoj po končanem zavarovanem potovanju, če je medtem ni mogoče uporabljati v gospodarske ali druge namene.

723. člen

Če se zavarovanje ladje za čas konča medtem, ko je ladja na potovanju, se zavarovanje podaljša do prvega namembnega pristanišča, če se zavarovanec temu ni odpovedal, preden je potekel zavarovani čas.

Glede konca zavarovanja v prvem namembnem pristanišču se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

Zavarovanje se podaljša tudi za čas neodločljivih plovil, z zavarovanjem kritih poškodb, ki so se začela, ko je še trajalo zavarovanje ali takoj po poteku zavarovanja in se izvajajo tako, da se ladja po nepotrebnem ne zadržuje, če je medtem ni mogoče uporabljati v gospodarske ali druge namene.

Če se zavarovanje po prvem odstavku tega člena podaljša, ima zavarovalnica pravico do dopolnilne premije sorazmerne času, za kolikor je bilo zavarovanje podaljšano.

724. člen

Iz zavarovanja ladje je izključena škoda, ki nastane posredno ali neposredno zaradi napake ali nesposobnosti ladje za plovbo, če je zavarovanec za to vedel ali bi bil s skrbnostjo dobrega ladjarja lahko vedel in preprečil njene posledice.

Določba prejšnjega odstavka ne velja za škodo, ki je nastala zaradi napake ali nesposobnosti ladje za plovbo, o kateri je bila zavarovalnica obveščena ali je zanj zvedela kako drugače pri sklenitvi zavarovalne pogodbe.

Z nesposobnostjo ladje za plovbo je v tem členu mišljena splošna nesposobnost in nesposobnost za določeno potovanje in prevoz, ki ga opravlja ladja, bodisi zaradi tehničnih pomanjkljivosti ali nezadostne opremljenosti, neustrezne posadke, prekomernega in nepravilnega vkrcanja tovara ali zaradi vkrcanja prevelikega števila potnikov, ali pa iz drugih razlogov.

Pri zavarovanju ladje za čas je iz zavarovanja izključena tudi škoda, ki nastane posredno ali neposredno zaradi rizikov, nastalih izven meja plovbe, predvidenih v zavarovalni pogodbi.

725. člen

Če je ladja pogrešana, se domneva, da je nastopila popolna izguba tistega dne, na katerega se nanaša zadnje sporočilo o njej.

Če so bili skupaj z ladjo zavarovani tudi posamezni stroški v smislu drugega odstavka 721. člena tega zakona, se odbijejo od zavarovalnine za popolno izgubo zavarovani stroški, ki jih je zavarovanec prihranil zaradi izgube ladje.

726. člen

Če se poškodovana ladja popravi ali se izgubljeni deli ladijskega trupa, strojev, naprav, opreme ter zalog zamenjajo, se iz zavarovanja povrne škoda v višini dejanskih stroškov, ki so bili nujni za popravilo ladje ali zamenjavo delov, vendar ne tudi škoda zaradi izgubljene vrednosti ladje, do katere je prišlo kljub popravilu in zamenjavi delov.

Če se zaradi popravila ladje ali zamenjave delov znatno poveča dejanska vrednost ladje, se od zavarovalnine odbije povečani del vrednosti, ki je s tem nastal.

Če se poškodovana ladja ne popravi ali se izgubljeni deli ne zamenjajo medtem, ko traja zavarovanje, ali neposredno potem, zavarovanec pa zahteva, naj se mu škoda povrne pred popravilom oziroma zamenjavo, se povrne iz zavarovanja škoda od zavarovalne vsote, ki ustreza odstotku izgubljene vrednosti ladje, vendar ne čez ocenjene stroške za popravilo oziroma zamenjavo ladijskih delov.

3. Zavarovanje blaga

727. člen

Z eno dogovorjeno vrednostjo, če vrednost ni dogovorjena, pa z eno zavarovalno vsoto, se lahko zavarujejo poleg vrednosti blaga v odhodnem kraju tudi zavarovalni stroški, voznine, carine in drugi stroški v zvezi s prevozom in dobavo

blaga ter pričakovani dobiček; pri tem ni potrebno, da bi bili v pogodbi izrecno navedeni vsi ti stroški in pričakovani dobiček, ki so kriti z isto zavarovalno pogodbo.

728. člen

Zavarovanje blaga za določeno potovanje se začne od začetka vkrcevavanja na prvo prevozno sredstvo v kraju, ki je določen v zavarovalni pogodbi za izvršitev zavarovanega potovanja in traja, dokler se blago ne izkrca z zadnjega prevoznega sredstva v namembnem kraju, določenem v zavarovalni pogodbi.

Če se potovanje v kakšnem kraju spotoma prekine, preneha zavarovanje, ko se izkrca blago z zadnjega prevoznega sredstva v tistem kraju.

Določbe tega člena ne posegajo v določbe 698. člena tega zakona glede odstopa od zavarovanega potovanja.

729. člen

Iz zavarovanja je izključena škoda, ki je nastala zaradi napake ali naravnih lastnosti blaga, če ni drugače dogovorjeno.

Določba prejšnjega odstavka velja tudi za primere, ko je prišlo do škode zaradi zamude, ki jo je imelo prevozno sredstvo zaradi zavarovanega rizika.

730. člen

Če se blago popolnoma izgubi, se iz zavarovanja povrne tudi vrednost blaga v odhodnem kraju in vrednost drugih interesov, zajetih z isto dogovorjeno vrednostjo oziroma z isto zavarovalno vsoto v smislu 727. člena tega zakona.

Če je zavarovanec zaradi popolne izgube blaga ali zaradi drugih vzrokov prihranil posamezne stroške, ki so bili zavarovani skupaj z vrednostjo blaga v odhodnem kraju, se od odškodnine za popolno izgubo odbijejo tako prihranjeni stroški.

731. člen

Pri zavarovanju blaga se odstotek izgube vrednosti po tretjem odstavku 707. člena tega zakona ugotovi tako, da se primerja vrednost blaga v zdravem in poškodovanem stanju v kraju, v katerem se konča zavarovano potovanje.

Če se poškodovano blago v sporazumu z zavarovalnico proda, preden prispe ladja do namembnega kraja, zato, da bi se izognili večji škodi, se iz zavarovanja povrne razlika med čistim iztržkom iz prodaje in zavarovalno vsoto; če je bilo blago nadzavarovano, pa razlika med čistim iztržkom iz prodaje in dogovorjeno oziroma dejansko vrednostjo blaga.

732. člen

Če se zaradi nastopa zavarovalnega primera blago izkrca z ladje pred namembnim krajem, se iz zavarovanja po tretjem odstavku 708. člena tega zakona poleg stroškov z izkrcevanjem povrnejo tudi stroški z uskladiščenjem ter presežek stroškov z nadaljnjo odpravo blaga do namembnega kraja, ki gredo v breme zavarovanca.

733. člen

Poleg primerov iz prvega odstavka 706. člena tega zakona ima zavarovanec pravico zahtevati zavarovalnino, kot da bi bila nastala popolna izguba zavarovanega blaga po 705. členu tega zakona, in sicer v naslednjih primerih:

1. če je postala ladja med potovanjem nesposobna za plovbo zato, ker se je uresničil zavarovani riziko, blaga pa ni bilo mogoče odpraviti do namembnega kraja v šestih mesecih potem ali bi bili stroški z odpravo blaga, ki bi šli na račun zavarovanca, večji od dogovorjene oziroma dejanske vrednosti zavarovanih interesov na blagu;

2. če je blago zaradi poškodbe izgubilo štiri petine svoje vrednosti in ga ni mogoče popraviti in spraviti v prejšnje stanje;

3. če izdatki za reševanje in stroški s popravilom ter odpravo poškodovanega blaga do namembnega kraja, ki bi bili potrebni in bi šli na račun zavarovanca, presegajo dogovorjeno oziroma dejansko vrednost zavarovanih interesov na blagu.

734. člen

Če se z eno pogodbo zavaruje več pošilk, ki se zapovrstjo odpravljajo, le v splošnih obrisih (splošna zavarovalna pogodba) je sklenitelj zavarovanja dolžan vse takšne pošiljke pozneje, ko se odpravijo, prigrasiti zavarovalnici z vsemi podatki, ki so potrebni za dokončno ugotovitev obveznosti, ki jih imata stranki v skladu s splošno zavarovalno pogodbo.

Če v splošni zavarovalni pogodbi ni določen obseg kritja ali vrednost, za katero so zavarovane posamezne pošiljke, je sklenitelj zavarovanja dolžan prigrasiti svoj zahtevek glede tega zavarovalnici po možnosti pred začetkom potovanja.

Če sklenitelj zavarovanja za posamezne pošiljke ne izpolni svoje dolžnosti iz prejšnjega odstavka, preden nastane škoda, ali, če škode ni, pred koncem zavarovanega potovanja, se šteje, da so te pošiljke zavarovane pred riziki iz prvega odstavka 700. člena tega zakona, in sicer za dejansko vrednost v smislu 691. člena tega zakona, povečano za voznino, ki gre v breme zavarovanca, in za zavarovalne stroške.

Če sklenitelj zavarovanja namenoma ali iz hude malomarnosti ne izpolni svoje dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, ima zavarovalnica pravico razdreti splošno zavarovalno pogodbo in odkloniti izplačilo zavarovalnine za škodo, ki je nastala na nepriglašeni pošiljki.

Zavarovalnica ima pravico do zavarovalne premije tudi za nepriglašene pošiljke, če so bile vsaj kratek čas izpostavljene rizikom po splošni zavarovalni pogodbi, pa tudi v primeru, če se pogodba v smislu prejšnjega odstavka razdre.

Zavarovalnica mora na zahtevo sklenitelja zavarovanja izročiti polico v smislu 687. člena tega zakona za vsako priglašeno pošiljko.

4. Zavarovanje voznine

735. člen

Če ni drugače dogovorjeno, je z zavarovanjem voznine krit njen kosmat znesek.

736. člen

V primeru popolne izgube voznine zaradi popolne izgube blaga, za katero je bila voznina plačana ali jo je treba plačati, se škoda povrne po drugem odstavku 705. člena tega zakona, vendar na zavarovalnico voznine ne preidejo pravice, ki jih ima zavarovanec na blagu.

737. člen

Če je zavarovana voznina, ki je bila plačana ali jo je treba plačati za določeno blago in zavarovalnine zaradi zavarovanih rizikov ni mogoče ugotoviti drugače, se ugotovi v enakem sorazmerju kot zavarovalnina za škodo na blagu, na katero se nanaša voznina.

738. člen

Če ta zakon ne določa drugače, se za zavarovanje voznine za prevoz določenega blaga smiselno uporabljajo

določbe, ki se nanašajo na zavarovanje blaga, za zavarovanje druge voznine pa določbe, ki se nanašajo na zavarovanje ladje.

5. Zavarovanje pred odgovornostjo

739. člen

Pri zavarovanju pred odgovornostjo zavarovanca za škodo, prizadejano drugim osebam, se iz zavarovanja povrnejo zneski, ki jih mora zavarovanec plačati tem osebam v zvezi s svojo odgovornostjo, krito z zavarovanjem, ter stroški, ki so potrebni za ugotovitev njegove obveznosti.

Pri obveznih zavarovanjih pred odgovornostjo za škodo, ki jo povzroči plovilo, sme oškodovanec zahtevati nadomestilo za škodo, za katero odgovarja zavarovanec, neposredno od zavarovalnice, vendar največ do zneska obveznosti zavarovalnice.

Iz zavarovanja se povrnejo tudi stroški za ukrepe, storjene na zahtevo zavarovalnice in njenih predstavnikov ali v sporazumu z njimi, da bi se zavarovali pred neopravičenimi in pretiranimi zahtevami drugih, ter stroški za razumeve ukrepe, ki jih je zavarovanec storil z enakim namenom brez soglasja zavarovalnice ali njenih predstavnikov, če takšnega soglasja ni bilo mogoče pravočasno dobiti.

Če je v zavarovalni pogodbi določena vsota, na katero je zavarovana odgovornost, se daje zavarovalnina iz prvega odstavka tega člena le do zavarovalne vsote.

740. člen

Če je ladjarjeva odgovornost krita z isto pogodbo, s katero je zavarovana ladja, je zavarovalnina iz zavarovanja pred odgovornostjo v smislu prejšnjega člena neodvisna od višine zavarovalnine za druge z zavarovanjem ladje krite škode.

Če v pogodbi ni določena posebna vsota za zavarovanje odgovornosti ladjarja, se šteje da je njegova odgovornost zavarovana na enako vsoto kot ladja.

741. člen

V primeru, ko trčita dve ladji istega zavarovanca, veljajo določbe o zavarovanju odgovornosti ladjarja, kot da pripadajo ladji različnim osebam.

Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi v primeru, če zavarovana ladja prizadene škodo drugim sredstvom oziroma premoženju istega zavarovanca.

6. Razna zavarovanja

742. člen

V primeru popolne izgube pričakovanega dobička zaradi popolne izgube blaga se škoda povrne po drugem odstavku 705. člena tega zakona, pri čemer na zavarovalnico pričakovanega dobička ne preidejo pravice, ki jih ima zavarovanec na blagu.

Za zavarovanje pričakovanega dobička v zvezi s prevozom blaga se smiselno uporabljajo določbe, ki se nanašajo na zavarovanje blaga.

743. člen

Zavarovalne stroške je mogoče zavarovati z eno dogovorjeno vrednostjo, če vrednost ni dogovorjena, pa z eno zavarovalno vsoto skupaj s predmetom, za katerega zavarovanje so bili zavarovalni stroški plačani ali jih je treba plačati; pri tem ni potrebno, da bi bili stroški v zavarovalni pogodbi izrecno navedeni.

SEDMI DEL – PLOVBNE NEZGODE**I. poglavje – TRČENJE LADIJ****744. člen**

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo za vsako plovilo in za hidroavione na vodi.

745. člen

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo za odgovornost za škodo:

1. ki so jo ladja, osebe ali stvari na ladji pretrpele zaradi trčenja ladij;
2. ki jo povzroči ena ladja drugi ladji zaradi manevra, opustitve manevra ali zaradi tega, ker se ni držala predpisov o varnosti plovbe, čeprav do trka med ladjami ni prišlo;
3. ki jo povzroči zasidrana ladja ali je prizadejana zasidrani ladji;
4. ki jo povzročita druga drugi ladji, ki ploveta v isti vleki.

746. člen

Za škodo, ki nastane v primerih iz prejšnjega člena, odgovarja ladja, oziroma ladje, za katere se dokaže, da je škoda povzročena po njihovi krivdi.

Z odgovornostjo ladje je mišljena odgovornost lastnika ladje in ladjarja.

747. člen

Odgovornost ladje po določbah tega poglavja zakona je podana tudi takrat, če je bila škoda povzročena s pilotovim dejanjem ali pilotovo opustitvijo, ne glede na to, ali je bila pilotaža obvezna ali ne.

748. člen

Če je škoda povzročena po krivdi dveh ali več ladij, odgovarja vsaka ladja v sorazmerju s svojo krivdo.

Če obsega krivde ni mogoče ugotoviti, se odgovornost za škodo deli na enake dele.

749. člen

Pri škodi, povzročeni s trčenjem ladij, se nadomešča tudi izgubljeni dobiček, ne glede na stopnjo krivde.

750. člen

Če je zaradi trčenja ladij kdo umrl ali se telesno poškodoval, odgovarjajo za smrt oziroma telesno poškodbo solidarno ladje, ki so krive, da je prišlo do trčenja.

751. člen

Ladja, ki je v primerih iz prejšnjega člena plačala večjo odškodnino kot znaša odškodnina, sorazmerna njeni krivdi, ima pravico zahtevati, da ji druga ladja poravna toliko, kolikor odškodnine bi odpadlo nanjo sorazmerno z njeno krivdo.

Ladja, ki iz vzrokov, kateri niso odvisni od nje, ne more izterjati od druge ladje ali od drugih ladij vsote, do katere ima pravico po prejšnjem odstavku, lahko zahteva plačilo te vsote od drugih ladij, ki so krive, da je nastala škoda, sorazmerno s krivdo vsake od njih.

752. člen

Če je bila škoda povzročena po naključju ali višji sili ali če ni mogoče ugotoviti vzroka, zaradi katerega je prišlo do trčenja ladij, trpi škodo oškodovanec.

753. člen

Ob trčenju mora poveljnik ladje, če mu je to mogoče, ne da bi spravil v resno nevarnost ladjo, ki ji poveljuje in ljudi na njej, reševati predvsem ljudi, poleg tega pa tudi drugo ladjo, s katero je trčila njegova ladja.

Poveljnik ladje mora ladji, s katero je trčila njegova ladja, po možnosti sporočiti ime in pristanišče vpisa svoje ladje, ime zadnjega pristanišča, iz katerega je izplula in pristanišča, v katerega plove.

Ladja ni odgovorna za škodo, ki jo je povzročil poveljnik ladje s tem, ko ni izpolnil obveznosti iz prejšnjega odstavka.

Obveznost iz drugega odstavka ne velja za poveljnika vojaške ladje, velja pa zanj obveznost iz prvega odstavka tega člena.

754. člen

Odškodninska terjatev za škodo, ki jo je povzročilo trčenje ladij, zastara v dveh letih od dneva trčenja.

Regresni zahtevek iz 751. člena tega zakona zastara v enem letu.

Zastaranje iz prvega in drugega odstavka tega člena začne teči:

1. od dneva pravomočnosti sodbe, s katero je sodišče določilo znesek solidarne odgovornosti;
2. od dneva plačila, če ni bilo sodnega postopka;
3. pri zahtevkih za delitev dela plačilno nesposobnega dolžnika (drugi odstavek 751. člena tega zakona) od dneva, ko je upnik zvedel za plačilno nesposobnost svojega dolžnika, pri čemer zastaralni rok ne more biti daljši kot dve leti od dneva plačila oziroma pravomočne sodbe.

755. člen

Določbe tega poglavja ne posegajo v določbe tega zakona o omejitvi ladjarjeve odgovornosti, kot tudi ne v pravice in obveznosti, ki izvirajo iz pogodb o izkoriščanju ladij ali iz kakšne druge pogodbe.

II. poglavje – REŠEVANJE**756. člen**

Za reševanje po tem poglavju se šteje reševanje ljudi, ladij in stvari s teh ladij in pomoč pri reševanju.

757. člen

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo za vsako plovilo in za plavajoče naprave.

Določbe 770. do 773. člena in drugega odstavka 774. člena tega zakona ne veljajo za vojaške ladje.

758. člen

Za reševanje ladje in stvari z ladje se uporabljajo določbe tega poglavja, če v pogodbi o reševanju ni drugače določeno.

Poveljnik ali ladjar ladje v nevarnosti imata pravico skleniti pogodbo o reševanju v imenu lastnika stvari na ladji.

Stranke ne morejo s pogodbo izključiti ali zmanjšati svoje obveznosti glede zaščite morskega okolja, določene v 767. členu tega zakona, niti izključiti uporabe določil 761. člena tega zakona.

759. člen

Reševanje ljudi se ne nagraduje.

Ne glede na prejšnji odstavek gre v primeru, če je sodelovalo pri reševanju več reševalcev, od katerih so nekateri rešili ljudi, nekateri pa ladjo ali njene stvari, reševalcu, ki

je rešil samo ljudi, pravičen del nagrade za reševanje, ki je bila priznana reševalcu ladje in njenih stvari.

760. člen

Za vsako reševanje ladje ali stvari z ladje, ki je prineslo korist, gre reševalcu pravična nagrada.

Nagrada ne more biti višja od vrednosti rešene ladje oziroma rešenih stvari.

761. člen

Sodišče lahko na zahtevo stranke izreče za neveljavno ali spremeni pogodbo o reševanju ladje ali stvari z nje v naslednjih primerih:

1. če je bila pogodba sklenjena v času in pod vplivom nevarnosti in če ugotovi, da pogodbene določbe niso pravične;

2. če ugotovi, da je bila stranka napeljana k sklenitvi pogodbe z goljufijo ali namernim prikrivanjem dejstev;

3. če ugotovi, da je bila dogovorjena nagrada glede na storitev pretirano visoka ali pretirano nizka.

762. člen

Če stranke niso sklenile pogodbe o reševanju ladje ali stvari z ladje, ali če so jo sicer sklenile, niso se pa dogovorile o višini nagrade za reševanje, v primeru spora odloči o višini nagrade sodišče.

Ko sodišče odmerja višino nagrade za reševanje, upošteva predvsem naslednje kriterije, ne glede na njihov vrstni red:

1. vrednost rešene ladje in stvari z ladje,
2. veščino in prizadevanje reševalcev pri preprečevanju ali zmanjševanju škode na morskem okolju,
3. stopnjo doseženega reševalčevega uspeha,
4. naravo in stopnjo nevarnosti,
5. veščino in prizadevanje reševalcev pri reševanju oseb, ladje in stvari z ladje,
6. porabljeni čas, vložene stroške in izgube, ki jih je utrpel reševalec,
7. rizik odgovornosti in druge rizike, katerim so bili izpostavljeni reševalci in njihova oprema,
8. hitrost pri nujenju storitev,
9. dostopnost in uporabo ladje ali druge opreme, namenjene operaciji reševanja,
10. stanje pripravljenosti, učinkovitosti in vrednost reševalčeve opreme.

Določila prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi takrat, ko sodišče na podlagi prejšnjega člena spremeni višino dogovorjene nagrade za reševanje.

763. člen

Če je bilo več reševalcev, ki pa se niso sporazumeli, v kakšnem razmerju naj se mednje razdeli nagrada za reševanje ladje ali stvari z nje, odloči o tem razmerju sodišče skladno s prejšnjim členom.

Če je bilo več reševalcev, lahko uveljavlja vsak izmed njih zahtevek za nagrado tudi samostojno.

764. člen

Sodišče lahko zmanjša nagrado ali določi, da reševalcu ne pripada nagrada za reševanje ladje ali stvari z nje, če so operacije reševanja postale nujne ali so bile otežene zaradi njegovih opustitev ali malomarnosti, ali če je reševalec spoznan za krivega za goljufijo, utajo ali tatvino.

765. člen

Reševalec, ki je začel reševati ladjo ali stvari z nje, kljub izrecni in glede na okoliščine razumni prepovedi poveljnika

ladje, lastnika ali ladjarja reševane ladje, nima pravice do nagrade.

766. člen

Če je bila za reševanje ladje in stvari z nje sklenjena pogodba, ki jo je sklenil poveljnik ladje ali ladjar ladje v nevarnosti in če v pogodbi ni drugače določeno, mora plačati nagrado za reševanje ladjar rešene ladje.

Če je bila sklenjena pogodba o reševanju, odgovarja lastnik rešenih stvari ali tisti, ki ima pravico z njimi razpolagati, solidarno z osebo, ki je dolžna plačati nagrado za reševanje ladje, samo za tisti del nagrade, ki se nanaša na te stvari.

Če ni bila sklenjena pogodba o reševanju, mora plačati nagrado za rešeno ladjo njen ladjar, nagrado za rešene stvari pa lastnik ali tisti, ki ima pravico z njimi razpolagati.

767. člen

Če je reševalec reševal ladjo, ki je sama ali s svojim tovorom pretela povzročiti škodo morskemu okolju, pa upošteva določila drugega odstavka 762. člena tega zakona ni uspel zaslužiti nagrade vsaj v višini posebnega nadomestila v skladu s tem členom, mu lastnik ladje dolguje posebno nadomestilo v višini njegovih vložnih stroškov.

Če je reševalec, po pogojih, določenih v prejšnjem odstavku, s svojim delovanjem preprečil ali zmanjšal škodo na morskem okolju, se posebna nagrada, ki jo dolguje lastnik ladje reševalcu, lahko poveča do 30 odstotkov od zneska stroškov, ki jih je vložil reševalec. Vendar pa sme sodišče, če to smatra za pravično in utemeljeno ter ob uporabi kriterijev iz drugega odstavka 762. člena tega zakona, dodatno povečati tako posebno nagrado do največ 100 odstotkov od zneska stroškov, ki jih je vložil reševalec.

Stroški reševanja iz prvega in drugega odstavka tega člena, so gotovinski izdatki, ki jih je reševalec razumno vložil v času trajanja reševanja in pravičen del nadomestila za opremo in osebe, ki so bili dejansko in razumno vključeni v reševanje, upošteva kriterije iz 8., 9. in 10. točke drugega odstavka 762. člena tega zakona.

Celotno posebno nadomestilo po tem členu se izplača samo takrat in samo v tolikšnem obsegu, kot je to nadomestilo višje od nagrade za reševanje, ki sicer pripada reševalcu na podlagi 762. člena tega zakona.

Če reševalec po svoji krivdi ni uspel preprečiti ali zmanjšati škode na morskem okolju, mu sme sodišče zmanjšati ali odvzeti posebno nadomestilo, določeno v tem členu.

Določila tega člena ne izključujejo in ne vplivajo na eventualni regresni zahtevek lastnika ladje, iz katere je nastala nevarnost za morskó okolje.

768. člen

Na zahtevo reševalca mora oseba, ki je dolžna plačati nagrado za reševanje po določilih 766. člena tega zakona, nuditi ustrezno zavarovanje za reševalčeve zahtevke, vključno z eventualnimi obrestmi in stroški postopka.

Poleg osebne obveznosti iz prejšnjega odstavka, sta lastnik in ladjar rešene ladje dolžna pravočasno sprejeti vse razumne ukrepe, da bi lastniki stvari ali osebe, pooblašcene za razpolaganje s stvarmi na ladji, dali ustrezno zavarovanje za svoje obveznosti do reševalca, vključno z eventualnimi obrestmi in stroški postopka.

Brez soglasja reševalca se rešena ladja in stvari z ladje ne smejo odstraniti iz pristanišča ali kraja, kamor so dospele neposredno po končanem reševanju, vse dokler ni dano ustrezno zavarovanje za reševalčeve zahtevke.

769. člen

Znesek, določen s pravnomočno odločbo o višini nagrade za reševanje ali o višini posebnega nadomestila (767. člen tega zakona), sme reševalec uveljaviti neposredno od zavarovalnice, ki je zavarovala ladjo in stvari z ladje.

770. člen

Znesek, ki ostane od nagrade za reševanje po odbitku škode, povzročene ladji reševalki pri reševanju, in stroškov, povzročenih z reševanjem, pomeni čisto nagrado.

Določen del čiste nagrade pripada posadki ladje reševalke.

771. člen

Brez privolitve članov posadke ladje reševalke se reševalec ne more odpovedati tistemu delu nagrade, ki pomeni njihov delež pri njej.

772. člen

Če ladjar ladje reševalke ne vloži tožbe za izplačilo nagrade za reševanje v enem letu od dneva, ko je bilo reševanje končano, lahko uveljavlja vsak član posadke ladje reševalke proti ladjarju rešene ladje s tožbo tisti del nagrade, ki pomeni njegov delež pri njej.

773. člen

Določbe tega poglavja zakona, ki se nanašajo na nagrado za reševanje, veljajo tudi, kadar gre za reševanje med ladjami istega lastnika ali istega ladjarja.

774. člen

Terjatve za izplačilo nagrade za reševanje zastarajo v dveh letih od dneva, ko je bilo reševanje končano.

Terjatve članov posadke iz 772. člena tega zakona, zastarajo po poteku enega leta.

Stranke se lahko po nastanku terjatve v pisni obliki dogovorijo za daljše zastaralne roke od tistih, ki so navedeni v prvem in drugem odstavku tega člena.

III. poglavje – DVIGANJE POTOPLJENIH STVARI

775. člen

Določbe tega poglavja zakona veljajo za dviganje plovil, plavajočih naprav in letal, njihovih delov in tovara ter drugih stvari (v nadaljnjem besedilu: potopljene stvari), ki so se potopile ali nasedle v teritorialnem morju in notranjih morskikh vodah Republike Slovenije.

776. člen

Za dviganje potopljenih stvari, ki so se potopile med reševanjem ali medtem, ko je trajala nevarnost, v kateri je bila ladja, neposredno preden se je začelo reševanje, veljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na reševanje.

777. člen

Potopljeno stvar sme dvigniti oseba, ki je njen lastnik, ali ki ima kako drugo razpolagalno pravico (upravičenec). Potopljeno stvar se lahko dvigne le z dovoljenjem Uprave Republike Slovenije za pomorstvo. V dovoljenju za dviganje potopljene stvari Uprava Republike Slovenije za pomorstvo določi pogoje za varnost plovbe in rok, v katerem je treba začeti in končati z dviganjem potopljene stvari.

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo ali pomorski inšpektor lahko odredi, da se takoj dvigne, odstrani ali uniči

potopljena stvar, ki leži na takem kraju, da ovira plovbo ali pomeni nevarnost onesnaževanja.

Če upravičenec ne ravna po odločbi, ki jo izda Uprava Republike Slovenije za pomorstvo ali pomorski inšpektor, sme Uprava Republike Slovenije za pomorstvo na njegove stroške in njegovo nevarnost sama, ali po pooblaščenim osebam odstraniti potopljeno stvar s kraja, kjer leži.

778. člen

Če Upravi Republike Slovenije za pomorstvo ali pomorskemu inšpektorju ni znan upravičenec za dviganje potopljene stvari, ali mu je sicer znan, pa ta nima namena dvigniti potopljene stvari, ali če brez opravičenega razloga ustavi dviganje ali opusti začeto dviganje, sme dviganje prevzeti druga, od Uprave Republike Slovenije za pomorstvo pooblaščen oseba.

Šteje se, da znani upravičenec nima namena dvigniti potopljene stvari, oziroma da je ustavil ali opustil dviganje, če v roku 90 dni ne izjavi, da namerava dvigniti potopljeno stvar, ali ne začne dvigati stvari v tem roku, oziroma če pri dviganju stvari brez opravičenega razloga ne nadaljuje del, ki jih je ustavil ali opustil.

Šteje se, da neznani upravičenec nima namena dvigniti potopljene stvari, če v roku iz prejšnjega odstavka ne vloži zahteve za dviganje in ne predloži dokazov, da ima pravico dvigniti potopljeno stvar.

779. člen

Če so potrebna za dviganje potopljene stvari posebna navtična in tehnična sredstva in posebna strokovnost, sme upravičenec, ki nima takih sredstev oziroma take strokovnosti, prepustiti dviganje svoje potopljene stvari drugi osebi.

780. člen

Pooblaščen oseba, ki je začela dvigati potopljeno stvar po 778. členu tega zakona, ne sme brez opravičenega razloga začasno ustaviti ali opustiti teh del, če bi to lahko povzročilo škodo upravičencu.

781. člen

Če potopljena stvar, na kateri ima kdo lastninsko pravico, ni dvignjena v desetih letih od dneva, ko se je potopila, postane državna lastnina.

Če ni mogoče ugotoviti, kdaj se je stvar potopila, se domneva, da se je potopila naslednji dan, ko je prispelo zadnje sporočilo o plovilu oziroma letalu, za druge stvari, ki so bile na njih pa tistega dne, ko je bil v morju ugotovljen njihov položaj.

782. člen

Izvajalec del, ki dviga potopljene stvari po odločbi Uprave Republike Slovenije za pomorstvo ali pomorskega inšpektorja, odgovarja za škodo, ki jo povzroči s svojim delom, če ne dokaže, da se škodi kljub dolžni skrbnosti ni mogel izogniti.

Če se upravičenec in izvajalec del ne dogovorita drugače, velja prejšnji odstavek tudi za potopljeno stvar, ki se dviga po pogodbi, sklenjeni med upravičencem in izvajalcem del.

Za škodo povzročeno z dviganjem potopljene stvari izven primerov, navedenih v prvem in drugem odstavku tega člena, odgovarja izvajalec del, če ne dokaže, da je škodo zakrivil upravičenec ali kdo, za katerega ta odgovarja.

783. člen

Izvajalec del ima pravico do plačila za dviganje potopljene stvari.

Izvajalec del nima pravice do plačila za dviganje potopljene stvari, če se je lotil dviganja kljub izrecni prepovedi upravičenca.

Če se stranke ne dogovorijo drugače, plačilo za dviganje potopljene stvari ne sme presegati vrednosti dvignjene stvari.

Omejitev iz prejšnjega odstavka ne velja za plačilo za dviganje oziroma odstranitev ali uničenje potopljene stvari, ki je bilo opravljeno po odredbi pristojnega organa iz drugega odstavka 777. člena tega zakona.

784. člen

Če ni drugače dogovorjeno, ima izvajalec del za zavarovanje plačila za dviganje in hrambo stvari zastavno pravico na dvignjeni potopljene stvari; dvignjeno stvar lahko pridrži, dokler mu lastnik stvari tega ne plača.

785. člen

Terjatev plačila za dviganje, odstranitev ali uničenje potopljene stvari zastara v treh letih od dneva, ko je bilo dviganje, odstranitev ali uničenje opravljeno.

786. člen

Odločbo, s katero odredi, da se dvigne, odstrani ali uniči potopljena stvar, ki je last tuje osebe, mora Uprava Republike Slovenije za pomorstvo ali pomorski inšpektor poslati ministru, pristojnemu za zunanje zadeve.

787. člen

Potopljene stvari, ki imajo vojaški pomen, se smejo dvigniti samo s soglasjem ministra, pristojnega za obrambo.

Dovoljenje za dviganje potopljenih stvari, ki imajo ali se domneva, da imajo lastnost zaščitene kulturne dobrine, izda minister, pristojen za kulturo.

IV. poglavje – SKUPNE HAVARIJE

1. Skupne določbe

788. člen

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo za povračilo škode, ki jo iz skupne havarije pretrpijo udeleženci v plovbnem podjemu.

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo za ladje, če med strankami ni drugače dogovorjeno, za čolne pa, če je med strankami to izrecno dogovorjeno.

789. člen

Posamezni izrazi v tem poglavju imajo naslednji pomen:

1. skupna havarija je vsak nameren in preudaren izreden strošek in vsaka namerna in preudarno povzročena škoda, ki ju stori oziroma povzroči poveljnik ladje ali druga oseba, ki ga nadomešča, da bi rešila premoženjske vrednosti udeležencev v istem plovbnem podjemu pred dejansko nevarnostjo, katera jim skupaj grozi;

2. udeleženec v plovbnem podjemu je lastnik ladje, ladjar in oseba, ki je upravičena razpolagati s tovorom, vkranim na ladjo;

3. plovbni podjem je potovanje ladje od začetka vkranja do konca izkrcanja tovara vsakega posameznega udeleženca;

4. dolžniška masa je premoženje, katerega vrednost je po določbah tega zakona merilo za prispevek za nadomestilo škode ali povračilo stroškov, ki so bili povzročeni s skupno havarijo;

5. upniška masa so škoda ali stroški, povzročeni s skupno havarijo, ki se po določbah tega zakona povrnejo iz dolžniške mase;

6. pristanišče končanega skupnega podjema je pristanišče, v katerem je bil izkrcan zadnji del tovara, ki je bil na ladji ob skupni havariji.

790. člen

Škodo in stroške, ki pomenijo skupno havarijo, trpijo po določbah tega zakona vsi udeleženci podjema, sorazmerno z vrednostjo premoženja, ki se všteva v dolžniško maso iz 1. točke 794. člena tega zakona.

Poveljnik ladje je dolžan pri notarju v kraju pristanišča prihoda ladje podati izjavo o utrpeli havariji. Notar z notarskim zapisnikom povzame izjavo poveljnika ladje o dogodkih v času plovbe, za kar je izvzeta ladjarjeva odgovornost za povzročeno škodo.

Notar je dolžan priložiti notarskemu zapisniku izveček iz ladijskega dnevnika za dneve o dogodku, ki so predmet prijave pomorske nezgode.

791. člen

Če v določbah tega zakona ali v pogodbi med strankami ni drugače določeno, se kot skupna havarija priznajo žrtve, škode in stroški, ki so neposredna ali neizogibna posledica skupne havarije; izvzete so le takšne žrtve, škode in stroški, ki se po splošno sprejetih mednarodnih pomorskih običajih ne štejejo za skupno havarijo.

Kot skupna havarija se priznajo tudi žrtve, škode in stroški, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prejšnjega odstavka, če se štejejo za nezgodo po splošno sprejetih mednarodnih pomorskih običajih.

792. člen

Vsak strošek, ki po svoji naravi ni strošek skupne havarije, bil pa je potrošen namesto kakšnega drugega stroška, ki bi bil v primeru, če bi bil potrošen, priznan kot skupna havarija, se šteje za skupno havarijo in se tako tudi priznava, ne glede na morebitne prihranke, vendar samo do zneska prihranjenega stroška skupne havarije.

2. Prispevek k skupni havariji

793. člen

Dolžnost prispevati k skupni havariji je podana tudi tedaj, če sta bila škoda ali strošek povzročena po krivdi kakšnega udeleženca plovbnega podjema.

Določba prejšnjega odstavka ne posega v pravice udeleženca plovbnega podjema, ki je prispeval k skupni havariji, nasproti tistim, ki so po svoji krivdi povzročili škodo ali strošek.

794. člen

Če v tem zakonu ni drugače določeno, sestavljajo:

1. dolžniško maso – s skupno havarijo rešeno premoženje, vrednost žrtvovanega premoženja ter zmanjšana vrednost poškodovanega premoženja;

2. upniško maso – s skupno havarijo žrtvovana vrednost ali zmanjšana vrednost poškodovanega premoženja, ter stroški, ki se štejejo za skupno havarijo, vključno s stroški za likvidacijo skupne havarije.

795. člen

Ne glede na določbo prejšnjega člena ne sodijo:

1. v dolžniško maso – predmeti za osebno rabo posadke in prtljaga potnikov, za katero ni bila izdana prtljažnica ali nakladnica;

2. v upniško maso – izguba ali škoda na odvrženem tovoru, ki ni bil zložen na ladjo v skladu s priznanimi običaji, tovor, ki je bil vkrcan, ne da bi bil za to vedel ladjar, kot tudi tovor, ki je bil namenoma napačno označen.

Če je bil rešen tovor, ki je bil vkrcan brez ladjarjeve vednosti ali je bil namenoma napačno označen, potem ta sodi v dolžniško maso.

796. člen

Vrednost premoženja, ki se všteva v upniško in dolžniško maso, razen stroškov, se določa po vrednosti ob času, ko se konča in v pristanišču, kjer se konča skupni podjem, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Stroški so odvisni od njihove dejanske višine.

797. člen

Za stroške za popravilo ladje, ki se vštevajo v upniško maso, ne veljajo odbitki po načelu "novo za staro", kadar se star material ali stari deli nadomestijo z novimi, razen če je ladja stara več kot 15 let; tedaj se odbije ena tretjina. Odbitki so odvisni od starosti ladje, šteto od 31. decembra tistega leta, v katerem je bila ladja dograjena, do dneva skupne havarije; izvzete so izolacijske naprave, reševalni in podobni čolni, naprave in oprema za zveze in navigacijo ter stroji in kotli, za katere se odbitki določajo po starosti delov, na katere se nanašajo.

Odbitki se računajo samo od cene novega materiala ali novih delov, ko so že obdelani in pripravljeni za vgraditev v ladjo oziroma postavitve na ladjo.

Pri živilih, zalogah, sidrih in sidrnih verigah ni nobenih odbitkov.

Takse in stroški za dok in navoz ter stroški s premikanjem ladje se priznavajo v celoti.

Stroški s čiščenjem, barvanjem in premazovanjem dna ladje se ne priznavajo v skupno havarijo, razen če je bilo dno pobarvano ali premazano v enem letu pred skupno havarijo; tedaj se priznava polovica teh stroškov.

Pri začasnih popravilih ni nobenih odbitkov po načelu "novo za staro".

798. člen

Če gre za popolno izgubo ladje, se znesek, ki se všteva v upniško maso, določi po ocenjeni vrednosti ladje v nepoškodovanem stanju, z odbitkom ocenjenih stroškov za popravilo škode, ki se ne všteva v skupno havarijo ter morebitnega iztržka od prodane razbitine.

799. člen

Vrednost poškodovanega tovara, ki se všteva v skupno havarijo, se določa na podlagi vrednosti tovara ob izkrcaju, ugotovljene na podlagi prejelniku izdane trgovske fakture, če takšne fakture ni, pa na podlagi vrednosti ob vkrcanju. V vrednost tovara ob vkrcanju se vštejejo zavarovalni stroški in voznina, razen če rizika za izgubo voznine ne prevzamejo osebe, ki imajo interes za tovor.

Če je bil tako poškodovan tovor prodan, je škoda enaka razliki med čistim iztržkom od prodaje in čisto vrednostjo tovara v zdravem stanju na zadnji dan izkrcevanja v namembnem pristanišču, ali na dan, ko se je končal podjem, če se je ta končal v kakšnem drugem pristanišču.

Ne glede na prvi odstavek tega člena, se škoda ali izguba, povzročena na tovoru, katerega vrednost ob vkrcanju ni bila pravilno prijavljena, ker je bila navedena nižja vrednost, kot pa je vrednost iz prvega odstavka tega člena, določa po tako prijavljeni vrednosti.

800. člen

Če so bile žrtvovane stvari pozneje rešene, se njihova vrednost določi na podlagi tržne cene, ki velja na dan reše-

vanja v kraju, v katerem so bile rešene; od te vrednosti se odbijejo nujni in koristni stroški za reševanje.

Drugi odstavek prejšnjega člena se smiselno uporablja tudi za tovor iz prejšnjega odstavka.

801. člen

V upniško maso se priznava dwoodstotna provizija od izdatkov skupne havarije, razen od izdatkov za plače in vzdrževanje posadke ter za pogonsko gorivo, mazivo in zaloge, ki niso bile nadomeščene med potovanjem. Če pa za te izdatke potrebni zneski niso bili dobljeni od nobenega udeleženca v plovbnem podjemu, temveč so bili pridobljeni s prodajo tovara, se strošek, ki je nastal s pridobitvijo potrebnih zneskov, ali izguba, ki jo pretrpi upravičenec do razpolaganja s tovorom, ki je bil prodan v ta namen, všteva v upniško maso.

802. člen

Od zneskov, ki se vštevajo v upniško maso, se priznavajo sedemodstotne letne obresti do dneva likvidacije skupne havarije.

Od dneva likvidacije skupne havarije ima upnik pravico računati zakonite zamudne obresti.

803. člen

Vrednost, ki se všteva v dolžniško maso, je:

1. za ladjo – čista vrednost na koncu plovbnega podjema, pri čemer se pri njenem določanju ne upošteva ugodnejši ali neugodnejši vpliv zakupne pogodbe ali ladjarske pogodbe za čas, ki velja glede te ladje;

2. za tovor – vrednost po prvem odstavku 799. člena tega zakona, pri čemer se od tako ugotovljene vrednosti odbije vsaka izguba ali škoda, nastala na tovoru pred izkrcajem ali po njem;

3. za voznino in prevoznino – višina voznine oziroma prevoznine, pri čemer se od tega zneska odbijejo vsi stroški, vključno tudi plače posadke, ki ne bi bili potrošeni za voznino oziroma prevoznino, če bi bila ladja in tovor popolnoma izgubljena takrat, ko se je zgodila skupna havarija, niso pa bili priznani kot skupna havarija;

4. za upniško maso – znesek, ugotovljen po 797. do 800. člena tega zakona.

Od vrednosti iz prejšnjega odstavka se odbijejo dodatni izdatki, nastali v zvezi z vrednostmi, ki se vštevajo v dolžniško maso po skupni havariji, razen tistih izdatkov, ki so bili priznani kot skupna havarija.

Če se tovor prodaja pred namembnim krajem, prispeva k skupni havariji z dejanskim čistim iztržkom od prodaje. Temu znesku se prišteje vsota, priznana kot skupna havarija.

804. člen

Znesek, ki se priznava kot skupna havarija za škodo ali izgubo ladje ali njenih delov, povzročeno s skupno havarijo, je:

1. če gre za popravilo ali zamenjavo delov – dejanski razumni strošek za popravilo ali zamenjavo oziroma izguba z odbitki po 798. členu tega zakona;

2. če ne gre za popravila ali zamenjavo delov – razumno zmanjšanje vrednosti, ki je posledica takšne škode ali izgube, ki pa ne presega ocenjenih stroškov za popravilo.

Če je ladja popolnoma uničena ali če stroški popravila presegajo njeno vrednost po popravilu, se kot skupna havarija priznava razlika med ocenjeno vrednostjo ladje v zdravem stanju po odbitku stroškov za popravila, ki se ne priznavajo v skupno havarijo, ter ocenjeno vrednostjo ladje v poškodovanem stanju. Ta vrednost se v primeru, če je bila ladja prodana, lahko določi glede na čisti iztržek od prodaje.

805. člen

Ladjar ima pravico pridržati tovor, ki po 794. členu tega zakona sodi v dolžniško maso, dokler ne dobi zavarovanja, da mu bo dolžnik plačal svoj del prispevka, ki ga bremeni v skupni havariji.

Ladjar je dolžan pridržati tovor ali priskrbeti ustrezno zavarovanje tudi za terjatve drugih udeležencev v plovbnem podjemu in je pri varovanju teh interesov dolžan ravnati z dolžno skrbnostjo.

Če ladjar ne ravna po prejšnjem odstavku, mora plačati del prispevka, za katerega upnik iz skupne havarije dokaže, da ga ni mogel izterjati od osebe, ki je bila upravičena razpolagati s tovorom.

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne posegajo v pravico ladjarja in drugih udeležencev v plovbnem podjemu, da izplačani znesek izterjajo od upravičenca do tovara, kateremu je bil tovor izročen, ne da bi dal zavarovanje.

806. člen

Upnik iz skupne havarije, ki ne dobi zavarovanja, da bo njegova terjatev poravnana, ima pravico zaustaviti ladjo in tovor, da izterja svoje terjatve.

3. Likvidacija skupne havarije

807. člen

Likvidacijo skupne havarije opravi likvidator skupne havarije (v nadaljnjem besedilu: likvidator) po določbah tega zakona.

808. člen

Likvidator je lahko oseba, ki je usposobljena in pooblaščen za likvidacijo skupnih havarij.

809. člen

Ladjar ima pravico, da za likvidacijo skupne havarije do poteka zastaralnega roka iz 823. člena tega zakona imenuje likvidatorja. V tem roku je dolžan obvestiti sodišče iz drugega odstavka 819. člena tega zakona o imenovanju likvidatorja.

Če ladjar ne ravna po prejšnjem odstavku v 30 dneh od prispetja ladje v pristanišče končanega skupnega podjema, ima vsak udeleženec plovbnega podjema, pri katerem je prišlo do skupne havarije, do poteka zastaralnega roka pravico zahtevati, da sodišče imenuje likvidatorja.

Vsak udeleženec skupnega podjema ima pravico vložiti v desetih dneh po obvestilu o imenovanju likvidatorja pri sodišču iz drugega odstavka 819. člena tega zakona ugovor zoper imenovanje likvidatorja; sodišče odloči o tem ugovoru po pravilih pravnega postopka, po katerih odloča o ugovorih zoper imenovanje sodnih izvedencev.

810. člen

Za likvidacijo skupne havarije sestavi likvidator razdelitveno osnovo.

811. člen

Vsaka stranka v postopku za likvidacijo skupne havarije je dolžna dati likvidatorju na razpolago listine in druge dokaze, ki jih ta zahteva.

812. člen

Ko dobi podatke po prejšnjem členu, sestavi likvidator razdelitveno osnovo za likvidacijo skupne havarije.

Če stranka v 60 dneh ali v daljšem roku, ki ga določi likvidator, ne da likvidatorju na razpolago zahtevanih podatkov in dokumentacije, sestavi ta razdelitveno osnovo po podatkih, s katerimi sam razpolaga.

813. člen

Razdelitvena osnova sestoji iz popisa upniške in dolžniške mase ter vrednosti posameznih njenih postavk, njune skupne vrednosti in odstotka prispevka in zneska, ki ga plača vsak udeleženec v podjemu kot prispevek k skupni havariji.

Vsak udeleženec plovbnega podjema, pri katerem je prišlo do skupne havarije, ima pravico zahtevati od likvidatorja, da obrazloži tisti del razdelitvene osnove, ki se nanaša nanj.

814. člen

Razdelitvena osnova se vroči v tolikšnem številu izvodov, kolikor je udeležencev plovbnega podjema.

Če je udeležencev v plovbnem podjemu veliko, se vroči razdelitvena osnova samo ladjarju, ki je imenoval likvidatorja, oziroma tistemu udeležencu, ki je pri sodišču prvi zahteval njegovo imenovanje (drugi odstavek 809. člena tega zakona). V tem primeru se priloži razdelitveni osnovi za vsakega drugega udeleženca v plovbnem podjemu izpisek iz razdelitvene osnove, ki se nanaša nanj.

Izpisek iz razdelitvene osnove vsebuje skupno vrednost upniške in dolžniške mase, odstotek prispevka, prispevno vrednost premoženja zadevnega udeleženca in znesek, ki naj ga ta udeleženec plača kot prispevek k skupni havariji.

815. člen

Udeleženec v plovbnem podjemu ima pravico vložiti v 30 dneh od dneva, ko je prejel razdelitveno osnovo ali izpisek iz razdelitvene osnove po drugem odstavku prejšnjega člena, ugovor zoper razdelitveno osnovo.

V razdelitveni osnovi ali izpisku iz razdelitvene osnove mora biti zapisana opomba, da ima udeleženec plovbnega podjema pravico do ugovora v smislu prejšnjega odstavka.

816. člen

O prejetih ugovorih odloča likvidator; nato sestavi skladno z 813. členom tega zakona končno razdelitveno osnovo.

817. člen

Končna razdelitvena osnova oziroma njen izpisek se vroči udeležencem v plovbnem podjemu skladno z 814. členom tega zakona.

818. člen

Če noben udeleženec v plovbnem podjemu v 30 dneh od dneva, ko je prejel končno razdelitveno osnovo oziroma njen izpisek, ne vloži pri sodišču ugovora skladno z 819. členom tega zakona, dobi razdelitvena osnova moč izvršilnega naslova.

Likvidator in vsak udeleženec v plovbnem podjemu lahko zahteva od sodišča potrdilo o izvršljivosti končne razdelitvene osnove.

819. člen

Udeleženec v plovbnem podjemu ima pravico vložiti v 30 dneh od dneva, ko je prejel končno razdelitveno osnovo, zoper njo ugovor pri sodišču.

Postopek za preizkus ugovorov zoper končno razdelitveno osnovo opravlja stvarno pristojno sodišče v Kopru.

Sodišče odstopi notarju končno razdelitveno osnovo in ugovor udeleženca.

Notar je dolžan izvesti postopek preizkusa ugovora udeleženca podanega zoper končno razdelitveno osnovo na naroku. Na naroku za preizkus ugovora, podan zoper končno razdelitveno osnovo, mora notar povabiti likvidatorja havarije in vse udeležence v plovbnem podjetju.

Na narok so upravičeni pristopiti vsi udeleženci plovbnega podjetja in se izjasniti o podanem ugovoru posameznega udeleženca. Kolikor udeleženec, ki je podal ugovor zoper končno razdelitveno osnovo na narok ne pristopi, se šteje, da se je svojemu ugovoru odrekel.

Na naroku notar predloži udeležencem plovbnega podjetja pravočasno podane ugovore zoper končno razdelitveno osnovo.

Če je na naroku za preizkus ugovorov dosežen sporazum o vsebini končne razdelitvene osnove ali njenega spornega dela, sestavi notar notarski zapis o sporazumno določeni končni razdelitveni osnovi ali njenem posameznem delu in ta notarski zapis pridobi izvršilni naslov.

Če med udeleženci plovbnega podjetja ne pride do celotnega ali delnega sporazuma, notar vrne končno razdelitveno osnovo z ugovori in notarskim zapisnikom o preizkusu ugovorov podanih zoper končno razdelitveno osnovo, pristojnemu sodišču.

Notar opravi narok tudi, če nihče od udeležencev plovbnega podjetja ne pristopi na narok.

Šteje se, udeleženci plovbnega podjetja, ki niso pristopili na narok, ne priznavajo podanih ugovorov ostalih udeležencev.

820. člen

Če na naroku za preizkus ugovorov ni dosežen celotni ali delni sporazum med udeleženci v plovbnem podjetju, napoti sodišče s sklepom vložnika ugovora, ki z ugovorom na preizkusu ni uspel v celoti ali deloma, da v 30 dneh od vročitve sklepa vloži tožbo na ugotovitev, da je njegov ugovor v plovbnem podjetju, utemeljen.

Če vložnik ugovora v roku iz prejšnjega odstavka ne ravna po sklepu sodišča oziroma, če umakne vloženo tožbo, se šteje, da se je svojemu vložnemu ugovoru odpovedal.

Na zahtevo kateregakoli udeleženca v plovbnem podjetju, izda sodišče potrdilo o izvršljivosti končne razdelitvene osnove v tistem delu, zoper katerega ni bilo ugovorov, še preden postane sodba v pravi iz prvega odstavka tega člena pravomočna.

821. člen

Za sojenje v sporih iz prejšnjega člena je pristojno sodišče iz drugega odstavka 819. člena tega zakona.

Če se v pravi, ki se je začela po drugem odstavku prejšnjega člena, pravomočno ugotovi, da ugovori niso upravičeni, dobi prvotno sporna končna razdelitvena osnova ali njen del moč izvršilnega naslova.

Če se v pravi iz drugega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da so ugovori v celoti ali deloma upravičeni, sestavi po pravomočnosti sodbe sodišče iz drugega odstavka 819. člena tega zakona novo razdelitveno osnovo.

V postopku iz prejšnjega odstavka se ne morejo uveljaviti ugovori glede obstoja terjatve, njene višine in prispevka k skupni havariji.

Če je za predlog spremenjene končne razdelitvene osnove potrebno takšno strokovno znanje, kakršnega sodišče nima, lahko zaupa sodišče izdelavo predloga izvedencu.

822. člen

Tuji ladjar lahko imenuje v postopku za likvidacijo skupne havarije kot likvidatorja tujo fizično osebo, ki je po predpisih države njenega stalnega prebivališča pooblaščen za likvidacijo skupnih havarij.

V postopku za likvidacijo skupne havarije ni dopustna revizija.

4. Zastaranje

823. člen

Terjatev za izplačilo prispevka iz skupne havarije zastara po poteku enega leta od dneva, ko je ladja prispela v пристanišče končanega skupnega podjetja, v katerem je nastopil dogodek, na katerem temelji zahtevek za prispevek k skupni havariji.

Zastaranje zahtevka iz prejšnjega odstavka ne teče od dneva, ko je ladjar imenoval likvidatorja, oziroma od dneva, ko je kakšen drug udeleženec v plovbnem podjetju v skladu z 809. členom tega zakona zahteval od sodišča, naj imenuje likvidatorja, pa do dneva, ko je končna razdelitvena osnova postala pravomočna.

V. poglavje – IZVENPOGODBENA ODŠKODNINSKA ODGOVORNOST LADJARJA

1. Skupni določbi

824. člen

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo za škodo, ki jo povzroči ladja osebam in stvarim izven ladje ali pa okolju (izvenpogodbena odškodninska odgovornost).

Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za trčenje ladij in jedrsko škodo.

825. člen

Določbe tega poglavja zakona se uporabljajo za vsako plovilo in za hidroavione na vodi.

Določbe 829. do 837. člena tega zakona ne veljajo za vojaške ladje.

2. Odgovornost za smrt in telesne poškodbe

826. člen

Za smrt in telesne poškodbe kopalcev ter drugih ljudi v morju, ki jih je povzročila ladja, odgovarja lastnik ladje ali ladjar, kot tudi tisti, ki je vodil ladjo tedaj, ko se je to zgodilo, in sicer:

1. če je bila smrt ali telesna poškodba povzročena na območju, ki je kopališče ali na katerem je prepovedana plovba, če ne dokaže, da je oškodovanec povzročil škodo namenoma ali iz hude malomarnosti;

2. če je bila smrt ali telesna poškodba povzročena v morskem pasu 150 metrov od obale, ki pa ne sodi v območje, navedeno v 1., 3. in 4. točki tega odstavka, če ne dokaže, da je bila vzrok za smrt ali telesno poškodbo višja sila ali da je zanjo kriva umrla oziroma poškodovana oseba;

3. če je bila smrt ali telesna poškodba povzročena v pristanišču, na dohodu v pristanišče, na običajni plovni poti, na območju, ki se izključno uporablja za športno in podobno plovbo (npr. veslaške in jadralske regate, smučanje), in na

območju več kot 150 metrov od obale, pa ne gre za območje iz 4. točke tega odstavka, če se dokaže, da je ladja kriva za smrt oziroma telesno poškodbo;

4. če je bila smrt ali telesna poškodba povzročena na območju, na katerem so prepovedani posamezni načini ali posamezna sredstva plovbe (npr. glisiranje, smučanje, prekoračitev hitrosti), smrt oziroma telesna poškodba pa je nastopila med plovbo na prepovedani način ali s prepovedanimi sredstvi.

Minister predlaga pogoje, ob katerih se lahko razširi ali zoži morski pas, določen v 2. točki prejšnjega odstavka.

Lastnik ladje in ladjar nista odgovorna v smislu prvega odstavka tega člena, če jima je bila ladja protipravno odvzeta.

V primeru iz prejšnjega odstavka je odgovoren poleg tistega, ki je ob dogodku vodil ladjo, tudi tisti, ki jo je protipravno odvzel.

3. Odgovornost za poškodovanje stvari in onesnaženja okolja

827. člen

Lastnik ladje in ladjar odgovarjata za škodo, ki jo ladja povzroči na operativni obali, valolomih, pristaniških napravah, plavajočih napravah, podmorskih ter drugih objektih v pristanišču in na morju, razen če je škodo povzročila oseba, ki upravlja s takimi objekti.

828. člen

Lastnik ladje in ladjar odgovarjata za škodo, ki jo povzroči ladja z onesnaženjem morja.

4. Odgovornost za onesnaženje, če tanker izlije olje, ki ga prevaža kot tovor

829. člen

Za škodo, ki jo povzroči tanker z oljem, ki ni namenjeno njegovemu pogonu, odgovarja lastnik ladje, razen če dokaže, da je bil vzrok za to:

1. vojna, sovražnost, državljanska vojna, vstaja ali izreden, neogiben in nezadržen naravni pojav;
2. izključno dejanje ali opustitev koga drugega z namenom, da povzroči škodo;
3. izključno dejanje ali opustitev pooblaščenih oseb, ki skrbijo za varnost plovbe, pri opravljanju te funkcije;

Če lastnik ladje dokaže, da je za škodo v celoti ali delno kriv oškodovanec, ga sodišče popolnoma ali delno oprosti odgovornosti za škodo, ki jo je ta pretrpel.

Zahtevka za odškodnino iz prvega odstavka tega člena ni mogoče vložiti zoper člane ladijske posadke ali druge osebe, ki delajo v imenu ladjarja.

Določba prejšnjega odstavka ne posega v regresno pravico lastnika ladje zoper osebo, ki je škodo zakrivila.

830. člen

Če je dvoje ali več ladij izlilo ali odvrгло olje, pa ni mogoče ugotoviti, katera ladja je povzročila posamezne dele škode, odgovarjajo za to škodo solidarno lastniki teh ladij.

Določba prejšnjega odstavka ne posega v določbe prejšnjega člena.

831. člen

Lastnik ladje lahko omeji svojo odgovornost za škodo iz 829. člena tega zakona do zneskov, navedenih v drugem

odstavku tega člena, s tem, da ustanovi sklad omejene odgovornosti za škodo, povzročeno z izlitim ali odvrženim oljem.

Lastnik ladje lahko omeji svojo odgovornost za škodo iz 829. člena tega zakona na skupni znesek 133 SDR od primera in tone ladje, pri čemer celotni znesek nikakor ne sme presegati 14 milijonov SDR.

Lastnik ladje ne more omejiti svoje odgovornosti po prvem in drugem odstavku tega člena, če je dogodek, ki je povzročil škodo, nastal zaradi njegove osebne krivde.

832. člen

Iz sklada omejene odgovornosti iz prejšnjega člena si lahko lastnik ladje nadomesti stroške, ki jih je prostovoljno trpel zaradi razumnega izogibanja ali zmanjšanja onesnaženja.

833. člen

Za ugotovitev tonaže ladje v smislu 831. člena tega zakona se uporablja četrti odstavek 388. člena tega zakona.

Če gre za ladjo, za katero ni mogoče ugotoviti tonaže v smislu prejšnjega odstavka, znaša njena tonaža, pri uporabi določb 829. do 837. člena tega zakona, štirideset odstotkov nosilnosti ladijskega prostora za prevoz olja kot tovor.

V smislu prejšnjega odstavka znaša 1 tona nosilnosti 1000 kg.

834. člen

Sklad omejene odgovornosti iz 831. člena tega zakona lahko ustanovi tudi zavarovalnica ali kdo drug, ki je dal zavarovanje po 67. členu tega zakona.

Ustanovitev sklada po prejšnjem odstavku ima enak pravni učinek, kot če ustanovi sklad lastnik ladje.

Sklad iz prvega odstavka tega člena se lahko ustanovi tudi, če je bila škoda povzročena po osebni krivdi lastnika ladje, če s tem niso prizadete pravice oškodovanca nasproti lastnikom.

835. člen

Odškodninsko tožbo za škodo, povzročeno z onesnaženjem, je mogoče vložiti neposredno proti zavarovalnici ali drugi osebi, ki je dala zavarovanje v smislu prejšnjega člena.

Zavarovalnica ali porok ima zoper tožnika pravico do vseh ugovorov, do katerih bi imel pravico lastnik ladje izvzemši ugovor stečaja ali likvidacije.

Ne glede na prejšnji odstavek ima zavarovalnica ali porok pravico do ugovora, da je škodo z onesnaženjem povzročil lastnik ladje namenoma s svojim dejanjem.

Zavarovalnica ali porok ima pravico zahtevati, da se lastnik ladje pridruži postopku kot intervenient.

836. člen

Za razdelitev sklada omejene odgovornosti, ki je bil ustanovljen v Republiki Sloveniji, je izključno pristojno Okrožno sodišče v Kopru.

837. člen

Pravica do odškodnine po 829. do 836. členu tega zakona zastara v treh letih od dneva, ko je škoda nastala.

Pravica do odškodnine po 829. do 836. členu tega zakona ugasne, če tožba ni vložena v šestih letih od dneva dogodka, ki je škodo povzročil.

Če se je dogodek ponavljal, teče šestletni rok iz prejšnjega odstavka od dneva, ko se je dogodek začel.

OSMI DEL – IZVRŠBA IN ZAVAROVANJE NA LADJAH**I. poglavje – SKUPNE DOLOČBE****838. člen**

Ta del zakona se uporablja za izvršbo in zavarovanje na ladjah, na deležih na ladji ter na ladji v gradnji.

Če v tem zakonu ni posebnih določb, se smiselno uporabljajo določbe zakona o izvršbi in zavarovanju.

O predlogu za izvršbo in zavarovanje na ladji in za samo izvršbo oziroma zavarovanje odloča stvarno pristojno sodišče v Kopru.

Sodišče iz prejšnjega odstavka je pristojno tudi za izvršbo in zavarovanje na tovoru, ki je na ladji, na kateri se opravlja izvršba.

839. člen

Sodišče Republike Slovenije je pristojno za izvršbo in zavarovanje na ladjah, ki so v teritorialnem morju in notranjih morskih vodah Republike Slovenije.

Sodišče Republike Slovenije je pristojno tudi za izvršbo in zavarovanje na ladji, ki ni v teritorialnem morju Republike Slovenije, če se v Republiki Sloveniji vodi register, v katerega je vpisana ladja.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sodišče Republike Slovenije ni pristojno za izvršbo in zavarovanje na tuji vojaški in javni ladji.

II. poglavje – IZVRŠBA ZA IZTERJAVO DENARNIH TERJATEV – PRODAJA LADJE**1. Oprostitve in omejitve izvršbe****840. člen**

Predmet izvršbe ali zavarovanja ne more biti:

1. domača vojaška ladja in ladja, ki je državi ali lokalni skupnosti nujno potrebna za opravljanje njenih nalog;

2. ladja, ki je dolžniku nujno potrebna za opravljanje javne službe;

3. tuja ladja, ki neškodljivo plove čez teritorialno morje Republike Slovenije;

4. tuja ladja, ki se mudi v teritorialnem morju ali v pristaniščih Republike Slovenije zaradi višje sile ali zaradi potrebe plovbe, dokler traja višja sila oziroma potreba plovbe.

Ladja iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka je lahko predmet izvršbe ali zavarovanja, če so vzrok za ta postopek terjatve, ki so nastale med prehodom ali muditvijo ladje na ozemlju Republike Slovenije.

841. člen

Ladja, ki je last dolžnika, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne more biti predmet izvršbe, če je dolžniku nujno potrebna za opravljanje njegove dejavnosti.

Ladja iz prejšnjega odstavka ni izvzeta iz izvršbe, če se izvršba vodi za poplačilo terjatve iz naslova posojila, s katerim je bila ladja kupljena, oziroma terjatve, ki je zavarovana z zastavno pravico na tej ladji.

Ladja iz prvega odstavka tega člena ni izvzeta iz izvršbe tudi tedaj, kadar se izvršba vodi za poplačilo naslednjih terjatev:

1. zaradi škode, povzročene s trčenjem ladje, na kateri se opravlja izvršba, ali škode, povzročene kako drugače;

2. zaradi smrti ali telesne poškodbe na morju ali kopnem, povzročene z ladjo, na kateri se opravlja izvršba;

3. iz reševanja ali pogodbe o reševanju, vključno s posebnimi nagradami za reševalne dejavnosti v primerih, ko je ladja ali tovor predstavljal nevarnost za onesnaženje okolja;

4. iz sporazuma, ki se nanaša na uporabo ali najem ladje in iz sporazuma, ki se nanaša na prevoz blaga ali oseb na ladji, ne glede na to, ali sta takšna sporazuma zajeta v pogodbi o izkoriščanju ladje, ki je predmet izvršbe;

5. iz skupne havarije;

6. iz pilotaže in vleke;

7. iz oskrbovanja ladje, ki je predmet izvršbe, za njeno vzdrževanje ali izkoriščanje;

8. iz gradnje, predelave, popravila, opreme, ali sprejema ladje, ki je predmet izvršbe, v dok;

9. iz pravice ladijske posadke do plače, vključno s stroški povratka domov in socialnega zavarovanja;

10. iz izdatkov, ki jih je v zvezi z ladjo imel poveljnik, vrkcevalec, naročnik ali agent za ladjo oziroma njenega lastnika ali ladjarja;

11. iz zavarovalnih premij, ki jih ima v zvezi z ladjo lastnik ali najemnik ladje, ki je predmet izvršbe;

12. zaradi škode ali nevarnosti povzročitve škode zaradi onesnaženja morja, obale; ukrepov za preprečevanje, zmanjšanje ali odstranitve takšne škode; povračilo za škodo; stroški za utemeljene ukrepe, ki so bili ali bodo opravljeni za sanacijo povzročene škode; škode, ki so jo ali jo verjetno bodo utrpeli tretje osebe zaradi onesnaženja; škode, stroškov ter izgube podobne narave določene v tej točki;

13. zaradi stroškov in izdatkov, ki se nanašajo na dvig, odstranitev, ohranitev, uničenje ali ukrepe, potrebnih za zagotovitev neškodljivosti potopljenih ladij, razbitin, nasedlih ali zapuščenih ladij, vključno z vso opremo na takšnih ladjah ter stroškov in izdatkov za ohranitev zapuščene ladje in vzdrževanje njenih posadk;

14. zaradi izgube ali poškodbe v zvezi z blagom (vključno s prtljago), ki se prevaža na ladji, ki je predmet izvršbe;

15. iz pristaniških pristojbin;

16. iz sporov glede lastništva ali posesti ladje, sporov solastnikov glede uporabe in zaslužkov ladje in sporov iz pogodb o prodaji ladje, ki so predmet izvršbe;

17. iz pomorskih privilegijev, hipotek ali podobnih obremenitev ladje, ki je predmet izvršbe.

Ladja, ki je last pravne osebe, ki ni zajeta v prvem odstavku tega člena, je lahko predmet izvršbe samo, če pravni osebi ni nujno potrebna za opravljanje njene dejavnosti.

842. člen

Predmet izvršbe tudi ne more biti ladja, ki je izključni ali glavni vir dolžnikovih dohodkov, če bi bilo z njeno prodajo ogroženo njegovo lastno preživljanje ter preživljanje tistih, ki jih mora po zakonu preživljati.

Pri odločanju o tem, ali so podane okoliščine iz prejšnjega odstavka, presodi sodišče, ki upošteva zlasti dolžnikovo starost, njegovo zdravstveno stanje in delovno zmožnost ter število in starost tistih, ki jih je dolžan preživljati, ali bi si mogel dolžnik z zaposlitvijo ali kako drugače ustvariti prihodke, ki so mu potrebni za preživljanje.

Predmet izvršbe tudi ne more biti ladja, ki naj po pogodbi o dosmrtnem preživljanju po lastnikovi smrti preide v last vzdrževalca, če je pravica do preživljanja vpisana v register ladij pred pravico, na podlagi katere zahteva upnik prodajo ladje.

Prvi odstavek tega člena se uporablja pri prodaji tujih ladij pod pogojem vzajemnosti.

843. člen

Omejitve po prejšnjem členu ne veljajo, če gre za poplačilo terjatve iz drugega in tretjega odstavka 841. člena tega zakona, omejitve po prvem odstavku prejšnjega člena pa tudi tedaj, kadar gre za poplačilo terjatve iz tretjega odstavka 841. člena tega zakona.

844. člen

Dolжник lahko v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi predlaga, naj sodišče dovoli izvršbo na drug dolžnikov predmet oziroma z drugim izvršilnim sredstvom.

Sodišče vroči predlog upniku, ki se lahko o njem izjavi v osmih dneh od vročitve.

Ko se upnik izjavi ali ko izteče rok za izjavo, izda sodišče sklep o predlogu.

Sodišče ugotovi predlogu, če dolжник izkaže za verjetno, da bo terjatev poplačana tudi z izvršbo na drug dolžnikov predmet oziroma z drugim izvršilnim sredstvom. O tem odloči sodišče glede na razmerje med višino terjatve, katere poplačilo se zahteva in vrednostjo ladje, na katero naj bi segla izvršba.

Če predlaga dolжник kot drugo izvršilno sredstvo izvršbo na plačo, pokojnino, invalidnino ali na druge stalne denarne prejeme, ugotovi sodišče predlogu samo, če dolжник izkaže za verjetno, da bo terjatev poravnana v enem letu od izdaje sklepa o dolžnikovem predlogu.

Če dovoli sodišče izvršbo na drug predmet, ali z drugim izvršilnim sredstvom potem, ko je že izdalo sklep o izvršbi, ostane zaznamba sklepa o izvršbi na ladjo v veljavi vse do poplačila upnikove terjatve, zaradi katere je bila izvršba dovoljena.

2. Predlog za prodajo

845. člen

Predlog za prodajo ladje mora zlasti navajati:

1. ime oziroma firmo, prebivališče oziroma sedež in državljanstvo upnika;
2. ime oziroma firmo, prebivališče oziroma sedež in državljanstvo dolžnika;
3. ime oziroma označbo ladje, vrsto ladje, pristanišče vpisa in državno pripadnost ladje;
4. kraj, v katerem je ladja;
5. višino terjatve, za katero se zahteva prodaja;
6. listine, na podlagi katerih se zahteva izvršba;
7. seznam znanih zastavnih upnikov;
8. izjavo, ali je bilo glede ladje, na katero se zahteva izvršba, dovoljeno kakšno sredstvo zavarovanja;
9. po možnosti količino in vrsto tovara na ladji in število članov posadke.

846. člen

Predlogu iz prejšnjega člena je treba priložiti:

1. izvršilni naslov v izvorniku ali overjenem prepisu;
2. listino, s katero se dokazuje obstoj hipotek in bremen ter predkupne pravice, ki so vpisane v register ladij in podatke o znanih pomorskih privilegijih na ladji, ki je predmet izvršbe.

Če gre pri izvršbi za slovensko ladjo, je treba predlogu priložiti izpisek iz registra ladij, s katerim se dokazuje dolžnikova lastninska pravica na ladji, če ta ni vpisana v registru ladij, pa listino, s katero se dokazuje, da je ladja, ki je predmet izvršbe, v posesti enega ali več dolžnikov.

Če je bila tuja ladja, na katero se zahteva izvršba, ob vložitvi predloga za prodajo že zaustavljena, je treba predlo-

gu za izvršbo priložiti tudi overjen prepis listine, s katero se po pravu tuje države dokazuje lastnina in državna pripadnost ladje ter njen prevod v jezik, ki je pri sodišču v uradni rabi.

Če tuja ladja, na katero se zahteva izvršba, ob vložitvi predloga za prodajo še ni zaustavljena, mora upnik izkazati za verjetno, da je ladja dolžnikova lastnina.

Potem ko je tuja ladja, na kateri se opravlja izvršba s prodajo, zaustavljena, sodišče pozove upnika, naj v treh dneh predloži listine, navedene v tretjem odstavku tega člena.

Če upnik ne ravna po prejšnjem odstavku, sodišče s sklepom ustavi izvršilni postopek.

847. člen

Če je ladja, na kateri se zahteva izvršba s prodajo, vpisana v registru ladij, vendar kot lastnik ni vpisan dolжник, temveč kdo drug, mora upnik predložiti sodišču listine, ki so primerne za vpis dolžnikove lastninske pravice v register ladij.

Če upnik nima listin iz prejšnjega odstavka, se pravica vpisa lastninske pravice v register ladij dokazuje s pravno-močno sodbo, izdano v pravnem postopku.

Dolžnikova lastninska pravica se v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena vpiše po uradni dolžnosti.

3. Sklep o izvršbi s prodajo

848. člen

O predlogu za izvršbo s prodajo ladje odloči sodišče s sklepom.

Sklep o izvršbi s prodajo ladje vroči sodišče po določbah zakona o pravnem postopku o osebni vročitvi strankam in vsem tistim, ki imajo po podatkih iz spisov na ladji, ki je predmet izvršbe, kakšno zastavno pravico, pravico do poplačila ali predkupno pravico.

Sodišče mora tiste, v katerih korist je vpisana predkupna pravica na ladji, tudi obvestiti, da se v postopku prodaje ne bodo mogli sklicevati na svojo predkupno pravico.

Če dolžnikovo prebivališče ni znano ali če je dolжник v tujini, postavi sodišče dolžniku za začasnega zastopnika poveljnika ladje, ki mu vroči sklep o izvršbi s prodajo ladje. Če je poveljnik zapustil ladjo, postavi sodišče za začasnega zastopnika dolžnika drugo osebo, ki je primerna za opravljanje te dolžnosti.

849. člen

V sklepu o izvršbi s prodajo ladje, ki je vpisana v register ladij, odredi sodišče po uradni dolžnosti zaznambo tega sklepa v registru ladij.

S sklepom o izvršbi s prodajo ladje, ki ni vpisana v register ladij, dovoli sodišče rubež ladje.

Za vrstni red upnikove poplačilne pravice je odločilen trenutek, ko je bil pri sodišču vložen predlog za izvršbo s prodajo ladje.

850. člen

V primeru prodaje ladje imajo pravico do poplačila tudi upniki, ki imajo na ladji, ki je predmet prodaje, kakšno zastavno pravico, čeprav niso predlagali prodaje.

851. člen

Po zaznambi sklepa o izvršbi s prodajo oziroma po sestavitvi rubežnega zapisnika in vse dotlej, dokler se postopek prodaje ne ustavi, ni mogoče opraviti posebne izvršbe s prodajo iste ladje za poplačilo kakšne druge terjatve istega upnika oziroma terjatve kakšnega drugega upnika.

Če sodišče v primeru iz prejšnjega odstavka dovoli rubež ladje za poplačilo kakšne druge terjatve istega upnika oziroma terjatve kakšnega drugega upnika, zaznamuje v rubežnem zapisniku podatke iz poznejšega sklepa o izvršbi.

Upnik, za čigar terjatev je sodišče pozneje dovolilo izvršbo s prodajo iste ladje, vstopi v začeti postopek in ga mora prevzeti v takšnem stanju, v kakršnem je bil ob njegovem vstopu.

O vstopu novih upnikov obvesti sodišče vse, ki jim mora po 848. členu tega zakona vročiti sklep o izvršbi.

4. Opravljanje izvršbe

852. člen

Po izdaji sklepa o izvršbi sodišče takoj ukrene naslednje:

1. odredi, naj se ladja zaustavi (946. člen tega zakona) in v ta namen zahteva od Uprave Republike Slovenije za pomorstvo naj ladji odvzame vpisni list oziroma ladijsko spričevalo, seznam posadke in listine o sposobnosti ladje za plovbo, tuji ladji pa listine, ki ustrezajo tem slovenskim listinam;
2. odredi po potrebi čuvanje ladje;
3. opravi rubež ladje in njenih pritiklin, katerih vrednost se posebej ugotavlja po 860. členu tega zakona;
4. sestavi popis posadke in potnikov, ki ostanejo na ladji, ter popiše vrsto in količino tovara, ki je na njej.

853. člen

Sodišče lahko zaupa čuvanje ladje njenemu poveljniku, kateremu v ta namen dovoli, da obdrži potrebno število članov posadke, lahko pa tudi odredi, naj se ladijska posadka skupaj s poveljnikom izkrca ter postavi druge čuvaje.

Pri odločanju, ali naj ladjo zaupa v čuvanje poveljniku ali komu drugemu, upošteva sodišče predloge upnikov, varnost ladje, stroške čuvanja ter druge pomembne okoliščine.

854. člen

Sodišče lahko na predlog strank, poveljnika ali čuvaja ladje odredi, da se ladja premakne v kakšen drug kraj, če spozna, da je to potrebno za njeno varnost ali koristno iz drugih pomembnih razlogov, zlasti da se zmanjšajo stroški čuvanja in vzdrževanja ladje.

855. člen

Če se tisti, ki je upravičen razpolagati s tovorom na ladji, na kateri se opravlja izvršba, ne zgasi pri sodišču v treh dneh po zaustavitvi ladje, mu sodišče postavi začasnega zastopnika.

Dokler je tovor na ladji, skrbi za čuvanje poveljnik oziroma oseba, ki jo postavi sodišče za čuvaja ladje.

Sodišče dovoli na predlog osebe, ki je upravičena razpolagati s tovorom, ali na predlog njenega začasnega zastopnika, dolžnika ali poveljnika ladje, če so podani upravičeni razlogi, pa tudi na predlog čuvaja, naj se tovor izkrca in shrani v javnem skladišču ali na kakšnem drugem ustreznem mestu.

Sodišče dovoli osebi, ki je upravičena razpolagati s tovorom, oziroma njenemu začasnemu zastopniku, da prosto razpolaga s tovorom, če temu ne nasprotuje ladjar, poveljnik ladje ali drug ladjarjev zastopnik.

Če se poveljnik ladje po nalogu sodišča ali prostovoljno izkrca, to ne vpliva na njegova pooblastila, da zastopa ladjarja oziroma tistega, ki je upravičen razpolagati s tovorom glede tovara, ki je bil na ladji ob zaustavitvi.

Določbe prejšnjih odstavkov ne posegajo v pravice in dolžnosti strank, ki izvirajo iz pogodbe o prevozu blaga.

856. člen

Potniki in njihova prtljaga se morajo izkrcati z ladje, na kateri se opravlja izvršba.

Ne glede na prejšnji odstavek dovoli sodišče na dolžnikov predlog potnikom, da ostanejo s prtljago na ladji, če temu ne nasprotuje upnik ali čuvaj in če dolжник položi predujem za stroške s preživljanjem potnikov.

Določbi prejšnjih odstavkov ne posegata v pravice in dolžnosti strank, ki izvirajo iz pogodbe o prevozu potnikov.

857. člen

Stroške, ki nastanejo z izvršbo, čuvanjem in vzdrževanjem ladje, plača predhodno upnik.

Sodišče lahko odredi, naj položi upnik potreben predujem za stroške z izvršbo.

Če upnik ne položi predujma v roku, ki mu ga določi sodišče, sodišče s sklepom ustavi izvršilni postopek.

858. člen

Pritožba zoper sklepe iz 852., 853., 854. in 855. člena tega zakona ne zadrži njihove izvršitve.

859. člen

Če so za to podani posebno opravičeni razlogi, lahko sodišče na predlog zainteresirane osebe dovoli, potem ko zasliši stranke in znane upnike, ki imajo na ladji kakšno zastavno pravico ali realno breme, da ladja med izvršilnim postopkom odplove na eno ali več potovanj.

Sodišče ne dovoli potovanja iz prejšnjega odstavka, če ni sklenjena pogodba o zavarovanju ladje pod pogoji, ki jih sodišče šteje za primerne in če predlagatelj potovanja ne da ustreznega zavarovanja za škodo, ki bi jim s tem utegnili nastati.

Stranke in druge upnike iz prvega odstavka tega člena zasliši sodišče na naroku, lahko pa upravičence tudi pisno obvesti o predlogu in pogojih, pod katerimi je zaproseno dovoljenje za potovanje, in od njih zahteva, naj se o predlogu izjavijo v treh dneh od vročitve obvestila.

Če katera od povabljenih oseb ne pride na narok oziroma, če se v roku iz prejšnjega odstavka tega člena ne izreče o predlogu, se šteje, da se strinja s predlaganim potovanjem.

Oseba, na predlog katere je bilo potovanje dovoljeno, mora na zahtevo sodišča položiti predujem za stroške potovanja. Če tega ne stori v roku, ki ga določi sodišče, sodišče prekliče dovoljenje za potovanje.

5. Rubež in ugotovitev vrednosti ladje

860. člen

Ko postane sklep o izvršbi s prodajo ladje pravnomoden, ugotovi sodišče vrednost ladje in njenih pritiklin.

Posebej se zarubijo in ocenijo le tiste pritikline večje vrednosti, ki niso normalno na ladjah podobnega tipa oziroma deli, ki so začasno ločeni od ladje.

Vrednost ladje je enaka njeni tržni ceni na dan prodaje.

Pri ugotavljanju vrednosti ladje je treba navesti, kakšna je vrednost ladje, če ostanejo v veljavi zastavne pravice in realna bremena, kakšna je brez teh pravic in bremen, ter posebej vrednost zastavnih pravic in realnih bremen.

Če je bila ladja, ki je predmet izvršbe, ocenjena že v kakšnem prejšnjem izvršilnem ali stečajnem postopku, pa od tedaj ni nastala kakšna pomembnejša sprememba, lahko vzame sodišče za vrednost ladje tisto vrednost, ki je bila ugotovljena v prejšnjem postopku. O tem odloči sodišče po zaslišanju strank.

V primeru iz prejšnjega odstavka sodišče na predlog katere od strank na prodajnem naroku s sklepom ponovno ugotovi vrednost ladje, če stranka izkaže za verjetno, da se je njena vrednost od prejšnje ugotovitve vrednosti do dneva prodaje znatno spremenila.

861. člen

Sodišče povabi na narok za rubež in ugotovitev vrednosti ladje vse stranke.

Narok za rubež in ugotovitev vrednosti ladje razpiše sodišče praviloma na kraju, kjer je ladja.

Za ugotovitev vrednosti ladje imenuje sodišče enega ali več izvedencev.

Sklep, s katerim ugotovi vrednost ladje, izda sodišče po prosti presoji, pri tem pa upošteva mnenje izvedencev ter druge podatke, ugotovljene med postopkom.

Zoper sklep o imenovanju izvedencev iz tretjega odstavka tega člena ni posebne pritožbe.

Zoper sklep o ugotovitvi vrednosti ladje, se lahko poleg strank pritoži vsak, ki ima pravico do poplčila iz kupnine, dosežene s prodajo ladje.

862. člen

Kdor ima pravico do poplčila iz kupnine, dosežene s prodajo ladje, pa je po vrstnem redu pred upnikom, ki je predlagal izvršbo, lahko predlaga, naj se izvršba ustavi, če ugotovljena vrednost ladje niti delno ne krije terjatve tega upnika.

Predlog iz prejšnjega odstavka se lahko poda v osmih dneh od vročitve odredbe o prodaji.

Sodišče presodi glede na okoliščine primera, ali je glede na verjetno višino delnega poplčila upnika, ki je predlagal ustaveitev izvršbe, prodaja smotrna.

863. člen

Ladja se proda na ustni javni dražbi.

Stranke in zastavni upniki se lahko ob vsakem času sporazumejo, da naj se ladja v določenem roku proda pod roko in o načinu prodaje.

Sporazum, da naj se ladja proda pod roko, mora biti sklenjen v pisni obliki.

Pogodba o prodaji pod roko ima učinek od dneva, ko postane sklep o domiku (888. člen tega zakona) pravnomočen.

6. Prodajni pogoji

864. člen

Ko postane sklep o ugotovitvi vrednosti ladje pravnomočen, sodišče pozove upnika, naj v določenem roku predloži osnutek prodajnih pogojev, če ni tega že prej storil.

Če upnik ne predloži osnutka prodajnih pogojev v roku iz prejšnjega odstavka, se šteje, da je privolil v prodajo pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

Če prodajni pogoji, ki jih predlaga upnik, ustrezajo določbam tega zakona o prodajnih pogojih, jih sodišče potrdi brez poprejšnje obravnave.

Če upnik predlaga prodajne pogoje, ki odstopajo od določb tega zakona, določi sodišče narok za obravnavo prodajnih pogojev.

Na narok iz prejšnjega odstavka povabi sodišče stranke in vse tiste, v korist katerih so po podatkih iz spisov vpisane na ladji, ki je predmet izvršbe, kakršnekoli zastavne pravice ali realna bremena.

Tistim, za katere sodišče oceni, da jim vabila verjetno ne bo mogoče vročiti, postavi sodišče začasnega zastopnika, kateremu vroči vabilo na narok.

865. člen

Na naroku, na katerem se obravnavajo predlagani prodajni pogoji, lahko dajo vse povabljene osebe predloge za njihovo spremembo.

Na podlagi izida obravnave določi sodišče prodajne pogoje v skladu z določbami tega zakona.

Če je na naroku za določitev prodajnih pogojev predlagana ustaveitev ali odložitev prodaje, je mogoče začeti z obravnavo prodajnih pogojev šele potem, ko je tak predlog zavrnjen.

Sodišče odloči, ali bo počakalo z odločbo o prodajnih pogojih, dokler sklep o zavrnitvi predloga iz prejšnjega odstavka ne postane pravnomočen.

866. člen

Prodajni pogoji morajo navajati:

1. ime oziroma firmo, sedež oziroma prebivališče in državljanstvo upnika;

2. ime oziroma firmo, sedež oziroma prebivališče in državljanstvo dolžnika;

3. ime oziroma označbo, vrsto, pristanišče vpisa in državno pripadnost ladje, njeno bruto in neto tonažo oziroma spodriv, nosilnost meje plovbe, podatke, ki so pomembni za ugotovitev stanja in uporabnosti ladje, kot so: namen, leto zgraditve, material, iz katerega je zgrajena ladja, vrsta in moč glavnih pogonskih strojnih naprav in naprav za posebne namene; za ladje v gradnji tudi stopnjo zgrajenosti ter seznam in vrednost nevgrajenega materiala, ki bo zajet s prodajo;

4. zastavne pravice in realna bremena, ki jih je kupec dolžan prevzeti, ne da bi jih šteli v kupnino;

5. ugotovljeno vrednost ladje;

6. najnižjo sprejemljivo ponudbo;

7. določbe o načinu položitve in o višini zavarovanja, ki ga morajo dati ponudniki;

8. določbe o načinu izplačila kupnine;

9. trenutek, ko preidejo nevarnosti in koristi na kupca;

10. kdaj in pod katerimi pogoji bo ladja izročena kupcu, zlasti če tovar do pravnomočnosti sklepa o domiku ne bo izkrcan z ladje, in pod katerimi pogoji bo njegova lastninska pravica vpisana v register ladij;

11. po potrebi določbe o prodaji solastniškega dela ladje.

867. člen

Ustne javne dražbe se lahko udeležijo samo tisti, ki prej položijo varščino.

Če se sklene pogodba o prodaji pod roko, da kupec zavarovanje tistemu, s katerim sklene pogodbo, in to neposredno pred sklenitvijo pogodbe.

Če sodišče na predlog strank ne določi kaj drugega, znaša zavarovanje ponudnikov desetino ugotovljene vrednosti ladje.

Varščina se polaga v gotovini, v vrednostnih papirjih ali v drugi premoženjski vrednosti.

Varščine so oproščeni upnik, ki je predlagal izvršbo in zastavni upniki, če dosegajo njihove terjatve njen znesek in če bi se glede na njihov vrstni red in ugotovljeno vrednost ladje, ki je predmet izvršbe, ta znesek lahko plačal iz kupnine, dosežene s prodajo.

868. člen

Varščina, ki jo je dal ponudnik, čigar ponudba je bila sprejeta, ostane pri sodišču, dokler ponudnik ne izpolni vseh obveznosti po prodajnih pogojih, ali dokler ne postane sklep sodišča o odklonitvi domika ladje pravnomočen.

Drugim ponudnikom sodišče vrne položeno varščino po končanem prodajnem naroku.

Varščina najboljšega ponudnika je predmet zastavne pravice za vse obveznosti, ki nastanejo zoper njega iz prodaje.

869. člen

Če sodišče na predlog strank s privolitvijo upravičenec ne določi drugače, prevzame kupec ladjo, ki je predmet izvršbe, prosto vseh zastavnih pravic in realnih bremen.

870. člen

Najnižja sprejemljiva ponudba znaša praviloma polovico ugotovljene vrednosti ladje.

Na predlog upnika, čigar terjatev je zavarovana z zastavno pravico, ali na predlog dolžnika, če v to privoli upnik, ki je predlagal izvršbo, lahko določi sodišče za najnižjo sprejemljivo ponudbo tudi kakšen višji znesek.

871. člen

Če sodišče na predlog strank ne odloči drugače, je kupec dolžan v 15 dneh od dneva domika dokazati, da je položil pri sodišču kupnino za domaknjeno ladjo.

Kupcu ni treba položiti kupnine ali njenega dela v gotovini, če upniki, katerih terjatve so zavarovane z zastavno pravico na ladji, privolijo, da kupec prevzame te dolgove.

Če je kupec izpolnil vse obveznosti iz prodajnih pogojev, je mogoče gotovino, ki je bila položena pri sodišču kot varščina, uporabiti kot del kupnine.

872. člen

Nevarnost za prodano ladjo preide na kupca tistega dne, ko mu je ladja pravnomočno domaknjena. Kupec prevzame od tega dneva tudi vsa bremena, ki so povezana z lastninsko pravico na ladji.

Kupcu se izroči domaknjena ladja skupaj s prodanimi pritiklinami, njegova lastninska pravica pa se vpiše šele potem, ko izpolni vse prodajne pogoje.

7. Prodaja ladje

873. člen

Po pravnomočnosti sklepa o ugotovitvi vrednosti ladje in po določitvi prodajnih pogojev izda sodišče razglas o prodaji. V njem določi način prodaje ter kraj in čas prodaje, če naj bo ladja prodana na dražbi.

Od prve objave razglasa o prodaji do dneva prodaje mora preteči najmanj 15 in največ 30 dni.

Prodajni narok ne sme biti prej, preden ne postaneta sklep o izvršbi in sklep o določitvi prodajnih pogojev pravnomočna.

874. člen

Razglas o prodaji mora navajati:

1. ime oziroma označbo ladje in pritiklin, ki bodo prodane ter vrednost ladje, ki je predmet izvršbe;

2. ime oziroma firmo, sedež oziroma prebivališče in državljanstvo strank;

3. dan prodaje in kraj prodajnega naroka, če naj bo ladja prodana na dražbi;

4. najnižjo sprejemljivo ponudbo in znesek varščine;

5. sporočilo, da si je mogoče prodajne pogoje in listine, ki se nanašajo na ladjo, ki je predmet izvršbe, ogledati pri sodišču;

6. poziv zastavnim upnikom, katerih pravice niso vpisane v registru ladij, naj najpozneje do dneva prodaje oziroma najpozneje na prodajnem naroku priglasijo svoje terjatve, z opozorilom, da bodo sicer njihove pravice v postopku upošteevane le, če izhajajo iz izvršilnih spisov;

7. poziv, da naj vsak, kdor ima na ladji, ki je predmet izvršbe, kakšno pravico, zaradi katere prodaja ne bi bila dovoljena, prikladi svojo pravico sodišču najpozneje do dneva prodaje oziroma najpozneje na prodajnem naroku, preden se bo začela ustna javna dražba, z opozorilom, da sicer teh pravic v škodo poštenega kupca ne bo mogoče več uveljavljati;

8. sporočilo, da bodo osebi, ki ima na ladji, ki je predmet izvršbe, kakšno pravico ali breme, vročena obvestila o nadaljnjem poteku postopka le, če ima v Republiki Sloveniji prebivališče ali če ima v Republiki Sloveniji svojega pooblaščenca oziroma pooblaščenca za sprejemanje vročil.

875. člen

Sodišče vroči razglas o prodaji strankam in vsem tistim, ki imajo po podatkih v spisih na ladji, ki je predmet izvršbe, kakšno zastavno pravico, realno breme ali predkupno pravico.

Sodišče pozove hkrati upnike, ki imajo na ladji, ki je predmet izvršbe, terjatve zavarovane z zastavno pravico, naj se najpozneje pet dni pred prodajnim narokom izjavijo, ali zahtevajo, da se njihove terjatve izplačajo v gotovini, ali pa privolijo, da kupec prevzame dolg tako, da ga bo prost dotedanji dolžnik; če se v določenem roku ne izjavijo, se šteje, da zahtevajo, naj jim bodo terjatve izplačane v gotovini.

Če je na ladji, ki je predmet izvršbe, vknjižena hipoteka, pozove sodišče upnike, naj najpozneje pred začetkom prodaje priglasijo zneske svojih terjatev iz pravnih razmerij, zavarovanih s temi zastavnimi pravicami.

Razglas o prodaji se vroči strankam po določbah zakona o pravnem postopku o osebnih vročitvah.

Če sodišče oceni, da komu razglasa o prodaji verjetno ne bo mogoče pravočasno vročiti, ali če je poskus vročitve neuspešen, mu sodišče postavi začasnega zastopnika in temu vroči razglas o prodaji.

876. člen

Sodišče objavi razglas o prodaji v Uradnem listu Republike Slovenije, na sodni deski, na oglasni deski Uprave Republike Slovenije za pomorstvo v pristanišču ter na kakšen drug primeren način.

Stranke lahko zahtevajo, naj se razglas o prodaji objavi na njihove stroške na kakšen drug način, ki ga predlagajo.

877. člen

Če naj bo prodana domača ladja, sodišče odredi, naj se nameravana prodaja zaznamuje v register ladij, v katerem je vpisana ladja.

878. člen

Dolžnik mora v času med objavo in dnevom prodaje omogočiti tistim, ki se nameravajo udeležiti prodaje, da si ogledajo ladjo, ki je predmet izvršbe ter listine, ki se nanašajo nanjo.

Sodišče določi z odredbo za ogled ladje, ki je predmet izvršbe, določene dneve in ure, upoštevajoč pri tem potrebe po nemotnem poslovanju ladje.

879. člen

Prodajni narok je javen in se opravi praviloma v sodnem poslopu.

Sodišče lahko z odredbo odloči, da bo prodajni narok opravljen na kraju, kjer je ladja, ki je predmet izvršbe.

Sodišče predloži na prodajnem naroku udeležencem na vpogled prodajne pogoje in druge listine, ki se nanašajo na prodajo.

Če se prodajnega naroka udeleži en sam ponudnik, odloči sodišče, ali bo narok preložilo ali pa ga bo kljub temu opravilo.

880. člen

Ko sodišče ugotovi, da ni ovir za prodajni narok, sporoči prodajne pogoje, nato pa podatke o terjatvah upnikov, ki imajo pravico do poplačila iz dosežene kupnine, o izjavah upnikov glede poplačila ali prevzema njihovih terjatev, o terjatvah, ki so zavarovane s hipotekami, ter o drugih okoliščinah, ki so pomembne za izvedbo prodajnega naroka.

881. člen

Dolжник, sodnik, zapisnikar ali kdo drug, ki uradno sodeluje pri prodaji, ne sme dajati ponudb niti v svojem niti v tujem imenu.

Zastopniki ponudnikov morajo dokazati svojo pravico za zastopanje na tem naroku z javno listino ali z javno overjenim pooblastilom.

Osebe iz prejšnjega odstavka tudi ne morejo biti kupec v primeru prodaje pod roko.

882. člen

Sodišče lahko odloči, da se tuja ladja prodaja za tuja plačilna sredstva in da mora biti zanjo dosežena kupnina plačana v tujih plačilnih sredstvih.

Določbo prejšnjega odstavka je mogoče uporabiti tudi takrat, kadar se prodaja slovenska ladja za poplačilo terjatev tujih upnikov in kadar se javne dražbe udeležujejo kot upniki tuje osebe.

Sodišče mora na zahtevo tujega hipotekarnega upnika dovoliti v skladu z zakonom prodajo ladje v tujih plačilnih sredstvih, če je zavarovana terjatev vpisana v tujih plačilnih sredstvih.

883. člen

Ponudnik je vezan na svojo ponudbo vse dotlej, dokler ni dana višja ponudba (884. člen tega zakona).

884. člen

Sodišče pozove navzoče k dajanju ponudb šele, ko mine pol ure od trenutka, ki je bil določen za začetek prodajnega naroka.

Ustna javna dražba se nadaljuje vse dotlej, dokler se dajejo višje ponudbe.

Če to zahteva kakšen ponudnik, lahko sodišče dovoli kratek čas za premislek.

Ustna javna dražba je končana, če tudi po drugem pozivu v petih minutah ni dana višja ponudba. Na to sodišče posebej opozori navzoče.

Pred sklenitvijo prodaje sodišče še enkrat objavi zadnjo ponudbo, nato pa razglasi, da je prodaja končana.

885. člen

Ko je prodaja končana, pozove sodišče navzoče, naj takoj na prodajnem naroku vložijo ugovore zoper domik.

Ugovore zoper domik najboljšemu ponudniku je mogoče vložiti samo iz naslednjih razlogov:

1. da med dnevom objave in dnevom prodajnega naroka ni preteklo 15 dni (866. člen tega zakona);

2. da razglas o prodajnem naroku ni bil pravilno sestavljen ali objavljen;

3. da o prodajnem naroku niso bili obveščeni vsi tisti, ki bi jih bilo sodišče moralo obvestiti;

4. da se je prodaja nadaljevala, čeprav je bil izdan sklep o ustavitvi postopka;

5. da so bile na ustni javni dražbi kršene določbe tega zakona o dražbi;

6. da pogoji, pod katerimi je bila dana najboljša ponudba, niso v skladu s prodajnimi pogoji;

7. da se najboljši ponudnik oziroma njegov zastopnik nista sposobna udeležiti prodaje določene ladje, ki je predmet izvršbe;

8. da najvišja ponudba ne zadostuje za popolno poplačilo z zastavno pravico zavarovane terjatve upnika, ki ugovarja, njegova terjatev pa ima prednost pred terjatvijo upnika, ki je predlagal izvršbo.

886. člen

Na pomanjkljivosti, navedene v 4., 6. in 7. točki drugega odstavka prejšnjega člena, mora paziti sodišče po uradni dolžnosti. O drugih pomanjkljivostih odloča le, če se uveljavljajo z ugovorom.

Dejstva, na katera se opira ugovor, preveri in ugotovi sodišče po uradni dolžnosti.

887. člen

O vloženih ugovorih odloča sodišče praviloma na prodajnem naroku.

Če sodišče ugotovi, da vloženim ugovorom in odkloni domik, odloča po zaslišanju navzočih, ki jih je bilo dolžno obvestiti o prodajnem naroku, o tem, ali bo prodajo nadaljevalo takoj, ali pa bo določilo nov prodajni narok. Če odloči, da bo prodajo takoj nadaljevalo, so ponudniki, ki so se udeležili prodaje, vezani na svoje prejšnje ponudbe, če te zaradi višjih ponudb niso izgubile svojega pomena.

Če o ugovoru ne odloči na samem naroku, vroči sodišče sklep o ugovoru najboljšemu ponudniku, strankam in vsem tistim, ki imajo pravico do pritožbe zoper izdano odločbo.

888. člen

Če ugovorov ni in če sodišče ni ugotovilo nobene pomanjkljivosti iz 4., 6. in 7. točke drugega odstavka 885. člena tega zakona, izda že na prodajnem naroku sklep o domiku ladje najboljšemu ponudniku, za čigar ponudbo je ugotovilo, da je sprejemljiva. Ta sklep sodišče razglasi na naroku in vroči osebam iz prvega odstavka 868. člena tega zakona in drugim udeležencem prodaje.

Sklep o domiku objavi sodišče v osmih dneh na sodni deski in zaznamuje v registru ladij. Posledica te zaznambe je, da ustvarjajo poznejši vpisi v registru ladij pravice zoper dotedanjega lastnika ladje le, če se sklep o domiku razveljavi. V objavljenem sklepu navede sodišče najvišjo ponujeno ceno in rok za priglasitev nadponudbe z navedbo njenega najmanjšega zneska.

Vsak, ki ga je bilo sodišče dolžno obvestiti o prodajnem naroku, sme zahtevati, naj se sklep iz prejšnjega odstavka na njegove stroške objavi v Uradnem listu Republike Slovenije ali kako drugače.

889. člen

Sodišče izda sklep o domiku ladje, ki je bila prodana pod roko, ko ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za prodajo.

Za objavo in učinke sklepa o domiku velja drugi odstavek 881. člena tega zakona.

890. člen

Ladja, ki je predmet izvršbe, se ne sme domakniti, če pri prodaji ni bila dosežena cena v višini najnižje sprejemljive ponudbe (870. člen tega zakona).

Sodišče odkloni s sklepom domik, če spozna, da so vloženih ugovorov utemeljenih, če ugotovi, da gre za kakšno

pomanjkljivost, na katero mora paziti po uradni dolžnosti, ali če ugotovi, da je bila prodaja opravljena prej, preden sta postala sklep o izvršbi s prodajo in sklep o določitvi prodajnih pogojev pravnomočna.

Sklep o odklonitvi domika se zaznamuje v registru ladij.

Če izda sodišče druge stopnje, ko odloča o pritožbi zoper sklep iz prvega in drugega odstavka tega člena, sklep o domiku, učinkuje zaznamba domika od trenutka, ko je bilo zaznamovano, da je domik odklonjen (prvi in drugi odstavek tega člena).

891. člen

Sklep o domiku je mogoče izpodbijati s pritožbo iz razlogov iz drugega odstavka 885. člena in prvega odstavka 890. člena tega zakona, pa tudi zato, ker sklep o domiku ni v skladu z vsebino sodnih spisov, na katerih temelji.

Tisti, kateremu je sodišče domaknilo ladjo, ki je predmet izvršbe, lahko izpodbija sklep zato, ker bi moralo sodišče odkloniti domik oziroma izdati sklep o domiku pod drugimi pogoji, ne pa pod tistimi, ki so navedeni v sklepu.

Sklep, s katerim sodišče odkloni domik, se lahko izpodbija zato, ker ni v skladu z vsebino sodnih spisov, na katerih temelji, oziroma ker ni bilo zakonitega razloga za odklonitev domika.

Tisti, ki je na prodajnem naroku ugovarjal domiku, nima pravice pritožbe zoper sklep o odklonitvi domika.

8. Ponovna prodaja

892. člen

Če je bil domik pravnomočno odklonjen zaradi tega, ker ni bila dosežena cena v višini najnižje sprejemljive ponudbe, določi sodišče nov prodajni narok, oziroma nov rok za prodajo ladje pod roko, če to predlaga v osmih dneh po neuspelem poskusu prodaje upnik, ki je predlagal izvršbo.

Preden sodišče določi nov prodajni narok, oziroma nov rok za prodajo ladje pod roko, lahko odredi novo ugotovitev vrednosti ladje, ki je predmet izvršbe in razpiše narok za obravnavo sprememb prodajnih pogojev.

Od prvega do drugega prodajnega naroka mora preteči najmanj 30 dni.

Če upnik, ki je predlagal izvršbo, ne predlaga ponovne prodaje v roku iz prvega odstavka tega člena, sodišče s sklepom ustavi izvršbo in razveljavi opravljena izvršilna dejanja.

893. člen

Če sodišče odkloni domik zaradi kakšnega drugega razloga, ne pa zaradi razlogov iz prejšnjega člena in če ni pomanjkljivosti, zaradi katerih bi bilo nadaljevanje postopka nedopustno, določi po uradni dolžnosti nov prodajni narok, oziroma nov rok za prodajo ladje pod roko.

Prodaja po prvem odstavku prejšnjega člena in po prejšnjem odstavku poteka na podlagi prej določenih pogojev.

9. Pravnomočnost sklepa o domiku

894. člen

Ko postane sklep o odklonitvi domika pravnomočen, vrne sodišče najboljšemu ponudniku oziroma kupcu pri prodaji pod roko položeno varščino.

895. člen

Ko postane sklep o domiku ladje pravnomočen, sodišče na predlog kupca, upravičenca do tovora ali njegovega začasnega zastopnika odredi, naj se z ladje izkrca tovor,

oziroma na predlog kupca odloči, da se izkrcajo tudi osebe in njihove stvari.

Predujem za stroške izkrcevanja tovora po prejšnjem odstavku položi na zahtevo sodišča tisti, ki zahteva izkrca-nje, če iz prodajnih pogojev ne izhaja kaj drugega.

Če oseba, ki je bila ladjar, preden je bila ladja prodana, ali njegov zastopnik nasprotuje temu, da se tovor izroči v prosto razpolaganje upravičencu, odredi sodišče, da se tovor na ladjarjeve stroške izroči v hrambo v javno skladišče ali na kakšen drug primeren kraj.

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne posegajo v pravice in dolžnosti strank, ki izvirajo iz pogodbe o prevozu blaga.

896. člen

Lastniki pritikin v izvršbi prodane ladje, ki niso bile zajete s prodajo, so upravičeni po pravnomočnosti sklepa o domiku ladje na svoje stroške in svojo nevarnost odnesti te pritikline.

897. člen

Pravic, ki jih je kupec pridobil s pravnomočnim domikom ladje, ni mogoče izpodbijati zato, ker je bil po pravnomočnosti sklepa o domiku razveljavljen ali spremenjen izvršilni naslov, na katerem je temeljil sklep o izvršbi.

10. Ponovna prodaja v primeru razveljavitve sklepa o domiku

898. člen

Če kupec ne dokaže, da je plačal kupnino v roku iz prvega odstavka 871. člena tega zakona, sodišče na predlog upravičenca pravnomočen sklep o domiku razveljavi in odredi ponovno prodajo na kupčeve stroške in nevarnost.

Ponovno prodajo lahko predlagajo stranke, upniki, katerih terjatve so zavarovane z vpisano zastavno pravico na ladji, ki je predmet izvršbe ter upniki, ki za svoje pomorske privilegije nimajo izvršilnega naslova.

Predlagatelj mora predlagati ponovno prodajo najpozneje v desetih dneh po poteku roka iz prvega odstavka 871. člena tega zakona. Če v tem roku nihče ne predlaga ponovne prodaje, ustavi sodišče s sklepom izvršbo in razveljavi opravljena izvršilna dejanja.

Ponovna prodaja se opravi v skladu z določbami, ki veljajo za prvo prodajo in po prodajnih pogojih, ki so bili že prej določeni.

Sodišče sme na predlog upravičencev dovoliti, da se pri ponovni prodaji ladja proda za ceno, nižjo od polovice vrednosti ladje, ugotovljene za prvo prodajo.

Sodišče ne dovoli ponovne prodaje, če kupec, ki je zamudil s plačilom kupnine, pred iztekom roka za pritožbo zoper dovolitev ponovne prodaje dokaže, da je plačal zaostalo kupnino z obrestmi in zneskom, potrebnim za povračilo do tedaj nastale škode.

899. člen

Če se na ponovni prodaji doseže cena, ki je nižja od cene, dosežene na prejšnji prodaji, odgovarja kupec, ki je zamudil s plačilom kupnine, z varščino, položenim delom kupnine in z drugimi svojimi sredstvi oziroma premoženjem za nastalo razliko, za stroške ponovne prodaje ter za vsako škodo, povzročeno z njegovo zamudo.

O plačilu razlike v ceni ter stroških in škodi iz prejšnjega odstavka odloči sodišče po uradni dolžnosti.

Na podlagi pravnomočnega sklepa iz prejšnjega odstavka opravi sodišče izvršbo na položeni varščini, delu iz-

plačane kupnine, po potrebi pa tudi na drugih sredstvih in kupčevem premoženju.

Izvršba se opravi v korist razdelitvene mase. Tej masi pripada tudi razlika med ceno, doseženo pri ponovni in prejšnji prodaji.

Kupec, ki je zamudil s plačilom, nima pravice do zneska, za kolikor kupnina, dosežena pri ponovni prodaji, presega kupnino, doseženo pri prejšnji prodaji.

11. Ustavitev prodaje

900. člen

Razen iz razlogov, ki so določeni za ustavitev izvršbe v tem zakonu ali v zakonu o izvršbi in zavarovanju, se prodaja ustavi tudi v naslednjih primerih:

1. če kdo drug najpozneje osem dni pred prodajnim narokom da primerno zavarovanje in izjavi, da je pripravljen prevzeti ladjo, ki je predmet izvršbe, za ceno, ki najmanj za četrtno presega njeno ugotovljeno vrednost ter izjavi, da bo plačal vse stroške, ki bi jih sicer moral plačati dolžnik;

2. če to zahteva zastavni upnik, ki najpozneje do začetka dražbe na prodajnem naroku odkupi terjatve, zaradi katerih je bila dovoljena prodaja in povrne stroške, ki bi jih sicer moral plačati dolžnik;

3. če upnik pred začetkom prodaje odstopi od prodaje; v tem primeru zaradi iste terjatve ne sme ponovno predlagati izvršbe s prodajo ladje, preden ne poteče šest mesecev od njene ustavitve;

4. če dolžnik pred začetkom prodaje položi pri sodišču znesek, potreben za popolno poplačilo terjatev vseh upnikov, ki so predlagali izvršbo in stroškov postopka;

5. če tudi na drugem prodajnem naroku oziroma pri drugem poskusu prodaje (prvi odstavek 892. člena in prvi odstavek 893. člena tega zakona) ladje ni bilo mogoče prodati za ceno, ki ustreza najnižji sprejemljivi ponudbi.

901. člen

Če sodišče ugotovi predlogu iz 1. točke prejšnjega člena, odloži izvršbo.

Če predlagatelj iz 1. točke prejšnjega člena ne da v določenem roku ustreznega zavarovanja, nadaljuje sodišče odloženo izvršbo po uradni dolžnosti.

V primeru iz prejšnjega odstavka pripade varščina, ki jo je položil predlagatelj, razdelitveni masi.

Glede plačila cene, za katero je predlagatelj privolil prevzeti ladjo, ki je predmet izvršbe, se smiselno uporabljajo drugi, tretji in četrti odstavek 899. člena tega zakona.

Ko predlagatelj plača znesek iz 1. točke prejšnjega člena, sodišče ustavi izvršbo.

902. člen

O odložitvi in ustavitvi izvršbe po prejšnjem členu obvesti sodišče vse, ki jim mora po prvem odstavku 875. člena tega zakona vročiti odredbo o prodaji.

Hkrati sodišče opozori upnika, ki je predlagal izvršbo, na pravico, ki jo ima po 903. členu tega zakona.

Ko preteče 15 dni od pravnomočnosti sklepa o ustavitvi postopka, odredi sodišče, da se izbrišejo vse zaznambe v registru ladij, ki se nanašajo na prodajo, oziroma razveljavi opravljeni rubež ladje.

903. člen

Upnik, v čigar korist je bilo v registru ladij vpisano dovoljenje za prodajo, lahko v 15 dneh od pravnomočnosti sklepa o ustavitvi izvršbe predlaga sodišču, naj po vrstnem redu omenjene zaznambe v korist njegove terjatve odredi vknjižbo zastavne pravice na ladji, ki je predmet izvršbe.

Okoliščina, da je dolžnik med tem odtujil ali obremenil ladjo, ki je predmet izvršbe, ne ovira vknjižbe zastavne pravice.

Predlogu po prvem odstavku tega člena ni mogoče ugoditi, če je bila prodaja ustavljena zaradi tega, ker izvršba sploh ni bila dopustna, ker je bil izvršilni naslov pravnomočno razveljavljen, spremenjen ali odpravljen, ker je bila terjatev, zaradi katere je tekla izvršba, poravnana, ali ker je bilo pravnomočno ugotovljeno, da terjatev ne pripada upniku.

12. Razdelitev kupnine

904. člen

Ko je kupnina plačana in sklep o domiku pravnomočen, določi sodišče narok za razdelitev kupnine.

Na narok povabi sodišče osebe, navedene v prvem odstavku 875. člena tega zakona, kupca pa obvesti, da se naroka lahko udeleži.

V vabilu na narok iz prvega odstavka tega člena opozori sodišče upnike, da bodo terjatve tistih, ki ne pridejo na narok, upoštevane po stanju, ki izhaja iz registra ladij in izvršilnih spisov, ter da lahko najpozneje na naroku za razdelitev kupnine drugim izpodbijajo obstoj njihovih terjatev, njihovo višino in vrstni red njihovega poplačila.

Odredba o razpisu naroka se objavi na sodni deski.

905. člen

Na naroku se obravnavajo terjatve, ki bi jih bilo treba upoštevati pri razdelitvi kupnine, kot tudi vrstni red njihovega poplačila.

Dolžnik mora dati sodišču vsa pojasnila, ki so potrebna za ugotovitev pravilnosti vrstnega reda terjatev, ki jih je treba poplačati iz kupnine.

Upnik, katerega terjatev bi lahko pri razdelitvi kupnine prišla na vrsto, če bi odpadla sporna terjatev, lahko najpozneje na naroku za razdelitev kupnine ugovarja priglasenim terjatvam oziroma terjatvam, ki izhajajo iz izvršilnih spisov. Ugovor se lahko nanaša na obstoj terjatev, na višino in na vrstni red poplačila.

Dolžnik ima pravico ugovarjati samo glede tistih terjatev, za katere trdi, da glede njih ni nikakršne podlage za poplačilo.

Terjatve, ki jih ne bi bilo mogoče poplačati iz kupnine, tudi če bi odpadle sporne terjatve z ugodnejšim vrstnim redom, se ne obravnavajo.

906. člen

Razdelitveno maso sestavljajo:

1. kupnina;

2. varščina, ki jo je položil kupec, ki je zamudil s plačilom kupnine, del kupnine, ki jo je ta položil ter drugi zneski, ki jih je takšen kupec plačal;

3. plodovi in prihodki, dobljeni od ladje, ki je predmet izvršbe, katere mora kupec vrniti;

4. prihodki od potovanja, ki je bilo opravljeno med prodajo;

5. zneski iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

Kupnina, ki se nanaša na ladjo, ki je predmet izvršbe, pripadne terjatve ladje, ki je predmet izvršbe, ter voznina oziroma prevoznina sestavljajo posebno razdelitveno maso, odvisno od tega, na katero izmed teh vrednosti se nanašajo hipoteke upnikov, ki so predlagali izvršbo.

Voznina, prevoznina in zneski, nanašajoči se na pripadne terjatve ladje, ki so bili plačani do sklenitve naroka za obravnavo o razdelitvi kupnine, se razdelijo skupaj s kupnino, doseženo s prodajo ladje, ki je predmet izvršbe.

907. člen

Iz razdelitvene mase se upniki poplačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. privilegirani upniki,
2. hipotekarni upniki,
3. drugi upniki.

Za določitev vrstnega reda poplačila upnikov iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka znotraj posameznega izplačilnega razreda veljajo določbe tega zakona o pomorskih privilegijih in hipotekah na ladij.

Stroški, nastali med postopkom za prodajo ladje, se poravnajo pred razdelitvijo kupnine ter pred terjatvami zastavnih upnikov.

908. člen

Isti vrstni red kot glavnica imajo tudi njene obresti, ki niso zaostale več kot za tri leta pred domikom ter pravdni in izvršilni stroški, ki so nastali z uveljavljanjem kakšnega izmed teh zahtevkov.

Plačila, ki se ponavljajo in niso zaostala več kot za tri leta pred domikom, imajo isti vrstni red kot pravica, ki je podlaga teh plačil.

Če razdelitvena masa ne zadošča za poplačilo upnikov, se stroški in stranske terjatve poravnajo pred glavnico.

909. člen

Če razdelitvena masa ne zadošča za poplačilo upnikov istega izplačilnega razreda (prvi in drugi odstavek 907. člena tega zakona), se njihove terjatve skupaj s stroški in stranskimi terjatvami poravnajo v sorazmerju s celotnim zneskom teh terjatev.

910. člen

Presežek razdelitvene mase, ki ostane po poravnavi vseh terjatev, navedenih v 907. členu tega zakona, izroči sodišče dolžniku.

911. člen

Če sodišče na predlog in s privolitvijo udeležencev ne odloči kaj drugega, se plačila, ki se ponavljajo, poravnajo tako, da se najprej izplačajo zneski, ki so zaostali do dneva domika, nato pa naloži na obresti toliko glavnice, kolikor je potrebno, da se z njenimi obrestmi poravnajo plačila, ki zapadejo po dnevu domika.

Glavnico, ki bo postala prosta zaradi prenehanja pravice do plačila, dodeli sodišče, če je to mogoče, že vnaprej tistim upravičencem, katerih terjatve niso bile popolnoma poplačane iz razdelitvene mase, in sicer po vrstnem redu njihovih terjatev; če takšnih upravičencev ni, pa dolžniku.

912. člen

Terjatev, ki je odvisna od razveznega pogoja, se poravnava v gotovini samo, če da upnik zavarovanje, da bo v primeru nastopa takšnega pogoja vrnil tisto, kar je prejel.

Če upnik v 15 dneh po prejemu sklepa o poplačilu ne položi zavarovanja, se znesek, potreben za poravnavo njegove terjatve, izroči banki kot hranilna vloga.

Ko postane gotovo, da pogoj ne bo nastopil, se upniku izplača njegova terjatev.

Če razvezni pogoj nastopi, se z zneskom, ki ga je upnik vrnil ali je bil izročen banki, ravna tako, da se izplača tistim upnikom, katerih terjatve niso bile popolnoma poravnane iz zneska, dobljenega s prodajo; če pa takšnih upnikov ni, se znesek izroči dolžniku.

913. člen

Če je izplačilo terjatve vezano na kakšen odložni pogoj, se terjatev poravnava tako, da se ustrezen znesek izloči in izroči banki kot hranilna vloga, ki se izplača upniku, ko nastopi pogoj.

Če pogoj ne nastopi, se vloženi znesek izplača tistim upnikom, katerih terjatve niso bile popolnoma poravnane iz zneska, dobljenega s prodajo; če pa takšnih upnikov ni, se ta znesek izroči dolžniku.

914. člen

Če je glede zastavne pravice ali stvarnopravnih bremen na ladij, ki je predmet izvršbe, v registru ladij vpisana zaznamba spora ali zaznamba, da je vložena tožba za izbris take pravice, se terjatev oziroma nadomestilo za to pravico poravnava tako kot terjatev, ki je odvisna od razveznega pogoja.

Če je v registru ladij predznamenovana zastavna pravica ali stvarnopravno breme na ladij, ki je predmet izvršbe, upravičenec pa dokaže, da teče postopek za opravičilo predznambe ali da še ni pretekel rok za začetek tega postopka, se terjatev oziroma nadomestilo za to pravico poravnava tako kot terjatev pod odložnim pogojem.

915. člen

Terjatve, ki so zavarovane s skupno hipoteko, se poravnajo iz razdelitvene mase v gotovini.

Če so bile v postopku prodaje prodane vse ladje, ki nerazdelno jamčijo za terjatev, prispeva razdelitvena masa vsake posamezne ladje k poravnavi terjatev, zavarovanih s skupno hipoteko, samo tisti znesek, ki je proti tej terjatvi s stranskimi dajatvami in stroški v enakem sorazmerju kot ostanek razdelitvene mase vsake posamezne ladje, ki je predmet izvršbe, proti seštevku ostankov vseh razdelitvenih mas. Ta ostanek se dobi po odbitku zneska tistih terjatev, ki so po vrstnem redu pred terjatvijo, zavarovano s skupno hipoteko.

Če upnik, katerega terjatev je zavarovana s skupno hipoteko, zahteva poplačilo v kakšnem drugem razmerju, lahko upniki, katerih terjatve so po vrstnem redu za njegovi terjatvami in dobijo zaradi tega manj, kot bi dobili, če bi bil upnik poplačan skladno prejšnjim odstavkom, zahtevajo, da se jim iz posameznih razdelitvenih mas izplača znesek, ki bi pripadal terjatvi, zavarovani s skupno hipoteko, če bi bila razdelitev opravljena v smislu prejšnjega odstavka, kadar je to potrebno, da se pokrije primanjkljaj.

Če v postopku prodaje niso bile prodane vse ladje, ki nerazdelno jamčijo, se za izračun povračila upnikom, ki pridejo na vrsto za upnikom, čigar terjatve so zavarovane s skupno hipoteko, vzame namesto posameznih razdelitvenih mas za računsko podlago vrednost posameznih ladij, obremenjenih s skupno hipoteko. Zahtevek teh upnikov za povračilo se vknjiži v njihovo korist na neprodanih ladjah, in sicer po tistem vrstnem redu, ki ga ima v celoti ali delno poravnana upnikova terjatev, ki je bila zavarovana s skupno hipoteko. To skupno hipoteko na neprodanih ladjah pa sodišče po uradni dolžnosti izbriše.

916. člen

Upravičenci do služnosti, ki jih kupec ne prevzame, se poplačajo tako, da dobijo za svojo pravico nadomestilo iz zneska, dobljenega s prodajo.

Če se upravičenci do služnosti z upniki, ki pridejo po vrstnem redu do poplačila za njimi, ne sporazumejejo o nadomestilih iz prejšnjega odstavka, odmeri nadomestilo sodišče, ki upošteva pri tem predvsem čas, kolikor bi še lahko trajala služnost, njeno vrednost, korist za upravičenca in njegovo starost.

Kupec in služnostni upravičenci ter upniki, ki pridejo po vrstnem redu poplačila za njimi, se lahko sporazumejo, da kupec prevzame služnost in da se za prevzem služnosti odmerjeno nadomestilo odbije od kupnine.

917. člen

Terjatev zastavnega upnika, ki ni zapadla do izdaje sklepa o poplačilu, se izplača še preden zapade, skupaj z zneskom dogovorjenih obresti, obračunanih do dneva sklepa o razdelitvi kupnine.

Če za takšno terjatev niso bile določene obresti, se od nje odbije znesek, ki ustreza zakonskim obrestim od dneva, ko je bil izdan sklep o poplačilu, do zapadlosti.

918. člen

Če ni znano, kdo je sedanjí upnik pogodbene zastavne terjatve, ki bi bila po vrstnem redu krita z razdelitveno maso, ali pa ni znano njegovo prebivališče, naloži sodišče znesek, ki se nanaša na to terjatev, v banko kot hranilno vlogo, v sklepu o razdelitvi kupnine pa določi, komu bo pripadel v primeru, če ga upnik ne bo dvignil.

Če upnik, za katerega je bil položen znesek iz prejšnjega odstavka, zneska ne dvigne v treh letih od dneva, ko je bil vložen v banko, lahko vsak upnik, ki mu pripada ta znesek ali njegov del, zahteva izplačilo zneska, ki ustreza njegovi terjatvi. Če takšnih upnikov ni, lahko zahteva izplačilo dolžnik.

919. člen

Če zastavnih upnikov, ki zahtevajo poplačilo iz kupnine, ni mogoče v celoti poplačati, naloži sodišče na predlog katerega izmed njih ali upnika, ki je predlagal izvršbo, tistim, na katerih dolgove sega pomorski privilegij ali hipoteka, da v določenem roku položijo pri sodišču dolgovane zneske, če je to potrebno, da se poplačajo predlagatelj in tisti, ki imajo ugodnejši vrstni red poplačila.

Predlog iz prejšnjega odstavka je treba dati med izvršilnim postopkom najpozneje na naroku za razdelitev kupnine.

Odredbe, izdane dolžnikovim dolžnikom po prvem odstavku tega člena, imajo za posledico, da nobeno izplačilo dolžniku ali komu drugemu, ki bi bilo v nasprotju z odločbo sodišča, nima pravnega učinka nasproti zastavnim upnikom.

Če zneski iz prvega odstavka tega člena niso položeni v roku, ki ga določi sodišče, ravna sodišče na predlog upnika, na katerega se nanaša izplačilo, po določbah o izvršbi na denarne terjatve; pri tem določi, kateremu zastavnemu upniku pripadajo posamezne terjatve in v kolikšnem znesku.

13. Prodaja deležev ladje

920. člen

Za izvršbo s prodajo deležev ladje se uporabljajo določbe tega zakona o prodaji z naslednjimi izjemami:

1. zaustavitev ladje se sme dovoliti samo, če se zahteva izvršba na deležih, ki presegajo polovico celotne vrednosti ladje, na kateri se opravlja izvršba, oziroma če upnik, ki je predlagal izvršbo, izkaže za verjetno nevarnost, da bi bila brez tega izterjava terjatve onemogočena ali precej otežena;

2. če se opravlja izvršba na več kot polovičnem deležu ladje, ki je predmet izvršbe, lahko upnik, ki je predlagal izvršbo, zahteva, da se proda cela ladja, njegova terjatev pa izplača samo iz tistega dela kupnine, ki se nanaša na dolžnikov delež;

3. vsak solastnik ladje, ki je predmet izvršbe, ima pravico pred začetkom prodajnega naroka poravnati terjatev upnika, ki je predlagal izvršbo, skupaj s stranskimi terjatvami in tako stopiti na njegovo mesto;

4. pod enakimi pogoji imajo pri domiku ladje, ki je predmet izvršbe, solastniki prednost pred drugimi udeleženci dražbe;

5. če ponudi več solastnikov enake kupne pogoje, dodeli sodišče delež, ki se prodaja, solastnikom po enakih delih.

14. Sklep o razdelitvi kupnine

921. člen

O poplačilu upnikov in drugih oseb, ki uveljavljajo pravico do poplačila, odloči sodišče s sklepom po končanem naroku za razdelitev kupnine, upoštevajoč pri tem stanje, ki izhaja iz registra ladij, spisov izvršilnega postopka in iz naroka za razdelitev kupnine.

V sklepu o razdelitvi kupnine odloči sodišče o ugovorih, ki so jih posamezni upniki in drugi udeleženci uveljavljali med postopkom, če se ugovor nanaša na kakšno pravno vprašanje.

Če je odločitev o ugovoru odvisna od ugotovitve spornih dejstev, napoti sodišče udeleženca, ki je ugovarjal, naj v 15 dneh začne pravdo oziroma upravni postopek za ugotovitev utemeljenosti ugovora. Če tisti, ki ugovarja, ne ravna po nalogu sodišča, se šteje, kot da ugovora ni bilo.

Sodišče odloži odločitev o poplačilu tistega upnika, o čigar terjatvi teče pravda oziroma upravni postopek, znesek razdelitvene mase, ki se nanaša na sporno terjatev, pa vloži v banko kot hranilno vlogo.

Sklep o razdelitvi kupnine vroči sodišče vsem, ki jih je treba povabiti na razdelitveni narok (drugi odstavek 904. člena tega zakona).

Določba tretjega odstavka tega člena ne posega v pravico osebe, ki je izpodbijala določeno terjatev, ni pa v določenem roku začela pravde, da po končanem prodajnem postopku začne pravdo zoper tistega, čigar terjatev je izpodbijala.

922. člen

Odločitev v sporu o ugovorih, ki so jih upniki uveljavljali v postopku za razdelitev kupnine, ima učinek nasproti vsem upnikom in upravičencem, na katere se nanaša razdelitev, kot tudi nasproti dolžniku.

923. člen

Ko postane sklep o razdelitvi kupnine pravnomočen, odredi sodišče, da se v registru ladij izbrisejo vse vpisane pravice in bremena na prodani ladji, razen tistih, ki ostanejo tudi po prodaji.

924. člen

Ko postane sklep o razdelitvi kupnine pravnomočen, izroči sodišče posameznim upnikom zneske, ki jih je treba izplačati v gotovini, če glede njih ne teče pravda oziroma upravni postopek ali če je brez uspeha pretekel rok, določen za vložitev tožbe oziroma za začetek upravnega postopka.

Glede zneskov, ki jih je treba po nalogu sodišča vložiti v banko kot hranilno vlogo, izda sodišče potrebne odredbe, če tisti, katerim so ti zneski ali njihove obresti namenjeni, sporazumno ne določijo kaj drugega.

Če sklepa o razdelitvi kupnine ni mogoče izvršiti, ker teče kakšna pravda ali upravni postopek, se znesek, ki se nanaša na tak del sklepa, vloži v banko kot hranilna vloga, dokler odločitev o razdelitvi ne postane pravnomočna.

III. poglavje – IZVRŠBA ZA UVELJAVITEV NEDENARNIH TERJATEV – IZROČITEV LADJE

925. člen

V postopku izvršbe za izročitev ladje, ki je vpisana v domači register ladij, se smiselno uporabljajo določbe 847., 849., 855. in 856. člena tega zakona.

Predlog za izvršbo za izročitev ladje mora vsebovati podatke iz 845. člena tega zakona, razen podatkov iz 5. točke navedenega člena.

926. člen

Izvršba za izročitev ladje, ki je pri dolžniku, se opravi tako, da uradna oseba odvzame ladjo dolžniku ter jo proti potrdilu izroči upniku.

Izvršba za izročitev ladje se opravi po prejšnjem odstavku tudi, če je ladja pri kom drugem, ki privoli v izročitev ladje uradni osebi.

Če drugi ne privoli v izročitev ladje uradni osebi, lahko upnik predlaga izvršilnemu sodišču, naj nanj prenese dolžnikovo terjatev za izročitev ladje.

927. člen

O opravljeni izvršbi za izročitev ladje obvesti sodišče upnike, katerih terjatve so zavarovane z zastavnimi pravicami, vpisanimi v register ladij, kot tudi tiste upnike, o katerih ima podatke v spisih izvršilnega postopka.

928. člen

V primeru izvršbe za izročitev ladje tuje države pripadnosti, sodišče ne ravna po 849. členu tega zakona, temveč ukrene, kar je potrebno, da je tuji organ, ki vodi register, v katerem je vpisana tuja ladja, na kateri se opravlja izvršba, obveščen o začetku postopka za izročitev ladje, če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

IV. poglavje – ZAVAROVANJE

1. Ustanovitev zastavne pravice

929. člen

V zavarovanje denarnih terjatev na podlagi izvršilnega naslova lahko upnik predlaga sodišču ustanovitev zastavne pravice na ladji dolžnika, ki je domača oseba.

930. člen

Ustanovitev zastavne pravice iz prejšnjega člena na ladjah, vpisanih v registru ladij, se opravi z vknjižbo.

Ustanovitev zastavne pravice iz prejšnjega člena na ladjah, ki niso vpisane v registru ladij, se opravi z rubežem.

Ustanovitev zastavne pravice z rubežem iz prejšnjega odstavka se vpiše v ustrezno ladijsko listino.

931. člen

V registru ladij, v katerega se vpisuje zastavna pravica, je treba zaznamovati izvršljivost terjatve, v korist katere je zastavna pravica vpisana.

Če je zastavna pravica za terjatev že vknjižena ali je zastavna pravica le prednamenovana, odredi sodišče, da se izvršljivost terjatve zaznamuje v registru ladij.

Za ladje, ki niso vpisane v register ladij, se izvršljivost terjatve vpiše v rubežni zapisnik.

932. člen

Za ladje, ki niso vpisane v register ladij, sme sodišče odrediti, da se izvršljivost terjatve poleg vpisa v rubežni zapi-

snik po tretjem odstavku 931. člena tega zakona vpiše tudi v ustrezno ladijsko listino.

933. člen

Rubež ladje se sme opraviti samo, če je ladja v dolžnikovi posesti ali soproseti. Če to izvršilnemu sodišču ni znano, po predloženih listinah pa se ne zdi verjetno, zasliši o tem dolžnika, preden odredi rubež.

934. člen

O odreditvi rubeža obvesti sodišče dolžnika in mu sporoči tudi kraj in čas rubeža.

Rubež ladje se opravi na samem kraju tako, da se v zapisniku opiše predmet rubeža.

Če se pri rubežu najde listina, na kateri temelji dolžnikova lastninska pravica ali se ta z njo dokazuje, zapiše sodišče na listini, da je bil opravljen rubež. Ko preneha zastavna pravica na ladji, ki je predmet izvršbe, zaznamuje na predlog na tej listini, da je zastavna pravica prenehala.

O rubežu obvesti sodišče stranke.

935. člen

Dokler se ne ugotovi, da je bil opravljen rubež ladje nepravilen, se zavarovanje kakšne druge terjatve istega ali drugega upnika, za katero se pozneje zahteva ustanovitev zastavne pravice, na isti ladji ne opravi z novim rubežem, temveč se to poznejše zavarovanje opravi samo z zaznambo v obstoječem rubežnem zapisniku.

936. člen

Pritožba zoper sklep, s katerim se dovoljuje zavarovanje z ustanovitvijo zastavne pravice, ne zadrži njegove izvršitve.

2. Predznamba zastavne pravice

937. člen

Zavarovanje denarnih terjatev s predznambo zastavne pravice kot predhodno odredbo sme upnik zahtevati na podlagi domače sodne odločbe, ki še ni postala pravno-močna ali izvršljiva, oziroma na podlagi sodne poravnave, ki ji ni potekel rok za prostovoljno izvršitev dejanja, če upnik izkaže za verjetno nevarnost, da bi bila brez tega zavarovanja uveljavitev njegove terjatve onemogočena ali znatno otežena.

938. člen

Zavarovanje iz prejšnjega člena na ladjah, vpisanih v registru ladij, se opravi s predznambo v registru ladij v katerem je ladja vpisana.

Zavarovanje iz prejšnjega člena na ladjah, ki niso vpisane v registru ladij, se opravi z rubežem ladje.

939. člen

V sklepu, s katerim izda predhodno odredbo iz 937. člena tega zakona, navede sodišče poleg drugega znesek zavarovane terjatve z obrestmi in stroški ter trajanje tega zavarovanja.

Če čas iz prejšnjega odstavka poteče, preden postane odločba oziroma sodna poravnava, na podlagi katere je bila izdana začasna odredba, izvršljiva, podaljša sodišče na upnikov predlog zavarovanje; pogoj pa je, da se niso spremenile okoliščine, v katerih je izdalo predhodno odredbo.

Sodišče ustavi postopek in razveljavi opravljena dejanja, če v 15 dneh od dneva, ko je potekel čas, za katerega je izdalo predhodno odredbo, niso izpolnjeni pogoji za izvršbo v poravnavo upnikove terjatve ali za zavarovanje z vknjižbo zastavne pravice (929. člen tega zakona).

Še preden poteče čas iz prejšnjega odstavka, za katerega je dovolilo zavarovanje, ustavi sodišče postopek in razveljavi opravljena dejanja:

1. če položi dolжник sodišču znesek zavarovane terjatve z obrestmi in stroški;

2. če izkaže dolжник za verjetno, da je bila terjatev takrat, ko je bil izdan sklep iz prvega odstavka tega člena, že plačana ali dovolj zavarovana;

3. če je pravnomočno ugotovljeno, da terjatev ni nastala ali da je prenehala;

4. če predlagatelj zavarovanja v 15 dneh od izvršljivosti odločbe oziroma sodne poravnave, na podlagi katere je bila izdana predhodna odredba, ne predlaga zavarovanja z vknjižbo zastavne pravice (929. člen tega zakona) oziroma izvršbe s prodajo ladje za poplačilo svoje terjatve.

940. člen

V postopku zavarovanja s predznambo zastavne pravice kot predhodno odredbo se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka 930. člena in določbe 932. do 936. člena tega zakona o zavarovanju z ustanovitvijo zastavne pravice.

3. Zastavna pravica na ladji na podlagi sporazuma strank

941. člen

Upnik in dolжник lahko sporazumno zahtevata, naj sodišče dovoli in opravi vknjižbo zastavne pravice na ladji dolžnika, ki je vpisana v register ladij, oziroma da v primeru, če ladja ni vpisana v register ladij, dovoli in opravi rubež ladje za zavarovanje denarne terjatve upnika z zastavno pravico na dolžnikovi ladji.

Terjatev se lahko zavaruje tudi z zastavno pravico na ladji, ki je last tretje osebe. V tem primeru je stranka sporazuma tudi ta oseba kot zastavitelj.

942. člen

Na predlog strank razpiše sodišče narok, na katerem vzame na zapisnik sporazum strank o obstoju terjatve, času njene dospelosti ter njihovo soglasje, da se z vknjižbo zastavne pravice na ladji oziroma z rubežem ladje zavaruje ta terjatev.

Na način iz prejšnjega odstavka je mogoče zavarovati tudi bodoče in pogojne terjatve.

Podpisani zapisnik o sporazumu strank iz prvega odstavka tega člena ima učinek sodne poravnave.

943. člen

Na podlagi sporazuma iz prejšnjega člena dovoli sodišče s sklepom vknjižbo in stori vse, kar je potrebno, za vknjižbo zastavne pravice na ladji, oziroma dovoli in opravi rubež ladje.

Za zavarovanje upnikove denarne terjatve z zastavno pravico na ladji se smiselno uporabljajo določbe 931., 932. in 933. člena tega zakona.

Sklep iz prvega odstavka tega člena ima naravo sklepa o zavarovanju.

944. člen

Ko sodišče ugotovi, da je postal sporazum strank iz 942. člena tega zakona izvršljiv, na predlog upnika s sklepom dovoli in opravi izvršbo na dolžnikovo ladjo za poplačilo zavarovane upnikove denarne terjatve. Za dovolitev in opravo izvršbe se uporabljajo določbe o izvršbi s prodajo ladje.

Sklep iz prejšnjega odstavka ima naravo sklepa o izvršbi.

Zaznamba sklepa o prodaji ladje v registru ladij (prvi odstavek 849. člena tega zakona) ima pravni učinek od dneva vknjižbe zastavne pravice na ladji v postopku zavarovanja.

Sodišče ne ponovi rubeža ladje, opravljeni rubež ladje pa ima pravni učinek od dneva pridobitve zastavne pravice v postopku zavarovanja.

4. Začasne odredbe

945. člen

Pred začetkom pravnega, izvršilnega ali upravnega postopka in med njim sme sodišče na upnikov predlog dovoliti kot začasne odredbe prepoved odtujitve, obremenitve ali razpolaganja z ladjo, čuvanje ladje in zaustavitev ladje v zavarovanje njegove denarne terjatve, če upnik izkaže verjetnost obstoja svoje terjatve in nevarnost, da bo dolжник sicer odtujil ladjo, jo prikril, odpeljal ali kako drugače preprečil ali precej otežil poznejšo uveljavitev njegove terjatve.

Začasne odredbe v zavarovanje upnikove nedenarne terjatve so dovoljene tudi tedaj, če je to potrebno, da se prepreči nasilje ali odvrne nenadomestljiva škoda.

946. člen

Začasna zaustavitev ladje pomeni prepoved izplutja ladje iz slovenskega pristanišča, če obstaja vzajemnost za izvršitev takega dejanja med državo, katere zastavo vije tuja ladja in Republiko Slovenijo.

947. člen

Sodišče dovoli začasno zaustavitev ladje na predlog upnika samo za terjatve iz drugega in tretjega odstavka 841. člena tega zakona.

948. člen

Zaustaviti se sme vsaka ladja, ki je last istih osebnih dolžnikov ali, ki je za terjatev, za katero se zahteva zaustavitev, obremenjena s pomorskim privilegijem ali hipoteko ali kakšno drugo zastavno pravico tujega prava, kot tudi za druge terjatve, navedene v tretjem odstavku 841. člena tega zakona, ki se nanašajo na to ladjo.

Če je dolжник zakupnik ladje ali naročnik, ki po pravu, ki se uporablja v pogodbenem razmerju med njim in lastnikom ladje ali ladjarjem, sam odgovarja drugim, se sme zaustaviti ta ladja ali katerakoli druga ladja, ki je dolžnikova lastnina.

Določba prejšnjega odstavka velja tudi v vseh drugih primerih, ko ladjar ali naročnik, ki je osebni dolжник, ni pa tudi lastnik ladje, sam odgovarja za terjatev, za katero se zahteva zaustavitev.

Po zahtevi, ki se nanaša na lastninsko, solastninsko in zastavno pravico na ladji, se sme zaustaviti samo tista ladja, na katero se zahteva nanaša.

949. člen

V primeru izdaje začasne odredbe z ustavitvijo oziroma čuvanjem ladje zaradi zavarovanja denarne terjatve, sme sodišče sprostiti ladjo in ji dovoliti izplutje, če da dolжник ustrezno zavarovanje v višini terjatve, obresti in predvidenih pravnih stroškov.

Zavarovanje mora biti take narave, da lahko upnik z njim realizira svojo terjatev bodisi v Sloveniji ali v tujini.

Če gre za terjatve, za katere lahko dolжник omeji svojo odgovornost, ni potrebno, da bi bila višina varščine ali drugega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena večja od zneska omejene odgovornosti.

Kadar sodišče sprosti ladjo, ne sme dovoliti zaustavitve katerekoli druge ladje za isto terjatev istega upnika, če je dolжник že dal ustrezno zavarovanje v skladu s prvim odstavkom tega člena.

950. člen

Sodišče ne dovoli zaustavitve ladje, že dovoljeno zaustavitev pa razveljavi, če dolжник dokaže, da je že dal v kakšni drugi državi zavarovanje za isto terjatev istega upnika.

951. člen

Dano zavarovanje ne pomeni priznanja odgovornosti za terjatve, za katere je bilo dano in ne odpovedi možnosti za omejitev odgovornosti.

952. člen

V sklepu, s katerim izda začasno odredbo, določi sodišče njeno trajanje.

Če sodišče dovoli zaustavitev ladje pred začetkom pravnega, izvršilnega ali upravnega postopka, mora upnik v 15 dneh dokazati, da je začel pravdni, izvršilni oziroma upravni postopek.

Če upnik ne dokaže v roku iz prejšnjega odstavka, da je začel pravdni, izvršilni oziroma upravni postopek, razveljavi sodišče na predlog dolžnika dovoljeno začasno odredbo.

Če preteče čas iz prvega odstavka tega člena, preden so izpolnjeni pogoji za izvršbo ali zavarovanje z vknjižbo ali predznambo zastavne pravice, podaljša sodišče na predlog upnika začasno odredbo pod pogojem, da se okoliščine, v katerih je bila izdana, niso spremenile.

Če preteče čas iz prvega odstavka tega člena in niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka za podaljšanje začasne odredbe, ustavi sodišče na predlog dolžnika postopek in razveljavi opravljena dejanja.

953. člen

Stroške z vzdrževanjem ladje in posadke med zaustavitvijo plača lastnik ladje ali ladjar.

Če sredstva za vzdrževanje posadke ne zadostujejo, naloži sodišče upniku, naj da predujem v znesku, ki je potreben za vzdrževanje posadke.

Stroške za čuvanje ladje založi upnik.

Določbe prvega in tretjega odstavka tega člena ne posegajo v vprašanje, kdo mora na koncu plačati te stroške.

954. člen

Z začasno zaustavitvijo ladje niso prizadete pravice in dolžnosti strank, ki izhajajo iz pogodbe o prevozu blaga ali potnikov.

955. člen

Ko sodišče dovoli začasno odredbo na ladji, uporabi smiselno brez odlašanja določbe 852. člena tega zakona glede na naravo odredbe, ki jo je dovolilo.

956. člen

Ko sodišče dovoli prepoved odtujitve, obremenitve ali razpolaganja z ladjo, odredi hkrati, da se začasna odredba zaznamuje v register ladij.

Ko sodišče pravnomočno razveljavi začasno odredbo iz prejšnjega odstavka, oziroma če ta preneha po zakonu, odredi izbris zaznambe iz prejšnjega odstavka.

957. člen

V zavarovanje denarnih terjatev ter zavarovanje nedennarnih terjatev upnika zoper osebo, ki je upravičena razpolagati s tovorom na ladji, sme sodišče dovoliti začasno odred-

bo, ki je v tem, da se tovor izkrca z ladje in shrani v javnem skladišču ali na drugem primernem kraju, če tisti, ki zahteva začasno odredbo, plača ladjarju celo dogovorjeno voznino, ki mu še ni plačana, in mu povrne vse stroške, ki jih je imel, pa niso vključeni v voznino.

Če je po prejšnjem odstavku zahtevana izročitev tovora v pristanišču, v katerem ga po prevoznici pogodbi ni bilo potrebno izročiti, dovoli sodišče začasno odredbo iz prejšnjega odstavka samo pod pogojem, da je mogoče tovor izkrcati brez nevarnosti za ladjo in ostali tovor, da se zaradi izkrcanja ladja ne bo dalj časa zadrževala pri odhodu ali da ne bodo nastale motnje v redu plovbe, da s tem ne bo povzročena škoda drugim osebam, ki so upravičene razpolagati s tovorom, in da izkrcanju ne nasprotujejo drugi pomembni razlogi.

958. člen

V postopku za izdajo začasne odredbe z ustavitvijo ladje, ki jo neposredno bremeni pomorska terjatev ali terjatev zaradi onesnaženja morja, se začasna odredba vroči poveljniku ladje. Če poveljnik ladje odkloni sprejem odredbe, se opravi vročitev tako, da se odredba nalepi na oplato ladje, zoper katero je izdana, na oglasno desko Uprave Republike Slovenije za pomorstvo in tudi na oglasno desko sodišča.

959. člen

Ko sodišče prejme ugovor dolžnika zoper sklep o izdaji začasne odredbe z zaustavitvijo ladje, mora brez odlašanja sklicati narok, na katerem se obravnavajo dejstva in dokazi, na podlagi katerih je bila začasna odredba izdana.

Če dokazi, ki so v tujem jeziku, niso predloženi v overjenem prevodu, mora na naroku prevajati zapriseženi sodni prevajalec, ki ga na svoje stroške priskrbi predlagatelj dokaza.

Po opravljenem naroku sodnik brez odlašanja izda ustrezno odločbo.

DEVETI DEL – KOLIZIJE ZAKONOV

960. člen

Če je treba po tem zakonu uporabiti pravo tuje države, se ne upoštevajo njegova pravila, ki določajo, katero pravo se uporabi.

961. člen

Po pravu države, katere pripadnost ima ladja, se preso-
jajo:

1. dolžnosti in pravice poveljnika pri upravljanju ladje ter pri ustvarjanju pravic in prevzemanju obveznosti za lastnika ladje ali ladjarja;
2. stvarne pravice na ladji;
3. pravne posledice dogodkov na ladji, za katere je treba uporabiti pravo kraja, kjer je nastal dogodek.

962. člen

Za stvarne pravice na ladji v gradnji, se uporabi pravo države, v kateri se ladja gradi.

963. člen

Za omejitev odgovornosti ladjarja ali druge osebe, ki je po tem zakonu z njim izenačena, se uporablja pravo države, katere pripadnost ima ladja.

Ne glede na prejšnji odstavek se uporablja ta zakon, če so njegove določbe o omejitvi odgovornosti za odgovorno osebo strožje od predpisov države, katere pripadnost ima ladja.

964. člen

Za pomorske pogodbe se uporablja pravo, ki so ga izbrale stranke.

965. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena se uporablja ta zakon pri pogodbah o izkoriščanju ladij:

1. za odgovornost ladjarja za poškodbo, primanjkljaj ali izgubo tovara po določbah tega zakona, katerih uporabe ni mogoče izključiti s sporazumom strank, če je pristanišče vkrcanja ali namembno pristanišče v Republiki Sloveniji;

2. če bi prišel potnik z uporabo drugega prava v manj ugoden položaj kot po določbah tega zakona.

Sporazum, sklenjen v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je ničen.

966. člen

Če prava, ki so ga izbrale stranke za pogodbe o izkoriščanju ladij ni mogoče uporabljati za celo pogodbo ali za kakšno razmerje, ki iz nje izhaja, ali če stranke niso izrecno določile prava, ki ga je treba uporabiti, njihovega namena glede uporabe določenega prava pa ni mogoče ugotoviti niti iz okoliščin primera, se za pogodbo oziroma pogodbeno razmerje uporablja pravo, ki je z njima najtesneje povezano.

Če posebne okoliščine primera ne napotujejo na drugo pravo, se šteje, da je najtesnejša zveza podana s pravom države, v kateri ima ladjar stalno prebivališče oziroma sedež.

V primeru iz prejšnjega odstavka se za pogodbo o vleki uporabljajo določbe tega zakona.

Za način izvrševanja stranskih pravic in obveznosti pogodbenih strank (način vkrcovanja ali predaje tovara, računanje časa za postanek in podaljšani postanek, način plačila voznine in podobno) se v primeru iz drugega odstavka tega člena uporablja pravo kraja, kjer so bila posamezna dejanja opravljena, oziroma kjer bi morala biti opravljena.

967. člen

Če prava, ki so ga izbrale stranke v pogodbi o reševanju ladje, ni mogoče uporabiti za celo pogodbo ali za kakšno razmerje, ki iz nje izhaja, ali če stranke niso izrecno izbrale prava, ki ga je treba uporabiti, njihovega namena glede uporabe določenega prava pa ni mogoče ugotoviti niti iz okoliščin primera, se za pogodbo oziroma pogodbeno razmerje uporablja pravo, ki je z njima najtesneje povezano.

Če posebne okoliščine primera ne napotujejo na drugo pravo, se šteje, da je najtesnejša zveza podana s pravom države pristanišča, kjer je bilo reševanje končano, oziroma s pravom prvega pristanišča, v katero je rešena ladja prispela po končanem reševanju.

V vseh drugih primerih se uporabljajo določbe tega zakona.

968. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena se uporabljajo:

1. določbe tega zakona – če so bile reševane osebe, ne da bi bile hkrati reševane tudi ladje ali stvari na ladji, in so vse te osebe državljani Republike Slovenije ali, če je ladja reševalka, reševana ladja ali ena izmed več njih slovenska vojaška ladja ali slovenska javna ladja;

2. določbe prvega in drugega odstavka 627. člena, določbe 759. do 765. člena ter 770. in 773. člena tega zakona;

3. določbe zakona, ki ureja zastaranje terjatev in določbe tega zakona o zastaralnih rokih (774. člen tega zakona);

4. pravo države, katere pripadnost ima ladja reševalka – za razdelitev nagrade za reševanje med lastnikom ali ladjarjem ladje reševalke in njeno posadko.

Sporazum, sklenjen v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je ničen.

969. člen

Za povračilo škode zaradi trčenja ladij se uporabljajo:

1. pravo države, v katere teritorialnem morju ali katere notranjih morskih vodah je prišlo do trčenja;

2. določbe tega zakona – če je prišlo do trčenja na odprtem morju.

Ne glede na prejšnji odstavek se za povračilo škod zaradi trčenja ladij uporablja:

1. če imajo vse ladje, med katerimi je prišlo do trčenja, isto državno pripadnost – pravo te države;

2. če imajo ladje, med katerimi je prišlo do trčenja različno državno pripadnost, pravo vseh teh držav pa je enako – pravo teh držav.

970. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena, ki odkazujejo na tuje pravo, se uporabljajo:

1. določbe tega zakona – če so vse zainteresirane osebe državljani Republike Slovenije ali slovenske pravne osebe ali če je ena izmed ladij, med katerimi je prišlo do trčenja, slovenska vojaška ladja ali slovenska javna ladja;

2. določbe drugega odstavka 745. člena, prvega odstavka 746. člena in 747. do 752. člena tega zakona;

3. določbe zakona, ki ureja zastaranje terjatev, in določbe tega zakona o zastaralnih rokih (754. člen tega zakona).

Sporazum, sklenjen v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je ničen.

971. člen

Če prava, ki so ga stranke izbrale, ni mogoče uporabiti za celo pogodbo ali za kakšno razmerje, ki izhaja iz pogodbe, ali če stranke niso izrecno izbrale prava, ki ga je treba uporabiti, njihovega namena glede uporabe določenega prava pa ni mogoče ugotoviti niti iz okoliščin primera, se v primeru skupne havarije uporablja pravo pristanišča, v katerem je bil izkrčan zadnji del tovara, ki je bil na ladji takrat, ko je prišlo do skupne havarije.

Če so v primeru skupne havarije vse stranke državljani Republike Slovenije ali slovenske pravne osebe, se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja slovensko pravo.

972. člen

Če prava, ki so ga izbrale stranke za pogodbo o gradnji, predelavi ali popravilu ladij, ni mogoče uporabljati za celo pogodbo ali za kakšno razmerje, ki iz nje izhaja, ali če stranke niso izrecno določile prava, ki ga je treba uporabiti, njihovega namena glede uporabe določenega prava pa ni mogoče ugotoviti niti iz okoliščin primera, se za pogodbo oziroma pogodbeno razmerje uporablja pravo, ki je z njima najtesneje povezano.

Če posebne okoliščine primera ne napotujejo na drugo pravo, se šteje, da je najtesnejša zveza podana s pravom države, kjer je ladjedelnica.

973. člen

Za pogodbo o pomorskem zavarovanju in za razmerja, ki izhajajo iz nje, se uporablja pravo sedeža zavarovalnice pod pogojem:

1. da stranke niso izrecno določile prava, ki se mora uporabiti za pogodbo, njihovega namena glede uporabe določenega prava pa ni mogoče ugotoviti niti iz okoliščin primera;

2. da prava, katerega uporabo so stranke določile, ni mogoče uporabiti za del pogodbe ali za kakšno pravno razmerje iz pogodbe – vendar samo za ta del pogodbe oziroma na to pravno razmerje.

Ne glede na prejšnji odstavek se za razmerja iz pogodbe o pomorskem zavarovanju uporablja slovensko pravo, če so vse zainteresirane osebe v tej pogodbi državljani Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji ali slovenske pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji, gre pa za zavarovane predmete, ki so izpostavljeni kritim rizikom izključno na ozemlju Republike Slovenije.

974. člen

Določbe tega zakona o dviganju potopljenih stvari se smiselno uporabljajo tudi za dviganje stvari, potopljenih izven teritorialnega morja in notranjih morskih voda Republike Slovenije, če ima na stvari lastninsko pravico pravna ali fizična oseba s sedežem oziroma prebivališčem v Republiki Sloveniji, dviga pa jo druga takšna oseba.

975. člen

Slovensko sodišče je izključno pristojno za sojenje:

1. v sporih o nagradi za reševanje slovenskih vojaških in slovenskih javnih ladij ter o povračilu škode zaradi trčenja ladij, med katerimi je slovenska vojaška ladja ali slovenska javna ladja;

2. v sporih iz 406. do 408. člena tega zakona, ki nastanejo med postopkom ali zaradi postopka za omejitev odgovornosti ladjarja, ki ga vodi slovensko sodišče;

3. v sporih iz 820. člena tega zakona, ki nastanejo med likvidacijo skupne havarije ali zaradi tega postopka, če je za obravnavo ugovorov zoper končno razdelitveno osnovo pristojno slovensko sodišče;

4. v sporih, ki nastanejo med sodnim izvršilnim postopkom, ki ga vodi slovensko sodišče, ali zaradi tega postopka.

DESETI DEL – PREKRŠKI

976. člen

Z denarno kaznijo od 800.000 tolarjev do 9.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če ne organizira kontrole nad opravljanjem nalog za zagotovitev varnosti plovbe (1. točka 25. člena);

2. če ne zagotovi trajne kontrole nad varnostjo plovbe (2. točka 25. člena);

3. če ladja po ukazu pristojnega organa ne krene takoj na kraj požara oziroma nesreče (68. člen);

4. če se izvrši dejanje, ki ogroža varnost ljudi ali plovil, onesnaži morje, poškoduje obalo, naprave in objekte, ki služijo za varnost plovbe, ter dejanje, ki je v nasprotju s predpisanim redom v pristaniščih in drugih delih teritorialnega morja oziroma notranjih morskih vodah (69. člen);

5. če ne odstrani po nalogu pristojnega organa s plovne poti poškodovana, nasedlo ali potopljeno plovilo, ki ovira ali ogroža varnost plovbe (75. člen).

Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo od 70.000 tolarjev do 100.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 4. ali 5. točke prvega odstavka tega člena.

977. člen

Z denarno kaznijo od 750.000 tolarjev do 8.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če ne vodi predpisanih podatkov, ki so pomembni za varnost plovbe (3. točka 25. člena);

2. če ne vodi dokumentov in zbira podatkov o pomorščakih, ki so vkrcani na ladjah, o njihovih izkušnjah, usposobljenosti, zdravstveni sposobnosti in sposobnosti za deljeno delo na ladji (4. točka 25. člena);

3. če ne vzdržuje pristanišča v stanju, ki zagotavlja varno plovbo (41. člen).

Z denarno kaznijo od 75.000 tolarjev do 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

978. člen

Z denarno kaznijo od 500.000 tolarjev do 6.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če upravlja plovilo oziroma opravlja druga dela v zvezi z varnostjo plovbe oseba, ki je pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi (63. člen);

2. če podjetje, ki v pristanišču opravlja izkrcevanje, prekrcevanje ali vkrcevanje olj ali drugih tekočih kemikalij, ne izvrši potrebnih varnostnih ukrepov za preprečevanje onesnaženja morja in širjenja izlitij tekočin v morje (71. člen);

3. če ladje, čolni in drugi plovni objekti, ki plovejo v obalnem morju ne spoštujejo predpisa o obvezni oddaljenosti od obale (77. člen);

4. če se opravlja pilotaža v nasprotju z določili 78. člena;

5. če takoj po prihodu ladje v prvo slovensko pristanišče ne zaprosi za izmeritev slovenske ladje, zgrajene, kupljene ali predelane v tujini za slovenskega naročnika, ki ni bila izmerjena v tujini po določbah tega zakona (111. člen);

6. če ne zaprosi za izmeritev slovenske ladje, ki se gradi v slovenski ali tuji ladjedelnici, takoj ko so na ladji vgrajeni opločje, krov in pregrade (112. člen);

7. če ne zaprosi za ponovno izmeritev slovenske ladje pred koncem predelave, ki spreminja bruto ali neto tonažo oziroma največji dovoljeni spodriv ali nosilnost ladje, ali ne stori tega po prihodu ladje v prvo slovensko pristanišče, če se ladja predeluje v tujini, izmeritev ladje v tujini pa ni bila opravljena po določbah tega zakona (tretji in četrti odstavek 113. člena);

8. če izroči v plovbo ali ima v plovbi ladjo brez katerekoli ali brez veljavne ladijske listine in knjige, predpisane v tem zakonu (118. člen, 120. do 133. člen in 135. do 138. člen);

9. če oseba, ki upravlja čoln, med plovbo ne ravna skladno s predpisi in tehničnimi pravili o varnosti plovbe, varstvu človekovega življenja in okolja (143. člen);

10. če kot člana posadke vpiše na ladjo nekoga, ki nima pomorske knjižice ali dovoljenja za vpis in pisne pogodbe o zaposlitvi (prvi odstavek 153. člena);

11. če član ladijske posadke opusti dolžnost obvestitve dežurnega častnika ladje ali poveljnika o dogodkih kot predpisuje 158. člen;

12. če poveljnik ladje ravna v nasprotju z določili 162., 163. in 164. člena;

13. če položaj tovarne črte ali nadvodja ne ustreza podatkom iz listin iz 183. člena tega zakona ali če ladja ni naložena v skladu z dobljeno tovarno črto oziroma črto nadvodja ali če tovor ni pravilno razporejen (184. člen);

14. če ladja nima imena in pristanišča vpisa (204. in 205. člen);

15. če dvigne potopljeno stvar, čeprav je nima pravice dvigniti (prvi odstavek 777. člena).

Z denarno kaznijo od 70.000 tolarjev do 350.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

979. člen

Z denarno kaznijo 90.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek poveljnik tuje trgovske ladje ali oseba, ki ga nadomešča, če pilotira ladjo v teritorialnem morju oziroma v notranjih morskih vodah Republike Slovenije, ki ni pooblaščen za pilotiranje (79. člen).

Z denarno kaznijo 85.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek:

1. poveljnik tuje ladje ali oseba, ki ga nadomešča, ki prevaža na ladji več kot 2.000 ton olja, če ladja nima potrdila o zavarovanju ali o drugem finančnem poročstvu za premoženjsko odgovornost za škodo, povzročeno zaradi onesnaženja z oljem, ko vplave ali izplave iz pristanišča Republike Slovenije, ali v pristanišču vkrcava ali izkrcava olje (prvi odstavek 67. člena);

2. poveljnik slovenske ladje ali oseba, ki ga nadomešča:

a) če ladja, ki mora imeti ladijsko radijsko postajo, ne organizira nepretrgane službe bedenja v skladu s predpisi o radijskem prometu (tretji odstavek 31. člena);

b) če odplove iz pristanišča z ladjo, ki nima določenega števila članov posadke s predpisano strokovno izobrazbo (151. člen);

c) če osebno ne vodi ladje, kadar to zahteva varnost ladje, ko plove v pristanišče, kanal, prekop ali reko, ali ko plove iz njih (drugi odstavek 163. člena);

d) če ob neposredni vojni nevarnosti ali v vojni med Republiko Slovenijo in drugo državo ne ukrene glede ladje, oseb in tovara na ladji vsega, kar je potrebno (prvi in drugi odstavek 169. člena);

e) če v primeru vojne med drugimi državami, v kateri je Republika Slovenija ostala nevtralna, ladja pa je v pristanišču ene izmed vojskujočih se držav ali na poti v pristanišče vojskujoče se države, ali mora pluti skozi teritorialno morje ali notranje morske vode, vojskujočih se držav, ne zahteva navodil od ladjarja, če to ni mogoče, pa od pristojnih državnih organov (tretji odstavek 169. člena);

f) če med potovanjem ladje ne ukrene zoper člana posadke, potnika ali druge osebe na ladji, ki je storila kaznivo dejanje, vsega, kar je potrebno, da se preprečijo ali omilijo škodljive posledice dejanja in storilec pokliče na odgovornost (prvi, drugi in četrti odstavek 175. člena).

980. člen

Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek član ladijske posadke, ki krši svoje dolžnosti, predpisane s tem zakonom, ker ne ravna po pravilih navigacije in s tem ogroža varnost prometa ali poškoduje ladjo ali tovor na njej, ali ogroža varnost potnikov na ladji ali drugih članov ladijske posadke ali okolje pred onesnaženjem z nevarnimi in škodljivimi snovmi (oljem, odpadki tekočih goriv in njihovimi mešanici, odplakami in drugimi odpadnimi snovmi ter z radioaktivnimi ali podobnimi odpadki) z ladje (157. člen).

981. člen

Z denarno kaznijo 75.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek poveljnik ladje ali oseba, ki ga nadomešča, če ladja, ki prihaja iz tujine, vzpostavi promet z drugimi ladjami, organizacijami in osebami na kopnem, preden dobi od Uprave Republike Slovenije za pomorstvo dovoljenje za prost promet z obalo (drugi odstavek 65. člena).

Z denarno kaznijo 70.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek poveljnik ladje ali oseba, ki ga nadomešča:

1. če ladja, dokler se nahaja v pristanišču ne odda odpadkov osebi, ki skrbi za odvoz ladijskih odpadkov (72. člen);

2. če plove ladja izven določenih meja plovbe ali v nasprotju z določenim namenom ali če ladja odplove na potovanje, za katero ni spoznana za sposobno (91. člen in 101. člen);

3. če v nasprotju s tem zakonom (102. člen) prevaža potnike z ladjo, ki ni potniška;

4. če v nasprotju s tem zakonom (104. člen) vkrcna na ladjo več potnikov kot je določeno;

5. če vkrcna ali razporedi tovor na ladji v nasprotju s 105. členom;

6. če na ladji v nasprotju s tem zakonom nima katerekoli izmed ladijskih listin in knjig (prvi odstavek 116. člena);

7. če na zahtevo pooblaščenih organov ne pokaže ladijskih listin ali knjig (drugi odstavek 116. člena);

8. če v predpisanih rokih ne opravi vaj s čolni in drugimi rešilnimi sredstvi in napravami za odkrivanje, preprečevanje in gasitev požara (drugi odstavek 162. člena);

9. če na ladji ne skrbi za preskrbo, za ladijsko administracijo, za vzdrževanje ladje, za varnost ladijskih naprav, za pravilno nakladanje, zlaganje, prevoz in razkladanje tovara, za pravilno vkrcvanje, oskrbo in izkrcvanje potnikov ter za izvrševanje vseh nalog v zvezi z delovnim procesom (prvi odstavek 162. člena).

982. člen

Z denarno kaznijo 60.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek poveljnik ladje ali oseba, ki ga nadomešča:

1. če v primeru, ko so ostali brez uspeha vsi ukrepi za rešitev ladje v nevarnosti in je uničenje ladje neizbežno, ne ukrene vsega kar je potrebno za rešitev ladijskega dnevnika, če okoliščine primera to dovoljujejo, pa tudi za rešitev drugih ladijskih knjig, ladijskih listin, pomorskih kart zadevnega potovanja in gotovine v ladijski blagajni (drugi odstavek 165. člena);

2. če o dogodkih iz 170. člena tega zakona ne predloži poročila z izpiskom iz ladijskega dnevnika pristojnemu organu v državi ali tujini (drugi odstavek 166. člena);

3. če ne pošlje po radijskih komunikacijah obvestila o kakršnikoli neposredni nevarnosti za varnost plovbe, na katero naleti (prvi odstavek 167. člena);

4. če o rojstvu in smrti ter o sprejeti izjavi poslednje volje ne sestavi na predpisani način zapisnika in ga ne izroči pristojnemu organu v prvem domačem pristanišču, v tujini pa najbližjemu diplomatskemu oziroma konzularnemu predstavništvu Republike Slovenije (168. člen);

5. če o kaznivem dejanju, storjenem na ladji medtem, ko je bila ladja v tujini, ne poroča diplomatskemu ali konzularnemu predstavništvu Republike Slovenije v državi, v kateri prvo pristanišče priplove ladja po storjenem kaznivem dejanju, ali če s storilcem kaznivega dejanja ne ravna po navodilih tega diplomatskega ali konzularnega predstavništva (tretji odstavek 175. člena);

6. če samovoljne zapustitve ladje člana posadke, ki je državljan Republike Slovenije, v tujini ne naznani pristojnemu organu (prvi odstavek 176. člena);

7. če v ladijski dnevnik ne vpiše v določenem roku ali na določen način dogodkov, dejanj in storjenih ukrepov, ki bi jih moral vpisati (prvi odstavek 166. člena, drugi odstavek 167. člena, drugi odstavek 172. člena, drugi odstavek 174. člena, peti odstavek 175. člena in tretji odstavek 176. člena);

8. če ne vpiše v ladijski dnevnik razlogov, zaradi katerih ni krenil na pomoč osebam v nevarnosti in jih začel reševati, ali pa razlogov, zaradi katerih ni reševal ladje in stvari z ladje (drugi odstavek 179. člena in tretji odstavek 180. člena);

9. če ladji, s katero se je trčila njegova ladja, ne sporoči imena zadnjega pristanišča, iz katerega je njegova ladja izplula, in imena pristanišča, v katero plove, čeprav bi to lahko storil (drugi odstavek 753. člen).

983. člen

Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek posameznik, če vrže ali izpusti v morje ali na plovno pot predmete ali snovi, ki bi lahko ovirale ali ogrožale varnost plovbe ali onesnažile morje ali obalo (76. člen).

984. člen

Z denarno kaznijo 300.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. dopusti uporabo čolna, ki nima dovoljenja za plovbo (142. člen);

2. dopusti, da s čolnom upravlja neusposobljena oseba (144. člen);

3. dopusti uporabo čolna, ki ni vpisan v register čolnov (218. člen).

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje samostojni podjetnik – posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo 40.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

985. člen

Z denarno kaznijo 40.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. odkloni preizkus s sredstvi ali napravami ali strokovni pregled, da se ugotovi, ali je pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi (63. člen);

2. upravlja čoln in za to ni usposobljena (144. člen);

3. upravlja čoln, ki ni vpisan v register čolnov (218. člen).

986. člen

Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek posameznik, ki upravlja čoln, če:

1. se na čolnu nahaja več oseb ali tovora, kot je dovoljeno (60. člen);

2. ne upošteva plovbnega režima, kot določajo pravila o izogibanju trčenj na morju ali drugi predpisi o varnosti plovbe (61. člen);

3. čoln nima predpisane opreme (142. člen).

987. člen

Z denarno kaznijo 5.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek oseba, ki se v pristanišču kopa ali v tovornem pristanišču ribari (74. člen).

988. člen

Če je zaradi prekrška pri vožnji s čolnom nastala nesreča, ki je imela za posledico premoženjsko škodo ali lahko telesno poškodbo, se pravna oseba oziroma samostojni podjetnik kaznujeta z denarno kaznijo 800.000 tolarjev, fizična oseba pa z denarno kaznijo 150.000 tolarjev. Poleg tega se lahko izrečejo varstveni in varnostni ukrepi prepovedi plovbe in odvzema dovoljenja za plovbo v trajanju do dveh let.

Enako se kaznuje fizična oseba, ki je povzročila nesrečo in ne da svojih podatkov drugemu udeležencu za uveljavljanje odškodninskih in drugih zahtevkov ali zapusti kraj nesreče pred prihodom pristojnega organa, razen če bi s tem oviral varnost plovbe ali zaradi reševanja in nudenja pomoči.

989. člen

Z denarno kaznijo 5.000 tolarjev se takoj na kraju samem kaznuje za prekršek posameznik, ki upravlja čoln, če:

1. nima veljavne listine o vpisu čolna v register čolnov ali dovoljenja za plovbo (tretji odstavek 141. člena);

2. med plovbo na čolnu nima veljavne listine o usposobljenosti za upravljanje čolna (144. člen);

3. čoln nima označbe (204. člen).

ENAJSTI DEL – PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

990. člen

Listine, izdane na podlagi zakona o pomorski in notranji plovbi pred uveljavitvijo tega zakona, veljajo pod pogoji in za čas, kot je to določeno z dosedanjimi predpisi, vendar ne dlje kot 2 leti od dneva pričetka veljavnosti tega zakona.

991. člen

Do uveljavitve predpisov, za katerih izdajo je po tem zakonu pooblaščen vladar ali minister, se smiselno uporabljajo naslednji predpisi in drugi akti, kolikor niso v nasprotju z ustavo in tem zakonom:

– pravilnik o najmanjšem številu članov posadke za varno plovbo, ki jo morajo imeti morske ladje trgovske mornarice SFRJ Jugoslavije (Uradni list SFRJ, št. 29/81, 32/81),

– pravilnik o najmanjšem številu članov posadke za varno plovbo, ki jo morajo imeti ladje notranje plovbe trgovske mornarice SFRJ Jugoslavije (Uradni list SFRJ, št. 32/82),

– pravilnik o posebnih pooblastilih članov posadke morskih ladij in o izpitnem programu za pridobitev posebnih pooblastil (Uradni list RS, št. 33/98),

– pravilnik o pomorskih in brogarskih knjižicah in dovoljenjih za vkrcanje (Uradni list SFRJ, št. 13/81),

– pravilnik o službenih oblekah članov posadke morskih ladij notranje plovbe (Uradni list SFRJ, 37/66),

– navodilo o postopku v primeru bega člana posadke – jugoslovanskega državljanca z ladje jugoslovanske trgovske mornarice v tujino in bega člana posadke – tujca s tuje ladje v jugoslovanskem pristanišču (Uradni list SFRJ, št. 19/66),

– pravilnik o vsebini, obrazcih in načinu vodenja ladijskih listin in knjig ladij trgovske mornarice SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 16/80, 25/88),

– odredba o kategorijah plovbe morskih ladij (Uradni list SFRJ, št. 59/78),

– pravilnik o določitvi imena, oznake in razpoznavnih znakov ladij in o vodenju evidence o imenih ladij (Uradni list SFRJ, št. 77/82),

– pravilnik o izobešanju zastave trgovske mornarice SFR Jugoslavije in znakov na ladjah trgovske mornarice SFR Jugoslavije (Uradni list SFRJ, št. 2/81),

– pravilnik o določanju nadvodja za ladje trgovske mornarice FNRJ, ki ne opravljajo mednarodnih potovanj (Uradni list SFRJ, št. 32/51, 29/61),

– pravilnik o nazivih, pogojih za pridobitev nazivov in pooblastilih članov posadk ladij notranje plovbe trgovske mornarice SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 32/82, 30/83, 30/87),

– pravilnik o nazivih, pogojih za pridobitev nazivov in pooblastilih članov posadk morskih ladij trgovske mornarice Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/98 in 65/99),

– odredba o obvezni obalni pilotaži na določenih področjih obalnega morja SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 22/88),
 – pravilnik o opravljanju poskusne vožnje ladij (Uradni list SFRJ, št. 22/88),

– odredba o varovalni napravi za grotlo strojnice na krovu nadvodja tankerja trgovske mornarice FNRJ (Uradni list FNRJ, št. 45/57),

– odredba o uporabi pokrovov in premičnih prečnikov žrel na nezavarovanih delih glavnega krova in gornjih krovov na ladjah trgovske mornarice FNRJ (Uradni list FNRJ, št. 39/59),

– odredba o zapiranju izmeritvenih odprtih na ladjah jugoslovanske trgovske mornarice (Uradni list SFRJ, št. 25/69),

– pravilnik o ugotavljanju stabilnosti potniških ladij trgovske mornarice FNRJ (Uradni list FNRJ, št. 31/59),

– navodilo o programu in načinu dela ladijskih meteoroloških postaj, ki se nahajajo na morskih ladjah jugoslovanske trgovske mornarice (Uradni list SFRJ, št. 15/80),

– pravilnik o sredstvih za navigacijo na ladjah trgovske mornarice FNRJ (Uradni list FNRJ, št. 15/55),

– pravilnik o ladijskih svetilkah in sredstvih za dajanje optičnih in zvočnih signalov na ladjah jugoslovanske trgovske mornarice (Uradni list SFRJ, št. 51/66, 7/67),

– pravilnik o električnih napeljavah in zaščiti pred požarom ladij trgovske mornarice (Uradni list FNRJ, št. 22/60, 24/60, 28/60),

– pravilnik o določitvi poslov na ladjah trgovske mornarice (Uradni list FNRJ, št. 5/50),

– pravilnik o vpisu ladij v določene vpisnike, o podatkih, ki se vnašajo v list glavne knjige vpisnika ladij, o zbirkah spričeval, pomožnih knjigah, ki se vodijo poleg zapisnikov ladij in obrazcev teh spričeval in knjig (Uradni list SFRJ, št. 68/78),

– pravilnik o določitvi tovornih linij morskih ladij (Uradni list SFRJ, št. 20/70),

– pravilnik o preprečevanju trčenj na morju (Uradni list SFRJ, št. 4/79, 25/85, 84/89),

– pravilnik o raziskovanju ladijskih nesreč (Uradni list SFRJ, št. 24/89),

– pravilnik o oznakah na plovni poteh v obalnem morju SFR Jugoslavije (Uradni list SFRJ, št. 13/81),

– uredba o pristopu, prehodu in muditvi tujih vojaških in znanstveno-raziskovalnih ladij v obalnem morju SFR Jugoslavije (Uradni list SFRJ, št. 74/89),

– uredba o pristopu in muditvi tujih jaht in tujih čolnov, namenjenih razvedrilu ali športu v obalnem morju, rekah in jezerih SFR Jugoslavije (Uradni list SFRJ, št. 38/87, 33/88),

– odločba o določitvi pristanišč, v katerih se izdaja spričevalo o deratizaciji in spričevalo o oprostitvi deratizacije (Uradni list SFRJ, št. 8/76, 21/77),

– uredba o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati luke oziroma pristanišča za mednarodni promet ter plovne poti, na katerih velja mednarodni ali meddržavni plovni režim (Uradni list SFRJ, št. 37/83),

– odlok o določitvi luk in pristanišč, ki so namenjena za mednarodni promet (Uradni list SFRJ, št. 28/84 in 36/89),

– odlok o določitvi plovni poti mednarodnega pomena (Uradni list SFRJ, št. 21/65, 32/74, 39/75 in 58/76),

– pravilnik o preiskovanju ladijskih nesreč (Uradni list SFRJ, št. 24/89),

– navodilo o strokovnem delu izpitnega programa za pridobitev nazivov pomorščakov (Uradni list RS, št. 33/98),

– sklep o začasni določitvi organizacij za opravljanje strokovno tehničnih del glede varnosti in sposobnosti ladij in plovni objektov za plovbo (Uradni list RS, št. 16/96),

– sklep o začasni določitvi organizacij za opravljanje strokovno tehničnih del s področja varnosti pomorske in notranje plovbe (Uradni list RS, št. 37/95),

– sklep o določitvi organizacije za opravljanje strokovno tehničnih del za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za trženje plovil za rekreacijo (Uradni list RS, št. 2/99),

– sklep o določitvi organizacije za opravljanje strokovno tehničnih del glede varnosti in sposobnosti ribiških ladij in čolnov za plovbo in ribolov (Uradni list RS, št. 76/99),

– pravilnik o zapisniku, ki ga sestavi poveljnik ladje ob rojstvu ali smrti in o sprejetju izjave poslednje volje na ladiji trgovske mornarice (Uradni list SRS, št. 17/80),

– pravilnik o sestavi izpitnih komisij in strokovnih izpitih za nazive pomorščakov (Uradni list RS, št. 33/98 in 87/00),

– navodilo o vodenju pripravniškega dnevnika in pripravniškem programu na ladjah trgovske mornarice (Uradni list RS, št. 33/98),

– pravilnik o čolnih in plavajočih objektih (Uradni list SRS, št. 13/89 in Uradni list RS, št. 90/98 in 100/00),

– odredba o višini stroškov za ugotavljanje sposobnosti čolnov za plovbo ter njihovo izmeritev in višini stroškov za opravljanje izpitov za voditelja čolna ter preizkusov znanja za upravljanje čolna (Uradni list RS, št. 5/92),

– odredba o določitvi organizacij za opravljanje pregledov čolnov notranje plovbe (Uradni list RS, št. 9/91-I),

– pravilnik o redu v lukah in drugih delih obalnega morja (Uradni list SRS, št. 14/84 in Uradni list RS, št. 16/94),

– pravilnik o strokovni izobrazbi, dobi plovbe, izpitnem programu in načinu opravljanja strokovnega izpita za pilota obalne pilotaže (Uradni list SFRJ, št. 20/67),

– navodilo o izkaznici pomorskega pilota (Uradni list SFRJ, št. 46/65),

– odredba o zaznamovanju pilotskih ladij in o klicnih znakih za pilotiranje (Uradni list SFRJ, št. 49/65),

– odredba o največjem dovoljenem ugrezu ladij za plovbo v III. bazenu koprškega pristanišča (Uradni list RS, št. 11/98),

– odredba o pristojbini za uporabo objektov za varnost plovbe na pomorskih plovni poteh (Uradni list RS, št. 73/98, 77/98 – popr., 26/00 in 1/01),

– odredba o pristojbini za uporabo objektov za varnost plovbe na pomorskih plovni poteh, ki jo morajo plačati čolni in jahte (Uradni list RS, št. 98/99),

– zakon o zdravstvenem nadzoru nad člani posadke trgovske mornarice (Uradni list SRS, št. 45/73, 42/86),

– pravilnik o ugotavljanju in oceni zdravstvene sposobnosti člana posadke na ladiji (Uradni list SRS, št. 38/84, 22/89),

– odredba o določitvi zdravstvenih organizacij, ki opravljajo zdravstvene preglede in imunizacijo za člane posadk na ladjah. (Uradni list SRS, št. 38/84),

– odredba o znižanju tarife pristaniških pristojbin oljnih tankerjev z ločenim balastom (Uradni list RS, št. 1/00 in 23/00),

– pravilnik o izpitu za voditelja čolna in preizkusu znanja za upravljanje čolna (Uradni list RS, št. 42/00 in 87/00),

– odredba o določitvi plačila za delo in povračila stroškov v zvezi z delom v izpitnih komisijah (Uradni list RS, št. 2/01).

992. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– 103. člen zakona o sodiščih, kolikor se nanaša na odločanje o vpisih v register ladij (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95 in 38/99);

– zakon o varnosti pomorske in notranje plovbe (Uradni list SRS, št. 17/88), kolikor se nanaša na pomorsko plovbo;

– zakon o lukah (Uradni list SRS, št. 7/77, 21/78, 29/86)

– zakon o pomorski in notranji plovbi (Uradni list SFRJ, št. 22/77, 13/82, 30/85, 80/89, 29/90), kolikor se nanaša na pomorsko plovbo;

– zakon o obalnem morju in epikontinentalnem pasu SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 49/87);

– zakon o Jugoslovanskem ladijskem registru (Uradni list SFRJ, št. 6/89);

– zakon o Ustanovi za vzdrževanje pomorskih plovnih poti (Uradni list SFRJ, št. 50/74, 22/77, 17/81).

993. člen

Za razmerja, nastala pred uveljavitvijo tega zakona, se uporabljajo predpisi, ki so veljali, oziroma pravna pravila, ki so se uporabljala v času njihovega nastanka.

994. člen

Upravljalci obstoječih pristanišč morajo v roku 6 mesecev od dneva uveljavitve predpisa iz 39. člena tega zakona na Upravo Republike Slovenije za pomorstvo vložiti vlogo za izdajo dovoljenja za odprtje pristanišča za javni promet (obratovalno dovoljenje).

995. člen

Vlada in posamezni ministri izdajo predpise, predvidene s tem zakonom, v roku enega leta od dneva uveljavitve tega zakona.

996. člen

Postopki za vpis v register, glede katerih na dan uveljavitve tega zakona še ni bila izdana pravnomočna odločba, se dokončajo po predpisih, ki so veljali ob začetku postopka.

997. člen

Prvo koncesijsko pogodbo o upravljanju, vodenju, razvoju in rednem vzdrževanju pristaniške infrastrukture v koprskem tovrnem pristanišču sklene Republika Slovenija z osebo zasebnega prava, ki opravlja te dejavnosti na dan uveljavitve tega zakona.

Koncesijska pogodba iz prejšnjega odstavka, mora biti sklenjena v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

998. člen

Določba drugega odstavka 90. člena tega zakona ne velja za članice Evropske unije z dnem, ko Republika Slovenija postane članica Evropske unije.

Pogoj vzajemnosti iz 7. člena tega zakona se ne uporablja za članice Evropske unije od dne, ko Republika Slovenija postane članica Evropske unije.

999. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-04/94-6/5

Ljubljana, dne 23. marca 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1583. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu (ZSV-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu (ZSV-B)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu (ZSV-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 23. marca 2001.

Št. 001-22-32/01

Ljubljana, dne 2. aprila 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SOCIALNEM VARSTVU (ZSV-B)

1. člen

V zakonu o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 42/94 – odl. US, 1/99, 41/99, 36/00 in 54/00) se v 3. členu besedilo "dajatve, namenjene" nadomesti z besedilom "denarno socialno pomoč, namenjeno".

2. člen

V 4. členu se besedilo "dajatev socialnega varstva" nadomesti z besedilom "denarne socialne pomoči".

3. člen

V drugem odstavku 5. člena se beseda "dajatev" nadomesti z besedilom "denarne socialne pomoči".

4. člen

III. poglavje zakona "SOCIALNO VARSTVENE DAJATVE" se spremeni tako, da se glasi:

"III. DENARNA SOCIALNA POMOČ

19. člen

Z denarno socialno pomočjo se upravičencu za čas bivanja v Republiki Sloveniji zagotavljajo sredstva za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb v višini, ki omogoča preživetje.

Šteje se, da je preživetje iz prejšnjega odstavka omogočeno, če so upravičencu zagotovljeni dohodki, s katerimi razpolaga po plačilu davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost, v višini minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: minimalni dohodek).

19.a člen

Pri ugotavljanju upravičenosti in določanju višine denarne socialne pomoči se upoštevajo le osnove in merila, določena s tem zakonom.

20. člen

Vsakdo je po svojih sposobnostih dolžan skrbeti za dostojno preživetje sebe in svojih družinskih članov.

Kdor si ne more preživetja zagotoviti sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja in iz drugih virov oziroma z nadomestili ali prejemki po drugih predpisih ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, ali na drug način, ima pravico do denarne socialne pomoči v višini in pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

Prejemnik denarne socialne pomoči ne more biti v ugodnejšem socialnem položaju od tistega, ki si sredstva za preživetje zagotavlja z delom ali na podlagi pravic iz dela.

21. člen

Do denarne socialne pomoči so upravičene osebe, ki si zase in za svoje družinske člane sredstev v višini minimalnega dohodka ne morejo zagotoviti iz razlogov, na katere niso mogle oziroma ne morejo vplivati, in so uveljavljale pravico do denarnih prejemkov po drugih predpisih in pravico do oprostitev in olajšav po tem zakonu ter izpolnjujejo druge pogoje po tem zakonu.

21.a člen

Denarno socialno pomoč poleg upravičencev iz 5. člena tega zakona lahko uveljavljajo tudi osebe, ki denarno socialno pomoč lahko uveljavljajo na podlagi mednarodnih aktov, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

22. člen

Osnovni znesek minimalnega dohodka znaša 37.943 tolarjev in se usklajuje enkrat letno, in sicer v mesecu januarju za indekse cen življenjskih potrebščin za obdobje zadnjih 12 mesecev pred mesecem uskladitve, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po uskladitvi.

Višino usklajenega osnovnega zneska minimalnega dohodka minister, pristojen za socialno varstvo, objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

23. člen

Ne glede na druge določbe tega zakona se denarne socialne pomoči ne dodeli samski osebi oziroma družini, ki ima prihranke oziroma premoženje, ki dosega ali presega višino 24 minimalnih plač.

Kot premoženje v tem zakonu se ne upošteva:

- stanovanje, v katerem posameznik oziroma družina živi in ki ga predpisi o stanovanjskih razmerjih določajo kot primerno stanovanje,

- premoženje, ki daje dohodke, ki se po tem zakonu upoštevajo pri ugotavljanju lastnega dohodka,

- predmeti, ki so po predpisih o izvršbi in zavarovanju izvezeti iz izvršbe razen gotovina iz 5. točke 79. člena zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, 51/98, 72/98 – sklep US in 11/99 – odl. US) in

- osebno vozilo v vrednosti do višine 18 minimalnih plač.

Način ugotavljanja prihrankov in premoženja po tem zakonu oziroma njegove vrednosti podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

24. člen

Do denarne socialne pomoči ni upravičena oseba, ki ne dosega minimalnega dohodka iz razlogov, na katere je mogla vplivati oziroma lahko vpliva, ali ki brez utemeljenih razlogov zavrača, se izogiba ali opušča aktivnosti, ki bi lahko oziroma lahko privedejo do zaposlitve oziroma do drugega načina izboljšanja socialnega položaja zanjo ali njene družinske člane.

Za razloge iz prejšnjega odstavka štejejo zlasti:

- prenehanje delovnega razmerja iz razlogov, zaradi katerih zavarovanci ne morejo uveljaviti pravice do denarne-

ga nadomestila po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti, razen če gre za popolno nezmožnost za delo;

- razlogi, zaradi katerih pristojni organ za zaposlovanje osebo preneha voditi v evidenci brezposelnih oseb, razen razlogov iz prve, pete, šeste, sedme in osme alineje prvega odstavka 70. člena zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti;

- neprijavljenost pri pristojnem organu za zaposlovanje, kadar bi se oseba po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti lahko štela za brezposelno osebo;

- neutemeljena opustitev uveljavljanja pravice, ki bi vplivala na socialni položaj te osebe oziroma njenih družinskih članov;

- nepripravljenost za poziv k sklenitvi dogovora o preživljanju iz 34.a člena tega zakona;

- zavrnitev sklenitve oziroma neizvrševanje pogodbe o aktivnem reševanju svoje socialne problematike;

- prestopanje zaporne kazni.

Ob izpolnjevanju drugih pogojev za pridobitev denarne socialne pomoči se razlog iz prve alineje prejšnjega odstavka po preteku 6 mesecev od njegovega nastanka ne upošteva, če upravičenec sklene pogodbo o aktivnem reševanju njegove problematike iz 32. člena tega zakona.

Osebe, pri katerih obstajajo razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena, se pri ugotavljanju minimalnega dohodka družine ne upoštevajo, upoštevajo pa se njihovi dohodki.

24.a člen

Ne glede na razloge iz prve, druge in tretje alineje drugega odstavka prejšnjega člena je ob izpolnjevanju drugih pogojev za pridobitev denarne socialne pomoči do denarne socialne pomoči upravičena oseba, ki skrbi:

- za otroka ali

- za odraslo osebo, ki ni sposobna skrbeti zase,

ki se po tem zakonu šteje v družino, če tak način varstva otroku oziroma odrasli osebi nadomešča institucionalno varstvo po tem zakonu.

25. člen

Višina denarne socialne pomoči za upravičenca, ki ni lastnik dohodkov po tem zakonu, se določi v višini minimalnega dohodka, ki pripada upravičencu po tem zakonu.

Višina denarne socialne pomoči za druge upravičence se določi kot razlika med minimalnim dohodkom, ki pripada upravičencu, in njegovimi dohodki, ugotovljenimi na način, ki ga določa ta zakon (v nadaljnjem besedilu: lastni dohodek).

Višina denarne socialne pomoči za družino se določi kot razlika med seštevkom minimalnih dohodkov, ki pripadajo posameznim upravičencem oziroma družinskim članom, in dohodki, ugotovljenimi na način, ki ga določa ta zakon, vseh družinskih članov (v nadaljnjem besedilu: lastni dohodek družine).

25.a člen

Višina minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana se v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 22. člena tega zakona določi po naslednjih merilih:

- prva odrasla oseba v družini: 1

- vsaka naslednja odrasla oseba v družini: 0,7

- otrok do 18 let in polnoletni otrok, ki so ga starši dolžni preživljati zaradi rednega šolanja 0,3.

Višina minimalnega dohodka za enostarševsko družino se poveča za 30% osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 22. člena tega zakona.

Kot prva odrasla oseba v družini se šteje samska oseba oziroma tisti od zakoncev oziroma oseb, ki živita v življenjski skupnosti iz prve alinee prvega odstavka 26. člena tega zakona, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči.

Za naslednjo odraslo osebo v družini se šteje polnoletna oseba, ki se po tem zakonu šteje v družino in ki ni otrok iz zadnje alinee prvega odstavka tega člena.

26. člen

V družino po tem zakonu se štejejo naslednje osebe oziroma družinski člani:

- zakonec oziroma oseba, ki živi z osebo, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, najmanj eno leto v življenjski skupnosti, ki je po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo,

- otroci osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler jih je ta dolžna preživljati – v primeru študija najdlje do zaključka dodiplomskega študija oziroma do dopolnjenega 26. leta starosti, v primeru šolanja na visoki stopnji, ki traja pet ali šest let, ali če zaradi daljše bolezni ali poškodbe ali služenja vojaškega roka med šolanjem otrok šolanja ni končal v predpisanem roku, pa še toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi teh razlogov podaljšalo,

- pastorki osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler ima ta z enim od njegovih staršev, ki je dolžan preživljati svojega otroka, sklenjeno zakonsko zvezo ali razmerje iz prve alinee tega odstavka,

- mladoletni vnuki, nečaki in bratje oziroma sestre osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, ali osebe iz prve alinee tega odstavka, če ta oseba preživlja svoje mladoletne vnuke, nečake ali brate oziroma sestre, ki so brez staršev.

Ne glede na določilo prejšnjega odstavka se v družino po tem zakonu šteje tudi odrasla oseba, ki jo je na podlagi zakona ali drugega pravnega naslova (v pretežnem delu) dolžan preživljati kdo od članov družine, če nima lastnih dohodkov oziroma premoženja v višini minimalnega dohodka.

Samska oseba je oseba, ki nima družinskih članov po tem zakonu.

26.a člen

Ne glede na določilo prejšnjega člena se v družino po tem zakonu ne štejejo:

- zakonec osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, ki v življenjski skupnosti ni več dejansko povezan z družino,

- otroci, ki ob razvezi zakonske zveze ali skupnosti iz prve alinee prvega odstavka prejšnjega člena niso bili dodeljeni v vzgojo in varstvo osebi, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, ali osebi iz prve alinee prvega odstavka prejšnjega člena in

- otroci in pastorki iz druge in tretje alinee prvega odstavka prejšnjega člena, ki se poročijo ali živijo v življenjski skupnosti iz prve alinee prvega odstavka prejšnjega člena ali postanejo roditelji ter skrbijo za otroka.

27. člen

V lastni dohodek po tem zakonu se štejejo dediščine, darila, dohodki in prejemki, ki so viri dohodnine, ter vsi drugi dohodki in prejemki, čeprav niso obdavčljivi, prejeti doma oziroma v tujini, razen:

- dodatka za pomoč in postrežbo in drugih prejemkov za nego in pomoč,
- otroškega dodatka,
- dodatka za nego otroka,
- pomoči za opremo novorojenca,
- stroškov za prevoz na delo in prehrano med delom,
- štipendij in drugih prejemkov, ki so namenjeni ali omogočajo usposabljanje ali izobraževanje,
- dohodkov od občasnega dela invalidov, ki so vključeni v institucionalno varstvo po prvem odstavku 16. člena tega zakona in jih pridobijo izven kriterijev redne zaposlitve,
- sredstev, namenjenih odpravi posledic elementarne nesreče.

Ne glede na določila prejšnjega odstavka se v lastni dohodek štejejo tudi sredstva za tujo nego in pomoč, ki jih dobiva oseba, za katero skrbi oseba, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, ali njen družinski član. Če oseba, ki uveljavlja pravico do denarne pomoči, oziroma njen družinski član dokaže, da nego in pomoč nudi v drugačni vrednosti, se v lastni dohodek šteje višina sredstev za tujo nego in pomoč, ki jih prejema oseba, za katero skrbi, v tej vrednosti.

V lastni dohodek rejniške družine se šteje nagrada za otroka v rejništvu, ki jo prejema rejniška družina.

V lastni dohodek se štejejo tudi posredno ugotovljeni dohodki in prejemki, ki jih samska oseba oziroma družina ne izkazuje, pa se ugotovi, da v določeni višini plačuje za blago ali storitve, ki niso povezane s preživetjem, česar z ugotovljenim lastnim dohodkom ne bi zmogla.

Od lastnega dohodka se odštejejo izplačane preživnine v višini izvršljivega pravnega naslova.

27.a člen

Kot lastni dohodek, ki je podlaga za določitev višine denarne socialne pomoči, se upoštevajo povprečni mesečni dohodki in prejemki, ugotovljeni za samsko osebo oziroma družino v obdobju treh koledarskih mesecev pred mesecem vložitve vloge.

Pri ugotavljanju lastnega dohodka se vsi dohodki in prejemki upoštevajo v višini, s katero upravičenec razpolaga po plačilu davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost.

27.b člen

Kadar na način iz prejšnjega člena ni mogoče ugotoviti lastnega dohodka, ki ga bo samska oseba oziroma družina dosegala v prihodnjem obdobju, ker je upravičenec ostal brez rednih periodičnih dohodkov, se periodični dohodki, ki jih je upravičenec nehal prejemati, pri ugotavljanju lastnega dohodka ne upoštevajo.

Če je upravičenec v obdobju iz prejšnjega člena periodični dohodek šele začel prejemati, se kot višina njegovega lastnega dohodka upošteva višina zadnjega prejetega mesečnega dohodka.

Periodični dohodki po tem zakonu so plače, pokojnine, preživnine, rente in drugi dohodki, ki jih upravičenec prejema v enakih oziroma podobnih zneskih v enakih oziroma podobnih časovnih obdobjih.

27.c člen

Ne glede na druga določila tega zakona se dohodki iz naslova priložnostnega dela v obdobju iz 27.a člena tega zakona upoštevajo samo v višini, kolikor povprečno mesečno presegajo višino minimalnega dohodka, ki bi pripadal posameznemu upravičencu oziroma družinskemu članu, če ne bi imel drugih dohodkov.

Priložnostni dohodki po tem zakonu so dohodki, ki jih je upravičenec prejel samo enkrat za enkratno opravljeno delo.

27.č člen

Ne glede na druga določila tega zakona se občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel v obdobju iz 27.a člena tega zakona, upoštevajo v višini prejetih dohodkov, kolikor povprečno mesečno presegajo višino minimalnega dohodka, ki bi pripadal posameznemu upravičencu oziroma družinskemu članu, če ne bi imel drugih dohodkov.

Občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel pred obdobjem iz 27.a člena tega zakona, vendar v obdobju dvanajstih mesecev pred mesecem vložitve vloge, se upoštevajo, če dosega ali presegajo višino prihrankov oziroma vrednosti premoženja iz prvega odstavka 23. člena tega zakona. Ti dohodki se štejejo tako, da se kot lastni dohodek upošteva 1/12 dohodkov.

Občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel pred obdobjem iz prejšnjega odstavka, se kot prihranki oziroma premoženje upoštevajo glede na višino oziroma vrednost po 23. oziroma 31. členu tega zakona.

Občasni, neperiodični dohodki po tem zakonu so dediščine, darila, odškodnine, odpravnine, nagrade in drugi dohodki, ki jih je upravičenec prejel samo enkrat in niso dohodki iz naslova priložnostnega dela.

27.d člen

Kadar je upravičenec v obdobju iz 27.a člena tega zakona prejel dohodke iz naslova priložnostnega dela in občasne, neperiodične dohodke, se ti dohodki upoštevajo v višini, kolikor njihova vsota povprečno mesečno presega višino minimalnega dohodka, ki bi pripadal posameznemu upravičencu oziroma družinskemu članu, če ne bi imel drugih dohodkov.

28. člen

Osebam, ki so poročene, živijo v življenjski skupnosti iz prve alinee prvega odstavka 26. člena tega zakona ali postanejo roditelji in skrbijo za otroka in so jih zaradi šolanja dolžni preživljati starši, se ob izpolnjevanju drugih pogojev po tem zakonu v lastni dohodek šteje preživnina, ki jo prejemajo na podlagi izvršljivega pravnega naslova.

Kolikor višina preživnine ni določena z izvršljivim pravnim naslovom, se osebam iz prejšnjega odstavka v lastni dohodek šteje preživnina v višini dejansko prejetih sredstev.

Če center za socialno delo ugotovi, da starši k preživljanju oseb iz prvega odstavka tega člena ne prispevajo, jih pozove k sklenitvi oziroma izvrševanju dogovora o preživljanju.

29. člen

Ne glede na druga določila tega zakona se pri ugotavljanju upravičenosti do denarne socialne pomoči ne upoštevajo:

- otroci in pastorki iz druge in tretje alinee 26. člena tega zakona, ki so v rejništvu in za katere so starši v celoti oproščeni plačila rejnine, in
- druge osebe, ki so v institucionalnem varstvu in so v celoti oproščene plačila storitve, in ne njihovi dohodki.

30. člen

Dohodek iz dejavnosti, iz katerih je davčni zavezanec po predpisih o dohodnini dolžan plačevati davek od dohodkov iz dejavnosti (davek iz dejavnosti), se pri ugotavljanju lastnega dohodka šteje v skladu z metodologijo o upoštevanju dohodka iz dejavnosti, ki jo podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

30.a člen

Dohodek iz kmetijske dejavnosti se v lastni dohodek šteje v skladu z metodologijo, ki jo podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, in ministrom, pristojnim za finance.

V primerih starosti nad 63 let, bolezni, invalidnosti ali drugih osebnih lastnosti upravičenca, na katere upravičenec ni mogel vplivati oziroma jih ni mogel preprečiti in zaradi katerih kmetijsko oziroma gozdno zemljišče ni obdelovano, dohodka pa s prodajo ali oddajo v najem ali zakup Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije ali drugi pravni ali fizični osebi ni mogoče pridobiti, se šteje, da dohodka iz kmetijske dejavnosti ni oziroma ni bilo, če upravičenec dovoli zaznambo prepovedi odsvojitve in bremenitve nepremičnin v korist Republike Slovenije.

Nezmožnost obdelovanja zemljišča do starosti 63 let ugotavlja invalidska komisija Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Starost nad 63 let se smatra za utemeljen razlog uveljavljanja nezmožnosti obdelovanja zemljišča.

Osebe, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, niso dolžne iskati oziroma sprejeti zaposlitve, kadar kmetijska dejavnost zagotavlja doseganje minimalnega dohodka, ki bi pripadal posameznemu upravičencu oziroma družinskemu članu, za vsako od oseb, ki bi si sicer bile dolžne iskati zaposlitev.

31. člen

Center za socialno delo lahko odloči, da se denarna socialna pomoč ne dodeli ali se dodeli v nižjem znesku samski osebi oziroma družini, za katero je mogoče sklepati, da ji je dohodek v višini minimalnega dohodka ali delno zagotovljen, ker:

- ima prihranke, ki omogočajo preživetje, oziroma premoženje, ki ne dosega višine prihrankov oziroma vrednosti premoženja iz 23. člena tega zakona,

- se najmanj 30 dni nahaja v bolnišnici ali drugi ustanovi, v kateri ji je zagotovljena celodnevna oskrba, in sama ni zavezana k plačilu ali je zavezana k delnemu plačilu stroškov,

- živi z osebami oziroma ji pri preživljanju pomagajo osebe, ki niso družinski člani po tem zakonu, ali je njeno preživetje zagotovljeno na drug način.

Center za socialno delo pri tem upošteva osnovni namen denarne socialne pomoči tako, da od denarne socialne pomoči, ki bi pripadala samski osebi oziroma družini:

- v primeru prve alinee prejšnjega odstavka odšteje 1/3 prihrankov oziroma vrednosti premoženja,

- v primeru iz druge in tretje alinee prejšnjega odstavka odšteje mesečno vrednost osnovne oskrbe, ki jo ima zagotovljeno upravičenec (bivanje, prehrana).

Razloge iz prvega odstavka tega člena in način njihovega ugotavljanja ter metodologijo upoštevanja vrednosti iz druge alinee prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

31.a člen

Upravičencu do denarne socialne pomoči, ki je zaradi starosti, bolezni ali invalidnosti nezmožen za delo in mu je za opravljanje osnovnih življenjskih potreb nujna pomoč druge osebe in ne prejema dodatka za tujo nego in pomoč po drugih predpisih, se denarna socialna pomoč poveča za dodatek za pomoč in postrežbo.

Potrebo po nujni pomoči druge osebe ugotavlja invalidska komisija po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Višina dodatka za pomoč in postrežbo se določi v višini dodatka za pomoč in postrežbo, ki bi upravičencu pripadal, če bi bil do njega upravičen po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

31. b člen

Ne glede na druga določila tega zakona se lahko samski osebi oziroma družini kot posebna oblika denarne socialne pomoči dodeli izredna denarna socialna pomoč, če se ugotovi, da se je samska oseba oziroma družina iz razlogov, na katere ni mogla oziroma ne more vplivati, znašla v položaju materialne ogroženosti.

Izredna denarna socialna pomoč se dodeli glede na potrebe samske osebe oziroma družine in se lahko dodeli:

- v enkratnem znesku, kadar gre za trenutno materialno ogroženost samske osebe oziroma družine (enkratna izredna pomoč),

- ali za obdobje, za katero se dodeli denarna socialna pomoč, kadar center za socialno delo ugotovi, da gre za materialno ogroženost, ki bo trajala več kot dva meseca (izredna pomoč).

Višina izredne denarne socialne pomoči mesečno ne more presegati višine enega minimalnega dohodka samske osebe oziroma družine, višina enkratne izredne pomoči pa v enem koledarskem letu ne more presegati višine dveh njenih minimalnih dohodkov.

Dodeljevanje in izplačevanje denarne socialne pomoči

32. člen

Center za socialno delo lahko z upravičencem na podlagi opredelitve socialne problematike oziroma stisk in težav ter ocene možnih rešitev sklene pogodbo o aktivnem reševanju njegove socialne problematike (vključitev v zdravljenje itd.), v kateri se določijo aktivnosti in obveznosti upravičenca in prenehanje upravičenosti do denarne socialne pomoči v primeru neupravičenega neizvrševanja.

33. člen

Denarna socialna pomoč se dodeli za določen čas glede na okoliščine, ki so podlaga za dodelitev in določitev višine denarne socialne pomoči.

Denarna socialna pomoč se prvič dodeli največ za obdobje treh mesecev.

Denarna socialna pomoč se lahko dodeli ponovno, če so okoliščine, ki so podlaga za dodelitev in določitev višine denarne socialne pomoči, v času prve oziroma prejšnje in ponovne odločitve nespremenjene. Ponovno se lahko dodeli največ za obdobje šestih mesecev.

Ne glede na določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se denarna socialna pomoč lahko dodeli največ za obdobje enega leta, če zaradi starosti nad 60 let, bolezni ali invalidnosti ali drugih okoliščin ni mogoče pričakovati izboljšanja socialnega položaja upravičenca.

Upravičencu iz prejšnjega odstavka in upravičencu, ki je trajno nezmožen za delo, in ki je brez vsakršnih dohodkov oziroma prejemkov ter brez premoženja in nima nikogar, ki bi ga bil dolžan in sposoben preživljati, in živi doma, se dodeli trajna denarna socialna pomoč. Trajno nezmožnost za delo ugotavlja invalidska komisija po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

33. a člen

O upravičenosti do denarne socialne pomoči na prvi stopnji na vlogo upravičenca (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) odloča center za socialno delo. Vloga za uveljavljanje

denarne socialne pomoči se vloži na predpisanih obrazcih, katerim morajo biti priloženi dokazi o izpolnjevanju pogojev za pridobitev pravice.

Vsebinsko in obliko obrazcev in vrste dokazov predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

Pritožba zoper odločbo o upravičenosti do denarne socialne pomoči ne zadrži izvršitve.

34. člen

Denarna socialna pomoč upravičencu pripada od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi vloge. V primerih, ko okoliščine to zahtevajo, se izplača takoj.

Denarna socialna pomoč se praviloma izplača v denarju, v utemeljenih primerih pa se lahko deloma ali v celoti izplača v naravi (boni, naročilnice, plačila računov itd.).

34. a člen

Center za socialno delo s soglasjem upravičenca pozove osebe, ki so ga dolžne preživljati, k sklenitvi dogovora o preživljanju.

35. člen

Denarna socialna pomoč se dodeli kot ena denarna socialna pomoč za vso družino in se praviloma izplačuje vlagatelju.

Denarna socialna pomoč se zaradi varstva koristi upravičenca z njegovim soglasjem lahko izplačuje osebi, ki za upravičenca skrbi, ali zavodu, v katerem se upravičenec nahaja.

36. člen

Denarna socialna pomoč, izračunana po tem zakonu, ki znaša manj kot 10% osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 22. člena tega zakona, se samski osebi oziroma družini izplača v enkratnem znesku za vsake tri mesece, in sicer tako, da se izplača za tri mesece vnaprej.

Sprememba okoliščin, uskladitev dodeljene denarne socialne pomoči in neupravičeno prejeta denarna socialna pomoč

37. člen

Upravičenec mora pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči izpolnjevati tudi ves čas prejemanja denarne socialne pomoči.

Upravičenec je centru za socialno delo dolžan sporočiti vse dohodke in prejemke, prejete v času od vložitve vloge do poteka obdobja, za katerega mu je bila denarna socialna pomoč dodeljena, in dejstva in okoliščine oziroma vse spremembe, ki vplivajo na pravico do denarne socialne pomoči, njeno višino in obdobje prejemanja.

Upravičenec mora spremembe iz prejšnjega odstavka sporočiti v 8 dneh od dne, ko je zanje zvedel.

38. člen

Če se v času vložitve vloge do poteka obdobja, za katerega je bila denarna socialna pomoč dodeljena, spremeni lastni dohodek upravičenca oziroma družine, se posamezni spremenjeni dohodki upoštevajo tako, da se na enak način kot za obdobje iz 27. a člena tega zakona ugotavljajo za obdobje preteklih treh koledarskih mesecev, pri čemer se kot prvi koledarski mesec šteje mesec sprememb dohodka. Nespremenjeni dohodki, ugotovljeni v obdobju iz 27. a člena tega zakona, se upoštevajo v že ugotovljeni oziroma enaki višini.

Ne glede na druga določila tega zakona se priložnostni dohodki, ki jih upravičenec prejme v obdobju iz drugega

odstavka prejšnjega člena, in dohodki iz naslova zaposlitve, ki jo sklene v istem obdobju, in ki jih v tem obdobju prejema periodično, v treh mesecih od prejema ne upoštevajo, v naslednjih treh mesecih pa se upoštevajo v polovičnem znesku.

V primeru drugega posameznega spremenjenega dejstva ali okoliščine, ki vpliva na pravico do denarne socialne pomoči, se ponovno ugotavlja le posamezno spremenjeno dejstvo oziroma okoliščina.

39. člen

Center za socialno delo po uradni dolžnosti prične postopek ugotavljanja upravičenosti do denarne socialne pomoči, kadar ugotovi, da so nastopile okoliščine, zaradi katerih bi bilo potrebno izdati drugačno odločbo o upravičenosti do denarne socialne pomoči, ker upravičenec ni bil upravičen do denarne socialne pomoči ali je bil upravičen v nižjem znesku ali za krajše obdobje, ker je podatke prikazoval lažno ali jih je zamolčal ali ni pravočasno sporočil podatkov in postopal po 37. členu tega zakona ali je sporočil neresnične podatke ali zaradi drugih razlogov. V tem postopku izda odločbo, s katero razveljavi odločbo, s katero je bila upravičencu dodeljena denarna socialna pomoč, in ugotovi prenehanje upravičenosti do denarne socialne pomoči ali določi drugo višino denarne socialne pomoči ali določi drugo obdobje prejemanja denarne socialne pomoči.

O spremembah iz prejšnjega odstavka odloči s prvim dnevom naslednjega meseca po nastopu okoliščin.

Če center za socialno delo ugotovi, da je upravičenec podatke prikazoval lažno ali jih je zamolčal ali je sporočil neresnične podatke že pred oziroma ob izdaji odločbe, s katero mu je bila dodeljena denarna socialna pomoč, ali je bila odločba izdana na podlagi drugega nedovoljenega ravnanja upravičenca, odločbo odpravi.

40. člen

Višina dodeljene denarne socialne pomoči se v obdobju prejemanja uskladi ob vsakokratni uskladitvi osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 22. člena tega zakona.

41. člen

Ne glede na izdajo odločbe iz 39. člena tega zakona se denarna socialna pomoč, ki jo je upravičenec prejel z lažnim prikazovanjem ali zamolčanjem podatkov ob vložitvi vloge ali po preteku roka iz 37. člena tega zakona, šteje za neupravičeno prejeto denarno socialno pomoč.

Upravičenec je neupravičeno prejeto denarno socialno pomoč dolžan vrniti.

O načinu in času vračila neupravičeno prejete denarne socialne pomoči lahko center za socialno delo in upravičenec skleneta dogovor, pri čemer se upošteva višina lastnega dohodka upravičenca in njegov socialni položaj.

Če center za socialno delo in upravičenec ne skleneta dogovora iz prejšnjega odstavka, center za socialno delo vso dokumentacijo v treh izvodih pošlje ministrstvu, pristojnemu za socialno varstvo, ki pri pristojnemu sodišču preko državnega pravobranilstva začne postopek zaradi vračila neupravičeno prejete denarne socialne pomoči skupaj z zamudnimi obrestmi, določenimi v skladu z zakonom, ki ureja obrestno mero zamudnih obresti, od dneva neupravičeno prejete denarne socialne pomoči.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, lahko na predlog upravičenca po predhodnem mnenju centra za socialno delo odloči, da se njegov dolg deloma ali v celoti odpiše, vendar največ do višine vrednosti predmetov in prejemkov, ki so po predpisih o izvršbi in zavarovanju izvzeti iz izvršbe.

5. člen

V prvem odstavku 98. člena se osma in deveta alineja združita v eno alinejo, ki se spremeni tako, da se glasi:

“– denarne socialne pomoči;“

6. člen

V 109. členu se besedilo “(Uradni list RS, št. 8/90 in 19/91)” črta.

7. člen

Drugi odstavek 110. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Zbirke podatkov vsebujejo podatke o:

- storitvah,
- denarnih socialnih pomočeh,
- izvajalcih socialno varstvene dejavnosti,
- financiranju socialno varstvene dejavnosti.“

8. člen

111. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Zbirke podatkov iz prve, druge in tretje alineje drugega odstavka prejšnjega člena vsebujejo naslednje osebne podatke:

- ime in priimek upravičenca in njegovega zakonitega zastopnika,
- rojstne podatke,
- spol,
- enotno matično številko občana,
- podatke o državljanstvu,
- podatke o dovoljenju za prebivanje tujca,
- podatke o prebivališču,
- podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja (število družinskih članov, tip družine, razmerje do vlagatelja),
- podatke o gospodinjstvu,
- podatke, ki se nanašajo na vrsto življenjske skupnosti (zakonska zveza ali zunajzakonska skupnost),
- podatke o statusu (podatke o šolanju, o zaposlitvi, o upokojitvi, drugo),
- podatke o izobrazbi,
- podatke o zdravstvenem stanju in invalidnosti,
- podatke o plačah in drugih dohodkih in prejemkih,
- podatke o premoženju,
- podatke o socialnih stiskah in težavah posameznikov, družin in skupin prebivalstva,
- podatke o oprostitvi pri plačilu storitev,
- davčno številko,
- številko tekočega oziroma drugega računa,
- podatke, ki se nanašajo na stanovanjske in bivalne pogoje.

Posamezne zbirke podatkov lahko vsebujejo tudi podatke, ki niso osebni, ki so potrebni za doseg namena iz prvega odstavka prejšnjega člena.“

9. člen

V 112. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, obdeluje osebne podatke iz zbirke podatkov o denarnih socialnih pomočeh z enako vsebino kot centri za socialno delo in je upravljavec in vzpostavi, vodi, vzdržuje in nadzoruje centralno zbirko podatkov o denarnih socialnih pomočeh, ki jih brezplačno pridobiva iz zbirk podatkov, ki jih vodijo in vzdržujejo centri za socialno delo.“

Sedanji drugi in tretji odstavek 112. člena se črtata.

10. člen

113. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Podatki se zbirajo neposredno od posameznika za njega in za njegove družinske člane ter iz drugih uradnih

zbirk, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblašeni organi in organizacije. Vlagatelj in njegovi družinski člani so pristojnemu centru za socialno delo dolžni dati vse podatke, o katerih centri za socialno delo vodijo podatke.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, in centri za socialno delo brezplačno pridobivajo podatke iz obstoječih zbirk podatkov naslednjih upravljavcev:

- Ministrstva za notranje zadeve – podatke o upravičencu in o družinskih članih (ime in priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana, podatke o državljanstvu, podatke o prebivališču) in podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja, iz centralnega registra prebivalstva in podatke o dovoljenju za prebivanje tujca in podatke o gospodinjstvu iz drugih evidenc ministrstva za notranje zadeve

- Ministrstva za šolstvo, znanost in šport in izvajalcev vzgojne in izobraževalne dejavnosti – podatke o vključitvi v vzgojni ali izobraževalni zavod,

- Ministrstva za zdravstvo, Inštituta za varovanje zdravja in drugih izvajalcev zdravstvene dejavnosti – podatke o zdravstvenem stanju oziroma invalidnosti,

- Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih in uživalcih pravic pokojninskega in invalidskega zavarovanja, podatke o izplačani pokojnini, invalidnini, varstvenem dodatku, dodatku za pomoč in postrežbo, nadomestilih iz naslova invalidskega zavarovanja in drugih materialnih pravicah iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja,

- Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih, vključenih v zdravstveno zavarovanje, podatke o izplačanem nadomestilu iz naslova zdravstvenega zavarovanja,

- Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje – podatke o brezposelnih osebah, izplačanih nadomestilih iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, denarnih pomočeh, štipendijah in drugih materialnih pravicah iz tega naslova ter o datumu in razlogih prenehanja vodenja v evidenci brezposelnih oseb in razlogih prenehanja izplačevanja materialnih pravic,

- Jamstvenega in preživninskega sklada Republike Slovenije – podatke o izplačanem nadomestilu preživnine in podatke o izplačilih v primeru insolventnosti delodajalca,

- Davčne uprave Republike Slovenije – podatke o davčni številki, o obdavčljivih dohodkih in premoženju davčnih zavezancev, podatke o plačanih davkih in dohodnini od obdavčljivih dohodkov, podatke o obračunanih prispevkih za socialno varnost in plačanih drugih posebnih prispevkih, uvedenih z zakoni, podatke o kapitalskih naložbah ter podatke o olajšavah in oprostitvah, ki se upoštevajo pri odmeri davka od dohodkov iz kmetijstva in davka od dohodkov iz dejavnosti,

- centrov za socialno delo – podatke o izplačanem poročniškem nadomestilu, očetovskem nadomestilu, nadomestilu za nego in varstvo otroka, posvojiteljskem nadomestilu, starševskemu dodatku, pomoči ob rojstvu otroka, otroškem dodatku, dodatku za veliko družino, dodatku za nego otroka, ki potrebuje posebno varstvo, delnem izplačilu za izgubljeni dohodek, rejnini in materialnih stroških, prispevkih za rejnice in dobroimetju,

- Inštituta za socialno varstvo in drugih izvajalcev socialno varstvene dejavnosti – podatke o uporabi in izvajanju storitev in socialnih stiskah in težavah posameznikov, družin in skupin prebivalstva,

- upravnih enot – podatke o materialnih pravicah po predpisih o vojnih veteranih, žrtvah vojnega nasilja, vojnih invalidih in o varstvu družinskih članov osebe v obvezni vojaški službi,

- delodajalcev – podatke o zaposlitvi, podatke o izplačilih plač in nadomestil in podatke o drugih izplačilih.

V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena, posameznikov, na katere se podatki nanašajo, ni potrebno predhodno seznaniti.“

11. člen

Za 113. členom se doda nov 113.a člen, ki se glasi:

“Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, in centri za socialno delo lahko osebne podatke, o katerih vodijo zbirke podatkov, in podatke, ki jih pridobivajo od upravljavcev zbirk osebnih podatkov iz prejšnjega člena, obdelujejo samo za potrebe postopka odločanja, izvajanja dejavnosti in vodenja evidenc po tem zakonu, ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, pa tudi za izvajanje centralnega izplačila, izvrševanje nadzora, spremljanja stanja, analize ter znanstvenoraziskovalne in statistične namene.

Inštitut za socialno varstvo brezplačno pridobiva podatke iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za socialno varstvo, in socialno varstvenih zavodov in drugih pravnih oseb in zasebnikov, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu, in jih uporablja za analize ter znanstvenoraziskovalne in statistične namene v obliki, ki onemogoča identifikacijo posameznikov. Zbrane podatke lahko Inštitut za socialno varstvo posreduje tudi drugim upravljavcem zbirk podatkov za izvajanje dejavnosti po tem zakonu.

Druge pravne osebe in zasebniki, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu, osebne podatke, o katerih vodijo zbirke osebnih podatkov, obdelujejo za izvajanje dejavnosti, za katero so pooblašeni z zakonom in aktom o ustanovitvi oziroma za katero jim je bila podeljena koncesija oziroma izdano dovoljenje za delo.“

12. člen

114. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Osebnih podatki iz prvega odstavka 111. člena tega zakona se hranijo 10 let po prenehanju pravice.

Po preteku roka iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo.

Podatki iz drugega odstavka 111. člena tega zakona se hranijo do poteka namena iz prvega odstavka 110. člena tega zakona.“

13. člen

115. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Podrobnejša navodila o obliki obdelave podatkov po tem zakonu za posamezne zbirke in o razporeditvi vsebine po posameznih zbirkah predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.“

14. člen

Upravičenci, ki ob začetku uporabe tega zakona prejemajo denarni dodatek, prejemajo denarno socialno pomoč do poteka obdobja, za katerega jim je bil denarni dodatek dodeljen po dosedanjih predpisih, pri čemer se upoštevajo merila iz 25. a člena tega zakona in osnovni znesek minimalnega dohodka, veljaven v času prejemanja. Center za socialno delo o novi višini denarne socialne pomoči prejemnika obvesti ob prvem naslednjem izplačilu po začetku uporabe tega zakona.

15. člen

Centri za socialno delo so dolžni v roku treh mesecev od začetka uporabe tega zakona po uradni dolžnosti ugotoviti, ali upravičenci, ki ob začetku uporabe tega zakona prejemajo denarno pomoč kot edini vir preživljanja, izpolnjujejo pogoje za dodelitev denarne socialne pomoči po tem zakonu, in o tem izdati ustrezne odločbe.

16. člen

V postopkih dodelitve denarnih dodatkov in denarne pomoči kot edinega vira preživljanja, v katerih do začetka uporabe tega zakona v postopku pred centrom za socialno delo še ni bila izdana odločba, se uporabljajo določbe tega zakona.

V postopkih iz prejšnjega odstavka, uvedenih na zahtevo upravičencev, ki bi bili do socialno varstvenih dajatev upravičeni po dosedanjih predpisih in niso upravičeni do denarne socialne pomoči po tem zakonu, se denarni dodatek oziroma denarna pomoč kot edini vir preživljanja po predpisih, ki so veljali do začetka uporabe tega zakona, dodeli do začetka uporabe tega zakona.

17. člen

Do uveljavitve predpisa iz 30. a člena tega zakona se še naprej uporablja pravilnik o metodologiji za upoštevanje dohodka iz kmetijske dejavnosti za pridobitev pravice do socialno varstvenih dajatev in denarne pomoči (Uradni list RS, št. 57/94 in 60/99), kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

18. člen

Podzakonske akte iz tretjega odstavka 23. člena, 30. člena, prvega odstavka 30. a člena, tretjega odstavka 31. člena, drugega odstavka 33. a člena in 115. člena zakona o socialnem varstvu izda pristojni minister do začetka uporabe tega zakona.

19. člen

Pri izvajanju zakonov in drugih predpisov, ki urejajo razmerja, ki so vezana na prejemanje denarnega dodatka oziroma denarne pomoči kot edinega vira preživljanja, se šteje, da so ta razmerja vezana na prejemanje denarne socialne pomoči oziroma trajne denarne socialne pomoči.

20. člen

Višina minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom za prvo odraslo osebo v družini in samsko osebo, se v celoti uveljavi z dnem 1. 1. 2003.

V obdobju od začetka uporabe tega zakona do uveljavitve višine minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini in samsko osebo v celoti se do 1. 7. 2002 kot višina minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini uporablja merilo 0,8 v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom, v obdobju od 1. 7. 2002 do 1. 1. 2003 pa merilo 0,9.

21. člen

Družina v obdobju od začetka uporabe tega zakona do uveljavitve višine minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini v celoti ob izpolnjevanju drugih pogojev tega zakona prejme denarno socialno pomoč najmanj v višini socialno varstvene dajatve, ki bi jo prejela po merilih po predpisih, ki so veljali do začetka uporabe tega zakona.

22. člen

Upravičencu do denarne socialne pomoči, ki je dolžan plačevati najemnino za stanovanje, se do ureditve subvencij najemnine v skladu z Nacionalnim stanovanjskim programom in predpisi s stanovanjskega področja denarna socialna pomoč poveča za višino neprofitne najemnine, ki bi jo plačeval v socialnem stanovanju, vendar največ za višino 25% osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom.

Za upravičenost do dodelitve socialnega stanovanja v najem se do ureditve dodelitve socialnih stanovanj v najem v skladu z Nacionalnim stanovanjskim programom in predpisi

s stanovanjskega področja uporabljajo določbe 26. člena zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 42/94 – odl. US, 1/99, 41/99, 36/00 in 54/00).

23. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2001.

Št. 540-01/91-5/22

Ljubljana, dne 23. marca 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1584. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v Republiki Sloveniji leta 2001 (ZPPG01-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v Republiki Sloveniji leta 2001 (ZPPG01-A)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v Republiki Sloveniji leta 2001 (ZPPG01-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. marca 2001.

Št. 001-22-33/01

Ljubljana, dne 9. aprila 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POPISU PREBIVALSTVA, GOSPODINJSTEV IN STANOVANJ V REPUBLIKI SLOVENIJI LETA 2001 (ZPPG01-A)

1. člen

V naslovu zakona o popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v Republiki Sloveniji leta 2001 (Uradni list RS, št. 66/00) in v 1. členu se letnica 2001 spremeni v letnico 2002.

2. člen

V 2. členu se v prvem in tretjem odstavku letnica 2001 spremeni v letnico 2002.

3. člen

V 3. členu se v prvi alineji 1. točke za besedo "državljan" doda besedilo "oziroma državljanke".

V drugi alineji 1. točke se za besedo "tujci" doda besedilo "oziroma tujke".

4. člen

V 5. členu se pred besedo "stanovanj" črta beseda "registra".

Sedanje besedilo postane prvi odstavek, dodajo se novi trije odstavki, ki se glasijo:

"Lastnik ali upravnik, določen s pogodbo o upravljanju večstanovanjske stavbe, ali lastniki stanovanj označijo stanovanja in druge prostore v večstanovanjskih stavbah s številko stanovanja najkasneje do 31. januarja 2002. Številko stanovanja in številko drugih prostorov v obliki tablice, nalepke ali v drugi trajni obliki namestijo nad ali ob vhodna vrata stanovanja in drugih prostorov.

Stanovanja se oštevilčijo z zaporedno številko v okviru ene stavbe. Če ima stavba več ločenih vhodov in za vsak vhod določeno svojo hišno številko, se številke stanovanj določijo za vsak vhod posebej. Pomožni prostori, ki pripadajo stanovanju, se oštevilčijo s številko stanovanja in dodatkom a, b, c, itd.

Vlada Republike Slovenije na predlog Ministrstva za okolje in prostor v sodelovanju z Ministrstvom za notranje zadeve in Statističnim uradom Republike Slovenije sprejme v uredbo o identifikacijskih oznakah stavb in stanovanj."

5. člen

V 6. členu se za četrto alineo dodata dve novi alinei, ki se glasita:

- "– naslovu stanovanja,
- številki stanovanja,".

Sedanja peta do deseta alineja postanejo sedma do dvanajsta alineja.

Za sedanjo enajsto alineo, ki postane trinajsta alineja, se doda nova alineja, ki se glasi:

- "– veroizpovedi,".

Sedanja dvanajsta do šestindvajseta alineja postanejo petnajsta do devetindvajseta alineja.

Za zadnjo alineo se postavi vejica in dodata dve novi alinei, ki se glasita:

- "– stanovanjskem razmerju osebe,
- drugih stanovanjih v lasti osebe (lastnik oziroma solastnik stanovanja)."

6. člen

V 8. členu se za četrto alineo dodajo štiri nove alinee, ki se glasijo:

- "– drugih prostorih v sklopu stanovanja,
- številu oseb v stanovanju,
- številu gospodinjstev v stanovanju,
- letu zadnje prenove stanovanja,".

Sedanja peta do osma alineja postanejo deveta do dvanajsta alineja.

7. člen

V 9. členu se za zadnjo alineo postavi vejica in dodajo tri nove alinee, ki se glasijo:

- "– napeljavah,
- načinih in virih ogrevanja,
- številu stanovanj v stavbi."

8. člen

V 10. členu se v drugem odstavku doda nov drugi stavek, ki se glasi:

"Za odsotne člane gospodinjstva, ki so na dan popisa dopolnili 14 let starosti, se podatki o veroizpovedi in narodnosti posredujejo tako, da se predloži njihovo pisno soglasje za posredovanje teh podatkov za namene tega popisa ter njihova pisna opredelitev o njihovi narodnosti in veroizpovedi."

V tretjem odstavku se za besedo "pripadnosti" črta vejica in dodata besedi, ki se glasita: "in veroizpovedi,".

9. člen

23. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Podatki, zbrani s popisom, se uporabljajo samo za statistične namene, razen tistih, ki jih bosta v svoji pristojnosti uporabila organa, pristojna za vzpostavitev registra stavb in stanovanj in registra gospodinjstev.

Podatki, ki se bodo uporabili za vzpostavitev registrov iz prejšnjega odstavka, so:

- identifikacija stavbe in identifikacija stanovanja,
- naslov stanovanja,
- EMŠO, priimek in ime ter naslov prebivališča lastnika stanovanja, morebitnega solastnika in najemnika – če ta tudi prebiva v stanovanju,
- EMŠO, priimek in ime ter naslov prebivališča drugih oseb v stanovanju,
- referenčna oseba gospodinjstva,
- razmerje do referenčne osebe zasebnega gospodinjstva,
- lastništvo stanovanja,
- pravna ali druga podlaga po kateri gospodinjstvo naseljuje stanovanje,
- vrsta in uporaba stanovanja,
- površina stanovanja,
- število sob v stanovanju,
- kuhinja, kopalnica, stranišče in drugi prostori v sklopu stanovanja,
- leto zadnje prenove stanovanja,
- napeljave v stanovanju,
- lega stanovanja v stavbi,
- številka stanovanja v stavbi,
- vrsta stavbe,
- število nadstropij v stavbi,
- material nosilne konstrukcije,
- leto zgraditve stavbe.

Podatki, ki se uporabijo za vzpostavitev registrov iz prvega odstavka tega člena, morajo biti na popisnih vprašalnikih označeni s črko R.

Uporaba podatkov iz drugega odstavka tega člena za vzpostavitev registrov iz prvega odstavka tega člena je možna največ dve leti po končanem popisu, vzpostavita pa ju pristojna organa za vzpostavitev registra stavb in stanovanj in registra gospodinjstev."

10. člen

V 32. členu se letnice 2000, 2001, 2002 in 2003 po vrsti spremenijo v letnice 2001, 2002, 2003 in 2004.

Za prvim odstavkom se dodata nova odstavka, ki se glasita:

"Celotna finančna sredstva znašajo 3.335.302.000 tolarjev in se razporedijo na posamezna leta v zneskih:

1. za leto 2001: 326. 202.000 tolarjev,
2. za leto 2002: 2.606.218.300 tolarjev,

3. za leto 2003: 252.781.700 tolarjev,

4. za leto 2004: 150.000.000 tolarjev.

Finančna sredstva iz prejšnjega odstavka se tekoče revalorizirajo v skladu s stopnjo rasti cen življenjskih potrebščin v Republiki Sloveniji.“

11. člen

V 35. členu se v prvem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

“- popisovalec, če pobira podatke o narodni pripadnosti in veroizpovedi v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 10. člena,“.

12. člen

V 37. členu se letnica 2001 v obeh primerih spremeni v letnico 2002.

13. člen

V 39. členu se v drugem odstavku letnica 2003 spremeni v letnico 2004.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

14. člen

Uredbo o identifikacijskih oznakah stavb in stanovanj iz 4. člena tega zakona sprejme vlada v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

15. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 052-02/89-1/9

Ljubljana, dne 30. marca 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

1585. Zakon o višini otroškega dodatka (ZVOD)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o višini otroškega dodatka (ZVOD)

Razglašam zakon o višini otroškega dodatka (ZVOD), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. marca 2001.

Št. 001-22-34/01

Ljubljana, dne 9. aprila 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O VIŠINI OTROŠKEGA DODATKA (ZVOD)

1. člen

Ta zakon ureja višino otroškega dodatka v obdobju od 1. 5. 2001 do uveljavitve zakona, ki bo na novo uredil pravico do otroškega dodatka.

2. člen

Ne glede na določbo 35. člena zakona o družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 65/93, 71/94, 73/95 in 26/99) se v obdobju iz prejšnjega člena otroški dodatek dodeli kot družbena pomoč otrokom glede na povprečni mesečni dohodek družine na družinskega člana v koledarskem letu pred vložitvijo zahtevka.

Višina otroškega dodatka znaša v tolarjih:

Dohodek na družinskega člana v % povprečne plače v Republiki Sloveniji	Znesek otroškega dodatka za posameznega otroka		
	1. otrok	2. otrok	3. otrok
do 15%	17.639	19.403	21.167
nad 15% do 25%	15.081	16.669	18.256
nad 25% do 30%	11.495	12.848	14.200
nad 30% do 35%	9.055	10.349	11.642
nad 35% do 45%	7.409	8.644	9.878
nad 45% do 55%	4.704	5.880	7.056
nad 55% do 75%	3.528	4.704	5.880
nad 75% do 99%	3.058	4.234	5.410

Če družina v koledarskem letu pred vložitvijo zahtevka ni imela dohodkov in prejemkov oziroma so se njeni dohodki v tekočem letu bistveno spremenili, se upošteva le-te iz tekočega leta na način, kot ga določi ministrstvo, pristojno za družino.

Center za socialno delo vsako leto s 1. majem po uradni dolžnosti preverja upravičenost do otroškega dodatka. V ta namen morajo prejemniki oziroma prejemnice otroškega dodatka najkasneje do 31. marca posredovati vsa potrebna dokazila.

Uskladitev višine otroškega dodatka iz drugega odstavka tega člena se opravi januarja, pri čemer se upošteva indeks rasti cen življenjskih potrebščin v preteklem letu.

3. člen

Ta zakon začne veljati 1. maja 2001.

Št. 541-03/01-1/1

Ljubljana, dne 30. marca 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

VLADA

1586. Uredba o dodeljevanju vlakovnih poti in uporabnini na javni železniški infrastrukturi

Na podlagi sedmega in enajstega odstavka 15. člena zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 92/99 in 11/01) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o dodeljevanju vlakovnih poti in uporabnini
na javni železniški infrastrukturi**I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina uredbe)

Uredba določa način uporabe kriterijev ter pomen posameznega kriterija za dodeljevanje vlakovne poti na javni železniški infrastrukturi (v nadaljnjem besedilu: JŽI) ter postopek njenega dodeljevanja. Uredba določa tudi vrednotenje kriterijev za določanje višine uporabnine JŽI, varščine, postopek poračunavanja varščine in uporabnine, način plačevanja in evidentiranja vplačil, oprostitve plačevanja, nadzor nad plačevanjem ter sankcioniranje neplačevanja uporabnine.

2. člen

(pomen izrazov)

V tej uredbi uporabljeni izrazi pomenijo:

- začasna zahteva pomeni zahtevo po vlakovni poti, ki je ni mogoče zahtevati med normalnim postopkom priprave časovnega načrta, ker ni znana dovolj zgodaj;
- dodelitev pomeni dodelitev vlakovne poti, ki jo upravljavec dodeli prevozniku;
- druge zainteresirane stranke pomeni tiste osebe, na katere poslovanje ali življenje vplivajo storitve, ki jim jih ponujajo prevozniki (npr. lokalne skupnosti, podjetja);
- infrastruktura z omejenimi zmogljivostmi pomeni odsek ali del JŽI, na katerem tudi po usklajevanju med zahtevami prevoznikov ni mogoče v celoti zadostiti povpraševanju po vlakovnih poteh oziroma infrastrukturni zmogljivosti;
- načrt razširitve zmogljivosti pomeni ukrep ali niz ukrepov, ki jih upravljavec izvede ali predlaga pristojnim organom v izvedbo, da bi bile odpravljene ovire, zaradi katerih bi bil lahko odsek razglašen za infrastrukturo z omejenimi zmogljivostmi;
- usklajevanje pomeni postopek, s katerim skušajo upravljavec in prevozniki z drugimi zainteresiranimi strankami rešiti nasprotja, ki izvirajo iz njihovih zahtev;
- okvirni sporazum pomeni splošni sporazum, ki navedene potrebe prevoznikov po zmogljivostih JŽI v daljšem obdobju, kot je eno obdobje voznega reda;
- infrastrukturna zmogljivost je podatek, ki pove, kakšno obremenitev z vlakovnimi potmi glede na svoje tehnične in varnostne pokazatelje dopušča odsek ali del JŽI v določenem časovnem obdobju;
- omrežje pomeni celotno JŽI, ki jo upravlja upravljavec;
- program omrežja je dokument, ki vsebuje podatke o razpoložljivih zmogljivostih JŽI, podatke, ki jih prevoznik po-

trebuje za sodelovanje v postopku dodelitve vlakovnih poti, in podatke o uporabnini;

- posebna infrastruktura pomeni odsek ali del JŽI, ki je prednostno namenjen posebnim vrstam prevoza in ga opredeli upravljavec v programu omrežja;
- sistemska vlakovna pot pomeni vlakovno pot ali vlakovne poti, ki jih ima upravljavec v voznem redu po usklajevanju na voljo za dodelitev prevoznikom.

3. člen

(mednarodno sodelovanje upravljavca)

(1) Zaradi učinkovitega in racionalnega dodeljevanja vlakovnih poti, ki potekajo po omrežju v več državah, in zaradi poenotenja sistema zaračunavanja uporabnine upravljavec sodeluje z upravljavci železniške infrastrukture v teh državah.

(2) Upravljavec se lahko zaradi doseganja ciljev, navedenih v prejšnjem odstavku tega člena, vključuje v združenja, ki to omogočajo.

II. DODELITEV VLAKOVNIH POTI**1. Način uporabe kriterijev in njihovo vrednotenje****4. člen**

(vrednotenje in načela vrednotenja kriterijev za dodeljevanje vlakovne poti)

(1) Upravljavec mora pri dodeljevanju vlakovnih poti upoštevati vrstni red kriterijev, kot ga določa četrti odstavek 15. člena zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 92/99 in 11/01, v nadaljnjem besedilu: ZZelP) in gospodarnost razpolaganja z JŽI.

(2) Pri vrednotenju kriterijev iz prejšnjega odstavka mora upravljavec upoštevati naslednje dejavnike:

- zagotavljanje ustreznih vlakovnih poti za prevoz potnikov v notranjem železniškem prometu iz 6. člena ZZelP in prevoz potnikov v mednarodnem železniškem prometu na najučinkovitejši in gospodaren način ob upoštevanju potreb uporabnikov storitev v potniškem prometu;
- dodeljevanje vlakovnih poti prevoznikom brez razlikovanja;
- zagotavljanje konkurenčnosti pri izvajanju železniških storitev;
- vzdrževanje in izboljševanje zanesljivosti in kakovosti storitev.

(3) Če na podlagi vrednotenja kriterijev, kot ga določa prejšnji odstavek, upravljavec ne more dodeliti vlakovnih poti, kot dodatna merila uporabi merila, navedena v tretjem odstavku 12. člena.

(4) Pri vrednotenju kriterijev iz prvega odstavka in upoštevanju dejavnikov iz drugega odstavka tega člena mora upravljavec upoštevati ta načela:

- upoštevanje prevoznikov glede na prihodnji razvoj njihovega poslovanja;
- prožnost pri dodeljevanju vlakovnih poti, ki mora upoštevati razumne zahteve prevoznikov in maksimalizacijo oddajanja infrastrukturnih zmogljivosti;
- preprečevanje možnosti, da bi prevoznik z dodeljeno vlakovno potjo neupravičeno oviral poslovanje drugega prevoznika.

2. Postopek dodeljevanja

5. člen

(dodeljevalec vlakovne poti)

(1) Vlakovno pot za obdobje veljavnosti voznega reda prevozniku dodeljuje upravljavec.

(2) Upravljavec in prevoznik lahko skleneta okvirni sporazum za dodelitev vlakovne poti za daljši čas, kot je obdobje veljavnosti voznega reda, na način, kot je določen v 8. členu.

(3) Upravljavec in prevoznik skleneta pogodbo, kot je določeno v šestem odstavku 15. člena ZZelP.

6. člen

(program omrežja)

(1) Upravljavec pripravi program omrežja. Pri pripravi programa omrežja se po potrebi posvetuje s prevozniki in drugim zainteresiranimi strankami.

(2) Program navaja splošne značilnosti zmogljivosti JŽI, ki je na voljo prevoznikom, in vse omejitve, ki se nanašajo na njeno uporabo.

(3) Program natančno opredeljuje določbe, ki se nanašajo na postopek dodelitve vlakovne poti, zlasti pa:

- načine, kako lahko prevozniki zahtevajo vlakovne poti od upravljavca;

- vsebino vloge in dokumente, ki jih je treba priložiti vlogi;

- roke za predložitev vloge in postopek dodelitve;

- načela, ki veljajo za postopek usklajevanja in morajo upoštevati zlasti težave pri pripravi mednarodnih vlakovnih poti, in učinek sprememb na upravljavce železniške infrastrukture drugih držav;

- postopke in vrednotenje kriterijev iz četrtega odstavka 15. člena ZZelP;

- pogoje, po katerih se pri določanju prednosti v postopku dodelitve upoštevajo prejšnje ravni uporabe vlakovnih poti;

- posebno infrastrukturo;

- druge določbe, ki jih opredeljuje ta uredba.

(4) Program mora določati ukrepe, ki zagotavljajo storitve iz 5. in 6. člena ZZelP oziroma storitve prevoznikov iz druge, tretje in četrte alineje tretjega odstavka 15. člena ZZelP in postopek za obravnavo začasnih zahtev.

(5) Upravljavec mora dokončno besedilo programa omrežja pripraviti najmanj štirinajst mesecev pred uveljavitvijo novega voznega reda in zagotoviti, da je program omrežja v primerni obliki na voljo vsem strankam po ceni, ki ne presega stroškov njegovega tiskanja.

(6) Pred objavo besedila programa omrežja mora upravljavec pridobiti soglasje Direkcije za železniški promet (v nadaljnjem besedilu: DŽP).

7. člen

(vloga za dodelitev vlakovne poti)

(1) Vlogo za dodelitev vlakovne poti lahko pri upravljavcu vloži prevoznik, ki izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 15. člena ZZelP.

(2) Vlogo za dodelitev vlakovne poti, ki se začne na ozemlju tuje države, vloži prevoznik pri njenem pristojnem organu. Če se vlakovna pot začne na ozemlju Republike Slovenije, prevoznik za določitev vlakovne poti zaprosi upravljavca. Ta vlogo obravnava v skladu z veljavnimi predpisi in mednarodnimi sporazumi.

(3) Vloga za dodelitev vlakovne poti mora vsebovati vse podatke, ki jih v skladu s splošnimi poslovnimi pogoji za uporabo JŽI predpiše upravljavec v programu omrežja.

8. člen

(okvirni sporazumi)

(1) Upravljavec lahko s prevoznikom sklene okvirni sporazum. Okvirni sporazum lahko praviloma skleneta za največ pet let. V sporazumu opredelita prevoznikove potrebe po vlakovnih poteh za obdobje, ki je daljše od obdobja veljavnosti voznega reda, ter upravljavčeve možnosti za zadovoljitev teh potreb.

(2) Okvirni sporazumi ne smejo vsebovati določb, ki bi drugim prevoznikom v nasprotju z določbami 4. člena te uredbe onemogočale uporabo vlakovnih poti.

(3) Okvirni sporazum dopušča spremembo ali omejitev zapisanih pogojev, da bi tako omogočil boljšo uporabo javne železniške infrastrukture.

(4) Upravljavec lahko sklene okvirni sporazum za obdobje, daljše od obdobja, določenega v prvem odstavku, če gre za dolgoročne gospodarske pogodbe ali posebne naložbe.

(5) Splošne določbe sklenjenih okvirnih sporazumov skupaj s splošnimi podatki pogodbenih partneric morajo biti ob upoštevanju poslovne tajnosti dostopni vsaki stranki, ki lahko izkaže svojo upravičenost.

(6) Prevoznik, ki je podpisnik okvirnega sporazuma, predloži vlogo za dodelitev vlakovne poti v skladu s tem sporazumom.

9. člen

(roki za dodelitev vlakovne poti)

(1) Upravljavec mora v postopku dodeljevanja vlakovnih poti upoštevati naslednje roke in načela:

- vozni red se spremeni enkrat letno in se deli na letno in zimsko obdobje. Datum vsakoletne uveljavitve voznega reda se objavi v programu omrežja;

- končni rok za predložitev vlog za dodelitev vlakovnih poti, ki naj bi bile vključene v nov vozni red, je največ 12 mesecev in najmanj 9 mesecev pred začetkom veljavnosti novega voznega reda;

- najpozneje 11 mesecev, preden začne veljati novi vozni red, upravljavec v sodelovanju z organi za dodeljevanje v drugih državah vzpostavi okvirne mednarodne vlakovne poti;

- upravljavec pripravi osnutek novega voznega reda najpozneje 7 mesecev pred uveljavitvijo novega voznega reda;

- osnutek novega voznega reda pošlje upravljavec prevoznikom, ki so vložili vloge za dodelitev vlakovne poti in jim naloži, da mu v roku, ki ne sme biti krajši od 1 meseca, sporočijo morebitne pripombe;

- najkasneje 5 mesecev pred uveljavitvijo novega voznega reda mora upravljavec infrastrukturo poslati prevoznikom odločbe o dodelitvi vlakovnih poti;

- nov vozni red mora biti objavljen najkasneje 15 dni pred uveljavitvijo.

(2) Upravljavec in prevozniki morajo pri upoštevanju določb prejšnjega odstavka upoštevati roke in opraviti dejanja, ki jim jih nalaga spoštovanje pogodb, ki so jih podpisali z železniškimi upravami drugih držav ali združenji upravljavcev ali prevoznikov. Podrobnosti tega dela postopka dodelitve vlakovne poti opredeli upravljavec v programu omrežja.

10. člen

(način dodeljevanja vlakovne poti)

(1) Upravljavec, če je to mogoče, skladno s programom omrežja izpolni vse zahteve za dodelitev vlakovnih poti.

(2) Pri dodeljevanju vlakovnih poti mora upravljavec upoštevati zahteve iz 6. člena te uredbe, zahteve, ki jih

določajo sklenjeni okvirni sporazumi, in omejitve, ki se nanašajo na infrastrukturne zmogljivosti, ter omejitve, ki se nanašajo na posebno infrastrukturo. Pri upoštevanju vseh prej navedenih dejavnikov lahko pri dodelitvi vlakovne poti upošteva tudi dejavnik gospodarskega učinka dodelitve vlakovne poti na poslovanje prevoznika.

11. člen

(postopek usklajevanja)

Če upravljavec v postopku dodeljevanja vlakovnih poti naleti na nasprotja med zahtevami prevoznikov oziroma drugih zainteresiranih strank, mora skušati v usklajevalnem postopku, v katerem sodelujejo stranke z nasprotujočimi si zahtevami, te zahteve uskladiti oziroma najti najboljšo možno rešitev. Prevozniku lahko predloži vlakovno pot, ki se bistveno ne razlikuje od zahtevane. Pri tem mora izhajati iz načel, določenih v četrtem odstavku 4. člena te uredbe, in načel, ki veljajo v postopku usklajevanja in so določena v programu omrežja.

12. člen

(infrastruktura z omejenimi zmogljivostmi)

(1) Če po opravljenem usklajevanju upravljavec ne more zadostiti vsem zahtevam za vlakovne poti oziroma ne more zadostiti potrebam po infrastrukturnih zmogljivostih, mora tisti odsek JŽI, na katerem se je omejena zmogljivost pojavila, takoj razglasiti za infrastrukturo z omejeno zmogljivostjo. To naredi tudi za odsek ali del JŽI, za katero je mogoče predvidevati, da bo v obdobju naslednjih desetih let postala infrastruktura z omejeno zmogljivostjo.

(2) Če je odsek ali del JŽI razglašen za infrastrukturo z omejeno zmogljivostjo, izvede upravljavec analizo zmogljivosti, kot je navedena v 14. členu, razen, če se že izvaja načrt razširitve zmogljivosti, naveden v 15. členu.

(3) Če uporabnina za JŽI ne omogoča razširitve zmogljivosti odseka ali dela JŽI, ki je razglašen za infrastrukturo z omejeno zmogljivostjo, lahko upravljavec pri dodeljevanju vlakovne poti poleg dejavnikov iz drugega odstavka 4. člena uporabi kot dodatne dejavnike pri njihovem vrednotenju:

- pomembnost prevozne storitve za širšo skupnost glede na drugo storitev, ki bi bila zaradi tega neizvedljiva, ob upoštevanju posledic dodelitve oziroma nedodelitve vlakovne poti;

- pomembnost prevozne storitve prevoza blaga glede na izvajanje mednarodnih železniških storitev prevoza blaga.

(4) Če na infrastrukturi z omejenimi zmogljivostmi tudi po izvedenem postopku dodeljevanja vlakovnih poti in izvedenem postopku usklajevanja ni mogoče dodeliti vlakovne poti, ker prevozniki, ki jo zahtevajo, na podlagi kriterijev in njihovega vrednotenja dosegajo izenačeno pravico do dodelitve, jih mora upravljavec pozvati, da ponudijo za posamezni vlakovni odsek čim večjo uporabnino. Vlakovno pot mora upravljavec dodeliti tistemu, ki mu je ponudil najvišjo uporabnino.

13. člen

(začasne zahteve)

(1) Informacijo o razpoložljivih sistemskih vlakovnih poteh mora upravljavec ponuditi vsem zainteresiranim strankam, ki izrazijo takšno željo.

(2) Upravljavec mora na začasno zahtevo odgovoriti najpozneje v petih dneh.

(3) Upravljavec mora pri pripravi voznega reda oceniti potrebe po sistemskih vlakovnih poteh, ki naj ostanejo na razpolago v dokončnem načrtu voznega reda, da bi mu omogočile hiter odziv na začasne zahteve.

14. člen

(analiza zmogljivosti)

(1) Namen analize zmogljivosti je določiti omejitve zmogljivosti, ki onemogočajo ustrezno izpolnjevanje zahtev po vlakovnih poteh, in predlagati metode, ki bi omogočile zadovoljevanje dodatnih zahtev. Cilj analize je ugotovitev vzrokov za ovire in predlaganje kratkoročnih in srednjeročnih ukrepov za zmanjšanje ovir.

(2) Analizo zmogljivosti najkasneje v dveh mesecih po ugotovitvi, da je zmogljivost JŽI omejena, pripravi upravljavec. Pri pripravi analize se posvetuje s prevozniki in drugimi zainteresiranimi strankami.

15. člen

(načrt razširitve zmogljivosti)

(1) Upravljavec mora v šestih mesecih po dokončanju analize zmogljivosti izdelati načrt razširitve zmogljivosti. Pri pripravi načrta se posvetuje s prevozniki in drugimi zainteresiranimi strankami.

(2) Z načrtom se ugotovijo:

- vzroki za preobremenjenost zmogljivosti;
- verjeten prihodnji razvoj prometa;
- ovire za razvoj javne železniške infrastrukture;
- možnosti in stroški za razširitev z verjetnimi spremembami plačila uporabnine vred.

(3) Načrt razširitve preda upravljavec DŽP, ki izvede potrebne ukrepe za njegovo realizacijo.

16. člen

(uporaba vlakovnih poti)

Upravljavec in prevoznik v pogodbi, ki jo skleneta na podlagi šestega odstavka 15. člena ZZelP, lahko določita tudi:

- da je razvezni razlog pogodbe, ki se nanaša na uporabo vlakovne poti na infrastrukturi z omejeno zmogljivostjo, če prevoznik to pot uporablja manj kot 75% od odobrene možnosti uporabe;
- da je lahko razvezni razlog pogodbe, ki se nanaša na uporabo vlakovne poti, za katero je potekal postopek usklajevanja, če prevoznik to pot uporablja manj kot 75% od odobrene možnosti uporabe.

17. člen

(dodeljevanje vlakovnih poti za potrebe vzdrževanja JŽI)

(1) Zahteve za dodelitev vlakovnih poti za izvajanje obvezne gospodarske javne službe iz 11. člena ZZelP morajo biti skladne z določbami te uredbe. Vlakovne poti, dodeljene za vzdrževanje, morajo biti navedene v veljavnem voznem redu.

(2) Pri pripravi voznega reda in dodeljevanju vlakovnih poti prevoznikom mora upravljavec upoštevati učinke vlakovnih poti, dodeljenih za vzdrževanje.

18. člen

(arbitraža)

(1) Pri dodeljevanju vlakovnih poti mora upravljavec zagotoviti arbitražni postopek. Postopki in metode delovanja arbitraže se določijo v posvetovanju s prevozniki ter infrastrukturnimi upravljavci drugih držav in objavijo kot del programa omrežja.

(2) V arbitražnem postopku plača vsak udeleženec svoje stroške. Stroški arbitraže se porazdelijo med stranke v enakih deležih.

(3) Zoper odločitev arbitraže ni pritožbe.

III. UPORABNINA

19. člen

(stroški in prihodki JŽI)

(1) Upravljavec pripravi izračun višine uporabnine tako, da so stroški JŽI v enoletnem časovnem obdobju vsaj izravnani s prihodki od uporabnine in prihodki iz proračuna. Izračun višine uporabnine na tej podlagi je sestavni del programa omrežja, ki ga določa 6. člen.

(2) Kolikor do dneva izračuna uporabnine niso poznani planirani prihodki iz državnega proračuna, upravljavec za izračun uporabnine uporabi podatke o realiziranih prihodkih iz državnega proračuna ali podatke iz zadnjega sprejetega državnega proračuna.

(3) Metodologija izračuna višine uporabnine, ki temelji na obračunu stroškov in prihodkov, kot je navedeno v prvem odstavku tega člena, je sestavni del programa omrežja, ki ga določa 6. člen.

(4) Metodologija mora vsebovati tudi podatke o sistemu zaračunavanja uporabnine in zadostne informacije o cenah storitev iz 22. in 23. člena te uredbe, če jih zagotavlja samo en izvajalec. Metodologija vsebuje informacije o veljavnem sistemu zaračunavanja uporabnine, pa tudi navedbe o verjetnih spremembah višine uporabnine za naslednja tri leta.

(5) Sistem zaračunavanja iz prejšnjega odstavka mora vsebovati tudi spodbude prevoznikom in upravljavcu, da se čim bolj zmanjšajo motnje in izboljša delovanje JŽI. To se doseže z opredelitvijo kazni za dejanja, ki motijo delovanje omrežja, določitvijo nadomestila za prevoznike, ki imajo motnje, in bonusa, ki jih pridobijo prevozniki za boljšo izvedbo od načrtovane.

20. člen

(vrednotenje in načela vrednotenja kriterijev za določanje uporabnine)

(1) Upravljavec mora pri vrednotenju kriterijev iz desetega odstavka 15. člena ZZelP upoštevati stroške vzdrževanja in modernizacije JŽI in vodenja prometa.

(2) Pri vrednotenju kriterijev iz prejšnjega odstavka mora upravljavec upoštevati stroške, ki jih povzroča obratovanje določene vrste vlaka in se izkazujejo zlasti pri stroških vzdrževanja tirov, z vožnjo vlaka povezanih naprav ter upravljanja železniškega prometa. Upravljavec sme za primerljive vlake, ki obratujejo v primerljivem obdobju, uvesti plačevanje povprečne uporabnine, ki mora odražati stroške storitev, ki jih uporablja prevoznik.

(3) Upravljavec mora zagotoviti, da je uporabnina objektivno enaka in nerazlikovalna za vse prevoznike, ki opravljajo enakovredne storitve na podobnem delu trga.

(4) Razen v primerih, ki jih določa ta uredba, mora upravljavec zagotoviti, da se na celotnem omrežju uporablja enak sistem zaračunavanja uporabnine.

(5) Skladno s kriteriji, navedenimi v devetem odstavku 15. člena ZZelP, in merili za njihovo vrednotenje ter z načeli obračunavanja uporabnine iz prejšnjih odstavkov tega člena določa višino uporabnine upravljavec.

(6) Prevoznik lahko zahteva od upravljavca podatke o metodologiji in konkretnih izračunih uporabnine, če mu ne zadostujejo podatki, ki jih vsebuje program omrežja.

(7) Upravljavec lahko za pristop na JŽI z omejeno zmogljivostjo v nasprotju z določbami prejšnjih odstavkov tega člena določi višjo uporabnino. Višino povišanja uporabnine kot tudi merila za določanja primerov, v katerih se uporablja povišana uporabnina, mora upravljavec določiti v metodologiji izračuna višine uporabnine iz 19. člena. Razlika med

uporabnino, določeno na podlagi prejšnjih odstavkov tega člena, in uporabnino, določeno na podlagi tega odstavka, ter morebitnim dodatnim iztržkom, pridobljenim na podlagi četrtega odstavka 12. člena te uredbe, je namenjena za odpravo omejenih zmogljivosti infrastrukture, na katero se njen obračun nanaša. Višjo uporabnino lahko zaračunava upravljavec, če je to predvidel v programu omrežja iz 6. člena oziroma je predložil ukrepe za odpravo infrastrukture z omejenimi zmogljivostmi in te ukrepe izvaja. Na zahtevo prevoznikov mora prenehati z obračunavanjem uporabnine, ki je višja od normalno določene, če ni pripravil načrta odprave infrastrukture z omejeno zmogljivostjo oziroma je pri uresničevanju tega načrta zaradi svoje krivde neuspešen. Na podlagi dovoljenja DŽP lahko upravljavec višjo uporabnino ne glede na zahteve prevoznikov zaračunava, če povečanja zmogljivosti JŽI ni mogel izvesti zaradi višje sile, oziroma, če povečanje zmogljivosti JŽI ni ekonomsko upravičeno.

(8) Uporabnina se lahko poveča zaradi posebnih stroškov, ki izhajajo iz varstva okolja. Takšno povečanje je mogoče uvesti, če tako določa zakon oziroma če takšni stroški bremenijo tudi uporabnike drugih vrst prometne infrastrukture, zlasti ceste. Tako zbrani znesek prihodkov je prihodek državnega proračuna.

(9) Del uporabnine, ki je določen skladno s prejšnjima dvema odstavkoma in skladno z 21. členom, mora biti določen na podlagi metodologije, ki je sestavni del programa omrežja in o kateri se upravljavec posvetuje z zainteresiranimi strankami.

21. člen

(izjeme od načel vrednotenja kriterijev)

(1) Na predlog upravljavca ali Ministrstva za promet lahko Vlada Republike Slovenije, kadar to dopušča trg, dovoli dvig cene uporabnine, ki je izračunana na podlagi določb od prvega do vključno petega odstavka 20. člena.

(2) Izredno povišanje uporabnine mora temeljiti na načelih učinkovitosti, preglednosti in nerazlikovanja, ki zagotavljajo primerljivost zlasti v mednarodnem tovornem železniškem prevozu. Takšen način obračunavanja uporabnine ne sme izničiti učinkov povečanja storilnosti, ki jo dosegajo prevozniki.

(3) Spremembe sistema zaračunavanja uporabnine, ki so sprejete na podlagi prvega odstavka tega člena, morajo biti javno objavljene kot dodatek k metodologiji izračuna višine uporabnine iz 19. člena najmanj tri mesece pred njihovo uveljavitvijo.

(4) Skladno s prejšnjimi odstavki tega člena lahko upravljavec predlaga dvig uporabnine za kritje izdatkov določenih investicijskih projektov. Ta del uporabnine mora biti namensko uporabljen za kritje stroškov investicijskih projektov, ki so bili končani največ 15 let pred uveljavitvijo te uredbe, ki so že začeli ali se bodo šele začeli in se zanje pripravljajo potrebni dokumenti ali opravljajo raziskave. Ta povišanja uporabnine morajo biti posebej opredeljena v metodologiji izračuna višine uporabnine iz 19. člena.

22. člen

(najmanjši obseg storitev)

V uporabnini za vlakovno pot so zajete te storitve upravljavca:

- obravnavanje zahtev za vlakovno pot;
- uporaba tirov na dodeljeni vlakovni poti;
- uporaba kretnic in križišč na vlakovni poti;
- nadzor vlaka, skupaj s signaliziranjem, regulacijo, odpravo in komunikacijo z vlakom ter zagotavljanjem informacij o gibanju vlaka;

– vse druge informacije, potrebne za izpolnitev ali za izvajanje storitve, za katero je bila odobrena vlakovna pot.

23. člen
(dodatne storitve)

(1) Upravljavec mora sam ali s sopogodbениkom poskrbeti, da so prevozniku, ki mu je dodeljena vlakovna pot pod pogoji, ki veljajo za zaračunavanje uporabnine, določenimi v 20. členu, dostopne tudi naslednje storitve:

- uporaba naprav za napajanje z električno energijo, kjer je to možno;
- uporaba naprav za oskrbo z gorivom;
- uporaba potniških postaj in postajališč, njihovih zgradb in drugih pomožnih objektov oziroma prostorov;
- uporaba tovornih terminalov;
- uporaba ranžirnih postaj;
- uporaba objektov za sestavo vlaka;
- uporaba nakladalno razkladalnih tirov;
- uporaba objektov za popravilo in drugih tehničnih naprav.

Prevoznik si mora storitve, navedene v tem odstavku, zagotoviti s posebno pogodbo, ki jo sklene z upravljavcem oziroma ob njegovem posredovanju s ponudnikom teh storitev. V pogodbi morata biti navedena cena in obseg storitev, ki jih bo za to ceno pridobil prevoznik.

(2) Upravljavec ali ponudniki storitev lahko prevozniku skladno s posebno pogodbo, ki temelji na tržnih načelih, ponujajo tudi druge storitve, kot so: električna energija za vleko, gorivo, predogrevanje potniških vlakov ali vagonov, ranžiranje vlakov, nadzor prevoza nevarnih snovi, pomoč pri vožnji izrednih prevozov, pristop do telekomunikacijskega omrežja, zagotavljanje dodatnih informacij, tehnični nadzor železniških vozil ali druge storitve, za katere se tako dogovorita pogodbeni stranki.

(3) Prevozniki, ki jim je bila dodeljena vlakovna pot, lahko od upravljavca poleg storitev iz prejšnjih dveh odstavkov tega člena zahtevajo dodaten izbor pomožnih storitev, ki pa jih upravljavec ni dolžan ponuditi.

(4) Če storitve, našteje v prvem in drugem odstavku tega člena, ponuja samo en dobavitelj, je uporabnina za tako storitev odvisna od stroškov njene izvedbe.

(5) Upravljavec mora z vsako sklenjeno pogodbo za dodatne storitve seznaniti DŽP.

24. člen
(način plačevanja uporabnine)

(1) Prevoznik plačuje ceno za najmanjši obseg storitev, ki je naveden v 22. členu, in ceno za dodatne storitve, navedene v 23. členu, za katerih izvajanje se uporablja JŽI, upravljavcu kot uporabnino na poseben račun do desetega dne v mesecu za pretekli mesec.

(2) Zbrana sredstva morajo biti namensko uporabljena za realizacijo letnega načrta gradnje, modernizacije in vzdrževanja JŽI iz tretjega odstavka 13. člena ZZelP in vodenje železniškega prometa na JŽI, opredeljenega v tretjem odstavku 11. člena ZZelP.

(3) Zbiranje in porabo sredstev, zbranih z uporabnino, nadzira DŽP.

25. člen
(popusti)

(1) Popusti ne smejo presegati dejanskega prihranka stroškov poslovanja upravljavca v primerjavi s posamezno enakovredno ločeno storitvijo enakega obsega. Pri določa-

nju višine popusta se ne smejo upoštevati prihranki stroškov, ki so že upoštevani v izračunani uporabnini.

(2) Popusti se lahko nanašajo samo na uporabnino, zaračunano za določen odsek JŽI.

(3) Za različne vrste storitev veljajo ločeni sistemi popustov.

(4) Sistem popustov mora biti določen v metodologiji izračuna višine uporabnine iz 19. člena.

26. člen
(varščina)

Kot pogoj za pristop na JŽI ali za uporabo vlakovne poti lahko upravljavec posameznim prevoznikom določi varščino, ki je namenjena zavarovanju plačil iz naslova uporabnine in pomeni finančno zavarovanje, sorazmerno z višino predvidene uporabnine, ki jo bo moral v določenem časovnem obdobju za dodeljene vlakovne poti plačati prevoznik. Pogoj za plačilo varščine, način njenega poračunavanja z zaračunano uporabnino, višina varščine, ki mora biti zagotovljena, ter drugi pogoji, ki se nanašajo na varščino, morajo biti opredeljeni v programu omrežja iz 6. člena. Zahteva za varščino mora biti ustrezna, pregledna in brez razlikovanja.

27. člen
(uporabnina za dodeljene neuporabljene vlakovne poti)

Upravljavec zaračuna ustrezno uporabnino za zmogljivosti, ki jih je prevoznik zahteval in so mu bile dodeljene, a jih ne uporablja. Ta uporabnina mora biti objavljena v programu omrežja iz 6. člena.

IV. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

28. člen
(plačilo uporabnine v prehodnem obdobju)

Od uveljavitve te uredbe do izvedbe reorganizacije Slovenskih železnic, d.d., oziroma najpozneje do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji plačuje javno podjetje Slovenske železnice, d.d., iz prihodkov prometne dejavnosti uporabnino v znesku, kot ga letno določi Vlada Republike Slovenije s sklepom. Uporabnina se plačuje na poseben račun področja infrastrukture.

Javno podjetje Slovenske železnice, d.d., plača za leto 2001 uporabnino v višini 2.500.000.000 SIT, in sicer:

- 1.300.000.000 SIT iz prihodkov iz naslova opravljanja storitev prevoza potnikov;
- 1.200.000.000 SIT iz prihodkov iz naslova opravljanja storitev prevoza blaga.

Mesečni znesek obveznosti plačila uporabnine za leto 2001 se izračuna tako, da se zneske iz prejšnjega odstavka deli s polnim številom mesecev od uveljavitve te uredbe do konca leta 2001.

29. člen
(veljavnost uredbe)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 426-01/2001-1
Ljubljana, dne 29. marca 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1587. Odlok o razglasitvi Robbovega vodnjaka treh kranjskih rek v Ljubljani za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi 12. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K**o razglasitvi Robbovega vodnjaka treh kranjskih rek v Ljubljani za kulturni spomenik državnega pomena****1. člen**

Za kulturni spomenik državnega pomena se razglasi enoto dediščine:

– Ljubljana – Robbov vodnjak (EŠD 387).

Enota ima zaradi izjemnih kulturnih, umetnostnih in arhitekturnih ter zgodovinskih lastnosti poseben pomen za Republiko Slovenijo. Zato jo razglasimo za kulturni spomenik državnega pomena z lastnostmi umetnostnega in arhitekturnega ter zgodovinskega spomenika.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik državnega pomena:

Baročni vodnjak je izjemno pomembna celostna umetnina Francesca Robbe, edina svoje vrste v Sloveniji. Stoji na razširjenem delu ljubljanskega Mestnega trga in je bil dokončan leta 1751. Trikotno piramidalno kompozicijo celote, izklesane iz raznovrstnih marmorjev, sestavljajo stopničasti podest, školjkasti bazen, tri razgibane figure rečnih personifikacij na skalnatih podstavkih in monumentalni obelisk. Harmonična ubranost vseh kiparskih in arhitekturnih prvin spomenika ustvarjata edinstveno prostorsko in likovno dominantnost vodnjaka v osrčju starega mestnega jedra.

3. člen

Spomenik iz 1. člena odloka stoji na parceli številka 153/43, k.o. Ljubljana Mesto.

Vplivno območje spomenika obsega odprt ulični prostor vedutno izpostavljenega spomenika s fasadami Mestnega trga do Krojaške ulice, Stritarjeve ulice do Tromostovja in Ciril Metodovega trga do vzhodnega pročelja Nadškofijske palače.

Meje spomenika so vrisane na zemljiško katastrskem načrtu v merilu 1:2880, meje vplivnega območja spomenika na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirni načrtov, ki sta sestavni del tega odloka, hranita Ministrstvo za kulturo, Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino in Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: zavod).

4. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

– varovanje kulturnih, umetnostnih, materialnih in zgodovinskih prvin spomenika,

– strokovno vzdrževanje in sanacijo poškodovanih varovanih prvin vodnjaka z ohranjanjem vseh izvirnih materialov iz leta 1751 in izvirnih likovnih prvin,

– za ohranjanje ustreznih mikroklimatskih pogojev in preprečevanje izsuševanja kamna je dopustno začasno (zimsko) zavarovanje spomenika s stekleno komoro, stoječo na kamnitih stopnicah,

– v primeru posegov v zemeljske plasti na zavarovanem območju spomenika so obvezne predhodne arheološke raziskave,

– obvezno spoštovanje določil sprejetih mednarodnih pogodb in priporočil s področja varstva kulturne dediščine.

Spomenik je zavarovan z namenom, da se:

– ohrani njegov pomen in raba,

– ohrani neokrnjenost likovnih in zgodovinskih vrednot,

– poveča pričevalnost kulturnega spomenika,

– predstavi kulturne vrednote spomenika,

– spodbudi učno – predstavitevno in znanstvenoraziskovalno delo.

5. člen

Za vsako spremembo funkcije kulturnega spomenika ali njegovega dela in za vsak fizični poseg v spomenik ali njegove dele, je potrebno predhodno pridobiti kulturno-varstvene pogoje in na njihovi podlagi kulturno-varstveno soglasje pristojnega zavoda.

6. člen

Pristojni organ mora v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka izdati lastniku spomenika odločbo o varstvu na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99).

Odločba iz prejšnjega odstavka določa pogoje za fizične posege in zavarovanje, pogoje za raziskovanje, načine vzdrževanja, pravni promet, načine upravljanja in rabe spomenika za javnost in časovne okvire dostopnosti, posamezne druge omejitve in prepovedi ter ukrepe za čim bolj učinkovito varstvo spomenika.

Varstveni režim lahko omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za področje kulturne dediščine.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 634-03/2001-2

Ljubljana, dne 29. marca 2001.

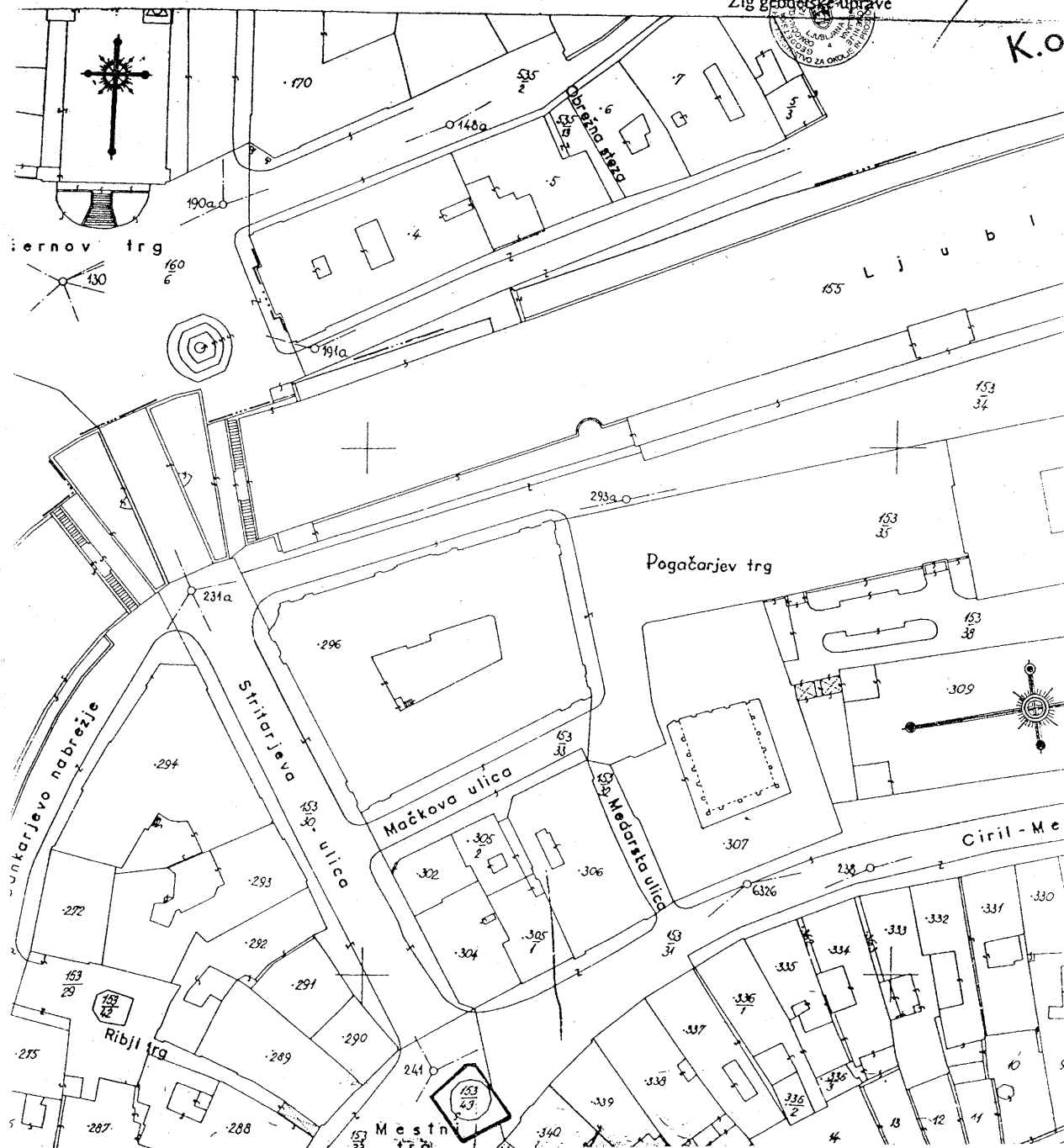
Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

REPUBLIKA SLOVENIJA - MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR - GEODETSKA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE OBMOČNA GEODETSKA UPRAVA LJUBLJANA - IZPOSTAVA LJUBLJANA Naslov izpostave: CANKARJEVA 1/3 1000 LJUBLJANA. - TEL.: 01-2510-728. - FAX: 01-2510-776.....			
NAČRT PARCELE			
Merilo		1:1000	
Katastrska občina (šifra, ime)	LJUBLJANA - MESTO	Parcela	143/43
Št. potrdila			
Taksa za vlogo po tarifni številki 1 ZUT (Ur.l. RS, št. 8/2000) v znesku		SIT in taksa za potrdilo po tarifni številki 4 v znesku	
in uničeni na vlogi / plačana po položnici.		SIT sta nalepljena	
Potrdilo je izdano na podlagi Pravilnika o vrstah in vsebini potrdil iz zbirke geodetskih podatkov (Ur.l. RS, št. 113/2000).			
Datum izdaje potrdila	07-02-2001	Potrdilo izdal	
		Podpis	<i>[Signature]</i>

Žig geodetske uprave

K.O.

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 06.02.2001

TTN5 LJUBLJANA-S 44

INTERNO DELOVNO GRADIVO

Opomba:
Grafični izris prikazuje stvarno strokovno območje enote iz predloga za vpis v ZRD.

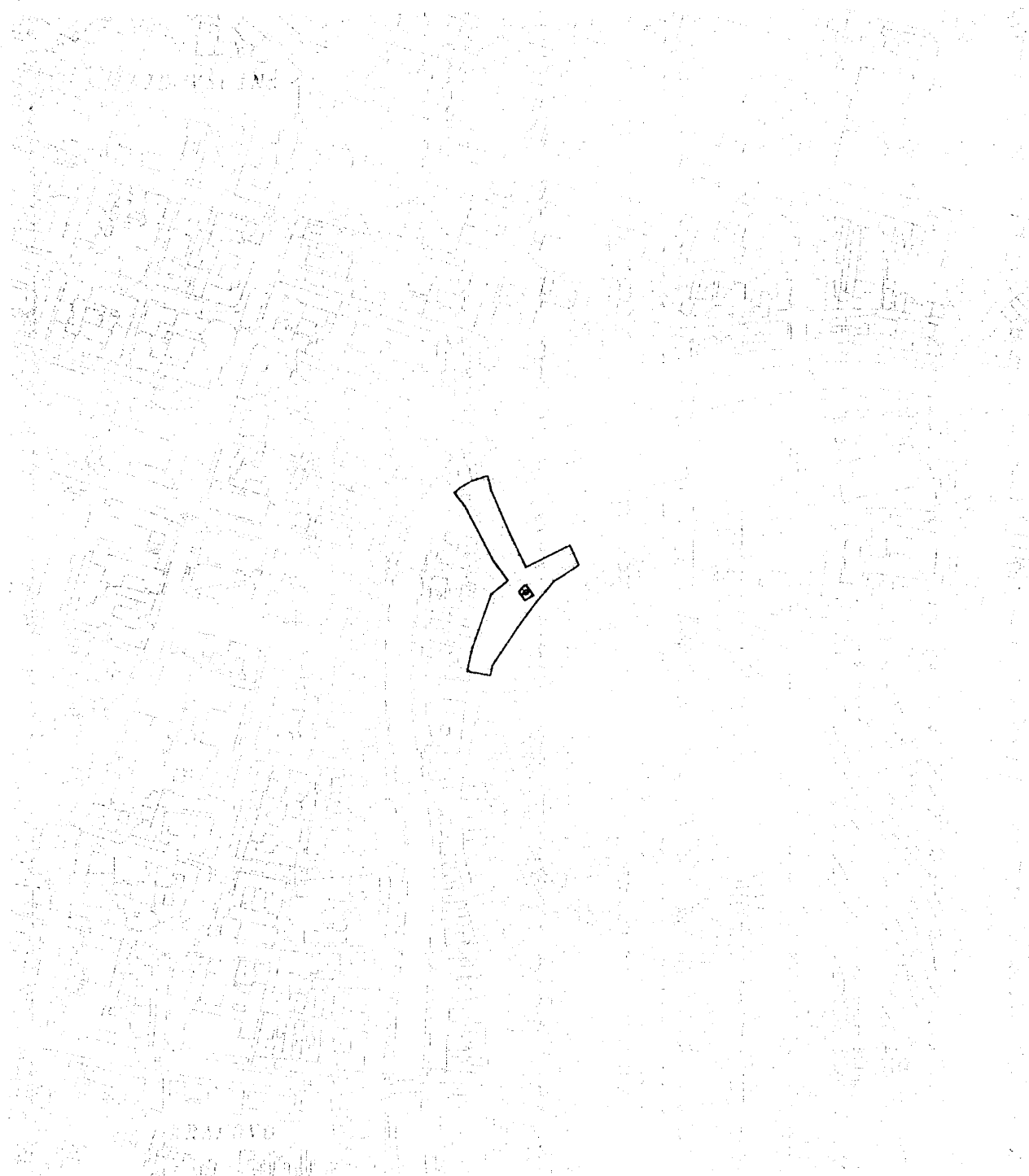
EŠD 387

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 01.03.2001

TTN5 LJUBLJANA-S 44

EŠD 387

Vir podatkov:

- Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, ZBIRNI REGISTER DEDIŠČINE (območja in centri enot dediščine)
Vir za kartografsko osnovo:
- Temeljni topografski načrt 1:5000, 1:10000, Geodetska uprava RS

● centroid
□ območje spomenika
□ vplivno območje

Merilo: 1:5000

1588. Odlok o razglasitvi Domačije Puštal 74 za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi 12. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K
o razglasitvi Domačije Puštal 74 za kulturni spomenik državnega pomena**1. člen**

Za kulturni spomenik državnega pomena se razglasi enoto dediščine:

- Puštal – Domačija Puštal 74 (EŠD 594).

Enota ima zaradi kulturnih, etnoloških, umetnostnih in arhitekturnih ter zgodovinskih lastnosti poseben pomen za Republiko Slovenijo. Zato jo razglasimo za kulturni spomenik državnega pomena z lastnostmi etnološkega spomenika.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik državnega pomena:

Na Nacetovi domačiji, ki stoji na bregu Poljanske Sore v Puštalu pri Škofji Loki, izstopa stanovanjska hiša z ohranjenim letnico 1755 na hišnem tramu, pri čemer njena arhitekturna zasnova sega vsaj v 16. stoletje. S svojo notranjo opremo predstavlja edinstveni muzej, ohranjen in situ in enega najkvalitetnejših in najbolj ohranjenih kmečkih objektov ne le na loškem ampak v celotnem slovenskem prostoru.

3. člen

Spomenik obsega stavbne parcele številka 138/1, 138/4, 138/5, k.o. Puštal.

Meje spomenika so vrisane na zemljiško katastrskem načrtu v merilu 1:1000 in na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirnika načrtov, ki sta sestavni del tega odloka, hranita Ministrstvo za kulturo, Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino in Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: zavod).

4. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

- varovanje kulturnih, etnoloških, umetnostnih in arhitekturnih ter zgodovinskih vrednot v celoti, v njihovi izvirnosti in neokrnjenosti,
- ohranjanje gabaritov, primarnih tlorisnih razporedov in izvirne gradbene substance,
- podrejanje vsake rabe in vseh posegov v objekte na domačiji, v stanovanjski in v gospodarskih stavbah ter v dvoriščnem prostoru ohranjanju in vzdrževanju varovanih spomeniških lastnosti,

- omogočanje predstavitve celote in posameznih zaščitene elementov ter dostopnost javnosti v meri, ki ne ogroža varovanja spomenika.

Spomenik je zavarovan z namenom, da se:

- ohranijo kulturne, etnološke umetnostne in arhitekturne ter zgodovinske vrednote spomenika,
- poveča pričevalnost kulturnega spomenika,
- predstavi kulturne vrednote spomenika in situ, v tisku in drugih medijih,
- spodbudi učno – predstavitevno in znanstvenoraziskovalno delo.

Zavarovano območje je namenjeno:

- trajni ohranitvi kulturnih, arhitekturnih, etnoloških in zgodovinskih vrednot,
- povečevanju pričevalnosti kulturnega spomenika,
- predstavitvi kulturnih vrednot spomenika in premične dediščine in situ, v tisku in drugih medijih,
- znanstvenoraziskovalnemu delu,
- učno – demonstracijskemu delu.

5. člen

Za vsako spremembo funkcije kulturnega spomenika ali njegovega dela in za vsak poseg v spomenik, njegove dele ali zemljišče, so potrebni predhodni pisni kulturnovarstveni pogoji in kulturnovarstveno soglasje zavoda.

6. člen

Pristojni organ mora v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka izdati lastnikom spomenika ali njegovih sestavnih delov odločbo o varstvu na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99).

Odločbe iz prejšnjega odstavka določajo pogoje za raziskovanje, načine vzdrževanja, pogoje za posege, fizično zavarovanje, pravni promet, način upravljanja in rabe spomenika, dostopnost spomenika za javnost in časovne okvire dostopnosti, posamezne druge ukrepe in prepovedi za čim bolj učinkovito varstvo spomenika.

Varstveni režim lahko omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za področje kulturne dediščine.

8. člen

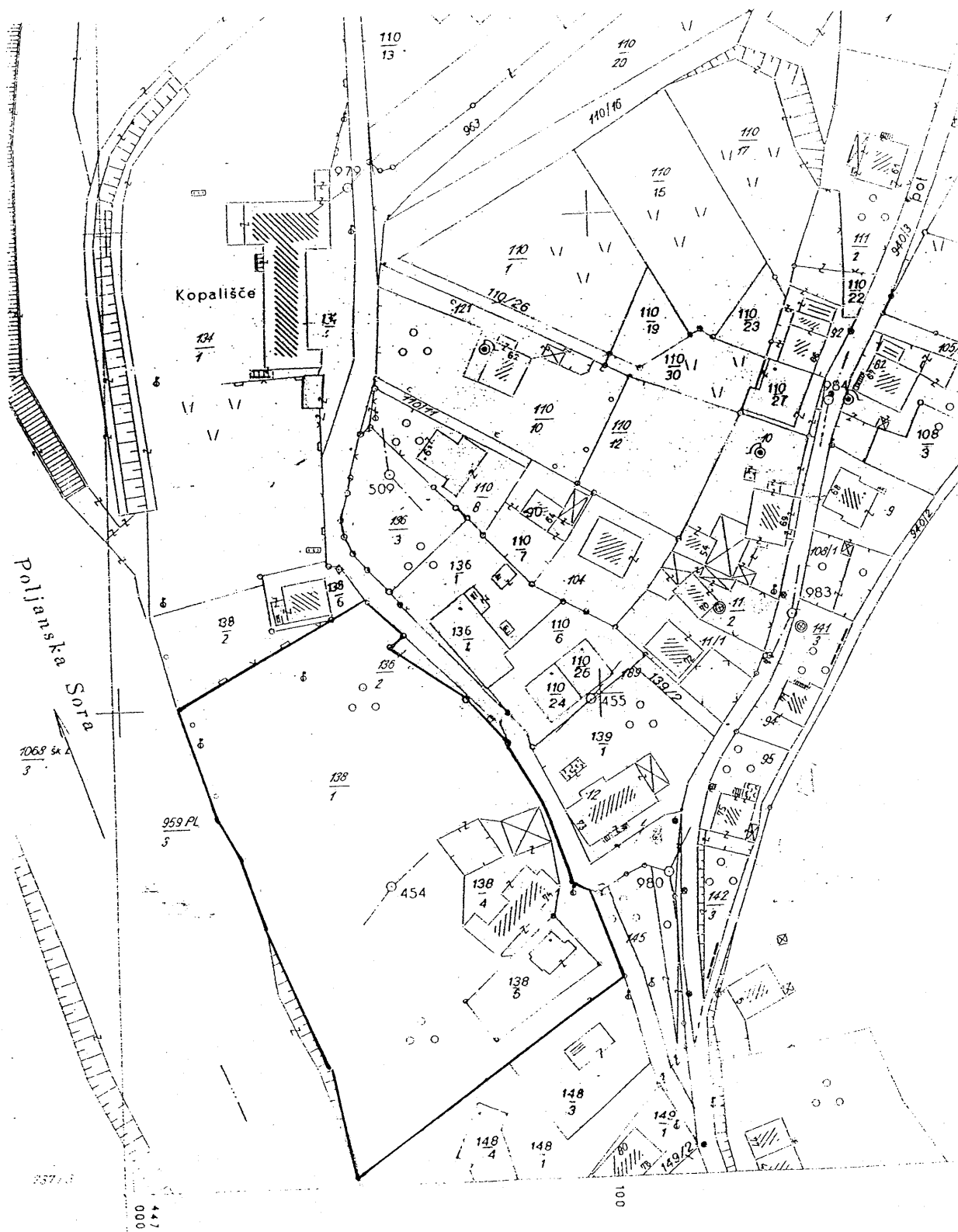
Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 634-03/2001-2

Ljubljana, dne 29. marca 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

MERILO 1:1000

Detaljna izmera leta 1953

1953/1954

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 01.03.2001

TTN5 ŠKOFJA LOKA 7

EŠD 594

Vir podatkov:

- Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, ZBIRNI REGISTER DEDIŠČINE (območja in centri enot dediščine)

Vir za kartografsko osnovo:

- Temeljni topografski načrt 1:5000, 1:10000, Geodetska uprava RS

- centroid
- območje spomenika
- vplivno območje

Merilo: 1:5000

1589. Odlok o razglasitvi Cerkve sv. Duha v Slovenj Gradcu za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi 12. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K**o razglasitvi Cerkve sv. Duha v Slovenj Gradcu za kulturni spomenik državnega pomena****1. člen**

Za kulturni spomenik državnega pomena se razglasi enoto dediščine:

– Slovenj Gradec – Cerkev sv. Duha (EŠD 658).

Enota ima zaradi kulturnih, arheoloških, umetnostnih in arhitekturnih ter zgodovinskih lastnosti poseben pomen za Republiko Slovenijo. Zato jo razglasimo za kulturni spomenik državnega pomena z lastnostmi arheološkega ter umetnostnega in arhitekturnega spomenika.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik državnega pomena:

Cerkev sv. Duha je bila zgrajena v začetku 15. stoletja kot cerkev mestnega špitala. Cerkev, ki sodi tako po opre- mi, kot poslikavi v sam vrh naše spomeniške dediščine, odlikuje predvsem njena poslikava v notranjščini. Freske iz druge polovice 15. stoletja so delo slikarja Andreja iz Ottin- ga in sodijo med naše najpomembnejše slikarsko gradivo 15. stoletja.

3. člen

Spomenik stoji na parceli številka 572, k.o. Slovenj Gradec.

Meje spomenika so vrisane na zemljiško katastrskem načrtu v merilu 1:1000 in na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirnika načrtov, ki sta sestavni del tega odloka, hranita Ministrstvo za kulturo, Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino in Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: zavod).

4. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

– varovanje kulturnih, arheoloških, umetnostnih in arhitekturnih ter zgodovinskih vrednot v celoti, v njihovi izvirnosti in neokrnjenosti,

– prepoved predelav vseh likovnih in tehničnih prvin stavbe, ki so ovrednotene kot del spomenika,

– prepoved vseh posegov v arheološke plasti spomenika, razen pooblaščenim osebam, s predhodnim pisnim kulturno-varstvenim soglasjem pristojnega zavoda,

– podrejanje vsake rabe in vseh posegov ohranjanju in vzdrževanju varovanih spomeniških lastnosti,

– omogočanje predstavitve celote in posameznih zaščitnih elementov ter dostopnost javnosti v meri, ki ne ogroža varovanja spomenika in v 2. členu odloka naštetih posameznih elementov te enote.

Spomenik je zavarovan z namenom, da se:

– ohranijo kulturne, arheološke, umetnostne in arhitekturne ter zgodovinske vrednote spomenika,

– poveča pričevalnost kulturnega spomenika,

– predstavi kulturne vrednote spomenika in situ, v tisku in drugih medijih,

– spodbudi učno – predstavitveno in znanstvenoraziskovalno delo.

5. člen

Za vsako spremembo funkcije kulturnega spomenika ali njegovega dela in za vsak poseg v spomenik, njegove dele ali zemljišče, so potrebni predhodni pisni kulturno-varstveni pogoji in na njihovi podlagi kulturno-varstveno soglasje zavoda.

6. člen

Pristojni organ mora v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka izdati lastniku spomenika odločbo o varstvu na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99).

Odločba iz prejšnjega odstavka določa pogoje za raziskovanje, načine vzdrževanja, pogoje za posege, fizično zavarovanje, pravni promet, način upravljanja in rabe spomenika, dostopnost spomenika za javnost in časovne okvire dostopnosti, posamezne druge ukrepe in prepovedi za čim bolj učinkovito varstvo spomenika.

Varstveni režim lahko omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za področje kulturne dediščine.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 634-03/2001-2

Ljubljana, dne 29. marca 2001.

Vlada Republike Slovenije

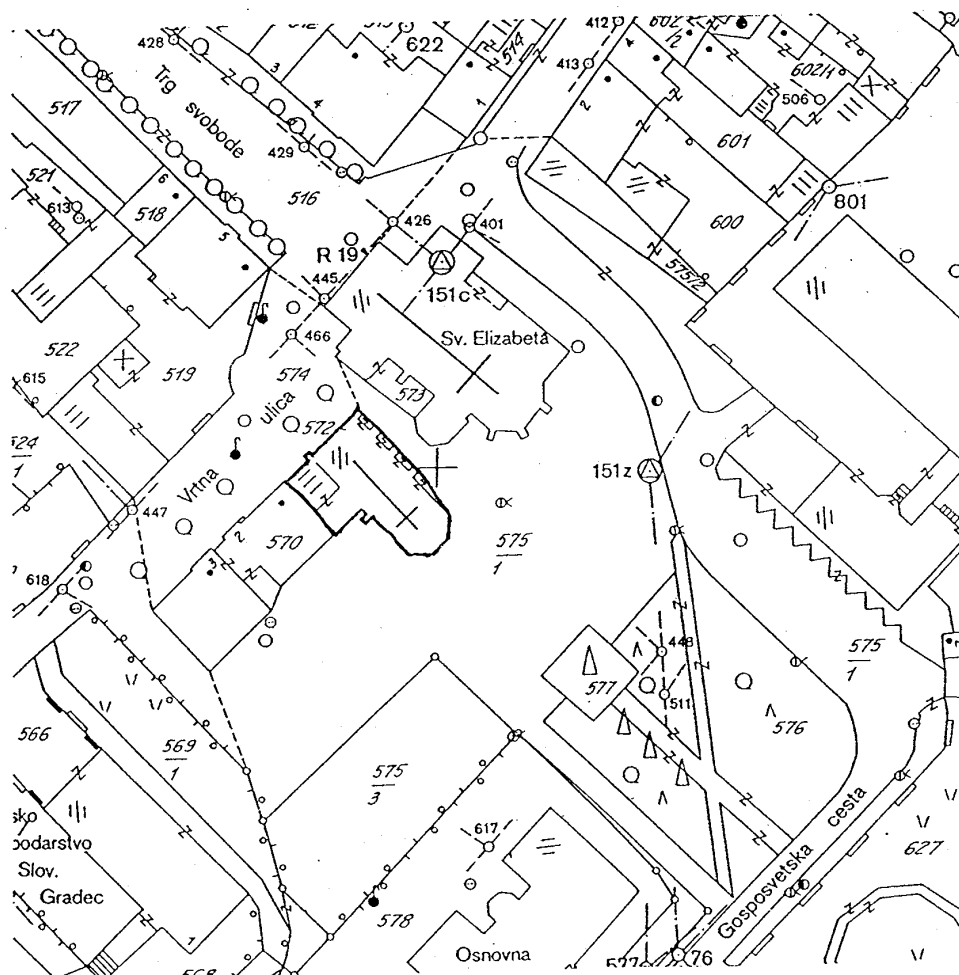
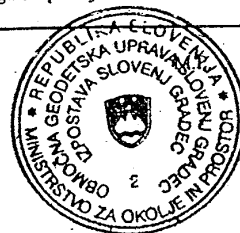
dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

REPUBLIKA SLOVENIJA - MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR - GEODETSKA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
 OBMOČNA GEODETSKA UPRAVA SLOVENJ GRADEC - IZPOSTAVA SLOVENJ GRADEC
 FRANCETOVA CESTA 7 - 2380 SLOVENJ GRADEC - TEL.: (0602) 41 041 - FAX.: (0602) 45 202

KOPIJA KATASTRSKEGA NAČRTA

KATASTRSKA OBČINA	SLOVENJ GRADEC	MERILO	1:1000	Kopiral	LJ
ŠT. VLOGE	90311-138/2001	PARC.ŠT.	573	Potrdil dne:	Vodja IOGU: Maja Glavan, univ. dipl. inž. geod
Kopija ustreza originalu načrta, 4/4 Taksa po tarifni številki.....ZUT v znesku.....Št. je plačana.				30.1.2001	ra Lely

© Geodetska uprava Republike Slovenije
 Vse pravice razmnoževanja pridržane. Prepovedana sta vsaka predelava in razmnoževanje brez predhodnega dovoljenja Geodetske uprave Republike Slovenije.
 Na osnovi mnenja Ministrstva za Informiranje št. 23/186-92 od 17/03-92 se šteje ta izdelek za proizvod, od katerega se plačuje 19% davek od prometa proizvodov.

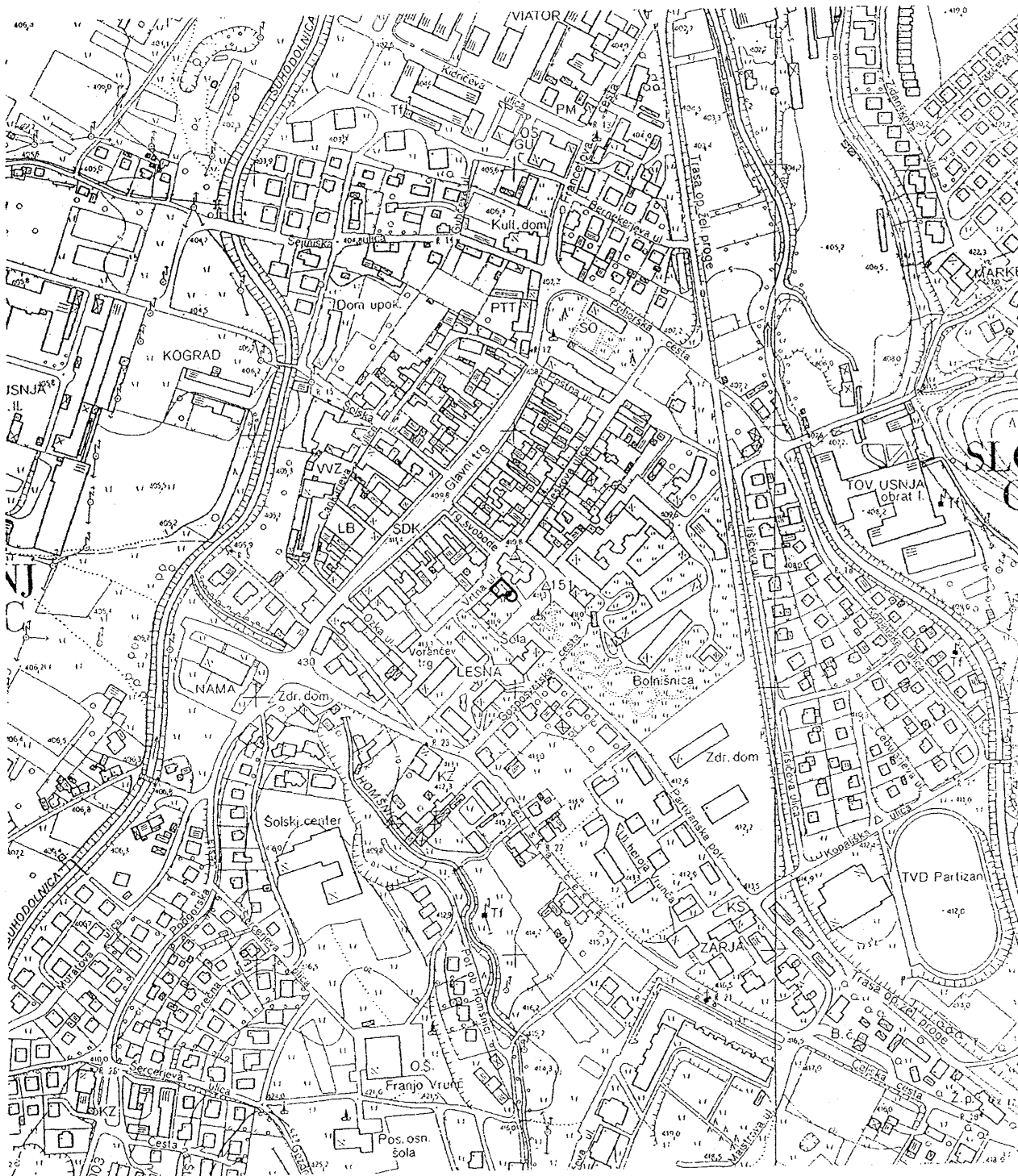

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 01.03.2001

TTN5 SLOVENJ GRADEC 23

EŠD 658

Vir podatkov:
- Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, ZBIRNI REGISTER DEDIŠČINE (območja in centri enot dediščine)
Vir za kartografsko osnovo:
Temeljni topografski načrt 1:5000 1:10000 Geodetska uprava RS

- centroid
- območje spomenik
- vplivno območje

Merilo: 1:5000

1590. Odlok o razglasitvi Pelikanovega ateljeja v Celju za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi 12. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K**o razglasitvi Pelikanovega ateljeja v Celju za kulturni spomenik državnega pomena****1. člen**

Za kulturni spomenik državnega pomena se razglasi enoto dediščine:

– Celje – Pelikanov atelje (EŠD 9825).

Enota ima zaradi kulturnih, tehniških, umetnostnih in arhitekturnih ter zgodovinskih lastnosti poseben pomen za Republiko Slovenijo. Zato jo razglasamo za kulturni spomenik državnega pomena z lastnostmi tehniškega spomenika.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik državnega pomena:

Pelikanov atelje je edini v celoti ohranjen in muzejsko prezentiran primer zastekljenega fotografskega ateljeja s konca 19. stoletja pri nas. Je redkost tudi v širšem evropskem prostoru. Leta 1899 ga je dal v skladu s tedanjimi dunajskimi tehničnimi predpisi postaviti celjski fotograf Johan Martin Lenz. Leta 1920 ga je odkupil Josip Pelikan. Fotografski atelje ima zidano, delavnicam namenjeno pritličje in kovinsko, zastekljeno konstrukcijo fotografskega salona v nadstropju, z mehanizmi za prezračevanje, ogrevanje, zastiranje svetlobe in odvajanje kondenzne vode, z ohranjenimi kulisami in drugo opremo.

3. člen

Spomenik stoji na parceli številka 2343/2, k.o. Celje.

Meje spomenika so visane na zemljiško katastrski kopiji v merilu 1:1000 in na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirnika načrtov, ki sta sestavni del tega odloka, hranita Ministrstvo za kulturo, Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino in Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: zavod).

4. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

– varovanje kulturnih, tehniških, umetnostnih in arhitekturnih ter zgodovinskih vrednot v celoti, v njihovi izvirnosti in neokrnjenosti,

– prepoved vseh posegov v zaščiteni namembnost, tlorisne in višinske gabarite ateljeja in druge značilne stilne in tehniške elemente in opremo, razen vzdrževalnih posegov,

– v območju spomenika je prepovedano postavljanje objektov trajnega ali začasnega značaja, vključno z nadzem-

no in podzemno infrastrukturo ter nosilci reklam, razen v primerih, ki jih s predhodnim kulturno-varstvenim soglasjem odobri pristojni zavod,

– prepovedano je parkiranje v neposredni okolici spomenika,

– omogočanje predstavitve celote in posameznih zaščitene elementov ter dostopnost javnosti v meri, ki ne ogroža varovanja spomenika in ne moti v njej odvijajoče se dejavnosti.

Spomenik je zavarovan z namenom, da se:

– ohranijo kulturne, tehniške, umetnostne in arhitekturne ter zgodovinske vrednote spomenika,

– poveča pričevalnost kulturnega spomenika,

– predstavi kulturne vrednote spomenika in situ, v tisku in drugih medijih,

– spodbudi učno – predstavitveno in znanstvenoraziskovalno delo.

5. člen

Za vsako morebitno spremembo funkcije kulturnega spomenika ali njegovega dela in za vsak poseg v spomenik ali njegove dele, so potrebni predhodni kulturno-varstveni pogoji in na njihovi podlagi kulturno-varstveno soglasje zavoda.

6. člen

Pristojni organ mora v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka izdati lastniku spomenika odločbo o varstvu na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99).

Odločba iz prejšnjega odstavka določa pogoje za fizične posege in zavarovanje, pogoje za raziskovanje, načine vzdrževanja, pravni promet, načine upravljanja in rabe spomenika za javnost in časovne okvire dostopnosti, posamezne druge omejitve in prepovedi ter ukrepe za čim bolj učinkovito varstvo spomenika.

Varstveni režim lahko omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 634-03/2001-2

Ljubljana, dne 29. marca 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

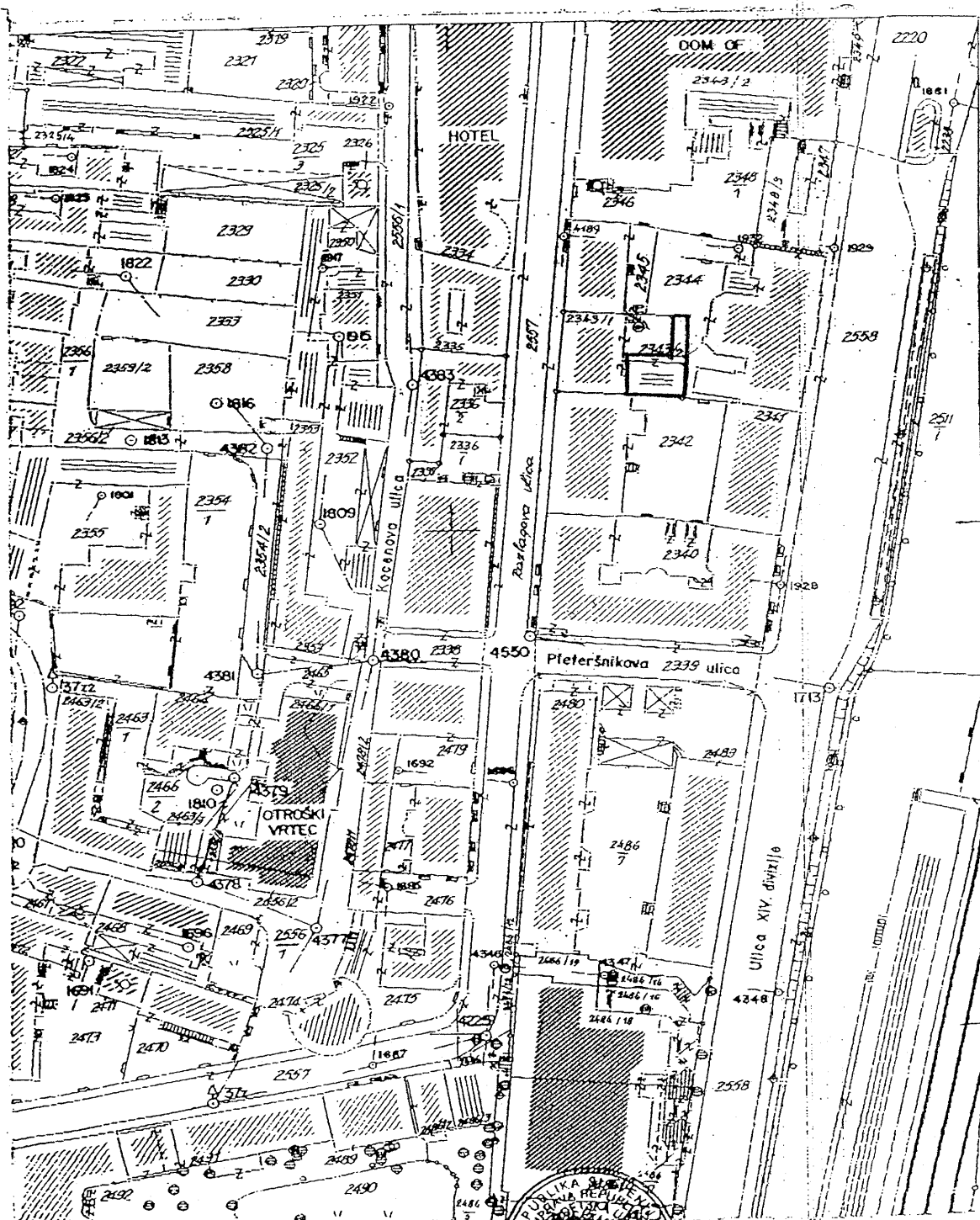
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
GEODETSKA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
OBMOČNA GEODETSKA UPRAVA CELJE
IZPOSTAVA CELJE

KOPIJA NAČRTA

ST. NARČNA: 90311- 425/2001

KAT. OBČINA: CELJE

NAČRT ST. 38-4

EMULIŠKO KATASTRSKI NAČRT: 1:1000
KATASTRSKO TOPOGRAFSKI NAČRT:
TEMELJNI TOPOGRAFSKI NAČRT:
PREGLEDNI KATASTRSKI NAČRT:

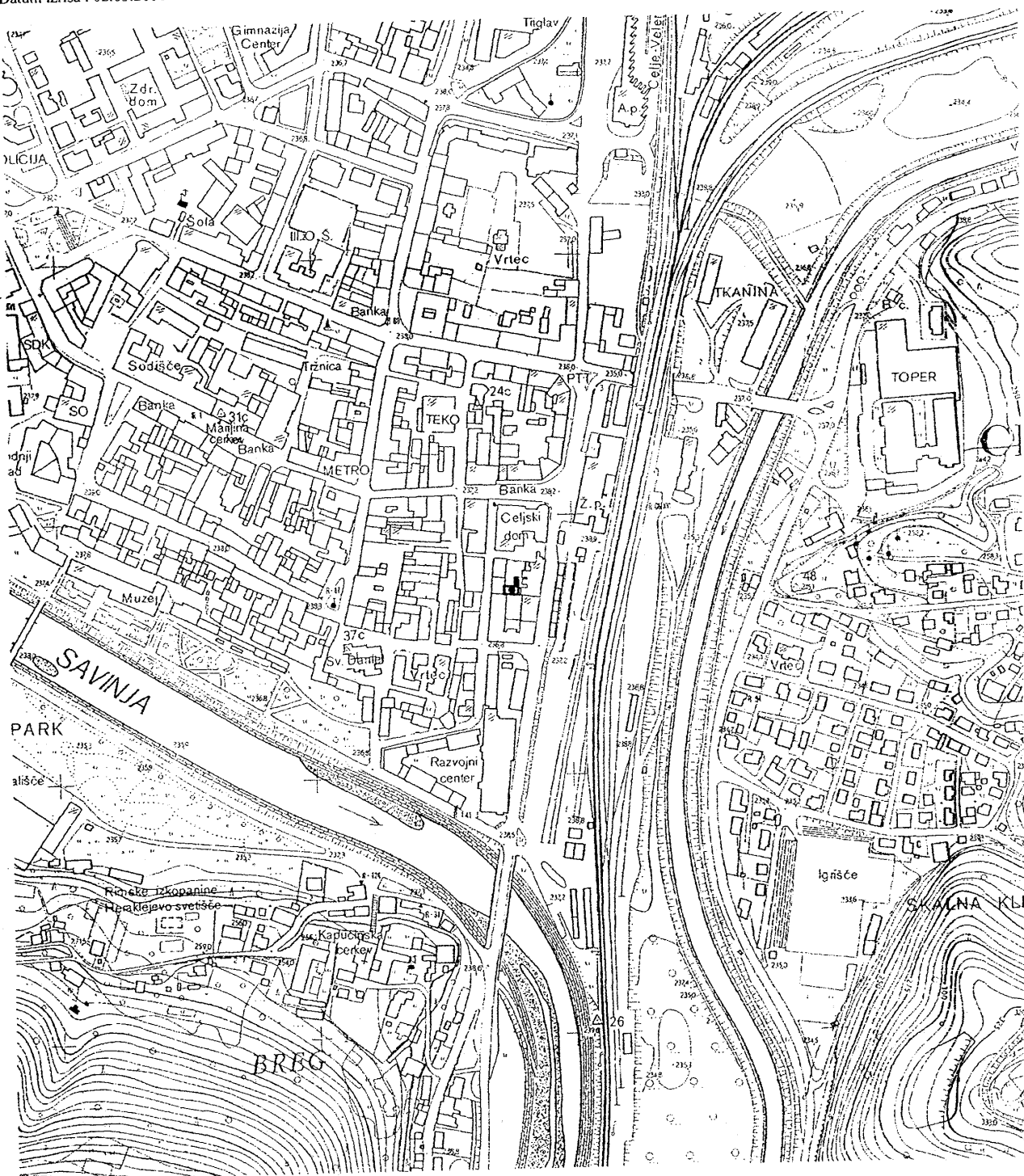
IZDAŠN IN
POTRDIŠN
DATUM: 28. 2. 2001

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 02.03.2001

TTN5 CELJE 40

EŠD 9825

- centroid
- območje spomenika
- vplivno območje

Vir podatkov:
- Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, ZBIRNI REGISTER DEDIŠČINE (območja in centri enot dediščine)
Vir za kartografsko osnovo:
- Temeljni topografski načrt 1:5000, 1:10000, Geodetska uprava RS

Merilo: 1:5000

1591. Odlok o razglasitvi Domačije Kalce 2 za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi 12. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K**o razglasitvi Domačije Kalce 2 za kulturni spomenik državnega pomena****1. člen**

Za kulturni spomenik državnega pomena se razglasi enoto dediščine:

- pri Kalce Logatcu – Domačija Kalce 2 (EŠD 8664).

Enota ima zaradi kulturnih, arhitekturnih, etnoloških in zgodovinskih lastnosti poseben pomen za Republiko Slovenijo. Zato jo razglasimo za kulturni spomenik državnega pomena z lastnostmi etnološkega spomenika.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik državnega pomena:

Mihova domačija iz 17. stoletja sodi med najstarejše, trdne kmečke in še ohranjene furmanske postojanke, ki so doživele svoj razvojni vrh v logaškem prostoru. Predstavlja prostorsko zaokrožen in vsebinsko celoviti, vzorčni primer življenja, dela in načina gradnje v jugozahodnem delu Logaške kotline.

3. člen

Spomenik obsega stavbno parcelo številka 132, k.o. Gorenji Logatec.

Meje spomenika so vrisane na zemljiško katastrski kopiji v merilu 1:2880 in na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Meje vplivnega območja so vrisane na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirnika načrtov, ki sta sestavni del tega odloka, hranita Ministrstvo za kulturo, Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino in Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: zavod).

4. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

- varovanje kulturnih, arhitekturnih, etnoloških in zgodovinskih vrednot v celoti, v njihovi izvirnosti in neokrnjenosti,
- ohranjanje gabaritov, primarnih tlorisnih razporedov in izvirne gradbene substance,
- podrejanje vsake rabe in vseh posegov v objekte na domačiji, v stanovanjski in v gospodarskih stavbah ter v dvoriščnem prostoru ohranjanju in vzdrževanju varovanih spomeniških lastnosti,
- omogočanje predstavitve celote in posameznih zaščiteneh elementov ter dostopnost javnosti v meri, ki ne ogroža varovanja spomenika.

Za vplivno območje spomenika velja varstveni režim, ki predpisuje:

- podrejanje vsake rabe in vseh posegov v vplivni prostor ohranjanju ter varovanju vedut na domačijo,
- znotraj vplivnega območja spomenika je prepovedano postavljanje objektov trajnega ali začasnega značaja, razen v primerih, ki jih s predhodnim kulturno-varstvenim soglasjem odobri pristojna enota javnega zavoda za varstvo kulturne dediščine.

Spomenik je zavarovan z namenom, da se:

- ohranijo kulturne, arhitekturne, etnološke in zgodovinske vrednote spomenika,
- poveča pričevalnost kulturnega spomenika,
- predstavi kulturne vrednote spomenika in situ, v tisku in drugih medijih,
- spodbudi učno – predstavitevno in znanstvenoraziskovalno delo.

5. člen

Za vsako spremembo funkcije kulturnega spomenika ali njegovega dela in za vsak poseg v spomenik, njegove dele ali zemljišče, so potrebni predhodni pisni kulturno-varstveni pogoji in na njihovi podlagi kulturno-varstveno soglasje zavoda.

6. člen

Pristojni organ mora v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka izdati lastnikom spomenika ali njegovih sestavnih delov odločbo o varstvu na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99).

Odločbe iz prejšnjega odstavka določajo pogoje za raziskovanje, načine vzdrževanja, pogoje za posege, fizično zavarovanje, pravni promet, način upravljanja in rabe spomenika, dostopnost spomenika za javnost in časovne okvire dostopnosti, posamezne druge ukrepe in prepovedi za čim bolj učinkovito varstvo spomenika.

Varstveni režim lahko omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za področje kulturne dediščine.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 634-03/2001-2

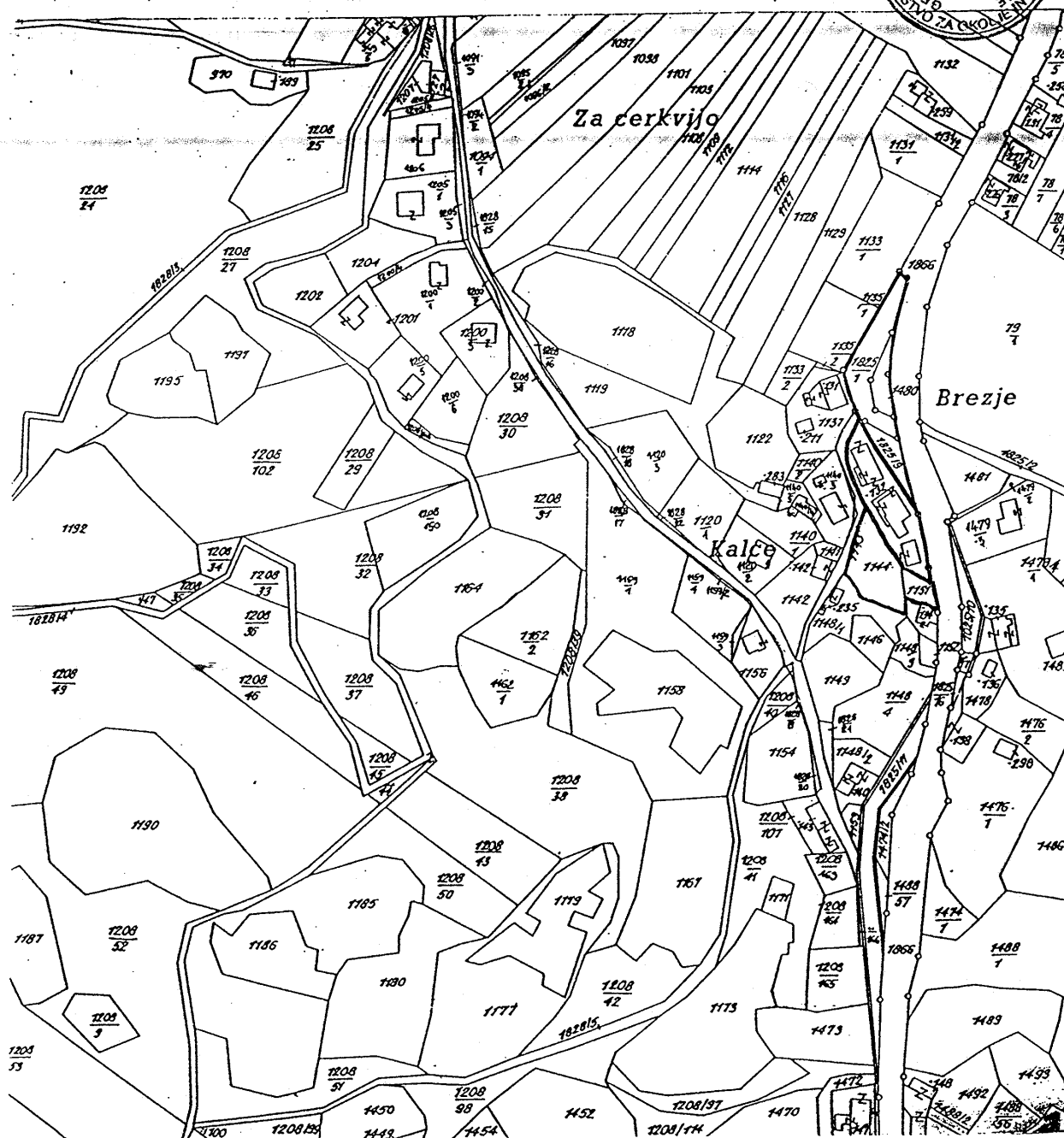
Ljubljana, dne 29. marca 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

REPUBLIKA SLOVENIJA - MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR - GEODETSKA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE OBMOČNA GEODETSKA UPRAVA LJUBLJANA - GEODETSKA PISARNA LOGATEC Tržaška cesta 13, Logatec - TEL.: 061 741 - 270 - FAX.: 061 741 - 035					
KOPIJA KATASTRSKEGA NAČRTA					
KATASTRSKA OBCINA	GOR. LOGATEC	MERILO	1:2880	Kopiral	A. Kvižon
ST. VLOGE	90311-19/2001	PARC.ŠT.	*132	Potrdil dne:	10.01.2001
Kopija ustreza originalu načrta. Taksa po tarifni številki..... ZUT v znesku..... SIT je plačana.				Vodja PU: <i>dk5</i>	
© Geodetska uprava Republike Slovenije Vse pravice razmnoževanja pridržane. Prepovedana sta vsaka predelava in razmnoževanje brez predhodnega dovoljenja Geodetske uprave Republike Slovenije.					

Takse prost po čl. 23 točka 2 ZUT

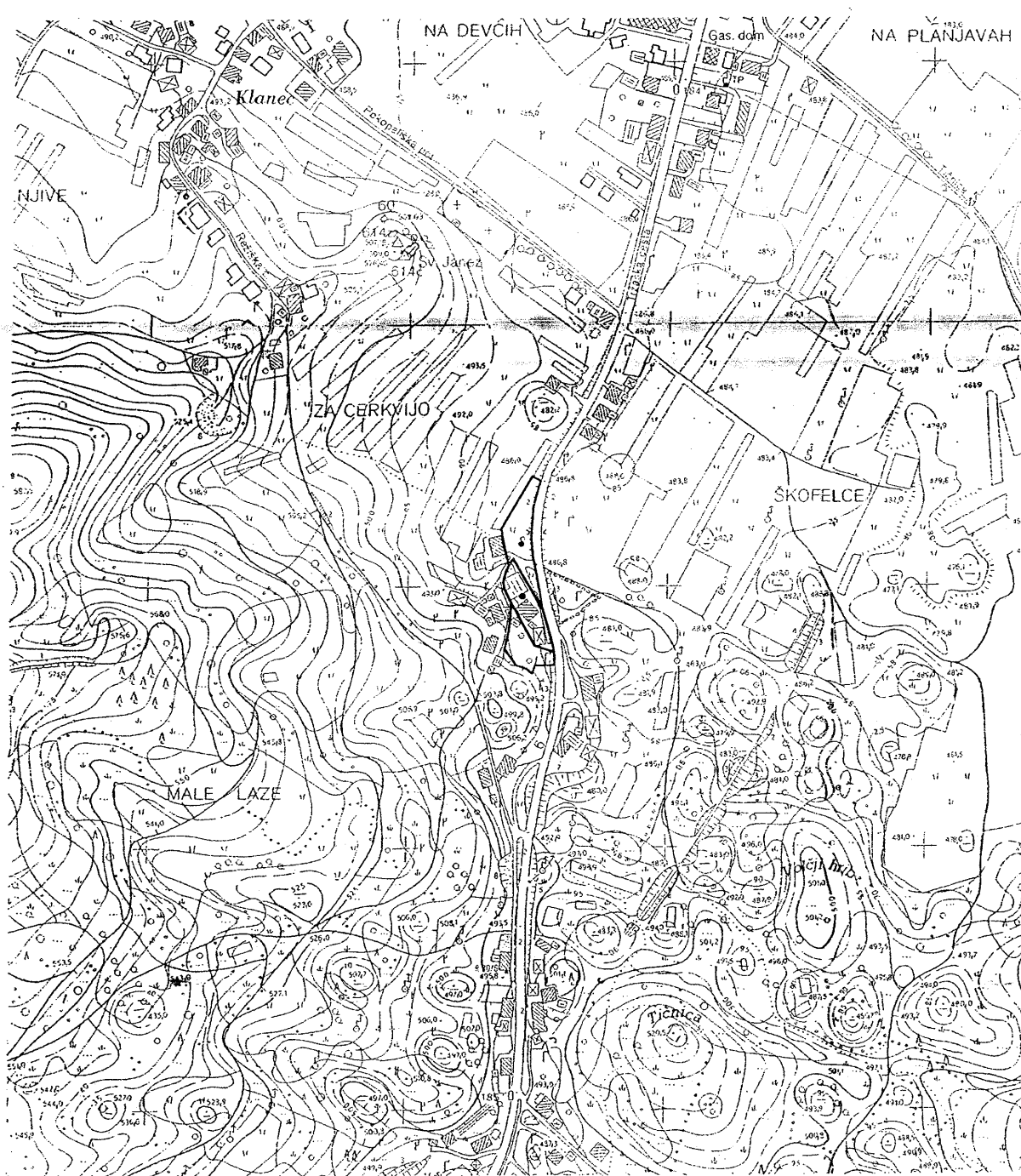

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 01.03.2001

TTN5 POSTOJNA 3

EŠD 8664

Vir podatkov:

- Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, ZBIRNI REGISTER DEDIŠČINE (območja in centri enot dediščine)

Vir za kartografsko osnovo:

- Temeljni topografski načrt 1:5000, 1:10000, Geodetska uprava RS

Merilo: 1:5000

- centroid
- območje spomenika
- vplivno območje

1592. Odlok o razglasitvi Tomaževe hiše v Črni vasi za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi 12. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K**o razglasitvi Tomaževe hiše v Črni vasi za kulturni spomenik državnega pomena****1. člen**

Za kulturni spomenik državnega pomena se razglasi enoto dediščine:

- Črna vas – Tomaževa hiša (EŠD 11780).

Enota ima zaradi kulturnih, arhitekturnih, etnoloških, krajinskih in zgodovinskih lastnosti poseben pomen za Republiko Slovenijo. Zato jo razglamo za kulturni spomenik državnega pomena z lastnostmi etnološkega spomenika.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik državnega pomena:

“Tomaževa hiša” je edina, v prvotni obliki ohranjena hiša, ki izhaja iz prvega obdobja kolonizacije Ljubljanskega barja po njegovi izsušitvi. Hiša je pomnik preteklosti in primer svojevrstne prilagoditve tamkajšnjemu prostoru, kar poudarja njen izjemen zgodovinski, etnološki in antropološki pomen za slovenski prostor.

3. člen

Spomenik stoji na parceli številka 110, k.o. Trnovsko predmestje.

Meje spomenika so vrisane na zemljiško katastrskem načrtu v merilu 1:1000 in na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Meje vplivnega območja spomenika so vrisane na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirnika načrtov, ki sta sestavni del tega odloka, hranita Ministrstvo za kulturo, Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino in Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: zavod).

4. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

- varovanje objekta in situ, na mestu nastanka, z vsemi arhitekturnimi, etnološkimi, krajinskimi in zgodovinskimi vrednotami,
- podrejanje vsake rabe in vseh posegov na objektu (vključno s sanacijo in konservacijo) ohranjanju in vzdrževanju njegovih varovanih spomeniških lastnosti,
- omogoča se predstavitev celote in posameznih zaščiteneh elementov ter dostopnost javnosti v meri, ki ne ogroža varovanja spomenika,

– znotraj vplivnega območja spomenika je prepovedano postavljanje objektov trajnega ali začasnega značaja, vključno z nadzemno in podzemno infrastrukturo ter reklamnimi panoji, razen v primerih, ki jih s kulturno-varstvenim soglasjem odobri pristojni zavod,

– znotraj vplivnega območja je omejena vožnja z motornimi vozili.

Spomenik je zavarovan z namenom, da se:

- ohranijo kulturne, arhitekturne, etnološke, krajinske in zgodovinske vrednote spomenika,
- poveča pričevalnost kulturnega spomenika,
- predstavi kulturne vrednote spomenika in situ, v tisku in drugih medijih,
- spodbudi učno – predstavitevno in znanstvenoraziskovalno delo.

5. člen

Za vsako spremembo funkcije kulturnega spomenika ali njegovega dela in za vsak poseg v spomenik, njegove dele ali zemljišče, so potrebni predhodni pisni kulturno-varstveni pogoji in na njihovi podlagi kulturno-varstveno soglasje zavoda.

6. člen

Pristojni organ mora v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka izdati lastniku spomenika odločbo o varstvu na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99).

Odločba iz prejšnjega odstavka določa pogoje za fizične posege in zavarovanje, pogoje za raziskovanje, načine vzdrževanja, pravni promet, načine upravljanja in rabe spomenika za javnost in časovne okvire dostopnosti, posamezne druge omejitve in prepovedi ter ukrepe za čim bolj učinkovito varstvo spomenika.

Varstveni režim lahko omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za področje kulturne dediščine.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 634-03/2001-2

Ljubljana, dne 29. marca 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

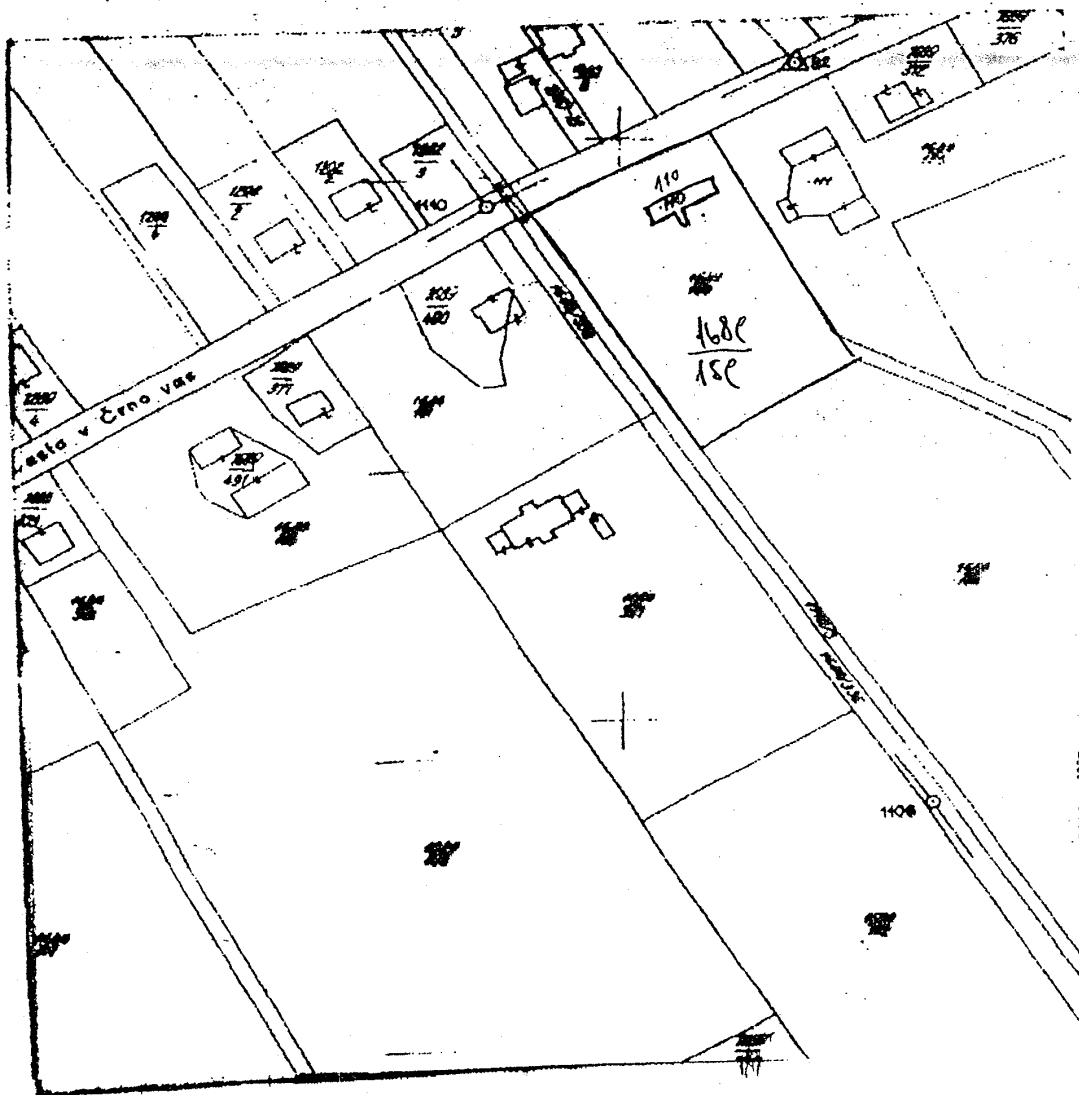
INŠTITUT ZA OKOLJE IN PROSTOR - GEODETSKA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
 GEODETSKA UPRAVA LJUBLJANA - SKUPNOSTAVA LJUBLJANA
 KAMNENA 1/AH - 1000 LJUBLJANA - TEL: (061) 210 726 - FAX: (061) 210 776

KOPIJA KATASTRskega NAČRTA

KATASTRSKA OBČINA	TRINJEVSKO PR	MEŠKO ST.	1:2000	DATUM	
ST.	23/00	ST.	23/00	ST.	
VLOČE	1-23-4	ST.	50-00	PANČELE	
opis vsebine originalnega načrta: ZUT v prostoru				POTRDI	

Geodetska uprava Republike Slovenije
 in pristojne razpisovalne prireditelje. Preproščena sta vsaka predstava in razpisovanje brez predhodnega dovoljenja Geodetske uprave
 Republike Slovenije.
 i postopki Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV) se ne izvajata obsevanje in plačila davka po stopnji 10%.

M. P.

OBNOVE SPOMENIKA
 VPLIVA OBNOVE

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 01.03.2001

TTN5 LJUBLJANA-J 13

EŠD 11780

Vir podatkov:

Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, ZBIRNI REGISTER DEDIŠČINE (območja in centri enot dediščine)

Vir za kartografsko osnovo:

Temeljni topografski načrt 1:5000, 1:10000, Geodetska uprava RS

Merilo: 1:5000

1593. Odlok o razglasitvi Domačije Knežak 103 za kulturni spomenik državnega pomena

Na podlagi 12. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K**o razglasitvi Domačije Knežak 103 za kulturni spomenik državnega pomena****1. člen**

Za kulturni spomenik državnega pomena se razglasi enoto dediščine:

– Knežak – Domačija Knežak 103 (EŠD 9133).

Enota ima zaradi kulturnih, etnoloških, umetnostnih in arhitekturnih ter naselbinskih lastnosti poseben pomen za Republiko Slovenijo. Zato jo razglasimo za kulturni spomenik državnega pomena z lastnostmi etnološkega spomenika.

2. člen

Lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik državnega pomena:

Domačija je primer bogate domačije z nekdanjo furmanskostjo gostilno in trgovino, katere nastanek ob koncu 19. stoletja in razvoj je omogočila lega na prehodnem območju med celinsko Slovenijo in Sredozemljem. Oblikovanje domačije in posameznih stavbnih delov se navzven izkazuje kot edinstven primer ljudskega stavbarstva s prevlado sredozemskih elementov nad osrednje slovenskimi.

3. člen

Spomenik zajema parceli številka 2513 in 110, k.o. Knežak.

Meje spomenika so vrisane na zemljiško katastrskem načrtu v merilu 1:1000 in na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirnika načrtov, ki sta sestavni del tega odloka, hranita Ministrstvo za kulturo, Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino in Javni zavod Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: zavod).

4. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

– varovanje kulturnih, etnoloških, umetnostnih in arhitekturnih ter naselbinskih vrednot v celoti, v njihovi izvirnosti in neokrnjenosti,

– podrejanje vsake rabe in vseh posegov v objekte in njihove robne površine ohranjanju in vzdrževanju varovanih spomeniških lastnosti,

– podrejanje vseh posegov znotraj spomenika varovanim lastnostim kulturnega spomenika,

– omogočanje predstavitve celote in posameznih zaščitnih elementov ter dostopnost javnosti v meri, ki ne ogroža varovanja domačije in v 2. členu odloka imenovanih posameznih elementov te enote.

Spomenik je zavarovan z namenom, da se:

– ohranijo kulturne, etnološke, umetnostne in arhitekturne ter naselbinske vrednote spomenika,

– poveča pričevalnost kulturnega spomenika,

– predstavi kulturne vrednote spomenika in situ, v tisku in drugih medijih,

– spodbudi učno – predstavitveno in znanstvenoraziskovalno delo.

5. člen

Za vsako morebitno spremembo funkcije kulturnega spomenika ali njegovega dela in za vsak poseg v spomenik, njegove sestavne dele ali odprti prostor so potrebni predhodni pisni kulturno-varstveni pogoji in na njihovi podlagi kulturno-varstveno soglasje zavoda.

6. člen

Pristojni organ mora v dveh mesecih po uveljavitvi tega odloka izdati lastnikom spomenika odločbo o varstvu na podlagi 13. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99).

Odločba iz prejšnjega odstavka določa pogoje za raziskovanje, načine vzdrževanja, pogoje za posege, fizično zavarovanje, pravni promet, načine upravljanja in rabe spomenika, dostopnost spomenika za javnost in časovne okvire dostopnosti, posamezne druge omejitve in prepovedi ter ukrepe za čim bolj učinkovito varstvo spomenika.

Varstveni režim lahko omejuje lastninsko pravico le v obsegu, ki je nujen za izvajanje varstva spomenika.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo kulturne dediščine.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 634-03/2001-2

Ljubljana, dne 29. marca 2001.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

REPUBLIKA SLOVENIJA - MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR - GEODETSKA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
 OBMOČNA GEODETSKA UPRAVA KOPER - GEODETSKA PISARNA ILIRSKA BISTRICA
 VOJKOV DREVORED 14 - 6250 ILIRSKA BISTRICA - TEL.: (067) 42-456 - FAX.: (067) 81-590

KOPIJA KATASTRSKEGA NAČRTA

KATASTRSKA OBČINA	KNEŽAK	MERILO	1:1000	Kopiral	
ŠT. VLOGE	90311-223/2000	PARC.ŠT.	št 110, 2513	Potrdil dna:	Po pooblasti direktorja GURS: Lecni Maršič, univ. dipl. inž. geod.
Kopija ustreza originalu načrta. Taksa po tarifni številki 1, 4 ZUT v znesku 1.650,- SIT je plačana.				22.08.2000	

© Geodetska uprava Republike Slovenije

Vse pravice razmnoževanja pridržane. Prepovedana sta vsaka predelava in razmnoževanje brez predhodnega dovoljenja Geodetske uprave Republike Slovenije.

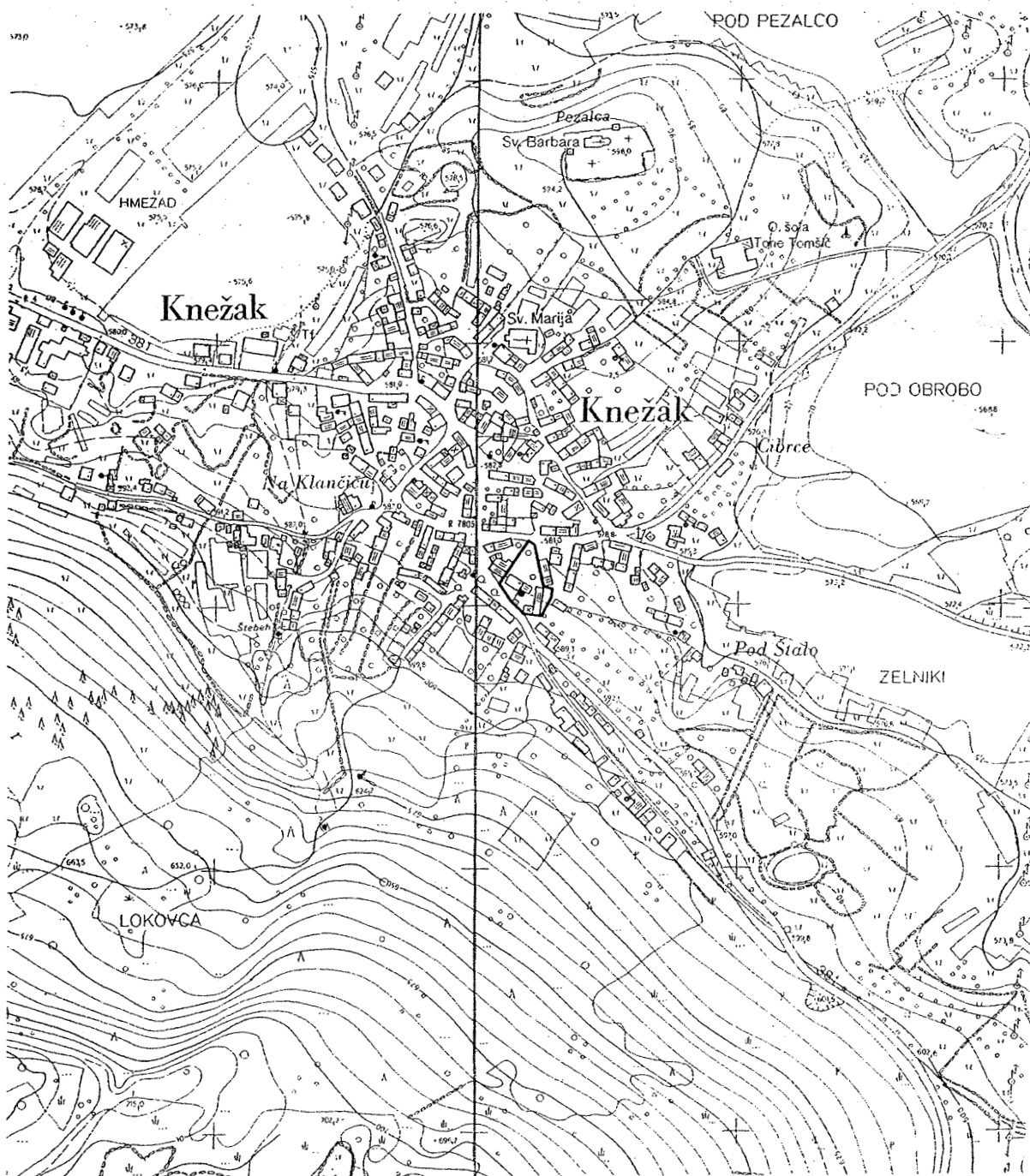

Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo
Uprava Republike Slovenije za kulturno dediščino, INDOK center
Plečnikov trg 2, Ljubljana

Zbirni register dediščine

Datum izrisa : 01.03.2001

TTN5 ILIRSKA BISTRICA 4

EŠD 9133

Vir podatkov:
- Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, ZBIRNI REGISTER DEDIŠČINE (območja in centri enot dediščine)
Vir za kartografsko osnovo:
- Temeljni topografski načrt 1:5000, 1:10000, Geodetska uprava RS

- centroid
- območje spomenik
- vplivno območje

Merilo: 1:5000

MINISTRSTVA

1594. Odredba o merskih enotah

Na podlagi drugega in tretjega odstavka 6. člena zakona o meroslovju (Uradni list RS, št. 22/00) izdaja ministrica za šolstvo, znanost in šport

O D R E D B O
o merskih enotah*

1. člen

Za izražanje merilnih rezultatov oziroma vrednosti veličin v javni rabi se v Republiki Sloveniji uporablja mednarodni sistem enot (Système International d'Unités) (v nadaljnjem besedilu: SI) s pripadajočimi predponami.

Ne glede na prejšnji odstavek se smejo uporabljati tudi naslednje merske enote (v nadaljnjem besedilu: enote) izven SI:

- enote, ki so določene na podlagi enot SI, a niso desetiški mnogokratniki le-teh,
- enoti, ki se uporabljata poleg enot SI in katerih vrednosti sta dobljeni eksperimentalno,
- enote, ki so dovoljene samo na določenih področjih,
- sestavljene enote.

Imena, simboli in definicije enot SI in dovoljenih enot izven SI so navedeni v prilogi, ki je sestavni del te odredbe.

2. člen

Uporaba in pisava enot morata biti skladni s standardi SIST ISO 2955, serije SIST ISO 31 in SIST ISO 1000.

3. člen

Ta odredba, razen določbe 6. člena te odredbe, se ne nanaša na enote, ki so predvidene v mednarodnih pogodbah ali sporazumih in se uporabljajo v zračnem, pomorskem ali železniškem prometu v obsegu, ki ga določajo mednarodne pogodbe in sporazumi.

Mednarodne pogodbe in sporazumi iz prejšnjega odstavka so mednarodne pogodbe in sporazumi, ki jih je sklenila Republika Slovenija ali h katerim je Republika Slovenija pristopila.

4. člen

Uporaba enot, ki ne spadajo med dovoljene enote, navedene v 1. členu (v nadaljnjem besedilu: nedovoljene enote), je dovoljena:

- za izdelke in opremo, ki so bili na dan uveljavitve te odredbe že na trgu ali v uporabi,

ter

- za sestavne dele in dele izdelkov ter opreme, ki so potrebni za nadomestitev ali zamenjavo sestavnih delov ali delov izdelkov in opreme iz prejšnje alinee.

Ne glede na prejšnji odstavek tega člena morajo vsa merila, ki se uporabljajo na področjih iz 3. člena zakona o meroslovju, kazati rezultate merjenja v dovoljenih enotah.

5. člen

Uporaba dodatnega kazanja merilnih instrumentov in dodatnih zapisov je dovoljena do 31. decembra 2009.

Dodatno kazanje merilnih instrumentov je eno ali več kazanj vrednosti določene veličine v nedovoljenih enotah, ki so dodana h kazanju vrednosti te veličine v dovoljenih enotah. Dodatni zapis je eden ali več zapisov vrednosti določene veličine v nedovoljenih enotah, ki so dodani k zapisu vrednosti te veličine v dovoljenih enotah.

Dodatno kazanje merilnih instrumentov ne sme biti predstavljeno z večjimi znaki kot kazanje vrednosti veličine v dovoljenih enotah. Dodatni zapis mora biti v oklepaju za zapisom vrednosti veličine v dovoljenih enotah.

6. člen

V predpisih, ki jih izdajo pristojni ministri, se morajo na prvem mestu uporabljati enote iz 1. člena, nedovoljene enote pa so lahko navedene poleg dovoljenih enot v oklepaju.

7. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odredba, preneha veljati odredba o merskih enotah (Uradni list RS, št. 2/96) in se preneha uporabljati odlok o določitvi rokov, do katerih se smejo uporabljati merila, s katerimi se meri v merskih enotah, ki niso določene v zakonu o merskih enotah in merilih (Uradni list SFRJ, št. 33/84).

8. člen

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 009-1/01-8

Ljubljana, dne 26. marca 2001.

Ministrica
za šolstvo, znanost in šport
dr. Lucija Čok l. r.

* Ta odredba smiselno povzema vsebino direktiv ES o merskih enotah (80/181/EGS), kot je dopolnjena z direktivami (85/1/EGS), (89/617/EGS) in (1999/103/EGS).

1. Enote SI ter njihovi desetiški mnogokratniki**1.1. Osnovne enote SI**

Osnovna veličina	Osnovna enota SI	
	Ime	Simbol
dolžina	meter	m
masa	kilogram	kg
čas	sekunda	s
električni tok	amper	A
termodinamična temperatura	kelvin	K
množina snovi	mol	mol
svetilnost	kandela, candela	cd

Definicija osnovnih enot SI:

Enota za dolžino

Meter je dolžina poti, ki jo prepotuje svetloba v vakuumu v časovnem intervalu $1/299\,792\,458$ sekunde.

Enota za maso

Enota za maso je kilogram; kilogram je enak masi mednarodnega etalona prototipa kilograma.

Enota za čas

Sekunda je trajanje $9\,192\,631\,770$ period sevanja, ki ustreza prehodu med dvema hiperfinima nivojema osnovnega stanja atoma cezija-133.

Enota za električni tok

Amper je konstantni električni tok, ki bi pri prehodu skozi dva premočrtna, vzporedna, neskončno dolga vodnika zanemarljivega krožnega prereza, postavljena v vakuumu v medsebojni razdalji 1 m, povzročil med njima silo $2 \cdot 10^{-7}$ newtona na meter dolžine.

Enota za termodinamično temperaturo

Kelvin, enota termodinamične temperature, je $1/273,16$ termodinamične temperature trojne točke vode.

Enota za množino snovi

Mol je množina snovi v sistemu, ki vsebuje toliko osnovnih edink (entitet), kolikor je atomov v $0,012$ kilograma ogljika. Pri uporabi mola je treba navesti osnovne edinke (entitete), ki so lahko atomi, molekule, ioni, elektroni, drugi delci ali določene skupine takšnih delcev.

Enota za svetilnost

Kandela (candela) je svetilnost vira, ki v dani smeri oddaja monokromatsko sevanje frekvence 540×10^{12} hertzov in seva z jakostjo $1/683$ watta na steradian.

1.1.1. Posebno ime in simbol enote SI za temperaturo pri navajanju Celzijeve temperature

Veličina	Enota	
	Ime	Simbol
Celzijeve temperatura	stopinja Celzija	°C

Celzijeve temperatura t je definirana kot razlika dveh termodinamičnih temperatur T in T_0 ($t = T - T_0$), pri čemer je $T_0 = 273,15$ K. Interval ali razlika temperatur je lahko izražena v kelvinih ali v stopinjah Celzija. Enota "stopinja Celzija" je enaka enoti "kelvin".

1.2. Druge enote SI

1.2.1. Izpeljane enote SI

Enote, ki so koherentno izpeljane iz osnovnih enot SI, so določene kot algebrski izrazi v obliki zmnožkov potenc osnovnih enot SI s številskim faktorjem, ki je enak 1.

1.2.2. Izpeljane enote SI s posebnimi imeni in simboli

Izpeljana veličina	Izpeljana enota			
	Posebno ime	Simbol	Izražena z drugimi enotami SI	Izražena z osnovnimi enotami SI
ravninski kot	radian	rad		m/m
prostorski kot	steradian	sr		m ² /m ²
frekvenca	hertz	Hz		1/s
sila	newton	N		kg·m/s ²
tlak, napetost	pascal	Pa	N/m ²	kg/(m·s ²)
energija, delo, toplota	joule	J	N·m	kg·m ² /s ²
moč ⁽¹⁾ , moč sevanja	watt	W	J/s	kg·m ² /s ³
električni naboj, količina elektrine	coulomb	C		A·s
električni potencial, razlika potencialov, napetost, lastna napetost	volt	V	W/A	kg·m ² /(s ³ ·A)
kapacitivnost	farad	F	C/V	A ² ·s ⁴ /(kg·m ²)
električna upornost	ohm	Ω	V/A	kg·m ² /(s ³ ·A ²)
električna prevodnost	siemens	S	1/Ω	s ³ ·A ² /(kg·m ²)
magnetni pretok	weber	Wb	V·s	kg·m ² /(s ² ·A)
gostota magnetnega pretoka	tesla	T	Wb/m ²	kg/(s ² ·A)
induktivnost	henry	H	Wb/A	kg·m ² /(s ² ·A ²)
svetlobni tok	lumen	lm		cd·sr
osvetljenost	luks, lux	lx	lm/m ²	cd·sr/m ²
aktivnost (radionuklida)	becquerel	Bq		1/s
absorbirana doza, prejeta specifična energija, kerma, indeks absorbirane doze	gray	Gy	J/kg	m ² /s ²
dozni ekvivalent, indeks doznega ekvivalenta	sievert	Sv	J/kg	m ² /s ²

⁽¹⁾ Posebni imeni za enoto moči: ime volt-amper (simbol: V·A), kadar se uporablja za izražanje navidezne moči izmeničnega električnega toka, in var (simbol: var), kadar se uporablja za izražanje jalove električne moči.

Enote, izpeljane iz osnovnih enot SI, so lahko izražene z vsemi enotami iz te priloge, tudi z enotami s posebnimi imeni in simboli iz zgornje tabele.

Definiciji enot ravninskega in prostorskega kota

Enota za ravninski kot

Radian je kot med krakoma, ki na krožnici odrežeta lok enake dolžine, kakor je polmer.

Enota za prostorski kot

Steradian je prostorski kot stožca z vrhom v središču krogle, ki izreže iz površine te krogle ploščino, enako ploščini kvadrata, katerega stranice so enake polmeru krogle.

1.3. Predpone in njihovi simboli, ki se uporabljajo za določanje desetiških mnogokratnikov

Faktor	Predpona		Faktor	Predpona	
	Ime	Simbol		Ime	Simbol
10^{24}	jota	Y	10^{-1}	deci	d
10^{21}	zeta	Z	10^{-2}	centi	c
10^{18}	eksa	E	10^{-3}	mili	m
10^{15}	peta	P	10^{-6}	mikro	μ
10^{12}	tera	T	10^{-9}	nano	n
10^9	giga	G	10^{-12}	piko	p
10^6	mega	M	10^{-15}	femto	f
10^3	kilo	k	10^{-18}	ato	a
10^2	hekto	h	10^{-21}	zepto	z
10^1	deka	da	10^{-24}	jokto	y

Imena in simboli desetiških mnogokratnikov za enoto mase se tvorijo z dodajanjem predpon k besedi "gram" in pripadajočih simbolov k simbolu "g".

Če je izpeljana enota izražena v obliki ulomka, se lahko pripadajoči desetiški mnogokratniki označijo z dodajanjem predpone k enotam v števcu ali imenovalcu, ali v obeh.

Sestavljene predpone, t.j. predpone, ki so sestavljene iz več zaporednih zgoraj navedenih predpon, se ne smejo uporabljati.

1.4. Posebna dovoljena imena in simboli desetiških mnogokratnikov enot SI

Veličina	Enota		
	Ime	Simbol	Definicija
prostornina	liter	l ali L	$1\text{ l} = 1\text{ dm}^3 = 10^{-3}\text{ m}^3$
masa	tona	t	$1\text{ t} = 1\text{ Mg} = 10^3\text{ kg}$
tlak, napetost	bar	bar	$1\text{ bar} = 10^5\text{ Pa}$

Predpone in njihovi simboli, navedeni v tabeli pod točko 1.3, se lahko uporabljajo skupaj z enotami in simboli iz tabele 1.4.

2. Enote, ki so določene na podlagi enot SI, a niso desetiški mnogokratniki le-teh

Veličina	Enota		
	Ime	Simbol	Definicija
ravninski kot	revolucija		1 revolucija = 2π rad
	gon, grad	gon	1 gon = $(\pi/200)$ rad
	(kotna) stopinja	°	1° = $(\pi/180)$ rad
	(kotna) minuta	'	1' = $(\pi/10\,800)$ rad
	(kotna) sekunda	''	1'' = $(\pi/648\,000)$ rad
čas	minuta	min	1 min = 60 s
	ura	h	1 h = 3 600 s
	dan	d	1 d = 86 400 s

Predpone, navedene v tabeli pod točko 1.3, se lahko uporabljajo le skupaj z imeni "gon" ali "grad" in s simbolom "gon".

3. Enoti, ki se uporabljata poleg enot SI in katerih vrednosti sta dobljeni eksperimentalno

Veličina	Enota		
	Ime	Simbol	Definicija
energija	elektronvolt	eV	Elektronvolt je kinetična energija, ki jo pridobi elektron, ko v vakuumu preide potencialno razliko 1 volt.
masa	poenotena atomska masna enota	u	Poenotena atomska masna enota je dvanajsti del mase atoma nuklida ^{12}C .

Predpone in njihovi simboli, navedeni v tabeli pod točko 1.3, se lahko uporabljajo skupaj s tema dvema enotama in njunima simboloma.

4. Enote in imena enot, ki so dovoljene samo na določenih področjih

Veličina	Enota		
	Ime	Simbol	Definicija
lomnost optičnih sistemov	dioptrija		1 dioptrija = 1/m
masa dragih kamnov	metrski karat		1 metrski karat = 200 mg
ploščina kmetijskega ali zazidalnega zemljišča	ar	a	1 a = 100 m ²
dolžinska masa tekstilne preje in sukanca	teks, tex	tex	1 tex = 10 ⁻⁶ kg/m
krvni tlak in tlak drugih telesnih tekočin	milimeter živega srebra	mmHg	1 mmHg = 133,322 Pa
preseki	barn	b	1 b = 10 ⁻²⁸ m ²

Predpone in njihovi simboli, navedeni v tabeli pod točko 1.3, se lahko uporabljajo skupaj z zgoraj navedenimi enotami in njihovimi simboli, razen z milimetrom živega srebra in njegovim simbolom. 100 a se imenuje hektar.

5. Sestavljene enote

Sestavljene enote so kombinacije enot iz te odredbe.

1595. Odredba o uporabi merskih enot, ki ne spadajo med dovoljene merske enote, v jedrski elektrarni Krško

Na podlagi tretjega odstavka 6. člena zakona o mero-slovju (Uradni list RS, št. 22/00) izdaja ministrica za šolstvo, znanost in šport

O D R E D B O
o uporabi merskih enot, ki ne spadajo med dovoljene merske enote, v jedrski elektrarni Krško**1. člen**

Uporaba merskih enot, ki ne spadajo med dovoljene merske enote, je v jedrski elektrarni Krško dovoljena do izteka dobe trajanja njene eksploatacije.

2. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, se preneha uporabljati odlok o roku, do katerega se smejo v jedrski elektrarni Krško uporabljati merske enote, ki ne pripadajo mednarodnemu sistemu merskih enot, ter uvozna merila, s katerimi se meri v teh enotah (Uradni list SFRJ, št. 38/79).

3. člen

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 009-1/01-7

Ljubljana, dne 26. marca 2001.

Ministrica
za šolstvo, znanost in šport
dr. Lucija Čok l. r.

1596. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o programu in načinu opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih prisilne poravnave, stečaja in likvidacije

Na podlagi 78.a člena zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 45/94, 74/94, 8/96, 25/97, 39/97, 1/99, 52/99) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95, 29/95, 80/99) izdaja minister za pravosodje

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah pravilnika o programu in načinu opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih prisilne poravnave, stečaja in likvidacije**1. člen**

V 4. členu pravilnika o programu in načinu opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih prisilne poravnave, stečaja in likvidacije (Uradni list RS, št. 74/99) se v prvi alineji točke B), besedilo "lastninsko preoblikovanje in prevzemi" nadomesti z besedilom "jamstveni sklad RS in izbrane teme iz delovnih razmerij".

2. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Program s podrobnejšo vsebino in seznamom predpisov, strokovne literature in sodne prakse, ki zajemajo znanja iz prejšnjega člena tega pravilnika predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Program je kandidatom na vpogled pri pristojni službi ministrstva, pristojnega za pravosodje."

3. člen

Drugi odstavek 9. člena se spremeni, tako da se glasi:

"Sredstva za delo izpitne komisije iz 8. člena tega pravilnika se zagotavljajo iz namenskih prihodkov in se izplačujejo iz proračuna Republike Slovenije."

4. člen

Črta se drugi odstavek 13. člena.

5. člen

Drugi odstavek 14. člena se spremeni, tako da se glasi:

"Če je kandidat pri pisni nalogi za posamezno področje ocenjen neuspešno, za ostali dve področji pa uspešno, ponavlja pisno nalogo samo iz področja, ki je bilo ocenjeno kot neuspešno. Če nato pri ponovnem opravljanju pisne naloge le-ta ni ocenjena kot uspešno, ponavlja kandidat pisni del izpita iz vseh področij."

Dodata se nova tretji in četrti odstavek 14. člena, ki se glasita:

"Če je kandidat pri pisni nalogi iz dveh področij ocenjen neuspešno, za eno področje pa uspešno, ponavlja kandidat pisni del izpita iz vseh področij."

Kandidat lahko pristopi na ustni del izpita, ko uspešno opravi pisni del izpita iz vseh področij."

Dosedanji tretji in četrti odstavek 14. člena postaneta peti in šesti odstavek.

6. člen

V 15. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Pri kandidatih, ki niso opravili pisnega dela izpita, lahko predsednik izpitne komisije razglasi tudi rok, po poteku katerega lahko kandidat ponovno pristopi k opravljanju izpita."

7. člen

Dodata se nova drugi in tretji odstavek 18. člena, ki se glasita:

"Če je kandidat negativno ocenjen iz najmanj dveh področij ustnega dela izpita, se šteje, da izpita ni opravil. Če je kandidat negativno ocenjen iz enega področja, lahko ponavlja ustni del izpita samo iz tega področja."

Kandidat, ki ni opravil ustnega dela izpita, ponavlja pisni in ustni del izpita iz vseh področij. Kandidat, ki je opravljal le ustni del izpita iz enega področja in je pri ponovnem opravljanju ustnega dela izpita iz tega področja ocenjen negativno, ponavlja ustni in pisni del izpita iz vseh področij."

Dosedanji drugi odstavek postane četrti odstavek in se spremeni, tako da se glasi:

"Kandidat ima pravico dvakrat ponavljati celoten izpit."

8. člen

V četrtem odstavku 19. člena se beseda "komisija" nadomesti z besedo "minister".

9. člen

Prvi odstavek 20. člena se spremeni, tako da se glasi:

"Kandidat na podlagi izstavljenega računa povrne stroške izpita skladno s cenikom ministrstva, pristojnega za

pravosodje. Kandidat mora pred pristopom k izpitu predložiti dokazilo o plačilu.“

10. člen

V obrazcu št. 1, se pod besedilom:

“Delovno mesto:“
doda naslednje besedilo:
“Telefonska številka:“

11. člen

V obrazcu št. 2 se besedilo pri 4. točki nadomesti z besedilom:

“4. Ocena pisnega dela izpita

A	Ocena:	Uspešno /	Neuspešno
B	Ocena:	Uspešno /	Neuspešno
C	Ocena:	Uspešno /	Neuspešno
“			

V obrazcu št. 2 se besedilo pri 5. točki nadomesti z besedilom:

“

a) Kandidat(ka) je izpit v celoti opravil(a).

b) Kandidat(ka) izpita ni opravil(a) in lahko ponavlja ustni/pisni del iz področja:

c) Kandidat(ka) izpita ni opravil(a) in ga lahko prvič/drugič ponavlja iz vseh področij.

d) Kandidat(ka) lahko ponovno opravlja izpit (ali del izpita) po datumu.....

e) Kandidat(ka) izpita ni opravil(a) in ga nima pravice ponavljati. “

12. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za kandidate, ki se prijavijo k strokovnemu izpitu po 1. 7. 2001.

Št. 2001-2011-0008

Ljubljana, dne 30. marca 2001.

Minister
za pravosodje
mag. Ivan Bizjak l. r.

1597. Pravilnik o vodenju registra izvajalcev postopkov za preverjanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij

Na podlagi 10. člena zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah (Uradni list RS, št. 81/00) izdaja minister za delo, družino in socialne zadeve

P R A V I L N I K **o vodenju registra izvajalcev postopkov za** **preverjanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih** **kvalifikacij**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določa postopek vpisa in izbrisa iz registra izvajalcev postopkov za preverjanje in potrjevanje

nacionalnih poklicnih kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: register).

2. člen

V register se lahko vpišejo zbornice, šole, organizacije za izobraževanje odraslih, medpodjetniški izobraževalni centri, zavodi, družbe in druge pravne osebe, ki izpolnjujejo materialne in kadrovske pogoje, določene s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti (v nadaljnjem besedilu: izvajalci).

Izvajalci se vpišejo v register pri ministrstvu, pristojnem za delo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

3. člen

Register, ki je javna knjiga, vodi ministrstvo.

V register vpisane podatke sme vsakdo pregledovati, prepisovati ali zahtevati izpis iz registra. Stroške izpisa plača vlagatelj zahteve za izpis.

II. POSTOPEK VPISA IN IZBRISA IZ REGISTRA

4. člen

Postopek vpisa in izbrisa iz registra se vodi po določbah zakona, ki ureja upravni postopek.

5. člen

Vpis v register se opravi na podlagi predloga za vpis, ki ga vloži izvajalec pri ministrstvu.

Predlog za vpis v register se vloži na posebnem obrazcu, ki je sestavni del tega pravilnika (priloga 1).

6. člen

Izvajalec v predlogu za vpis predloži:

- akt o ustanovitvi,
- sklep o vpisu v sodni register oziroma potrdilo o začetku postopka vpisa,
- dokazila o izpolnjevanju materialnih in kadrovskih pogojev.

Ne glede na prejšnji odstavek predloži izvajalec, ki je že vpisan v razvid pri ministrstvu, pristojnem za šolstvo, potrdilo o vpisu v razvid in listine, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev, ki se ne ugotavljajo v postopku vpisa v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja.

Potrdilo o vpisu v razvid iz prejšnjega odstavka in dokazila o vpisu v sodni register ne smejo biti starejša od 6 mesecev.

7. člen

Po prejemu popolnega predloga za vpis v register uradna oseba, ki odloča v postopku, ugotovi, ali izvajalec postopkov za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij izpolnjuje predpisane pogoje za izvajanje postopkov preverjanja in potrjevanja poklicnih kvalifikacij in izda odločbo o vpisu oziroma zavrnitvi vpisa.

Pogoji iz prejšnjega odstavka se ugotavljajo na podlagi podatkov, ki jih izvajalec navede na obrazcu, ki je sestavni del tega pravilnika (priloga 2).

Če je potrebno za ugotovitev ali presojo kakšnega dejstva posebno znanje, s katerim uradna oseba ne razpolaga,

imenuje komisijo, ki ugotovi, ali izvajalec izpolnjuje predpisane pogoje.

Komisija ima predsednika in dva člana.

8. člen

Komisija, imenovana v skladu s prejšnjim členom, na podlagi dokumentacije in ogleda ugotovi izpolnjevanje predpisanih pogojev izvajalca in o tem sestavi zapisnik. Zapisnik mora vsebovati:

- datum in številko,
- podatke o tem, kateri standard strokovnih znanj in spretnosti bo izvajalec izvajal,
- podatke o izvajalcu (ime, sedež, priloženo dokumentacijo...),
- dokazila o izpolnjevanju pogojev (standardi),
- ugotovljene pomanjkljivosti in rok za njihovo odpravo.

Komisija zaključi postopek z izdajo dokončnega mnenja ter predloži zapisnik in dokumentacijo uradni osebi, ki vodi postopek.

Zapisnik komisije iz prvega odstavka se piše na obrazcu, ki je sestavni del tega pravilnika (priloga 3).

9. člen

Uradna oseba in komisija vodita zapisnik na obrazcu, ki je sestavni del tega pravilnika.

10. člen

Vpis v register se opravi, ko je odločba o vpisu v register dokončna.

11. člen

Na zahtevo izvajalca, če izvajalec preneha obstajati zaradi prenehanja dejavnosti, ali na podlagi odločbe inšpektorja se izvajalca izbriše iz registra po uradni dolžnosti.

Uradna oseba, ki odloča v postopku, izda odločbo o izbrisu iz registra v 30 dneh po tem, ko izve za razlog za izbris iz registra, oziroma po prejemu predloga za izbris.

Izrek odločbe o izbrisu iz registra se najkasneje v sedmih dneh po dokončnosti odločbe objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

12. člen

V register se vpisujejo spremembe podatkov ter razlogi za začasen ali trajen odvzem dovoljenja za izvajanje postopkov za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij na podlagi odločbe iz 27. člena zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah (Uradni list RS, št. 81/00). Izvajalec mora sporočiti spremembe podatkov v 30 dneh od njihovega nastanka.

13. člen

Register se vodi v glavni knjigi registra izvajalcev (v nadaljnjem besedilu: glavna knjiga).

Glavna knjiga se vodi kot centralna informatizirana baza ministrstva tako, da se vanjo vpisujejo in v njej vzdržujejo vsi podatki, ki se vpisujejo v register.

14. člen

Glavna knjiga vsebuje naslednje rubrike:

- subjekt vpisa,
- ustanovitelj,
- standard strokovnih znanj in spretnosti,
- razno.

15. člen

V rubriko o subjektu vpisa se vpišejo:

- matična številka in številka vpisa,
- ime subjekta vpisa,
- številka in datum akta o ustanovitvi,
- statusna oblika,
- ime pravne osebe, če je izvajalec organizacijska enota,
- številka in datum vpisa v sodni register,
- številka in datum vpisa in izbrisa iz registra,
- razlogi za začasen odvzem dovoljenja,
- razlogi za izbris iz registra.

V rubriko o ustanovitelju se vpišejo:

- ime ali firma ustanovitelja.

V rubriko o standardu strokovnih znanj in spretnosti se vpišejo:

- številka standarda strokovnih znanj in spretnosti,
- sedež opravljanja preverjanja standarda,
- pogoji za izvajanje.

V rubriko razno se vpišejo podatki, ki se ne vpisujejo v druge rubrike.

16. člen

V registru se vodi zbirka listin za vsak subjekt vpisa, označen s številko vpisa.

III. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

17. člen

Informatizirana glavna knjiga se vzpostavi v skladu s tem pravilnikom najkasneje v 18 mesecih po njegovi uveljavitvi.

18. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-015/01

Ljubljana, dne 30. marca 2001.

dr. Vlado Dimovski l. r.

Minister

za delo, družino in socialne zadeve

Priloga 1

MATIČNA ŠTEVILKA POSLOVNEGA REGISTRA SLOVENIJE:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ZAPOREDNA ŠTEVILKA VPISA:

--	--	--	--

Ime izvajalca postopkov za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij:**NASLOV (SEDEŽ:**

Ulica in hišna številka:

Pošta: _____

Občina: _____

Telefon: _____ Telefaks: _____ Elektronska pošta: _____

Republika Slovenija
Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve
Ljubljana, Kotnikova 5

PREDLOG ZA VPIS V REGISTER

Naziv standarda strokovnih znanj in spretnosti:

Šifra:

Sedež izvajanja (naslov): _____

Predlagatelj: _____

Datum: _____

Podpis: _____

Štampiljka:

**PODATKI O MATERIALNIH IN DRUGIH POGOJIH ZA IZVAJANJE
POSTOPKOV PREVERJANJA IN POTRJEVANJA POKLICNIH KVALIFIKACIJ**

NAZIV STANDARDA STROKOVNIH ZNANJ IN SPRETNOSTI	ŠIFRA STANDARDA STROKOVNIH ZNANJ IN SPRETNOSTI	KRAJ IZVAJANJA	POSLOVNI PROSTOR -	POVRŠINA V M ²	OPREMA	OPOMBE
1	2	3	4	5	6	7

Navodila za izpolnjevanje:

1. V kolono 1 vpišite naziv standarda strokovnih znanj in spretnosti
2. V kolono 2 vpišite številko (šifro) standarda strokovnih znanj in spretnosti
3. V kolono 3 vpišite sedež opravljanja preverjanja standarda strokovnih znanj in spretnosti
4. V kolono 4 vpišite vrsto poslovnega prostora :
 - A - delavnica
 - B - laboratorij
 - C - delovno mesto
 - D - drugo navedite v opombah
1. V kolono 5 vpišite velikost poslovnega prostora v kvadratnih metrih
2. V kolono 6 vpišite potrebno opremo ali orodje oziroma pripomočke
3. V kolono 7 vpišite opombe

Štampiljka in podpis
odgovorne osebe izvajalca:

**ZAPISNIK KOMISIJE O IZPOLNEJVANJU POGOJEV IZVAJALCA POSTOPKOV
PREVERJANJA IN POTRJEVANJA POKLICNIH KVALIFIKACIJ**

Številka zapisnika:

Datum:

Izvajalec postopkov preverjanja in potrjevanja poklicnih kvalifikacij

ime: _____

sedež: _____

priložena dokumentacija:

**Izvajalec postopkov preverjanja in potrjevanja poklicnih kvalifikacij bo izvajal naslednji
standard strokovnih znanj in spretnosti**

Dokazila o izpolnjevanju pogojev:

**Komisija je na podlagi 7. člena Pravilnika o vodenju registra izvajalcev postopkov preverjanja
in potrjevanja poklicnih kvalifikacij v sestavi:**

Predsednik: _____

Član: _____

Član: _____

ugotovila/ ni ugotovila:

Naslednje pomanjkljivosti:

Podpis članov komisije:

1598. Odločba o pooblastitvi Urada za kemikalije Republike Slovenije pri ministrstvu za zdravstvo za izdelavo mnenja o razvrstitvi, pakiranju in označevanju fitofarmaceutskih sredstev ter za izdelavo ocene vpliva fitofarmaceutskih sredstev na zdravje ljudi in okolje

Na podlagi četrtega odstavka 13. člena zakona o fitofarmaceutskih sredstvih (Uradni list RS, št. 11/01) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo in ministrom za okolje in prostor

O D L O Č B O

o pooblastitvi Urada za kemikalije Republike Slovenije pri ministrstvu za zdravstvo za izdelavo mnenja o razvrstitvi, pakiranju in označevanju fitofarmaceutskih sredstev ter za izdelavo ocene vpliva fitofarmaceutskih sredstev na zdravje ljudi in okolje

I

Zaradi preverjanja vpliva fitofarmaceutskih sredstev (v nadaljevanju: FFS) na zdravje ljudi in okolja v postopku registracije se za izdelavo mnenja o razvrstitvi, pakiranju in označevanju FFS in izdelavo ocene vpliva FFS na zdravje ljudi in okolja na podlagi predložene dokumentacije vlagatelja zahtevka pooblasti Urad za kemikalije Republike Slovenije pri ministrstvu za zdravstvo, Breg 14, 1000 Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: UKRS).

II

UKRS opravlja v skladu z zahtevami zakona o fitofarmaceutskih sredstvih (Uradni list RS, št. 11/01) zlasti naslednje naloge:

- izdelava mnenja o razvrščanju, pakiranju in označevanju FFS iz predložene dokumentacije zahtevka za registracijo,
- izdelava ocene vpliva FFS na zdravje ljudi in okolja, če je FFS razvrščeno kot nevarno,
- izdelava medicinskih ukrepov, če je FFS razvrščeno kot nevarno.

III

Stroški za naloge iz II. točke te odločbe se krijejo iz proračuna Republike Slovenije. Za storitve, ki jih na podlagi te odločbe opravlja UKRS, plačajo vlagatelji stroške postopka v skladu s predpisom, ki ureja stroške postopka in ocenjevanja FFS, ki so prihodek državnega proračuna.

IV

Ta odločba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-02-99/01

Ljubljana, dne 28. februarja 2001.

mag. Franc But l. r.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano

Soglašam!

prof. dr. Dušan Keber, dr. med. l. r.

Minister
za zdravstvo

mag. Janez Kopač l. r.

Minister
za okolje in prostor

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1599. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za marec 2001

Na podlagi prvega odstavka 19. člena zakona o državni statistiki (Uradni list RS št. 45/95 in 9/01) Statistični urad Republike Slovenije objavlja

P O R O Č I L O

o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za marec 2001

Cene življenjskih potrebščin so se marca 2001 v primerjavi s februarjem 2001 povečale za 1,1%, cene na drobno pa za 1,2%.

Št. 941-02-20/2001

Ljubljana, dne 4. aprila 2001.

Tomaž Banovec l. r.

Generalni direktor
Statističnega urada
Republike Slovenije

OBČINE

LJUBLJANA

1600. Statut Mestne občine Ljubljana

Na podlagi pete alineje 49. člena in prvega odstavka 50. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95, 71/97, 13/98, 24/00 in 6/01) objavlja županja Mestne občine Ljubljana prečiščeno besedilo statuta Mestne občine Ljubljana, ki ga je na podlagi 21. člena sprememb in dopolnitev statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 6/01) določila statutarно-pravna komisija Mestnega sveta mestne občine Ljubljana na 37. seji dne 22. 3. 2001

STATUT Mestne občine Ljubljana

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta statut določa območje Mestne občine Ljubljana (v nadaljevanju: MOL), njen status in simbole, temeljna načela za njeno organizacijo in delovanje, oblikovanje in pristojnosti njenih organov, imena in območja ožjih delov MOL, njihov status ter njihovo organizacijo in delovanje, neposredne oblike odločanja občanov, premoženje in financiranje MOL, njene akte, praznika, priznanja ter pokroviteljstvo.

2. člen

Območje Mestne občine Ljubljana obsega območja naslednjih naselij: Besnica, Brezje pri Lipoglavu, Češnjica, Črna vas, Dolgo Brdo, Dvor, Gabrje pri Jančah, Janče, Javor, Lipe, Ljubljana, Mali Lipoglav, Mali Vrh pri Prežganju, Malo Trebeljevo, Medno, Pance, Podgrad, Podlipoglav, Podmolnik, Prežganje, Ravno Brdo, Rašica, Repče, Sadinja vas, Selo pri Pancah, Spodnje Gameljne, Srednje Gameljne, Stanežiče, Šentpavel, Toško Čelo, Tuji Grm, Veliki Lipoglav, Veliko Trebeljevo, Vnajarje, Volavljje, Zagradišče, Zgornja Besnica, Zgornje Gameljne.

Slikovni prikaz območja MOL je sestavni del tega statuta.

3. člen

Sedež MOL je: Ljubljana, Mestni trg 1.

4. člen

MOL je pravna oseba javnega prava, ki jo predstavlja in zastopa župan.

5. člen

MOL ima grb in zastavo.

Grb MOL ima obliko štita s poljem rdeče barve; podobna na grbu ima v spodnjem delu tri zelene griče, na njih belo obzidje s stolpom in na njem zmaja zelene barve.

Zastava MOL se deli po dolžini na dve po velikosti enaki barvni polji. Zgornje je belo, spodnje pa zeleno. Na sredi zastave je grb MOL, ki sega z eno polovico v belo polje, z drugo v zeleno. Razmerje med širino in dolžino zastave je 1:2,5.

Mestni svet z odlokom določi uporabo grba in zastave ter uporabo imena MOL.

6. člen

V MOL imajo svoje pečate župan, mestni svet, nadzorni odbor, volilna komisija, direktor mestne uprave, organi mestne uprave ter ožji deli MOL.

Pečati iz prejšnjega odstavka tega člena so okrogle oblike s premerom 35 mm, zelene barve in so lahko izdelani iz gumija, kovine ali drugega ustreznega materiala. Poleg teh pečatov se lahko uporabljajo tudi mali pečati s premerom 20 mm.

7. člen

Župan MOL ima pečat z napisom "MESTNA OBČINA LJUBLJANA – GLAVNO MESTO REPUBLIKE SLOVENIJE" ob zgornjem robu pečata in z napisom "ŽUPAN" ob spodnjem robu ter z grbom MOL v sredini.

8. člen

Mestni svet MOL ima pečat z napisom "MESTNA OBČINA LJUBLJANA – GLAVNO MESTO REPUBLIKE SLOVENIJE" ob zgornjem robu pečata in z napisom "MESTNI SVET" ob spodnjem robu ter z grbom MOL v sredini.

9. člen

Nadzorni odbor MOL ima pečat z napisom "MESTNA OBČINA LJUBLJANA – GLAVNO MESTO REPUBLIKE SLOVENIJE" ob zgornjem robu pečata in z napisom "NADZORNI ODBOR" ob spodnjem robu ter z grbom MOL v sredini.

10. člen

Volilna komisija MOL ima pečat z napisom "MESTNA OBČINA LJUBLJANA – GLAVNO MESTO REPUBLIKE SLOVENIJE" ob zgornjem robu pečata in z napisom "VOLILNA KOMISIJA" ob spodnjem robu ter z grbom MOL v sredini.

11. člen

Direktor Mestne uprave MOL ima pečat z napisom "MESTNA OBČINA LJUBLJANA" ob zgornjem zunanjem robu pečata, z napisom "MESTNA UPRAVA" ob zgornjem notranjem robu in z napisom "DIREKTOR" ob spodnjem robu ter z grbom MOL v sredini.

12. člen

Organ mestne uprave ima pečat z napisom "MESTNA OBČINA LJUBLJANA" ob zgornjem zunanjem robu pečata, z napisom "MESTNA UPRAVA" ob zgornjem notranjem robu in z navedbo imena organa ob spodnjem robu ter z grbom MOL v sredini.

Pečat organa v sestavi ima ob spodnjem zunanjem robu pečata navedbo organa, v sestavi katerega je, ob spodnjem notranjem robu pa je navedeno ime organa v sestavi.

13. člen

Ožji del MOL ima pečat z napisom "MESTNA OBČINA LJUBLJANA – GLAVNO MESTO REPUBLIKE SLOVENIJE" ob zgornjem robu pečata in z navedbo imena ožjega dela MOL ob spodnjem robu ter z grbom MOL v sredini.

14. člen

Na območju MOL se ustanovijo ožji deli MOL.

15. člen

MOL se lahko z drugimi občinami povezuje v pokrajino zaradi urejanja in opravljanja lokalnih zadev širšega pomena.

16. člen

Zaradi skupnega urejanja in opravljanja lokalnih zadev javnega pomena MOL prostovoljno sodeluje z drugimi samoupravnimi lokalnimi skupnostmi. V ta namen se lahko združujejo sredstva in v skladu z zakonom ustanavljajo skupni organi ter organ skupne mestne uprave, ustanavljajo in upravljajo skladi, javni zavodi, javna podjetja in ustanove ter se povezuje v skupnosti, zveze in združenja.

17. člen

MOL sodeluje s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi, organi in organizacijami drugih držav ter v ta namen navezuje vsestransko gospodarsko, znanstveno, kulturno, politično in drugo sodelovanje.

MOL skrbi za povezovanje in razvijanje stikov z mesti in kraji v tujini.

II. NALOGE MOL

18. člen

MOL samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), določene s tem statutom v skladu z zakonom in drugimi predpisi, zlasti pa:

1. normativno ureja lokalne zadeve javnega pomena tako, da:

- sprejema statut in druge splošne akte MOL;
- sprejema proračun in zaključni račun proračuna MOL;

– načrtuje prostorski razvoj ter sprejema prostorske akte;

- predpisuje davke in prispevke iz svoje pristojnosti;

2. upravlja premoženje MOL tako, da:

- ureja način in pogoje upravljanja s premoženjem MOL;

– pridobiva in razpolaga z vsemi vrstami premoženja;

– sestavlja premoženjsko bilanco, s katero izkazuje vrednost svojega premoženja;

3. spodbuja gospodarski razvoj MOL tako, da:

- omogoča pogoje za gospodarski razvoj MOL;
- opravlja naloge s področja gostinstva, turizma in kmetijstva;

- pospešuje razvoj malega gospodarstva;

4. ustvarja pogoje za gradnjo stanovanj in skrbi za povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj tako, da:

- sprejema in uresničuje stanovanjski program MOL;
- spremlja ponudbo in povpraševanje stanovanj v MOL ter se vključuje v stanovanjski trg;

– zagotavlja predvsem gradnjo oziroma pridobivanje neprofitnih in socialnih stanovanj ter jih oddaja v najem;

- omogoča občanom MOL najemanje stanovanjskih posojil;

5. ureja, upravlja in skrbi za lokalne javne službe tako, da:

– določa obvezne in izbirne lokalne javne službe ter obliko zagotavljanja in način opravljanja lokalnih javnih služb;

- zagotavlja sredstva za delovanje lokalnih javnih služb;
- nadzira delovanje lokalnih javnih služb;

- gradi in vzdržuje komunalno infrastrukturo;

– zagotavlja javno službo za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči;

6. zagotavlja in pospešuje razvoj predšolskega varstva, vzgojno-izobraževalne dejavnosti ter razvoj športa in rekreacije tako, da:

– ustanavlja zavode s tega področja in zagotavlja pogoje za njihovo delovanje;

– zagotavlja sredstva za izvajanje teh dejavnosti in v okviru finančnih možnosti omogoča izvajanje nadstandardnih programov;

– ustvarja pogoje za izobraževanje odraslih, ki je pomembno za razvoj MOL in za kvaliteto življenja njenih prebivalcev;

7. pospešuje zdravstveno dejavnost ter službe socialnega varstva tako, da:

– ustanavlja zdravstvene zavode in zagotavlja pogoje za njihovo delovanje;

– zagotavlja mrežo javne službe za osebno pomoč ter za pomoč družini na domu;

- zagotavlja mrliško pregledno službo;

8. pospešuje raziskovalno, kulturno in društveno dejavnost tako, da:

– ustanavlja zavode s tega področja in zagotavlja pogoje za njihovo delovanje;

– zagotavlja sredstva za izvajanje teh dejavnosti v okviru finančnih možnosti;

- omogoča dostopnost kulturnih programov;

– zagotavlja splošno-izobraževalno knjižnično dejavnost;

- skrbi za kulturno dediščino na svojem območju;

- z dotacijami spodbuja te dejavnosti;

– sodeluje z društvi in ustanovami ter jih vključuje v programe aktivnosti MOL;

9. skrbi za varstvo zraka, tal, vode, za varstvo pred hrupom, za ravnanje z odpadki in opravlja druge dejavnosti varstva okolja tako, da:

– izvaja naloge s področja varstva okolja in naravne dediščine;

– spremlja stanje na tem področju in v okviru svojih pristojnosti sprejema ukrepe, s katerimi zagotavlja varstvo okolja;

10. skrbi za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami tako, da:

– določi organizacijo in izvajanje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami na svojem območju;

– sprejme program varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;

– določi naloge in organizacijo sil za zaščito, reševanje in pomoč;

– financira in nadzoruje dejavnosti za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;

11. ureja javni red v MOL tako, da:

- ureja promet v MOL;

– določa prekrške in denarne kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi MOL;

– opravlja inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem predpisov MOL in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno;

- organizira komunalno-redarstveno službo;

- izvaja nadzorstvo nad krajevnimi prireditvami;

- opravlja druge naloge v okviru teh pristojnosti;

12. ureja druge lokalne zadeve javnega pomena.

19. člen

Poleg lokalnih zadev javnega pomena MOL na podlagi in v skladu z zakoni, ki urejajo posamezna področja, kot svoje naloge opravlja še z zakonom določene naloge iz državne pristojnosti, ki se nanašajo na razvoj mest. V tem okviru MOL zlasti:

- ureja javni primestni promet;

– ureja obratovalni čas gostinskih lokalov na svojem območju;

- izvaja naloge na področju posegov v prostor in graditve objektov na svojem območju;
- izvaja naloge na področju geodetske službe;
- zagotavlja javno mrežo gimnazij, srednjih, poklicnih in višjih šol na svojem območju;
- zagotavlja javno zdravstveno službo na sekundarni ravni na svojem območju.

20. člen

MOL predpisuje pod pogoji, ki jih določa zakon, naslednje davke, nadomestila, odškodnine in druge dajatve:

- davek od premoženja,
- nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča,
- krajevne takse,
- komunalne takse,
- pristojbine,
- odškodnino zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda,
- odškodnine in nadomestila za degradacijo prostora in onesnaževanje okolja,
- druge dajatve, določene s predpisom MOL.

III. ORGANI MOL

1. Skupne določbe

21. člen

Organi MOL so mestni svet, nadzorni odbor in župan.

MOL ima volilno komisijo kot samostojni organ, ki skrbi za izvedbo volitev in referendumov ter varstvo zakonitosti volilnih postopkov.

MOL ima tudi druge organe, katerih ustanovitev in naloge določa zakon.

22. člen

Delo organov MOL je javno.

Organi MOL zagotavljajo javnost dela z obveščanjem javnosti o svojem delu, z navzočnostjo občanov in predstavnikov javni občil na sejah organov MOL ter na druge načine, ki jih določajo ta statut in drugi predpisi MOL.

Javnosti niso dostopni dokumenti in gradiva mestnega sveta in drugih organov MOL, ki so zaupne narave.

23. člen

Organi MOL in njihova delovna telesa so sklepčni, če je na njihovih sejah navzoča večina njihovih članov, kolikor zakon, ta statut ali drug predpis ne določa drugače.

Organi MOL in njihova delovna telesa odločajo z večino glasov navzočih članov, kolikor zakon, ta statut ali drug predpis ne določa drugače.

Mestni svet sprejema odločitve na svoji seji z večino opredeljenih glasov navzočih članov.

24. člen

Vsi funkcionarji so MOL tudi materialnopravno odgovorni za škodo, ki jo pri opravljanju svoje funkcije povzročijo namenoma ali iz hude malomarnosti.

Če škodo povzroči več funkcionarjev, odgovarja vsak za tisti del škode, ki ga je povzročil; če posamičnega dela škode ni mogoče ugotoviti, jo povrnejo vsi povzročitelji v enakih delih.

Način uveljavljanja odškodnine se določi s poslovníkom.

25. člen

Kadar katerikoli organ ali delovno telo odloča o zadevi, pri kateri obstaja dvom v nepristranost posameznega njego-

vega člana, potem ta član ne sme sodelovati pri odločanju o tej zadevi.

Razloge in postopek izločitve iz odločanja o posamezni zadevi se določi s poslovníkom.

2. Mestni svet

26. člen

Mestni svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti MOL.

Mestni svet ima petinštirideset članov.

Volilne enote ureja v skladu z zakonom poseben odlok.

27. člen

Mestni svet ima naslednje pristojnosti:

- sprejema statut, odloke in druge akte MOL,
- sprejema prostorske plane, prostorske izvedbene akte in druge plane razvoja MOL,
- na predlog župana sprejema proračun in zaključni račun proračuna MOL,
- na predlog župana določa organizacijo in delovno področje mestne uprave,
- daje soglasje k prenosu nalog iz državne pristojnosti na MOL,
- potrjuje mandate in ugotavlja predčasno prenehanje mandatov funkcionarjev,
- imenuje in razrešuje predsednike in člane komisij in odborov mestnega sveta, predsednika in člane nadzornega odbora ter predsednika in člane volilne komisije,
- na predlog župana imenuje in razrešuje podžupana izmed članov sveta,
- nadzoruje delo župana, podžupana in mestne uprave glede izvrševanja odločitev mestnega sveta,
- izvaja ustanovitelske pravice do zavodov, podjetij, skladov in drugih organizacij, če ni z ustanovitvenim aktom določeno drugače,
- daje mnenje k imenovanju načelnikov upravnih enot,
- imenuje in razrešuje predstavnike MOL v sosvetu načelnika upravne enote,
- imenuje in razrešuje člane sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin,
- imenuje in razrešuje člane komisije po zakonu o nezdružljivosti opravljanja javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo ter obravnava poročilo komisije,
- odloča o pridobitvi in odtujitvi premoženja MOL, razen o pridobitvi in odtujitvi pemičnega premoženja ter o pridobitvi nepremičnega premoženja MOL do vrednosti, za katero ni predpisan javni razpis,
- odloča o dolgoročnem zadolževanju MOL za investicije,
- daje soglasja k zadolževanju javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanovitelj je MOL,
- daje poročstva za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanovitelj je MOL,
- predpisuje način upravljanja in gospodarjenja s premoženjem MOL,
- odloča o drugih zadevah, ki jih določa zakon, ta statut ali drug predpis, ter o zadevah, za katere ni pooblaščen drug organ.

28. člen

Mestni svet se konstituira na svoji prvi seji. Postopek konstituiranja se določi v poslovníku mestnega sveta.

29. člen

Mestni svet se sestaja na rednih, izrednih in slavnostnih sejah.

Mestni svet ima svoj poslovnik, s katerim podrobneje ureja način dela, postopek odločanja in razmerja do drugih organov MOL.

3. Delovna telesa mestnega sveta

30. člen

Mestni svet lahko ustanovi komisije in odbore, ki v okviru svojega delovnega področja v skladu s tem statutom in poslovníkom mestnega sveta obravnavajo zadeve iz pristojnosti mestnega sveta in dajejo mestnemu svetu mnenja in predloge.

Komisije in odbori mestnega sveta lahko predlagajo mestnemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali s tem statutom določeno, da jih sprejme mestni svet na predlog župana.

Člane komisij in odborov imenuje mestni svet izmed svojih članov, lahko pa tudi izmed drugih občanov, vendar največ polovico članov. Delo delovnega telesa mestnega sveta vodi član mestnega sveta kot predsednik. Članstvo v komisiji ali odboru ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru MOL ali z delom v mestni upravi.

31. člen

Mestni svet ima naslednje stalne komisije:

1. komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja,
2. statutarno-pravno komisijo,
3. komisijo za pobude občanov,
4. komisijo za mednarodne odnose,
5. komisijo za priznanja.

Mestni svet lahko po potrebi ustanovi še druge stalne inčasne komisije.

Število članov in sestav stalnih komisij ter njihovo delovno področje določi mestni svet z odlokom,časne komisije pa lahko ustanovi s sklepom o imenovanju.

32. člen

Mestni svet ima stalne odbore, ki so vezani na organizacijo mestne uprave in pokrivajo delovna področja organov mestne uprave.

Število članov in sestav stalnih odborov ter njihovo delovno področje določi mestni svet z odlokom,časne odbore pa lahko ustanovi s sklepom o imenovanju.

4. Nadzorni odbor

33. člen

Nadzorni odbor je najvišji organ nadzora javne porabe v MOL. V okviru svoje pristojnosti nadzorni odbor:

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem MOL,
- nadzoruje namenskost in smotrnost porabe proračunskih sredstev,
- nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev.

Nadzorni odbor je pri svojem delu neodvisen.

34. člen

Nadzorni odbor ima predsednika in šest članov, ki jih imenuje in razrešuje mestni svet.

Mestni svet imenuje člane nadzornega odbora najkasneje v 45 dneh po svoji prvi seji.

Člani nadzornega odbora za svoje delo prejemajo nagrado, ki jo določi mestni svet.

35. člen

Član nadzornega odbora ne more biti član mestnega sveta, župan, podžupan, član sveta ožjega dela MOL, direktor mestne uprave, delavec mestne uprave ter član poslovodstva organizacije, ki je uporabnik proračunskih sredstev.

36. člen

Kandidat za člana nadzornega odbora mora izpolnjevati poleg zakonskih še naslednje pogoje:

- najmanj VII. stopnja izobrazbe,
- najmanj 8 let delovnih izkušenj na finančno-računovodskem področju,
- ne sme biti v zakonski zvezi ali ožjem sorodstvu s člani mestnega sveta, županom, podžupanom ali direktorjem mestne uprave.

Prednost imajo kandidati z nazivom pooblaščen revizor po zakonu.

Izbiri opravi mestni svet na podlagi javnega razpisa na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

37. člen

Član nadzornega odbora mora biti izločen iz posameznega postopka:

- če je z odgovorno osebo uporabnika proračunskih sredstev, pri katerem nadzorni odbor opravlja nadzor, v krvnem sorodstvu v ravni ali stranski vrsti do vštetega četrtega kolena ali če je z njo v zakonu ali izvenzakonski skupnosti ali svaštvu do vštetega drugega kolena, četudi je zakonska zveza ali izvenzakonska skupnost prenehala;
- če je skrbnik, posvojitelj, posvojenec ali rejnik odgovorne osebe iz prejšnje alineje tega člena.

Član nadzornega odbora mora takoj, ko zve za katerega od izločitvenih razlogov iz prejšnjega odstavka tega člena, prenehati z nadaljnjim delom v posamezni zadevi in to sporočiti predsedniku nadzornega odbora.

Enako stori v primeru, če meni, da so podane kakšne druge okoliščine, ki opravičujejo njegovo izločitev.

38. člen

Član nadzornega odbora je razrešen:

- če odstopi,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zavora, daljšo od šest mesecev,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje nadzora,
- če več ne izpolnjuje pogojev za člana nadzornega odbora.

Razrešitev opravi mestni svet na predlog nadzornega odbora. Članstvo v nadzornem odboru preneha z dnem razrešitve ali z dnem poteka mandatne dobe članov mestnega sveta.

39. člen

Strokovno in administrativno pomoč za delo nadzornega odbora zagotavljata župan in mestna uprava. Posamezne posebne strokovne naloge nadzornega odbora lahko opravi izvedenec, ki ga na predlog nadzornega odbora imenuje mestni svet.

40. člen

Sredstva za delo nadzornega odbora so zagotovljena v proračunu MOL v sredstvih za delo organov MOL in mestne uprave.

Nadzorni odbor predlaga višino potrebnih sredstev za delo s finančnim načrtom na podlagi letnega programa nadzora.

41. člen

Predsednik predstavlja nadzorni odbor in zastopa njegove ugotovitve, mnenja, priporočila in predloge pred organi MOL ter organi uporabnikov proračunskih sredstev, podpisuje pisne odpravke nadzornega odbora, organizira delo in strokovno pomoč ter pripravlja in vodi seje.

42. člen

Nadzorni odbor sprejme poslovnik o svojem delu, s katerim podrobneje določi organizacijo dela, pravice in dolžnosti predsednika in članov nadzornega odbora pri opravljanju nadzora, postopek nadzora, način odločanja, dokumentacijo in evidentiranje dela nadzornega odbora.

43. člen

Nadzorni odbor sprejme letni program nadzora, v katerem so obvezno in prednostno vključeni nadzori, ki so določeni s statutom, in drugi nadzori po odločitvi nadzornega odbora.

Z letnim programom nadzora nadzorni odbor seznani mestni svet in župana.

44. člen

Mestni svet ali župan lahko zahtevata o določeni zadevi mnenje nadzornega odbora oziroma zahtevata, da opravi nadzor pri uporabniku proračunskih sredstev.

45. člen

V okviru z zakonom določenih pristojnosti opravlja nadzorni odbor naslednje naloge nadzorovanja:

- pregledovanje in proučevanje pravnih predpisov in aktov, s katerimi se določajo nameni proračunske porabe (odloki, proračun, finančni načrti, zaključni računi, programi, razpisi in drugo);
- pregledovanje listinske dokumentacije (pogodbe, naročila, odredbe, nalogi, računi, zapisniki ter druge knjigovodske listine in poslovne knjige);
- ugotavljanje skladnosti ravnanja s pravnimi predpisi ter gospodarnosti in namenskosti porabe sredstev in njihov učinek glede na opredeljen cilj;
- izdelovanje nadzorstvenega zapisnika in poročila s priporočili in predlogi;
- obravnavanje pripomb strank v postopku;
- obveščanje pristojnih organov MOL in predlaganje ukrepov iz njihove pristojnosti;
- oblikovanje zahtev Računskemu sodišču RS za izvedbo revizij;
- prijava suma storitve prekrška ali kaznivega dejanja pristojnemu organu;
- druge naloge v skladu z določili tega statuta.

46. člen

Nadzorni odbor ob obravnavi zaključnega računa proračuna MOL, vendar najkasneje do 1. oktobra tekočega leta, poda mestnemu svetu poročilo o razpolaganju s premoženjem MOL, poročilo o namenski in smotnosti porabe proračunskih sredstev in poročila o finančnem poslovanju uporabnikov proračunskih sredstev, ki so določena z letnim programom nadzora.

Mestni svet, župan ter organi uporabnikov proračunskih sredstev MOL so dolžni obravnavati poročilo nadzornega odbora ter upoštevati priporočila in predloge skladno s svojimi pristojnostmi ter o ukrepih obvestiti nadzorni odbor.

47. člen

Nadzorni odbor o svojih ugotovitvah, ocenah in mnenjih v postopku nadzorovanja izdelava nadzorstveni zapisnik, ki ga posreduje v pregled strankam v postopku.

Na podlagi nadzorstvenega zapisnika z morebitnimi mnenji in pripombami strank v postopku nadzorovanja izdelava nadzorni odbor poročilo s priporočili in predlogi. Poročilo je dokončen akt nadzornega odbora.

48. člen

V postopku nadzorovanja je stranka dolžna predložiti nadzornemu odboru vso potrebno dokumentacijo, sodelovati v postopku, odgovarjati na ugotovitve in priporočila ter izvesti ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

Stranka je v postopku nadzorovanja upravičena nadzornemu odboru izraziti svoja mnenja in ugovarjati njegovim ugotovitvam.

49. člen

Stranka mora svoje obveznosti v postopku nadzorovanja opraviti v rokih, ki jih glede na obsežnost in zahtevnost posameznih nalog določi nadzorni odbor.

50. člen

Delo nadzornega odbora je javno. Pri svojem delu je dolžan varovati osebne podatke ter državne, uradne in poslovne skrivnosti, ki so tako opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti sveta in uporabnikov proračunskih sredstev ter spoštovati dostojanstvo, dobro ime in integriteto posameznikov.

5. Župan**51. člen**

Župan ima naslednje pristojnosti:

- predlaga proračun MOL in zaključni račun proračuna, odloke in druge akte iz pristojnosti mestnega sveta,
- skrbi za izvajanje odločitev mestnega sveta,
- predlaga organizacijo in delovno področje mestne uprave,
- določi sistemizacijo delovnih mest v mestni upravi,
- skrbi za objavo statuta, odlokov in drugih splošnih aktov MOL v predpisanih rokih,
- gospodari s premoženjem MOL v okviru danih pooblastil kot dober gospodar,
- odloča o pridobitvi in odtutitvi premoženja MOL v primerih, ko je način odtutitve predpisan s posebnimi zakoni (stanovanjski zakon, zakon o razlastitvi in o prisilnem prenosu pravice uporabe, zakon o naravni in kulturni dediščini, zakon o denacionalizaciji, zakon o izvrševanju kazenskih sankcij itd.),
- odloča o pridobitvi in odtutitvi premičnega premoženja ter o pridobitvi nepremičnega premoženja MOL do vrednosti, za katero ni predpisan javni razpis,
- odloča o uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije,
- odloča o najetju posojila največ do višine 5% zadnjega sprejetega proračuna, če se zaradi neenakomernega pritekanja prihodkov proračuna izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti,
- odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve v skladu z zakonom,
- predlaga imenovanje in razrešitev podžupana,
- imenuje in razrešuje direktorja mestne uprave in pristojnike organov mestne uprave,
- odloča o imenovanju oziroma razrešitvi ter o sklenitvi oziroma prenehanju delovnega razmerja zaposlenih v mestni upravi, kolikor za to ne pooblasti direktorja mestne uprave ali kolikor ni s predpisi drugače določeno,
- daje mnenja v imenu MOL, zahtevana z zakoni in drugimi predpisi,

- odloča o upravnih stvareh iz izvirne pristojnosti MOL na drugi stopnji,
- opravlja druge naloge, določene s tem statutom in drugimi predpisi.

52. člen

Župan predstavlja mestni svet, ga sklicuje in vodi njegove seje, nima pa pravice glasovanja.

Župan sklicuje seje mestnega sveta v skladu z določbami poslovnika mestnega sveta, mora pa jih sklicati najmanj štirikrat letno.

Župan mora sklicati sejo mestnega sveta, če to zahteva najmanj četrtina članov mestnega sveta, seja pa mora biti v petnajstih dneh od dneva, ko je bila podana pisna zahteva za sklic seje. Zahtevi za sklic seje mestnega sveta mora biti priložen dnevni red. Župan mora dati na dnevni red predlagane točke, predlagan dnevni red pa lahko dopolni še z novimi točkami.

Če župan seje ne skliče v roku sedmih dni od dneva prejema pisne zahteve, jo lahko skličejo člani mestnega sveta, ki so zahtevo podali.

Župan lahko za vodenje seje mestnega sveta pooblasti podžupana ali drugega člana mestnega sveta. Če nastopijo razlogi, da župan ne more voditi že sklicane seje mestnega sveta, jo vodi podžupan, če pa tudi ta ne more voditi seje, jo vodi najstarejši navzoč član mestnega sveta.

53. člen

Župan zadrži objavo splošnega akta mestnega sveta, če meni, da je neustaven ali nezakonit in mestnemu svetu predlaga, da o njem ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje. Pri ponovnem odločanju mestni svet lahko razpravlja o členih splošnega akta, ki jih je župan navedel kot razlog za zadržanje in jih je potrebno spremeniti. Podroben postopek ponovnega odločanja opredeljuje poslovnik mestnega sveta. Če mestni svet vztraja pri svoji odločitvi, se splošni akt objavi, župan pa lahko vloži pri ustavnem sodišču zahtevo za oceno njegove skladnosti z ustavo in zakonom.

Župan zadrži izvajanje odločitve mestnega sveta, če meni, da je nezakonita, ali v nasprotju s statutom ali drugim splošnim aktom MOL, in predlaga mestnemu svetu, da o njej ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje. Ob zadržanju izvajanja odločitve mestnega sveta župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost take odločitve. Če mestni svet ponovno sprejme enako odločitev, lahko župan začne postopek pri upravnem sodišču.

Če se odločitev mestnega sveta nanaša na zadevo, ki je z zakonom prenesena v opravljanje mestni občini, župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost ali neprimerenost take odločitve.

54. člen

MOL ima najmanj enega podžupana.

Z aktom o imenovanju podžupana določi mestni svet na predlog župana podžupana, ki bo v primeru predčasnega prenehanja mandata župana opravljal funkcijo župana v času od sprejema sklepa o predčasnem prenehanju mandata in razpisa nadomestnih volitev do izvolitve novega župana.

Podžupan pomaga županu pri njegovem delu ter opravlja posamezne naloge iz pristojnosti župana, za katere ga župan pooblasti.

Podžupan nadomešča župana v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti. Če ima MOL več podžupanov, nadomešča župana tisti podžupan, ki ga določi župan, če ga ne določi, pa najstarejši podžupan. V času nadomeščanja

opravlja podžupan tekoče naloge iz pristojnosti župana in tiste naloge, za katere ga župan pooblasti.

Kadar nastopijo razlogi, da tako župan kot podžupan ne moreta opravljati svoje funkcije, nadomešča župana član mestnega sveta, ki ga določi župan, če ga ne določi, pa najstarejši član mestnega sveta. V času nadomeščanja opravlja član mestnega sveta tekoče naloge iz pristojnosti župana.

IV. OŽJI DELI MOL

55. člen

Ožji deli MOL so četrtne skupnosti.

Območje četrtne skupnosti je določeno s prostorskimi okoliši. Območje četrtne skupnosti obsega enega ali več prostorskih okolišev. Pri določitvi območja četrtne skupnosti se lahko prostorski okoliši razdeli v primeru, če to pogojujejo večji objekti v prostoru.

Imena in območja četrtnih skupnosti MOL so določena v prilogi, ki je sestavni del tega statuta.

56. člen

Mestni svet lahko s spremembo statuta ukine četrtno skupnost ali spremeni njeno območje. Ta sprememba statuta začne veljati šele po izteku mandata sveta četrtne skupnosti.

Mestni svet izvede postopek za ukinitev četrtne skupnosti ali spremembo njenega območja enkrat v obdobju med svojimi rednimi volitvami v svet četrtne skupnosti. Postopek mora biti končan šest mesecev pred razpisom rednih volitev v četrtne skupnosti.

Pobudo za ustanovitev četrtne skupnosti ali za spremembo njenega območja lahko da zbor občanov ali najmanj pet odstotkov volivcev četrtne skupnosti ali dela območja MOL, na katerega se nanaša pobuda. Mestni svet mora pobudo obvezno obravnavati.

Pred ustanovitvijo četrtne skupnosti ali pred spremembo njenega območja mora mestni svet na teh območjih ugotoviti interes prebivalcev. Ugotavljanje interesa se nanaša na ime in območje četrtne skupnosti.

57. člen

Četrtna skupnost je pravna oseba javnega prava. Četrtna skupnost nastopa v pravnem prometu v okviru nalog iz 60. člena tega statuta in odloka.

Četrtno skupnost kot pravno osebo zastopa svet četrtne skupnosti.

Pravni posli četrtne skupnosti, sklenjeni nad vrednostjo kot je določena s proračunom MOL, so veljavni le ob soglasju župana.

Četrtna skupnost odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem. MOL odgovarja za obveznosti četrtne skupnosti subsidiarno v višini sredstev, ki so določena v proračunu za opravljanje nalog četrtne skupnosti.

Če četrtna skupnost preneha obstajati ali če ji preneha pravna subjektiviteta, njene pravice in obveznosti preidejo na MOL ali na nove četrtne skupnosti z lastnostjo pravne osebe, ki nastanejo z združitvijo prejšnjih četrtnih skupnosti. O tem odloča mesti svet.

58. člen

Organ četrtne skupnosti je svet, ki ga izvolijo volilni upravičenci s stalnim prebivališčem na območju četrtne skupnosti.

Mandat članov sveta traja štiri leta.

Svet ima predsednika, ki ga izmed sebe izvolijo člani sveta. Svet ima lahko enega ali več podpredsednikov, ki jih izmed članov sveta, na predlog predsednika izvoli svet. Člani sveta opravljajo svoje delo nepoklicno.

Član sveta ne more biti član nadzornega odbora, župan, podžupan ali oseba, zaposlena v mestni upravi.

Prvo sejo sveta skliče župan najkasneje dvajset dni po izvolitvi članov sveta četrtne skupnosti. Svet je konstituiran, ko so potrjeni mandati več kot polovici njegovih članov.

Predsednik sveta predstavlja četrtno skupnost, sklicuje in vodi seje sveta ter predstavlja svet četrtne skupnosti.

Predsednik sveta skliče svet četrtne skupnosti najmanj štirikrat na leto. Predsednik mora sklicati svet četrtne skupnosti, če to zahteva župan ali najmanj četrtna članov sveta.

Četrtna skupnost opredeli način dela sveta četrtne skupnosti in druga vprašanja, pomembna za delovanje, s pravili, ki jih sprejme svet četrtne skupnosti z dvetretjinsko večino vseh članov, po predhodnem soglasju župana.

Določbe zakona in tega statuta, ki urejajo predčasno prenehanje mandata člana mestnega sveta, se smiselno uporabljajo za prenehanje mandata člana sveta četrtne skupnosti.

59. člen

Svet četrtne skupnosti ima predvsem naslednje pristojnosti:

- predlaga mestnemu svetu, županu in mestni upravi odločitve, ki se nanašajo na območje četrtne skupnosti;
- obravnava zadeve iz pristojnosti mestnega sveta, ki se nanašajo na četrtno skupnost;
- obravnava in sprejema predloge občanov in drugih, ki se nanašajo na območje četrtne skupnosti ter jih posreduje pristojnim v reševanje;
- sodeluje z društvi, nevladnimi organizacijami in drugimi z območja četrtne skupnosti;
- na krajevno primeren način obvešča občane o svojem delu in drugih zadevah, pomembnih za četrtno skupnost;
- sodeluje pri organizaciji in izvedbi programov in aktivnosti, ki se izvajajo na območju četrtne skupnosti;
- izvaja druge naloge na podlagi odločitev pristojnih organov MOL.

Če svet četrtne skupnosti posreduje pred sprejetjem odločitve na mestnem svetu, ki se nanaša samo na četrtno skupnost, svoje mnenje, ga mestni svet mora obravnavati.

60. člen

Naloge četrtne skupnosti so:

- na področju lokalnih gospodarskih javnih služb ter urejanja in varstva okolja spremlja stanje ter opozarja pristojne organe MOL na potrebne ukrepe za zagotavljanje primeren življenjskih pogojev občanov, s posebnim poudarkom na varovanju življenjskega okolja; sodeluje pri pripravi in sprejemanju prostorskih izvedbenih aktov ter njihovih sprememb in dopolnitev ter pri urejanju pogojev za zagotavljanje prometne varnosti; sodeluje z lastniki in upravniki stanovanjskih in poslovnih objektov, itd.;
- na področju družbenih dejavnosti opravlja naloge, ki se nanašajo na sodelovanje s socialnimi službami, vzgojno varstvenimi, zdravstvenimi, kulturnimi in športnimi organizacijami in na vzpodbujanje društvene dejavnosti;
- sodeluje v postopkih, ki se nanašajo na obratovanje gostinskih lokalov in trgovin;
- sodeluje pri nadzoru nad izvajanjem predpisov;
- opravlja določene naloge, ki se nanašajo na zagotavljanje in funkcioniranje lokalnih gospodarskih javnih služb in tovrstnih infrastrukturnih objektov in naprav;
- opravlja določene naloge, ki se nanašajo na zaščito in reševanje, v skladu s pooblastili in zadolžitvami župana ali drugega pristojnega organa;
- po navodilih pristojnih organov opravlja naloge pri pripravi in izvedbi volitev in referendumov in zborov občanov;

– daje pobude in predloge za uresničevanje skupnih interesov občanov v posamezni četrtni skupnosti in pri tem sodeluje z mestnim svetom, županom in mestno upravo;

– po predhodnem soglasju župana lahko opravlja, v imenu in za račun drugih, naloge, ki ne sodijo med lokalne zadeve javnega pomena in jih je smotno izvajati skupno oziroma je skupno izvajanje edini način ter so v interesu četrtne skupnosti, njenih prebivalcev in drugih z območja četrtne skupnosti;

– opravlja druge naloge, ki jih določi mestni svet ali župan.

Podrobneje se naloge, ki jih izvajajo četrtne skupnosti in način njihovega izvajanja določijo z odlokom.

61. člen

Delovanje četrtne skupnosti se financira iz proračuna MOL, s prostovoljnimi prispevki fizičnih in pravnih oseb, s plačili za storitve, s samoprispevkom in z drugimi prihodki.

MOL mora četrtni skupnosti s proračunom zagotoviti financiranje nalog, ki so s tem statutom oziroma odlokom določene kot naloge četrtne skupnosti, razen naloge iz predzadnje alineje prvega odstavka prejšnjega člena tega statuta.

Četrtna skupnost se ne sme zadolževati.

Četrtna skupnost mora v proračunskem letu sprejeti program nalog in finančni načrt, ki mora vsebovati vse prihodke in odhodke četrtne skupnosti.

Finančni načrt četrtne skupnosti je sestavni del proračuna MOL.

62. člen

Organizacijsko, strokovno in tehnično pomoč ter prostorske pogoje za potrebe četrtne skupnosti zagotavlja MOL preko organa mestne uprave, pristojnega za lokalno samoupravo.

63. člen

Mestni svet lahko na predlog župana, nadzornega odbora MOL, četrtnine članov mestnega sveta ali najmanj tretjine članov sveta četrtne skupnosti razpusti svet četrtne skupnosti in razpiše predčasne volitve:

- če se po najmanj trikratnem sklicu ne sestane,
- če ne izvršuje nalog, ki so mu v skladu s tem statutom zaupane, oziroma jih izvršuje v nasprotju z zakonom, predpisi in splošnimi akti MOL.

V. NEPOSREDNE OBLIKE SODELOVANJA OBČANOV PRI ODLOČANJU V MOL

64. člen

Neposredne oblike sodelovanja občanov pri odločanju so zbor občanov, referendum in ljudska iniciativa.

1. Zbor občanov

65. člen

Zbor občanov se lahko skliče za celotno območje MOL ali za njen del ter za enega ali več ožjih delov. Zbor občanov skliče župan na lastno pobudo ali na zahtevo mestnega sveta ali sveta ožjega dela.

Župan mora sklicati zbor občanov za MOL na zahtevo najmanj pet odstotkov volivcev v MOL, zbor občanov v ožjem delu pa na zahtevo najmanj pet odstotkov volivcev ožjega dela.

Zahteva volivcev za sklic zbora občanov mora vsebovati pisno obrazloženo predlog zadeve, ki naj jo zbor obravnava. Zahtevi za sklic je treba priložiti seznam volivcev, ki so zahte-

vo podprli. Seznam mora vsebovati ime in priimek volivca, datum rojstva in naslov stalnega prebivališča ter njegov podpis. Župan lahko zahtevo s sklepom zavrne, če ugotovi, da zahteve ni podprlo zadostno število volivcev. Sklep z obrazložitvijo se vroči pobudniku zahteve ali prvemu podpisane mu volivcu na seznamu. Župan skliče zbor občanov najkasneje v tridesetih dneh po prejemu pravilno vložene zahteve.

66. člen

Sklic zbora občanov mora vsebovati območje, za katerega se sklicuje zbor občanov, kraj in čas zbora občanov ter predlog dnevnega reda. Sklic zbora občanov je treba objaviti v dnevnem časopisu.

Zbor občanov vodi župan ali njegov pooblaščenec.

Zbor občanov je sklepčen, če je navzočih najmanj petdeset volivcev z območja, za katero je zbor občanov sklican. Zbor občanov sprejema odločitve z večino glasov navzočih volivcev z območja, za katero je zbor občanov sklican.

Delavec mestne uprave, ki ga določi direktor mestne uprave, ugotovi sklepčnost zbora občanov, koliko volivcev je glasovalo za njegove odločitve ter vodi zapisnik o odločitvah zbora. Z zapisnikom zbora občanov direktor mestne uprave seznani mestni svet in župana ter ga objavi na oglasni deski na sedežu ožjega dela.

67. člen

Občani na zboru občanov razpravljajo o zadevah lokalne samouprave in opravljajo druge zadeve, za katere je tako določeno z zakonom, akti MOL ter o zadevah, za katere tako sklene mestni svet ali župan.

2. Referendum

68. člen

Občani lahko odločajo na referendumu o vprašanjih, ki so vsebina splošnih aktov MOL, ki jih sprejema mestni svet, razen o proračunu in zaključnem računu proračuna ter o splošnih aktih, s katerimi se v skladu z zakonom predpisujejo davki in druge dajatve.

Mestni svet lahko o splošnem aktu iz prejšnjega odstavka razpiše referendum na predlog župana, člana mestnega sveta ali delovnega telesa mestnega sveta.

Mestni svet mora razpisati referendum, če to zahteva najmanj pet odstotkov volivcev v MOL in če tako določa zakon ali statut.

69. člen

Predlog za razpis referenduma lahko vloži župan, član mestnega sveta ali delovno telo mestnega sveta najkasneje v petnajstih dneh po sprejemu splošnega akta MOL.

Najkasneje v petnajstih dneh po sprejemu splošnega akta MOL je treba mestni svet pisno seznani s pobudo volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma.

Če je vložen predlog za razpis referenduma ali je dana pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma, župan zadrži objavo splošnega akta do odločitve o predlogu ali pobudi oziroma do odločitve na referendumu.

70. člen

Referendum se opravi kot naknadni referendum, na katerem občani potrdijo ali zavrnejo sprejeti splošni akt MOL ali njegove posamezne določbe.

Če je splošni akt MOL ali njegove posamezne določbe na referendumu potrjen, ga mora župan objaviti skupaj z objavo izida referenduma.

Če je splošni akt MOL ali njegove posamezne določbe zavrnjen, se splošni akt ne objavi, dokler se ob upoštevanju volje volivcev ne spremeni.

Odločitev volivcev na referendumu, s katero je bil splošni akt MOL zavrnjen ali so bile zavrnjene njegove posamezne določbe, zavezuje mestni svet, ki je splošni akt, o katerem je bil izveden referendum, sprejel, do konca njegovega mandata.

71. člen

Pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma o splošnem aktu MOL ali njegovih posameznih določbah mora vsebovati že oblikovano zahtevo za razpis referenduma. Zahteva mora vsebovati jasno izraženo vprašanje, ki naj bo predmet referenduma, in obrazložitev.

Pobudo volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma lahko da vsak volivec, politična stranka v MOL ali svet ožjega dela MOL. Pobuda mora biti podprta s podpisi najmanj stotih volivcev v MOL. Podporo pobudi dajo volivci na seznamu, ki vsebuje osebne podatke podpisnikov: ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega prebivališča.

Pobudnik o pobudi volivcem za vložitev zahteve za razpis referenduma pisno seznani mestni svet in pobudo predloži županu.

Če župan meni, da pobuda z zahtevo ni oblikovana v skladu s prvim odstavkom tega člena ali je v nasprotju z zakonom in s statutom, o tem v osmih dneh po prejemu pobude obvesti pobudnika in ga pozove, da ugotovljeno neskladnost odpravi v osmih dneh. Če pobudnik tega ne stori, se šteje, da pobuda ni bila vložena. Župan o tem nemudoma obvesti pobudnika in mestni svet.

Pobudnik lahko v osmih dneh po prejemu obvestila iz predhodnega odstavka zahteva, naj odločitev župana preizkusi upravno sodišče.

72. člen

Volivci dajejo podporo zahtevi za razpis referenduma z osebnim podpisovanjem.

Župan določi obrazec za podporo z osebnim podpisovanjem, ki vsebuje jasno izraženo zahtevo za razpis referenduma, in rok za zbiranje podpisov.

Osebo podpisovanje se izvaja pred državnim organom, pristojnim za vodenje evidence volilne pravice.

Šteje se, da je zahteva za razpis referenduma vložena, če jo je v določenem roku podprlo s svojim podpisom zadostno število volivcev.

73. člen

Mestni svet razpiše referendum v petnajstih dneh po sprejemu odločitve o predlogu župana, člana mestnega sveta ali delovnega telesa mestnega sveta za razpis referenduma oziroma v petnajstih dneh od vložitve zahteve volivcev za razpis referenduma v skladu s četrtem odstavkom prejšnjega člena.

Referendum se izvede najprej trideset in najkasneje petinštrideset dni od dne razpisa, v nedeljo ali drug dela prost dan.

Z aktom o razpisu referenduma določi mestni svet vrsto referenduma, splošni akt, o katerem se bo odločalo oziroma njegove določbe, o katerih se bo odločalo, besedilo referendumskega vprašanja, o katerem se bo odločalo na referendumu tako, da se bo obkrožilo "ZA" oziroma "PROTI", dan razpisa in dan glasovanja.

Akt o razpisu referenduma se objavi na način, ki je s tem statutom določen za objavo splošnih aktov MOL.

Petnajst dni pred dnem glasovanja objavi mestna volilna komisija akt o razpisu referenduma v javnih občilih.

74. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo vsi občani, ki imajo pravico voliti člane mestnega sveta.

Odločitev na referendumu je sprejeta, če zanjo glasuje večina volivcev, ki so glasovali.

75. člen

Mestni svet lahko pred odločanjem o posameznih vprašanjih iz svoje pristojnosti razpiše svetovalni referendum.

Svetovalni referendum se razpiše za MOL ali za njen del.

Svetovalni referendum se izvede v skladu z določbami tega statuta, ki urejajo referendum o splošnem aktu MOL.

Odločitev volivcev na svetovalnem referendumu ne vezuje organov MOL.

76. člen

Občani lahko odločajo na referendumu o samoprispevkih in tudi o drugih vprašanjih, če tako določa zakon.

Referendum iz prejšnjega odstavka se opravi v skladu z določbami tega statuta, če z zakonom, ki določa in ureja referendum, ni drugače določeno.

Odločitev o uvedbi samoprispevka je sprejeta, če je zanjo glasovala večina vseh volivcev v MOL oziroma v delu MOL, za katerega se bo samoprispevek uvedel.

77. člen

Postopek za izvedbo referenduma vodijo organi, ki vodijo lokalne volitve. O ugovoru zaradi nepravilnosti pri delu volilnega odbora odloča volilna komisija MOL.

Glede glasovanja na referendumu in drugih vprašanj izvedbe referenduma veljajo določbe zakona, ki urejajo referendum in ljudsko iniciativo ter lokalne volitve, kolikor ni s tem statutom v skladu z zakonom o lokalni samoupravi posamezno vprašanje drugače urejeno.

Poročilo o izidu glasovanja na referendumu pošlje volilna komisija MOL mestnemu svetu ter ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Ljudska iniciativa**78. člen**

Najmanj pet odstotkov volivcev v MOL lahko zahteva izdajo ali razveljavitev splošnega akta ali druge odločitve organov MOL.

Glede pobude volivcem za vložitev zahteve iz prejšnjega odstavka in postopka s pobudo se primerno uporabljajo določbe zakona in tega statuta, s katerimi je urejen referendum o splošnem aktu občine.

Če se zahteva nanaša na razveljavitev splošnega akta mestnega sveta, mora le-ta obravnavo zahteve uvrstiti na prvo naslednjo sejo in o njej odločiti najkasneje v treh mesecih od njene uvrstitve na sejo mestnega sveta.

Če se zahteva nanaša na druge odločitve organov MOL, mora pristojni organ o njej odločiti najkasneje v enem mesecu.

VI. PREMOŽENJE IN FINANCIRANJE MOL**79. člen**

Premoženje MOL sestavljajo nepremičnine in premične stvari v njeni lasti, denarna sredstva in pravice.

MOL mora s premoženjem gospodariti kot dober gospodar.

80. člen

MOL financira lokalne zadeve javnega pomena iz lastnih virov, sredstev države in iz zadolžitve.

81. člen

Prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja javne porabe so zajeti v proračunu MOL.

Proračun MOL sestavlja bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja.

V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo načrtovani prihodki iz davkov, taks, pristojbin, drugih dajatev in drugi dohodki ter prihodki od upravljanja in razpolaganja s premoženjem MOL in načrtovani odhodki.

V računu financiranja se izkaže odplačevanje dolgov in zadolževanje MOL.

82. člen

Pred prvo obravnavo proračuna MOL se le-ta objavi za obdobje enega tedna na oglasnih deskah MOL, kar župan javno objavi. V tem času ima vsak občan MOL pravico vložiti pisno pobudo ali predlog k objavljenemu proračunu. Mestni svet mora pri obravnavi proračuna obravnavati pravočasno prispele pobude in predloge občanov.

83. člen

Sredstva proračuna se smejo uporabljati le za namene, ki so določeni s proračunom. V imenu MOL se smejo prevzemati obveznosti le v okviru sredstev, ki so v proračunu predvidena za posamezne namene.

Sredstva proračuna se lahko uporabljajo, če so izpolnjeni vsi z zakonom in statutom predpisani pogoji za uporabo sredstev.

84. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan. Župan lahko pooblasti določene osebe za izvrševanje proračuna.

VII. AKTI MOL**1. Splošni akti****85. člen**

Statut MOL je temeljni akt MOL, ki ga mestni svet sprejme z dvetretjinsko večino vseh članov. Ostale zadeve iz svoje pristojnosti MOL ureja s poslovnikom mestnega sveta, odloki, odredbami, pravilniki, navodili in drugimi splošnimi akti.

Z odlokom se na splošen način ureja zadeve iz pristojnosti MOL.

Z odredbo se podrobneje ureja in razčlenjuje razmerja, določena z odlokom, drugim splošnim aktom mestnega sveta ali državnim predpisom.

S pravilnikom se razčleni posamezne določbe statuta ali odloka v procesu njegovega izvrševanja.

Z navodilom se podrobneje predpiše način dela mestne uprave pri izvrševanju določb statuta ali odloka.

a) Mestni svet**86. člen**

Mestni svet sprejema statut, poslovnik, proračun MOL, zaključni račun proračuna MOL, odloke, odredbe, pravilnike, navodila in druge splošne akte, ki jih določa zakon ali drug predpis.

87. člen

Mestni svet sprejema po tristopenjskem postopku:

- statut MOL,
- poslovnik mestnega sveta MOL.

Mestni svet sprejema po dvostopenjskem postopku:

- proračun MOL,
- prostorske akte,
- odloke, razen odlokov iz tretjega odstavka tega člena.

Mestni svet sprejema po enostopenjskem postopku:

- odlok o zaključnem računu proračuna MOL,
- odlok na podlagi izida glasovanja občanov na referendumu,

– spremembe in dopolnitve odloka na podlagi odločbe ustavnega sodišča,

- odlok o prenehanju veljavnosti posameznih določb odloka ali posameznih odlokov,
- intervencijske akte,
- pravilnike, odredbe ter druge splošne in posamične akte.

Mestni svet lahko sprejme splošni akt iz prvega in drugega odstavka tega člena po hitrem postopku iz razlogov, opredeljenih v poslovníku mestnega sveta.

Postopek sprejemanja aktov mestnega sveta podrobneje ureja poslovnik mestnega sveta.

b) Nadzorni odbor

88. člen

Nadzorni odbor sprejme poslovnik za svoje delo.

c) Župan

89. člen

Župan pri izvrševanju svojih pristojnosti izdaja pravilnike, odredbe, navodila in druge splošne akte, ki jih določa zakon ali drug predpis.

d) Objava

90. člen

Odloki ter drugi splošni akti organov MOL se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, razen internih splošnih aktov, ki se objavijo na oglasnih deskah MOL.

2. Posamični akti

91. člen

Posamični akti organov MOL in organov mestne uprave so odločbe in sklepi ter drugi posamični akti, ki jih določa zakon ali drug predpis.

Odločbe in sklepi se izdajajo v upravnem postopku, v vseh drugih posamičnih zadevah pa sklepi, kolikor ni z zakonom ali drugim predpisom določeno drugače.

VIII. PRAZNIKA MOL

92. člen

Praznika MOL sta:

- dan prve pisne omembe Ljubljane kot mesta – 14. april,
- dan miru – 9 maj.

IX. PRIZNANJA MOL

93. člen

Priznanja MOL se podeljujejo zaslužnim posameznikom, podjetjem, zavodom ter drugim organizacijam in ustanovam za posebne uspehe, dosežene na področju gospodarstva, znanosti, družbenih, političnih in drugih dejavnosti, ki so pomembne za ugled in razvoj MOL.

Priznanja MOL se lahko podeljujejo tudi tujim državljanom in najvišjim funkcionarjem mednarodnih organizacij, samoupravnim lokalnim skupnostim iz domovine in tujine ter ustanovam in posameznikom iz tujine, ki so zaslužni za razvijanje in utrjevanje prijateljskega sodelovanja MOL s tujimi samoupravnimi lokalnimi skupnostmi in ustanovami.

94. člen

Mestni svet določi vrste priznanj MOL, pogoje in postopek njihovega podeljevanja ter ureja druga vprašanja, ki se nanašajo na priznanja, z odlokom.

Najvišje priznanje MOL je častni meščan glavnega mesta Ljubljana oziroma častna meščanka glavnega mesta Ljubljana, ki se podeljuje vsako leto.

X. POKROVITELJSTVO MOL

95. člen

MOL je lahko pokrovitelj prireditve s področij gospodarstva, znanosti, družbenih in drugih dejavnosti, ki so pomembne za razvoj in ugled MOL.

O pokroviteljstvu MOL odloča mestni svet ali župan.

96. člen

MOL lahko pridobi pokrovitelje za izvedbo prireditve, ki jih organizira.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

97. člen

Do sprejema predpisov in splošnih aktov, predvidenih s tem statutom, se uporabljajo kot predpisi MOL odloki in drugi splošni akti Mesta Ljubljane in ljubljanskih občin, veljavni na dan 31. 12. 1994, kolikor niso v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije in tem statutom.

98. člen

Z uveljavitvijo statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95) prenehajo veljati statutarni sklep Mestne občine Ljubljana I., statutarni sklep Mestne občine Ljubljana II. (oba Uradni list RS, št. 8/95) in statutarni sklep Mestne občine Ljubljana III. (Uradni list RS, št. 28/95).

99. člen

Prve volitve članov v svete četrtne skupnosti se opravijo najkasneje v enem letu po uveljavitvi sprememb in dopolnitev statuta MOL (Uradni list RS, št. 6/01).

Število članov sveta četrtne skupnosti in volilne enote za prve volitve v svete četrtne skupnosti določi mestni svet.

Svet četrtne skupnosti mora sprejeti pravila četrtne skupnosti v roku treh mesecev od dneva konstituiranja sveta.

100. člen

Odloke in druge predpise s področja četrtne skupnosti je treba sprejeti v šestih mesecih po uveljavitvi sprememb in dopolnitev statuta MOL (Uradni list RS, št. 6/01).

Št. 001-1/99-10

Ljubljana, dne 22. marca 2001.

Županja

Mestne občine Ljubljana
Viktorija Potočnik l. r.

PRILOGA STATUTA MESTNE OBČINE LJUBLJANA (55. člen)

V Mestni občini Ljubljana se ustanovijo naslednje četrtne skupnosti z imeni in območji, ki jih določajo prostorski okoliši registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije na podlagi zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80 in 42/86) in drugih podzakonskih predpisov:

1. ČRNUČE

613 Črnuče Gmajna	918 , 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 937, 947, 948, 949, 950;
618 Franc Ravbar Črnuče	911 , 912, 913, 914, 915, 916, 917, 951, 952, 953, 954, 955;
661 Rezke Dragar	929 , 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 956, 957;
651 Nadgorica-Ježa	903 , 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 958, 959;
673 Šentjakob-Podgorica	1032 , 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038.

2. POSAVJE

672 Stožice	803 , 804, 833, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 857;
626 Ježica	805 , 806, 807, 808, 824, 938, 939, 940, 946;
694 7. septembra	809 , 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 941;
683 Urške Zatler	810 , 811, 812, 813, 814, 815, 816, 832, 834, 835, 836, 837;
664 Savlje Kleče	838 , 942, 943, 944, 945, 1228,
623 Hinko Smrekar	859 ;
679 Tomačevo Jarše	del 801 in del 802, ki ležita zahodno od črnuške vpadnice.

3. BEŽIGRAD

612 Brinje	763 , 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 852, 853, 854, 855, 856, 860, 861, 862;
681 Triglav	744 , 745, 746, 747, 748, 749, 758, 759, 760, 761, 762;
667 Stadion	250 , 251, 252, 750, 751, 752, 753, 754, 871, 872, 894;
636 Koroških partizanov	755 , 756, 757, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870;
629 Jože Štembal	771 , 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 849, 850, 851;
625 Ivan Kavčič-Nande	772 , 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 898, 899;
602 Anton T. Linhart	206 , 207, 208;
665 Savsko naselje	218 , 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 235, 236, 237, 270, 271, 272, 273, 275, 276, 277, 338, 339, 340, 341, 342;
605 Bežigrad I	196 , 197, 198, 199, 200, 201, 245, 246;
606 Bežigrad II	202 , 203, 204, 205, 247, 248, 249, 253, 254, 255, 256, 873;
647 Miran Jarc	262 , 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 274, 895, 896, 897;
608 Boris Kidrič	209 , 257, 258, 259, 260, 261;
609 Boris Ziherl	210 , 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 233, 234, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 450, 1406;
679 Tomačevo Jarše	797 , 798, 799, 800, 900, 901, 902, 1039 in del 801 in del 802, ki ležita vzhodno od črnuške vpadnice.

4. CENTER

657 Poljane	136 , 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 162, 441;
653 Nove Poljane	406 , 407, 408, 409, 410, 1186, 1430;
659 Prule	21 , 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 117, 118, 161;

601 Ajdovščina	174 , 175, 176, 177, 178, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 623, 721;
671 Stari Vodmat	396 , 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 411, 412, 413, 414, 415, 431, 446, 447, 448;
621 Gradišče	8 , 9, 10, 11, 12, 13, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189;
632 Kolodvor	169 , 170, 171, 172, 173, 420, 421, 451;
627 Josip Prašnikar	1 , 165, 166, 167, 168, 452, 453;
680 Trg osvoboditve	2 , 3, 5, 6, 7, 14, 15, 16, 17, 18, 25;
670 Stara Ljubljana	4 , 19, 20, 22, 23, 24, 163, 164;
640 Ledina	418 , 419, 422, 423, 424, 425, 436, 437, 438, 439, 440, 442;
678 Tabor	416 , 417, 426, 427, 428, 429, 430, 432, 433, 434, 435, 443, 444, 445.

5. JARŠE

691 Zelena jama	278 , 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 343, 345, 346, 449, 1415, 1416;
628 Jože Moškrič	297 , 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 324, 325, 326, 327, 328, 336, 337, 344, 1040, 1041;
617 Dušan Kveder-Tomaž	308 , 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 1042;
675 Šmartno	960 , 961, 962, 963, 1205;
654 Novo Polje	984 , 1204;
688 Zadobrova-Sneberje	964 , 965, 967, 968, 969, 1434, 1435.

6. MOSTE

648 Moste-Selo	347 , 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1113, 1418;
630 Kodeljevo	356 , 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 1069, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185;
652 Nove Fužine	1084 , 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1174;
658 Polje	1132 , 1431.

7. POLJE

690 Zalog	1010 , 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1148, 1149, 1202, 1363, 1364, 1365;
684 Vevče Zgornji Kašelj	1138 , 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1194, 1196, 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1426;
688 Zadobrova Sneberje	966 , 970, 971, 972, 973, 974, 975, 979, 980, 981, 982, 1009, 1030, 1031, 1433;
654 Novo Polje	976 , 977, 978, 983, 985, 986, 1008;
658 Polje	987 , 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1193, 1432.

8. SOSTRO

689 Zadvor	1157 , 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1192, 1195, 1203, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388;
------------	---

641 Lipoglav **1389**, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394;
604 Besnica **1366**, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1427.

9. GOLOVEC

666 Sotočje **1048**, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068;
695 25. maj **1056**, 1057, 1058, 1059, 1060, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1083;
677 Štepanja vas **1070**, 1071, 1079, 1080, 1081, 1082, 1177, 1178, 1179;
624 Hrušica-Fužine **1171**, 1172, 1173, 1175, 1176;
607 Bizovik **1168**, 1169, 1170, 1189, 1190, 1191.

10. RUDNIK

663 Rudnik **61**, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 1188;
639 Krim **123**, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 132, 133, 134, 135;
619 Galjevica **42**, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 54, 55, 130, 131, 1428, 1429;
655 Peruzzi **56**, 57, 58, 59, 60, 69, 70, 1187;
603 Barje **51**, 52, 53, 71, 72, 73, 74, 88, 89, 1402, 1403, 1404, 1405.

11. TRNOVO

649 Murgle **102**, 103, 104, 105, 1317, 1318, 1319, 1323, 1324;
631 Kolezija **96**, 97, 98, 99, 100, 101, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 714, 716, 717, 1412;
682 Trnovo **26**, 92, 93, 94, 95, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 119, 120, 121, 122, 715, 718, 719, 1422, 1423;
660 Rakova jelša **75**, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 90, 91;
692 Zeleni log **1320**, 1321, 1322, 1325, 1342.

12. VIČ

645 Milan Česnik **628**, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 698, 699, 710, 711, 712, 713, 1407, 1408, 1411;
644 Malči Belič **639**, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316;
668 Stane Sever **666**, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 1326, 1340, 1341;
638 Kozarje **1327**, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1343, 1344, 1345, 1346, 1424, 1425.

13. ROŽNIK

662 Rožna dolina **624**, 625, 626, 627, 650, 651, 652, 653, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 720, 1287, 1308, 1309, 1310, 1409, 1410;

611 Brdo	1289 , 1290, 1291, 1300, 1301, 1302, 1304, 1305, 1307, 1440;
685 Vič	654 , 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 1288;
687 Vrhovci	1292 , 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1303.

14. ŠIŠKA

642 Litostroj	484 , 485, 486, 487, 488, 490, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 883;
633 Kom. Staneta I	497 , 498, 499, 512, 513, 514, 515, 516, 520, 521, 614;
634 Kom. Staneta II	522 , 523, 524, 525, 526, 527, 590, 612, 613;
635 Kom. Staneta III	500 , 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 528;
615 dr. Petra Držaja	471 , 472, 473, 489, 491, 726, 727, 728, 884, 885, 886;
650 Na jami	463 , 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 622, 723, 724, 725;
646 Milan Majcen	454 , 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 722, 874, 875, 1417, 1421;
643 Ljubo Šercer	474 , 475, 476, 477, 478, 480, 481, 482, 483, 882, 887;
693 Zgornja Šiška	492 , 493, 494, 495, 496, 517, 518, 519, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 729, 730, 731;
637 Koseze	591 , 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 1286, 1436, 1437, 1438, 1439 in del 1285, ki leži vzhodno od zahodne obvoznice;
623 Hinko Smrekar	462 , 479, 743, 858, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 1413;
610 Bratov Babnik	580 , 588, 589.

15. DRAVLJE

616 Dravlje	529 , 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 587, 1206;
614 Dolomitskega odreda	544 , 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 1259, 1260;
610 Bratov Babnik	572 , 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1419;
656 Podutik	570 , 571, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1306, 1347, 1414, 1420;
637 Koseze	del 1285, ki leži zahodno od zahodne obvoznice.

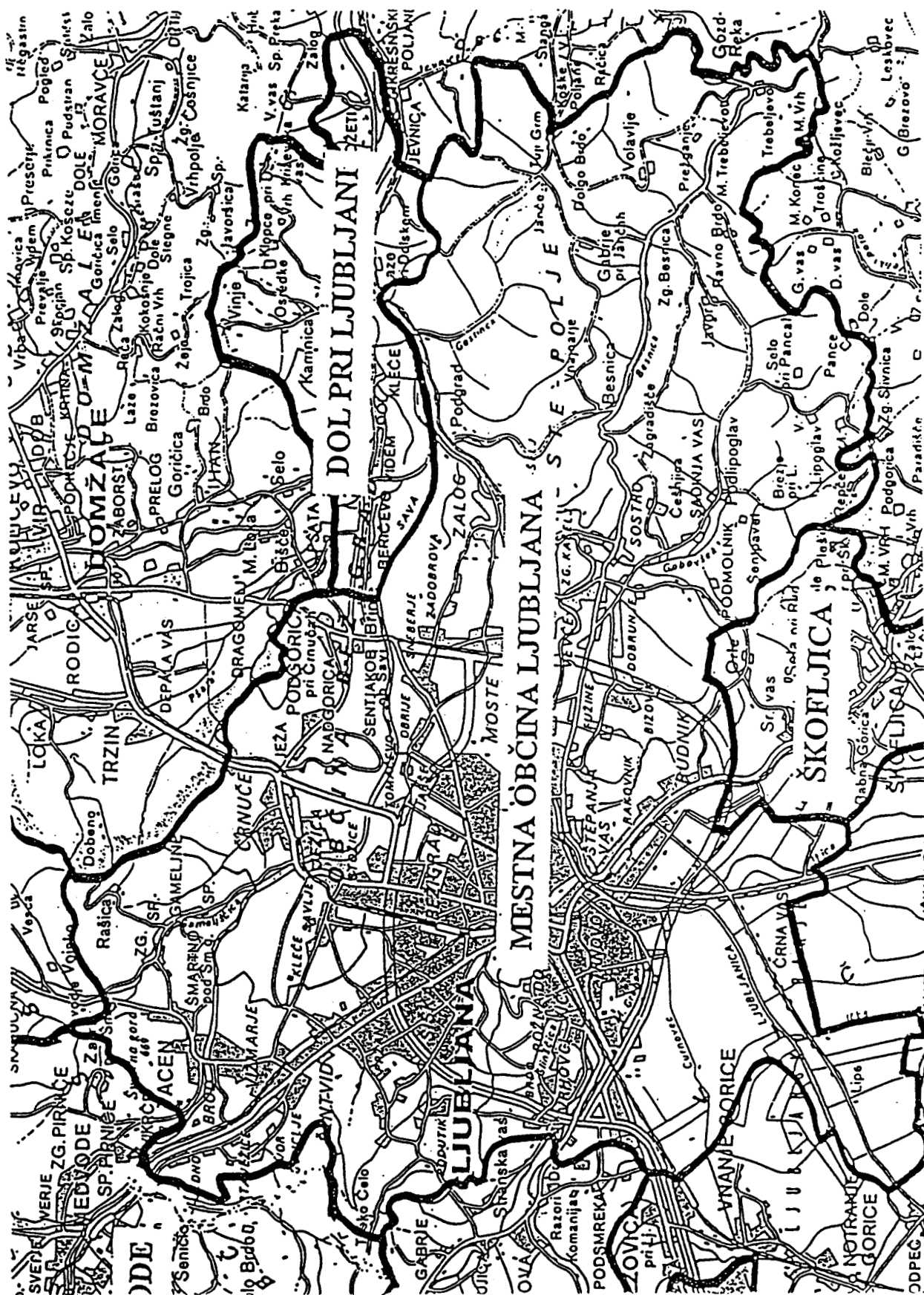
16. ŠENTVID

674 Šentvid	566 , 567, 568, 569, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1226, 1227, 1245, 1261, 1262, 1263;
669 Stanežiče-Medno	1348 , 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355;
686 Vižmarje-Brod	1223 , 1224, 1225, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1277, 1278, 1279, 1280, 1441;
622 Gunclje-Male Vižmarje	1239 , 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1264.

17. ŠMARNA GORA

676 Šmartno-Tacen	1271 , 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1281, 1282, 1283, 1284;
620 Gameljne	1356 , 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362.

PRILOGA STATUTA MESTNE OBČINE LJUBLJANA (2. ČLEN)

1601. Odlok o ustanovitvi javnega gospodarskega zavoda Zavod za turizem Ljubljana

Na podlagi 3. člena zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98), 18., 19., 20., 22., 23. in 24. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95, 71/97, 13/98, 24/00 in 6/01) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 25. seji dne 2. 4. 2001 sprejel

O D L O K**o ustanovitvi javnega gospodarskega zavoda
Zavod za turizem Ljubljana****I. UVODNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom ustanavlja Mestna občina Ljubljana, s sedežem Mestni trg 1, Ljubljana (v nadaljevanju: ustanovitelj), lokalno turistično organizacijo kot javni gospodarski zavod Zavod za turizem Ljubljana (v nadaljevanju: zavod), za izvajanje dejavnosti pospeševanja turizma.

2. člen

Soustanoviteljice tega zavoda so lahko tudi druge lokalne skupnosti na zaokroženem območju.

Način izvajanja ustanoviteljskih pravic, obveznosti novih ustanoviteljev in druga vprašanja pomembna za ureditev medsebojnih pravic in obveznosti se uredijo s pogodbo.

S pogodbo določeni ustanoviteljski deleži drugih ustanoviteljev v razmerju do Mestne občine Ljubljana ne smejo presegati 49%.

II. FIRMA IN SEDEŽ ZAVODA**3. člen**

Firma zavoda je: Zavod za turizem Ljubljana.

Sedež zavoda je v Ljubljani, Adamič Lundrovo nabrežje 2.

Sestavni del firme sta tudi znak in grafična oblika imena, določeni s statutom zavoda.

**III. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA
V PRAVNEM PROMETU****4. člen**

Zavod je pravna oseba, ki nastopa v pravnem prometu samostojno v svojem imenu in za svoj račun ter sklepa pogodbe in druge pravne posle v okviru dejavnosti, ki je vpisana v sodni register z omejitvijo, da brez predhodnega soglasja ustanovitelja ne more sklepati pravnih poslov v zvezi z nepremičnim premoženjem.

Zavod je odgovoren za svoje obveznosti s sredstvi, s katerimi razpolaga.

Ustanovitelj odgovarja za obveznosti zavoda omejeno subsidiarno do vrednosti sredstev, ki so predvidena v proračunu ustanovitelja za izvajanje dejavnosti, za katero je zavod ustanovljen.

IV. DEJAVNOST ZAVODA**5. člen**

Zavod kot gospodarsko javno službo opravlja dejavnost pospeševanja turizma, ki obsega:

- oblikovanje celovite turistične ponudbe Mestne občine Ljubljana,
- informiranje obiskovalcev v okviru turistično informacijskega centra,
- promocija in pospeševanje trženja celovite turistične ponudbe,
- sooblikovanje turistične ponudbe Slovenije in njene promocije,
- vključevanje aktivnosti turističnih društev,
- spodbujanje razvoja in urejanje objektov turistične infrastrukture na območju Mestne občine Ljubljana.

Dejavnost zavoda iz prvega odstavka tega člena sodi po standardni klasifikaciji dejavnosti v dejavnost javnih ustanov za pospeševanje poslovne dejavnosti - L 75.130.

Obseg dejavnosti zavoda se določi z letnim programom dela, na podlagi strategije razvoja turizma.

6. člen

Zavod opravlja za izvajanje dejavnosti iz prejšnjega člena tega odloka naloge, ki po standardni klasifikaciji dejavnosti sodijo v naslednje podrazrede:

- DE 22.110 Izdajanje knjig,
- DE 22.130 Izdajanje revij in periodike,
- DE 22.150 Drugo založništvo,
- DE 22.250 Druge s tiskarstvom povezane storitve,
- G. 52.472 Trgovina na drobno s časopisi in revijami,
- G. 52.488 Trgovina na drobno v drugih specializiranih prodajalnah d.n.,
- G. 52.630 Trgovina na drobno zunaj prodajaln,
- I. 63.300 Dejavnost potovalnih agencij in organizatorjev potovanj; s turizmom povezane dejavnosti d.n.,
- J. 67.13 Pomožne dejavnosti povezane s finančnim posredovanjem (menjalnice, zastavljalnice),
- K. 72.300 Obdelava podatkov,
- K. 74.130 Raziskovanje trga in javnega mnenja,
- K. 74.140 Podjetniško in poslovno svetovanje,
- K. 74.400 Oglaševanje,
- K. 74.83 Prevajanje,
- K. 74.841 Prirejanje razstav, sejmov in kongresov,
- K. 74.843 Druge poslovne dejavnosti d.n.,
- M.80.422 Drugo izobraževanje, d.n.,
- O.92.320 Obratovanje objektov za kulturne prireditve,
- O.92.330 Dejavnost sejmišč in zabavišnih parkov,
- O. 92.340 Druge razvedrilne dejavnosti d.n.,
- O. 92.400 Dejavnost tiskovnih agencij,
- O. 92.72 Druge dejavnosti za sprostitve, d.n.

7. člen

Zavod lahko opravlja dejavnosti, opredeljene s tem odlokom, tudi za druge zainteresirane pravne in fizične osebe pod pogoji in na način, ki se določi s posebno pogodbo.

**V. SREDSTVA ZA USTANOVITEV IN ZAČETEK DELA
ZAVODA****8. člen**

Ustanovitelj zagotovi sredstva za ustanovitev in začetek dela zavoda:

- z zagotovitvijo ustreznih poslovnih prostorov za opravljanje dejavnosti za katero je zavod ustanovljen, vključno s poslovnimi prostori dveh turistično informacijskih centrov in sicer na Adamič-Lundrovem nabrežju in Železniški postaji Ljubljani,
- s prenosom obstoječe opreme iz poslovnih prostorov Sektorja za turizem Oddelka za gospodarske dejavnosti in turizem, na Trubarjevi 5, Ljubljana, vključno z opremo dveh informacijskih centrov iz prejšnje alineje tega člena,

– z dodelitvijo finančnih sredstev iz proračuna MOL, za izvedbo programa zavoda – postavka turizem ter sredstev za plače in materialne stroške za zaposlene ter pokritje drugih stroškov, ki obsegajo stroške za obratovanje, amortizacijsko in investicijsko vzdrževanje, namenjene Sektorju za turizem v Oddelku za gospodarske dejavnosti in turizem.

VI. VIRI, NAČIN IN POGOJI FINANCIRANJA ZA IZVAJANJE DEJAVNOSTI

9. člen

Viri financiranja za izvajanje dejavnosti zavoda so:

- turistična taksa in druga proračunska sredstva ustanovitelja,
- sredstva članarin,
- prostovoljni prispevki ustanovitelja,
- sredstva Nacionalne turistične organizacije za pospeševanje razvoja turizma,
- lastni prihodki zavoda,
- sredstva proračuna Republike Slovenije iz naslova koncesijskih dajatev za prirejanje posebnih iger na srečo, ki so namenjena lokalnim skupnostim za prijaznejše okolje in turistično infrastrukturo,
- darila, dotacije in drugi prihodki.

10. člen

Za izvajanje dejavnosti pospeševanja turizma, za katero je zavod ustanovljen, ustanovitelj zagotavlja:

- sredstva za financiranje potrjenega letnega programa dela zavoda,
- sredstva za financiranje plač in materialnih stroškov za zaposlene,
- pokritje drugih stroškov, ki obsegajo stroške za obratovanje, amortizacijsko in investicijsko vzdrževanje.

Ustanovitelj in zavod skleneta pogodbo, s katero opredeli obseg financiranja za namene iz prvega odstavka tega člena, na osnovi potrjenega letnega programa dela zavoda. Pri ugotavljanju obsega sredstev za plače se upošteva število zaposlenih, ki jih je na osnovi sistemizacije odobril ustanovitelj ter obvezna izplačila po kolektivni pogodbi.

VII. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI MED USTANOVITELJEM IN ZAVODOM

11. člen

Ustanovitelj ima do zavoda naslednje pravice in obveznosti:

1. daje soglasje k statutu zavoda in njegovim statusnim spremembam,
2. daje soglasje k notranji organizaciji zavoda in sistemizaciji delovnih mest,
3. ugotavlja skladnost programa dela zavoda s programi Mestne občine Ljubljana in daje soglasje k programom dela zavoda,
4. daje soglasje k najemanju posojil, ki niso predvidene v letnem programu dela zavoda,
5. sprejme poslovno poročilo, obračune in zaključni račun zavoda,
6. opravlja druge zadeve, določene s tem odlokom in drugimi predpisi.

Ustanoviteljske pravice iz 1., 4. in 5. točke tega člena izvaja Mestni svet mestne občine Ljubljana, vse ostale pa župan.

12. člen

Zavod za opravljanje dejavnosti, za katero je ustanovljen, uporablja premoženje ustanovitelja, ki ga ima v uprav-

ljanju. Zavod je dolžan upravljati in uporabljati premoženje ustanovitelja s skrbnostjo dobrega gospodarja.

Morebitni presežek prihodkov nad odhodki, ki ga zavod doseže z opravljanjem svoje dejavnosti kot gospodarske javne službe, uporablja za opravljanje in razvoj te dejavnosti.

Zavod samostojno gospodari s prihodki, ki jih ustvari s povračili za storitve, opravljene za druge zainteresirane pravne in fizične osebe.

V primeru primanjkljaja sredstev za dejavnost, ki jo zavod opravlja kot gospodarsko javno službo, se način kritja tega primanjkljaja določi v soglasju z ustanoviteljem.

Ustanovitelj ima pravico do neposrednega vpogleda v vse finančne in računovodske listine ter pravico do pridobitve vseh podatkov o finančnem poslovanju.

VIII. ČLANSTVO ZAVODA

13. člen

Člani zavoda so skladno z zakonom pravne osebe in podjetniki posamezniki, katerih dejavnost je neposredno povezana s turizmom in sobodajalci ter tisti kmetje, ki opravljajo gostinsko dejavnost in imajo v Mestni občini Ljubljana svoj sedež, poslovno enoto ali drugo obliko registrirane dejavnosti.

Člani iz prejšnjega odstavka tvorijo z dnem uveljavitve tega odloka zbor članov zavoda.

Člani zavoda so lahko tudi turistična društva in druga društva.

IX. ORGANI ZAVODA IN ORGANIZIRANOST ZAVODA

14. člen

Organi zavoda so:

1. upravni odbor,
2. direktor,
3. strokovni svet.

1. Upravni odbor

15. člen

Zavod upravlja upravni odbor. Upravni odbor ima enajst članov, ki ga sestavljajo:

- šest predstavnikov ustanovitelja, ki jih imenuje Mestni svet;
- en predstavnik delavcev zavoda, ki ga delavci zavoda izvolijo s tajnim glasovanjem in
- štirje predstavniki članov zavoda, ki jih imenuje mestni svet na predlog zbora članov zavoda, ki določi po enega predstavnika iz vsake skupine s turizmom neposredno povezanih dejavnosti, skladno z odredbo o opredelitvi s turizmom neposredno povezanih dejavnosti in njihovi razporeditvi v skupine.

Trajanje mandata, pristojnosti upravnega odbora in druga vprašanja se določijo s statutom zavoda.

2. Direktor

16. člen

Poslovanje in delo zavoda vodi direktor. Direktor predstavlja in zastopa zavod ter je odgovoren za zakonitost dela zavoda. Direktor vodi tudi strokovno delo zavoda in je odgovoren za strokovnost dela zavoda.

Direktorja zavoda imenuje in razrešuje upravni odbor zavoda na podlagi javnega razpisa ter pod pogoji in na način ter po postopku, določenim s statutom zavoda.

Mandat direktorja traja štiri leta in je lahko po preteku mandata ponovno imenovan na to funkcijo.

S statutom se določijo tudi pravice, obveznosti in odgovornosti direktorja.

3. Strokovni svet

17. člen

Za obravnavanje vprašanj in predlaganje rešitev s področja strokovnega dela zavoda ima zavod strokovni svet, ki šteje sedem članov. Sestava, način oblikovanja in strokovne naloge strokovnega sveta se določijo s statutom zavoda.

4. Organizacija zavoda

18. člen

Organizacija zavoda se določi s statutom zavoda. Zavod ima lahko organizacijske enote, ki nimajo pooblastil v pravnem prometu.

X. NADZOR

19. člen

Nadzor nad poslovanjem zavoda opravlja ustanovitelj.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Za čas do imenovanja direktorja zavoda, vendar največ za dobo enega leta, Mestni svet MOL imenuje vršilca dolžnosti direktorja, ki je pooblaščen, da opravi vse potrebno za začetek dela zavoda.

21. člen

Upravni odbor zavoda se oblikuje po določilih tega odloka v šestdesetih dneh od vpisa zavoda v sodni register.

Upravni odbor zavoda najkasneje v šestdesetih dneh po svojem oblikovanju sprejme statut zavoda in ga predloži v soglasje ustanovitelju.

22. člen

Vršilec dolžnosti direktorja v 45 dneh od njegovega imenovanja pozove člane zbora k določitvi svojih predstavnikov po posameznih skupinah dejavnosti za imenovanje v upravni odbor.

23. člen

Vpis zavoda v sodni register mora vršilec dolžnosti direktorja prigrasiti najkasneje v petnajstih dneh od njegovega imenovanja.

Z dnem vpisa zavoda v sodni register zavod na podlagi sporazuma, ki ga skleneta župan in vršilec dolžnosti direktorja, prevzame posamezne delavce Oddelka za gospodarske dejavnosti in turizem.

Do vpisa v sodni register opravlja naloge pospeševanja turizma Oddelek za gospodarske dejavnosti in turizem.

24. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3710-3/00-9

Ljubljana, dne 2. aprila 2001.

Županja

Mestne občine Ljubljana

Viktorija Potočnik l. r.

1602. Sklep o cenah za pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka

Na podlagi 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95, 71/97, 13/98, 24/00 in 6/01), 5. člena odloka o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 101/00) in 22. člena odloka o koncesiji za pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka (Uradni list RS, št. 70/96) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 25. seji dne 26. 3. 2001 sprejel

S K L E P

o cenah za pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka

1. člen

S tem sklepom se določijo cene izvajalcu obvezne gospodarske javne službe pregledovanja, nadzorovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka (v nadaljevanju: dimnikarske storitve), ki je na območju Mestne občine Ljubljana, Energetski servis d.o.o., Roška 2A, Ljubljana.

2. člen

Cene posameznih dimnikarskih storitev po skupinah so:

1. Cene za redno mehansko čiščenje in letni strokovni pregled

v tolarjih na enoto

Zap. št.	Šifra	Vrsta naprave	Merska enota	Redno mehansko čiščenje	Letni strokovni pregled
1.	011	Gospodinjiski štedilnik s kanalom	Kos	575	500
2.	021	Peč do 10kW s kanalom	Kos	575	500
3.	041	Pekovska peč	Kos	1.500	1.300
	042	Gostinski štedilnik	Kos	1.500	1.300
4.	031	CKN do 60 kW	Kos	1.500	1.300
5.		Centralna kurilna naprava			
	051	od 60 do 150 kW	Kos	3.500	3.000
	052	od 150 do 300 kW	Kos	4.500	3.800
	053	od 300 do 400 kW	Kos	6.000	5.000
	054	od 400 do 700 kW	Kos	8.000	6.500
	055	od 700 do 1000 kW	Kos	10.000	7.000
	151	od 1000 do 1500 kW	Kos	12.000	9.000
	152	od 1500 do 2000 kW	Kos	14.000	11.000
	153	od 2000 do 2500 kW	Kos	16.000	13.000
	154	od 2500 do 3000 kW	Kos	18.000	15.000
	155	od 3000 do 4000 kW	Kos	25.000	20.000
	156	od 4000 do 5000 kW	Kos	30.000	25.000
	157	nad 5000 kW	Kos	po dogovoru	po dogovoru
6.	061	Samostojni dimnik do Ø = 20 cm ali 20 x 20 cm	Tuljava	1.025	900
7.	062	Samostojni dimnik nad Ø = 20 cm ali 20 x 20 cm do Ø = 40 cm ali 40 x 40 cm	Tuljava	1.475	1.188
8.	065	Samostojni dimnik nad Ø = 40 cm ali 40 x 40 cm	Ura	1.888	3.375
9.	069	Plezalni dimnik	Ura	1.888	3.375
11.	081	Shunt ali zbirni dimnik	Tuljava	925	788
12.	091	Shunt priključek	Kos	1.238	1.025
13.	101	Dimovod do Ø = 20 ali 20 x 20 cm do 1 m dolžine	Kos	325	325
14.		Vsak nadaljnji meter	m	213	175
15.	102	Dimovod nad Ø = 20 cm ali 20 x 20 cm do Ø = 40 cm ali 40 x 40 cm do 1 m dolžine	Kos	938	763
16.		Vsak nadaljnji meter	m	625	488
17.	116	Dimovod nad Ø = 40 ali 40 x 40 cm	Ura	1.888	3.375
18.	119	Plezalni dimovod	Ura	1.888	3.375
19.		Zračniki:			
	121	- navadni	Tuljava	463	400
	122	- shunt	Tuljava	725	625
	22	- priključek na shunt zračnik	Tuljava	1.238	1.025
	123	- iz kurišča	Tuljava	850	713
20.	131	Iztočnica	Kos	575	500
21.		Hranilniki goriva	Ura	-	3.375

2. CENE STROKOVNIH PREGLEDOV ZA IZDAJO DIMNIKARSKEGA SOGLASJA

Zap. št.	Šifra	Vrsta storitve	Merska enota	Cena strokovnih pregledov v tolarjih
1.		Etažno stanovanje	Stan.	4.600
2.		Hiša:		
	221	– enostanovanjska	Hiša	5.038
	222	– dvostanovanjska s kotlovnico	Hiša	5.913
	223	– tristanovanjska s kotlovnico	Hiša	6.563
3.		Lokali in ustanove (šole, vrtci, upravni lokali, poslovni objekti...)		
	231	– do 100 m ²	Lokal	7.663
	232	– do 200 m ²	Lokal	9.413
	233	– nad 200 m ²	Lokal	10.400
4.	251	Kotlovnice v industriji in Stanovanjskih blokih do 1000 kW	Kotlovnica	12.038
			Stanovanje	500
5.	261	Stanovanjska blokovna gradnja, kotlovnice v industriji in ostale kotlov. nad 1000 kW	Kotlovnica	12.913
			Stanovanje	575
6.	271	Novogradnja z daljinskim ogrevanjem	Stanovanje	925

3. CENE MERITEV EMISIJ DIMNIH PLINOV

Zap. št.	Šifra	Vrsta naprave	Merska enota	Cene meritev emisij dimnih plinov v tolarjih
1.		Enostopenjski gor. do 60 kW	1 mer.	6.563
2.		Enostopenjski gor. nad 60 kW	1 mer.	9.850
3.		Dvostopenjski gorilnik	2 mer.	13.125
4.		Tristopenjski gorilnik	3 mer.	16.413
5.		Gorilnik z zvezno regulacijo	3 mer.	16.413

4. CENE REŽIJSKIH UR

Zap. št.	Šifra	Vrsta storitve	Merska enota	Cene režijski ur v tolarjih
1.	040	Ročno čiščenje	Ura	1.888
2.	041	Strojno čiščenje	Ura	2.625
3.	042	Strokovni pregledi, meritve, izdelava ekspertiz (strokovne analize, strokovna mnenja itd.)	Ura	3.375
4.	043	Izžiganje katranskih oblog	Ura	3.375

3. člen

Prevoz izvajalca do uporabnika dimnikarskih storitev znaša 937 tolarjev.

4. člen

Cene za redno mehansko čiščenje se povečajo za 50% od cen rednega mehanskega čiščenja, ki so določene v 1. točki 2. člena tega sklepa in sicer v naslednjih primerih:

- kurjenja na tekoče ali plinasto gorivo,
- čiščenja za inšpekcijski pregled,
- težkih pogojev dela (višina, visoka temperatura, izpuščeno čiščenje, težki dihalni pogoji, neprimerne dostopa do naprav itd.)
- priprave kotla za konzervacijo.

5. člen

V primeru, ko uporabnik ne dovoli izvajanja dimnikarskih storitev na predviden ali dogovorjen termin, je dolžan podpisati pisno opozorilo, ki ga izda izvajalec in plačati nastale stroške izvajalca, in sicer:

– ceno prevoza iz 3. člena tega sklepa in polovično ceno režijske ure iz 4. točke 2. člena za ročno čiščenje (1/2 ure pod šifro 040), kar znaša:
937 tolarjev + 944 tolarjev = 1.881 tolarjev.

6. člen

V cenah dimnikarskih storitev nista vsebovana davek na dodano vrednost (DDV) in potrebni potrošni material.

7. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati sklep o cenah za pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov (Uradni list, RS št. 35/98).

9. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 394-2/01-3

Ljubljana, dne 26. marca 2001.

Županja
Mestne občine Ljubljana
Viktorija Potočnik l. r.

PODČETRTEK**1603. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Podčetrtek za leto 2000**

Na podlagi 98. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in 17. člena statuta Občine Podčetrtek (Uradni list RS, št. 49/99 in 95/99) je Občinski svet občine Podčetrtek na 22. redni seji dne 29. 3. 2001 sprejel

O D L O K
o zaključnem računu proračuna Občine Podčetrtek za leto 2000

1. člen

Zaključni račun proračuna Občine Podčetrtek za leto 2000 sestavljajo bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

I.	Bilanca prihodkov in odhodkov:	SIT
1.	skupni prihodki	403,606.560
2.	skupni odhodki	386,264.885
3.	proračunski presežek	
	– primanjkljaj (1-2)	17,341.674
II.	Račun finančnih terjatev in naložb:	
4.	prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev	0
5.	dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	499.896
6.	presežek (primanjkljaj) (4-5)	499.896
III.	Račun financiranja:	
7.	zadolževanje	16,800.000
8.	odplačilo dolga	17,500.000
9.	neto zadolževanje (7-8)	– 700.000
IV.	Sprememba sredstev na računih	16,141.778

2. člen

Sredstva na računih ob koncu leta 2000 v višini 16,141.778 SIT se prenesejo v sklad Občine Podčetrtek za druge namene in se vključijo v proračun Občine Podčetrtek za financiranje izdatkov proračuna prihodnjega leta.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Š. 06202-147/2001

Podčetrtek, dne 30. marca 2001.

Župan
Občine Podčetrtek
Marjan Drofenik, univ. dipl. inž. str. l. r.

1604. Odlok o proračunu Občine Podčetrtek za leto 2001

Na podlagi 3. in 45. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98), 17. ter 103. člena statuta Občine Podčetrtek (Uradni list RS, št. 45/99 in 95/99) je Občinski svet občine Podčetrtek na 22. redni seji dne 29. 3. 2001 sprejel

O D L O K
o proračunu Občine Podčetrtek za leto 2001

1. člen

S tem odlokom se ureja način izvrševanja in upravljanje s prihodki in odhodki proračuna Občine Podčetrtek za leto 2001 (v nadaljevanju: proračun).

2. člen

Z občinskim proračunom se zagotavljajo sredstva za financiranje nalog, ki jih v skladu z ustavo in zakoni opravlja Občina Podčetrtek.

3. člen

Proračun občine sestavlja bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

A)	Bilanca prihodkov in odhodkov	SIT
I.	skupni prihodki	444,452.000
II.	skupni odhodki	438,786.000
III.	proračunski presežek	5,666.000
B)	Račun finančnih terjatev in naložb	
IV.	prejeta vračila danih posojil in prodaja kap. deležev	–
V.	dana posojila in povečanje kap. deležev	–
VI.	presežek (primanjkljaj) (IV – V)	–
C)	Račun financiranja	
VII.	zadolževanje	–
VIII.	odplačilo dolga	22,266.000
IX.	neto zadolževanje (VII – VIII)	–22,266.000
X.	prenos sredstev na računu iz leta 2000	16,600.000
XI.	povečanje sredstev na računu (III, IV, IX, X)	–

Podrobnejši pregled prihodkov in odhodkov ter njihova razporeditev so razvidni v posebnem delu proračuna, ki je sestavni del občinskega proračuna.

4. člen

V proračunu so zagotovljena sredstva za delo občinskih organov in občinske uprave, za izvajanje nalog na področju družbenih dejavnosti, gospodarske infrastrukture, gospodarstva in drugih razvojnih nalog, sredstva rezerv in sredstva za odplačilo dolgov.

5. člen

Sredstva za plače in osebne prejemke delavcev občinske uprave, javnih zavodov in javnega podjetja se zagotavlja po merilih in na način, kot je določeno v zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije, kolektivnimi pogodbami in drugimi predpisi, ki urejajo to področje.

6. člen

Sredstva proračuna se delijo med letom praviloma enakomerno med vse uporabnike v okviru doseženih prihodkov in v odvisnosti od zapadlosti obveznosti, če ni med občino in uporabnikom drugače določeno.

7. člen

Sredstva proračuna uporabljajo uporabniki le za namene in v višini, kot so določeni v proračunu. Nabava opreme, investicijska in vzdrževalna dela morajo biti oddana s pogodbo, izvajalci pa izbrani na podlagi javnega razpisa ali zbiranja ponudb najmanj dveh usposobljenih ponudnikov. Javni razpisi morajo biti objavljeni v Uradnem listu RS za vsa gradbena dela, katerih vrednost presega 10.000.000 SIT in za naročila blaga in storitev, katerih vrednost presega 5.000.000 SIT.

Neposredni uporabniki pa so pri porabi proračunskih sredstev dolžni upoštevati tudi navodilo za oddajo javnih naročil male vrednosti, ki ga izda župan.

8. člen

V obvezno proračunsko rezervo se izloči 0,5% tekočih prihodkov. Ta sredstva se uporabljajo za namene, določene v 49. členu zakona o javnih finančah.

9. člen

Sredstva splošne proračunske rezervacije za financiranje posameznih namenov, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti ali zagotoviti v zadostni višini, se oblikujejo največ v višini 0,5% tekočih prihodkov.

10. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan. Župan je pooblaščen, da:

1. odloča o začasnem zmanjšanju odhodkov, če prihodki niso realizirani v planirani višini,

2. odloča o uporabi tekočih likvidnostnih sredstev zaradi ohranitve njihove realne vrednosti,

3. spremeni namen in višino sredstev za posamezne namene, če s tem ni bistveno ogroženo izvajanje nalog za katere so bila določena sredstva, vendar največ do 10% predvidene višine glavnega namena,

4. odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve do višine 1.000.000 SIT v posameznem primeru iz drugega odstavka 49. člena zakona o javnih finančah (Uradni list RS, št. 79/99),

5. odloča o uporabi splošne proračunske rezervacije, ki je namenjena za pokrivanje nepredvidenih proračunskih odhodkov do višine 200.000 SIT za posamezni namen.

O ukrepih iz 1. in 4. točke mora župan poročati občinskemu svetu.

11. člen

Sestavni del odloka o proračunu za leto 2001 so tudi finančni načrti neposrednih uporabnikov proračunskih sredstev.

12. člen

Za proračun pristojni organ občine opravlja nadzor nad finančnim, materialnim in računovodskim poslovanjem uporabnikov glede na namen, obseg in dinamiko porabe sredstev.

Če za proračun pristojni organ občine pri opravljanju proračunskega nadzora pri uporabnikih ugotovi, da se sredstva ne uporabljajo za namene, za katere so bila dodeljena, mora zahtevati, da se ta sredstva vrnejo v proračun ter o tem obvesti župana.

13. člen

Župan je dolžan o realizaciji proračuna poročati občinskemu svetu po polletnem obračunu in zaključnem računu.

14. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2001.

Št. 06202-148/2001

Podčetrtek, dne 30. marca 2001.

Župan

Občine Podčetrtek

Marjan Drofenik, univ. dipl. inž. str. I. r.

1605. Odlok o ustanovitvi proračunskega sklada

Na podlagi 56. člena zakona o javnih finančah (Uradni list RS, št. 79/99) in na podlagi 17. člena statuta Občine Podčetrtek (Uradni list RS, št. 49/99 in 95/99) je Občinski svet občine Podčetrtek na 22. seji dne 29. 3. 2001 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi proračunskega sklada

1. člen

Ustanovi se proračunski sklad občine kot evidenčni račun v okviru proračuna občine.

2. člen

Proračunski sklad se ustanovi z namenom, da se na posebnem evidenčnem računu proračuna občine ločeno zbirajo sredstva za področje stanovanjskega gospodarstva občine, in sicer:

– za gospodarjenje s stanovanji, stanovanjskimi hišami ter funkcionalnimi zemljišči;

– za financiranje gradnje in nakupa stanovanj ter prenov stanovanj in stanovanjskih hiš;

– za zagotavljanje sredstev za pridobivanje socialnih, neprofitnih in službenih stanovanj;

– za pridobivanje zemljišč za stanovanjsko gradnjo;

– za kreditiranje izgradnje, prenove in nakupa stanovanj in stanovanjskih hiš z ugodno obrestno mero;

– za izvajanje drugih nalog s področja stanovanjskega gospodarstva v skladu s stanovanjskim zakonom, statutom občine in drugimi predpisi.

3. člen

Proračunski sklad se financira iz:

- proračunskih sredstev;
- sredstev pridobljenih s prodajo stanovanj in stanovanjskih hiš;
- najemnini;
- sredstev kreditov Stanovanjskega sklada Republike Slovenije;
- vračili stanovanjskih posojil;
- prejemkov od upravljanja s prostimi denarnimi sredstvi proračunskega sklada;
- iz drugih virov.

4. člen

Obveznosti proračunskega sklada se pokrivajo iz sredstev sklada.

5. člen

Za upravljanje in razpolaganje s sredstvi proračunskega sklada je pristojen župan občine ali pa od njega pooblaščen oseba.

V primerih porabe sredstev, ki presega višino določeno z odlokom o proračunu, odloča občinski svet občine.

Izplačila v breme proračunskega sklada se lahko izvajajo do višine razpoložljivih sredstev proračunskega sklada, obveznosti pa se lahko prevzamejo v okviru utemeljeno pričakovanih prejemkov proračunskega sklada.

Neporabljena sredstva na računu proračunskega sklada na koncu leta se prenesejo v naslednje leto.

6. člen

Proračunski sklad se ustanovi za nedoločen čas z namenom izvajanja nalog na področju stanovanjskega gospodarstva.

7. člen

Sredstva proračunskega sklada so namenska in se smejo uporabljati le za namene, dogovorjene s tem odlokom.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06202-151/2001

Podčetrtek, dne 30. marca 2001.

Župan

Občine Podčetrtek

Marjan Drogenik, univ. dipl. inž. str. l. r.

1606. Odlok o ureditvi zimske službe v Občini Podčetrtek

Na podlagi drugega odstavka 8. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97), 14. točke (od 27. do 33. člena), 13. člena pravilnika o vrstah vzdrževalnih del na javnih cestah in nivoju rednega vzdrževanja javnih cest (Uradni list RS, št. 62/98), 3. in 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 3. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Podčetrtek (Uradni list RS, št. 26/96), določbah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98 in 70/00), ter 17. člena statuta Občine Podčetrtek (Uradni list RS, št. 49/99 in 95/99) je Občinski svet občine Podčetrtek na 22. redni seji dne 29. 3. 2001 sprejel

O D L O K

o ureditvi zimske službe v Občini Podčetrtek

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

S tem odlokom se določi način opravljanja, organiziranja ter izvajanja zimske službe, ki je sestavni del vzdrževanja občinskih cest in drugih javnih površin, kot obvezne gospodarske javne službe na območju Občine Podčetrtek.

2. člen

Zimska služba se opravlja na naslednjih površinah: na lokalnih cestah, javnih poteh, površinah za pešce, pločnikih, intervencijskih poteh, avtobusnih postajališčih, parkirnih in drugih podobnih površinah. Zimsko službo izvajata izvajalec zimske službe na občinskih cestah in zavezanci po tem odloku.

Zavezanci po tem odloku so lastniki zemljišč, stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov ali njihovi najemniki, v večstanovanjskih hišah pa upravniki, če je upravljanje hiše preneseno s pogodbo nanje in uporabniki nekategoriziranih cest.

II. IZVAJANJE ZIMSKE SLUŽBE

3. člen

V zimsko službo sodijo naslednja vzdrževalna dela:

1. zagotavljanje potrebnega števila prometnih znakov, obvestil in snežnih kolov;
2. posipanje javnih prometnih površin s snovmi za preprečevanje poledice;
3. pluzenje, odstranjevanje in odvažanje snega z javnih prometnih površin;
4. pluzenje snega z glavnih pešpoti na javnih (zelenih) površinah, otresanje snega z drevja in grmovja ter odstranjevanje poškodovanih dreves in odlomljenih vej;
5. odvoz snega iz avtobusnih postajališč, križišč in prehodov za pešce;
6. čiščenje objektov in naprav, zgrajevnih za intervencije in požarno varnost;
7. čiščenje odtokov uličnih požiralnikov v času odjuge;
8. odstranjevanje ledenih sveč s streh in strešnih žlebov;
9. namestitve in vzdrževanje lovilcev snega na strehah, s katerih se lahko vsuje snežni plaz in je zaradi tega ogrožena varnost občanov in premoženja;
10. ureditev in vzdrževanje žlebov in strešnih odtočnih cevi;
11. čiščenje zasneženih prometnih znakov;
12. obveščanje javnosti o stanju cest;
13. druge naloge, katere omogočajo v zimskem času promet na cestah.

Vzdrževalna dela zimske službe, katera so predhodno navedena pod 8., 9. in 10. točko, se lahko izvajajo samo v izrednih primerih, v imenu zavezanca na njegov račun, po predhodni zahtevi pooblaščen osebe iz 18. člena tega odloka.

III. NALOGE IZVAJALCA ZIMSKE SLUŽBE

4. člen

Zimsko službo na območju Občine Podčetrtek opravlja fizična ali pravna oseba (v nadaljevanju: izvajalec zimske službe) na podlagi podeljene koncesije v skladu z zakonom o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93) ali z neposredno pogodbo.

5. člen

Izvajalca zimske službe lahko na podlagi javnega razpisa v skladu z zakonom o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 39/00) ali na podlagi neposrednega zbiranja ponudb izbere krajevna skupnost.

Medsebojne pravice in obveznosti izvajalca zimske službe ter krajevnih skupnosti se uredijo s pogodbo o koncesiji ali neposredno pogodbo.

Pogodba o koncesiji se sklepa za 5 let in jo je pred potekom tega časa možno podaljšati.

Neposredna pogodba se sklepa za 2 leti in jo je pred potekom tega časa možno podaljšati.

6. člen

Izvajalec zimske službe je dolžan vsako leto do 15. oktobra izdelati izvedbeni program zimske službe, ki obsega popis vseh površin in objektov, na katerih se izvaja zimska služba in ga predloži krajevni skupnosti v potrditev in v vednost Občini Podčetrtek.

Z izvedbenim programom zimske službe iz prejšnjega odstavka se določi vrsta, obseg in razpored potrebnih strojev in druge opreme, delavcev in materiala, način uporabe teh sredstev, zlasti organizacijo pluzenja, posipanja in odstranjevanja snega s cest in ostalih javnih površin in prednostni vrstni red posipavanja ter pluzenja cest, čiščenja odtokov uličnih požiralnikov, organizacijo stalne dežurne službe, odstavne površine za vozila v primeru delnih ali popolnih zapor in nadzor nad izvajanjem zimske službe.

Zimska služba traja praviloma od 15. novembra do 15. marca. Izvedbeni program zimske službe mora vsebovati tudi izvajanje zimske službe v primeru potreb pred in po tem terminu.

7. člen

Pripravljalna dela se izvajajo pred začetkom zimskega obdobja z namenom, da se omogoči učinkovito delo zimske službe. Pripravljalna dela obsegajo zlasti dela, ki se nanašajo na:

- pripravo mehanizacije, prometne signalizacije in opreme, posipnega materiala,
- pripravo ceste in njene okolice (namestitve dopolnilne prometne signalizacije na nevarnih mestih, postavitve snežnih kolov),
- usposabljanje in strokovno izobraževanje za dela zimske službe.

8. člen

Naloge izvajalca zimske službe so, da:

1. izdelava izvedbeni program zimske službe in ga predloži v potrditev predsedniku sveta KS;
2. redno vzdržuje naprave in opremo, potrebno za zimsko službo;
3. skrbi za skladiščenje zadostne količine nasipnega materiala in soli;
4. uvaja ekološko primernejše postopke in materiale za posipavanje;
5. izvaja zimsko službo po potrjenem izvedbenem programu zimske službe in le-tega prilagaja s sprotnimi meteorološkimi napovedmi;
6. posipa ceste po prednostnem vrstnem redu takoj, ko se na vozišču zazna pojav poledice. Na cestah oziroma cestnih odsekih, za katere je v operativnem planu predvideno tudi preventivno posipanje, se posipa že ob nastopu okoliščin, v katerih se lahko pričakuje poledica;
7. začne praviloma odstranjevati novozapadli sneg, ko ga zapade 10 cm na cestiščih in 10 cm na pločnikih; višino snega ugotavlja izvajalec sam, po potrebi pa ga na to opozori pristojni delavec občinske uprave. V izjemnih primerih, ki jih

ugotovi pristojni delavec občinske uprave ali nalogodajalec, je možno začeti z odstranjevanjem snega tudi pri nižji višini zapadlega snega, kot je določeno v prejšnjem odstavku;

8. organizira stalno dežurno službo;

9. izdelava poročilo in analizo zimske službe za preteklo zimsko obdobje.

Pri izdelavi izvedenega programa zimske službe za posamezno krajevno skupnost sodeluje in nudi strokovno pomoč strokovni delavec občinske uprave.

Naloge iz 2. in 8. točke tega člena za krajevne skupnosti niso obvezujoče.

9. člen

Pri odstranjevanju snega mora izvajalec upoštevati tudi naslednje prioritete:

1. prioriteta: šolske avtobusne proge, avtobusna postajališča, javna parkirišča;
2. prioriteta: lokalne ceste;
3. prioriteta: druge javne poti in površine.

10. člen

Sneg mora biti odstranjen:

- s pločnikov tako, da je pešcev hodnik, kjer dopuščajo razmere, širok najmanj 1 m,
- z vozišča tako, da je cestišče ali prometni pas, kjer dopuščajo razmere, širok najmanj 3 m.

Sneg se praviloma ne sme odmetavati z vozišča na pločnik, kolikor je širina pločnika manjša od 1 m. Enako velja za upravljalca državnih cest, ko odstranjuje sneg z državnih cest. V izvedbenem programu zimske službe se določi pločnike, ki jih čisti izvajalec in tiste, ki jih čistijo zavezanci, izvajalec pa kasneje sneg samo odpelje.

Sneg mora biti odstranjen do 6. ure zjutraj oziroma najkasneje 24 ur po prenehanju sneženja s cest po prednostnem vrstnem redu, oziroma se sneg odstrani takoj, ko so podani pogoji iz 8. člena tega odloka.

11. člen

Postajališča avtobusnega prometa morajo biti očiščena v celotni dolžini:

- postajališča izven vozišča se očistijo v celotnem ravnem delu (brez dolžine uvoznega in izvoznega radija na postajališču);
- postajališča po robu zunanega voznega pasu se očisti v dolžini 20 m.

Na avtobusnih postajališčih v območju križišč se sneg odpelje, na ostalih avtobusnih postajališčih se snega praviloma ne sme odložiti na pločnikih.

12. člen

Predsednik sveta krajevnih skupnosti na področju zimske službe:

1. potrjuje operativni plan zimske službe,
2. spremlja izvajanje sprejetega operativnega plana zimske službe.

Finančna sredstva se zagotavljajo po sprejetem operativnem planu za tekoče leto v okviru predvidenih finančnih sredstev v proračunu občine.

IV. OBVEZNOSTI ZAVEZANCEV V ČASU ZIMSKIH RAZMER

13. člen

Zavezanci iz drugega odstavka 2. člena tega odloka so dolžni okrog svoje zgradbe, ne glede na to, ali je to javna površina, funkcionalna površina ali skupna funkcionalna površina:

1. sproti odstraniti s strehe in žlebov ledene sveče;
2. sproti posipati pločnike za hojo pešcev po poledici;
3. skrbeti, da so nameščeni in vzdrževani žlebovi in odtoki meteornih voda, snežni ščitniki in podobno na pročeljih hiš, katere so obrnjene na cesto;
4. odstraniti novozapadli sneg s pločnikov, parkirnih prostorov in drugih dohodov k objektom najkasneje do 7. ure zjutraj, podnevi pa so ga dolžni odstranjevati sproti, ko zapade 10 cm snega;
5. odstraniti sneg in led s površin, ki so potrebne za intervencije in požarno varnost.

Zavezanci iz prvega odstavka tega člena so dolžni izpolnjevati svoje obveznosti tudi, če pločniki ne potekajo neposredno ob objektu, temveč so med objekti in pločniki funkcionalne površine objektov (zelenice, parkirišča, preho-di ipd.).

Za obveznosti iz tega člena ob nezazidanih stavbnih zemljiščih morajo skrbeti lastniki ali najemniki zemljišč.

14. člen

Če pooblaščen oseba za izvajanje lokalnega nadzora ugotovi, da zavezanci niso opravili svojih obveznosti iz 8. in 13. člena tega odloka, odredi odstranitev snega izvajalcu zimske službe na stroške zavezanca. Opravljeno storitev poravnava zavezanec.

15. člen

Pločniki za pešce in pešpoti se ob snegu in poledici lahko posipajo le s soljo ali peskom oziroma drugim ustreznim materialom.

Prepovedano je posipavanje s pepelom, žaganjem, smetmi ali drugim nasipnim materialom.

Izvajalec lahko organizira prodajo soli in drugih sodobnih nasipnih materialov zavezancem iz 13. člena tega odloka.

16. člen

Zgradbe, s katerih se lahko vsuje snežni plaz, kateri ogroža varnost občanov in premoženja, morajo imeti ustrezne zadrževalne lovilce snega. Žlebovi, strešne odtočne cevi in odtoki meteornih voda na zgradbah ne smejo biti poškodovani. Sproti je treba odstranjevati ledene sveče.

Pred odstranjevanjem snega in ledenih sveč s streh je potrebno pločnik za pešce ustrezno zavarovati.

17. člen

Pri odstranjevanju snega z javnih prometnih površin, streh, funkcionalnih in drugih površin, je prepovedano onemogočanje prometa po teh površinah. Sneg se mora odlagati ob robu vozišča, pri čemer mora biti zagotovljen odvod vode, ali na površini, kjer odstranjeni sneg ne ovira prehodnosti oziroma prevoznosti udeležencev v prometu.

V času odstranjevanja snega s površin, določenih s tem odlokom, so lastniki vozil dolžni odstraniti svoja vozila z javnih prometnih površin.

Hidranti, ki so v uporabi zaradi požarne varnosti, morajo biti dostopni ob vsakem času.

18. člen

Po koncu zimskega obdobja vendar najkasneje do 1. aprila je potrebno s površin iz 2. člena tega odloka odstraniti ostanek posipnih materialov (peska), začasno dopolnilno prometno signalizacijo ter začasno prometno opremo.

V. UKREPI V PRIMERU IZREDNIH SNEŽNIH PADAVIN

19. člen

V času izrednih snežnih padavin ali velikih odjugah župan poleg izvajalca zimske službe lahko aktivira občinski štab za civilno zaščito ter enote, službe in druge operativne sestave za zaščito in reševanje in pomoč v Občini Podčetrtek. V tem primeru nadzor nad izvajanjem zimske službe prevzame občinski štab za civilno zaščito.

VI. NADZOR

20. člen

Nadzor nad pravilnim izvajanjem tega odloka opravlja pooblaščen oseba občinske uprave za izvajanje nadzora v Občini Podčetrtek in občinski redar.

Pooblaščen oseba občinske uprave za izvajanje nadzora v Občini Podčetrtek opravlja med izvajanjem del po tem odloku:

1. kvalitativni in količinski nadzor opravljenih del;
2. vodi operativne akcije ob izrednih vremenskih razmerah, ko je potrebno odstopiti od izvedbenega programa zimske službe;
3. daje izvajalcu predloge oziroma zahteve za izboljšanje organizacije potrebnega dela.

VII. KAZENSKI DOLOČBI

21. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje izvajalec zimske službe, ki stori prekršek v zvezi z opravljanjem del, če ne izvaja nalog iz 8., 9., 10. in 11. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe.

22. člen

Z denarno kaznijo najmanj 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek na kraju samem zavezanca, če:

- ne izvaja del, ki jih določa 13. člen;
- ne odstrani snega, kot določa prvi odstavek 17. člena.

Z denarno kaznijo najmanj 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek na kraju samem tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

VIII. KONČNA DOLOČBA

23. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06202-146/2001

Podčetrtek, dne 30. marca 2001.

Župan

Občine Podčetrtek

Marjan Drofenik, univ. dipl. inž. str. I. r.

1607. Odlok o določitvi pomožnih objektov in naprav ter drugih posegov v prostor, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje na območju Občine Podčetrtek

Na podlagi 51. in 62. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 73/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93 in 44/97), 1., 6. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98 in 70/00), navodila o merilih za to, kar se lahko šteje za objekte oziroma posege v prostor, za katere po zakonu ni potrebno lokacijsko dovoljenje in kaj se lahko šteje za pomožne objekte (Uradni list SRS, št. 27/85), ob uporabi 17. člena statuta Občine Podčetrtek (Uradni list RS, št. 49/99 in 95/99) je Občinski svet občine Podčetrtek na 22. redni seji dne 29. 3. 2001 sprejel

O D L O K

o določitvi pomožnih objektov in naprav ter drugih posegov v prostor, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje na območju Občine Podčetrtek

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(opis posegov)

Ta odlok določa vrsto, namen, največjo velikost in način izvedbe pomožnih objektov (v nadaljnjem besedilu: pomožni objekti), določitev postavitve začasnih objektov in naprav, namenjenih sezonski turistični ponudbi ali prireditvam in proslavam (v nadaljnjem besedilu: začasni objekti), kot tudi določitev postopka ureditve zunanjega videza obstoječih objektov (v nadaljevanju besedila: adaptacija na obstoječih objektih), za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje, temveč zadostuje odločba o prigrasitvi del.

Za pomožne objekte in druge posege v prostor ni potrebno predhodno soglasje ali mnenje ustrezne občinske službe, razen v primeru, če gre za poseg v javno infrastrukturo, last občine.

II. POMOŽNI OBJEKTI IN DRUGI POSEGI V PROSTOR

2. člen

(seznam pomožnih objektov in naprav)

Kot pomožne objekte se štejejo posegi v prostor, ki izboljšujejo bivalne pogoje stanovanjske dejavnosti, poslovne dejavnosti, kmetijske in ljubiteljske dejavnosti.

Za pomožne objekte se štejejo:

- samostojni objekti,
- dozidave obstoječih objektov.

1. pri enostanovanjskih hišah:

- montažna garaža za osebni avto, zimski vrt in drugi lahki montažni pritlični objekti, ki predstavljajo funkcionalno in oblikovno dopolnitev stanovanjskih objektov do največje bruto (v nadaljnjem: skupne) tlorisne površine 30 m²,
- lastniki in nadstrešek nad dostopom oziroma nadvozom objekta, nad balkoni in terasami; do največje skupne tlorisne površine 30 m²,
- sončni zbiralniki do največje skupne tlorisne površine 30 m²,
- tipski dimniki do najvišje višine 11 m,
- vrtna uta, shramba za vrtno orodje, vetrolov, zunanje

stopnice, zasteklitev balkonov, ki predstavljajo funkcionalno dopolnitev stanovanjskih objektov do največje skupne tlorisne površine 15 m²,

- zunanji bazen za lastne potrebe na funkcionalnem zemljišču že obstoječih površin z vkopom v teren do 2 m do največje skupne površine 30 m² s plastično kupolo, ob upoštevanju okoljevarstvenih predpisov,

- ribnik oziroma bazen za vodne biotope v sklopu funkcionalnega zemljišča že obstoječih objektov do največje skupne površine 50 m², če voda ni odvzeta iz vodotoka ali zbiralnika za pitno vodo/kapnico. Investitor mora imeti zagotovljen potreben izvir, čigar povprečna dnevna izdatnost ne presega 4000 l,

- drvarnica, deponija za kurivo, zemljanka do največje skupne tlorisne površine 20 m²,

- tople grede in zaprti tipski rastlinjaki do skupne tlorisne površine 30 m²,

- položitev vodov za hišne/terciarne komunalne priključke in naprave (vodovod, kanalizacija, plinovod, električna, CaTV, telekomunikacije ipd.),

- manjše tipske biološke čistilne naprave do deset enot,

- vrtno in dvoriščne lesene in žičnate mejne ograje, oporni zidovi do maksimalne višine 0,95 m (razen, če le-to ne nasprotuje obstoječim prostorskim izvedbenim načrtom ali prostorsko izvedbenim aktom),

- tipski mali rezervoar za tekoči plin prostornine do 5 m³, z izvedbo razvoda na objektu in priključka na objekt,

- odstranitev pomožnih objektov in naprav,

- kurniki, začniki in drugi manjši objekti za rejo malih živali do največje skupne tlorisne površine 10 m², če poseben odlok to ne prepoveduje,

- ureditev prostora za smetnjake, ki pa mora biti izveden tako, da je možno ustrezno mokro čiščenje in da je prostor zavarovan pred vstopom živali,

- tlakovanje in ureditev funkcionalnih zemljišč,

- parkirne površine do pet parkirnih mest;

2. pri objektih, namenjenih opravljanju kmetijske dejavnosti:

- ovčnjaki, svinjaki ipd., ki niso namenjeni intenzivni reji, skednji, leseni kozolec za sušenje krme, leseni dvojni kozolec maksimalne tlorisne površine 120 m², kašče in lope za shranjevanje sena, krme, stelje in orodja, strojna lopa za spravilo kmetijskih strojev, ki služijo osnovni dejavnosti kmetijskega gospodarstva do končne višine slemena 6 m ter največje skupne tlorisne površine 50 m²,

- tipski silosi brez nadstreška za shranjevanje živilske krme z atestom, do največje prostornine 90 m³,

- gnojne jame za gnojevko v vodo neprepustni izvedbi do prostornine do 90 m³, na funkcionalnem zemljišču že obstoječih gospodarskih objektov, če niso locirana v neposredni okolici stanovanjskih objektov,

- gnojišča v vodo neprepustni izvedbi do skupne tlorisne površine 30 m² na funkcionalnem zemljišču že obstoječih objektov, če niso locirana v neposredni okolici stanovanjskih objektov. Le-te je možno graditi le, če navedena prostornina oziroma površina zadošča za skladiščenje gnojke oziroma gnoja in gnojnice za dobo 6 mesecev,

- pletena žična ograja za ograditev trajnih nasadov in obore do višine 2 m,

- tlakovanje in ureditev funkcionalnih zemljišč,

- tipski platenik tlorisnih dimenzij do maksimalno 150 m², če opravlja kmetija dopolnilno dejavnost, čigar tehnologija zahteva postavitev platenika oziroma platenikov,

- postavitev manjših namakalnih naprav za potrebe kmetijske proizvodnje, če ima kmetija zagotovljen izvir izdatnosti do 4000 litrov na dan;

3. pri več stanovanjskih objektih:

- latniki in nadstrešek nad vhodi do največje skupne tlorisne površine 30 m²,
- nadstrešek nad parkiriščem do največje skupne tlorisne površine 13 m²/na enoto,
- sončni zbiralniki do največje skupne tlorisne površine 60 m²,
- tipski dimniki do najvišje višine 17 m,
- položitev vodov za hišne/terciarne komunalne priključke in naprave (vodovod, kanalizacija, plinovod, električna, CaTV, telekomunikacije ipd.),
- tipski mali rezervoar za tekoči plin prostornine do 5 m³, z izvedbo razvoda na objektu in priključka na objekt,
- ureditev prostora za smetnjake, ki pa mora biti izveden tako, da je možno ustrezno mokro čiščenje in da je prostor zavarovan pred vstopom živali,
- vrtno in dvoriščne lesene in žičnate mejne ograje, oporni zidovi do maksimalne višine 0,95 m (razen če le-to ne nasprotuje obstoječim prostorskim izvedbenim načrtom ali prostorsko izvedbenim aktom),
- tlakovanje in ureditev funkcionalnih zemljišč;

4. poslovni objekti:

- nadstrešnice, vetrolovi, zunanje stopnice do največje skupne tlorisne površine 30 m², ob upoštevanju predhodnega urbanističnega mnenja o ustreznosti posega, ki ga izda pristojna občinska urbanistična služba,
- garderobe, shrambe rekvizitov, WC ipd., (vse montažne) na prostorih za rekreacijo do skupne tlorisne površine 15 m²,
- položitev vodov za hišne komunalne priključke (vodovod, kanalizacija, plinovod, električna, CaTV, telekomunikacije ipd.),
- tlakovanje in ureditev funkcionalnih zemljišč, vrtno in dvoriščne lesene in žičnate mejne ograje, oporni zidovi do maksimalne višine 0,95 m (razen če le-to ne nasprotuje obstoječim prostorskim izvedbenim načrtom ali prostorsko izvedbenim aktom);

5. drugi pomožni objekti:

- čebelnjaki, ki niso namenjeni bivanju, z največ dvajset panji ter višine prednje kapne lege 3,2 m nad koto nivelete tal do največje skupne tlorisne površine 20 m², na točkovnih temeljih, potrebno soglasje čebelarke družine s pripadajočega pašnega katastra,
- kapnice in zajetja pitne vode za največ tri uporabnike (enote) zajetja,
- lesene lope za spravilo orodja na površinah, namenjenih vrtničarjem do največje skupne tlorisne površine 5 m², ob upoštevanju predhodnega soglasja ustrezne občinske službe,
- drobna urbana oprema, dodatna oprema parkov, otroških igrišč, gradbišč in počivališč,
- sakralni objekti (križi, kapelice, znamenja) do skupne tlorisne površine 6 m² in višine 4,5 m,
- oznake na zgradbah in javnih površinah, reklamni panoji, opozorilne table, spominska obeležja in javne ali zasebne zunanje plastike, ki ne zahtevajo dodatne zunanje ureditve,
- stojala za kolesa z nadstrešnico ob javnih zgradbah v obsegu in izvedbi, ki ne ovira ostalih urbanističnih in drugih ureditev,
- cestne naprave za umirjanje prometa, posegi za odstranjevanje arhitekturnih ovir za invalide, pomične ovire na uvozi za parkiranje, uvozne rampe ipd.,
- asfaltiranje občinskih in lokalnih cest, vzdrževalna in ureditvena dela ter modernizacija na nekategoriziranih cestah in poteh; v primerih, ko se gabariti obstoječe ceste ne spreminjajo,

- telefonske govornice, tipska avtobusna postajališča,
- oprema obstoječih parkov, počivališč, otroških igrišč, športnih objektov in naprav za rekreacijo,
- zasipanje jaškov in izravnave terena do 1 ha, če se s posegom ne prizadene škoda sosednjim zemljiščem ali objektom,
- drenaže na posameznih zemljiščih do površine 1 ha, namenjene lastni rabi lastnika zemljišča,
- vzdrževanje in urejanje manjših vodotokov ob soglasju in pogojih upravljalca vodotoka.

3. člen

(obvezne priloge)

Pri drugi točki drugega člena tega odloka je potrebno vlogi za izdajo odločbe o priglasitvi del priložiti dokazilo o opravljanju kmetijske dejavnosti, ki ga izda pristojna upravna enota.

K strokovni rešitvi prve in druge alineje tretje točke drugega člena tega odloka je potrebno dobiti pisno urbanistično mnenje o ustreznosti posega, ki ga izda pristojna občinska služba za prostor.

Za vse posege razen enajste alineje iz 5. točke 2. člena je potrebno imeti pozitivno mnenje ustrezne občinske urbanistične službe; kolikor pa ta presodi, pa tudi prostorsko presojo, ki jo izdela pooblaščen projektantska hiša.

4. člen

(omejitve pomožnih objektov in naprav)

Z odstranitvijo objektov se mora zemljišče vzpostaviti v prvotno stanje.

Objekti se ne morejo postavljati v obliki vrstne gradnje, razen nadstreška parkirnega prostora (2. člen, oznaka tri/večstanovanjski objekti).

III. ZAČASNI OBJEKTI IN NAPRAVE

5. člen

(seznam začasnih objektov in naprav)

Kot pomožne objekte je potrebno obravnavati objekte in posege v prostor, ki izboljšujejo pogoje turističnih dejavnosti ali prireditvev in izvedbo prireditvev.

Začasne objekte se štejejo:

- zračni baloni/šotori za tenis igrišča površine do 200 m²,
- ureditev sezonskih in gostinskih vrtov do največ 50 m² skupne tlorisne površine,
- objekti, namenjeni začasnemu sezonski in turistični prodaji do največ 24 m² skupne tlorisne površine,
- postavitve začasne platnene strehe/šotora nad gostinsko teraso ali prehodom do največ 60 m² skupne tlorisne površine,
- začasni objekti za prireditve,
- začasni objekti za športne dejavnosti, kot so tribune za enkratno prireditve, baloni, bivalni vsebniki ipd.,
- ureditve pokritih razstavnih prostorov,
- postavitve prodajnih avtomatov za vnaprej pripravljene izdelke, naprav za točenje pijač ipd.,
- postavitve prenosnih sanitarnih blokov do 15 m² skupne tlorisne površine,
- postavitve markiz,
- postavitve prenosnih smučarskih vlečnic za lastne potrebe z izgradnjo temeljev,
- ureditev ledenih površin za lastne potrebe,
- ureditev smučin za kreativni tek na smučeh,
- postavitve montažnih gradbenih odrov.

Začasni objekti, naprave, oprema, kot je navedeno v drugem odstavku tega člena, se morajo odstraniti, ko prenehajo razlogi, za kaj so bili postavljeni. Ob vložitvi vloge o priglasitvi mora biti naveden datum odstranitve.

6. člen

(obveznost skladnosti ureditve s prireditvijo)

Postavitev začasnih objektov iz četrte, pete in šeste alineje 5. člena morajo biti v skladu s programom prireditve. Skladnost s programom prireditve ugotavlja Občinska uprava občine Podčetrtek.

7. člen

(omejitve)

Postavitev začasnih objektov iz prve, druge, tretje in četrte alineje 5. člena je možna tudi na javnih površinah (trgi, ploščadi, pločniki) tako, da se zagotavlja prosti prehod širine najmanj 1,25 m.

Postavitev začasnih objektov je v skladu s pogoji iz 5. člena tudi na javnih površinah, kot so:

- lokalne ceste in javne poti,
- parki, drevoredi, zelenice, otroška igrišča, gozdovi s posebnim pomenom.

IV. POSEGI V STAVBE

8. člen

(seznam adaptacij)

Za adaptacije na obstoječih objektih, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje, se štejejo tudi vsa dela, s katerimi bistveno ne spreminjamo zunanji videz objektov:

- zasteklitev balkonov, za večstanovanjske in poslovne objekte mora biti izdelan enoten projekt za celotno zgradbo,
- postavitve zimskih vrtov na terasah do talne površine 30 m², za večstanovanjske in poslovne objekte po enotnem izdelanem projektu za celotno zgradbo,
- zamenjava zunanjega stavbnega pohištva po obodnicah,
- za več stanovanjske in poslovne objekte mora biti izdelan enoten projekt za celotno zgradbo,
- zamenjava strešne kritine,
- namestitve strešnih oken v ravnini strehe,
- ureditev strešnih oken izven ravnine strehe,
- zamenjava barve oziroma obdelave fasade,
- za več stanovanjske in poslovne objekte mora biti izdelan enoten projekt za celotno zgradbo.

9. člen

(obvezne priloge k adaptaciji)

Za vse posege, navedene v 8. členu je potrebno predložiti skico rešitve ustrezni občinski urbanistični službi ter pridobiti pozitivno mnenje le-te; kolikor pa ta presodi, pa tudi prostorsko presojo, ki jo izdela pooblaščen projektantska hiša.

10. člen

(omejitve adaptacij)

Za adaptacije na obstoječih objektih, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje, velja, da:

- se ne spremeni vertikalni in horizontalni gabarit objekta in njegov izgled,
- da se z adaptacijo ne posega v konstrukcijske elemente,

- da adaptacija ne zahteva novih komunalnih priključkov ali ojačanje obstoječih,
- da se z adaptacijo ne spreminja osnovna funkcija in zmogljivost objekta.

Objekti se ne morejo postavljati v obliki vrstne gradnje.

V. OMEJITVE

11. člen

(omejitve s strani prostorske zakonodaje)

Postavitev pomožnih objektov ne sme biti v nasprotju z rešitvami v prostorskih sestavinah planskih aktov, prostorsko izvedbenih aktov ter z drugimi splošnimi akti in z njimi ne smejo biti prizadeti zakoniti interesi drugih oseb.

Prav tako morajo biti v skladu z zahtevami o varstvu okolja, sanitarnimi, požarnovarstvenimi, vodnogospodarskimi, obrambnozaščitnimi zahtevami ter zahtevami v zvezi z varovanjem naravne in kulturne dediščine.

12. člen

(splošne omejitve)

Pri postavitvi pomožnih objektov mora stranka v postopku upoštevati naslednje splošne omejitve:

- da ne poslabšuje pogojev rabe zemljišč, sosednjih objektov in naprav,
- da predvideni posegi ne zahtevajo novih trajnih komunalnih in drugih priključkov na javne komunalne objekte in naprave,
- da narava pomožnega objekta ne narekuje posebne statične presoje ali drugega gradbeno-tehničnega dovoljenja.

13. člen

(odmiki od parcelnih mej)

Odmiki posameznih pomožnih objektov od posestne meje so določeni v veljavnih občinskih PIA/PIN.

14. člen

(skupne površine)

Pomožnega objekta ni možno dograjevati z novimi priglasitvami.

Pomožni objekti so lahko leseni ali zidani, zgrajeni na pasovnih ali točkovnih temeljih. Postavijo se ob upoštevanju požarnovarnostnih predpisov.

Pomožni objekti so lahko le pritlični in nepodkleteni – razen zemljanke, višina etaže je lahko največ do 3 m.

VI. NADZOR

15. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo v skladu z zadevno zakonodajo v Republiki Sloveniji pristojne inšpekcijske službe.

VII. KONČNI DOLOČBI

16. člen

(prenehanje veljavnosti predhodnega odloka)

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati na območju Občine Podčetrtek odlok o določitvi pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin (Uradni list SRS, št. 26/89).

17. člen

(začetek veljavnosti odloka)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06202-145/2001

Podčetrtek, dne 30. marca 2001.

Župan

Občine Podčetrtek

Marjan Drofenik, univ. dipl. inž. str. l. r.**ŽETALE****1608. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Žetale za leto 2000**

Na podlagi 13. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94), in 3. točke 98. člena zakona o javnih finančah (Uradni list RS, št. 79/99) in 104. člena statuta Občine Žetale (Uradni list RS, št. 24/99, 11/01) je Občinski svet občine Žetale na seji dne 27. 3. 2001 sprejel

O D L O K**o zaključnem računu proračuna Občine Žetale za leto 2000**

1. člen

Zaključni račun proračuna Občine Žetale za leto 2000 izkazuje:

A) Bilanca prihodkov in odhodkov	v SIT
I. Skupaj prihodki	305,468.305
II. Skupaj odhodki	363,075.904
III. Proračunski primanjkljaj	57,607.599
B) Račun finančnih terjatev in naložb	
IV. Prejeta vračila posojil	-
V. Dana posojila	-
VI. Prejeta minus dana posojila	-
C) Račun financiranja	
VII. Zadolževanje	36,700.000
VIII. Odplačilo dolga	-
IX. Neto zadolževanje	36,700.00
X. Zmanjšanje sredstev na računu	20,907.599
Stanje prihodkov iz leta 1999	30,236.616

Zmanjšanje sredstev na računu se pokrije iz sredstev na računu, prenesenih iz preteklega proračunskega leta.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 062-01-0020/2001

Žetale, dne 27. marca 2001.

Župan

Občine Žetale

Anton Butolen l. r.**1609. Odlok o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju občine**

Na podlagi 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 16. člena statuta Občine Žetale (Uradni list RS, št. 24/99 in 11/01) in na podlagi odloka o gospodarskih javnih službah na območju občine ter na podlagi drugih veljavnih predpisov izdanih na njihovi podlagi je Občinski svet občine Žetale, na seji dne 27. 3. 2001 sprejel

O D L O K**o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju občine**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa pogoje in način odvajanja in čiščenja odpadnih voda, gospodarjenje z objekti in napravami, kateri služijo za odvajanje in čiščenje odplak nastalih v gospodinjstvih, industrijskih in pri drugih uporabnikih, odvajanje padavinske vode iz naselij, katera so priključena na javno kanalizacijsko omrežje in obveznosti, pravice in odgovornosti upravljalca in uporabnikov teh objektov in naprav.

2. člen

Gospodarska javna služba iz 1. člena tega odloka obsega:

1. odvajanje komunalnih odpadkov voda na območjih, kjer obstajajo sistemi javne kanalizacije,
2. odvajanje komunalnih odpadnih voda na območjih, kjer ni sistemov javne kanalizacije,
3. odvajanje padavinskih voda v javno meteorno ali javno kanalizacijo mešanega tipa,
4. odvajanje tehnoloških odpadnih voda v sisteme javne kanalizacije,
5. čiščenje komunalnih voda, tehnoloških odpadnih voda in njihovih mešanic,
6. čiščenje padavinskih odpadnih voda.

3. člen

Gospodarsko javno službo odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju občine izvaja Komunalno podjetje Ptuj (v nadaljevanju besedila: upravljalca) na podlagi sklepa občinskega sveta.

4. člen

Za uporabnika javne kanalizacije se šteje vsaka fizična in pravna oseba, ki odvaja odpadne vode v javno kanalizacijo. Za naprave, s katerimi upravlja in razpolaga uporabnik in so njegova last, štejejo objekti in naprave navedene v 6. členu tega odloka, ne glede na dolžino in profil, do priključka na javno kanalizacijo, z vsemi objekti in napravami v zgradbah in na zemljiščih.

5. člen

Javna kanalizacija je celotno kanalizacijsko omrežje s pripadajočimi objekti in napravami, ki služijo odvajanju in čiščenju komunalnih, tehnoloških in padavinskih odpadnih voda ter je v upravljanju in vzdrževanju upravljalca.

II. OBJEKTI IN NAPRAVE UPORABNIKOV IN UPRAVLJALCA

1. Objekti in naprave uporabnika

6. člen

Objekti in naprave uporabnika so:

- kanalizacijski priključek,
- interna kanalizacija,
- začasne naprave in objekti za predčiščenje odpadnih voda (lokalne čistilne naprave, greznice, gnojnične jame), za čas do priključitve na javno kanalizacijo,
- interna črpališča odpadnih vod,
- vodomeri na lastnih vodnih virih ali na iztokih pred izpustom v javno kanalizacijo,
- merna mesta in vzorčevalniki na kanalizacijskem priključku ali na vtokih in iztokih iz internih čistilnih naprav.

Objekte in naprave iz prvega odstavka tega člena vzdržuje uporabnik na svoje stroške. Uporabnik je dolžan s temi napravami in objekti gospodariti tako, da je omogočeno nemoteno odvajanje odpadne in padavinske vode ter, da voda pred iztokom v javno kanalizacijo izpolnjuje zahtevane pogoje uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda in virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96).

7. člen

Kanalizacijski priključek na javno kanalizacijo se lahko izvede le v revizijski jašek. Kanalizacijski priključek poteka od objekta ki se priključuje, do revizijskega jaška na javnem omrežju, v katerega se naveže in mora biti vedno dostopen upravljalcu zaradi nadzora. Izgradnjo kanalizacijskega priključka financira uporabnik in je njegova last.

8. člen

Interna kanalizacija je kanalizacija v zgradbi in na zemljišču uporabnika do prvega jaška na kanalizacijskem priključku.

2. Objekti in naprave upravljalca

9. člen

Objekti in naprave upravljalca so:

- a) sekundarno omrežje in naprave
 - kanalizacija mešanega in ločenega sistema za neposredno priključevanje porabnikov na posameznem območju (v stanovanjskih, industrijskih, turističnih in manjših naseljih),
 - črpališča za prečrpavanje odpadne in padavinske vode na sekundarnem omrežju,
 - naprave za čiščenje odpadne vode v posameznem območju (stanovanjskem, industrijskem, turističnem in manjših naseljih).

Primerno omrežje in naprave

- kanalski vodi za odvajanje odpadnih in padavinskih voda iz dveh ali večstanovanjskih ali drugih območij v ureditvenem območju naselja (industrijskih območjih, turističnih območjih, manjših naseljih),
- črpališča za prečrpavanje odpadne in padavinske vode iz večstanovanjskih in drugih območij v ureditvenem območju naselja (industrijskih območjih, turističnih območjih, manjših naseljih),
- naprave za čiščenje odpadnih voda za večstanovanjskih ali drugih območij v ureditvenem območju naselja (industrijskih območjih, turističnih območjih, manjših naseljih).

b) Magistralno omrežje in naprave

- kanalski vodi za odvajanje odpadnih in padavinskih voda regijske ali medregijskega pomena,

- črpališča za prečrpavanje odpadnih in padavinskih voda na magistralnem omrežju,
- naprave za čiščenje odpadnih in padavinskih voda na magistralnem omrežju (centralne čistilne naprave).

10. člen

Upravljelec je dolžan voditi kataster kanalizacijskega omrežja, ki mora vsebovati seznam in lego objektov in naprav iz 9. člena tega odloka ter register kanalskih priključkov.

III. POGOJI ZA PRIKLJUČITEV NA JAVNO KANALIZACIJO

11. člen

Komunalne in tehnološke odpadne vode se praviloma odvaja do čistilnih naprav ločeno od padavinskih odpadnih vod. Le izjemoma se odvajajo skupaj v mešanem kanalizacijskem sistemu. Meteorne odpadne vode je po predhodnem čiščenju v peskolovilih in po potrebi v koalescenčnih lovilcih mineralnih olj, potrebno ponikati ali odvesti po meteorni kanalizaciji in odvodnih jarkih do vodotokov, v skladu s soglasjem upravljalca vodotoka. Način odvodnje meteornih vod določita upravljalca v soglasjih.

12. člen

Objekte, ki še niso priključeni, je treba priključiti na javno kanalizacijo v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega odloka, če to dopuščajo zmogljivosti in tehnična izvedba javne kanalizacije.

13. člen

Uporabnik mora ob priključitvi na javno kanalizacijo opustiti greznice in upravljalcu omogočiti nadzor nad kanalskim priključkom.

14. člen

Upravljelec izdaja soglasja k:

- prostorskim izvedbenim aktom,
- lokacijski dokumentaciji,
- na projekt za pridobitev gradbenega ali enotnega gradbenega dovoljenja,
- za priključitev na javno kanalizacijo,
- za pridobitev uporabnega dovoljenja,
- na priglasitve manjših gradbenih del, v primerih ko se na priglasitev izvajajo objekti odvajanja in čiščenja odpadnih vod.

Upravljelec sodeluje pri tehničnih pregledih novo zgrajenih objektov in naprav javne kanalizacije.

15. člen

Uporabnik predloži k vlogi za pridobitev soglasja iz prejšnjega člena ali pred priključitvijo objekta naslednjo dokumentacijo:

- a) za soglasja k lokacijski dokumentaciji:
 - lokacijsko dokumentacijo,
 - situacijo z vrisanim objektom v merilu 1 : 1000 ali 1 : 500,
 - opis specifičnosti gradnje in namembnosti objekta s predvideno potrošnjo vode in karakteristike onesnaževanja;
- b) za soglasje k projektu za pridobitev gradbenega ali enotnega gradbenega dovoljenja:
 - pravnomočno lokacijsko dovoljenje (v primeru pridobivanja gradbenega dovoljenja),
 - lokacijsko dokumentacijo (v primeru pridobivanja enotnega gradbenega dovoljenja),
 - situacijo z vrisanim objektom v merilu 1 : 1000 ali 1 : 500,

– projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja s projektom zunanje ureditve, ki določa način odvodnje komunalnih, tehnoloških in padavinskih odpadnih vod,

– soglasja lastnikov ali uporabnikov parcel, po katerih bo potekal priključek, last uporabnika, oziroma sodna odločitev, ki nadomesti soglasje,

– izračun biokemijske obremenitve,

– opis tehnološkega postopka s podatki o odpadnih in nevarnih snoveh v proizvodnji;

c) soglasje za priključitev obstoječih objektov in soglasje za priključitev, če ni bilo izdano že v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja:

– pravnomočno gradbeno dovoljenje če je bilo izdano, oziroma dokaz o legalnosti gradnje (zemljiškoknjižni izpisek z navedbo leta izgradnje objekta),

– katastrski načrt (mapna kopija),

– situacija z vrisanim objektom v merilu 1 : 1000 ali 1 : 500,

– načrt stojne (vodovodne napeljave),

– soglasje lastnikov, upravljalcev oziroma uporabnikov parcel, preko katerih bo potekal priključek, oziroma sodno odločitev, ki nadomesti soglasje,

– projekt interne kanalizacije in kanalizacijskega priključka;

d) soglasje na priglasitve manjših gradbenih del, objektov odvajanja in čiščenja odpadnih vod:

– minimalno tehnično dokumentacijo z mapno kopijo, situacijo z vrisano traso objekta v merilu 1 : 1000 ali 1 : 500, geodetskim posnetkom, vzdolžnimi profili in popisi del,

– soglasje lastnikov, upravljalcev oziroma uporabnikov parcel preko katerih bo potekal vod, oziroma sodno odločitev, ki nadomesti soglasje.

16. člen

Priključek na javno kanalizacijo se izvede praviloma za vsak objekt posebej. Če se zaradi racionalnosti izvedbe poveže več objektov z enim priključkom, je potrebno na priključku, kjer se cevovodi združijo izvesti revizijski jašek.

17. člen

Upravljalca je dolžan dovoliti priključitev na javno kanalizacijo, ko je uporabnik izpolnil vse pogoje, določene s soglasji in predložil vso potrebno dokumentacijo. Uporabnik mora pred izvedbo priključka lastniku-občini poravnati povračilo za priključek na kanalsko omrežje, ali pri ustreznem organu le-te pridobiti potrdilo o oprostitvi plačila povračila. Uporabnik poravna enkratni znesek povračila ne glede na to ali se priključuje samo na javno fekalno kanalizacijo, javno meteorno kanalizacijo, na obojno hkrati, ali v izjemnih primerih na mešan sistem javne kanalizacije. Če priključitev ni možna, mora upravljalca o tem obvestiti uporabnika.

18. člen

Vsa dela pri graditvi objektov javne kanalizacije in priključkov nadzira upravljalca. Priključitev na javno kanalizacijo lahko izvede pod nadzorom upravljalca le izvajalec, ki je za to usposobljen in ima pisno pooblastilo upravljalca za izvajanje tovrstnih del. Pisno pooblastilo se izda za dobo enega leta in ni prenosljivo.

Upravljalca po priključitvi vpiše uporabnika javne kanalizacije v evidenco uporabnikov in mu izda potrdilo o priključitvi.

Ukinitev priključka na javno kanalizacijo je mogoče le v primeru rušenja priključenega objekta. Priključek objekta odjavi uporabnik objekta, ki objekt ruši, najkasneje 14 dni pred ukinitvijo priključka. Upravljalca po odjavi zbriše uporabnika iz evidence uporabnikov.

IV. PREVZEM JAVNIH DEL OBJEKTOV ODVAJANJA IN ČIŠČENJA ODPADNIH VOD V UPRAVLJANJE

19. člen

Investitor graditve objektov javne kanalizacije in čiščenja odpadkov mora po končani gradnji prenesti objekte in naprave v upravljanje in gospodarjenje upravljalcu.

Za prevzem objektov in naprav javne kanalizacije in čiščenja odpadkov v upravljanje morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

– kanalizacijska mreža in naprave, ki se predajajo morajo imeti vso potrebno tehnično dokumentacijo, soglasja, pozitivno opravljen preizkus vodotesnosti, kataster, evidenco priključkov, uporabno dovoljenje, evidenco osnovnih sredstev in njihove vrednosti, urejena lastninska razmerja itd.,

– za objekte čiščenja odpadkov, ki se predajo morajo imeti vso potrebno dokumentacijo, soglasja, poslovnik o obratovanju, navodila za obratovanje, uporabno dovoljenje, servisne in garancijske listine, evidenco osnovnih sredstev in njihove vrednosti),

– izračunana in sprejeta mora biti cena odvajanja in čiščenja odpadnih vod, ki upravljalcu omogoča nemoteno upravljanje javnih prevzetih objektov in naprav, ali na drug način zagotovljeno pokrivanje stroškov obratovanja,

– postopek prevzema mora biti izveden dokumentirano z zapisniki o primopredaji (dokumentacije, evidence knjigovodski podatki, blagajniški podatki, listine o lastništvu, podatki o terjatvah in dolgovih in ostalih poslovnih zadevah),

– prevzem mora potrditi organ upravljanje upravljalca.

V. MERITVE KOLIČIN ODPADNIH IN PADAVINSKIH VODA IN MERITVE ONESNAŽENJA ODPADNIH VODA

20. člen

Količina odpadnih voda posameznega uporabnika se ugotovi:

Na osnovi odčitkov vgrajenega vodomera na kanalizacijskem omrežju uporabnika, vgrajenem na delu kanalizacije, kjer registrira vso odpadno vodo uporabnika, ki se steka v javno kanalizacijsko omrežje

Na osnovi porabljene vode odčitane iz vgrajenega vodomera na javnem vodovodnem omrežju na lastnem črpalšču uporabnika, za primere, ko uporabnik nima vgrajenega vodomera na izpustu v javno kanalizacijsko omrežje.

Količino odpadnih voda ugotavlja upravljalca kanalizacijskega omrežja.

21. člen

Uporabniki, ki uporabljajo vodo iz lastnih vodnih virov ali imajo meritev količin odpadkov izvedeno pred izpustom v javno kanalizacijsko omrežje, morajo vgrajene vodometre vzdrževati sami. Vsi uporabniki z lastnimi viri vode, sklenejo z upravljalcem javne kanalizacije pogodbo o odvajanju odpadnih vod in načinu meritev odvedenih količin vode.

Uporabniki vode, ki z lastnimi objekti in napravami izkoriščajo vodne vire in nimajo vgrajenih vodometrov, jih morajo vgraditi v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega odloka.

22. člen

Če upravljalca ali uporabnik ugotovita, da je obračunski vodomera v okvari ali je ugotovljen nedovoljen način rabe ali, če iz drugega razloga ni mogoče odčitati obračunskega vodomera, je osnova za obračun povprečna dnevna poraba zadnjega obdobja, ki je bila ugotovljena na osnovi odčitkov. Če ni bilo nobenega obračuna in vgradnja vodomera ni mogoča, se določi poraba na osnovi dejanske izmerjenega odtoka odpadne vode. Obračun na podlagi standardov se

izvede če ni mogoče izvesti kontrole porabe vode na podlagi meritev.

23. člen

Količina in lastnost odpadne vode mora biti v skladu z uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaženja (Uradni list RS, št. 35/96), oziroma v skladu z uredbami za posamezne vrste virov onesnaženja, čistilnih naprav ali za posamezno emitirano snov.

Če za določeno škodljivo snov ali za vrsto odpadne vode, pristojni minister ni sprejel standarda, se uporabljajo standardi in smernice, ki veljajo v Evropski uniji.

V javno kanalizacijo se smejo spuščati samo tiste odpadne vode, ki so določene v soglasju za kanalski priključek.

24. člen

Na iztoku tehnološke odpadne vode iz vira onesnaženja in na vtoku in iztoku iz komunalne ali skupne čistilne naprave je potrebno urediti stalno merilno mesto, ki je dovolj veliko in dostopno ter opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev.

Uporabnik mora upravljalcu v potrditev predložiti projekt za izvedbo merilnega mesta.

Uporabnik mora v roku osmih dni po izgradnji merilnega mesta, pisno zaprositi upravjalca za nadzorni pregled merilnega mesta.

Uporabnik mora voditi obratni dnevnik merilnega mesta.

Uporabnik mora upravljalcu dovoliti dostop do merilnega mesta in mu omogočiti pregled obratnega dnevnika, odvzem vzorcev odpadne vode za določitev kvalitete odpadne vode in meritev količine odpadne vode ter pregled delovanja merilnih naprav.

25. člen

Kadar upravljalec presodi, da uporabnik iz tehničnih razlogov ne more zgraditi merilnega mesta ali bi bila gradnja merilnega mesta nesorazmerno draga, lahko upravljalec predvidi druge načine za določitev količine in kvalitete odpadne vode.

26. člen

Meritve obratovalnega monitoringa in meritve določene v soglasju, ki so osnova za izračun kanalsčine in čiščenje odplak izvaja za izvajanje obratovalnega monitoringa odpadnih vod pooblaščen podjetje ali upravljalec, ki določi način merjenja količine, stopnje onesnaženosti in po gostoti meritev odpadne vode. Vse stroške meritev odpadnih in padavinskih voda plača uporabnik javne kanalizacije.

Uporabnik lahko izvaja meritve sam, le če je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa.

Upravljalec lahko zmanjša pogostnost in obseg meritev, ki so določene v soglasju, če uporabnik dokaže, da je kakovost odpadne vode na priključku v javno kanalizacijo ustrezna.

27. člen

O rezultatih meritev obratovalnega monitoringa odpadnih vod je uporabnik dolžan upravjalca sproti pisno obveščati. V ta namen mu redno dostavljajo poročila o meritvah kvalitete in količine odpadnih vod.

28. člen

Uporabnik je dolžan takoj obvestiti upravjalca o vseh spremembah kvalitete in količin odpadne vode, ki so trajnejšega značaja.

Uporabnik je dolžan takoj obvestiti upravjalca o nevarnih in škodljivih snoveh, ki so zaradi nesreče, okvare tehnološke opreme in malomarnosti ali višje sile odtekle v javno kanalizacijo.

29. člen

Uporabnik izvaja takšne ukrepe in tehnične rešitve, ki zmanjšujejo količino in izboljšujejo kvaliteto odpadne vode, ki odteka v javno kanalizacijo.

Če so potrebni dodatni postopki čiščenja, mora uporabnik predložiti upravljalcu tudi tehnološki projekt sanacije, izdelan v skladu s 66. členom zakona o varstvu okolja in ponovno zaprositi za izdajo soglasja za kanalski priključek.

30. člen

Za zbiranje odpadne vode in živalskih iztrebkov iz hlevov je uporabnik dolžan zgraditi gnojišče in gnojiščno jamo ali zbiralnik za gnojevko. Gnojišča morajo biti zgrajena tako, da gnojevka ne sme odtekati v javno kanalizacijo, v površinske vode ali v podtalnico.

VI. ODVAJANJE IN ČIŠČENJE ODPADNIH VODA NA OBMOČJIH, KJER NI SISTEMOV JAVNEGA KANALIZACIJSKEGA OMREŽJA

31. člen

Na območjih, kjer ni zgrajenih sistemov javne kanalizacije, je obvezna izgradnja lastnih objektov za čiščenje odplak (greznice, čistilne naprave), na katere se ne navezuje padavinskih voda.

Dovoli se gradnja izključno vodotesnih greznic na praznjenje.

Za izgradnjo greznice si mora investitor pridobiti ustrezno dovoljenje. K temu dovoljenju mora izdati soglasje tudi pristojna občinska služba.

32. člen

»Uporabniki morajo zagotoviti redno čiščenje in vzdrževanje objektov čiščenja odplak. Praznjenje greznic se opravlja po potrebi, vendar najmanj enkrat letno.«

VII. PREKINITEV ODVAJANJA IN ČIŠČENJA ODPADNIH VODA

33. člen

Upravljalec lahko po opozorilu na stroške uporabnika prekine odvajanje in čiščenje komunalne, tehnološke in padavinske odpadne vode v naslednjih primerih:

1. Če odpadna voda uporabnika ogroža zdravje občanov in varno obratovanje javne kanalizacije.

2. Če odpadna voda prekorači temperaturo, dovoljene količine maščob, kislin, trdih predmetov, radioaktivnih, strupenih, gorljivih, eksplozivnih, abrazivnih, korozivnih in drugih škodljivih snovi v koncentraciji nad dovoljeno maso, ki lahko same ali skupaj z drugimi snovmi ogrožajo nemoteno delovanje omrežja in čistilne naprave.

3. Če niso izpolnjeni pogoji soglasja za priključitev ali pa je v nasprotju z njim.

4. Če uporabnik ne izpolnjuje obveznosti iz tega odloka.

5. Če uporabnik ne poravnava računov za kanalsčino.

Uporabnik ne sme odvajati v javno kanalizacijo drenažne oziroma podtalne ali površinske vode, razen v primerih ko upravljalec v soglasju to dopusti.

Odvajanje odpadne vode se prekine za čas, dokler ni odpravljen vzrok prekinitev.

Uporabnik mora plačati stroške prekinitev in ponovne priključitve.

Uporabnik je dolžan poravnati nastalo škodo na objektih in napravah javne kanalizacije, če je le-ta nastala zaradi kvalitete uporabnikovih voda.

34. člen

Upravljalca ima pravico za krajši čas prekiniti odvajanje odpadne in padavinske vode zaradi vzdrževalnih del na javnih objektih in napravah za odvajanje in čiščenje odplak, vendar mora o času trajanja prekinitve pravočasno obvestiti uporabnike, preko sredstev javnega obveščanja ali neposredno.

V primeru intervencije na javnih objektih in napravah za odvajanje in čiščenje odpadnih vod, lahko upravljalca tako prekine obratovanje, vendar mora o tem nemudoma obvestiti uporabnike.

35. člen

Prekinitve odvajanja odplak lahko nastane tudi v primeru višje sile, to je v primeru:

Poplave, povezave z nalivi, ki se pojavljajo s pogostostjo manjšo kot enkrat letno, udarov ter izpada električne energije. Zaradi teh primerov ni utemeljeno zahtevati (od upravljalca) odškodnine za škodo, ki bi eventualno nastala na objektih in napravah uporabnika. Uporabnik ima pravico zahtevati odškodnino za škodo le v drugih primerih prekinitve odvajanja odpadne vode, če je le-ta nastala po krivdi upravljalca.

VIII. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPRAVLJALCA IN UPORABNIKOV

36. člen

Zaščita vodonosnih območij in vodovodov je primarna pravica in dolžnost uporabnikov in upravljalca.

37. člen

1. Obveznosti upravljalca

Upravljalca ima pri odvajanju in čiščenju komunalnih, tehnoloških in padavinskih odpadnih voda naslednje obveznosti:

- da skrbi za brezhibno obratovanje kanalske mreže, čistilnih naprav in objektov, ki so v njegovem upravljanju in da pravočasno ukrepa, ko uporabnik ne upošteva določil iz tega odloka,
- pri uporabnikih redno kontrolira sestavo odpadne vode, delovanje čistilnih naprav in drugih naprav za predčiščenje tehnološke odpadne vode ter pregleduje dnevnik obratovanja le-teh,
- da uporabnikom izdaja ustrezna soglasja za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje, na podlagi potrjenih projektov,
- ravna skladno z določbami tega odloka ter z njimi seznanja uporabnike,
- da kontrolira skladnost gradnje kanalov, priključkov in čistilnih naprav z načrti, na katere je bilo dano soglasje,
- da pregleda in prevzame v upravljanje kanalsko omrežje pod pogoji, navedenimi v 19. členu tega odloka,
- vodi kataster objektov in naprav, ki služijo odvajanju in čiščenju odplak,
- da pri uporabnikih pregleda izvedene priključke, po položitvi pred zasipom,
- da pregleda interno kanalsko mrežo in ostale naprave pri uporabnikih ob gradnji in uporabnikom izda izjavo za pridobitev dovoljenja za uporabo,
- obvešča uporabnike o prekinitev odvajanja in čiščenja odpadnih voda, preko sredstev javnega obveščanja,

- skrbi za meritve in obračun odvedene in prečiščene vode uporabnikov,
- kontrolira vodotesnost kanalov in drugih objektov odvajanja in čiščenja odplak,
- kontrolira nivoje olj in maščob v napravah za njihovo odstranjevanje.

2. Obveznost uporabnikov:

- da redno vzdržuje greznice, interno kanalsko omrežje, priključke, črpališča, vodomere, merska mesta in čistilne naprave na svojem kanalizacijskem omrežju,
- da redno čistijo lovilce maščob in trdih predmetov in da vodijo dnevnik obratovanja teh naprav,
- odvajajo odpadno vodo, ki ne prekoračuje predpisanih mejnih vrednosti,
- redno kontrolirajo sestavo odpadne tehnološke vode in rezultate posredujejo upravljalcu,
- omogočijo upravljalcu vzorčenje tehnoloških ali mešanic odpadnih vod v vsakem času tudi izven rednega obratovalnega časa,
- da pri upravljalcu pravočasno vlagajo vloge in ustrezno dokumentacijo za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje,
- da interno kanalsko mrežo in ustrezne naprave zgradijo le skladno z odobrenim načrtom in izdanim soglasjem upravljalca,
- da upravljalcu omogočijo pregled interne kanalizacije in čistilnih naprav,
- da pravočasno opozorijo upravljalca na ugotovljene pomanjkljivosti na javni kanalski mreži ter da opozarjajo na neizpolnjevanje teh pogojev pri sebi in drugih uporabnikih kanalizacije, dolžni so prijaviti upravljalcu vsako spremembo količine in kvalitete odpadne vode,
- redno plačevati odvajanje in čiščenje odpadne vode na podlagi izdanih računov,
- dolžni so spremeniti priključek v primeru spremembe pogojev odvajanja in čiščenja odpadne vode,
- če naprava za predčiščenje ne dosega predpisanih učinkov, morajo uporabniki pisno obvestiti upravljalca o spremembah načina obratovanja čistilne naprave ali o uvedbi dodatnih tehnoloških postopkov, ki bodo zagotovili doseganje zahtevanih učinkov čiščenja,
- odpadno vodo, ki ni primerna za izpust v javno kanalizacijo, ni dovoljeno pred spuščanjem v javno kanalizacijo redčiti z vodo (pitno, hladilno, drenažno), da bi z redčenjem dosegli zahtevane lastnosti,
- čiščenje požiralnikov in peskolovov na cestnih površinah, pri katerih se meteorna voda odvaja po javni kanalizacijski mreži, je dolžan upravljalca cest, ulic in trgov čistiti najmanj enkrat letno (ali pa to naročiti pri upravljalcu kanalskega omrežja),
- uporabniki se ne smejo priključiti na javno kanalizacijo brez soglasja,
- upravljalca in ne smejo prekiniti odvoda odpadne vode drugemu uporabniku.

38. člen

Izvajalci del, kateri izvajajo vzdrževalna ali druga dela na cestah, ulicah in trgih ter s svojimi deli posegajo v in na območje kanalizacijskega omrežja oziroma drugih naprav in objektov, ki so potrebni za odvodnjavanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda, si morajo predhodno pridobiti soglasje upravljalca.

Izvajalci del morajo pri vzdrževanju in rekonstrukciji cest, ulic in drugih prometnih javnih površin vzpostaviti na kanalizacijskem omrežju naprave v prvotno stanje.

Upravljalci drugih objektov in naprav (vodovod, elektro omrežje, toplovod, plinovod, telefonsko omrežje itd.) morajo

pri opravljanju del na svojih objektih in napravah zagotoviti, da ostane kanalizacijsko omrežje in naprave nepoškodovane.

IX. OBRAČUNAVANJE KANALŠČINE IN ČIŠČENJE ODPLAK

39. člen

Viri financiranja javne službe so:

- kanalščina,
- sredstva čiščenja odpadnih voda,
- sredstva občinskega proračuna,
- prispevki občanov,
- sredstva državnega proračuna in državnih skladov,
- priključne in druge predpisane takse,
- dotacije in subvencije,
- druga sredstva, namenjena za izgradnjo in delovanje sistemov za odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda.

40. člen

Kanalščino so dolžni plačevati vsi uporabniki, ki odvajajo odpadne vode v javno kanalizacijsko omrežje, ne glede na oskrbovalni vodni vir in ne glede na to ali se omrežje zaključuje s čistilno napravo za odpadne vode.

Stroške čiščenja odpadnih voda so dolžni plačevati vsi uporabniki, ki preko kanalizacijskega omrežja odvajajo odpadne vode do javnih naprav za čiščenje odpadnih voda.

41. člen

Kanalščina predstavlja ceno uporabe javnega kanalizacijskega omrežja. Osnova za ceno posameznega uporabnika je ugotovljena količina odpadnih voda uporabnika, na način opisan v 20. členu tega odloka, ki se pomnoži z veljavno ceno odvajanja m^3 odplak.

Količina se uporabnikom obračunava mesečno. Cena m^3 odvajanja odpadnih voda se določi v skladu z veljavno metodologijo.

42. člen

Uporabniki, ki so po javnem kanalizacijskem omrežju povezani s čistilno napravo, so zraven kanalščine dolžni plačevati tudi čiščenje odpadnih voda.

Cena čiščenja odplak končnega uporabnika je produkt ugotovljene količine odpadnih voda na način opisan v 20. členu tega odloka, faktorja onesnaženosti odpadnih voda posameznega uporabnika in osnovne veljavne cene za čiščenje $1 m^3$ komunalne odpadne vode. Formula za ugotovitev cene je:

$$C = Q \times F \times c_1$$

C – cena čiščenja odpadnih voda končnega uporabnika ČN (SIT/mes)

Q – količina odpadne vode (m^3 /mes)

F – faktor onesnaženosti vode (brez dimenzij)

c_1 – cena čiščenja $1 m^3$ komunalne odpadne vode, ki ima 5 ml usedljivih snovi na liter.

Biokemijsko potrebo po kisiku v 5 dneh (BPK5) 300 mg $Q_2/1$ in kemijsko potrebo po kisiku z dikromatno metodo (KPKd) 500 mg/1. Ta cena se določa v skladu z veljavni predpisi.

Faktor onesnaženosti vode (F) ima sledeče vrednosti faktorja f

F = 1 pri $0 < f = 1$ za komunalne odplake individualnih porabnikov

F = 1,25 pri $0 < f = 1$ za komunalne odplake podjetij, ustanov in samostojnih podjetnikov

F = 2,5 pri $f < 2,5$

F = pri $2,5 < f < 5$

F = pri $5 < f < 10$

F = pri $f > 10$

Za določitev vrednosti faktorja f iz prejšnjega odstavka, velja enačba:

$$f = f_1 + f_2$$

f_1 = faktor komunalne onesnaženosti

f_2 = faktor dodatne onesnaženosti

$f_1 = 0,15 \times A/5 + 0,85/2$ (BPK5/300 + KPKd/500)

Znaki v predhodnem obrazcu (formula) pomenijo:

A – količina usedljivih snovi v ml/1 (Imhoffov lij po 2 urah)

BPK5 – biokemijska potreba po kisiku v 5 dneh mg/1

KPKd – kemijska potrebapo kisiku z dikromatno metodo (mg/1)

$F_2 =$

C_1 = izmerjena koncentracija snovi – onesneževalca v reprezentativnem vzorcu odpadne vode (mg/1)

MVKi = v uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaženja (Uradni list RS, št. 35/96) predpisana mejna vrednost posameznega parametra v odpadni vodi, oziroma njegova mejna vrednost iz pannožne uredbe, če le-ta obstaja

Z – potreben faktor razredčenja (število delov razredčevalne vode glede na en del odpadne vode), da zaviranje biološke razgradnje mešane bakterijske združbe ne bi bilo večje od 10%.

Za f_2 se v izračun upošteva oziroma vzame tisti člen enačbe, ki ima večjo vrednost.

Vrednosti, ki se vstavljajo v formulo za ugotavljanje faktorja onesnaženosti, se določa na osnovi rezultatov opravljenih analiz v skladu s pravilnikom o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 35/96).

Analiza in vzorčevanje izvede pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa ali upravljalec čistilne naprave odpadnih vod. Stroške analiz plača uporabnik naprave.

Čiščenje odpadnih vod se uporabnikom obračuna mesečno.

43. člen

Porabniki so dolžni plačevati kanalščino in stroške čiščenja odpadnih voda na podlagi izstavljenega računa upravljalca: Obračun odvajanja in čiščenja odpadnih vod, je narejen na istih računih kot obračun porabe pitne vode v primerih, ko je pri uporabniku izvajalec javnih služb vodooskrbe, odvajanja in čiščenja odpadnih vod isti.

V primeru, da uporabnik ne poravnava kanalščine v določenem roku po prejemu računa, ga je upravljalec dolžan opomniti. V opominu mora določiti dodaten rok in opozoriti uporabnika na posledice neplačila. Po izteku roka določenega v opominu, lahko upravljalec ukine dobavo vode in plombira priključek na javno kanalizacijo.

V objektu z več uporabniki, se račun za odvedeno in očiščeno odpadno vodo izstavi uporabniku (upravljalcu) objekta. Če ta ni določen, se račun izstavi ustreznemu organu ali zastopniku lastnikov stanovanj, ki sam opravi razdelitev na posamezne porabnike.

Porabniki lahko sami določijo z medsebojnim sporazumom deleže po katerih bodo plačevali storitev odvajanja in čiščenja odplak in o tem pisno obvestijo upravljalca kanalizacijskega sistema.

44. člen

Z denarno kaznijo 250.000 SIT se kaznuje za prekršek upravljalec:

- če ravna v nasprotju s 14. členom,
- če ravna v nasprotju s 17. členom,
- če ravna v nasprotju s 18. členom,
- če ravna v nasprotju s 19. členom,
- če ravna v nasprotju s 33. členom,
- če ravna v nasprotju s 34. členom,
- če ravna v nasprotju s 37. členom,
- če ravna v nasprotju s 43. členom.

Z denarno kaznijo 100.000 SIT se kaznuje posameznik ali odgovorna oseba upravljalca, če ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

X. KAZENSKE DOLOČBE**45. člen**

Z denarno kaznijo 250.000 SIT se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik:

- če ravna v nasprotju s 6. členom,
- če ravna v nasprotju z 11. členom,
- če ravna v nasprotju z 12. členom,
- če ravna v nasprotju z 13. členom,
- če ravna v nasprotju z 18. členom,
- če ravna v nasprotju z 19. členom,
- če ravna v nasprotju z 21. členom,
- če ravna v nasprotju z 23. členom,
- če ravna v nasprotju z 24. členom,
- če ravna v nasprotju z 27. členom,
- če ravna v nasprotju z 28. členom,
- če ravna v nasprotju z 29. členom,
- če ravna v nasprotju z 30. členom,
- če ravna v nasprotju z 31. členom,
- če ravna v nasprotju z 32. členom,
- če ravna v nasprotju z 37. členom,
- če ravna v nasprotju z 38. členom.

Z denarno kaznijo 50.000 SIT se kaznuje fizična oseba za prekršek če ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

Z denarno kaznijo 100.000 SIT se kaznuje posameznik ali odgovorna oseba pravne osebe, če se po izgradnji novega kanalizacijskega omrežja v skladu z 12. členom ne priključi na javno kanalizacijsko omrežje.

XI. KONČNE IN PREHODNE DOLOČBE**46. člen**

Za natančnejše določbe o izvajanju javne gospodarske službe odvajanja in čiščenja odpadnih komunalnih, tehnoloških in padavinskih voda se uporabljajo določila pravilnikov upravljalca.

47. člen

Prepovedano je ravnanje (storitev, opustitev, dopustitev) uporabnikov ali upravljalcev, ki je škodljivo ali nevarno za življenje in delo ljudi ter njihovo okolje.

Za krivdo škodljivega in nevarnega ravnanja iz prvega odstavka tega člena sta uporabnik in izvajalec kazensko in odškodninsko odgovorna pred pristojnim sodiščem.

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

48. člen

Upravljalec uskladi doslej veljavne pravilnike z določbami tega odloka v enem letu od začetka veljavnosti tega odloka.

49. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS Slovenije.

Št. 062-01-0020/20001

Žetale, dne 27. marca 2001.

Župan
Občine Žetale
Anton Butolen l. r.

1610. Sklep o podaljšanju začasnega financiranja javne porabe Občine Žetale v letu 2001

Na podlagi 57. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US, 74/98 in 59/99 – odl. US in 33. člena zakona o javnih financah, (Uradni list RS, št. 79/99) in 16. in 97. člena statuta Občine Žetale (Uradni list RS, 24/99 in 11/01), je na predlog župana Občinski svet občine Žetale na redni seji dne 27. 3. 2001 sprejel

S K L E P**o podaljšanju začasnega financiranja javne porabe Občine Žetale v letu 2001****1. člen**

Do sprejetja proračuna Občine Žetale za leto 2001 se javna poraba Občine Žetale začasno nadaljuje po rebalansu proračuna za leto 2000.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2000.

3. člen

Prihodki in njihova razporeditev po tem sklepu so sestavni del proračuna za leto 2001.

4. člen

Župan Občine Žetale je pooblaščen, da v primeru neenakomernega priliva prihodkov začasno zmanjša porabo sredstev po posameznih namenih.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu R Slovenije, uporablja pa se od 1. 4. 2001 do sprejetja proračuna za leto 2001, vendar najdlje do 15. 5. 2001.

Št. 062-01-0020/2001

Žetale, dne 27. marca 2001.

Župan
Občine Žetale
Anton Butolen l. r.

ŽIRI**1611. Odlok o istovetnostnih simbolih Občine Žiri**

Na podlagi 10. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) in na podlagi 15. člena statuta Občine Žiri (Uradni list RS, št. 18/99) je Občinski svet občine Žiri na 12. redni seji dne 6. 12. 2000 sprejel

O D L O K**o istovetnostnih simbolih Občine Žiri****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Občina Žiri ima svoj grb, zastavo, potrditvene prvine (štampljike, žig in pečat), župansko verigo, občinsko himno ter občinski praznik.

Vsebinsko, obliko in uporabo določa župan, kolikor ni drugače določeno z drugimi členi.

Istovetnostni simboli občine predstavljajo in označujejo pripadnost Občini Žiri.

Simboli se uporabljajo v skladu z določbami tega odloka, njihova uporaba ne sme škodovati ugledu in dostojanstvu Občine Žiri.

2. člen

Izvirniki istovetnostnih simbolov se hranijo:

- v HVS registru (Heraldično veksilološki in sigilografski register) pod nadzorom Arhiva Slovenije,
- v registru Heraldika d.o.o., ki je simbole ustvarila,
- v arhivu Občine Žiri.

3. člen

Simbolov se ne sme avtorsko zavarovati po drugih osebah, prav tako ne zavarovati ali uporabljati kot znamko, model ali vzorec za označevanje blaga in storitev. Kot izjemno pa so simboli avtorsko zavarovani pred nedovoljenimi posegi v njihovo vsebino in videz po ustanovi (Heraldika d.o.o.) oziroma osebi, ki je simbole ustvarila.

4. člen

Za pravilno uporabo simbolov in pravilno izvajanje tega odloka je odgovoren tajnik občine, ki daje potrebna pojasnila, sprejema prošnje za uporabo simbolov, izvaja odločbe o uporabi simbolov, vodi evidenco izdanih odločb, ter opravlja druga strokovno administrativna opravila.

5. člen

Prošnji za izdajo dovoljenja za uporabo simbolov mora biti priložena ustrezna dokumentacija s tehničnimi podatki in namenom uporabe. Tehnična dokumentacija mora vsebovati ime in naslov uporabnika grba, opis tehnike (offset tisk, sito tisk, pero risba ali druge vrste tiska, suha tehnika, vezenje, rezbarjenje, fotografija ipd.) in naklado. Če gre za označbo prireditve, mora prosilec v prošnji opredeliti idejno in vsebinsko namembnost prireditve, za katero prosi, da se dovoli uporaba simbolov.

Prosilec mora dokumentacijo iz prejšnjega odstavka tega člena predložiti pri Občinski upravi občine Žiri v dveh izvodih. Tiskane materiale, ki vsebujejo istovetne simbole občine ali dele le-teh, mora prosilec predložiti vodstvu občine na vpogled še pred distribucijo.

6. člen

V odločbi, s katero se dovoljuje uporaba simbolov, se določijo pogoji, s katerimi se dovoljuje uporaba samo za določen namen ter na določen rok do katerega je uporaba dovoljena. Izdano dovoljenje lahko izdajatelj odločbe prekliče, če ugotovi, da uporabnik ne upošteva pogojev, navedenih v odločbi oziroma dovoljenju, če ne skrbi za primeren videz simbolov ali, če s svojim ravnanjem škoduje ugledu občine.

O pritožbi zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena odloča župan občine.

7. člen

Gospodarske družbe, zavodi, društva, ustanove in druge pravne osebe, ter samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo sedež v Občini Žiri, lahko zaprosijo, da se jim dovoli uporaba simbolov oziroma njihovih atributov v okviru njihove dejavnosti in to :

1. v njihovi firmi oziroma podjetju,
2. v njihovem zaščitnem znaku (kot tisk in kot aplikacije na raznovrstnih osnovah, samostojni bedžih, našitkih na oblačilih,...),
3. v obliki brošur in spominkov (v kulturi in turizmu),
4. v tiskanih in zvočnih izvedbah tako za kulturne in prosvetne namene, kot v ekonomsko propagandnih name-nih v sredstvih javnega obveščanja.

O pomembnosti, časovnem veku, ter o pogojih uporabe simbolov v zgoraj navedenih primerih odloča Občina Žiri.

Uporaba simbola (grba) Občine Žiri v njegovi celoti, se dovoljuje izjemoma samo tistim ustanovam, ki imajo javno pooblastilo za izvajanje posebnih nalog iz pristojnosti občine.

II. GRB**8. člen**

Opis grba, splošno: grb Občine Žiri je upodobljen na ščitu poznogotskega stila s tem, da ga deli srebrna valovnica; na zgornjem zelenem polju so trije zlati bukovi žiri, v spodnjem modrem pa je zlati lintvern.

Predstavitev grba - BLAZON: grb Občine Žiri je upodobljen na ščitu poznogotskega stila, sanitske oblike s tem, da ga deli srebrna valovnica s petimi vali; v zgornjem zelenem polju so trije bukovi (*fagus sylvatica*) žiri, (2 + 1); v spodnjem polju je na modrem zlati lintvern z razprostrtjo perutjo in enkrat zaobrnjenim puščičastim repom.

Zlati trak, ki ga nosi ščit ob svojih zunanjih robovih, lahko služi le kot grbovni okras.

Upodobitev grba v izrisu, črno-belem odtisu, v miniaturi in pečatni grafiki, v heraldični šrafuri in v barvah skupaj z barvnimi kodami, so sestavni del mape z občinsko istovetnostno simboliko, in je kot takšna lahko sestavni del tega odloka.

9. člen

Grb občine se uporablja:

V potrditvenih prvinah ter v vseh oznakah občinskih organov na območju Občine Žiri,

V prostorih in na posloplju sedeža občine, na sejah občinskega sveta, na listinah, čestitkah, vizitkah in podobnih uradnih izkazih, ki jih za službene namene uporablja župan Občine Žiri, oziroma za predstavljanje po občini pooblaščenih oseb.

Z grbovnim okrasjem okrašen grb se uporablja ob svečanih priložnostih, grb z grbovnim okrasjem se lahko uporablja na vseh uradnih priznanjih občine, kot so plakete, tabelna priznanja, kipci itd.

V drugih primerih se grb lahko uporablja pod pogoji tega odloka.

10. člen

Grb občine se lahko uporablja: ob mednarodnih, državnih in medobčinskih srečanjih, športnih, kulturnih in drugih tekmovanjih, humanitarnih in drugih prireditvah in javnih shodih, na katerih se občina predstavlja oziroma katerih se udeležuje, v skladu s pravili in običaji takih shodov.

11. člen

Ko se grb uporablja poleg drugega grba, mora biti, gledano od spredaj, vselej na levi strani. Izjemoma sme biti na desni strani grba druge slovenske občine ali grba tuje države oziroma občine, kadar se ta grb uporablja ob uradnem obisku predstavnikov zgoraj imenovanih institucij.

Ko se grb uporablja z več drugimi grbi oziroma znaki, je praviloma:

1. v sredini kroga – kadar so grbi in znaki razvrščeni v krogu,
2. v sredini polkroga – kadar so grbi razvrščeni v polkrogu,
3. na čelu kolone – kadar so grbi in znaki razvrščeni v koloni,
4. na prvem mestu oziroma gledano od spredaj, na levi strani – kadar so grbi in znaki razvrščeni v vrsto,
5. na čelu skupine – kadar so grbi in znaki razvrščeni v skupine.

Ko se uporablja skupaj z grbom Republike Slovenije se uporablja po določilih zakona o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije, ter o slovenski narodni zastavi (Uradni list RS, št. 67/94, v nadaljevanju: zakon).

12. člen

Grba ni dovoljeno uporabljati, če je poškodovan, obledelih barv ali kako drugače neprimeren za uporabo, ki mora biti prilagojena normam o javnem redu tako, da ne krni ugleda Občine Žiri.

III. ZASTAVA

13. člen

Opis zastave, splošno: zastava Občine Žiri je modre in rumene barve z glavnim atributom iz občinskega grba, tremi zlatimi bukovimi žiri, na njenem prvem modrem delu.

Opis zastave: zastava Občine Žiri je pravokotne oblike, razmerje višine »H« proti dolžini »L« je 1 : 2,5 oziroma ena proti dve celi in pet desetini s tem, da je njena ruta razdeljena vertikalno na dva, po višini enaka, po dolžini pa neenaka dela.

V sredini prvega, modrega, kvadratnega dela zastavine rute, je predstavljen glavni atribut iz občinskega grba, trije zlati bukovni žiri (2+1).

Drugi del zastavine rute je horizontalno deljen na tri enako široke barvne proge, od katerih sta prva in tretja rumene barve, druga oziroma srednja proga je v modri barvi in se zliva s kvadratnim poljem v modro barvno celoto.

Celotni atribut ne sme biti nižji od dveh tretjin (2/3) višine zastavine rute in ne večji od osem desetini (8/10) imenovane višine.

Detaljni prikaz razmerij zastavinih polj in kode njenih barv, so sestavni del mape z istosvetnostnimi simboli, ki je lahko priloga tega odloka.

14. člen

Horizontalna oblika zastave je tista, ki ima na vodoravno položeni zastavini ruti tudi sredinsko modro progo vodoravno, na prvem modrem kvadratu pa je atribut (trije rumeni, navzdol obrnjeni bukovni žiri) postavljen v heraldični obliki (2+1).

Horizontalno zastavino ruto izvešamo na vertikalni drog oziroma njegovo sidrno vrv. Drog je lahko tudi nagnjen, vendar kot med drogom in ravnino (horizontalo) ne sme biti manjši od 45 kotnih stopinj. Če je zastavina ruta horizontalne zastave napeta ali pripeta poševno, kot med njenim spodnjim kotom in ravnino (horizontalo) ne sme biti večji od 45 kotnih stopinj.

Vertikalna oblika občinske zastave je tista, ki ima na vertikalni obešeni zastavini ruti tudi modro sredinsko progo vertikalno, na zgornjem modrem kvadratu pa je atribut postavljen v heraldični obliki (2 + 1, v obliki navzdol obrnjene enakostraničnega trikotnika).

15. člen

Uporaba zastav:

Zastava se izvesi:

1. ob prazniku občine,
2. ob jubilejih, pomembnejših kulturnih in športnih prireditvah občinskega pomena, komemoracijah...,
3. ob obisku uradnih delegacij mednarodnih in domačih organizacij in lokalnih skupnosti,
4. ob drugih podobnih priložnostih.

V primerih navedenih v 2. točki tega člena se zastava izvesi na poslopjih, javnih zgradbah oziroma mestih, kjer je prireditel.

Župan občine lahko odredi, da se zastava občine izvesi tudi na drugih zgradbah, zlasti ob slovesni seji občinskega sveta, prazniku občine, slovesni ali kulturni prireditvi, pomembni za občino ali kadar predstavniki občine sprejmejo uradne obiske.

Zastava občine se izvesi tudi v času sklepanja zakonskih zvez v prostorih, kjer se sklepajo zakonske zveze; v primeru žalovanja pa se zastava izvesi na pol droga.

Zastava se lahko izvesi tudi ob državnih praznikih skupaj z zastavo Republike Slovenije na način, ki ga določa zakon.

Zastave se izvesijo v času praznikov in prireditev navedenih v 14. členu tega odloka in se odstranijo najkasneje 24 ur za tem, ko je prenehal razlog, zaradi katerega so bile izvešene.

Zastava Občine Žiri je stalno izvešena na občinskem poslopiju.

16. člen

Način uporabe zastave Občine Žiri v različnih priložnostih in primerih, je analogen načinu izpostavljanja grba občine, obravnavanih v 11. členu tega odloka.

Ko je zastava izvešena skupaj z dvema ali več zastavami (lahko tudi na prekrizanih drogovi), mora biti, gledano od spredaj, drog z zastavo Občine Žiri (oziroma vrh droga z zastavo) postavljen na desno pred druge zastave.

Določbe o izvešanju veljajo le za izvešanje zastav na območju Občine Žiri.

Ko se zastava izveša skupaj z zastavo Slovenije, veljajo za način izvešanja določbe zakona.

17. člen

Zastave ni dovoljeno uporabljati, če je poškodovana, obledelih barv, strgana, zmečkana ali umazana, ter na način, ki je v nasprotju z javnim redom ali tako, da krši ugled Občine Žiri.

IV. POTRREDITVENE PRVINE

18. člen

Občinske štampiljke so izdelane po ustreznem državnem predpisu: so okrogle oblike z dvojno zunanjo obrobo

premera 35 mm, v okviru katerih je v zgornjem polkrogu v pisavi »times« izpisano ime »Žiri«, v spodnjem polkrogu pa geslo štampljke. Med obema napisoma stoji ločilno znamenje-vinjeta. V sredini štampljke je upodobljen grb Občine Žiri.

19. člen

Od potrditvenih prvin ima Občina Žiri štampljke z naslednjimi gesli:

- velika štampljka Občina Žiri (premer 35 mm)
- župan, (premer 35 mm)
- občinska uprava, - »« -
- občinski svet, -»«-
- občinska volilna komisija, »«-
- nadzorni odbor, -»«-
- režijski obrat, -»«-
- svet za preventivo v cestnem prometu, -»«-
- srednja štampljka Občina Žiri (»virmanska«, premer je 25 mm)
- srednja štampljka župan, (premer 25 mm)
- mala potrditvena štampljka občina ŽIRI (seecret, premer je 20 mm).

20. člen

Uporabo in hrambo občinskih štamplik določi župan s posebnim aktom.

V. ŽUPANSKA VERIGA

21. člen

Predmetno je županska veriga iz bolj ali manj zlahtne (»srebrne« ali »zlate«) kovine, umetno skovana in pletena okrasna veriga. Županji oziroma županu je položena preko ramen tako, da je speta na hrbtni strani, na prsih pa jo spenja kolajna z vgraviranim napisom ter barvnim občinskim grbom.

Pojmovno je županska veriga:

- simbol zaupanja občanov v izvoljeno osebo - osebnost županje oziroma župana;
- simbol zaupanja občinstva v vodstvo občine, ki jo županja - župan zastopa in predstavlja,
- simbol županove odgovornosti svojemu občinstvu,
- simbol županove odgovornosti višjim državnoupravnim forumom;
- simbol županske časti.

22. člen

V naši državni ureditvi podeljuje svojemu županu ta simbol časti občinstvo.

23. člen

Uporaba

Županova dolžnost je, da odet z župansko verigo nastopa na vseh svečanostih občinskega, medobčinskega, regijskega, državnega in meddržavnega pomena, posebno kadar gre za nastope, kjer je župan dolžan predstavljati svojo skupnost in zastaviti svoja stališča. V občinskem merilu so to naslednje priložnosti: slavnostne občinske seje, posvetne in cerkvene svečanosti, proslave kot npr. napovedi, začetki ali končanja javnih del ne glede na prisotnosti funkcionarjev in občinstva. V medobčinskem, regijskem in državnem merilu je župan dolžan s simbolom svoje časti ovrednotiti predvsem svečani čas nekega dejanja. Ko vrhunec svečanosti preide v družabni del prireditve, lahko župan svoj simbol-verigo odloži v etui in odda v hrambo, obdrži pa svoj drugi redni znak župana, župansko priponko (bedž).

24. člen

Tako kot župan naj tudi občinski svetniki in uslužbenci občine, svoje priponke zaradi gostov in občinstva častno nosijo ves čas svoje prisotnosti na prireditvah.

VI. NADZOR NAD ISTOVETNOSTNIMI SIMBOLI

25. člen

Izvajanje določb tega odloka nadzoruje tajnik Občinske uprave občine Žiri in inšpekcijske službe.

VII. OBČINSKA PRIZNANJA

26. člen

Občina Žiri podeljuje naslednje priznanje:

»ČASTNI OBČAN«, ima pomen priznanja za življenjsko delo posameznika.

»PRIZNANJE OBČINE ŽIRI«, ima pomen priznanja za dosežke v obdobju zadnjega leta.

»ZLATA PLAKETA OBČINE ŽIRI«, ima pomen priznanja za pomembne enkratne dosežke na različnih področjih ustvarjalnosti v obdobju zadnjega leta.

»PRIZNANJE ŽUPANA OBČINE ŽIRI«, ima pomen osebnega priznanja za dosežke na kulturno-prosvetnem, gospodarskem, zdravstvenem in drugih področjih ustvarjalnosti v obdobju zadnjega leta.

27. člen

Kandidate za 1., 2. in 3. stopnjo priznanja lahko predlagajo občani posamezniki ali pa tudi skupine občanov. Kandidate za 4. stopnjo priznanja lahko izbere župan po lastni presoji.

28. člen

O podelitvi priznanj 1., 2. in 3. stopnje odloča občinski svet, ki ima funkcijo komisije za odlikovanja in priznanja. Vsa priznanja se vpisujejo v posebno evidenco-register, ki vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa,
- vrsta priznanja,
- podatke o predlagatelju,
- podatke o prejemniku,
- podatke o sklepu občinskega sveta,
- kratek povzetek sklepa o podelitvi priznanja,
- kraj in datum vročitve priznanja.

29. člen

Najvišje častno priznanje Občine Žiri je »ČASTNI OBČAN«. Listina je priznanje posamezniku za njegovo življenjsko delo. Podeljuje se jo za tiste trajne dosežke na znanstvenem, ekonomskem, kulturnem, razvojnem, vzgojno-izobraževalnem, športnem, naravovarstvenem, humanitarnem ali še na katerem drugem področju dela posamezniku, ki je s svojim delovanjem tako prispeval k razvoju, ugledu in uveljavitvi Občine Žiri, da ima to trajni pomen.

Priznanje »ČASTNI OBČAN« se lahko podeli tudi drugemu občanu ali tujcu, vendar največ po en primer na leto.

Imenovano priznanje obsega umetniško izdelano listino v velikosti F = (najmanj) A3, na kateri je besedilo sklepa, s katerim je priznanje podeljeno. Krasi pa jo grb občine, ter štampljka, oziroma pečat občine. Priznanje »ČASTNI OBČAN« naj bo namenu primerno uokvirjeno.

30. člen

Drugo najvišje občinsko priznanje je "PRIZNANJE OBČINE ŽIRI". Ta listina se podeljuje tistim posameznikom ali skupini ljudi, ki so dosegli izjemne uspehe in dosežke na družbenoekonomskem, znanstvenem, tehničnem, kulturnem in drugih področjih ustvarjalnosti dela v obdobju zadnjega leta. Priznanje naj ima značaj vzpodbude občanom ali tudi tujcem za takšno nadaljnje tvorno delo, ki ima poseben pomen za razvoj in napredek Občine Žiri.

Ta priznanja vsebujejo utemeljitev sklepa s katerim je priznanje podeljeno. Listino krasí občinski grb s štampiljko ali pa pečatom, izdelano so umetniško na F = A 3 in so namenu primerno uokvirjena. Podeljujejo se vsako leto, vendar v največ treh primerih.

31. člen

"ZLATA PLAKETA OBČINE ŽIRI" ima pomen priznanja za enkratne pomembne dosežke na že v zgoraj imenovanih področjih. Zlata plaketa je pozlačena barvna kovinska plošča z natisnjenim ali vgraviranim besedilom utemeljitve s katero je bila podeljena ter z Občinskim grbom na njeni sredini. Njena velikost je 25 x 25 cm, preda se jo položeno v posebni šatulji, spremlja jo odločba o priznanju. Zlato plaketo lahko prejmejo posamezniki, skupine občanov ali pravne osebe, podeli se lahko vsako leto, izjemoma največ v treh primerih.

32. člen

"PRIZNANJE ŽUPANJE-ŽUPANA OBČINE ŽIRI" ima pomen osebnega priznanja in pohvale po prvem človeku v občini. Podeljuje se posameznikom, mlajšim občanom, v posebnih primerih tudi ostalim, bodisi na letnem prazniku, bodisi priložnostno.

Priznanje obsega pozlačeno priponko z občinskim grbom, podobno priponkam občinskih svetnikov, le z drugačno osnovo in drugačnim napisom. Izroča se ga v za to primerni šatulji, spremlja ga listina z zapisom o priznanju-pohvali župana. Kot dodatek k temu priznanju se lahko izroči še knjižno darilo s posvetilom župana prejemniku. Priznanje se lahko podeljuje vsako leto, vendar le izjemoma v največ treh primerih.

VIII. KAZENSKA DOLOČBA

33. člen

Z denarno kaznijo 200.000 SIT se kaznuje za prekršek pravna oseba v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti, ki:

1. uporablja simbole v nasprotju s tem odlokom ali tako, da kvari ugled Občine Žiri,
2. uporablja simbole brez dovoljenja,
3. uporablja simbole, ki so poškodovani ali po zunanjosti neprimerni za uporabo.

Z denarno kaznijo 50.000 SIT se kaznuje odgovorna oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo 30.000 SIT se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

IX. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

34. člen

Pravne in fizične osebe, ki v svoji dejavnosti uporabljajo različne upodobitve simbola Občine Žiri, morajo v roku enega leta videz in uporabo simbola prilagoditi določilom tega odloka.

35. člen

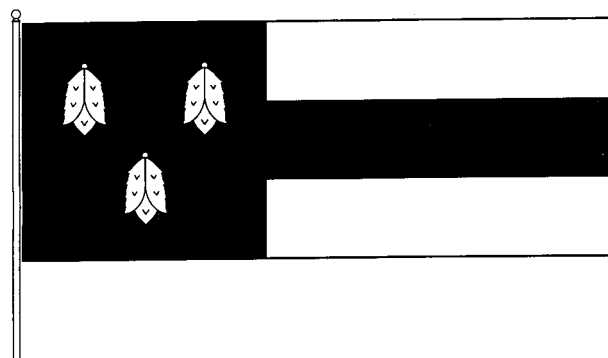
Ta odlok se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati petnajsti dan po objavi.

Žiri, dne 29. marca 2001.

Župan
Občine Žiri
Bojan Starman l. r.

C = 0%	M = 0%	svetlo rumena	svetlo rumena	Pantone yellow
Y = 100%	K = 0%			
C = 0%	M = 15%	temno rumena	temno rumena	Pantone 116
Y = 94%	K = 0%			
C = 100%	M = 0%	zelena	zelena	Pantone 355
Y = 31%	K = 5%			
C = 100%	M = 55%	modra	modra	Pantone 293
Y = 0%	K = 0%			
C = 0%	M = 91%	rdeča	rdeča	Pantone 185
Y = 76%	K = 0%			
C = 0%	M = 11%	črna	črna	Pantone black
Y = 51%	K = 100%			

C = 0%	M = 0%	svetlo rumena	svetlo rumena	Pantone yellow
Y = 100%	K = 0%			
C = 0%	M = 15%	temno rumena	temno rumena	Pantone 116
Y = 94%	K = 0%			
C = 100%	M = 0%	zelena	zelena	Pantone 355
Y = 31%	K = 5%			
C = 100%	M = 55%	modra	modra	Pantone 293
Y = 0%	K = 0%			
C = 0%	M = 91%	rdeča	rdeča	Pantone 185
Y = 76%	K = 0%			
C = 0%	M = 11%	črna	črna	Pantone black
Y = 51%	K = 100%			

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

1582. Pomorski zakonik (PZ)	2677
1583. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu (ZSV-B)	2767
1584. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v Republiki Sloveniji leta 2001 (ZPPG01-A)	2774
1585. Zakon o višini otroškega dodatka (ZVOD)	2776

VLADA

1586. Uredba o dodeljevanju vlakovnih poti in uporabi na javni železniški infrastrukturi	2777
1587. Odlok o razglasitvi Robbovega vodnjaka treh kranjskih rek v Ljubljani za kulturni spomenik državnega pomena	2782
1588. Odlok o razglasitvi Domačije Puštal 74 za kulturni spomenik državnega pomena	2786
1589. Odlok o razglasitvi Cerkve sv. Duha v Slovenj Gradcu za kulturni spomenik državnega pomena	2789
1590. Odlok o razglasitvi Pelikanovega ateljeja v Celju za kulturni spomenik državnega pomena	2792
1591. Odlok o razglasitvi Domačije Kalce 2 za kulturni spomenik državnega pomena	2795
1592. Odlok o razglasitvi Tomaževe hiše v Črni vasi za kulturni spomenik državnega pomena	2798
1593. Odlok o razglasitvi Domačije Knežak 103 za kulturni spomenik državnega pomena	2801

MINISTRSTVA

1594. Odredba o merskih enotah	2804
1595. Odredba o uporabi merskih enot, ki ne spadajo med dovoljene merske enote, v jedrski elektrarni Krško	2809
1596. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o programu in načinu opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih prisilne poravnave, stečaja in likvidacije	2809
1597. Pravilnik o vodenju registra izvajalcev postopkov za preverjanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij	2810

1598. Odločba o pooblastitvi Urada za kemikalije Republike Slovenije pri ministrstvu za zdravstvo za izdelavo mnenja o razvrstitvi, pakiranju in označevanju fitofarmaceutskih sredstev ter za izdelavo ocene vpliva fitofarmaceutskih sredstev na zdravje ljudi in okolje	2815
--	------

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1599. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za marec 2001	2815
--	------

OBČINE

LJUBLJANA	
1600. Statut Mestne občine Ljubljana	2816
1601. Odlok o ustanovitvi javnega gospodarskega zavoda Zavod za turizem Ljubljana	2831
1602. Sklep o cenah za pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka	2833
PODČETRTEK	
1603. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Podčetrtek za leto 2000	2836
1604. Odlok o proračunu Občine Podčetrtek za leto 2001	2836
1605. Odlok o ustanovitvi proračunskega sklada	2837
1606. Odlok o ureditvi zimske službe v Občini Podčetrtek	2838
1607. Odlok o določitvi pomožnih objektov in naprav ter drugih posegov v prostor, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje na območju Občine Podčetrtek	2841
ŽETALE	
1608. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Žetale za leto 2000	2844
1609. Odlok o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju občine	2844
1610. Sklep o podaljšanju začasnega financiranja javne porabe Občine Žetale v letu 2001	2850
ŽIRI	
1611. Odlok o istovetnostnih simbolih Občine Žiri	2851

Izšel je ponatis

PREDPISI O LASTNINSKI PRAVICI

zakoni o temeljnih lastninskopravnih razmerjih, o ugotavljanju vzajemnosti, o kmetijskih in o stavbnih zemljiščih

Cena 2322 SIT z DDV

10547

NAROČILNICA

Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
<http://www.uradni-list.si>

Naročite po faksu: 01/425 14 18

S tem nepreklicno naročam

PREDPISI O LASTNINSKI PRAVICI

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Štev. izvodov

Davčna številka naročnika

Davčni zavezanec ☐ DA ☐ NE

Sektor - oddelek

Firma - ime naročnika

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščen osebe

Izšel je ponatis

ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

z uvodnimi pojasnili prof. dr. Toneta Jerovška,
predgovorom prof. dr. Gorazda Trpina in stvarnim kazalom

Zakon o splošnem upravnem postopku sodi med predpise, ki jih mora dobro poznati najširši krog ljudi. Po njem odločajo upravni in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil o naši usodi ali, kakor je zapisano v prvem členu zakona: o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih posameznikov, pravnih oseb in drugih strank.

Zakon bo začel veljati 1. aprila 2000. V mesecih pred njegovo uveljavitvijo, je v predgovoru nove knjige poudaril državni sekretar v Ministrstvu za notranje zadeve Gorazd Trpin, bodo morali javni uslužbenci izoblikovati tudi nov vrednostni odnos do boljšega delovanja države v razmerju do posameznikov. Sprejemanje novih vrednot in pridobivanje novega znanja zahtevata intenzivno izobraževanje vseh, ki pri svojem delu uporabljajo ZUP. Pri tem pa ne bi smeli pozabiti niti

na državljane, ki se morajo zavedati svojih pravic v razmerju do države in jih znati uporabljati.

Nekdanji ustavni sodnik prof. dr. Tone Jerovšek v obširnem uvodu največ pozornosti namenja primerjavi veljavnih in novih zakonskih določb. Pojasnila so namenjena tudi razlagi teoretičnih izhodišč novega ZUP pri praktični uporabi posameznih načel upravnega postopka, tako da bo prebiranje uvoda dragocena popotnica pri spoznavanju novih zakonskih določb.

Cena 4428 SIT z DDV

10540

N A R O Č I L N I C A

Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
<http://www.uradni-list.si>

Naročite po faksu: 01/425 14 18

S tem nepreklicno naročam

☐ ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

Štev. broširanih izvodov

Štev. vezanih izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka naročnika

Davčni zavezanec ☐ DA ☐ NE

Firma – ime naročnika

Sektor – oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenice osebe

Žig

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor dr. Matjaž Nahtigal – Založnik Uradni list RS, d.o.o. – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2001 je 20.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV – Naročnina za tujino je 60.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, naročnine 425 23 57, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Žiro račun 50100-601-273770